BPU LEGE
LIBRARY

38e.
LIBRARY

Jo. Ant. Lelius; delin,
Jaco. honeruogt. incid

Digitized by the Internet Archive
in 2014

https://archive.org/details/romavetusacrecen00dona_1

ROMA
VETUS AC RECENS
UTRIUSQUE ÆDIFICIIS
AD ERUDITAM COGNITIONEM
EXPOSITIS:

Auctore

ALEXANDRO DONATO
E SOCIETATE JESU.

TERTIO EDITA AC MULTIS IN LOCIS
Ne dum aucta, & caſtigatior reddita; Verum etiam Figuris Æneis veterum Ædificiorum integritatem, & eorumdem reliqua veſtigia fideliter exprimentibus, illuſtrata.

ROMÆ. Ex Bibliotheca Fratrum de Rubeis, ſub ſigno Salamandræ. Anno Jubilęi MDCCXXV.

SUPERIORUM PERMISSU.

NOBILISSIMIS EXTERIS NATIONIBUS.

ÆQuiſſimum nobis viſum eſt nobiliſſimi & curioſiſſimi Exteri, Vobis offerre ac dicare opus hoc P. Alexandri Donati, Græcâ Latinâque eruditione abundè refertum, de Roma Vetere, ac Recente: vos enìm ad hanc Urbem omnium terrarum Orbis Reginam inviſendam ab inclyta animi ingeniique veſtri præſtantia adducti atque permoti, alacres hùc, tot laboribus terrâ marique exantlatis pervenire contendiſtis: Excipit modo vos Urbs, blandiſſima etiam exteris Mater; ſolemnes prophanos Sacroſque Apparatus ſpectandos vobis proponit: Templorum cultu, ac magnificentiâ, domorumque quà publicarum vaſtitate, quà privatarum elegantiâ, Fontium ubertate, ſingulari veterum & recentiorum Simulacrorum, pictarumque tabularum excellentiâ vos oblectat; Suprema denique Summi Pontificis Majeſtate ac Clementiâ, animos demulcet, qui Pater & Princeps pacis ab Auguſtino; ab Ambroſio Judex

dex

dex Cœleſtis in Foro terreſtri, & à Cirillo Refugium univerſale fidelium appellatur.

Animadvertite igitur nobiliſſimi viri Romanam Urbem Phœnicis ferè naturam induiſſe, ſuis enim è ruinis, poſt tot bellorum adverſarumque rerum caſus, velut è cineribus vividiorem ac mirabilem ſurrexiſſe; quinimmò noſtrâ etiam ætate elegantiùs exornari: Quare opportunè de ipſa Rutilius cecinit in Itinerario.

Illud te reparat, quod cœtera Regna reſolvit,
Ordo renaſcendi eſt, creſcere poſſe malis.

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendis. P. Magiſtro Sacri Pal. Apoſt.

N. Baccarius Epiſc. Bojanen. Viceſg.

IMPRIMATUR.

Fr. Gregorius Selleri Ord. Prædic. Sac. Apoſt. Pal. Magiſt.

AD

AD LECTOREM.

VETEREM Romam, quam accuratè perueſtigatis deſignatiſq; ſingillatim Aedificijs poſtremus eruditorum oculis animiſque ſubieci, non equidem recenti volumine concludere initio cogitabam: magnique laboris molem ſnbire, in qua doctiſſimos Viros eximia cum laude deſudaſſe cognoueram. Ambitum Vrbis, Portam Triumphalem, Domum Auream Neronis, Forum Romanum, & alia nonnulla peculiari obſeruatione adnotaueram. Sed poſtea aduerti, ſi hæc ſola prodijſſent, futurum fuiſſe, vt tanquam mutila, & detruncata membra abſtracta potius ex ſolido corpore, quam integra, & abſoluta viderentur. Itaque quod ædificantibus ſolet accidere, vt deſtinati ſumptus maiori ſtructuræ acceſſione augeantur: ſic mihi amplificato rerum cumulo factum eſt prolixioris opere incrementum. Hac de cauſa, & vetera complecti, & ijs cum ſacras, tum recentes fabricas adijcere decreui; non modo vt omnes ædificatæ Vrbis ætates in conſpectum darem: ſed vt priſcis nouarum rerum tractatione quidpiam nouitatis afferrem. Quamquam ex recentibus potiora quædam verius attigi, quam pœne innumera numeraui. Ex antiquis autem aliqua, vel quod eſſent extra Vrbem, vt ſtratæ viæ per Italiam, vel minus neceſſaria, conſultò omiſi: vel adnotata neſcio quomodo typos præterierunt. In his an clarè obſcura, & firmiter incerta probauerim, penes te iudicium eſto. Certe ſine locis veterum Scriptorum nihil definitum hic leges: quorum ductu, monituque communes etiam opiniones interdum poſthabui. Cum vero ijs, quæ Antiquarij tradiderunt, adiuncta veterum teſtificatio nihil addere, vel detrahere permiſit; locos ſaltem, ſubſcriptis libris, & capitibus, quæ illi ſilentio libenter ſupprimunt indicaui. Porro Aedificiorum antiquorum ueſtigia, Iconeſque perſimiles, & ipſius etiam Vrbis proſpectum apponere potuiſſem, quæ, aut perueſtigaram, aut aſſequi accurata meditatione fidebam; niſi, & meo labori, & Typographo feſtinanti parcere voluiſſem. Erit igitur ut ſtudioſi obſeruata cognoſcere, ita eruditi non negligere beneuoli autem, ea, quæ niſi fallor, haud infirmis rationibus nituntur, non labefactare, & ſi admonet ſtudium ueritatis, perhumaniter tueri.

IN-

INDEX CAPITVM

LIBRI PRIMI

Qui ambitum, & Vrbis Aedificia generatim explicat.

INITIVM Vrbis ſub Romulo. Cap. j. pag. 2.
Modus condendi, & forma Vrbis conditæ à Romulo. Cap. ij. 4
Locus conditæ Vrbis à Romulo. Cap. iij. 8
Portæ Vrbis Romuli. Cap. iv. 12
Incrementum Vrbis ſub alijs Regibus. Cap. v. 15
Ianiculum fuiſſe extra Vrbem. Cap. vj. 17
Vrbis ambitus ſub Conſulibus vſque ad Syllam. Cap. vij. 22
Campum Martium, eique adiunctum alterum minorem Campum fuiſſe extra Vrbem. Cap. viij. 24
Portam Vrbis Carmentalem fuiſſe ad radices Capitolij. Cap. ix. 28
Circum Flaminium Capitolio propinquum fuiſſe extra Vrbem. C. x. 30
Circum Flaminium extra Vrbē fuiſſe alij rationibus oſtenditur. C. xj. 34
Quid Sylla, & Iulius Cæſar Dictatores Vrbi adiecerint. Cap. xij. 39
Quid Auguſtus, & Claudius adiecerint. Cap. xiij. 41
Quid alij Cæſares Vrbi addiderint. Cap. xiv. 43
Caſtra Prætoria vbi fuerint, & quomodo Vrbem auxerint. Cap. xv. 44
Inueſtigatur poſt Aurelian. Romæ amplitudo, & primo Suburbia. c. xvj. 48
Vrbis magnitudo explicatur. Cap. xvij. 51
Quomodo Gothi, & alij, qui Vrbem ceperunt, mœnia domoſque diruerint. Cap. xviij. 59
Auctoribus contra ſentientibus occurritur. Cap. xix. 61
Mœnia ſubinde à Pontificibus inſtaurata. Cap. xx. 69
De Portis Florentis Vrbis. Cap. xxj. 71
De Porta Triumphali. Cap. xxij. 79
Viæ Vrbis. Cap. xxiij. 88
Qualia fuerint Vrbis Aedificia, & primo Antiquiſſima. Cap. xxiv. 89
Aedificia Vrbis ab incendio Gallico vſque ad Auguſtum. Cap. xxv. 91
Aedificia Vrbis ab Auguſto ad Neronianum incendium. Cap. xxvj. 96
Aedificia Vrbis à Neronis incendio ad Honorium Cęſarem, ſub quo à Gothis capta eſt. Cap. xxvij. 98
Aedificia Vrbis ab Honorio ad Iuſtinianum. Cap. xxviij. 105
An Recens Roma cum Antiqua conferri queat. Cap. xxix. 108

LIBRI SECVNDI

Qui Capitolium, & loca circumiacentia complectitur.

Nomina Capitolij. Cap. j. 112
Forma, & circuitus Capitolij. Cap. ij. 113
Vbi Templum Iouis Capitolini cum Arce locandum ſit. Cap. iij. 115
Forma Templi Capitolini. Cap. iv. 118
Templi Gradus. Cap. v. 120
Templi Capitolini exteriora ornamenta. Cap. vj. 124
Templi ornamenta Interiora. Cap. vij. 126
Iouis Cuſtodis, Iunonis Monetæ, & Fortunæ Templa. Cap. viij. 132
Bibliotheca, Tabularium, Caſa Romuli, Curia. Cap. ix. 134
Aſylum, & alia Aedificia. Cap. x. 138
Cliuus Capitolinus. Cap. xj. 143
Sacra Via. Cap. xij. 146
Templum Iouis Statoris. Cap. xiij. 148
Aedes Concordiæ, & Saturni. Cap. xiv. 151
Velabrum, Boarium Forum. Cap. xv. 158
Circumſcribuntur fines Romani Fori. Cap. xvj. 162
Idem alijs rationibus vrgetur. Cap. xvij. 164
Alia Rom. Fori loca, & Aedificia inter Capitol. & Palatin. Cap. xviij. 172
Teſtimonium Carcer Tullian. adducitur, & obiecta refelluntur. c. xix. 176
Fori Ornamenta. Cap. xx. 180
Forum Cæſaris, eiuſque Domus. Cap. xxj. 184
Forum Auguſti. Cap. xxij. 187
Forum Neruæ. Cap. xxiij. 188
Forum Traiani. Cap. xxiv. 196
Fora ad alterum Capitolij latus, inter quæ Boarium. Cap. xxv. 202
Forum Piſcarium, & Olitorium. Cap. xxvj. 207
Alia circum Capitolium ſita. Cap. xxvij. 211

LIBRI TERTII

Quo Palatium, & alij Colles, & plana Vrbis exponuntur.

Situs, & nomen Palatini Collis. Cap. j. 216
Palatium Cæſarum. Cap. ij. 217
Alia Palatini Collis Aedificia. Cap. iij. 230

Romu-

Romuli, & Pacis Templa, & Arcus Titi. Cap. iv. 234
Domus Neronis Aurea. Cap. v. 250
Aureæ Domui, & Amphitheatro propinqua Aedificia. Cap. vj. 259
Amphitheatrum Flauium, & alia Amphitheatra. Cap. vij. 276
Theatra. Cap. viij. 286
Mons Eſquilinus, eiuſque ambitus, & adiacentes Viæ. Cap. ix. 297
Aedificia Eſquiliarum. Cap. x. 300
Collis Viminalis. Cap. xj. 310
Mons Cœlius. Cap. xij. 320
Mons Auentinus. Cap. xiij. 326
De Circis Cap. xiv. 341
Mons Quirinalis. Cap. xv. 355
Aedificia Campi Martij, & Flaminij. Cap. xvj. 370
Vtriuſque Campi aliæ Porticus. Cap. xvij. 392
Aqua Virgo, & aliæ Aquæ, & Aquæductus. Cap. xviij. 399
Thermæ. Cap. xix. 410
Cloacæ. Cap. xx. 433
Tiberis, & Tranſtiberina Regio. Cap. xxj. 434
Quædam Templa. Cap. xxij. 439
Antiqui Romanorum Horti. Cap. xxiij. 441

LIBRI QVARTI

Quo Sacra, & recentioris ætatis Aedificia referuntur.

SAcra Aedificia ante Conſtantinum. Cap. j. 455
Baſilicæ Conſtantini. Cap. ij. 457
Sacra Vrbis Aedificia vſque ad Totilam Regem. Cap. iij. 461
Aedificia poſt reſectam Vrbem à Beliſario erecta. Cap. iv. 467
Adriani, & aliorum Pontificum fabricæ. Cap. v. 469
Ciuitas Leoniana. Cap. vj. 473
Arx S. Angeli. Cap. vij. 476
Quæ poſt Leonem IV. ædificata ſunt. Cap. viij. 488
Aedificia Romana poſt reuerſionem Pontificis è Gallia. Cap. ix. 494
Aedificia Vrbis poſt Clementis VII. præſertim Templum Vaticanum Cap. x. 507
Alia ſub Paulo III. ac deinceps nonnullis Pontificib. Aedificia. Cap. xj. 516
Sixti V. & aliorum deinceps Aedificia. Cap. xij. 524

DE

DE VRBE ROMA

LIBER PRIMVS.

CONSTANTIVS Auguſtus,teſte Ammiano, Romam, quam ante, non viderat ſpecie triumphantis ingreſſus,cum per otium ſpectaret,queſtus eſt, famam, cum cætera omnia falſis ferme vocibus augeret, ſolam eius amplitudinem diminuere. Magnum, & à veritate profectum de Vrbis maieſtate teſtimonium. Vicit enim aſpectu commendationem famæ, quæ ne vinceretur, eam omnibus linguis commendabat.Itaque communi præconio *Terrarum Dominam,Reginam,Deam* nuncupabant, *Virtutum omnium Domicilium,& Larem: Mundi Aſylum, ac Templum: Dum erunt homines victuram,* ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης *Mundi Epitomē,& Compendiū,* ἀθάνατον, εὐτυχῆ, *Immortalem, Fœlicem* οἰκουμένην τῆς γῆς, *Orbē Orbis Terrarū,* & fortaſſis tanto admirabiliorem, quanto breuiore ambitu Orbis miracula, miraculum ipſa auguſtius comprehendit; vt glorioſa demum clauſula *Vrbem Deorum* proclamarent. Sed hoc inter exempla humanæ viciſſitudinis non vltimum reor: *Vrbis*, quod etiam aiebant. *Aeternæ*, non modo perennes, ac ſtabiles moles defeciſſe, ſed earum memoriam, magna ex parte deletam eſſe. Viri quidē eruditione nobiles conati ſunt ædificiorum veterum odorari veſtigia: editiſque de Antiquitate voluminibus, e ſuomet puluere, quo obruuntur, excitare. Neque vero hi, quamuis Antiquarij, conſeneſcunt: ſed longior ætas, vt palato vinum, ità lectorum ingenio eorum monimenta commendat. Aequiori iure nobis minora eruditæ ſapientiæ præſidia ſortitis eſt timendum, ne ſepultarum rerum commentatione operis noſtri interitum auguremur. Videlicet miſeri tractamus peritura, & cum illis cito dilabimur.

Lib.16.
Ammian. lib.14.
Mamer. in Paneg.
Martial. lib.12. Epigrā. 3.
Ammian. Lib.16.17
Id. lib.14.
Athæneus lib.1.
Dion.l.72. ſiue Xiphilinus in epitoma.

Initium Vrbis ſub Romulo. Cap. I.

ANnus agitur à partu Virginis MDCXXXIV. ab Vrbe condita MMCCCLXXXV. cum Romulus Vrbem Romam inaugurato condidit xj. Kalend. Maias: poſt captum Ilium anno CCCCXXXII. vt auctor eſt Dionyſius. CCCCXXXVII. vt placet Velleio: *ſexta Olympiade, poſt duos, & viginti annos, quam prima conſtituta fuerat:* poſt Carthaginem conditam LXV. annos, vt idem narrat. At Dionyſius collatis Græcorum Romanorumque temporum rationibus: *neceſſe eſt*, inquit, *vt primus Romanorum Rex Romulus regnum auſpicatus ſit, anno primo ſeptimæ Olympiadis:* quod Polybius in eiuſdem Olympiadis annum ſecundum incidiſſe ſcripſit. Diſſentit ab vtroque Euſebius, ſequutus vt ait, nonnullos Romanos ſcriptores; atque in annum ſecundum Olympiadis octauæ reijcit ædificationem Vrbis quam eiuſdem Olympiadis anno primo Fabius Pictor pridem attribuerat. Qui vno diſcrepant anno, facilè conciliari poſſunt: Nam cum quadriennales Olympiades incœperint menſe Iulio in ipſis ludis: Aprili autem condita fuerit Roma; Alij hoc tempus referunt in primum annum Olympiadis nondum exactum: Alij à Ianuario incipiunt numerare ſecundum annum. Verum, vt notat Onuphrius, omnes fere Romani auctores cum ipſo M. Tullio, & poſt Cæſarem Dictatorem Populus Romanus communiter ſenſit, ſextæ Olympiadis anno tertio, vt aiebat Velleius; Romam conditam fuiſſe. à quibus, quia plures, & Romani ſunt, recedendum non putamus.

Lib. 2. Lib. 1. Lib. 1. In Chronico. In Vr. Roma, & Cóment. Faſtor. Quo Rege Iudæorum condita eſt Roma.

Regnabat tunc apud Hebræos Hieroſolymis Rex Achaz Ezechiæ Pater tranſlato iam ad Medos Aſſyriorum regno. Ac per ea tempora cœperunt in Palæſtina Prophetæ nonnulli ſimul de Gentium vocatione edere vaticinia, & ſcriptis mandare, quæ populorum ſaluti conducebant. Id vero factum non ſolùm cauſa Iudæorum, ſed etiam naſcentium Romanorum, quos Mundi moderator Deus iam Terrarum Principes deſignabat, arbitratur S. Auguſtinus. Par enim fuit exordio Vrbis Vrbium, & nationum dominæ inchoari diuina de gentium vocatione oracula, quæ poſtquam Roma fide expiata recepiſſet, relique etiam gentes eius imperio obtemperantes facilè amplecterentur. *Per ea*, inquit, *tempora iſti velut fontes Prophetiæ pariter eruperunt, quando regnum defecit Aſſyriorum, cœpitquè Romanorum; vt ſcilicet quemadmodum regni Aſſyriorum primo tempore extitit Abraham, cui promiſſiones apertiſſime fierent in eius ſemine benedictionis omnium gentiũ ità in occidentalis Babylonis exordio, qua fuerat Chriſtus imperante venturus, in quo implerentur illa promiſſa oracula Prophetarum non ſolum loquentium, verùm etiam ſcribentium, in tantæ rei futuræ teſtimonium loquerentur. Cum enim Prophetæ nunquam fere defuiſſent populo Iſrael, ex quo ibi Reges eſſe cœperunt, in vſum tantũmodo eorum fuere, non gentium. Quando autem ea ſcriptura manifeſtius condebatur, quæ gentibus quandoque prodeſſet, tunc opportebat incipere,*

Lib. 18. c. 27. de Ciuit. Dei.

re, quando condebatur hæc Ciuitas, quæ gentibus imperaret.

Iam quæ dicuntur à Græcis de vetuſtiore Vrbis origine, attingenda potiùs, quàm explicanda ſunt. Eius enim nomen, originem, ac ritus ad ſe vertunt, ſi Romæ placet. Alij referunt, conditam fuiſſe à Pelaſgis, qui victores in has oras deuenerint. atque ex ſuo in armis robore, ῥώμην nuncuparint. Hos Cluuerus putat eoſdem eſſe, qui Euandro duce delato in Italiam, oppidum in Palatino monte condidere. At Solinus tradit in eo Colle antea Vrbem fuiſſe Valentiam nomine, ab Euandro deinde ῥώμην appellatam. Quæ vox idem ſignificat. Alij volunt eoſdem Achiuos capta Troia ad Tiberim veniſſe, Vrbemque conditam Romam appellaſſe de nomine captiuæ Troianæ, cuius impulſu naues Græcorum ab eorum vxoribus fuerant incenſæ; ſalubri vtique conſilio, vt poſtea declaratum eſt. Alij ædificationem Vrbis referunt ad Romum Vlyſſis, & Circes filium. Alij gloriam condendæ Vrbis multo ante Romulum natam, Troianis tamen auferre non audent, atque Aeneam conditorem faciunt, de filiæ Romæ nomine, nomen Vrbi tribuentem. quæ tamen fœmina alijs Aeneæ neptis, & Aſcanij filia eſt. Alij aſſerunt ab Romo Aneæ filio nomen ſortitam, quem alij Aſcanio Filium, alij (vt dixi) Vlyſſi aſcribunt. Alijs Roma ſuperior eſt Troianis temporibus: alij Fabuloſa permiſcent. Quæ, aliaque apud Dionyſium, Plutarcum, Solinum, Feſtum leguntur, vt ex tanta opinionum varietate ipſa ſe vanitas, & falſitas prodat. *Quæ ante conditam condendamue Vrbem Poeticis magis decora fabulis, quam incorruptis rerum geſtarum monimentis traduntur: ea* (loquor cum Liuio) *nec affirmare, nec refellere in animo eſt*. Si qui ergo ad Tiberim nauigantes, deinde oppidum in Palatino, aut proximis collibus excitarunt; id profecto aliud ab Vrbe Roma fuit, quam poſtea Romulus poſuit. Nam cum vetuſtius quoddam oppidulum, ſeu munitio, quo illi aduenæ ſe recipiebant cum ipſo nomine ſucceſſu temporis defecerit: vel locus Romano ambitu fuerit incluſus; veriſimile eſt, ſcriptores Romæ nomen illi indidiſſe. Quo modo Saluſtius etiam eſt intelligendus, ſi alicubi videatur Vrbem conditã referre ad Troianos. Quod ſi Virgilius cecinit.

Lib. 3. Author. Italiæ.

Dionyſ. l. 1. Plutarc. Romulo. Solinus c. 1. In proœmio operis.

In Coniurat. Catilinæ.

Tum Rex Euandrus Romanæ conditor arcis. Æneid. 8.

Arcem ibi pro Pallantea accepit condita ab Euandro. Arx enim Romana in Capitolio extructa eſt, non in Palatino, vbi poſtea Auguſtorum Palatinum fuit: *quod re vera non eſt Arx, ſed tenet rerum omnium principatum*, vt ait Seruius. Quare Ouid. de Euandro. 1. Faſt.

Tranſtulit Euander ſylueſtria Numina ſecum.
Hic vbi nunc Vrbs eſt, tunc locus Vrbis erat.

Cæterum quod ad locum, & ſitum Vrbis ſpectat, quia hunc eumdẽ Strabo criminatur neceſſitata magis, quam conſilio à conditore delectum, non natura munitum, non circumiecto fertilem agro, non cœlo ſalubrem; ſciendum eſt, quod viri docti adnotarunt, Romam in medio Italiæ, cuius, ac reliquarum gentium Imperio deſtinabatur, conſtitutam eſſe. Si enim Italia vniuerſa, deſcripta ab Alpibus, inde conuerſa per in-

Situs Vrbis lib. 5.

Marſil. Cagnat.

de Salubr. Rom. Cœli. ferum mare ad extremum Leucopetræ angulum, tùm per Ionij fines, poſtremò Adriatici longitudinem ad eaſdem Alpes circumducta linea, deſignetur: in quadratæ huius Italiæ medio ſinu Roma, vt gemma in Annulo, cor in Corpore, Sol in Cœlo collocatur. Cœli deinde, ac Soli natura ſic à Liuio, vel apud ipſum, Camillo, deſcribitur: *Non ſine cauſa Dij, hominesquè hunc Vrbi condendæ locum elegerunt: ſaluberrimos colles flumen opportunum, quo ex mediterraneis locis fruges deuebantur, quo maritimi commeatus accipiantur: mare vicinum ad commoditates, nec expoſitum nimia propinquitate ad pericula claſſium externarum: regionum Italiæ medium ad incrementum Vrbis natum vnice locum, argumento eſt magnitudo tàm nouæ Vrbis.*

Lib. 5.

Modus condendi, & forma Vrbis conditæ à Romulo. Cap. II.

VRBEM Romuli quadratam fuiſſe plerique autumant ex Solino, Dionyſio, Fabio, Catone, alijſque. Ab his cum quidam diſſentiant, in modo condendi omnes conueniunt. Fabius Pictor: *Romulus* inquit *adſcito ex Hetruria vate, atque ſacerdote Olympum fecit, pomœriumque ſacrauit, & aratro ab Olympo in vico Thuſco per Palatium circumducens ab imo collis ad verticem, quadratam Vrbem ſignauit.* Olympus autem foſſa eſt rotunda iuxta Ouidium ac Plutarchũ, vnde ſulcus Vrbi deſignandæ deducebatur. Pergit, paulò poſt idem Fabius: *Item Herculis ara, vbi Olympus, & initium ſacri aratri.* Conſonat his Tacitus: *Igitur à foro Boario, vbi æreum Tauri ſimulacrum aſpicimus, quia id genus animalium aratro ſubditur, ſulcus deſignandi oppidi cœptus, vt magnam Herculis aram complecteretur.* (Erat hæc non longe ab Aede nunc S. Anaſtaſiæ, inter Palatinum, Auentinum, & Capitolium) *Indè certis ſpatijs interiecti lapides per ima montis Palatini ad aram Conſi: mox ad curias veteres; tum ad ſacellum Larium, forumque Romanum.*

Lib. 2.

Modus cõdendi Vrbem. Addidit Plutarchus, in eam foſſam, ſiue Olympum primitias delatas fuiſſe omnium, quibus de more vt bonis, natura vtebantur vt neceſſarijs. Tum pergit: *Poſtremo ex qua quiſque aduenerat regione, eius terræ portiunculam collatam eò coniecerunt, & commiſcuerunt. Conditor aratro æreum vomerem adiungit, iunctiſquè bobus mare, & fœmina ipſe circũ lineamenta profundum inducit ſulcum. Sequentium munus eſt, vt excitatas ab aratro glebas introuertant, nec vllam ſinant extra ferri. Vbi portam deſignare viſum eſt, vomere exempto, atque aratro ſublato ſpatium relinquunt. Vnde totum habent murum præter portas ſacrum.* Eumdem morem condendi Vrbes fusè Varro expoſuit: *Oppida,* inquit, *condebant in Latio, hetruſcho ritu multa, id eſt iunctis bobus, tauro, & vacca, interiore aratro circumagebant ſulcum. Hoc faciebant religionis cauſa die auſpicato, vt foſſa, & muro eſſent munita. Terram, vnde excalpſerant, foſſam*

Lib. 4. de ling. Lat.

voca-

vocabant, & introrſum factum murum. Poſtea quod fiebat Orbis, Vrbs. Principium quod erat poſt murum, pomœrium dictum, eiuſque ambitu auſpicia vrbana finiuntur. Cippi pomœrij ſtant & circum Ardeam, & circum Romam. Quare & oppida, quæ priùs erant circumducta aratro ab Orbe, & vrbo Vrbes, & ideò Coloniæ noſtræ omnes in litteris antiquis ſcribuntur Vrbes, quod item conditæ, vt Roma: & ideò Coloniæ vt Vrbes conduntur, quod intra pomœrium ponuntur. Apparet idem in antiquis numiſmatis, præſertim Auguſti, & Commodi. Ille deſignat aratro Coloniam: Hic referente Dione Romam Coloniam Commodianam nuncupauit. quare conditor dici, exprimique voluit, item cum aratro.

Hanc memoriam antiquitatis à Varrone traditam aliter Hieronymus Magius tradendam putauit; & aliqua in vulgata lectione correxit. Nam vbi legimus: *Poſtea quòd fiebat Orbis, Vrbs: principium quod erat poſt murum pomœrium dictum*; legit ipſe. *quodque propterea fiebat Orbis, eſt Vrbis principium.* Orbis autem nomine foſſam intelligit, quæ prima ante ſulci deſignationem fiebat, de qua Fabius Pictor, vt ſupra. Et Plutarcho in Romulo: *βόθρος γὰρ ὠρύγη περὶ τὸ νῦν κομί. τιον κυκλοτερής. καλοῦσι δὲ βόθρον τοῦτον, ᾧ καὶ τὸν ὄλυμπον ὀνόματι μοῦνδον. Foſſa rotunda Comitio circumducta eſt. vocant autem hanc foſſam eodem, quo Olympum nomine, Mundum.* Et Ouidius.

p. 2. Miſcellan. cap. 13.

Quid Orbis, & foſſa ſit.

Faſt. 4.

Foſſa fit ad ſolidum, fruges iaciuntur in ima,
Et de vicino terra petita ſolo eſt.
Foſſa repletur humo, plenæquè imponitur ara,
Et nouus accenſo funditur igne focus.
Inde premens ſtiuam, deſignat mœnia ſulco;
Alba iugum niueo cum boue vacca tulit.

De hac foſſa, ſiue Olimpo Virgilium loquutum quidam putant.

Ecgloga 3.

Dic quibus in terris, & eris mihi magnus Apollo,
Tres pateat Cœli ſpatium non amplius vlnas.

Verum illa Magij correctio, & interpretatio non placet. Locum autem illum Varronis per difficilem ſic interpretor. *Circumagebant*, inquit. *ſulcum. Hoc faciebant religionis cauſa, vt foſſa, & muro eſſent munita*, ſiue *muniti*; vt legit Turnebus. Quibus verbis, *foſſa* terram circum condita iam mœnia egeſtam ſignificat. Non idem eſt, quod ſequitur. *Terram vnde excalpſerant, foſſam vocabant, & introrſùm factum murum.* Hic enim *foſſæ* nomine ſulcus aratro à fundatore deſignatus intelligitur. Monet perſpicuè Ouidius:

Loc. cit.

Neue quis aut muros, aut factam vomere foſſam
Tranſeat, audentem talia dede neci.

Itaque Varro ſulci ethymon adducit, cum ait, *foſſam vocabant*; impreſſò enim aratro fodiebatur terra: effoſſa terra, foſſa eſt. quæ tunc quidem exigua erat, & deſignata potiùs à vomere, quàm facta, ſed poſtea ad murum extruendum profunda egeſtione magnam in altitudinem dehiſcebat. Deinde pergit: *poſtea quod fiebat Orbis, Vrbs:* id eſt, quod ſulco non recto, ſed obliquo, & circumacto fiebat Orbis, Vrbs appellata eſt. Foſſæ

igitur nomine, non intelligitur, vt ſenſit Magius, prima illa foſſa Mundus dicta, cuius non meminit Varro, ſed ſulcus aratro factus. Præterea Olympus humo replebatur, vt aram ſuſtineret, teſte Ouidio; itaque Orbis amplius non erat; Cum Varronis foſſa, id eſt ſulcus, quod circumageretur in Orbem, Vrbi nomen daret.

Roma initio an quadrata fuerit. Ex his elicitur Romam initio potiùs in orbem fuiſſe, quàm in quadrũ extructã. Quod ſi quadrata magis placeat; his, quæ obſtare videntur, reſponderi poterit: inferri ex iiſdem Romam non tam fuiſſe orbiculatam, quàm anguloſam. Nam Palatinus, circa quem egit ſulcũ Romulus, perfecti circuli capax non erat. quod alij auctores docent. Fabius: *Romulus*, inquit, *per Palatium aratrum circumducens, quadratam Vrbem ſignauit.* Lib. I. Dionyſ. περιγράφει τετράγωνον σχῆμα τοῦ λόφου. *circumſcripſit. Collem quadrangula figura.* Et ipſe Varro indicat, cum ait, *Colonias eodem, quo Roma, ritu conditas.* At quota ex illis eſt in orbem extructa? Videmus paſſim in Italia poſitas in iugis, dorſoque montium, vbi nec circularem, nec vllam omnino figuram impreſſeris. Vrbicum igitur orbem effecit muri, foſſæ, pomœrijque conuerſio relinquens in medio ſpatium, quoad fieri poſſet, tectorum capaciſſimum.

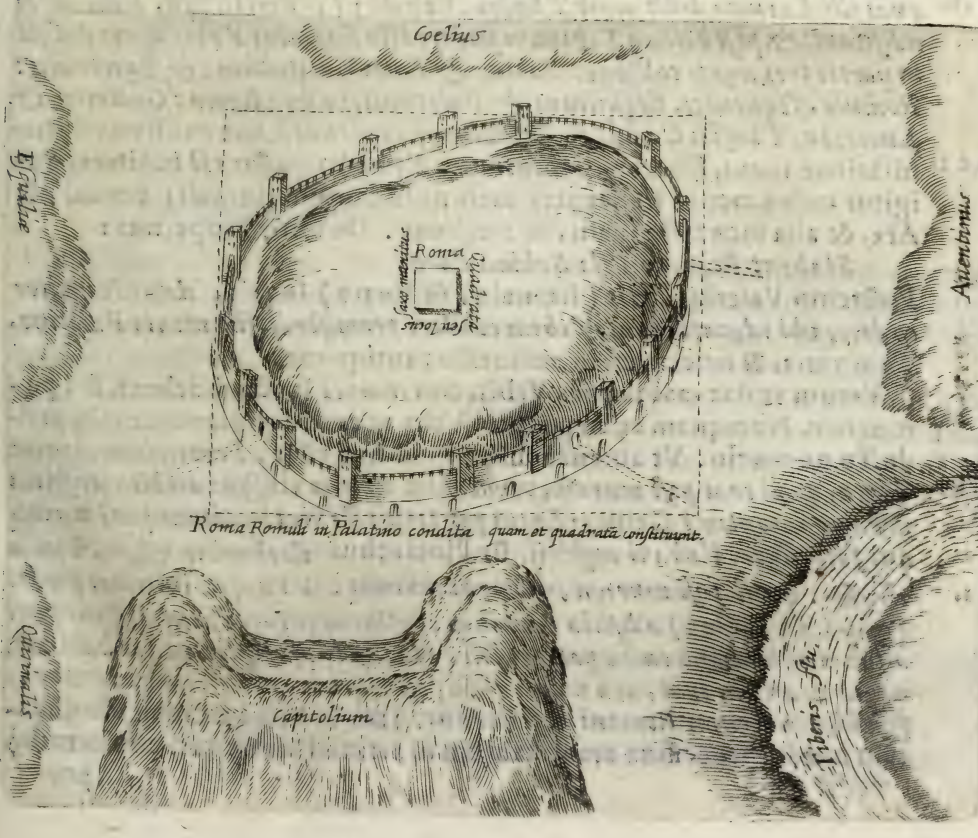
Hæc pro ijs, quibus placet quadrata Roma. Verùm alia ex parte his Plutarchus in Romulo videtur aduerſari. ait enim: *Facta foſſa, quam Olympum dicebant,* εἶτα ὥσπερ κύκλον, κέντρῳ περιέγραψαν τὴν πόλιν. vertit Cruſerius. *Hinc Vrbe tamquam circulo centrum ircumſcripſere.* clariuſque diceretur: *inde Vrbem, tamquam circulum centro circumſcripſerũt.* ideſt circumdederunt, & quaſi circum centrum quod ſane aliud erat ab Olympo, ædificarunt. Ex quo ſi aliquis inferat, Vrbem rotundam fuiſſe negaret, credo, id Magius, qui ait, à Plutarcho *quadrangularem* ſupra nũcupatam ῥώμην τετράγωνον. ſed ibi alia mens Plutarchi fuit. Ait enim: Ῥωμύλος μὲν οὖν τὴν καλουμένην ῥώμην κουαδράτην, ὅπερ ἐστὶ τετράγωνον, ἔκτισε, καὶ ἐκεῖνον ἐβούλετο πολίζειν τὸν τόπον. *Romulus quidem Romam vt vocant quadratam, quod eſt quadrangulum, fabricauit, atque eo in loco Vrbem condere voluit.* Igitur quadrata Roma ibi non Vrbem, ſed aliud ſignificat, quod habemus à Sexto Pompeio. *Quadrata*, inquit, *Roma, in Palatio ante Templum Apollinis dicitur, vbi poſita ſunt, quæ ſolent boni ominis gratia in Vrbe condenda adhiberi, quia ſaxo munitus eſt initio in ſpeciem quadratam. Eius loci Ennius meminit, cum ait:*

Et quis extiterat Romæ regnare quadratæ.

Hæc ille. Res vero boni ominis repoſitæ, eæ videntur eſſe, quas item in foſſam vocatam Mundum conijciebant. Plutarchus: *In eam primitias detulerunt omnium, quibus de more vt bonis: natura vtebantur vt neceſſarijs. Poſtremo ex qua quiſque aduenerat regione, eius terræ portiunculam collatam eò coniecerunt, & comiſcuerunt.* Et Petrus Victor in Regione X. Palatij; enumerat Romam quadratã. Plutarchus ergo Romam quadratam à Romulo factam deſcribens, hunc lapidem, ſeu locum intelligit. Quid enim aliud ſignificat, *Romam quadratam fecit, atque eo in loco Vrbem condere voluit?* Cum vero de Vrbis ædificatione loquitur, orbicu-

biculatem illi figurã attribuit. Roma igitur quadrata pro cẽtro eſt Vrbis deſignãde: Olympus,vnde incipiebat deſignari. Idem plane,niſi per vim diſtorſeris, elicitur ex verbis Varronis. Quod ſi quadratam Romam Fabius,& Cato deſcribunt; quadripartitã, & quadri Vrbem intelligunt. Sic enim & Annius interpretatur. Certe Fabius Romam primo tetrapolim, tum quadratam appellat, quatuor videlicet diuerſis locis conſtantem, in Palatino monte conſtitutis: nempe Roma oppidulo verſus Eſquilias antiquiore, quam eſſet Romulus: Extructa Vellia verſus Cœlium: Germallia fundata verſus Circum Maximum, quo germanos Romulum, & Remum Tiberis detulit in alueolo expoſitos: Romano Foro ædificato, quod aliqua ſui parte ſpectaret Eſquilias: Ex quibus quatuor, tetrapolis Roma, & quadripartita eſt. rotundæ tamen, & obliquæ figuræ. Qui ita ſentiat, non audiet Solinum, aut Dionyſium; niſi Dionyſius idem quod Plutarchus quadrangulum intelligat. Solini autem locus non caret tenebris. Quid enim eſt? *Roma incipit à ſylua, quæ eſt in area Apollinis, & ad ſupercilium ſcalarum Caci?* Sylua enim in Palatino,ſcalæ ad rupes Auentini fuerunt, qua imminet Tiberi; Cum Vrbs Romuli fuerit in ſolo Palatio. *Dicta eſt Roma quadrata, quod ad æquilibrium foret poſita;* dicta, non facta. Poni autem ad æquilibrium, ſi, vt notat Crinitus, ſignificat conſtrui ad æqualem regulam, & æqua ratione abſolui; rectius orbiculatæ ſtructuræ accomodatur, cuius partes æqualiter diſtãt à medio.

Lib. 4. de Hom. diſcipl. c.9.

Roma Romuli in Palatino condita quam et quadratã conſtituunt.

Locus conditæ Vrbis à Romulo. Cap. III.

Roma condita in Palatino. Fab. Pic. lib. 2. Cato in Originib. Liu. lib. 1. Diony. l. 2. Tacitus 12. Ann. Meſſala de Auguſ. progenie, & alij. Lib. 2. Lib. 4. Eleg. 4. Lib. 5.

IS ſuit Palatinus Collis, vbi nunc Horti Farneſiani, vt ſine controuerſia auctores. Dubium tamen, an Romulus aliquid aliud præter Palatium ædificarit, vel Pomœrio incluſerit. Nam Tacitus loco citato, *Capitolium*, inquit, ***non à Romulo, ſed à T. Tatio additum Vrbi credidere***. Sed Dionyſius ait ante Sabinum bellum Capitolium, & Auentinum à Romulo fuiſſe munitum. Liuius quamuis primò ſcripſerit, *Romulus Palatinum primùm, in quo ipſe erat educatus, muniјt*; tamen paulo poſt, *Creſcebat,* inquit, ***interim Vrbs munitionibus, alia atque alia appetendo loca***. Idem cum Plutarcho memorat, Capitolium ante Sabinum bellum factum fuiſſe Arcem Romanorum: *Spurius Tarpeius* inquit, *Romanæ præerat Arci:* Mœnibus vtique munitæ. Idem paulo poſt: ***Huius filia Tarpeia aquam forte tum ſacris extra mœnia petitum ierat.*** Eadem apud Propertium ſic loquitur flagrante bello:

Romani montes, & montibus addita Roma.

Strabo. *Priſci namque Capitolium, & Palatium, Collemque Quirinalem ſic muniere muris, vt venientibus aliunde exterius facilis foret aſcenſus; adeò vt T. Tatius primo aduentans incurſu locorum potitus ſit.* Cato: *Romulus,* inquit, *cum Palatio etiam Eſquilinum tenuit, ab excubijs dictum,*

Loco cit. *quas illi Lucumo dedit more Thuſco*. Fabius: *Forum,* inquit, *Romanum ædificauit, & poſt bellum Sabinum fœdere icto Romulus Vrbis agros diuiſit in partes tres æquis collibus. Sabinis & Tatio Capitolium, & Quirinalis: Romulo, ſequentes, Eſquilinus, & Palatinus, in quo Roma: Galerito, & Luceribus Thuſcis Cœlius, & Cœliolus obuenerunt.* Et vt conſtaret de ha-

Lib. 1. c. 1. bitatione loqui, ſubiecit: ***Auentinum Romulus paſſus eſt habitare***. Sex igitur colles incolis frequentes fuere ante obitum Romuli: Forum, & Arx, & alia loca teſte Liuio, & Strabone. De Foro Propertius:

Stabant Romano Pila Sabina Foro.

Poſtremo Valerius: *His* (Romulo, & Remo) inquit, *Auus Numitor eo loco, vbi educati erant, Vrbem condere permiſerat, ſub monte Palatino.* Tam varia, & incerta eſt in auctoribus antiquitas.

Quid ſit Pœmeriū. Lib. 13. c. 14. in Romulo.

Verum vt ſtatuantur fines Vrbis, non mœnia ſpectari debent, ſed pomœrium. Numquam enim propriè Vrbs accepit incrementum, niſi producto pomœrio. Vt autem conſtet quid hoc eſſet; *Principium*, inquit Varro, *quod erat poſt murum, pomœrium dictum, eiuſque ambitu auſpicia vrbana finiuntur?* Gellius: *Locus per totius Vrbis circuitum ponè muros, qui facit finem Vrbani auſpicij:* ſic Plutarchus οἷον ὄπισθεν τείχους, ἢ μετὰ

Lib. 1. τείχους. *quaſi poſt murum, vel pone murum. Vt neque interiore parte.* (quod ait Liuius) ***ædificia mœnibus continuarentur, & extrinſecus puri aliquid ab humano cultu pateret ſoli. Hoc ſpatium, quòd neque habitari, neque arari fas erat, non magis quòd poſt murum eſſet quam quòd murus poſt id, pomœrium Romani appellarunt.*** Iam in Vrbis incremento quantum mœnia proceſſura erant, tantum hi termini inaugurati conſecratiq;

pro-

proferebantur. Limes pomœrij certa per interualla diſtinguebatur Cippis, ideſt lapidibus curuam in formam in ſummo expolitis. Varro: *Cippi pomœrij ſunt circum Romam*, Tacitus: *Inde certis ſpatijs interiecti lapides*. His additæ ſunt inſcriptiones. Duas adduco ex Grutero: primam cum Auguſtus Vrbem auxit. Loc. cit.

C. MARCIVS. L. F. L. N
CENSORINVS. ET. C. ASI
NIVS. C. F. GALLVS. COS
EX. S. C.

FIN. POMER. TERMIN

Alteram Claudij:

TI· CLAVDIVS
DRVSI. F. CAISAR
AVG. GERMANICVS
PONT. MAX. TRIB. POT
VIIII. IMP. XVI. COS. IIII.
CENSOR. P. P
AVCTIS. POPVLI. ROMANI
FINIBVS. POMERIVM
AMPLIAFIT. TERMINAFITQ.

Aio igitur, Romulum cum Vrbem conderet, ſolum Palatium pomœrio incluſiſſe. Gellius: *Antiquiſſimum autem pomœrium, quod à Romulo inſtitutum eſt, Palatini montis radicibus terminabatur.* Fabius, *& Palatinus, in quo Roma:* cum tamen dixiſſet alios Colles habitari. Romulus apud Liuium: *Iuppiter*, inquit, *tuis iuſſus auibus hic in Palatino prima Vrbi fundamenta ieci.* Tacitus; *per ima montis Palatini*, loquitur enim de terminis mœnium. Idemq; eſt apud Valerium, *Vrbem condere ſub monte Palatino.* Meſſala: *Palatino in monte, auſpicato parua mœnia ponunt.* Quod ſi ante bellum Sabinum Romulus muniuit Capitolium, & fortaſſe Auentinum, teſte Dionyſio: & Lucumo Hetruſcus, teſte Fabio, proximum Capitolio Quirinalem; id fecit non habitationis gratia, ſed ne editis locis potitus hoſtis grauius inde in Vrbem incumberet. Quare & Forum Romanum tunc extra pomœrium fuit. de quo ſic Dionyſius. *Facto fœdere ijdem,* Romulus & Tatius *planitiem Capitolio ſubiectam exciſa ſylua, & ſtagno, quod propter loci cauitatem erat aquarum è vicinis mõtibus manantium receptaculum, terra congeſta repleto, in huius quod nunc eſt,*

Palatinus pomœrio incluſus.

Lib. 2.

Fori

Fori vſum verterunt. Neque vero, cum ſupra ex Fabio Pictore dicebam, ædificatũ à Romulo Forum, quartam Vrbis quadripartitæ partẽ, hoc Forum intelligi volui, quod poſtea *Magnum*, & *Vetus*, & *Romanum* dictum eſt; ſed aliquod aliud Forum in ipſomet Colle Palatino à Romulo factum pro nundinis; Noua enim Vrbs loco indigebat, quo conuenirent ciues, negotiarentur, emptionibus venditionibuſque neceſſaria vitæ compararent. Quod ipſemet Fabius confirmat paulo poſt ſcribens, inito prælio Sabinorum Romanorumque extra portam Palatinam, Metium Curtium ſe ſe cum equo armatum in paludem inieciſſe. Ex quo (vt quidam aiunt) nomen loco dedit, qui lacus Curtius dictus eſt, in medio Romano Foro; ſed tunc Palus erat extra Vrbem. quod, & Liuius, & Varro memorant.

Hæc quidem clara ſunt, quæ conficiunt Palatinum Collem Romano pomœrio definitum. Illud difficilius, an Romulus icto fœdere cum Tatio pomœrium produxerit. Nam fortè ſubindicat Tacitus, *Capitolium non à Romulo, ſed à Tito Tatio additum Vrbi credidere. Mox pro fortuna*

Lib. 2. *pomœrium auctum*. Quaſi & illi auxerint, vt ſequentes Reges. At Dionyſius: *Romulo,* inquit, *tenente Palatium, eique contiguum montem Cœlium; Tatio verò Capitolium, quod primum occupauerat, & Quirinalem Collem*. Idem indicant quæ ſupra ex auctoribus recitabam de Vrbe, alia atque alia ſubinde loca appetente.

Lib. 6. Idem canit Virgilius, apud quem de Romulo Anchiſes:

En huius nate auſpicijs illa inclita Roma
Imperium terris, animos æquabit olympo:
Septemque vna ſibi muro circumdedit arces;

Vbi Seruius: *Grandis eſt inde dubitatio, & alij dicunt, breues ſeptem Colliculos à Romulo incluſos, qui tamen alijs nominibus appellabantur. Alij volunt hos ipſos, qui nunc ſunt, à Romulo incluſos, ideſt Palatinum, Quirinalem, Auentinum, Cœlium, Viminalem, Eſquilinum, & Ianicularẽ. Alij vero volunt hos quidem fuiſſe, alijs tamen nominibus appellatos,* Hæc ille. At non facile affirmauerim cur dixerit Ianicularem pro Capitolino. Ianiculum autem fuit extra Vrbem, vt infra.

Pomœriũ ſub Romulo non occupauit ſeptẽ montes.

Certum in hac dubitatione primo videtur, non potuiſſe à Romulo per ſeptem Montes Vrbis extendi pomœrium. Nonnulli quidem illo Rege proximos inſedere colles, Quirinalem, Cœlium, Eſquilinum; ſed extra Vrbem habitarunt. Nam etſi alij alia ſcribant, in hoc tamen audiendus potiſſimum eſt Liuius, & Tacitus. Dionyſius vero qui dixerat Tatium, Capitolium, & Quirinalem habitationi deſtinaſſe, poſtea de Numa ſcribit, *Quirinalem Collem complexus ampliatis mœnibus*; quem tamen collem cum reliquis præter Capitolium, & Palatinum adiectos eſſe ab alijs Regibus teſtatur Liuius.

Qui ex iure terminos Vrbis propagarint.

At Tacitus, qui additum à Tatio Capitolium ex inueterata opinione affirmat, negat *Iure priſco terminos Vrbis propagari, niſi ab ijs; qui protulere Imperium. Et agro quidem de hoſtibus capto,* vt ait Gellius quod ſanxiſſe Romulum condita Vrbe cenſendum eſt. Tatius autem de hoſte

Loc. cit. nihil ceperat; niſi adiectio Sabini territorij pro hoſtico habenda ſit. Nihilo-

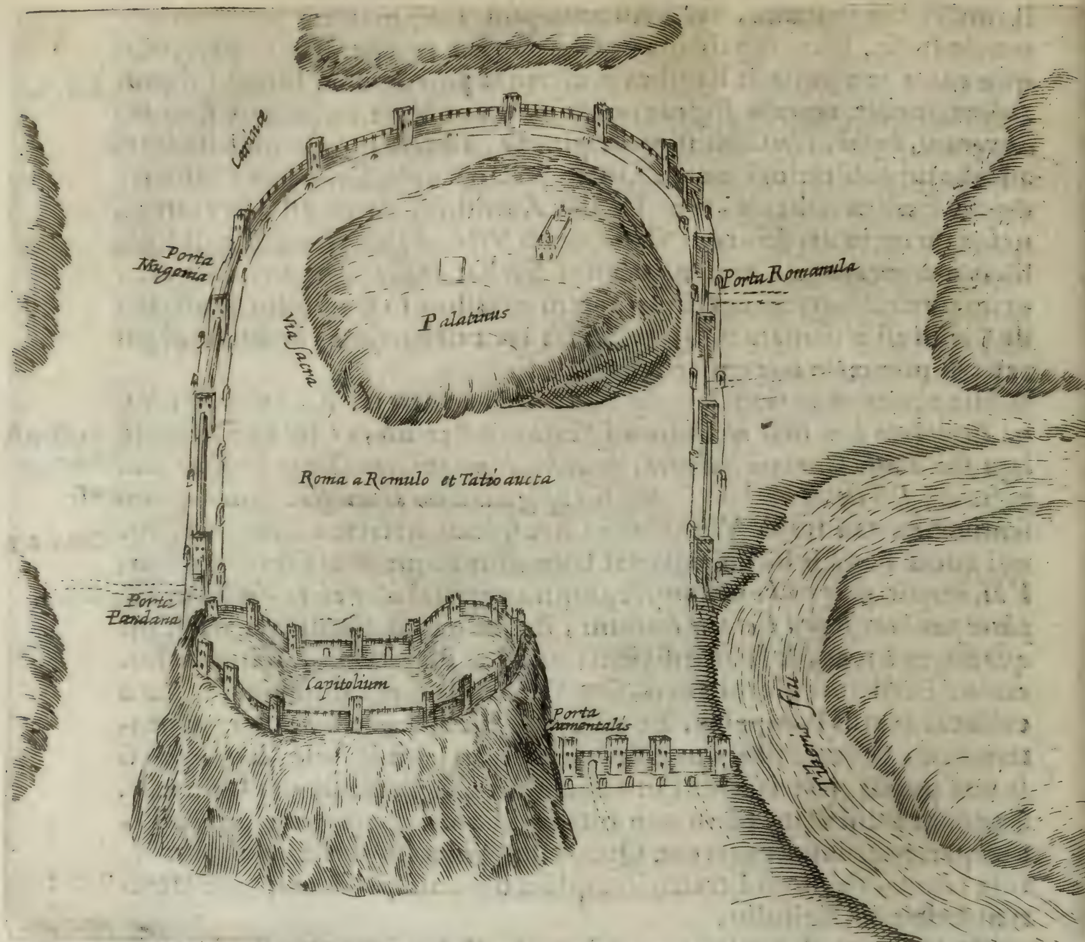
hilominus tamen nemo temere inficiari poteſt, Capitolium vel à Tatio Romuli ritus imitante, vel à Romulo poſt Tatij mortem incluſum pomœrio fuiſſe. Nam & Sabinos nouam gentem receperat in Ciuitatem, quæ cauſa fuit poſteris Regibus proferendi pomœrium. Liuius: *ſequutuſque*, inquit, *morum Regum priorum*, Ancus Martius, *qui rem Romanã auxerant, hoſtibus in Ciuitatem accipiendis*. adiecta quippe multitudine, addebatur habitationi locus. Quare primò Capitolinus mons Sabinis, deinde Cœlius Albanis, tum Latinis Auentinus datus eſt. Præterea nuſquam legimus, deinceps Capitolium Vrbi additũ, quod de alijs Collibus memoratur. Demum quia non licebat captare vrbana auſpicia extra pomœrium; ſequentibus autem ætatibus in Capitolio præſertim de Cœlio eſt obſeruatum. Quare Collis ille celeberrimus finibus inauguratis & pomœrio circumſcriptus eſt. Lib. 1.

Hic tamen negotium faceſſit Plutarchi auctoritas. Ait enim: *Vulcani Templum iam inde ab initio ædificatum à Romulo, vt ibi vna cum collega ſuo Tatio Curiam haberet, & colendum quidem Deum ignibus præpoſitum; ſed extra Vrbem locum illi aſſignandum ſtatuiſſe*. Quibus conſentiunt ea quæ tradit Vitruuius ex Aruſpicum hetruſca diſciplina. Atqui huius Templi locum deſignat Dionyſius loquens de Foro Romano; *Vbi*, inquit, *magna hominum frequentia negotiabatur circa Vulcani Tẽplum paulum ſupra Forum eminens*, ibique narrat Romulum dedicaſſe quadrigas æreas, & ſuam effigiem; quod & Plutarchus teſtatur in Romulo. Eandem Vulcani ædem, ſiue Vulcanale ſupra Comitium in Foro collocat Sextus Pompeius. Ex quibus deducitur ædem Foro imminentem extra Vrbem fuiſſe; quod tamen recepto intra Vrbem Capitolio eſſe non potuit, interiacente Foro Palatinum, & Capitolinum Collem. Conſtat autem illam ædem non ante conditam, quam Romulus, & Tatius pari poteſtate regnarent. Quod cùm Plutarchi verba demonſtrant: tùm Liuius, vbi Iouis Feretrij Templum omnium primum Romæ ſacratum ſcribit in Capitolio. In Quæſt. Rom. q. 47. Lib. 1. c. 7. Lib. 2. Lib. 1.

Nodus hic facile explicatur. Ædes enim Vulcani ſtructa eſt à Romulo extra ſuam Vrbem, nempe Palatium: & extra Tatianam, nempe Capitolium. Verum poſtea ad parandum Forum cõplanata, repurgataque; valle intermedia, vt Vrbem vtramque coniungerent, ibi quoque pomœriũ continuari debuit, intra eius fines recepta cũ Foro Æde Vulcani. Crediderim autem Romulum ſatis feciſſe volũtati ſuæ, ſi Aedẽ Vulcani incendiorũ præſidis ſua Palatina Roma amandaſſet, vt ignes ab ea remoueret. Vulcani Templum quomodo extra Vrbem.

Iam vt congrua Vrbis auctæ delineatio ſit: A ſiniſtro Capitolij latere, vbi poſtea Carcer Tullianus, pomœrium Coloſſeum verſus producatur, vt Sacram quoque viam in qua Romulus, & Tatius fœdus fecerant, aliqua parte includat. Inde conuerſum per radices Palatini, vallemque Circi Maximi tendat ad Tiberim. Ad quem alia pars muri pertinebat, dextrorſum Capitolio accubantis, productique ſecundũ Theatrum Marcelli. Ibi Porta Carmentalis. Aucta Vrbs a Romulo quid occuparit.

Portæ

Portæ Vrbis Romuli. Cap. IV.

In Romulo.

Portas quomodo conſtituerũt antiqui.

GENERATIM de Portis ſcribit Plutarchus, portas Vrbis ſacras non fuiſſe. Nam cum conditores aratro mœnia deſignarent; *Vbi portam,* inquit *deſignare viſum eſt, vomere exempto, atque aratro ſublato ſpatium relinquunt. Vnde totum habent murum præter portas ſacrum. nam eas ſi ducerent ſacras, religioſum eſſet neceſſaria, & impura in Vrbem recipere, & exportare*. Sic. ff. lib. 1. tit. de Diu. Rer. l. ſi quis. *Si quis violauerit muros, capite punitur. Sicuti ſi quis tranſcendet ſcalis admotis, vel alia qualibet ratione; nam Ciues Romanos alia, quàm per portas egredi non licet, cum illud hoſtile, & abominandum ſit. Nam & Romuli frater Remus occiſus traditur ob id, quod murum*

murum tranſcendere voluerit. Idem teſtatur Ouidius, apud quem verba iubentis Romuli ſunt;

Neue quis aut muros, aut factam vomere foſſam 4. Faſt.
Tranſeat: audentem talia dede neci.
Quod Remus ignorans humiles contemnere muros
Cœpit: & his populus, dicere, tutus erit?
Nec mora. tranſilijt: retrò Celer occupat auſum:
Ille premit duram ſanguinolentus humum.

Quamuis autem Portæ ſacræ non eſſent, ſanctas dicebant. Inſt. lib. 2. de Rer. diuiſ. §. ſanctæ. *ſanctæ quoque res, veluti muri, & portæ Ciuitatis. Ideò autem muros ſanctos dicimus, quia pœna capitis conſtituta in eos, qui aliquid in muros deliquerint*. ff. aut. tit. cit. l. ſanctum. *Sanctum eſt quod ab iniuria hominum defenſum, atque munimentum eſt*. & l. ſacra: *dicimus ſancta, quæ, neque ſacra, neque profana ſunt, ſanctione enim quadam ſunt ſubnixa. Quod enim ſanctione quadam ſubnixum eſt, id ſanctum eſt.* Hinc intelligi poteſt fruſtra à quibuſdam ex loco Plinij vel corrupto, vel perperam explanato, de quo poſtea, deſignari in Vrbe Roma florenti, & aucta portas triginta ſeptem. Cum enim muri ſacri eſſent, & multo pauciores poſt exactos Reges portæ fuerint; iure infertur, nũquam tot portas fuiſſe. Religioſum enim erat rem ſacram euertere: & non ſacram, ideſt portam ſubſtituere. Idque immutatis muris nunquam factum opinor. Quamquam forte aucto pomœrio contingere potuit. Sed & tunc antiquas portas ad noui muri ambitum fuiſſe tranſlatas probabilius eſt.

Iam Portæ Vrbis Romuli quot fuerint, docet Plinius. *Vrbem*, inquit, *tres portas habentem Romulus reliquit, aut vt pluribus tradentibus credamus, quatuor*. Prima dicta eſt Mugionis, ſeu Mugonia à Boum mugitu, qui ex ea emittebantur. Fuit hæc, vt ait Dionyſius, *prope Templum Iouis Statoris*: ducebatque e Sacra via in Palatiũ, *in cuius viæ capite Templum Iouis Statoris erat*, vt ait Plutarchus: *in ipſo fori Romani margine*, vt colligitur ex Liuio. Hæc ergo porta ibi erat, qua parte mons Palatinus eſt deuexus in vallem vbi olim Templum Pacis, nunc Paciferæ Virginis, Nouæ cognomento: contra ipſam ædem SS. Coſmæ, & Damiani. Altera Romanula, ſiue Romana dicta eſt, *Quæ, vt ait Varro, eſt dicta ab Roma, quæ habet gradus in Naualia ad Volupiæ ſacellum, & Porta Romana inſtituta eſt à Romulo in infimo Cliuo Victoriæ, qui locus gradibus in quadraturam formatus eſt*. Hic autem locus idem ille videtur eſſe, de quo Plutarchus: *Romulus habitauit ad Pulchri littoris quos vocant gradus circa deſcenſum ex Palatio in Circum Maximum*. Quod ſi verum eſt; Hæc porta in altero latere Palatini collis ſita fuit, contra Auentinũ, & Circi Maximi vallem ſpectans. Quod etiam conijcitur ex alijs Varronis verbis: *Hoc ſacrificium fit in Velabro, qua in Nouam viam exitur, vt aiunt quidam, ad Sepulchrum Accæ, qui locus extra Vrbem antiquam fuit, non longe à Porta Romanula*. Velabrum enim propè Circum Maximum fuit. Quamquam Sextus Pompeius videtur refragari, qui hac porta iter aperit in Sabinos.

[Margin notes: Lib. 3. c. 5. — Tres portæ Vrbis Romuli. — Porta Mugonia. — Lib. 1. — In Vita Cicer. — Lib. 1. — Porta Romanula. — In Romulo.]

Ter-

Porta Ianualis. Tertia porta Ianualis eſt dicta *ab Iano*, vt ait Varro, *& ideò ibi poſitum Iani ſignum, & inſtitutum à Numa Pompilio, vt ſit clauſa ſemper, niſi cum bellum ſit.* Non facile ſtatui poteſt, vbi hæc porta fuerit. Onuphrius collocat in foro Romano, deque ea loquutum putat Liuium ijs verbis, *vt Hoſtius cecidit, confeſtim Romana inclinatur acies, fuſaq; eſt ad veterem Portam Palatij.* Sed ibi ſermo eſt de porta Mugonia ad Sacram viã, & Templum Iouis Statoris. Subdit enim Liuius, Romulum turba fugientium actum, votum eodem in loco nuncupaſſe, Templumquè Ioui obtuliſſe. Quod Templum inibi poſtea ædificatum propè portam, vt ſupra dixi, Mugoniam fuit. Macrobius ponit ſub radicibus collis Viminalis. ſed hic locus ab Vrbe Romuli non parum aberat. Ouidius inter duo fora collocat (Boarium, & Piſcarium, vt interpretantur) ſubijcenſquè cauſam ait: Tatium Sabinorum Regem, occupata iam arce deſcendiſſe in forum per cliuum Capitolinum; Hic enim eſt intelligendus. Tùm ſubdit, Iano loquente.

Lib. I.

Lib. I. Saturn.

I. Faſt.

Et iam contigerant portam: Saturnia cuius
Dempſerat oppoſitas inuidioſa ſeras.
Cum tanto veritus committere Numine pugnam,
Ipſe meæ moui callidus artis opem.
Oraque, qua pollens ope ſum, fontana recluſi:
Sumquè repentinas eiaculatus aquas.
Ante tamen madidis ſubieci ſulphura venis:
Clauderet vt Tatio feruidus humor iter.
Cuius vt vtilitas pulſis percepta Sabinis:
Quæ fuerat tuto reddita forma loco eſt.
Ara mihi poſita eſt paruo coniuncta ſacello;
Hæc adolet flammis cum ſtrue farra ſuis.

Eadem fabulam loco citato refert Macrobius. Porro locum, & portam fuiſſe ad Aedem Iani, indicem pacis, ac belli, indicant Ouidij ſequentia.

Sed cur Pace lates, motiſquè recluderis armis?

Fuga Roman. vt ſe habuerit. Omiſſis quæ de hoc Templo alibi dicẽda ſunt, portam Ianualem Templo Iani propinquam arbitror ſub Palatino colle, quá ſpectat Capitoliũ, primo fuiſſe. Romanos Sabino bello partim ad Mugoniam cum Romulo, partim ad Ianualem, diuiſa fuga veniſſe. De Mugonia Liuium: De Ianuali Ouidium, & Macrobium, mutato portæ ſitu, loquutos: de vtraque Dionyſium, πλησιάζοντες ταῖς πύλαις appropinquãtes portis, Ad Mugoniam ſtetiſſe Romulum, impetuque in ſubeuntes hoſtes facto, Sabinos fudiſſe: eoſdem Ianuali portæ appropinquantes fuiſſe auerſos aliorum fuga, & Curtij Sabini periculo, qui in proximam paludem confluentibus aquis ſe coniecerat. Inde exortam fabulam Iani aquam effundentis commiſcentiſque ſulphuratos humores; nam ad Ianum geminum, vt ait Varro, *aquæ ſulphuratæ fuerunt*. Quod ad Iani ædem pertinet, putarim quoque ſimulacrum, & Aediculam Iano fuiſſe factam à Romulo ad radices Palatij, vbi porta Ianualis. Seruius, *conſtat*, inquit,

I. Æneid.

quit, *Iani templum patuiſſe ſub Romulo*. Poſtea ampliato pomœrio cum Capitolium & Palatium idem murorum ambitus cingeret, tranſlatum à Numa ſignum, Templumque extra mœnia, & quaſi bellum excluderetur, clauſas Templi fores apertas ſub Romulo. An eodem tranſlata ſit porta Ianualis mihi exploratum non eſt. Hoc quidem, & eiuſdem portæ claudendæ aperiendæquè morem indicat locus Varronis. Fauent & Ouidij carmina: quamquam ipſe de ea porta ſic eſt loquutus, quaſi & in Palatio, & ad imum Argiletum ſub Capitolio eſſet. Ex conſuetudine videlicet Pœtarum, quibus per anachroniſmos mutare in rebus rationem temporum religioni non eſt.

Quarta eſt Porta Carmentalis ad radices Capitolij, & forum nunc Montanarium, fortaſſe Ianualis etiam dicta, vt tres tantum eſſent portæ. De ea poſtea. Porta Carmentalis.

Alterius Portæ meminit Varro, quæ Saturnia diceretur ad ædem Saturni ſub Capitolio, quam nunc, inquit, vocant *Pandanam*. Hæc quamuis fortè in Vrbe Romuli aucta, & complectente Capitolium vſui eſſet, tamen non cenſetur in Romanarum Portarum numero, quia ſupererat ex vetere oppido, quod in Capitolio ſitum Saturnium dicebant. Apud Ouidium ſic Iuno: 6. Faſt.

A Patre dicta meo quondam Saturnia Roma eſt,
Hæc illi à Cælo proxima Terra fuit.

Ex his animaduertes haud recte à M. Fabio Rauennate, deinde à Iano Iacobo Buiſſardo, qui eius veſtigijs inſtitit, Romam quadratam Romuli delineatam fuiſſe. Quatuor enim montes mœnibus comprehendunt, Capitolinum, Palatinum, Eſquilinum, Auentinum. Atque vt alia, quæ ibi peccant, prætercam; fruſtra expromunt quadratam Romam confictis quatuor monticulis, dolatis quodammodo, & in quadrum diſpoſitis. Nam ex quatuor illis muro incluſis nunquam Vrbs quadrata exiſteret. Quæ ſi fuit, ſolum ſecundum radices Palatij fuit.

Incrementum Vrbis ſub alijs Regibus. Cap. V.

NVma Secundus Romanorum Rex nihil addidit. At refragatur Dionyſius, qui ſic ait; *Numa & Quirinalem Collem complexus ampliatis mœnibus*. Sed contra, Liuius adiectionem Quirinalis Seruio Tullio attribuit. Vbi ſola certatur auctoritate, auctorem ſequor Liuium; cum quo ſentit Plinius, ſiue quis alius de Viris illuſtribus. Numa quidem in Quirinali domum ſibi parauit, ſacrauitque Aediculam, vt alibi referam; ſed montem Vrbi non addidit. Lib. 1.

Cœlium hodie Lateranum addidit Tullus Hoſtilius, traductis Romam Albanis. Dionyſius factum aſtruit ante bellum Albanum; nec, puto, perſuadet. Cauſa enim, quam ſupra attigi, dictum oppugnat: Vrbis videlicet terminos neminem auxiſſe, niſi aucto Imperio, & agro de hoſtibus capto.

capto. Qua conficitur, nihil adieciſſe Numam, qui ſerere in animis religionem, quam bello captis agris frumenta maluit.

Ancus Martius recepto more dandi Ciuitatem victis hoſtibus, pro Latinis muniuit Auentinum, vbi Templa SS. Sabinæ, & Balbinæ: iiſdemque habitandam dedit Murtiam Vallem, duobus ſubiectam collibus, Palatino, & Auentino. Murtia autem à Venere dicitur, quæ olim Myrtia de myrto eidem dicata dicebatur, teſte Plutarcho. Idem Rex Ianiculum mœnibus ſepſit, ne illo potiretur hoſtis: fluuium iliceo ponte iunxit, quem Sublicium dixere, vt ex Auentino peruium in Ianiculum iter eſſet.

Quæret aliquis: Cùm hoc Rege Vrbs terminaretur Capitolio, nec Quirinalem, aut Eſquilias attingeret, Cur ſcripſerit Liuius: *Carcer media Vrbe imminens foro ædificatur.* Nam Forum ſub Capitolio erat, Vrbs autem verſus Palatinum, & Cœlium, & Auentinum longiùs producebatur. Sed media Vrbs pro loco Vrbis celeberrimo habenda eſt, in quo fere degeret populus, negotiaretur, otiareturque. Huiuſmodi enim loca pro Vrbium meditullio habentur.

Tarquinius Rex Quintus Vrbi nihil ſoli, muri plurimum addidit; De quo ſic Liuius, *muro lapideo Vrbem cingere parat.* Meſſala, *muro lateritio circuit Vrbẽ, Aquas Cloacis è faſtigio in Tiberim ductis ſiccat.* Poſtremus Seruius Tullius Rex Sextus Quirinalem, hodie Caballum, in quo ædes Pontificiæ: Viminalem, in quo Templum S. Laurentij in Paliſperna, & Thermæ Diocletiani: Eſquilinum collem adiunxit, in quo Templa S. Petri ad Vincula, & S. Mariæ Maioris: mœnia, & pomœrium protulit.

Hic ſuboritur dubitatio. An Tullus Hoſtilius, & Ancus Martius pomœrium protulerint. Nam Liuius ſolum à Seruio fuiſſe prolatum ſcribit, cum Gellio. Ancum quidem conſtat non auxiſſe, quamuis eodẽ modo de hoc Rege, ac Tullo Hoſtilio loquantur Liuius, Dionyſius, Plinius. & tamen de Anco eſt negandum, addito Auentino, quod affirmatur de Tullo Hoſtilio, adiecto Cœlio. Auentinus enim mons infelix, & inauſpicatus credebatur eſſe; *Quòd eo monte*, inquit, Gellius, *Remus Vrbis condendæ gratia auſpicauerit, aueſque irritas habuerit ſuperatuſque in auſpicio à Romulo ſit. Idcirco* (vt ait Meſſala apud eumdem) *omnes, qui pœmeriũ protulerũt, montem iſtum excluſerunt, quaſi auibus obſcœnis ominoſum.* Fabius autẽ Pictor, *Auentinum*, inquit, *Romulus neminẽ paſſus eſt habitare: Nam fratri Remo illum ſacrum eſſe voluit vſque Helernam.* Lucus eſt hic Auẽtini ad Tiberim. Sed quoniam Ancus propter locorum ſitus Vrbem ab ea parte non ſatis munitam animaduertit, prææltum collem muris, & ædificijs occupauit; illum tamen extra Vrbem non producto pomœrio reliquit. Pomœrium enim religioſè, vereque Vrbem terminabat inauguratum, conſecratumque. Seneca: *Hoc* inquit, *ſcire magis prodeſt, quàm Auentinum montem extra pomœrium eſſe, propter alteram ex duabus cauſis: aut quòd plebs eò ſeceſſiſſet, aut quod Remo auſpicante illo loco aues non addixiſſent.* Sic vero ſe habuit vſque ad Claudium Cæſarem. *Quo auctore*, inquit Gellius, *receptus, & intra pomœrij fines obſeruatus eſt. Et quos*, ait

Loc. cit.

Lib. 2.

Auẽtinus extra Vrbem.

De breuit. vit. cap. 4.

Ta-

Tacitus, *Claudius terminos poſuerit, facile cognitu, & publicis actis præſcriptum.* Hi vtique, de quibus Gellius; aliter non facile eſſet cognoſcere.

At Cœlius collis aduerſa de cauſa pomœrio includitur; non enim inauſpicatus eſt collis, neque inficiantur auctores ibi fuiſſe pomœrium. Tacitus quidem, eodem loco, plures Reges auxiſſe pomœrium notat. *Regum,* inquit, *in eo* (pomœrio) *augendo ambitio, vel gloria variè vulgata.* Quod ſi Tullius Hoſtilius non auxit; qui Reges, præter Seruium auxerunt? Neque deinceps Cœlium ab alio intra pomœrium incluſum conſtat. Quamuis autem Plinius ſcribat Auentinum Vrbi additum: & Dionyſius Ancum Regem Vrbem non mediocriter auxiſſe, Auentinum complexum eiſdem mœnibus; Liuius tamen ait, Auentinum nouæ multitudini datum; quaſi non receptum intra Vrbem.

Ianiculum fuiſſe extra Vrbem.
Cap. VI.

IS Mons eſt imminens Tranſtiberinæ regioni, in quo Templũ colitur S.Petri, cognomento Montorij. Hunc Montem Ancus etiam muniuit. Plinius: *Ancus Auentinum, & Ianiculum Vrbi addidit.* Liuius: Loc. cit. *Ianiculum quoque adiectum.* Dionyſius: *Muro cinxit & Ianiculum Montem in aduerſa ripa imminentem Tiberi, collocauitque in eo præſidiũ, vt ab Hetruſcis tutior eſſet fluminis nauigatio.* Onuphrius his permotus, Lib. 1. *Quamuis autem,* inquit, *Ancus Auentinum extra pomœriũ eſſe voluerit; illud tamen Ianiculo, & Tranſtiberina regione Vrbi adiunctis, quartus,* In Vrbis *à Romulo protulit.* Ego autem quidquid eſſet trans Tiberim, fuiſſe extra Roma. Vrbem, & pomœrium cenſeo. Neque id oſtendere difficile eſt. Nam Dion; cum ſcripſiſſet Metellum Celerem Augurem, Prætoremque è Ianiculo Vexillum reuelliſſe, ſubdit. *Quod de Vexillo dixi, ſic habet. Cum* Lib. 37. *antiquitus multi hoſtes circum Romam habitarent, veriti Romani, ne dum ipſi Comitia Centuriata agerent, hoſtes per inſidias Vrbem aggrederentur, Ianiculumquè occuparent* (τὸ ἰανικουλον καταβάλλοντες) *ſtatuerunt non omnes ſimul ire in ſuffragia, ſed vt ſemper aliqui armati per vices eum locum cuſtodirent. In Ianiculo igitur quandiù populi conuentus durabat, cuſtodiæ agebantur. Cum autem ſoluenda iam erat* ἐκκλησία, *ſeu Conuentus, ſignum à Ianiculo remouebatur, cuſtodeſque diſcedebant. Non autem licebat cuſtodijs ab eo loco remotis quicquam amplius ſtatuere. Is autem mos ſolis Centuriatis Comitijs obſeruabatur, cum extra Vrbem omnes in armis adeſſe res poſtulabat, & id hodiequè Religionis cauſa fieri ſolet.* ἀλλά τινας inquit, ἀεὶ ἐνόπλους τὸ χωρίον ἐκεῖνο ἐκ διαδοχῆς φυλάττειν, καὶ αὐτὸ ἕως μὲν ἡ ἐκκλησία ἦν ἐφρούρουν. ὁπότε δὲ διαλύσεσθαι ἔμελλε, τότε σημεῖον καθῃρεῖτο, καὶ οἱ φύλακες ἀπηλλάσσοντο. οὐ γὰρ ἐξῆν μὴ φρουρουμένου τοῦ χωρίου ἐκείνου, οὐδὲν ἔτι χρηματισθῆναι.

Lib. 16. cap. 27. Quod etiã probatur explicaturque à Gellio: *Centuriata autem Comitia intra pomœrium fieri, nefas eſſe, quia exercitum extra Vrbem imperari oporteat: intra Vrbem imperari Ius non ſit: propterea Centuriata in Campo Martio haberi, exercitumque imperari præſidij cauſa ſolitum, quoniam populus eſſet in ſuffragijs ferendis occupatus.* Ex geminis horum auctorũ locis hæc perſpicuè deducuntur. Exercitum intra Vrbem imperari Ius non erat: Imperabatur autem Centuriatis Comitijs, & collocabatur in Ianiculo. Hic igitur erat extra Vrbem. Non video quid inficiari quiſpiã queat, niſi prædicet, in Ianiculo quidem, at extra mœnia poſitas fuiſſe cuſtodias, & cum vexillo militari exercitum; non enim mœnia occupant totum Collem. Cui reſponſioni vix videtur occurrendum; pugnat enim perſpicuè cum ſenſu Dionis, qui ait: recepto à priſcis more aliquos armatos in Ianiculo egiſſe cuſtodias. Vbi autem Cuſtodiæ fiebant niſi ad portas, & in ipſis mœnibus? in quibus videlicet ſignum ponebatur vt ex editi collis præcelſa Turri proſpiceretur è Campo Martio. Deinde quando de Ianiculo poſt Vrbem conditam loquuntur auctores, niſi quid obſtet, partem collis mœnibus cinctam debemus intelligere. Sic enim Liuius: *Ianiculum quoque adiectum non inopia loci, ſed ne quando ea arx hoſtium eſſet.* Et: *cum captum repentino impetu Ianiculum.* Et: *velut agmine iam vno petijt Ianiculũ.* Et clarius paulo poſt; *Via quæ Sublicio Ponte ducit ad Ianiculũ. In eo cliuo, cum L. Albinus de plebe Romana, &c.* Sic apud Appianum: *Octauius in medio Ianiculi perſtans.* Et: *Nam pars Collem qui Ianiculus dicitur, in quem pecuniæ omnes collocatæ fuerant, inſederat.* vbi vides partem Collis intelligi, quæ muris muniretur. Nec tamen intra Vrbem eſſe dicenda eſt; hoc enim eſt, eſſe intra pomœrium: non intra muros, vt de Auentino dicebam. Nec inficias ierim, interdum hoc nomine totum ſignificari collem, ſeu verius continuatos colles. Dubiè Ouidius:

Lib. 1. Lib. 2. Lib. 5. Lib. 1. de Ciuil. bel. Lib. 3.

1. Faſt.

Arx mea collis erat: quam vulgus nomine noſtro
Nuncupat: hæc ætas Ianiculumquè vocat.

Nam in eo colle Vrbem Antipolim condiderat Ianus. Martialis non de munitione ſolum Anci loquutus eſt, cum ait:

Lib. 4. ep. 66.

Tulli iugera pauca Martialis
Longo Ianiculi iugo recumbunt.

Apertè enim verticem indicant, cui ſubiacet campus Vaticanus, quæ ſequuntur;

Illic Flaminiæ Salariæque Geſtator patet. Et: *cũ ſit tam prope Miluius.* Ex quibus videtur Martialis impropriè loquutus; & accepiſſe montes Vaticanos pro Ianiculo: Hi enim ſunt colles, qui perpetuo iugo ab Ianiculo per tria circiter millia paſſuum tenduntur ad Miluium Pontem. Cicero: *A ponte Miluio Tiberim duci ſecundum montes Vaticanos.* Et Horatius:

Lib. 13. epiſt. ad Attic. ep. 33. Od. 20. L. 1.

. . . . *datus in Theatro*
Cùm tibi plauſus,
Chare Mecænas eques: vt paterni

Flu-

Fluminis ripæ, ſimul & iocoſa
Redderet laudes tibi Vaticani
Montis imago.
Cæcubam, & prælo domitam Calæno
Tu bibes vnam: mea nec Falernæ
Procula colles.

Loquebatur autem de plauſu facto in Theatro Pompeij, quod ferè cõtra ipſum Ianiculum erat, ex quo plauſu reſultauit Echo è Vaticano colle.

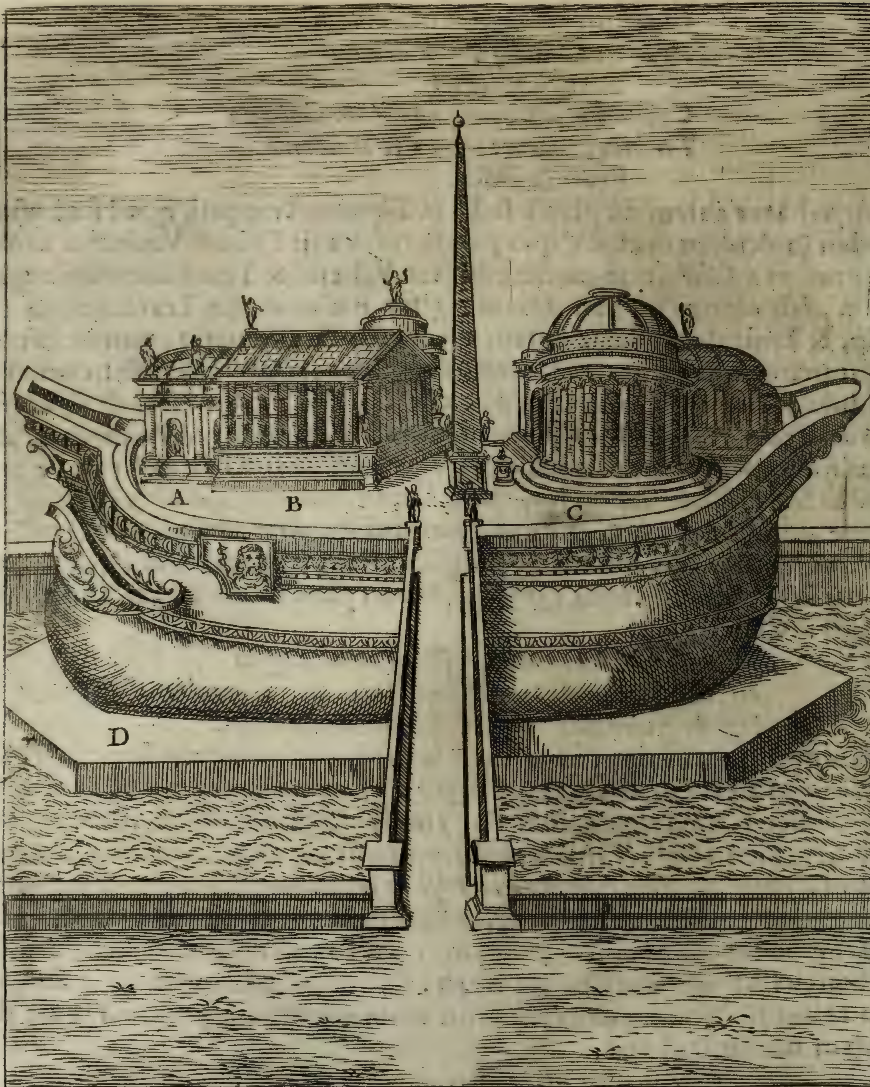
Præterea Inſula, quæ media eſt inter Vrbem, & Tranſtiberinam regionem, fuit olim extra pomœrium. igitur multo magis Tranſtiberina regio, & Ianiculum. Illud autem tum ex Plutarcho patet, tum ex Plinio. Plutarchus quærit, cur Aeſculapij Templum extra Vrbem eſſet, cum eſſet in Inſula Tiberina, treſque reddit cauſas; *Vel quod purior, & ſalubrior ſit aer extra, quàm intra Vrbem; vel quod Epidauro peſte laborantes Aeſculapium accerſendum curauerint; Epidaurÿ autem non in Vrbe, ſed procul inde Templum habuerint*, quod Liuius quinque millibus paſſuum ab Vrbe diſtans deſcribit: *vel quod Romani Anguem ab Epidauro, qui ſe in eorum Nauem contulerat, in quo ipſum Numen eſſe putabãt deportauere: eoque in Inſulam Tiberis egreſſo arbitrati ſunt Deum locum Templi indicaſſe.* Claudianus: (In Quæſt. Rom. q. 94. Dec. 5. l. 5. Lib. 3. in Stilic. Plin. l. 2. q. cap. 4. Val. lib. 1. cap. 8. Liu. epit. Dec. 2. Lib. 1.)

Huc depulſurus morbos Epidaurius hoſpes
Reptauit placido tractu, vectumque per vndas
Inſula pœonium texit Tiberina draconem.

Idemque legimus apud alios. Plinius vero aliam addit cauſam, cur Templum extra Vrbem fuerit; quod priſci illi artem medicam damnarent, & vt Medicos, ita Aeſculapium illorum Principem nollent in Vrbem admittere; *Ideo*, inquit, *Templum Aeſculapij, etiam cum reciperetur is Deus, extra Vrbem feciſſe iterumque in Inſula traduntur*; arbitror legendum, *Tiberiſque in Inſula traduntur.* propterea Dionyſius, *Inſulam Aeſculapio ſacram* appellat. quæ nimirum etiam in eius effigiem Nauis, qua eſt aduectus Anguis conformata fuerit. Cæterum Kal. Ianuar. (vt hoc loco etiam iſta commemorem) fuiſſe illam ædem cum proxima Iouis dicatam docuit Ouidius. (Lib. 29. cap. 1. Ædes Æſculapij in Inſula Tiberina. Lib. 5.)

Sacrauere Patres, hac duo Templa die. (Lib. 1. Faſt.)
Accepit Phœbo, nymphaque Coronide natum
Inſula; diuidua quam premit amnis aqua.
Iuppiter in parte eſt: cœpit locus vnus vtrumque:
Iunctaquè ſunt magno Templa Nepotis Auo.

Sed Iouis ædes multo poſt dedicata eſt an. Vrb. cond. DLVIII. vt Liuius teſtatur. (Ædes Iouis in Inſula Tiberina.)

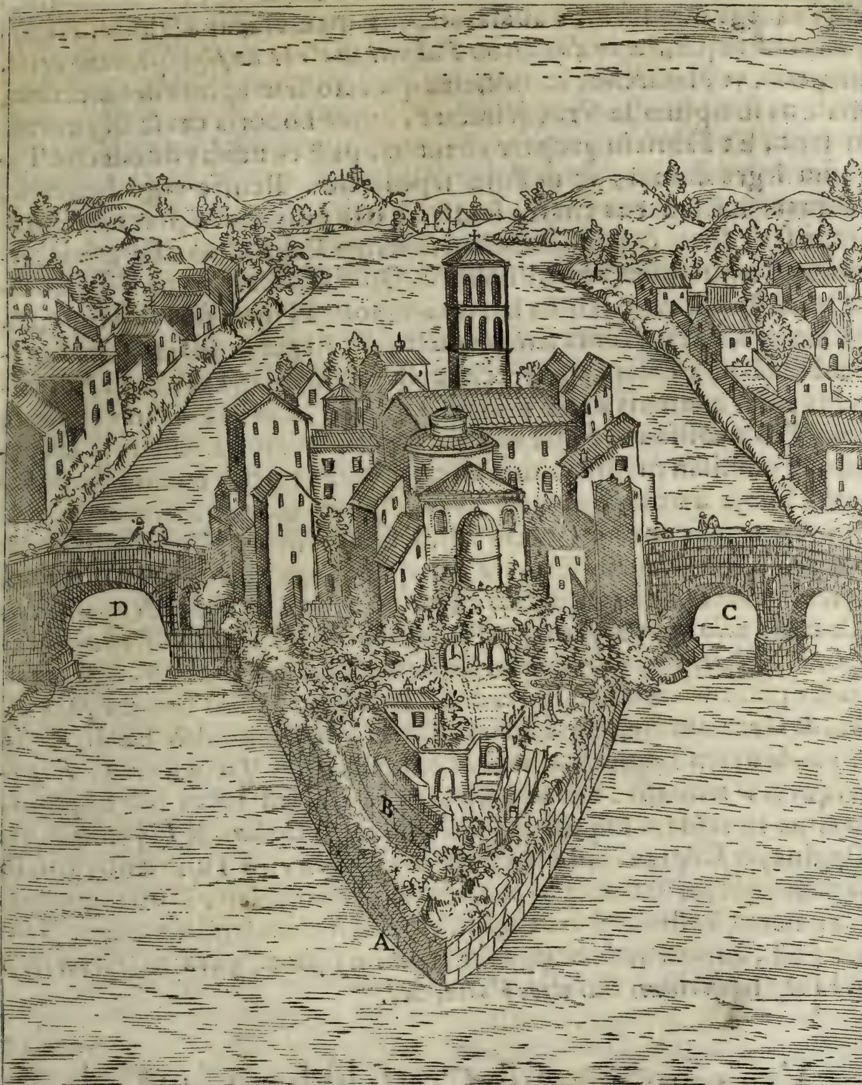

INSVLA IN EFFIGIEM NAVIS AESCVLAPIO SACRA
A. *Templum Fauni.* C. *Templum Iouis.*
B. *Templum Aeſculapij.* D. *Platea Nauis.*

Eadem Inſulam extra Vrbem fuiſſe confirmat Varro vbi ait: *Amnis id flumen eſt, quod circuit aliquid, nam ab ambitu Amnis. Itaque Tiberis Amnis, qui ambit Campum Martium, & Vrbem*. Si Ianiculum ponatur intra Vrbem Tibris non fluendo ambiret illam ſed interflueret, quare extra fuit. Confirmat Dionyſius, qui lib. 3. de Tiberi ſic ait: *Qui ex Apenino*

Dec. 4. l. 4.
Lib. 4. de ling. Lat.

καὶ

INSVLAE VESTIGIA

A. Antiqua nauis platea. *C. Pons Fabricius.*
B. Nauis puppis. *D. Pons Caeſtius.*

καὶ παρ᾽ αὐτὴν δὲ ῥώμην ῥέων, *& prater ipſum Romam fluens*. De eodem Auctor Panegyr. ad Conſtantinum. *Tu munitor mœnibus ambiendis.*

Ad hæc Feſtus ſcribit: In Ianiculo Ludium ſepultum fuiſſe, qui quondã fulmine in circo ictus fuerat, cuius oſſa poſtea ex prodigijs, oraculorumque reſponſis Senatus decreto intra Vrbem relata in Vulcanali quod ſu-

2. de Legibus. pra Comitium eſt, obruta ſunt. Non enim licebat in Vrbe hominem ſepelire ex lege duodecim Tabularum, quæ memoratur à Tullio. *Hominem mortuũ* inquit, *lex in duodecim Tabulis in Vrbe ne ſepelito, neue vrito.* quamquam, vt Plutarchus ſcribit, eius qui acto triumpho eſſet mortuus, cremati os ſumptum in Vrbem inferre, atque honoris cauſa deponere ſoliti ſunt. Et Fabricio propter virtutem, poſt conditas duodecim Tabularum leges datum, vt in Foro ſepeliretur. Reiecto ergò Ianiculo, quamquam & Cluuerus contra ſentiat, extra pomœrium, intra illud ſtatuantur ſex colles, & poſt Claudium ſeptem: Capitolium, Palatium, Auentinus, Cœlius, Eſquilinus, Viminalis, Quirinalis. Sit extra Vrbẽ quidquid trans fluuiũ eſt: & collis hortorum, poſtea Pincius, nunc Trinitatis.

In Quæſt. Rom. q. 79.

At inquies, nonne Roma ſemper dicta poſt Reges ἑπτάλοφος ſepticollis? Ità ſanè. non enim cum ſeptem colles numerant, excludunt Auentinum. is enim quamuis extra pomœrium eſſet, dicebatur tamen vnus è ſeptem Vrbis collibus, quod mœnia cæteris adiuncta haberet, perpetuumquè omnium munimentum eſſet; contra Ianiculi mœnia fluuio intermiſſa longe amouebantur ab Vrbe. Quare hic extra numerum collium: Auentinus vnus è ſeptem fuit. Rurſus inquies, alij diſſentiunt, & vnum pro alio collem ſubſtituunt, de quibus Ludouicus Cerda. Sed hi auctores montes non multiplicant, ſed nomina montium. *Neque enim,* vt idem ait. *octo montes facit Feſtus, memorando Palatium, Veliam, Fagutalem, Suburram, Germalum, Cœlium, Oppidum, Ciſpium.* Quatuor enim ibi tantum colles enumerantur, *Palatinus.* cuius ſumma pars eſt Velia, & Germalus ima: qui locus à Germanis Romulo, & Remo ibi ad fluuium, & ficum ruminalem inuentis, dictus eſt, vt Varro ſcribit. *Fagutalis,* qui & *Viminalis.* Suburra collis non eſt, ſed locus ſub Eſquilijs, cum cliuo in eaſdem Eſquilias: poſtremo *mons Cœlius,* & *Eſquilinus,* qui & Oppius, & Ciſpius, teſte Varrone ab Oppio viro Tuſculano, Ciſpio Anagnino qui ibi ſtationes habuerant, vt Feſtus ibidem. Non ergo montes enumerat. Feſtus, ſed loca vbi fiebat ſacrificium ſeptimontium. Nam paulo poſt. *Septimontium appellabant diem feſtum, quod in ſeptem locis faciebant ſacrificium, Palatio, Velia,* &c.

Vnde & dies ſeptimontium ab his ſepté montibus, vt ait Varro.

In 6. Aeneid.

Vrbis ambitus ſub Conſulilibus vſque ad Syllam. Cap. VII.

Lib. 2. Lib. 1.

ROMA ſub Regibus fuit annis ducentis quadraginta quatuor, vt Dionyſius, & Liuius teſtantur. à quo anno vſquè ad Syllam Dictatorem, nempe Vrbis annum ſexcenteſimum ſeptuageſimum quartum fluxerunt anni quadringenti, & triginta. quo tempore, quia nihil Vrbi adiectum eſt, quanta eſſet eius magnitudo ſtatui debet. Ducendi ergo muri ſunt à Tiberi iuxta Theatrum Marcelli ad Saxum Tarpeium; tum in colle Capitolino per eius crepidinem,

quà

quà vergit ad planiciem Romanam: inde Columnam Traianam verſus, quæ pars collis Quirinalis olim fuit. Hinc ad eius collis iugum verſus Pontificium Palatium: tum S. Suſannæ Templum. Hæc enim crepido montis perpetuò decurrens, imminet ſubiectæ valli; quamquam aliqua nunc molliori petuntur cliuo, quæ olim abrupta, & aſpera fuere. vltra ædem S. Suſannæ Collina porta, quæ & Salaria ſecundum viam Numentanam: à qua ad portam Eſquilinam directus eſt agger Tarquinij Regis nongentos circiter paſſus; vt murus, qui nunc flexuris, anguliſque conuerſus amplius ſpatium propter cauſas poſt afferendas complectitur, rectà producatur. A porta Eſquilina verſus Baſilicam S. Mariæ Maioris mœnia deducta tendebant in Cœlium montem, eiuſque dorſum inſidebant, vſque ad eam partem, quæ deuexa eſt, vltra hortos Matthæiorum: tum delapſum in valles pomœrium iuxta viam Appiã per radices Auentini montis, extrà ipſo relicto decurrebat in Tiberim. quamquam & Auentinus ſuo cinctus muro vrbi munimento fuerit. Hic eſt ambitus, quem Reges reliquerunt. neque vlterius proceſſit *religionibus,* quod ait Dionyſius, *vt fertur non permittentibus* οὐκ ἐῶντος, ὥς φασι, τοῦ δαιμονίου. Hic verò quoniam quædam certa, quædam incerta dicuntur; ſeparanda, & dubia confirmanda ſunt.

Romæ ambitus ſub Regibus.

Lib. 4.

Primum ergo certum eſt, Auentinum extra pomœrium, & Vrbem fuiſſe; quod ſupra diximus. Alterum pauloминus incertum: Vrbis mœnia ſecundum iugum Quirinalis collis, in fine aggeris Tarquinij, in ſummo item Eſquilino, & Cœlio colle fuiſſe. Plinius. *Clauditur,* Roma, *ab Oriente aggere Tarquinij ſuperbi inter prima opere mirabili. Namquè eum muris æquauit, quà maximè patebat aditu plano: cætero munita erat præcelſis muris, aut abruptis montibus.* Dionyſius: *Vrbis,* inquit, *mœnia erant partim in montibus ſita, & rupibus; mediocri præſidio propter loci naturam opus habentibus: partim munita Tiberi fluuio.* Qui vero fuerint abrupti hi mõtes præter Capitolinum, Quirinalem, & Cœlium dicere nemo poteſt, niſi forte illa ætate Eſquilinus inter ortum, & meridiem non modico & ipſe iugo tollebatur, quod nunc ferè ſiue ruinis, ſiue aggeſta humo complanatum eſt. Præruptus & Auentinus, ſi aſcribatur ſeptem Vrbis collibus. Muri interiectas valles occupabant: Agger autem Tarquinij ſic ab eodem Dionyſio eodem loco deſcribitur: *Quà verò maximè hoſtibus Vrbs eſt obnoxia: ab Eſquilina porta Collinam vſque opere manufacto munita eſt, foſſa lata centum pedes, quà minimũ, alta triginta: cui imminet murus alto, & lato intus ſuffultus aggere, nec arietibus quaſſari, nec cuniculis ſuffodi facilis. Ea munitio ſeptem fermè ſtadijs longa, lata quinquaginta pedibus.* Strabo: *Aggerem,* inquit, *porrexerunt ſuper foſſæ ſupercilio interiore, murumq; cum turribus è Collina porta vſque ad Eſquilinam impoſuerunt.* Hic ergo agger longus erat paſſus octingentos ſeptuaginta quinque, tantumque porta Collina, & Eſquilina inter ſe diſtabant. Onuphrius aggerem parũ vltra Thermas Diocletiani adhuc ſpectari docet, additumque poſtea murorum circuitum latiorem. Sed Plinius contra, *Vrbs,* inquit, *clauditur ab Oriente aggere Tarquinij ſuperbi.* Igitur lon-

Lib. 3. c. 5.

Lib. 9.

Lib. 5.

ge vltra Thermas ad mœnia pertinebat, quà tenduntur à porta Numentana nunc Pia ad portam Sancti Laurentij, olim Eſquilinam.

Magis ambiguũ eſt, an Capitolium Vrbem terminarit ab Occaſu, & Septentrione, qua parte imminet planiciei, in qua nunc ædificia Romana ſunt. Marlianus ſic ait, *Arbitramur partem Vrbis planæ priſco etiam tempore fuiſſe intra Vrbem, deducto videlicet muro à Collina ad Tiberim, è regione murorum ab Anco in Tranſtiberina regione collocatorum.* Huic ſubſcribit Onuphrius. *Muri,* inquit, *haud longè à ponte, qui nunc dicitur Xyſtus verſus Farneſiorum Palatium inchoabant ex aduerſo murorũ ab Anco Marcio Rege in Tranſtiberina regione ſtructorum, & portæ, quæ nunc Septimiana dicitur, qui per mediam Vrbem planam circa Campos Floræ, Agonalemq; & Pantheum vſque ad Quirinalis radices ea parte, in qua Cardinalis Carpenſis horti ſunt collocati protendebantur.* Sed vir eruditiſſimus non meminit eorum, quæ alibi ſcripſit de Circo Flaminio. Alij, vt Fuluius, & Blondus, Plinij terminos illi attribuunt, de quibus poſtea; huius temporis ambitum minus diligenter inquirunt. Res à me fuſiùs diſcutienda, fiet in aperto quorundam locorum accurata cognitione.

Lib. 1. c. 5. In Vrbis Roma. Lib. 1. Antiquitat. Lib. 1. Inſt. Romæ.

Campum Martium, eique adiunctum alterum minorem Campum fuiſſe extra Vrbem. Cap. VIII.

Lib. 1. Dec. 1. Lib. 5. Antiquit. Rom.

CAMPVS Martius ex eo dictus, quod Marti dedicatus erat. Ambigitur quos fines haberet. Liuius: *Ager Tarquiniorum, qui inter Vrbem, & Tiberim fuit, conſecratus Marti, Martius deinde Campus fuit.* Dionyſius: *Agrum, quem illi* Tarquinij *priuatim poſſederant, inopibus ex plebe diuiſerunt, vno tantum campo excepto, qui ſitus eſt Vrbem inter, & Fluuium. Is iam ante Marti ſacer erat, Pratum Equis, & Iuuentuti in armis exercendæ accomodum.* Vterque auctor videtur aſſerere, quidquid campi inter colles, & Tiberim iacet, eſſe Martium. Quia tamen Dionyſius ante exactos Reges: Liuius poſt pulſos Tarquinios Marti conſecratum refert; Liuium ſequor. Quod ſi dicas cum Dionyſio, Romanos decreto Conſulum maturam farris meſſem proieciſſe in Tiberim, quia religioſum erat eam conſumere, quod antea Marti eſſet campus dedicatus; aio, non id cauſæ fuiſſe, ſed quia, cum illo ipſo tempore dedicaſſent, omnia è campo collecta putarunt in plebem diuidi non oportere, ideoque proiecta in Tiberim.

Ex his conficiet aliquis, Campum Martium plana Vrbis omnia occupaſſe. Verum alia ex parte certum eſt præter Campum Martium, olim fuiſſe alium Campum inter Tiberim, & Vrbem, nec illum Marti dedicatum. Erant enim inter Campum Martium, & Vrbis mœnia, Prata Flaminia. Liuius: *Conſules ad Vrbem acceſſere; Senatumque in Campum Mar.*

Lib. 1. Dec. 1. l. 3.

Martium euocauere. Vbi queſti primores Patrum, Senatum inter milites, dedita opera terroris cauſa haberi; Conſules, ne criminationi locus eſſet in Prata Flaminia, vbi nunc Aedes Apollinis eſt, Circum iam tum Apollinarem vocabant, auocauere Senatum. Idem: *ea omnia in Pratis Flaminijs conſilio plebis acta*. Clarius Strabo, qui cum deſcripſiſſet Campum Martium, ait; πλησίον δ' ἐστὶ τοῦ πεδίου τούτου καὶ ἄλλο πεδίον. *Proximus autē eſt huic Campo*, Martio, *& alius Campus; porticuſque circumcirca permultæ, tum luci, tria Theatra, Amphitheatrum, Templa, vnum alteri ſubinde contiguum, magnifica, quorum reſpectu ipſa Vrbs quaſi additamentum quoddam videri poſſit*. De hoc Catullus ad Camerium: Pompei, Balbi, Marcelli. Statilij Tauri.

Te quæſiuimus in minore Campo.
Te in Circo, te in omnibus libellis.

Maior enim erat Martius, idemque à Spartiano videtur dici *Campus Iouis:* fortaſsè propter Pantheon in eo Ioui vltori dicatum. *Domus*, inquit, *eius hodie Romæ viſitur in Campo Iouis*. Denique prope Pontem Xyſtum Templum hodiequè colitur Sancti Saluatoris cognomento in Campo, nec tamen ibi Martius Campus olim fuit. Huius Campi Prata Flaminia, & alter, qui Campus Tiberinus eſt dictus, partes fuere. De hoc Plinius: *Inuenitur ſtatua decreta, & Tarraciæ Caiæ, ſiue Suffetiæ Virgini Veſtali: quod Campum Tiberinum gratificata eſſet ex populo:* Gellius: *Caiæ Tarratiæ, ſiue illa Suffetia eſt, nomen in antiquis annalibus celebre eſt, quod Campum Tiberinum, ſiue Martium populo Romano condonaſſet*. At quando Martium, cum hic Ager fuerit Tarquiniorum? ſed & ex his, quæ diximus, perſpici poteſt, Martij nomine, latiore ſignificatione intelligi quidquid interiacet Fluuium, Capitolium, Quirinalem, & Pincium: preſſa vero, & aſtricta quod ſolum Tarquinij poſſederant, & Marti poſtea dedicatum eſt. Priore, Campus Flaminius, & Tiberinus Tarraciæ, pars Martij ſunt: poſteriore Martio excluduntur. ſic etiam Dio exponetur, ne pugnet cum Strabone, qui Amphitheatrum Statilij ſtatuit in Campo Martio, nam huius nomine vniuerſam planiciem intelligit; Quæ interpretatio inter legendos auctores interdum repetenda erit. At preſsè ſumptus Martius quos fines habebit? A Monte Quirinali, vbi nunc Palatium Pontificis, ducenda eſt ad Tiberim linea, quæ per Collegium Romanum, Pantheon, Campumque Floræ producta ad Aedes Farneſiorum in Tiberim deſinat. Erit Campus Martius quidquid extra lineam erit; quidquid relinquetur propinquius Capitolio, erit minor Campus, Tarraciæ, Tiberinum, & Prata Flaminia complexus; hodiequè Campus Martius in Vrbe vulgo dicitur, qui à nobis deſignatus eſt.

In Peſcēnio Nigro

Lib. 34. cap. 6.

Lib. 6. c. 7.

Quanta eſſet magnitudo Campi Martij.

Quidam vſque ad Pontem Miluium bis mille, & amplius paſſus Campum extendunt. Atqui Marti conſecratum eſt, quod Tarquiniorum erat. Quis autem tam vaſtum illis agrum tribuerit? Itaquè ſicut Campus Martius terræ ſpatium relinquebat Vrbi propinquius: ſic aliud propinquius Miluio Ponti, medius ipſe. Nec dixerim ampliorem ſpatium, quod patet inter Pantheon, Flaminiam Portam, Fluuium, &

Hor-

Orat.3. in Catil. Hortorum collem. Certè conſtat ex Cicerone, ad pontem Miluium villas, fundoſque fuiſſe priuatorum ciuium. Martius autem Campus propter veterem conſecrationem, nec ſeri, nec coli poterat. Quis autem dixerit eum, qui cis pontem Miluium veniſſet, veniſſe in Campum? At dicebatur eſſe in via Flaminia, vt Tacitus ſcripſit, cum de Flauianis ad Vrbem contra Vitellium venientibus loqueretur.

Lib. 2. Hiſt.

Campus Martius extra Vrbem. Iam Campum Martium, quem per antonomaſiam Campum ferè auctores nuncupant, olim fuiſſe extra Vrbem paulò eruditioribus adeò eſt notum, vt ſuperuacuum videatur exponere.

Dec. 1. lib 2. Probant primò Liuij allata verba: *Ager Tarquiniorum qui inter Vrbem, ac Tiberim fuit, conſecratus Marti, Martius deinde Campus fuit.* cui ſubſcribit Dionyſius. *Erat Campus ſitus inter Vrbem, & fluuium.* igitur extra Vrbem. Secundò probat conſuetudo centuriatorum Comitiorum, quæ in Vrbe, ſiue intra pomœrium haberi non poterant; ſed in Campo Martio iam ab initio, iuſſu Seruij ſexti Regis habebãtur. Is enim, auctore Liuio, *Edixit vt omnes ciues Romani equites, pediteſque, in ſuis quiſque centurijs, in Campo Martio prima luce adeſſent.* Cicero pro Rabirio: *In Campo Martio comitijs centuriatis auſpicato in loco.* Gellius ex veteri auctore: *Centuriata autem Comitia intra pomœrium fieri nefas eſſe, quia exercitum extra Vrbem imperari oporteat, intra Vrbem imperari Ius non ſit. Propterea centuriata in Campo Martio haberi, exercitumque imperari præſidij cauſa ſolitum. quoniam populus eſſet in ſuffragijs ferendis occupatus* Is autem mos adhibendi præſidium in cuſtodiam Comitiorũ (ſcribit Dion.) *Solis Centuriatis Comitijs obſeruabatur, cũ extra Vrbẽ omnes in armis adeſſe res poſtulabat, & id hodieq; religionis cauſa fieri ſolet.* Hæc vero exploratiſſima ſunt. Tertiò Liuius alibi confirmat: *Conſules ex compoſito, eodem biduo ad Vrbem acceſſere, Senatumque in Campum Martium euocauere.* Et vero hi Conſules petebant triũphum; petentibus autem non licebat eſſe in Vrbe; morabantur tamen cum exercitu in Campo Martio, vt infra dicam. Idem de Q. Fabio Maximo ſic ait: *Romam Comitiorum cauſa veniens in eum, quem primum diem comitialem habuit, comitia edixit, atque ex itinere præter Vrbem, in Campum deſcendit.* Et paulo poſt: *& quia in Vrbem non inierat, protinus in Campum, ex itinere profectus, admonuit cum ſecuribus ſibi faſces præferri.* Nam Conſulibus in Vrbe ſoli faſces præferebantur, extra Vrbem etiam ſecures. Dionyſius; *Valerius Conſul ademit ſecures faſcibus. moremque poſt ſe reliquit Conſulibus, vt tantum extra Vrbem ſecuribus vtantur, intra mœnia contenti inſignijs faſcium.* Præterea hominem mortuum ſepelire in Vrbe non licebat. At in Campo Martio frequentia fuere ſepulchra. Strabo: *Cum locum iſtum religioſiſſimum eſſe cogitaſſent clariſſimorum virorum, ac fœminarum monumenta in eo conſtruxerunt.* Vt aliquot recenſeam: Iulia Cæſaris Filia: L. Sylla. M. Agrippa: Druſus Claudij Pater: in Mauſoleo Auguſti Cæſares: & vt ait Appianus, *eo in loco Principes humari conſueuere.* Appianus de Auguſto loquens: *Cæſar*, inquit, *exercitum propius admouit Vrbi, in Campum, qui Martius dici-*

Comitia haberi ſolita in Cãpo Martio.

Lib. 15. c.27.

Lib. 37.

Dec. 1. l. 3

Dec. 3. l. 4

Lib 5. Antiq. Rom.

Lib. 2.

Dio. li 39.

Lucan l. 2

Dio. li. 54.

Sueton. in Claud. c. 1

Lib. 1. Bello Ciuil.

dicitur. & paulo poſt; *Hæc agens Vrbe abſtinuit, quoad Conſules electi crearentur:* poſtremò vt Conſul Vrbem ingreſſus eſt. Herodianus, cum poſt mortem Seueri Cæſaris referret Apotheoſim Auguſtorum, μετὰ δὲ τοῦτο, inquit, βαστάσαντες τὴν κλίνην φέρουσιν ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ καλούμενον ἄρεως πεδίον. *Poſt hæc autem tollentes lectum ferunt extra Vrbem in vocatum Martis Campum*. Herodianus autem ſub Gordiano paulo ante milleſimum annum ab Vrbe condita, vixit, ſcripſitque. Alia legenti occurrunt. Lib. 3. Bellorum Ciuil. Lib. 4.

At quando, & à quo eſt in Vrbem receptus Campus? Onuphrius putat id Aurelianum feciſſe, & muros à porta Collina per collem hortulorum ſubiectamque planiciem deduxiſſe ad Tiberim. Sed vt hoc verum ſit, adhuc tamen vacuus erat ædificijs. Nam Vopiſcus in Tacito, qui ſucceſſor fuit Aureliani, cum illum creatum Cæſarem in Senatu ſcripſiſſet, ſubdit; *Inde itum ad Campum Martium. ibi comitiale tribunal aſcendit. Ibi Præfectus Vrbis Aelius Ceſetianus ſic loquutus eſt: Vos ſanctiſſimi milites, & ſanctiſſimi vos Quirites habetis Principem*. Ex quo patet Campum non fuiſſe mutatum, cum eò & milites, & Romanus populus conueniſſet. Suam quoque adhuc viriditatem, amœnitatemq; retinuiſſe probabile eſt. Perpetuis enim ſemper antea fuerât obſitus herbis, & gramine. Cicero de M. Lepido; *Cùm, cæteris in Campo exercentibus, in herba ipſe recubuiſſet; vellem hoc eſſet,* inquit, *laborare*. Dionyſius: *Is iam ante Marti ſacer erat, pratum Equis, & Iuuentuti in armis exercendæ accommodum*. Ouidius. Quando intra Vrbem ſit receptus Campus Martius. Amœnitas Campi Martij. 2. de Orat. Faſt. 1.

Altera gramineo ſpectabis Equiria Campo,
Quem Tiberis curuis in latus vrget aquis.

Et.

Tunc ego me memini ludos in gramine Campi Et Faſt. 6.
Aſpicere, & dici lubrice Tibri tuos.

Et Horatius: Horat. l. 3. Od. 6.

Quamuis non alius flectere equum ſciens
Aequè conſpicitur gramine Martio:

Fusè Strabo. *Horum pleraque habet Campus Martius cùm natura, tum hominũ prudentia ornatus. Nam & magnitudo eius mirabilis eſt, & curruum, equorumque decurſionibus libere patet, tantæque multitudini pila, circo, ac palæſtra ſe exercentium; tum opera circumiecta, ſolumq; toto anno herba virens, tumulorumq; coronæ ſupra amnem vſque ad alueum ſcenæ quamdam oſtentant ſpeciem, à cuius ſpectaculo difficulter quis auellatur*. Hæc ille. At de militaribus ijs exercitationibus Trebellius in Claudio: *Fecerat etiam adoleſcens in militia, cùm ludicro Martiali, in Campo luctamen inter fortiſſimos quoſque monſtraret, quod Decio principe factum eſt*. Sed aliam quoque cauſam attulit Vegetius cur Iuuentus armorum exercitationem in Campo obiret aſſiduè: *Romani*, inquit, *veteres Campum Martium vicinum Tiberi delegerunt; In quo Iuuentus poſt exercitiũ armorum, ſudorem, pulueremque dilueret, ac laſſitudinem curſus natandi labore deponeret.* Tenuitque conſuetudo vſque ad prolapſionem Imperij. Lib. 5. In campo exercebatur Romana Iuuentus. Li. 1. c. 10. Iuuentus è Campo Martio ad natãdum deſcende-

Itaque

bat in Tiberi c.22. Itaque quamuis Campus mœnibus ſeptus, vacuus tamen ædificijs manſit. Lipſius putat, muro cinctum fuiſſe ante Plinium. de qua re infra.

Minor quoque Campus, & Prata Flaminia fuerunt extra Vrbem. Quod probat locus Liuij allatus: *Conſules ad Vrbem acceſſere, Senatumquè in Campum Martium euocauere, vbi queſti primores Patrum, Senatum inter milites dedita opera terroris cauſa haberi; Conſules ne criminationi locus eſſet, in Prata Flaminia, vbi nunc Aedes Apollinis eſt, Circum iam tum Apollinarem vocabant, auocauere Senatum*. Hi ergo ad Vrbem magis appropinquarunt, tamen extra Vrbem erant, petentes triumphũ. Sed hæc clarius conſtabunt ex ſequentibus.

Portam Vrbis Carmentalem fuiſſe ad radices Capitolij. Cap. IX.

QVONIAM ſupra duximus muros Vrbis à Tiberi rectà ad Capitolium; adnotandus eſt locorum ſitus, qui relinquuntur extra Vrbem in Romana planicie. In eo igitur murorum tractu, qui à Tiberi pertinet ad Capitolium ſub ipſo Capitolio erat porta Carmentalis: extra hanc Forum Olitorium: Tum Aedes Apollinis; deinde Circus Flaminius in ipſis Pratis Flaminijs: poſt hæc Campus Martius. hi ergo loci extra Vrbem. Portam quidem Carmentalem fuiſſe ad radices Capitolij, ibique muros Vrbis, multa probant. Ibi enim erant aræ, & Templum Carmentæ. Dionyſius: *Carmentæ ſicut alijs Heroibus, & genijs aras erectas vidi: Carmentæ quidem ſub Capitolio iuxta portam Carmentalem*. Solinus: *Pars autem Capitolini montis infima habitaculum Carmentæ fuit. Vbi Carmentis nunc fanum eſt, à qua Carmentali Portæ nomen datum eſt.* Idem oſtendit; quod extra eamdem Portam erat Forum Olitorium: *Antiquum*, vt habet, Varro, *macellum, vbi olerum copia*. Aſconius: *Aedes*, inquit, *Apollinis eſt extra portam Carmentalem inter Forum Olitorium, & Circum Flaminium*. Liuius: *Aedem ſpei, quæ in Foro Olitorio eſt fulmine ictam*. Idem: *Alteri reficiendis Aedibus Fortunæ, & Matris Matutæ intra portam Carmentalem: ſed & Spei extra portam, quæ priore anno conſumptæ fuerant*. Aedem Spei dixit eſſe extra portam, quam dixerat eſſe in Foro Olitorio. Porro in Foro Olitorio erat Templum Pietatis. de eo ſic Liuius: *Aedes duæ eo anno dedicatæ ſunt; altera in Foro Olitorio Pietatis. Eam Aedem dedicauit M. Acilius Glabrio Duumuir, ſtatuamque auratam, quæ prima in Italia ſtatua aurata eſt, Patri Glabrioni poſuit. Is erat, qui ipſe eam Aedem vouerat, quo die cum Rege Antiocho ad Thermopylas depugnaſſet, locaueratque idem ex Senatus conſulto*.

At Plinius: *Locus ille eidẽ conſecratus eſt Deæ* Pietati *C. Quintio, M. Acilio Coſs. Templo Pietatis extructo in illius carceris æde, vbi nunc Marcelli Theatrum eſt*. Igitur cũ Aedes Pietatis in Foro eſſet Olitorio; & vbi poſtea

Porta Carmentalis ad radices Capitolij. P. Victor. in Regione viij. Lib. 1. c. 2. In Orat. contra C. Antron. & I. Catilinã cõpetitor. lib. 2. Dec. 3. lib. 1. eiuſdem Dec. Aedes Spei, Fortunæ, Matutæ. Lib. 40. Aedes Pietatis. Lib. 7. cap. 36.

ſtea Marcelli Theatrum, in quo nunc viſuntur Aedes Principũ Sabellorum; Forum autem Olitorium eſſet extra portam Carmentalem; conficitur, portam Carmentalem fuiſſe inter ædem Virginis cognomento in Porticu, & plateam vulgo Montanariam. quæ vt arbitror à Carmentali diſſimili quamquam voce. vocabulum traxit. Diſplicet enim eius loci etymon, quod quidam deriuant à montanis ruſticis illò confluentibus, vt operam ſuam conductoribus locent. Eiuſdem portæ ſitum oſtendit Plutarchus in vita Camilli, vbi ait: capta à Gallis Vrbe, obſeſſoq; Capitolio, vt in Arcem euaderet. *Pontius Cominius miles ſecundo flumine incubans cortici tranauit ad Vrbem, & conijciens hoſtem vigilare ex ignibus, ac ſtrepitu* ἐβάδιζε πρὸς τὴν καρμεντίδα πύλην, ἣ πλείστην εἶχεν ἡσυχίαν, καὶ μάλιστα κατ' αὐτὴν ὄρθιος ὁ τοῦ καπιτολίου λόφος ἀνέστηκε. καὶ πέτρα κύκλῳ πολλὴ καὶ τραχεῖα περιπέφυκε. *iuit ad Carmentalem Portam, quæ maiorem habebat quietem, & iuxta illam maximè arduus Capitolij collis aſſurgit, & ſaxum vndique multum, & aſperum natura factum eſt.* Quid clarius, vt oſtendatur porta Carmentalis ad rupem Tarpeiam ſita?

Pompeius Vgon. de Station. Vrbis.

Dicere aliquis poſſet, quod innuit Blondus: aucta poſt Romulum Vrbe, Carmentalem portam ſine forma, & vſu portæ, nomen aliquandiu retinuiſſe. Atqui hoc pugnat cum Liuio, qui ait. *Ab Aede Apollinis boues fœminæ albæ duæ, porta Carmentali in Vrbem ductæ.* Igitur cum extra portam, extra Vrbem erant. Pugnat cum Ouidio:

Lib. 1. Inſtaur. Romæ. Dec. 3. l. 7. Faſt. 2.

Carmentis Portæ dextra eſt via proxima Iano;
Ire per hanc noli, quiſquis es, omen habet.
Illa fama refert Fabios exiſſe trecentos;
Porta vacat culpa; ſed tamen omen habet.

cui conſentit Liuius: *Infœlici*, inquit, *via à dextro Iano Portæ Carmentalis profecti.* *Ideoque*, vt ait Feſtus, *Porta illa dicta eſt Scelerata, quoniam Fabij illa egreſſi ſunt omnes occiſi.* Quod ſi alia vltra Carmentalem fuiſſet porta Vrbis, illa potius extrema non hæc media dicenda fuiſſet Scelerata. Denique idem Ianus indicat, quem dextrum portæ fuiſſe Liuius, & Ouidius aſſerunt. Intelligunt enim Ianum, quem ad imum Argiletum indicem pacis, bellique fecit Numa. Vbi vero Argiletum, & Iani Templum fuerit, demonſtrat Seruius. *Sacrarium hoc*, inquit, *Numa Pompilius fecerat Circum imum Argiletum iuxta Theatrum Marcelli.* Feſtus, *Religioni eſt*, inquit, *quibuſdam portà Carmentali egredi, & in Aede Iani, quæ eſt extra eam, Senatum habere: quod ea egreſſi ſex & trecenti Fabij, apud Cremeram omnes interfecti ſunt, cum in Aede Iani Senatus conſultum factum eſt, vt proficiſcerentur.*

Lib. 2. Porta Carmentalis dicta etiã Scelerata.

Lib. 7. Æneid.

Cir-

Circum Flaminium Capitolio propinquum fuiſſe extra Vrbem. Cap. X.

NIHIL æque, ac Circus Flaminius probat Vrbem, & mœnia vltra Capitolium non fuiſſe producta. Hic enim Circus cum eſſet extra Vrbem, proximus erat Portæ Carmentali. Blondus quidem putat, hunc fuiſſe Circum Agonalem, nunc media in Vrbe ſitum cognomento Nauonium. Sed hic auctor vt meretur laudem, quod inter primos de Romanis antiquitatibus ſcripſit, ita in multis errauit: deque eo Pius II. *Neque ſatis diligenter quæ ſcripſit, examinauit, non quam vera, ſed quam multa ſcriberet, curam habuit.* In re verò noſtra non ſolum malè ſenſit, ſed bene ſentientes errore aſperſit. Nam inter cætera, quæ ſcribit de Circo Flaminio, hoc docuit ex Caſſiodoro. *Eadem*, inquit, *in Epiſtola ſatis innuit Caſſiodorus, ſolitos ab Auguſti Mauſoleo ſex portis dimitti iunctos currus, qui per Equiriam in Flaminium Circum currerent, vt conſtare credamus locum, cui nunc Agoni eſt nomen, Circum eſſe Flaminium.* Epiſtola citata Caſſiodori eſt, in qua de Circis generatim, & Circenſibus agit, & Circo Maximo; nec vnquam illi venit in mentem, equos ab oſtijs Mauſolei, quæ non habebat, mitti currus in Circum Flaminium. Itaque ſatis cauſæ non erat, cur id docentem Blondum, Fuluius, & Marlianus audirent, qui tamen ab illo in Circi Flaminij ſitu ſtatuendo maximè diſcrepant. Caſſiodorus quidem hæc ſcribit. *Sed Mundi Dominus ad potentiam ſuā opus extollens, mirandam etiam in Romanis fabricam in Vallem Martiam tetendit Auguſtus, vt immenſa moles firmiter præcincta montibus contineret, vbi magnarum rerum indicia clauderentur.* Sermo hic eſt non de Auguſti Mauſoleo, ſed de Circo Maximo inter Palatinum, & Auentinū ſito. Nec Martia Vallis eſt, vt illi putant Martius Campus, ſed vallis inter Palatium, & Auentinum, quæ Murtia dicebatur à ſacello Veneris inibi poſito; hæc enim Myrtea, & olim Murtia dicta eſt, vt ſupra docebam ex Varrone: *Intimus Circus ad Murtium vocatus, vt Procilius aiebat, ab aruis, quod in locus eſſet inter Figulos. alij eſſe dicunt à Murteto declinatum, quod ibi id fuerit. Cuius veſtigium manet, quod ibi ſacellum etiam nunc Murtiæ Veneris.* Liuius: *Latinis in Ciuitatem acceptis, vt iungeretur Palatio Auentinum, ad Murtiæ data ſedes.* Hanc ergo Vallem intelligas apud Caſſiodorum, non inſcitè Campum Martiū, & *Murtiam* pro *Martiam*, legas, vt probè Cæſar Bulengerius legendum admonet. Quod vero Caſſiodorus Auguſto auctori Circum non Cæſari aſcribit, cum Cæſar illum ædificauerit, vt conſtat ex Plinio; cauſa eſt, quia Auguſtus eundem Circum inſtaurauit, ornauitque, vt eius Nummus adhuc teſtatur, teſte Onuphrio. Quæ ſequuntur ad eumdem Circum pertinent: *Biſſena quippe Oſtia, ad exprimendum Mundum duodecim*

Lib. 3. Inſtaur. Romæ. Commēt. lib. 11.

In Circo Flaminio deſignando errat Blondus.

Lib. 3. cap. 51.

Lib. 4. in Circ. Flaminio. Lib. 5. c. 7.

Lib. 4. de ling. Lat.

Lib. 1.

cim Signorum poſuerunt. Itaque vbi Mauſoleum cum ſex portis Blondus ibi inuenerit, ignoro. Quod autem ſpectat ad ſitum Circi Flaminij, Blondi opinio, vt bene admonet Fuluius, inuento Aſconio Pediano, qui Nicolao V. Pontifice litterarum, & litteratorum patrono inuentus eſt, penitus corruit. locus Aſconij eſt ille, de quo ſupra: *Aedes Apollinis extra portam Carmentalem, inter Forum Olitorium, & Circum Flaminiũ.* Quod enim Ædes Apollinis dicitur extra portam eſſe inter Forum, & Circum; nec ipſa Aedes, nec Circus procul fuit, cum Forum Olitorium eſſet ad portam. Quomodo enim rectè diceret Aſconius, Aedes inter Forum Olitorium, & Circum Flaminium, ſi ponatur Circus abeſſe ferè mille paſſus à Foro? interpoſitis tot ædificijs, & publicis, & priuatis. quod teſtatur Strabo. Fuerunt ergo hæc quatuor loca propinqua, ac ferè contigua: Porta Carmentalis, Forum Olitorium, Aedes Appollinis, Circus Flaminius. Erat autem Aedes propinquior Capitolio & muris, quàm Circus; tamen quia extra Vrbem erat, datus eſt interdum in ea Senatus his, qui nondum inire poſſent Vrbem, quod eſſent exercitus Duces, vt infra. Liuius: *L. Aemilio Regillo, qui claſſe Præfectum Anthiochi Regis deuicerat. extra Vrbem in Aede Apollinis cùm Senatus datus eſſet.* Idem: *Marcus Fuluius ad Aedem Appollinis in Senatu petijt à Patribus vt æquum cenſerent, & Dijs immortalibus bonorem babere iubere, & ſibi triumphum decernere, cum dixiſſet Tribunus ſe interceſſurum: tum ille ait non fuiſſe ferendum Imperatorem rebus egregiè geſtis victoremquè exercitum cum præda, ac captiuis ante portas ſtare.* Lib. 2. ad Q. Fratrẽ Epiſt. 5.
& Cicero: *Senatus ad Appollinis fuit, vt Pompeius adeſſet.* Degebat enim in hortis extra Vrbem; Cum Hiſpaniam, & Africam teneret exercitibus, regeretquè per Legatos, Aſcon. *Tum Pompeius Proconſul ad Vrbem erat.* In Or. pro Milone. Dion. *Pompeius paulo poſt ad Vrbem venit. Tum circumfuſo præſidio extra Pomœrium ad Theatrum Senatus eſt babitus.* Lib. 40. Nam Theatrum Pompeij, vt poſtea dicam ad Campum nunc Floræ ſitum erat, extra Vrbem. Cum igitur hoc Templum Apollinis tam prope Capitolium eſſet; alij collocant, vbi ædes S. Mariæ ſub Capitolio, alij vbi Cœnobium Turris Speculorum. Ego tamen proprius aliquanto flumen collocarem, cui propinquius erat Forum Olitorium.

Iam vt redeam ad Circum Flaminium, cum ſitus eſſet in Pratis Flaminijs, quæ ſub Capitolio, & ſecundùm illi adiuncta mœnia iacebant, etiã ipſe propè Capitolium fuit. *Vbi ſitus eſſet Circus Flaminius.* Fuluius ætate ſua (ſcripſit autem Clemente Septimo Pontifice Maximo) extitiſſe ad huc formam Circi, & veterum ſedilium ſigna commemorat, atquè in eius cauea erectum Templum S. Catherinæ cognomento ad Funarios; ibi enim, propter loci commoditatem, & areæ longitudinem funes confici ſolebant. Porrò Circi latitudo ſpatium cœpit, quod inter officinas vulgò Obſcuras Forumque Iudæorum eſt interiectum. Ad eas porrò officinas nuper vidimus, inibi ædificante Cardinali Gimnaſio, refodi ingentes columnarum ſpiras, & ſcapos e Tiburtino lapide, & quadrata ſaxa eximiæ magnitudinis. Summus Circus curuatus in hemicyclum ad plateam vulgo Marganam pro-

pè

pè Capitolium, pertinens flectebatur ad Ædem S. Angeli in Foro Piſcario; ima pars, vbi Circi carceres, verſus S. Nicolaum cognomento ad Calcarias, & Aedes Ducum Cæſarinorum. Hæc Circi longitudo.

Onuphrius de Circo c. 18.

Referunt Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, recitaturque inter Breuiarij preces, *Bonifacium Romanum Pontificē Romæ in ſummo Circo S. Michaelis Eccleſiam dedicaſſe III. Kal. Octobris.* Hunc Circum Flaminiū eſſe opinor. De hac enim re triplex opinio eſt. Prima eorū qui Circum fuiſſe Neronianum, eique appoſitam volunt Aedem S. Michaelis in Vaticano. Quos confutat Baronius: tum quia Aedes illa celſitatem non habet, quam eidem attribuunt auctores: tum quia eius conditorem, Leonem IV. Pontificem ex antiquo lapide recognoſcit. Altera opinio ipſius Cæſaris Baronij eſt, qui Templum à Bonifacio dedicatum ſtatuit in ſumma Adriani Mole: recitatque Adonis verba: *Romæ venerabilis etiam Bonifacius Pontifex Eccleſiam S. Michaelis nomine conſtructam dedicauit in ſummitate Circi, cryptatim miro opere altiſſime porrectam; Vnde & idem locus in ſūmitate ſua continens Eccleſiam. Inter Nubes, ſitus vocatur.* Hæc verba grauiſſimus auctor accommodat Moli Adriani, ab alio ſcriptore, affini loquutione, *Turri inter Cœlos*, appellatæ; vt eius verticem Templum S. Michaelis inſideret. Idem pro, *Circi Circuli* legendum putat; vt forma molis in orbem ducta declaretur: vel ſi Circum quis velit retinere, ait, illi loco proximum fuiſſe *Circum Domitiæ*, quæ amita Neronis fuit.

die 8. Maij Eccleſia S. Michaelis in ſummo Circo Flaminio.

In Annotation. ad Martyrol. die 8 Maij & 29. Septembris.

Tertia opinio noſtra eſt. Putamus autem in ſummo Circo Flaminio Templum S. Michaelis à Bonifacio fuiſſe dicatum: quod nunc à Foro Piſcario dictum in Vrbe vetuſtiſſimum eſt. Poſitus enim Templi veteri locorum memoriæ, & ſummo Circo Flaminio ad amuſſim reſpondet. Adonis autem verba *in ſummitate Circi* iuxta Breuiarij Rom. narrationē intelligi poſſunt. Summus enim Circus eſt caput Circi, cuius aduerſa pars ima erat, vbi Circi carceres, vnde emittebantur equi: in ſumma vero metæ, ad quas curſum flectebant. Ouidius de capite Circi Flaminij oppoſito carceribus loquens, ait:

Bonifacius Pontifex, quod Templum S. Michaelis in ſummo Circo dedicauit

Proſpicit à tergo ſummum breuis area Circum.

Lib. 6. Faſt.

Aedes ergo S. Michaelis dedicata in ſummo Circo, eſt Aedes ſita in extrema Circi parte, quæ in ſemicirculum definens circumflectendis curribus apta erat. Quo loco nunc Templum S. Michaelis ſpectatur. Quod ſi Ado ſummitatem pro excelſitate videtur vſurpare (idque ſignificant ea verba, *Eccleſiam conſtructam in ſummitate Circi cryptatim miro opere altiſſimè porrectam.* Et clarius ſequentia: *Vnde & idem locus in ſummitate ſua continens Eccleſiam, inter Nubes, ſitus vocatur)* atque vtrumque intelligit, caput Circi, & in eo loci altitudinem; hanc quoque noſtro olim Templo non defuiſſe probabiliter dicimus. Nam cum olim multa eſſent in Circo Flaminio partim extructa, partim adiuncta Deorum Templa, Neptuni, Herculis, Vulcani, Martis, Caſtoris, Iunonis, Dianæ, vt ſuo loco dicam; aliquod ex his eminens è ſedilium gradibus, imminenſque eorum cryptis, & fornicibus, aut inter Circi porticus fuiſſe veriſimile eſt: ſicut in Theatris ſupra ſcenam dedicabantur Templa.

Illud

Illud ergo inſtauratum refectumque expiauit, dicauitque idem Pontifex qui Pantheon in honorem Beatiſſimæ Virginis, Sanctorumque Martyrũ dedicauit. Dictum porro eſt, Inter Nubes, quoniam à terra ſublatum ſupra Circi gradus erat: poſtea vero collapſo penitus Circo, ac veterum molibus, redactum eſt in eam, quam videmus formam, & humiliorem ſitum. Quadrat enim in Romana præſertim opera Poetæ vox:

Tantum æui longinqua valet mutare vetuſtas.

Ita ſane Templum, quod ſtatuerat in ſumma Arce S. Angeli, deinde in ſubiectam planiciem traductum aſſerit Cardinalis Baronius. Quod ſi Aeliæ moli addidere cognomentum *inter Cœlos:* nihil prohibet alterum ædificium propter minorem altitudinem dici, *inter Nubes*. Vt enim Nubes Cœlo ſunt inferiores: ita è nubibus deducta appellatio inferiori ædificio congruit; ideoque alterum ab Adriani Mole eſſe cõficitur, quæ eſſe dicebatur *inter Cœlos*. Hæc quidem coniecturis potius, quam rationibus nituntur; ſed in re antiqua vbique agitur coniecturis. Ijſdem tamen elicimus, non eſſe cur apud Adonem, *Circuli*, legamus. Quod ſi ijs verbis Circus Domitiæ intelligitur propinquus ſepulchro Adriani; animaduertere oportet, hunc Circum à monumento Adriani fuiſſe disiunctum, vt colligi poteſt ex Procopio, qui eum deſcribens non meminit Molis Adriani: eoque præterea oſtenditur, quòd Cæſarei Mauſolei religio poſtularet, vt vacuum vndique ſolum relinqueretur. nam quis vnquam ſcripſit illud in ſummo Domitiæ Circo fuiſſe conditum? Itaque ſummus Circus, aut ſummitas Circi fabricam ſibi quidem proximam, ſed nihilominus ſeparatam haud recte ſignificat. Deinde ſi in ipſa Adriani Mole Templum ſitum erat: cur hanc Ado præterijt, & alterum ædificium, in quo Templum non erat, nominauit? Cur Circum abſolutè, & antonomaſticè dixit, ad ſignificandum Domitiæ Circum rudi opere impolitum, & ignobilem? Quod tamen vſurpatum legimus de Circo Maximo, & Flaminio propter eorum nobilitatem, ac vetuſtatem.

Initio lib. 2. de Bello Gothico.

Hæc in re dubia breuiter adduximus. ſi quis ad alias opiniones inclinarit, habet quod in omnem partem expendat.

Multo ante eadem ſcripſeram. cum animaduerti verba Adonis planius explicari poſſe. Eſt ergo illi *ſummitas Circi* pro ſummo Circo. Ibi dedicata eſt Eccleſia *cryptatim miro opere altiſſime porrecta:* ideſt fornicato opere altiſſimoque ſublata. *Ideoque locus in ſummitate ſua continens Eccleſiam, Inter Nubes, ſitus vocatur.* Ideoque locus in ſummo Circo, vbi Templum eſt, propter fabricam altiſſime forincatam, Inter Nubes, appellatur. Quo innuitur, illum forniciem Tholi, qui hodie in hemiſphærium vbique attollitur, & maxime erigitur, ſimilem fuiſſe. Neque inconſulte *cryptatim* quaſi fornicatim expoſui. Nam quamuis crypta teſtudinem ſubterraneam ſignificet, aliquando tamen propter curuitatẽ ad quemcumque fornicem videtur poſſe transferri. Sic Cryptoporticus non ſemper ſubeterraneam porticum ſignificat, ſed munitam ſepimento parietum. Vt apud Plinium: *Subeſt Cryptoporticus ſubterranea ſimilis æſtate incluſo frigore riget.* Lib. 5. Ep. 6.

Circum Flaminium extra Vrbem fuiſſe alij rationibus oſtenditur. Cap. XI.

Templum Bellonæ vbi fuerit. Dec. 1. l. 10.

IN loco à nobis demonſtrato fuiſſe Caput Circi, eumdemque extra Vrbem ſitum, oſtendit etiam Aedes Bellonæ. Huic enim quaſi Duellonæ, ac Deæ Bellorum Appius Claudius Aedem extruxit, quam Petrus Victor ait, *Eſſe verſus portam Carmentalem.* Liuius: *Dicitur Appius in medio pugnæ diſcrimine ità precatus: Bellona ſi hodie nobis victoriam duis: aſt ego Templum tibi voueo.* Ouidius.

6. Faſt.

Hac ſacrata die Tuſco Bellona duello
Dicitur: & Latio proſpera ſemper adeſt.
Appius eſt auctor: Pirro qui pace negata,
Multum animo vidit; lumine captus erat.

Lib. 35. cap. 3.

Idem Aedem ornauit depictis maiorum imaginibus. Plinius: *Suorũ clypeos in ſacro, vel publico priuatim dicare primus inſtituit Appius Claudius, qui Conſul cum Seruilio fuit anno Vrbis CCLIX. Poſuit enim in Bellonæ Aede maiores ſuos, placuitque in excelſo ſpectari; & titulos bonorum legi.* Quo loco perſpicuum in codice mendum eſt. Appius enim Claudius, & P. Seruilius, non multo poſt exactos Reges, illo ipſo anno, quo mortuus eſt Tarquinius Superbus Conſules fuere. Neque ille Appius Claudius Aedem Bellonæ vouit, ſed alter cognomento Craſſus, qui fuit Conſul cum L. Volumnio, anno Vrbis CCCCLVII. & poſtea cæcus eſt dictus. Hæc conſtant ex Liuio, & Ouidio. Itaque locus Plinij corrigendus. Pergit porrò Ouidius:

Proſpicit à tergo ſummum breuis area Circum;
Eſt vbi non paruæ parua columna notæ.
Hinc ſolet haſta manu belli prænuncia mitti
In Regem, & gentes, cum placet arma capi.
Altera pars Circi cuſtode ſub Hercule tuta eſt:
Quod Deus Euboico carmine munus habet.

Columna Bellica.

Ex his liquet inter Templum Bellonæ, & Circum ſolum fuiſſe breuem aream interiectam, in qua eſſet Columna Bellica. An vero Circus eſſet à tergo Templi, vt Ouidij verba videntur indicare, dubium eſt, nam Sext. Pompeius ante Templum Bellonæ collocat *Columnam Bellicam.* Petrus Victor in regione nona ait; *Ante hanc Aedem eſſe Columnã indicẽ belli inferendi.* Sic enim, vt alios omittam; Dion. de M. Antonino: *Cumquè hæc dixiſſet*, inquit, *haſtam cruentam, iuxtà Bellonæ Templum in hoſticum contorſit.* Ad Ouidium autem exponendum, nam Interpretes non ſatisfaciunt; aio, *à tergo*, coniungendum eſſe cum *Circo*, non autem cum *Templo;* vt ſit ſenſus: Area breuis ſummum Circum proſpicit, à tergo ipſius. Nam cum ibi eſſet pars Circi, quæ ad metas hemicycli formam efficit, atque externis muris aream attingeret; rectè area po-

Lib. 16.

nitur à tergo Circi. pars enim Circenſis fabricæ huic aduerſa, eſt anterior, vbi ſunt Carceres, & initia curſus. Templum igitur Bellonæ breui area à Circo Flaminio diſcretum fuit. Cuius germanus locus ſi quæritur, fuit inter Palatium Sabellorum Theatro Marcelli ſuperimpoſitum, Dec.3.l.8.
& Aedem S. Angeli in Foro Piſcario: ſed nihilominus extra Vrbem. Liuius: *P. Scipioni, Senatu extra Vrbem dato in Aede Bellonæ.* Plutarchus: In Vita Scipionis. Dec.3.l.6.
Venienti Senatus extra Vrbem datus eſt in Aede Bellonæ. Idem Liuius: Dec.4.l.1.
Senatus Marcello ad Aedem Bellonæ datus eſt, poſtulauit, vt triumphanti Vrbem inire liceret. Idem: *L. Furius Senatum in Aede Bellonæ* Dec.4.l.8.
habuit, expoſitiſque rebus geſtis, vt triumphanti ſibi in Vrbem inuehi liceret, petit. Idem: *Macedones deducti extra Vrbem in Villam publicam, ibique ijs locus, & lautia præbita, & ad Aedem Bellonæ Senatus eſt habitus.* Idem: *Cn. Manlius Proconſul Romam venit, cui cum Senatus ad Aedem Bellonæ datus eſſet, & ipſe poſtulaſſet, vt ſibi triumphanti Vrbem inuehi liceret.* Idem: *Manlio poſtulanti ab Senatu in Aede Bellonæ triumphum.* Petrus Victor, *Tertium Senatulum* memorat *citra Aedem Bello-* Lib. 9.
næ in Circo Flaminio, vbi dabatur Senatus legatis, quos in Vrbem admittere nolebant. Denique vt monet Vitruuius, *Templum Martis extra* Lib.1.c.7.
Vrbem collocatur (more videlicet antiquorum) *ne ſit inter ciues belligera diſſenſio.* quæ ratio & Bellonæ Templa extra collocari probat. Neque vacat hic aut Blondum, aut Interpretes Ouidij refellere, qui Bel- Inſtaur.
lonæ hanc Aedem, & Columnam Bellicam ad Circum Maximum, nem- Rom. lib.
pe in media ferè Vrbe collocant: errant enim in Circo; & cùm vna 3.
Aedes Bellonæ, vt vidimus, extra Vrbem fuerit, aliam opinor, proferre non poſſunt.

Hæc, quibus fines Circo Flaminio circumſcripſimus, probant etiam Circus Fla-
Circum fuiſſe extra Vrbem. Si enim Aedes Apollinis, & Bellonæ extra minius ex
Vrbem fuerunt, multo magis Circus paulò remotior ab Vrbe. Sed ta- tra Vrbẽ.
men alia clariora ſuperſunt. Varro idcirco ait hunc appellatum fuiſſe Circum, *Quòd ibi quoque ludis Tauricis Equi circum metas currunt. Inſtituti autem Taurici ludi.* inquit Feſtus. *Dijs Inferis regnante Superbo Tarquinio cum magna incidiſſe peſtilentia in mulieres grauidas, quæ facta fuerat ex Taurorum carne diu vendita populo. Ob id Taurici ludi fiũt in Circo Flaminio, ne intra muros euocentur Dij Manes.*

Præterea duæ leges, ac Romana inſtituta id clarè demonſtrant, quæ ſpectabant ad Imperatores habentes ſub ſignis exercitum: vel triumphaturos. Neutri enim poterant Vrbem ingredi; qui tamen leguntur fuiſ- Duces
ſe in Circo Flaminio. Meminit harum legum Plutarchus in vita Pom- exercituũ
peij, & Cæſaris. *Non interfuit,* inquit, *Senatui Pompeius;* οἱ γὰρ ἄρχοντες non poterant ingre
στρατοπέδων εἰς τὴν πόλιν οὐκ εἰσίασι *Imperatores enim exercituum in Vr-* di Vrbẽ.
bem non ingrediuntur. Pompeius autem Africam, & Hiſpaniam tunc ſuis In Vita
exercitibus tenebat. Aſconius: *Horum magna pars tabellas laudaue-* Pompeij. In Orat.
runt, quia aberant; inter quos Pompeius quoque: nam quòd erat Pro- pro M.
conſul, extra Vrbem morabatur. Ibidem Plutarchus: ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος οὐκ Scauro.
εἴα πρὸ τοῦ θριάμβου παρελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. *Quando autem Lex nõ ſinebat*

In Vita Cæſaris, quod & Dio teſtat Lib. 37. Petentes Conſulatum debebant eſſe in Vrbe. De l. Paulo.

ante triumphum ingredi Ciuitatem. Idem referens Cæſarem è Luſitania rediiſſe victorem, vt Triumphum ſimul, & Conſulatum peteret, ἐπεὶ δὲ inquit, τοὺς μὲν νικωμένους θρίαμβον ἔξω διατρίβειν ἔδει, τοὺς δὲ μετιόντας ὑπάτειαν παρόντας ἐν τῇ πόλει τοῦτο πράττειν, ἐν τοιαύτῃ γεγονὼς ἀντινομίᾳ. *quia verò Triumphũ poſtulantibus extra manere neceſſe erat: petentibus autem Conſulatum præſentes in Vrbe negotium agere; in hac legum contrarietate (conſtitutus petijt à Senatu, vt ſui abſentis ratio haberetur)* Quod cùm impetrare non poſſet τὸν θρίαμβον ἀφεὶς ὁ Καῖσαρ εἴχετο τῆς ὑπατείας, καὶ παρελθὼν εὐθὺς, *dimittens Triumphum Cæſar inſiſtere Conſulatui, & confeſtim in Vrbem ingreſſus (actionem ſuſcepit)* Valerius: *Is cum in concione extra Vrbem more maiorum ante triumphi diẽ,*

Lib. 55.

ordinem actorum ſuorum commemoraret. Meminit & Dion eius legis, quæ vetaret Duces Vrbem inire, ait enim: ἐξεστράτευτο γὰρ, καὶ οὐκ ἦν οἱ ὅσιον μὴ οὐ τὰ καθήκοντα ἐπὶ τοῖς κατειργασμένοις παρ' αὐτῷ τῇ εἴσω τοῦ πωμηρίου εἰσόδου ἐπιτελέσαι. quod ſic vertunt. *Qui cum exercitu, Vrbe profectus, neque fas ei erat intra pomœrium intrare, cum ea, quæ ante id fieri inſtituta maiorum iubent, nondum perfeciſſet.* Vel dicas: *profectus enim erat cum exercitu, neque erat illi fas non facere conuenientia*

Lib. 2. Bel. Ciuil.

pro rebus geſtis ob ingreſſum in pomœrium. Meminit & Appianus de Cæſare item loquens ambigente, peteret ne Triumphum, an Conſulatum; εἰσελθόντι δὲ οὐκ ἦν ἔτι τὸν θρίαμβον ἐπανελθεῖν *Vrbem enim ingre-*

Lib. 7. Ep. ad Atticũ. Lib. 55. de Tiberio.

dienti non erat rurſus redire ad Triumphum. Ideò M. Tullius: *Mihi,* inquit, *valde placet de Triumpho nos moliri aliquid, extra Vrbem eſſe cum iuſtiſſima cauſa.* Dion: *Tiberius Kal. Ianuarij quibus Conſulatum inibat cum Cn. Piſone in Octauij Curiam* (hæc enim erat extra pomœrium) *conuocato Senatu fanum concordiæ ſibi parari iuſſit, vt ſuo id, & Druſi nomine inſcriberet, ac deinde triumphauit.*

Hæ leges quando, & à quo latæ fuerint, mihi referre in promptu non eſt. Sed illis manifeſtè cauebatur ſecuritati Reipublicæ; ne rebus vrbanis arma miſcerentur: atque vt beneficia, magiſtratus triumphi peterentur à ciuibus, non per vim raperentur. Tulit quidem Pompeius tertio Conſulatu, vt nemini liceret abſenti Conſulatum petere, prꝰterquam

Lib. 40. Lib. 2. de Bel. Ciuil.

Cæſari, vt Dion, & Appianus tradunt; nec tamen Cæſar, cùm per legatos peteret, impetrauit. & multo ante lex vigebat. Ij autem, quibus decretum erat Imperium, in Vrbem ingreſſi, illo ex lege priuabantur. Nam *Proconſul portam Romæ ingreſſus deponit Imperium*, ff. l. 11. off. Proc. tit. 16. l. Procon. Itaque *à Senatu decretum eſt, vt Q. Fuluio ne minueretur Imperium, ſi in Vrbem veniſſet.* Vt *Paulo Anicio, & Cn. Octauio ex bello Macedonico cum victoria redeuntibus, quo die Vrbem trium-*

Lib. 26. & 45. Lib. 53.

phantes inueherentur auctore Liuio, *Imperium eſſet.* Poſtea verò *à Senatu decretum eſt*, quod refert Dion: *vt Auguſtus proconſulare Imperiũ ſemper haberet, neque id* ἐν τῇ ἐσόδῳ τῇ εἴσω τοῦ πωμηρίου. *In quouis pomœrij ingreſſu deponeret.*

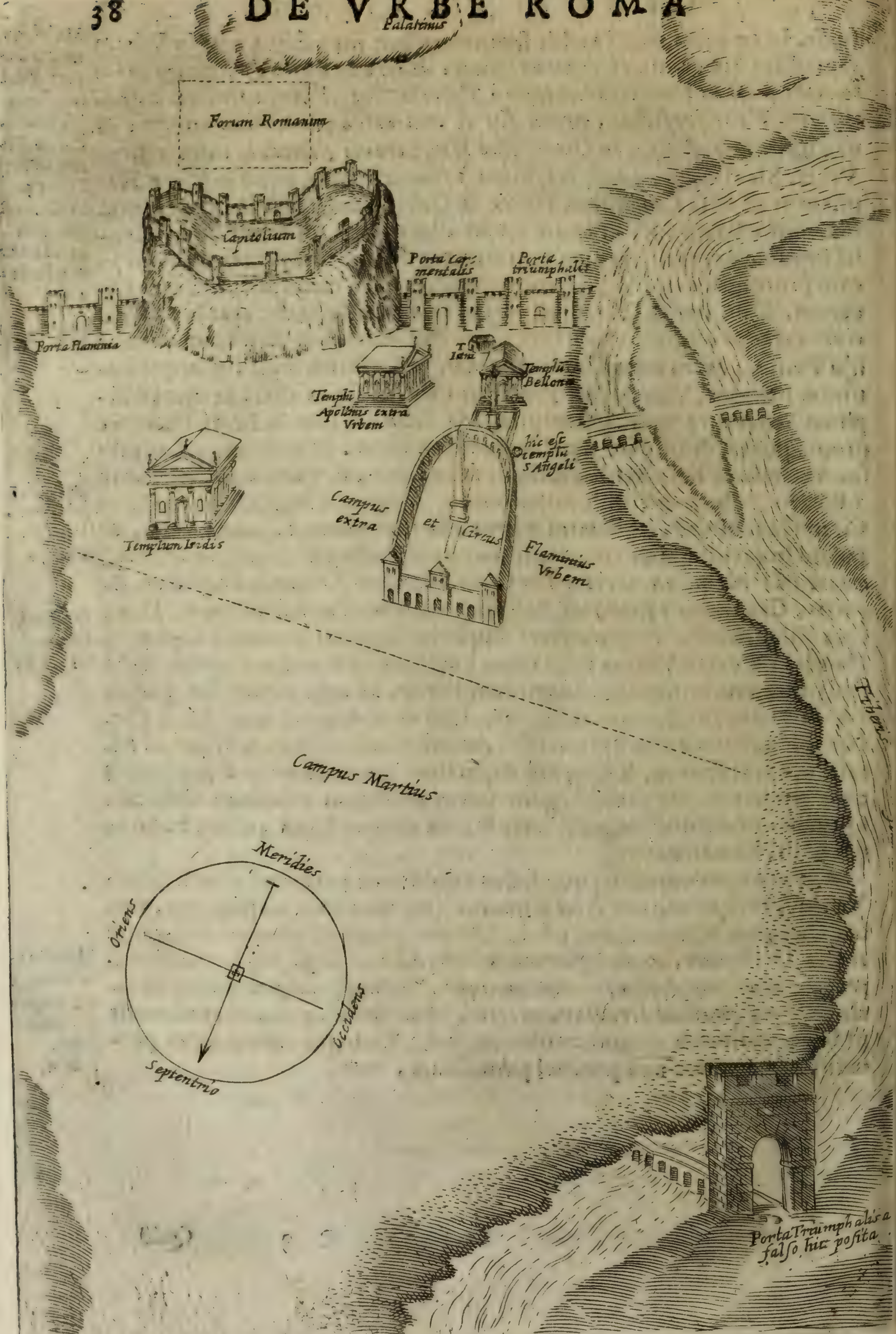
His ita poſitis, clariſſimè deducitur, Circum Flaminium extra Vrbem fuiſſe.

fuiſſe. In eo enim multi ex his fuerunt, quibus prohibitus erat in Vrbem ingreſſus: Sic enim, vt teſtatur Dion: *Mortuo Druſo, & Romam delato, habita eſt in Foro eius laudatio à Tiberio:* ſed *ab Auguſto*, qui *cum exercitu Vrbe profectus, neque fas ei erat intra pomœrium intrare*, ἐν φλαμινίῳ ἱπποδρόμῳ *in Circo, ſiue Hippodromo Flaminio* extra muros Vrbis. Sic Cicero exprobat Clodio Tribuno plebis, quod in Circo Flaminio productis Conſulibus Piſone, & Gabinio infectam ſibi concionem habuerit: Cauſa fuit, vt etiam Cæſar adeſſet, qui ſuperiore anno Conſul Prouinciam Galliam cum exercitu regendam acceperat: necdum in eam profectus, extra Vrbem morabatur, & in ea cauſa aduerſabatur Ciceroni. *Erat*, inquit Cicero, *ad portas, erat cum Imperio: erat in Italia eius exercitus*. Igitur vt narrat Dion, eius cauſa Clodius concionem ἔξω τοῦ τείχους *extra mœnia conuocauerat*, vt Cæſarem legis ſuæ approbatorem haberet. Valerius, & Horatius Coſs. vt ſupra dixi, petituri triũphum Senatum primo in Campum Martium, deinde in Prata Flaminia propinquiora, & Circum Apollinarem vocarunt. Marcellus, qui aduerſus Annibalem habebat exercitum, teſte Liuio, & Plutarcho, accuſatus à Bibulo Tribuno plebis Romam venit. Actum de Imperio Marcelli in Circo Flaminio eſt, nam intra muros eſſe non poterat. Idem Liuius de Fuluio loquens, qui de Aetolis triumphauit: *Multos*, inquit, *eo die priuſquam in Vrbem inueheretur, in Circo Flaminio Tribunos Præfectos, Equites, Centuriones Romanos ſocioſque donis militaribus donauit*. Hunc cum alijs nonnullis locum affert Onuphrius, quibus probatur Circum Flaminium extra Vrbem fuiſſe: tum conſtituens eius fines noſtris ſupra deſignatis conſentientes; *Longitudo*, inquit, *ab area domus Marganiæ, vbi in hemicycli formam deſinebat*. Qui ergo dixerat cum Liuio Circum Flaminium extra Vrbem eſſe; quomodo vltra Circum vſque ad Palatium Farneſianum, & Circum Agonalem mœnia Romana producit? cum præſertim ille ætate Regum talem murorum circuitum definiat. Quæ duo ſine dubio pugnant inter ſe. In eodem Circi ambitu Fuluius qui vidit, non diſſentit:

Multi, qui non poterant Vrbẽ ingredi, fuerunt in Circo Flaminio.
Lib. 55.
In Or. poſt reditum in Senatu & pro Sextio.
Lib. 38.
Dec. 3. l. 7. in Vita Marcelli.
Lib. 39.
De Lud. Circenſ. l. 18. c. 8.

Atque ex his omnibus, quæ fuſius euoluimus, perſpicuè concluditur: Vrbem, eiuſque mœnia Arci Romanæ impoſita vltra Capitolium, verſus Campum Martium non proceſſiſſe. Poſtremo eſt adnotandum, quod refert Dionyſius, *Aeuo ipſius murum Vrbis vix fuiſſe perſcrutabilem propter ædes complectentes eum vndique. Seruaſſe quidem multis in locis veſtigia quædam ſtructuræ veteris*. Hoc fiebat, priuatis commodis publicas maiorum religiones obruentibus; ſciebatur tamen extra portam Carmentalem non produci pomœrium.

Mœnia in Vrbe vix cognoſci poterant.
Lib. 4.

Palatinus
Forum Romanum
Capitolium
Porta carmentalis
Porta triumphalis
Porta Flaminia
T. Iani
Templu Bellonæ
Templu Apollinis extra Vrbem
hic est Templu S Angeli
Templum Isidis
Campus extra et Circus Flaminius Vrbem
Tiberis
Campus Martius
Meridies
Oriens
Occidens
Septentrio
Porta Triumphalis a falſo hic poſita

Quid Sylla, & Iulius Cæſar Dictatores Vrbi adiecerint. Cap. XII.

MOS erat à Romanis Regibus deductus, vt ij Vrbem augerent, qui Imperium propagaſſent; quaſi cum Imperij corpore deberet etiam caput Roma creſcere. Nec tamen (poſt Reges) Duces Romani, vt ait Tacitus, *Quamquam magnis Nationibus ſubactis Ius proferendi pomœrij vſurparunt, niſi L. Sylla, & Diuus Auguſtus*. Cæterum Dionyſius, qui Auguſto iam principatum tenente ſcripſit, ait, *Poſt Reges vlterius non proceſſiſſe Vrbis ambitum, religionibus, vt fertur, non permittentibus*. Quod ſi velit ad ſua vſque tempora pomœrium, ne à Silla, quidem, cuius Dictatura Actiacam victoriam annos plus quinquaginta præceſſit, fuiſſe mutatum; ego illi non aſſentior. Taciti enim auctoritatem, & Gellij, qui idem ſcripſit, pluris facio. Veriùs autem Sylla titulum proferendi pomœrij, vt ait Gellius, quæſiuit quàm habuit. Ille enim territorium, populi Romani de hoſtibus ante occupatum recuperauit, non auxit. Ius enim Vrbis dilatandæ habebat, vt idem Gellius, *Qui Populum Romanum agro de hoſtibus capto auxerat*. Magis ambiguum eſt qua parte muros produxerit. Onuphrius: *Syllam*, inquit, *eam Vrbis partem, quæ eſt verſus Hortos Saluſtianos, portaſque Collinam, & Viminalem ampliaſſe crederem*. & paulò poſt, *liquet murorum ambitum, qui eſt à Collina ad Capenam, & muros protractos fuiſſe vel à Sylla, vel à Iulio, aut Auguſto Cæſare. Nam ante Syllæ tempora, mœnia Vrbis Aggerem Tarquinij non excedebant.* Hic cum aliqua ſint probabilia; quod tamen putat murorum ambitum vltra Aggerem Tarquinij, vel à Sylla, vel à Iulio, aut Auguſto Cæſare fuiſſe protractum, eſt contra Plinium. Qui cum ſcripſerit Principe Veſpaſiano, nempe centum quinquaginta amplius annos à Sylla Dictatore, ſcribit tamen; vt ſupra dixi: *Clauditur Roma ab Oriente Aggere Tarquinij Superbi:* isque à porta Collina Eſquilinam vſque tendebat. Eorum igitur nemo vltra Aggerem muros ædificauit. Probabile autem eſt; Sylla ad portam Collinam produxiſſe pomœrium; quamquã nullum huius rei veſtigium, mihi ſaltem notum ſit apud veteres auctores. Ideo autem in hoc potiſſimum inclinauit, quod fortè ibi Vrbem non munitam animaduertit, cùm bello Mariano à Samnitibus, Theleſino Duce, qui ad Collinam caſtra poſuerat, & ſiniſtrum Syllæ cornu fuderat, pœne capta fuerit. Quare Lucanus.

Qui Imperium propagaſſent, Vrbem augere poterant. — *Lib. 11. Annal.* — *Lib. 13. cap. 14.* — *Lib. 3. c. 5.* — *Sylla qua parte Vrbem auxerit.* — *Lib. 2.*

Aut Collina tulit ſtratas quot porta cateruas,
Tunc cum pœne caput Mundi, rerumque poteſtas.
Mutauit tranſlata locum: Romanaque Samnis
Vltra Caudinas ſperauit vulnera Furcas.

Sylla ergo, ſiue vt muniret Vrbem, ſiue vt ibi victoriæ monimentum

poneret, vbi hoſtem vicerat, muros ad Collinam perduxit; vt portam, vbi eſt ſita, locaretur: & muri vallem S. Suſannæ Templo ſubiectam, hortoſque adiacentes, vbi & Horti quondam Saluſtiani, complecterentur: conuerſique ad portam Pincianam ſeu Collatinam, excluderent Collem Hortorum, vbi nunc Templum Sanctiſſimæ Trinitatis, cognomento in Montibus.

Qui Vrbis pomœriũ auxerint. Quod ſpectat ad Iulium Cæſarem, Gellius loco ſupra laudato. *Nec poſtea*, inquit, *Diuus Iulius cum pomœrium proferret, intra effatos Vrbis fines incluſerit.* Dion: *Leges*, inquit, *præterea Cæſar tulit, pomœriumquè*

Lib.43. *auxit*. Quod deinde repetit in oratione, quam in Cæſaris funere habuit Antonius Conſul. Dionyſius vero Syllam, & Cæſarem videtur omiſiſſe. Tacitus Syllæ, Auguſti & Claudij meminit, Cæſarem reliquit. Se-

De breuit. vitæ c.14. neca ex quodam referente narrat, *Syllam vltimum Romanorum protuliſſe pomœrium, quod nunquam prouinciali, ſed Italico agro acquiſito mos proferre apud antiquos fuit.* Hic ergo omnes poſt Syllam excludebat. At contra Flau. Vopiſcus in vita Aureliani: *Pomœrio*, inquit, *nemini Principum licet addere, niſi ei, qui agri barbarici aliqua parte Romanam Rempublicam locupletauerit. Addidit autem Auguſtus, addidit Traianus, addidit Nero, ſub quo Pontus Polemoniacus, & Alpes Cottiæ Romano nomini tributæ*. Hic vero auctor Syllæ, Cæſaris, & Claudij non meminit. Suetonius rem adeò inſignem in omnibus ſuppreſſit. Quare cum tanta Scriptorum varietate conſentit, qui vnum fortè non ſentiet.

Lib.13. Epiſt. ad Att. epiſt. 13. De Iulio Cæſare M. Tullius ad Atticum ſic ſcribit: *Sed caſu ſermo à Capitone de Vrbe augenda. A ponte Miluio Tiberim duci ſecundum montes Vaticanos. Campum Martium coædificari: illum autem Campum Vaticanum fieri quaſi Martium Campum.* Et paulo poſt. *Iſta lex perferetur, vult enim Cæſar*. Voluit ergo Cæſar Vrbi addere Campum Martium. Sed quia in eo Comitia fiebãt ad creandos Magiſtratus, quæ neceſſe erat fieri extra Vrbem; ea in Campum Vaticanum Tiberi à Martio diuiſum transferre cogitauit: atque, vt ij duo Campi coniungerentur, Tiberim dextrorſum deriuare, vt allueret montes Vaticanos; nempe vbi Villa Farneſiana eſt, tum montis vulgo Marij cliuus, tum Ædes Pontificiæ, tum Sancti Onuphrij, tum Sancti Petri in Ianiculo Templa, & Cœnobia. Sic enim repleto, obturatoque alueo Tiberino, laxatus Ager Vaticanus, & Martio finitimus Comitijs relinquebatur. Verum hoc Cæſar morte præuentus facere non potuit, nec dum Tiberis mutuait alueum. Conſtat autem ex Epiſtolis ſuperioribus Ciceronis, Cæſarẽ nihil egiſſe; ibi enim dicitur iturus in Parthos. Atqui cum ab Vrbe ad Parthicũ bellum profecturus eſſet, occiſus eſt: nondum ſcilicet lata lege augendæ Vrbis: & Martius Campus diu remanſit extra Vrbem; immò & Campus, in quo erat Circus Flaminius, vt ſupra vidimus. At Cæſar alio in loco muros produxit? Hoc quidem mihi, & puto, alteri non conſtat. Certè Tacitus eos recenſebat qui pomœriũ protulerant. cur ergo magno hiſtoriæ lapſu Cæſarem omiſit? Non ſciebat Scriptor accuratiſſimus? Cognouerat de Sylla antiquiore, de Cæſare nihil audiuerat? Crediderim potius, quid-

quid

quid ſcribant Gellius, & Dion, Cæſarem non auxiſſe, ſed augere Vrbem voluiſſe. Fauet Suetonius. *Nam*, inquit, *de ornanda, inſtruendaque Vrbe plura, ac maiora in dies deſtinabat. Talia agentem, atque meditantem mors præuenit.* Iulius Cęſar Vrbem non auxit. In Vita Cæſ. c. 24.

Quid Auguſtus, & Claudius adiecerint? Cap. XIII.

DION: *Auguſtus*, inquit, *pomœrij quoque terminos protulit*. Lib. 15. Tacitus, & Vopiſcus locis ante laudatis teſtantur Auguſtum protuliſſe pomœrium, & veterum lapidum Inſcriptiones. Hanc ante adduximus.

C. MARCIVS. L. F. L. N
CENSORINVS. ET. C. ASI
NIVS. C. F. GALLVS. COS
EX. S. C.

FIN. POMER. TERMIN

Hi fuere Conſules anno Vrbis DCCXLVI. ſex annos ante Chriſtum natum. Alia quoque Cippi Inſcriptio ſic habet.

IMP. CAESAR. DIVI. F
AVGVSTVS
PONTIFEX. MAXIMVS
TRIBVNIC. POTEST. XVII
EX. S. C. TERMINAVIT

R. PROX. CIPP. PED. CLXVIS

Nec tamen conſtat qua parte protulerit. Mihi probabile eſt, iuxta Aggerem Tarquinij, à porta Eſquilina, nunc S. Laurentij, verſus portam Labicanam, nunc Maiorem, & Cœlium montem mœnia dilataſſe. Argumẽto eſt, quòd, cùm in Campo Eſquilino extra Vrbem plebs humaretur, vnde Populus Romanus odoris, ac Cæli grauitate laborabat, Auguſtus locum repurgauit, Vrbemque ædificijs auxit, ornauitque. Puticuli ante, locus appellatus, quod vetuſtiſſimum genus ſepulturæ in puteis fuerit: & dicti *puticuli, quia ibi cadauera putreſcerent*, vt ait Feſtus. Horatius. Vbi Auguſtus Vrbẽ auxerit.

Huc

Huc prius anguſtis eiecta cadauera cellis
Sat.8. l.1. *Conſeruus vili portanda locabat in arca.*
Hoc miſeræ plebi ſtabat commune ſepulchrum,
Pantalabo ſcurræ, Nomentanoque nepoti.

Lib. 2. cap. 54. Cum Patritij, & Nobiles, nonnullis dumtaxat exceptis, cremarentur, teſte Plinio: collectique è buſto cineres vrnis, tumuliſque conderentur. Campus ergo ille fuit extra Vrbem, cum in ea non liceret mortuos ſepelire. Poſtea vero quàm amota ſunt ſepulchra, receptuſque intra Vrbis ambitum Campus, loci amœnitatem, tectorumque frequentiam ſequuta eſt noua Cœli ſalubritas. Horatius ibidem.

Nunc licet Eſquilijs habitare ſalubribus, atque
Aggere in aprico ſpatiari, quò modo triſtes
Albis informem ſpectabant oſſibus agrum.

At præter cætera, quæ ibi ſtructa ſunt, Hortos Mecœnas fecit, Turrimque nobilem, quæ Mecœnatiana eſt dicta, erexit. De Hortis videtur loqui eodem in loco Horatius.

Aſt importunas volucres in vertice arundo
Terret fixa, vetatque nouis conſidere in hortis.

De Turri idem:

Lib.3.Od. 29. *Faſtidioſam deſere copiam, &*
Molem propinquam nubibus arduis.
Omitte mirari beatæ
Fumum, & opes, ſtrepitumque Romæ.

Hæc noſtra coniectura auctæ Vrbis in Eſquilijs etſi non planè eſt inutilis, rem tamen clarè non conficit. Sed in re incerta alij certiora proferant.

Lib. 12. Annal. Poſt Auguſtum, terminos Vrbis ſeptuaginta circiter poſt annis auxit Claudius, *Et quos tum Claudius terminos poſuerit facilè cognoſcitur, & publicis actis perſcriptum*, ſcripſit Tacitus. Quia tamen Gellius clarius tradidit, vt ſupra dixi, *Auentinum extra pomœrium excluſum, poſt auctore D. Claudio receptum, & intra pomœrij fines obſeruatum*; ibi tantum pomœrium protuliſſe Claudius dicendus eſt, vt à porta Capena, nunc S. Sebaſtiani vſque ad Tiberim mœnia deduxerit: & portam Trigeminam, nunc S. Pauli, ad eum, vbi hodieque ſita eſt, locum tranſtulerit; cùm ante cis Auentinum fuerit, vbi nunc Templum Sanctæ Mariæ
Lib.1.Deca 5. cognomento in Coſmedin, ſiue ad ſcholam Græcam. Id probat Liuius:
Lib.4.c.7. *Cenſores extra eamdem portam Trigeminam, in Auentinum, porticum*
Luc.Flor. *ſilice ſtrauerunt*. Et Valerius, vbi de C. Graccho ſermo eſt: *Is fugiens*
lib.3.c.15. *vim Opimij Conſulis, ſe ex Capitolio receperat in Auentinum, in ipſum*
& Plutarchus in vita Gracc. *Dianæ Templum. Mox ſuperuenientibus armatis ex eo loco pulſus, vt flumen ponte Sublicio traijceret, fugit cum duobus amicis. Quorum Pompeius, quo is* Gracchus *facilius euaderet, concitatum ſequentium agmen in porta Trigemina aliquandiu acerrima pugna inhibuit*. Erat ergo cis Auentinum hæc porta, quò veniebat C. Gracchus, ſicuti & pons Sublicius prope locum, vbi nunc pons S. Mariæ cognomento. Verum adiecto Auentino verius Roma ſeptem vna ſibi muro circumdedit Arces.

Ve-

Veterem Claudij Inſcriptionem pomœrium prolatantis ſupra adductam repetimus.

TI·CLAVDIVS
DRVSI. F. CAISAR
AVG. GERMANICVS
PONT. MAX. TRIB. POT
VIIII. IMP. XVI. COS. IIII.
CENSOR. P. P
AVCTIS. POPVLI. ROMANI
FINIBVS. POMERIVM
AMPLIAFIT. TERMINAFITQ.

Quid alij Cæſares Vrbi addiderint. Cap. XIV.

CLAVDIO ſucceſſit Nero, qui teſte Flauio Vopiſco, auxit Vrbem. Conſtat quidem, Neronem voluiſſe augere Vrbem, vel potiùs mutare, vt ait Suetonius. *Deſtinarat*, inquit, *Hoſtia tenus mœnia promouere, atque inde foſſa mare veteri Vrbi inducere, & Romam Neropolim nuncupare:* ſicuti menſem *Aprilem Neroneum* appellauerat. Tacitus: *Incenſa Vrbe, videbatur Nero condendæ Vrbis nouæ, & cognomento ſuo appellandæ gloriam quærere. Nam domus meliore forma reſtitutæ: laxatæ, directæque viæ, additæ porticus, quæ frontem inſularum, domorumque protegerent.* Itaque renouatam Vrbem à Nerone ni auctores non auctam eſſe volunt. Si audimus Flauium Vopiſcum, non modo renouauit, ſed etiam auxit: at quo loco, incertum.

In eius Vita c. 16.

Cap. 55. Lib. 15. Annal.

Nero Vrbem non auget.

Nonus à Nerone, trigeſimo primo poſt anno regnauit Traianus; qui & à Vopiſco dicitur mœnia dilataſſe. Veriſimile eſt in hac Romana planicie Traianum Vrbem auxiſſe, Dacia ſubacta. Nam cum Forum ſuum effoſſa quoquouerſus terra, & complanato Quirinali cliuo extruxerit, credibile eſt muros à colle Hortulorum per Forum Columnæ ad Tiberim duxiſſe; vt Campus Martius extrà relinqueretur. quamquam hac de re libenter alios audirem, quàm ipſe audiri mallem.

Traianus auget Vrbem.

Poſt Traianum nullus Romanorum Principum vſque ad Aurelianum pomœrium protuliſſe legitur. De Aureliano ſic Vopiſcus. *His actis adhibito conſilio Senatus, muros Vrbis Romæ dilatauit, nec tamen pomœrio addidit eo tempore, ſed poſtea.* nam confectis maximis bellis, & pacato terrarum Orbe, cum triumphans rediiſſet ad Vrbem, tum demum, vt

In eius Vita.

Aurelianus Vrbẽ auget.

idem ait, *Muros, Vrbis Romæ ſic ampliauit, vt quinquaginta prope millia murorum eius ambitus teneant.* At qua ex parte tantum ſpatij adiecit? De ſpatio, & verbis Vopiſci dicam infra. Nunc aio cum Onuphrio, incluſum fuiſſe pomœrio Campum Martium. Itaque à porta Collatina per longitudinem Collis Hortorum muros deduxit, tum ad Tiberim eo in loco flexit vbi murum obliquum hodieque conſpicimus. Nec placet quod Zoſimus narrat, ab Aureliano inchoatos, à ſucceſſore Tacito muros fuiſſe perfectos. Quid enim fecit, qui nec viuere potuit, niſi ſex menſes in Imperio? Et, vt ait Vopiſcus, *Propter breuitatem temporum nihil magnum geſſit.* Qui ſanè auctor non omiſiſſet, ſi tantum opus de illo Cæſare referendum habuiſſet. Quamuis autem Aurelianus mœnibus Campum cinxerit; remanſiſſe tamen in eo vacuam herbidamque planiciem ſupra memorauimus, idoneam habendis concionibus ad Populum Romanum, cum Auguſti crearentur, aut alia ſe præberet occaſio.

Caſtra Prætoria vbi fuerint, & quomodo Vrbem auxerint. Cap. XV.

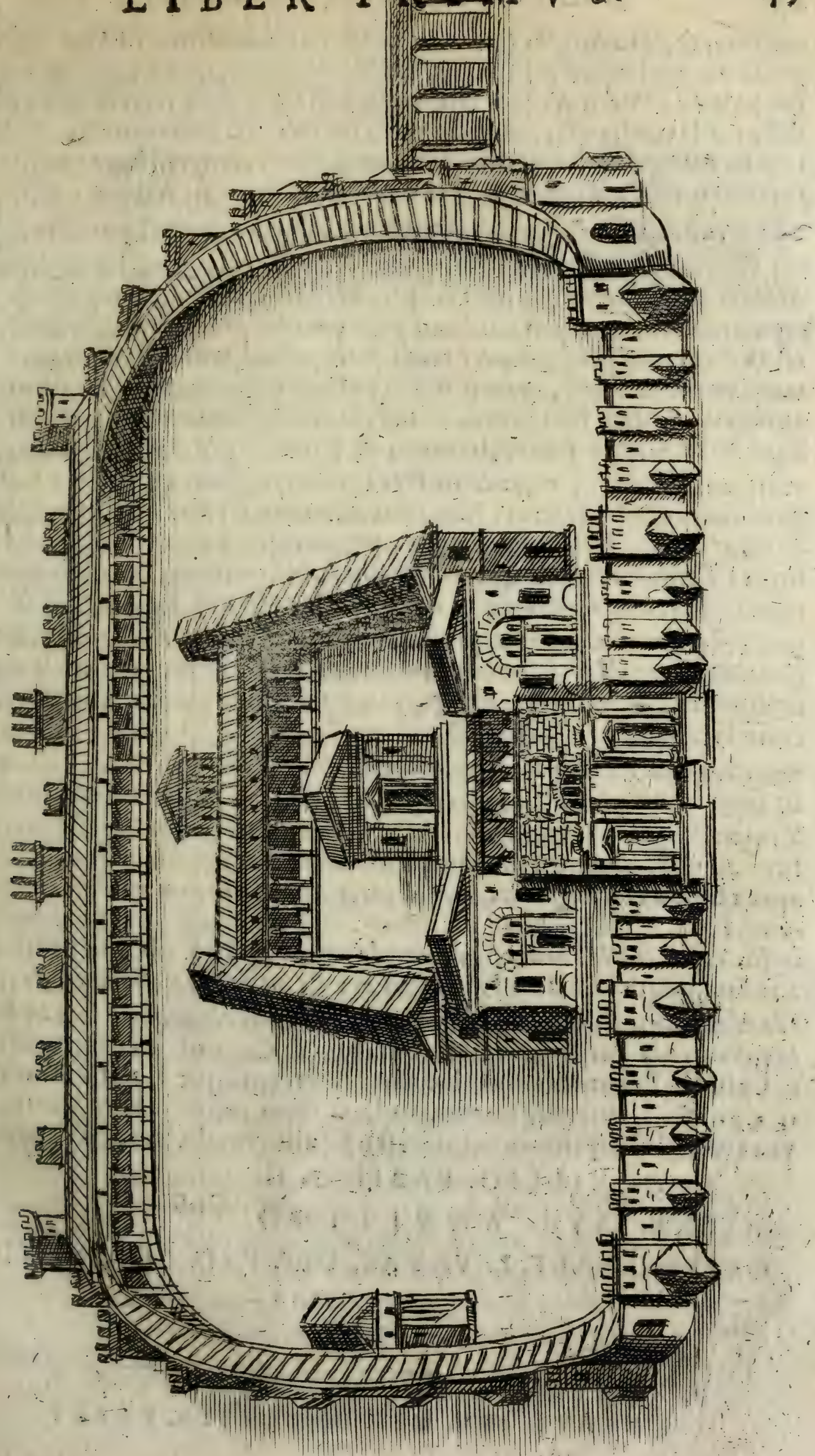
Lib. 4. Annal.

CASTRA Vrbi adiecta extruxit Tiberius monitu, ambituque Aelij Seiani Cohortibus Prætorijs Præfecti. De eo Tacitus: *Vim Præfecturæ modicam antea intendit, diſperſas per Vrbem Cohortes vna in Caſtra cõducendo, vt ſimul Imperia acciperent, numeroque, & robore, & viſu inter ſe fiducia ipſis, in cæteros metus crederetur. Prætendebat laſciuire militem diductum: ſiquid ſubitum ingruat, maiore auxilio pariter ſubueniri, & ſeuerius acturos, ſi vallum ſtatuatur procul Vrbis illecebris.* Durarunt Caſtra vſque ad Conſtantinum: eumque Caſtrorum ſpatium Vrbi addidiſſe indicat Zoſimus his verbis: *Prætorianis militibus è medio ſublatis* (nam Maxentio fauerant) *& Caſtellis, ſeu Caſtris dirutis, in quibus eſſe conſueuerant.* Ex quo quidem loco perſpicue non infertur. quod ait Onuphrius: Zoſimi teſtimonio, Conſtantinum Vrbi Caſtra addidiſſe; conijcitur tamen ex ſitu, & forma murorum ad portam Viminalem. Sunt enim ibi mœnia vltra reliquos muros quadrata; quam formam vallo, foſſaque munitam Romani vſurpabant in Caſtris. Et quæ ab ea porta, nunc Pia, ad portam Eſquilinam, nunc Sancti Laurentij, recta ducerentur, interiecta extrinſecus, & angulis inciſa ſtructura, proijciuntur ac protenduntur vlterius. Quamquam iniuria temporum, & hominum incuria multa vitiauit, mutauitque. Et vero ibi fuiſſe Caſtra militum Prętorianorum cũ Onuphrius de ijs agens, & Lipſius tradunt, & communiter Antiquarij (quamquam alij perperam attribuant Diocletiani militibus, quaſi non & alijs tribuenda ſint) tum Suetonius oſtendit in vita Neronis. Vbi refert, iturum Neronem *in Suburbanum inter Salariam, & Numentanam viam circa quartum milliarium*, equum inſcendiſſe, & audiuiſſe *ex proximis Caſtris clamorem mili-*

Lib. 2. Hiſt.

Caſtra vbi fuerint.

In Cõm. Taciti lib. 4. Cemp. 48.

CASTRA A VIMINALI AD PORTAM ESQVILINAM

militum, & ſibi aduerſa, & Galbæ proſpera ominantium. Erant ergo viæ proxima, quà Nero vehebatur, ſeu Numentanæ, quod veroſimilius eſt, ſeu Salariæ. Porro aliquo interuallo fuiſſe ab Vrbe ſecreta indicare vi-
Lib. 7. debatur Herodianus, niſi aliud nos Græcus codex monuiſſet. *Milites*, inquit, *erumpunt patentibus* Caſtrorum *portis, congreſſuque multitudinē fugientem in Vrbē vſque perſequuntur*. At Græca ſic habent: οἱ δὲ στρατιῶται τὰς πύλας ἀνοίξαντες ἐπεξῆλθον, μάχης δὲ καρτερᾶς γινομένης, καὶ φυγῆς τῶν δημοτῶν, ἐπὶ πολὺ τῆς πόλεως διώκοντες οἱ στρατιῶται προὔβησαν. *Milites autem apertis foribus eruperunt, factaque aſpera pugna, & fuga popularium, ad multum Ciuitatis perſequentes proceſſerunt*. Aliud ergo eſt *in Vrbem vſque perſequi:* aliud *perſequi ad multum Ciuitatis*. Primum rem diſcretam, vnde profecti perſequuntur, ſignificat: ſecundum non item. Quare ſolo muro, & Turribus munitionum caſtrenſium à reliqua Vrbe Caſtra ſecernebantur, & paulò ſupra ἐπανελθεῖν ἠθέλησαν:
Caſtra Romæ quadrata, & alia, quæ in ijs erāt. verterat Interpres, *regredi in Vrbem decreuiſſent*. nimirum è Caſtris, quæ Romani obſidebant, redundat autem *in Vrbem*. Fuerunt Caſtra quadrata more veteri: muris, propugnaculis, Turribuſque munita, inſtructa Templo, Armamentario, Balneis, & Fontibus. Formam indicant
Lib. 2. mœnia Turrium Caſtrenſium meminit Herodianus φρουρὰς ἐπὶ τῶν πύρ-
Lib. 3. γων καταστήσαντες *cuſtodias pro Turribus conſtituentes*. Mœnium, & Tur-
Hiſtoriar. Lib. 4. rium Tacitus: *Multi ſemianimes ſuper Turres, & propugnacula mœniū expirauere*. Templi, in quo ſigna, ac ſimulachra exercitus adorarentur. Idem Herodianus. τὸν νεών, ἔνθα τὰ σημεῖα καὶ τὰ ἀγάλματα τοῦ στρατοπέδου προσκυνεῖται. *Templum in quo Signa, & Imagines exercitus adorantur*. Et paulò poſt: ἐπιμείνας ὁ Αντονῖνος ἐν τῷ νεῷ. *manens Antoninus in*
Lib. 1. Hiſt. *Templo*. Suggeſtus, è quo Imperator verba faceret ad milites, & Sacramē-
tum ab illis acciperet, meminit Tacitus: *In Suggeſtu, in quo paulò ante*
Ibid. *aurea Galbæ ſtatua fuerat, mediū inter ſigna Othonem vexillis circumdarent*. Idem Armamentarij Caſtrenſis. *Aperire deinde Armamentarium*
Lib. 4. *iuſſit. rapta ſtatim arma ſine more, & ordine militiæ*. Inibi fuiſſe Balineas ad vſum militum indicat Herodianus: *Re militibus nunciata*, ὧν οἱ μὲν
Lib. 7. ἤδη περὶ λουτρὰ εἶχον, οἱ δὲ ἀνεπαύοντο. *quorum alij quidem iam in balneis*
In Vita Max. & Balbin. *lauabant, alij quieſcebant*. Herodianus, & Capitolinus, aquæ deductæ in Caſtrum Prætorium meminerunt, interceptæque à plebe Romana: quæ potandi, lauandique commoda præbere potuit. Hæc Martia fuit, vt veteres Inſcriptiones in tubis, ſeu fiſtulis plumbeis, apud Panuinium.

Q. AQVILLIO. SABINO. II.
SEX. AVR. ANVLLINO CoS
CASTR. PRAET. L. VRVAS. OFF. PED. CCCLXXXIII
AQVA. MARC

Et.

T. VESPAS. AVG. VII. FLAV. DOMIT. VI. CoS.
Q. CLAVD. SER. OFF. FEC. CASTR. PRAET

Et.

CLARO. ET. SEVERO. COS. QVADRAT. SER. FEC
CASTRVM. PRAETOR. P. CC

Amplificatam Vrbem à Conſtantino Caſtrorum ambitu nemo deinceps auxit. muros tamen fuiſſe interdum refectos conſtat. Id feciſſe Arcadium, & Honorium, qui (mortuo Theodoſio Patre) ſimul regnare cœperunt ab obitu Conſtantini annis quinquaginta ſeptem, vetus Inſcriptio teſtatur, quæ ſuper Portuenſem portam in Tranſtiberina regione hodieq; legitur. Vltimum incrementum Vrb. Muri ſubinde refecti.

S. P. Q. R

IMPP. CAESS. DD. NN. INVICTISSIMIS
PRINCIPIBVS. ARCADIO. ET. HONORIO
VICTORIBVS. AC. TRIVMFATORIBVS
SEMPER. AVGG
OB. INSTAVRATOS. VRBI. AETERNAE
MVROS. PORTAS. AC. TVRRES. EGGESTIS
INMENSIS. RVDERIBVS. EX. SVGGESTIONE
V. C. ET. INLVSTRIS
MILITIS. ET. MAGISTRI. VTRIVSQVE. MILITIAE
FL. STILICONIS. AD. PERPETVITATEM
NOMINIS. EORVM. SIMVLACHRA
CONSTITVIT
CVRANTE. FL. MACROBIO. LONGINIANO
V. C. PRAEF. VRBIS. D. N. M. Q. EORVM

Tunc autem non in ea ſolum parte, ſed vbique fuiſſe muros inſtauratos cecinit Claudianus:

Sic oculis placitura tuis, inſignior auctis
Collibus, & nota maior ſe Roma videndam In 6. Cõſ. Honorij.
Obtulit. addebant pulchrum noua mœnia vultũ,
Audito perfecta recens rumore Getarum:
Profecitque opifex decori timor: & vice mira
Quam Pax intulerat, bello diſcuſſa ſenectus,
Erexit ſubitas Turres, cinctoſque coegit
Septem continuo montes iuueneſcere muro.

Poſt hos inſtauraſſe legitur Theodoricus Gothorum, & Italiæ Rex, vt infra. Deinceps diminutus eſt potiùs, quàm auctus ambitus. Itaque cum maxima Vrbis amplitudo fuerit Aureliano, Conſtantino, & Honorio Principibus, quærendum eſt in quantam magnitudinem illa ætate excreuerit; vt conſtet, quid incrementi, decrementiuè habuerit conſequentibus ſæculis.

Inue-

Inueſtigatur poſt Aurelianum Romæ amplitudo, & primo Suburbia. Cap. XVI.

CAVSAM quærendi, dubitandique maximam attulit Flauius Vopiſcus loco ſupra allato in Vita Aureliani. *Aurelianus,* inquit, *muros Vrbis ſic ampliauit, vt quinquaginta prope millia murorum ambitus teneant.* Quod ſi verum eſt, nemo non videt, quàm ſint imminuta Vrbis mœnia, quæ hac tempeſtate addito, quidquid circa Vaticanos montes trans Tiberim incolitur, longiſſimè ab illa magnitudine recedunt.

Atque vt clarior rei perobſcuræ tractatio ſit; ſtatuendum eſt, hic non eſſe de Suburbijs ſermonem, quorum ædificia procurrebant ab Vrbe continuata, & in magnam protenſa longitudinem. De quibus Plinius: *Exſpatiantia tecta multas addidere Vrbes.* Nam è Suburbijs aliud ad aliam producebatur Vrbem, Gabios, Tybur, Ariciam, Hoſtiam, &c. quæ nunquam, aut rarò intermiſſo tectorum ordine, vnum cum ipſa Roma videbantur eſſe. Quot quidem hæc Suburbia eſſent, & quantum excurrerent, ex antiquis Scriptoribus non habeo dicere, ſed pro certo eſt habendum vijs illis celeberrimis, Appiæ, Latinæ, Caſſiæ, Flaminiæ, Aureliæ, alijſque fuiſſe impoſita. Onuphrius loco citato. *Quandoquidem,* inquit, *feratur viam Flaminiam totam ab Vrbe Otriculum vſque, ædificijs ex vtraque parte plenam fuiſſe.* Quod & Fuluius, & Lipſius tradunt. De Hoſtienſi Suburbio Ariſtides in Vrbis encomio: πόλις καλύπτει μὲν ἄκρους πρῶνας, καλύπτει δὲ ἐν μέσῳ γῆν, καταβαίνει δὲ καὶ μέχρι θαλάττης. ὅπου δέ τις αὐτῆς γίγνοιτο, οὐδέν ἐστι τὸ κωλῦον, ὁμοίως εἶναι ἐν μέσῳ. *Vrbs operit editos montium vertices, operit in medio terram, deſcendit autem vſque ad mare: In quacumque autem eius parte quis ſteterit, nullum eſt impedimentum, quo minus pariter in medio ſit.* Quod ergo eſt huius loci, habemus vſque ad mare productam Vrbem ſuburbanis tectis. Alia alibi penſitabimus; poſtrema enim verba videntur infinitam propemodum Vrbis magnitudinem facere. Demum Dionyſius ſic de Suburbijs omnibus generatim loquitur. ἀλλ' ἔστιν ἅπαντα τὰ περὶ τὴν πόλιν οἰκούμενα χωρία, πολλὰ ὄντα καὶ μεγάλα, γυμνὰ καὶ ἀτείχιστα: *Sed omnia ſunt circa Vrbem habitata loca multa, & magna, aperta neque muris cincta. & ſiquidem,* pergit, *hæc vnus aliquis videns, voluerit magnitudinem Romæ inquirere, cogetur falli,* καὶ οὐχ ἕξει βέβαιον σημεῖον οὐδέν, ᾧ διαγνώσεται μέχρι ποῦ προβαίνουσι ἡ πόλις ἔστι καὶ πόθεν ἄρχεται, μηκέτι εἶναι πόλις. *neque certum habebit ſignum, quo dignoſcat, quouſque proceſſerit & vnde Vrbs incipiat, ac deſinat. Ita attexta,* pergit. *ſunt Vrbi Suburnana domorum ſpatia* καὶ εἰς ἄπειρον ἐκμηκυνομένης πόλεως ὑπόληψιν θεωμένοις παρέχεται. *& in infinitum productæ Vrbis opinionem, ſpectantibus præbent.* Ex his Plinij, Ariſtidis, Dionyſij locis liquet, Suburbia fuiſſe multa, magna, & in eam porrecta longitudinem, vt Vrbs immenſa quodam modo, & infi-

Lib. 3. c. 5.

Lib. 1.

Lib. 3. de Magnit. Rom. c. 3.

Lib. 4.

Omnia circa Vrbē tectis frequētia.

Vrbs fere in infinitū producta.

infinita videretur eſſe: &, quod proprium eſt infinitæ rei, nec medium habere, nec finem. Itaque plures, quam ſupra memoraui Vrbes iunctæ Suburbijs Romæ addebantur in Latio, in Sabinis, in Hetruria propinquæ videlicet, viiſque præcipuis impoſitæ. quod facile perſuadent, tum ea, quæ adducit Lipſius, tum quæ ſcripſit Ammianus Marcellinus Lib. 16.
de Romani populi multitudine. *Conſtantius*, inquit, *non, vt Cyneas ille Pyrrhi legatus, in vnum coactam Regum multitudinem: ſed aſylum Mundi totius adeſſe æſtimabat. Stupebat, qua celeritate omne quod vbique eſt hominum genus confluxerit Romam.* Seneca ad Heluiam. *Ex toto Orbe terrarum* (ad Vrbem) *confluxerunt*. Et: *nullum non hominũ genus concurrit in Vrbem, quæ veluti communis patria poteſt dici.* Qui enim habitabant in Suburbijs, dicebantur & Romæ habitare; ſic ff. lib. 50. de Verbor. Significat. tit. 16. L. Vrbis. *Vrbis appellatio muris, Romæ autem continentibus ædificijs finitur, quod latiùs patet.* & L. Aedificia *Romæ fieri etiam ea videntur, quæ in continentibus Romæ ædificijs fiant.* Denique vt habetur eodem tit. L. vt Alfenus. *Vrbs eſt Roma, quæ muro cingeretur: Roma eſt etiam, qua continentia ædificia eſſent. Nam Romam non muro tenus exiſtimari ex conſuetudine quotidiana poſſe intelligi cum diceremus Romam nos ire, etiam ſi extra Vrbem habitaremus.* Hæc demum intellexit Ouidius Suburbia adiuncta mœnibus, aut certè mœnia palmari hyperbole amplificauit: 1. de Ponto El. 1.

Quæque capit vaſtis immenſum mœnibus orbem,
Hoſpitijs Romam vix habuiſſe locum.

Plura leges apud Lipſium. *Nam Maximam, eiuſq; immenſa tecta* dixit Seneca loco citato. *Cuius ſpatium viſus non caperet.* Claudianus. *Commune totius terræ oppidum* Ariſtides. *Populis, victiſque gentibus frequentem, & generis capacem humani*, Lucanus. tantæ enim laxitati, & Suburbanis habitationibus hominum multitudo reſpondit. Hanc vero paucis etiam perſtringam, quoniam auget Vrbis magnitudinem. Legimus quidem apud Tacitum, luſtro quod condidit Claudius Cæſar, *Cenſa fuiſſe Ciuium LXVIIII. centena, & XLIIII. millia*. Sed niſi mens Taciti recte intelligatur, numerus pro falſo habendus omnino eſt. tanta enim Ciuium multitudo Romæ eſſe non potuit. Nam poſt Bellum Ciuile anno Vrbis DCCVII. pro CCCXX. millibus Ciuium, quot ſuperiore cenſu fuerant ante bellum, cenſa ſunt à Cæſare Dictatore CL. millia teſte Plutarcho; cum antea Craſſo, & Pompeio primũ Conſulibus anno Vrbis DCLXXXIII. cenſa fuiſſent CCCCL. millia, vt habet Epitome Liuiana. Sequuta ſunt poſt mortem Cæſaris alia bella Ciuilia; donec Auguſtus poſt Actiacam victoriã ſolus imperare cœpit anno Vrbis DCCXXIII. Quo tempore Ciuium numerum, quem non inuenio, parum creuiſſe credendum eſt. Ab hoc anno vſque ad luſtrum Claudij interceſſere anni LXXV. nempe vſque ad annum Vrbis DCCLXXXXVIII. cum actus eſt cenſus à Claudio Valerio Aſiatico, & L. Cornelio Coſs. vt eſt apud Caſſiodorum. Quomodo igitur tam breui tempore tanto numero aucta eſt Ciuitas, vt à centum quinquaginta millibus ferè ad ſeptua-

Margin notes: Romæ ingens multitudo. — Lib. 3. de Mago. — Rom. c. 3. — 3 Panegyr. in Stilic. — In Panegyrico. — lib. 1. — Lib. 11. Annal. — Iuxta Sigonium, qui Onuphrio eſt 709. alijs 708. — In eius Vita. — Alijs 684. — Onuphrio 799.

gies centena millia, ſeu ſeptem milliones peruenerit? Cum præſertim, tradente eodem Tacito, in numerum Patriciorum multos aſciuerit Claudius, *Paucis iam reliquis familiarum, quas Romulus maiorum, & L. Brutus minorum gentium appellauerant: exhauſtis etiam, quas Dictator Cæſar lege Caſſia, & Princeps Auguſtus lege Senia ſublegere.* Sane cruenta Tiberij, & Caligulæ tempora plurimos abſumpſerant. Quare ne demus locum Taciti eſſe corruptum: dixerim Claudium non modo Ciues Romam incolentes, ſed omnes extra Vrbem, atque Italiam, militiæ, negociationis, cuiuſlibet rei gratia commorantes, & Coloniarum ciues cenſuiſſe. Nam & hos fuiſſe interdum cenſitos recte docet ex Liuio, & Dionyſio Sigonius, nec tamen frequentiam Romæ habitantium diminuimus. Nam ſi Craſſo, & Pompeio Coſs. fuerunt CCCCL. millia, demus Claudio Principe ſexcenta millia, & amplius fuiſſe: tunc ex computatione calculoque Lipſij ſummopere creſcit habitatorum numerus. Nam mulieres puerique, qui vſque ad annum XVII. ætatis non cenſebantur, duplo triploque plures erunt. adde turbam & ſeruorum greges: adde opifices, & inquilinos (*nemini enim Ciui Romano*, ait Dionyſius lib. 9. *aut cauponari, aut officia ſordida exercere licebat.*) Adde exteros ex toto terrarum Orbe ambitionis, neceſſitatis, officij publici, legationis, luxuriæ, locique vitijs opportuni, liberalium ſtudiorum, ſpectaculorum cauſa in Vrbem confluentes; profecto numerum Taciti æqualem, aut ſuperiorem feceris. Seneca: *Cogitate in hac Ciuitate, in qua turba per latiſſima itinere ſine intermiſſione defluens eliditur, in qua conſumitur, quidquid terris omnibus aratur.*

Quomodo cenſus Claudij ſit intelligendus.

De Iure Ciu. Rom. lib. 1. c. 14.

Loco cit.

Seneca loc. cit.

De Clem. lib. 1. c. 6.

His ita declaratis, multi putant nodum ſe facile diſſoluere ſi, vt Blondus dicant, *Romam adiunctis Suburbijs quinquaginta milliaria comprehendiſſe*. Hi verò Vopiſci verba non explicant, ſed eludunt. Nam Otriculum recto itinere diſtat, fere ab Hoſtia quinquaginta paſſuum millibus, quod ſpatium ædificijs occupatum ſupra memoraui. Adde reliqua Suburbia multa, & magna; Adde Romæ ambitum: numerum quanto ampliorem quinquagenario ſubduces? ducenta amplius millia paſſuum non implebunt circuitum tam latè protenſum, tot viarum ductibus diſcretum. Deinde, vt ſupra, ex Dionyſio, Suburbia nuda, & ſine muro fuerunt; At Vopiſcus ait, *Aurelianus ſic muros Vrbis ampliauit, vt quinquaginta prope millia murorum ambitus teneant.*

Itaque ſecluſis Suburbijs; de ipſa Roma mœnibus, & pomœrio concluſa loquendum eſt, eiuſque magnitudo inueſtiganda.

Vrbis magnitudo explicatur. Cap. XVII.

TAMETSI Vrbs varijs temporibus varia ſumpſerit incrementa; tamen murorum ambitus, ante Aurelianum minor illo habendus eſt, quem hodie videmus: poſt Aurelianum, & Conſtantinum aut idem, aut alicubi paulum differens; vt ſæpius mœnia diruta; & collapſa ijſdem prope veſtigijs, ac fundamentis fuerint reſtituta; & idem ferè terræ ſpatium in maxima ſua amplitudine Roma inſederit, quem retinet vineis, & hortis conſita, Ciuiumque domibus cis ſeptem montes in planicie collocatis, vbi olim Prata Flaminia, & Martius Campus fuere. Ita & Marlianus, & Blondus ſenſit. Marlianus: *Credimus ſuper fundamentis priſcis muros nunc exiſtentes extructos fuiſſe*. Blondus: *Quamquam*, inquit, *muri partim collapſi, & corroſi ſint, partim ruinam multis in locis minentur, in ipſo tamen remanent priſco veſtigio veteris fundamenti*. Sed quod hi Auctores verbo tenus pronunciant, ego conabor oſtendere. Contra ſentit Lipſius. Onuphrius autem: *Omnino hunc mnrorum Vrbis circuitum paulo minorem eo eſſe exiſtimo, qui ante Beliſarij tempora fuit.* Lib. 1. c. 5. Initio Romæ inſtauratæ.

Primo ab omnibus antiquis Vrbs ſita dicitur in ſeptem mõtibus. Dionyſius: ὁ δὲ Τύλλιο ἐπεὶ τοὺς ἑπτὰ λόφους ἑνὶ τείχει περιέλαβεν. *Poſtquam autem Tullius ſeptem colles vno muro complexus eſt*. & ambitus, vt ante dixerat (vſque ad Auguſtum) *vlterius non proceſſit*. Plinius: *Complexa montes ſeptem ipſa diuiditur in Regiones quatuordecim*. Virgilius. Lib. 3. Lib. 3. c. 5. 1. Georg.

Septemque vna ſibi muro circumdedit arces.

Ouidius. *Et quæ de ſeptem totum circumſpicit Orbem*
Montibus . . . . 2. Triſt.

Martialis Ianiculi Hortos ab Vrbe excludens: Lib. 4. Epigram. 64.
Hinc ſeptem dominos videre montes,
Et totam licet æſtimare Romam.

Propertius: *Septem Vrbs alta iugis, toti quæ præſidet Orbi.* Lib. 3. Elegia 10.
Claudianus: *Quæ ſeptem ſcopulis Zonas imitatur Olympi.* Paneg. 3. in Stiliconem.
Idem: *Cinctoſque coegit* . . . .
Septem continuo montes iuueneſcere muro.

Ammianus de Conſtantio loquens: *Deinde*, inquit, *intra ſeptem montium culmina per accliuitates planiciemque poſita Vrbis membra colluſtrans*. Nihil ais, dicet aliquis, nam Vrbs montes includebat, & alia plana, & tumuloſa loca, quæ ſunt circa & extra Montes. Verum aliud iudicabit, qui diligentius verba expenderit. Nam quid eſt apnd Claudianum, Honorij ætate *Septem montes iuueneſcere cinctos continuo muro*, niſi muros aut ipſis montibus fuiſſe impoſitos, aut prope ipſorum radices ductis munitionibus præcinctos, receptis tantũ intermedijs vallibus? Non enim Montes cinguntur, ornanturque (quod poeticum eſt In 6. Cõſ. Honorij. Lib. 26.

iuueneſcere) renouatis mœnibus, ſi mœnia aliquot millia paſſuum abſūt à montibus. nec probè dixiſſet Virgilius: *Septem arces,* ideſt Colles muro circumdedit. Immò & Montes fuiſſe pro mœnibus teſtatur Plinius: *Cæterum munita erat præcelſis muris, aut abruptis Montibus.* Muri enim præcelſi in vallibus interiacentibus altos Montes inter ſe iungebant, qui prærupta, & ſua altitudine abſque manufactis operibus muniebantur. Ideo Ammianus. *Vrbis membra, ſeu partes intra ſeptem Montium culmina per accliuitates, planiciemque* intermediam videlicet *poſitas* dixit. Si erant partes Vrbis intra Montes Conſtantij æuo, cur tu tanto locorum ſpatio extra conſtituis? quamuis enim Martius Campus tunc ædificatus, eſſet extra montes; quia tamen reliquæ Vrbis partes montibus continebantur, à potioribus, & pluribus iure dicuntur eſſe intra montes. Sunt autem colles Vrbis in circulum diſpoſiti, & Palatinum vndique modicis vallibus ſecretum, quaſi centrum, & ſi non omnino medium relinquunt. Ideo eum collem in meditullio ferme Vrbis poſuit Dionyſius: ne hac de cauſa cogatur Cluuerus, Tranſtiberinum tractum intra Vrbem cenſere. Iam noſtram Romam ad veterem referendo, optimè apparet, quomodo ſeptem montes pomœrio concluderet. Nam Auentinus deficiens ad portam Trigeminam, planiciem, vbi naualia fuerunt circumiacentem habet: Cœlius in muris ipſis definit: Eſquilinus aut interiecto campo longe à pomœrio finitur, aut certe in planiciem cum Viminali excurrit, qua parte ductus eſt Agger Tarquinij; qui plana Collis Quirinalis terminabat, hodieque terminat. A porta Collina deinde murus latiori circuitu deſcendit in Martium Campum; cum ſub Regibus per prærupta montis Quirinalis rectà in Vallem, vbi Columna Traiani, inde in ſummum Capitolium, tum ad Tiberim duceretur. Hic ergo murorum ambitus antiquo ſepticolli reſpondet. Porro ſi, vt aiunt, cum adiectis in Ianiculo mœnibus, Vrbs nihilominus hodie vix tredecim millia paſſuum implet: ſi alia decem, aut etiam triginta ſeptem millia adijcias, tam inſano extra colles ambitu; quomodo aut muros in Collibus, aut Vrbis partes intra ſeptem Colles collocabis?

Lib. 3. c. 5.

Secundo muros Vrbis circumeunti, eorum partes ac portæ idem indicant. Incipio à Tiberi, & porta Flaminia. Hic ab ætate Iuſtiniani, præter portæ ſitum, qui tunc in editiore loco, vltra Templum Virginis cognomento à Populo, videtur fuiſſe, eadem ſunt ſpatia murorum, vt conſtat ex Procopio. Ait enim, Vitigem Gothorum Regem ad Vrbem proximè obſidendam acceſſiſſe, veniſſeque ad pontem fluminis decem & quatuor ſtadia diſtantem ab Vrbe: qui Miluius fuit, vt patet tum ex Turri in ſummo ponte, quæ à Beliſario inibi extructa adhuc viſitur: tum ex ipſamet narratione hiſtorici. Gothi enim locatis caſtris inter Præneſtinam, nunc Maiorem, & Flaminiam portam: in Pratis Neronianis, & ad Molem Adriani alia caſtra muniuerunt; vt medium pontem Miluium, quem occupauerant, & trans Tiberim omnia in tuto haberent. Hic ergo pons illo æuo ab Vrbe aberat ſtadia quatuordecim, hoc eſt paſſus mille ſeptingentos quinquaginta, ſiue duo non planè abſoluta milliaria.

Lib. 1. de bello Gothico.

Sta-

SITVS ET AMBITVS VRBIS ROMAE A CAESARIBVS AMPLIATVS.

PROPERTIVS. *Omnia Romanæ cedant* MIRACVLA *terræ,* *Natura hic poſuit, quidquid* VBIQVE *fuit.*

Stadium enim continet paſſus centum viginti quinque: nec puto minore ſpatio nunc pons Miluius abeſt ab Vrbe.

Idem ex conflictu Conſtantini, & Maxentij ad pontem Miluium patet. Nam Maxentius, vt aiunt Incertus, & Nazarius in Panegyricis ad Conſtantinum, tranſmiſſo fluuio ſuos inſtruxit ſic in ripæ margine locatos, vt à tergo Tiberi præmerentur, & *vltimorum veſtigia præſagio quodam euenturæ cladis vnda fatalis allueret*. Ad primum enim impetum Conſtantiniani exercitus, territi, fugatique, locum, quem pugnæ ceperant, texere corporibus: vel in fluuium cum ipſo Duce abiere præcipites ſiue anguſtijs Miluij pontis excluſi, vt Incertus in Panegyrico, ſiue diffracto ligneo ponte, quem Tyrannus fabricauerat propè Miluium, vt diſſolutis compagibus hoſtem immergeret; quod Zoſimus, & Euſebius, alijque tradiderunt. Hic ergo vbi pugnatum eſt, locus longiſsimè ab Vrbe diſtare dicitur ab Euſebio: *Ne*, inquit, *Tyranni gratia*, *Conſtantinus Romanos bello affligere cogeretur* θεὸς αὐτὸς οἷα δεσμοῖς τισὶ τὸν τύραννον πορρωτάτω πυλῶν ἐξέλκει: *Deus ipſe veluti vinculis quibuſdam Tyrannum longiſſimè à portis extrahit*. Quod ſi cuipiam fortè videatur Euſebius non integra fide loquutus; quod interuallum, quo porta Flaminia diſtat à ponte Miluio pro *longiſſimo* habendum non ſit; intelligat primo, Vrbis mœnia longe à ponte diſſita, vt hodieque ſunt, illo æuo fuiſſe: deinde, pro *longiſſimo* habendum eſſe interuallum, quo victores milites, cædibus direptionibus, incendijs Vrbi nocere non potuerunt.

Lib. 2.
Lib. 1. Vit. Conſtant. cap. 32.
Vbi pugnarit Cõſtantinus cum Maxentio.

Iam vltra portam Flaminiam, verſus Collatinam, ſeu Pincianam flectuntur mœnia, & murum obliquum vulgari vocabulo appellant. Cuius eamdem formam ſic Procopius deſcribit: *Inter portam*, inquit, *Flaminiam*, *& alteram ad dexteram huic proximam portulam, porta alia eſt, quæ Pinciana vocatur. Huic proximi muri pars quædam lapidum laxata iampridem compage, ſeiuncta ſpectatur, non tantum à ſolo, ſed à medio ad ſummum faſtigium ſciſſa, nec ſane collapſa, nec alias reſoluta; ſed vtrinque ſic inclinauit, vt cætero muro extrinſecus partim prominentior eſſe appareat, partim retractior*. Deinde cum dixiſſet, eam muri partem, quæ opinio Romanorum erat, Gothico bello Beati Petri Apoſtoli defenſione munitam, ſubdit: *Nec ſarcire in poſterum quiſquam, nec de integro reſtituere auſus eſt, ſed ad hanc diem ea è regione ſeiunctus remanet murus*. Ita prorſus hodieque angulus ille inclinatus ſpectatur: quare non eſt, cur aliquis ex hac Vrbis parte ſtrictius murorum ſpatium, quam olim fuerit, eſſe contendat. Confirmat idem S. Gregorius in Epiſtolis ſcribens, iuxta portam Flaminiam, viamque publicam occultas fuiſſe cryptas, quò Monachi fugitiui ſe receperint. Quæ etiam hac tempeſtate eodem in loco obliqui mœnium anguli viſuntur.

Murus inclinatus in mœnibus Vrbis.
Lib. 1. de bello Gothico.
Lib. 1. Epiſt. 38.

MVRVS OBLIQVVS VVLGO DICTVS *MVRO TORT*

At Collinæ, ſeu Salariæ portæ mœnia ibidem olim fuiſſe, & Horti Saluſtiani, & Chriſtianorum ſacra monimenta oſtendunt. Hortos quidem Saluſtianos ad Collinam fuiſſe nemo dubitat, vt alio in loco dicam. Tacitus: *Tertium agmen per Salariam Collinæ portæ propinquabat.* De quo paulo poſt. *Ij tantum conflictati qui in partem ſiniſtram Vrbis ad Saluſtianos Hortos per anguſta, & lubrica viarum flexerant. Superſtantes macerijs Hortorum Vitelliani ad ſerum vſque diem ſaxis, piliſque ſubeuntes arcebant; donec ab Equitibus, qui porta Collina irruperant, circumuenirentur.* Ad hos Hortos domus olim Sanctæ Suſannæ regiæ virginis fuit, quæ poſtea in Templum eius nomini dicatum conuerſa eſt, hodieque percelebre viſitur. Conſtat ex eius actis, & Eccleſiaſtica Hiſtoria, quam refert Cardin. Baronius. *Domus*, inquit, *S. Suſannæ, & Gabinij Patris erat coniuncta domui S. Caij Papæ in ſexta regione*, Alta olim Semita, nunc via Pia. *Apud Vicum Mamuri ante Forum Saluſtij, ſiue apud Arcus portæ Salariæ, iuxta ædes Saluſtij.* Tum ſubdit Baronius: *Eſt apud Gentiles auctores mentio de ædibus, Hortiſque Saluſtij in eadem regione poſitis. Perſeuerat hactenus nobilis memoria S. Suſannæ eodem in loco, qui noſtra ætate auctus eſt nobili Monaſterio ſacrarum Virginum.* Ex his, quæ à me non eodem verborum ordine relata ſunt, conficere ſic quiſque poteſt. Templum S. Suſannæ eſt, vbi fuit eius domus: domus ad Hortos Saluſtianos: Horti ad portam Collinam; igitur hæc porta ætate illius B. Virginis, nempe Diocletiano Principe, latiore, quam nunc abſit, ſpatio ab eius domo, ac Templo abeſſe non poterat: interiectis videlicet tantùm Saluſtianis Hortis. Nunc certè longè ſita eſt ab æde S. Suſannæ, & ſpatiū in medio relinquit, quod Saluſtricum ſuo tempore nuncupatum, ab Hortis videlicet Saluſtij, teſtatur Fuluius: hodie Saluſtiam vulgò appellant.

Hiſt. lib. 3.

Domus, & Templum S. Suſannę ad Hortos Saluſtij.

Tom. 2. Annal. an. ſal. 294. & 295.

Aliud extra portam Viminalem, nunc Piam pro eius muris indicium eſt. Nam Templo S. Agnetis extra Vrbem condito à Conſtantino proximum eſt Templum, & ſepulchrum S. Conſtantiæ ſororis Conſtantini. De quo ſic Pomponius Lætus in vita Galli Cæſaris, qui eiuſdem magni Conſtantini patruelis fuit. *Conſtantiæ corpus delatum ad Vrbem, & in Suburbano via Numentana poſt primum lapidem ſepulchro maiorum illatum.* Recens auctor rei antiquæ, vt olim eſt geſta, ſeriem & modum expoſuit. neque ſpatium viæ mutatum eſt à porta Vrbis ad ædem ædi S. Agnetis proximam, & Conſtantiæ ſepulchro inſignitam.

Sepulchr. S. Conſtātiæ.

Hinc extenditur rectus ad portam Eſquilinam murus, interiecto quadrato Caſtrorum interuallo, quod vt ſupra dicebam, demonſtrat reliquias Tarquiniani Aggeris, quo Vrbs ab Oriente claudebatur.

Porta verò Eſquilina in latiori murorum ambitu non fuit. Argumento eſt Templum S. Laurentij antiquis etiam temporibus dictum extra muros. ibique conditum à Conſtantino Auguſto, quod B. Martyr in Viminali vbi nunc Aedes Sancti Laurentij cognomento in Paliſperna ardétibus prunis ſuper cratem ferream vſtulatus, eadem nocte ſublatus à S. Hyppolito, & per Eſquilias extra Vrbem in Cœmeterio Ciriacæ in agro Verano depoſitus, ſepultuſque eſt. Locus ergo ille, in quo poſtea Tem-

Templum S. Laurentij.

plum auguſta magnificentia condidit Conſtantinus, ſemper extra Vrbẽ fuit. Et quamuis ſpatium interiectum inter veteres Vrbis muros digito deſignare nemo poſſit; tamen veritati conſentaneum eſt, olim non fuiſſe breuius quàm nunc eſt, cum cœmeteria fere diſtarent à mœnibus, & cadauer Beati Martyris clam deportatum ſub ipſam portam confeſtim occultari non potuerit.

Huc afferri poteſt, quod Prudentius in Hymno 11. S. Hippolyti (quãuis aliter alij codices numerent) ſcribit de Crypta Verania, ſeu Cœmeterio Cyriacæ, in qua Beati Martyris corpus ſepultum eſt: & oſtium habet in Templo S. Laurentij:

Haud procul extremo culta ad pomœria vallo,
Merſa latebroſis crypta latet foueis.

Et paulò poſt:

Stat ſed iuxta aliud quod tanta frequentia Templum
Tunc adeat, cultu nobile regifico.

Id vel S. Laurentij Templum eſt, vel S. Hippolyti, quod non longe diſtabat, referente Card. Baronio.

Nihil ita certum affirmare poſſum de ea mœnium parte, quæ eſt ad portam Næuiam, nunc Maiorem. Tamen pro argumento ſit peruetus quædam ædes prope Sanctæ Crucis Templum, quæ ab Antiquarijs Veneris, & Cupidinis: eademque à Petro Victore non longe à porta Næuia fuiſſe dicitur. Et forte in hoc Eſquiliarum angulo aliquid mutatum eſt, vt Amphiteatrum incideret in mœnia.

In Annot. ad Marty rol. die 13. Auguſti.

Iam ad portam Cœlimontanam nunc Lateranenſem cum ipſo monte terminatam Vrbem ſitus ipſe loci demonſtrat; deſinebat enim in abruptis montibus, vt ait Plinius.

Portam Latinam in eodem ſtare veſtigio S. Ioannis ædicula, vulgò ante portam Latinam teſtatur; nam ibidem in olei feruentis dolium demiſſus eſt Domitiano Principe.

Idem de porta Capena, nunc S. Sebaſtiani colligitur ex eo quod S. Gregorius commemorat Epiſt. 30. lib. 3. *De corporibus vero,* inquit, *Beatorum Apoſtolorum quid ego dicturus ſum? dum conſtat, quod eo tempore, quo paſſi ſunt, ex Oriente fideles venerunt, qui eorum corpora ſicuti ciuium ſuorum repeterent. Quæ ducta vſque ad ſecundum Vrbis milliariũ vſque ad locum, qui dicitur ad Catacumbas collocata ſunt.* Videant qui æuo Neronis volunt ampliorem Vrbem: & poſt illum etiam producunt; an locus ille ad Catacumbas, adiunctus Templo S. Sebaſtiani, nunc magis ab Vrbe diſtet.

Tandem porta Trigemina nunc S. Pauli, ex qua breuis eſt ad Tiberim tractus, ne multum abeſſe à veteri loco credatur, indicio eſt Templum S. Pauli à Conſtantino erectum, ab alijs deinde Auguſtis amplificatum. De quo ſic Procopius: *Extat Templum S. Pauli Romanis procul à mœnibus ſtadijs decem, & quatuor* (ideſt vt ſupra de ponte Miluio dicebam, paſſibus mille ſeptingentis quinquaginta) *iuxta quod Tibris fluit, vbi nullum patet munitum eſſe præſidium. Porticus tamen eodem ab Vrbe perti-*

Lib. 2. de bello Gothico.
Templum S. Pauli.

pertinens, circaque & ædificia alia pleraque non ſatis ad inuadendum opportunum locum hunc reddunt. Templum ergo illud religioſiſſimum, & maximum cum ætate Beliſarij, & Iuſtiniani abeſſet ab Vrbe milliaria duo, minus ducentis quinquaginta paſſibus, tantumdem hoc æuo aut circiter diſtare à Romanis mœnibus rectè æſtimati videbitur.

Superſunt Tranſtiberina mœnia, quæ immota, nec magis anguſta hoc æuo ſunt, quàm olim fuerunt. Nam portæ Portuenſis ſtructura cum inſcriptione Arcadij, & Honorij Principum adhuc viſitur. Deinde quà murus per accliuitatem Ianiculi ad portam S. Pancratij, & iugum collis euadit, indeque flexus ad portam Septimianam, Tiberimque deſcendit, eoſdem habere fines dicendus omnino eſt, quos illi Rex olim Ancus impoſuit, vt ex Liuio, Dionyſio, & Procopio inferri poteſt.

In ea verò Ianiculi parte concluſa mœnibus, fuiſſe molas omnes ab antiquis Romanis collocatas teſtatur Procopius, aqua præcipiti lapſu è ſupercilio collis ſtructiles per canales ſubiectis machinis mouendis illabente. At contra muri extrema, qui ripam Tiberis prope Septimianam portam, in Hortis nunc Farneſianis, attingebat: in ripa citeriore alter murus incipiens ſecundum fluuium deducebatur ad pontem Aelium, eumque prætergreſſus, muro demum committebatur, qui deſcendens è colle Pincio prope portam Flaminiam pertinebat ad Tiberim. Porro illa mœnia cis flumen ſecundum ripam extructa porta Aurelia diuidebat: quæ, cum vigerent Chriſtiana ſacra, etiam S. Petri eſt appellata; quoniam, eodem Procopio referente, Apoſtoli Templo eſſet omnium propinquior. Quare eadem porta conſtituitur in aditu pontis, quem Triumphalem nominant, nempe olim impoſitum viæ Triumphali ad Noſocomium S. Spiritus. Cuius ſane tres ingentes pilæ in aquis ſemirutæ eo loci ſpectantur: ibique cum porta conſpicitur in veteri Roma, quam Pyrrhus Ligorius à ſe deſcriptam in ære incidendam curauit. Idem ſecundum vlteriorem ripam, contra quam nos fecimus: & Onuphrius in parte Vaticani campi mœnia ſtatuerunt. Sed Procopius, quamuis ſubobſcurè loquatur, pluribus tamen in locis, ſi rectè intelligitur, à nobis eſt: mediumque inter mœnia flumen conſtituit, ea videlicet, quæ in ripa citeriore, quæque in Ianiculo fuerunt. ὅν τινα δὲ, inquit, τρόπον ῥωμαῖοι τοῦ ποταμοῦ ἐφ᾽ ἑκατέρα τὸ τῆς πόλεως τεῖχος ἐδείμαντο, ἐρῶν ἔρχομαι. *Quemadmodum autem Romani ex vtraque Fluminis parte Vrbis murum ædificarunt, dicere aggredior. Multus quidem (ait) Tiberis mœnia longo ſpatio præterfluens* παραρρέων ἐπὶ πλεῖστον τοῦ περιβόλου *hac ferebatur. Hic autem locus, in quo murus iuxta profluentem amnis conſurgit, planus, & valde facilis eſt. At contra hunc locum, trans Tiberim, Collem quemdam magnum contingit eſſe.* Idque eſſe Ianiculum nemo dubitet: vbi deinde frumentarias molas fuiſſe à priſcis fabricatas tradit. tum pergit. διὸ καὶ οἱ πάλαι ῥωμαῖοι τόν τε λόφον, καὶ τὸν κατ᾽ αὐτὸν τοῦ ποταμοῦ ὄχθην τείχει περιλαβεῖν ἔγνωσαν, ὡς μήτε τοῖς πολεμίοις δυνατὰ εἴη τούς τε μύλωνας διαφθεῖραι, καὶ ποταμὸν διαβᾶσιν εὐπετῶς τῷ τῆς πόλεως περιβόλῳ ἐπιβουλεύειν.

Lib. 1. de bello Gothico.

Molæ vbi Romæ fuerint.

Lib. 1. de bello Gothico.

Pro-

Mœnia fuerunt in ripa Tibris.

Propterea antiquitus Romani, & Collem, & iuxta ipſum fluminis ripam muro comprehendere decreuerant. Vt neque hoſtibus poſſibile eſſet molas euertere, & fluuium traijcientibus facile mœnibus Vrbis inſidiari. Additque, *itaque iungentes inibi fluuium ponte, & mœnia coniungere voluerunt: & crebras domos in loco, qui eſt ex aduerſo, ædificantes medium Vrbis Tiberis alueum fecerunt.* Hæc puto, oſtendunt mœnia cis Tiberim contra Ianiculum, non in Tranſtiberina ripa fuiſſe. Itaque non ducẽda ſunt à porta Septimiana ſecundum eamdem ripam ad Molem Adriani. Sed quoniam alia eiuſdem Procopij verba videntur negocium faceſſere; ea primum afferenda: tum quid probabilius conſequatur, depromendum eſt.

Moles Adriani.

Igitur loquens de Mole Adriani Ἀδριανοῦ, inquit, τοῦ ῥωμαίων αὐτοκράτορος τάφος ἔξω πύλης αὐρηλίας ἐστὶν, ἀπέχων τοῦ περιβόλου ὅσον λίθου βολήν. *Adriani Romanorum Imperatoris tumulus extra portam Aureliam eſt, diſtans à mœnibus, quantum iactus eſt lapidis.* Pergitque paulò poſt: *Hoc autem ſepulchrum priſci homines (viſum enim id Ciuitati) muris duobus ad ipſum à mœnium circuitu pertinentibus, eorũ partem eſſe fecerunt. ſimile enim eſt præcelſæ turri ad eius loci portam prominenti. erat igitur ibi munitio tutiſſima. Huic autem munimento Conſtantianum Beliſarius præfecit: cui etiam mandauit cuſtodiam muri contigui curare, leue, & non magni momenti præſidium habentis.* ἥκιστα γὰρ ταύτῃ ἐπιμάχου ὄντος τοῦ περιβόλου, ἅτε τοῦ ποταμοῦ παραρρέοντος. *Hic enim minimè expugnatu facilis murus erat præterlabente flumine.* Et paulò poſt: κωνσταντιανὸς δὲ καὶ γὰρ ἠγγέλλοντο οἱ πολέμιοι τῆς ἐς τὸν τίβεριν ἀποπειρώμενοι διαβάσεως, δείσας περὶ τῷ ἐκεῖσε τειχίσματι. *Conſtantianus autem (etenim nunciabantur hoſtes in Tiberim tentantes aditum) metuens illi, qui inibi erat muro,* ipſe quidem cum paucis opitulatum venit: plures curare iuſſit ad portam, & ſepulchrum, idemque victor rediit, cum fugaſſet τοὺς τοῦ ποταμοῦ ἀποπειρασαμένους, *eos qui fluuium tentauerant.* Vbi mœnia cis fluuium aperte videmus, quandoquidẽ traijciendus erat hoſtibus Vaticano venientibus, vt illa poſſent oppugnare, atque irrumpere: eademque præterlabente flumine modico præſidio indigere. Videmus portam Aureliam ad Tiberim. Itaque, eodem Hiſtorico referente, Gothi cum tentaſſent tranſitum fluuij, vt murum aggrederentur, alia parte molem ac portam ſimul aggreſſi ſunt.

Porta Aurelia omnium vicinissima Templo S. Petri.

Dices: cur porta Aurelia non collocatur ad pontem Aelium Adrianæ Moli propinquior? Id enim indicat Procopius. Reſpondeo, ex Procopij narratione, nullam portam Templo S. Petri fuiſſe Aurelia propinquiorem. Si autem hæc ad pontem Aelium, & Molem ponatur; alia ponenda eſſet in aditu pontis Triumphalis (vt aiunt: ſed Petrus Victor *Vaticanum* nominat) quæ vicinior illi Baſilicæ fuiſſet. Murus autem à Mole quaſi brachium ad pontem illum pertinens; interpoſita porta patefaciendus non erat, cum ripam vndique clauderet.

Sic ergo his in locis, ſaltem æuo Procopij murorum ambitum ſe habuiſſe reor. Antiquiſſima mœnia è ſupercilio Ianiculi ab Anco Martio

Rege

Rege ad Tiberim, dextrà, læuaque perducta ſunt. Deinde propè Septimianam portam ædificatus pons, qui à Pontifice vltimo conditore nunc XYSTVS dicitur plana Vrbis, interfluente flumine, coniunxit. Ab eo ponte murus in citeriore ripa verſus pontem Triumphalem excurrebat: vltra quem porta Aurelia; eò tranſlata, cum antea ſub Ianiculo fuiſſet. Moles verò Adriani, duplici brachio extenſo, vno quidem ponti Aureliæ portæ coniungebatur: alterum læuorſum ad aliam murorum partem Aelio ponti commiſſam dirigebat. Hæc mœnia cis Tiberim itemſtructa ſunt, ab Aelio ponte verſus portam Flaminiam. An eius portæ mœnibus coniungerentur, & Campum Martium à flumine perpetuo diuiderent, alij certius decernant. Probabile quidem eſt, murum ſubinde habuiſſe arcuatos aditus; vt Romana iuuentus poſt armorum exercitationem poſſet è Campo Martio in Tiberim, natatum, lauatumque deſcēdere. Sic autem conſtitutis in citeriore fluuij Ripa mœnibus, clarè intelligitur quod in Panegyrico ad Conſtantinum ait affatus Tiberim Orator: *Tu munitor mœnibus ambiendis.*

Quomodo ſe mœnia haberēt ad ripam Tiberis.

Quomodo Gothi, & alij qui Vrbem ceperunt, mœnia, domoſque diruerint. Cap. XVIII.

FREQVENTES clades à Barbaris Vrbi illatas quemadmodum opes ac Ciues: ſic magnum ſoli ſpatium mœnibus antea conclusum abſtuliſſe, multorum opinio fert. Quomodo enim aiunt, fieri potuit, vt diuturno temporis interuallo, quod ab Aureliano ad Iuſtinianū vſque defluxit, Roma ab exteris aliquoties expugnata atque direpta, muris nunquam diſturbatis, eamdem formam, & amplitudinem retinuerit? Itaque etſi Beliſarius Vrbem inſtaurauit, bellorum incendio ante diminutam, minorem tamen reddidit, quàm florentem olim Cæſares fecere.

Succeſſum ordinemque temporum hæc quæſtio inuoluit, quem paucis perſtringam. Annorum ergo ſpatium quod inter Aurelianum, & Iuſtinianum primo inauguratos Principes interceſſit, fuit ducentorū quinquaginta ſeptem, quo tempore Vrbis mœnia è ſuo loco, ſtatuque mota non sūt. Nam Vrbs integra vſque ad Honorium Principem, nouiſque ſemper aucta ornamentis, demum expugnata eſt ab Alarico Gothorum Rege anno eiuſdem conditæ MCLXIV. ſed Gothus maiore ignominia, quàm damno Vrbem depopulatus, pauca ædificia incendit, muros intactos reliquit, non multa onuſtus præda, Placidiam abducens paucis poſt diebus profectus eſt. Hæc paſſim auctores. Inter quos Caſſiodorus in Chronico: *Roma,* inquit, *à Gothis Alarico Duce capta eſt, vbi clementer vſi victoria ſunt.* Mortuo Alarico, rediuere Gothi ad eamdem diripiendā Ataulpho Rege, ſed manus ab ædificijs, ac mœnibus abſtinuerunt.

Tertiò capta eſt Vrbs à Vandalis, quos ex Africa in Italiam Genſerico Rege acciuit Eudocia Auguſta, vt viri ſui Valentiniani necem, Maximi dolo illatam vlciſceretur. Genſericus quidem, teſte Eutropio, illico vacuam præſidio Ciuitatem cepit, & occurſu Leonis ſanctiſſimi Pontificis, quod paſſim Eccleſiaſtici annales memorant, mitigatus ab incendio, cædibuſque, ac ſupplicijs Vrbem ſeruauit immunem.

Lib. 3. in Martiano.

Quartò Odoacer Herulorum Rex Vrbe potitus eſt ſublato Auguſtulo, quamquam aliter de eo ſcripſit Procopius, initio libri primi. In qua & regnauit, poſtea à Theodorico Gothorum Rege ipſe occiſus, qui Vrbem quintùm cœpit. Ex qua Gothi ſexaginta poſt annis ductu Beliſarij, nono anno Iuſtiniani pulſi ſunt, vt teſtatur Procopius. Sed hi duo poſtremi Reges non quærebant Vrbis incendium, & ruinas, cum in ea regnare vellent. Itaque nemo dixerit muros ab his dirutos, ac diminutos. immò, vt conſtat ex Caſſiodoro, qui Theodorici nomine ſcribebat Epiſtolas; Theodoricus muros Vrbis vetuſtate collabentes, diligenter reficiendos curauit. Nam ad Sabinianum Vrbis Senatorem ſcribens, ait: *Dudum ſiquidem propter Romanæ mœnia Ciuitatis, vbi ſtudium nobis ſemper impendere infatigabilis ambitus erit, portum Lucrini deputatis redditibus reparari iuſſio noſtra conſtituit.* Et ad Artemidorum Præfectum Vrbis: *Pecunia,* inquit, *quæ fuerat fabricis deputata Romanis ſine aliqua dilatione, & vobis ordinantibus iterum Romanis mœnibus applicetur.* Quanto verò laxitas non ſine firmitate murorum illo æuo eſſet idem pluribus in locis teſtatur Caſſiodorus: *Illa,* inquit, *mirabilis ſylua mœnium diligentia ſubueniente ſeruetur.* Et, *Abſit enim vt noſtris temporibus Vrbs illa mœnibus videatur protegi, quam conſtat gentibus, vel ſola opinione fuiſſe terrori.* Et: *Teſtantur enim turbas Ciuium ampliſſima ſpatia murorum.* Quomodo etiam Procopius eiuſdem ætatis auctor *magnum ambitum, & Circuitum Vrbis* appellat. Atque ex his clarè conficitur, muros Principum ſtudio ſumptuque ſubinde refectos ante immanem Totilæ procellam fuiſſe illæſos, & integros. Succeſſit bellum Gothicum, in quo defenſa primum aduerſus Vitigem Roma, à Totila deinde expugnata eſt. Quid verò Barbarus ille demolitus ſit, conſtat ex Procopij libro tertio. Nam, vt ibi ait, Totilas Gothorum Rex cum cepiſſet Vrbem, velletque in Campaniam diſcedere cum exercitu, *Romam in primis dirutam ſolo æquare decreuit* ἔγνω μὲν ῥώμην καθελεῖν ἐς ἔδαφος. Sic ille. τοῦ μὲν οὖν περιβόλου ἐν χωρίοις πολλοῖς τοσοῦτον καθεῖλεν, ὅσον ἐς τριτημόριον τοῦ παντὸς μάλιστα. Id eſt, *Muri quidem in partibus multis tantum diruit, quanta tertia pars totius ad ſummum eſſet.* Additque: *Incenſurus autem erat ædificiorum pulcherrima, & digniſſima, Romamque paſcuam, & deſertam facturus.* Sed tamen Barbarus litteris Beliſarij mitigatus Vrbem ſeruauit, diſceſſitque in Campaniam abactis ciuibus. ἐπείθη τε, ait Procopius, καὶ ῥώμην εἰργάσατο ἄχαρι περαιτέρω οὐδέν; *Perſuaſus eſt,* Totilas *litteris Beliſarij, & Romæ nihil mali amplius intulit.* Tum Beliſarius, qui ad Hoſtia Tiberina morabatur, in Vrbem incolis vacuam venit; *Cumque non*

Lib. 1.
Lib. 1. var. Epiſt. 25.
Theodoricus reficit mœnia Vrbis.
Lib. 2. Epiſt. 34.
Lib. 7. Epiſt. 15.
Lib. 10. Epiſt. 18.
Lib. 11. Epiſt. 39.
Lib. 1.
Lib. 3.
Quomodo Totilas mœnia diruerit.

EFFIGIES ANTIQVAE ROMAE EX VESTIGIIS AEDIFICIORVM RVINIS TESTIMONIO VETERVM AVTORVM FIDE NVMISMATVM MONVMENTIS AENEIS BLVMBAEIS SAXEIS TIGINISQVAE COLLECTA ATQVAE IN HANC TABELLAM REDACTA ATQVAE DESCRIPTA A PYRRHO LIGORIO ROMANO PER XIIII REGIONES IN QVAS VRBEM DIVISIT IMP. CAESAR AVGVST.
ORIENS
OCCIDENS
SEPTENTRIO
MERIDIES
fo. 62
Castrum Praetorium
Viuarium
Hippodromus
AGGERES TARQVINI SVPERBI
REGIO VI QVIRINALIS
ALTA SEMITA
REGIO V ESQVILINA
COLLIS HORTVLORVM
REGIO II COELIMONTIVM
CAMP COELIMONTANI
REGIO XII PISCINA PVBLICA
REGIO PRIMA
REG VII
VIA LATA
REG VIII
REG X PALATIVM
REG XI
M AVENTINVS
REGIO XIII
REGIO IX
Circus Flaminius
Hippodromus Neronis
REGIO XIV TRANSTIBERIM
M Ianiculum
MONS VATICANVS
S Petri
S Pauli
Emporium
Horrea Anicen
Doliolum vel Testaceum
Aqua Ductus Aquae Claudiae
Anio Nouus
Via Appia
Via Aurelia
Via Latina
Via Ardeatina
Via Nomentana

non poſſet, inquit Procopius, *eam mœnium partem, quam Totilas diruerat, breui inſtaurare lapides, qui in proximo erant, in vnum coaceruatos nullo ordine componebat, nec vlla prorſus intermixtos materia; vt cui cæmenti nihil pretio eſſet, nec eiuſmodi aliud quidpiam. Sed id duntaxat efficere nitebatur, vt ædificij ſaltem facies ſeruaretur. Exteriori vero ex parte ingentem vim ſudium fixit. Ad hæc accedebat, quod foſſam, & hanc quidem profundiorem circa muros produxerat. Vnde totius exercitus incredibili promptitudine operantis per dies continuos quindecim, quod muri fuerat per Totilam diſturbatum reficitur.* Hæc ille. Ex quo factum eſt, vt ad obſidionem reuerſus Barbarus Vrbem fruſtra tentaret. Cumque ſe Tibur cum copijs recepiſſet, Beliſarius foribus ferro contectis, portas obſerauit, & claues ad Imperatorem tranſmiſit. Deinde, quod illi promptiſſimum, atque in tanta rerum copia pœne neceſſarium erat, ijſdem terminis muros inſtaurauit, neque omnino contraxit, dilatauitque. Quare Totilas cum tertiò redijſſet ad Vrbem, non aperta vi, ſed incuria Ducis, dolo, & proditione militum eam cepit. Et Narſes paulò poſt à Iuſtiniano miſſus muris inſtructam reperit, atque munitam, quos, & ipſe munimentis additis firmauit, & inſtruxit. Itaque vehementer errant, qui putant mœnia à Beliſario refecta, & Vrbem hodieque cingentia, anguſtiora eſſe, quàm antea.

Denuum quomodo Totilas Vrbis mœnibus, atque ædificijs pepercerit, ex ſeſe poſtea diſſolutis, & collapſis, ſcripſit S. Gregorius lib. 2. Dialog. cap. 15. vbi de S. Benedicto ſermo eſt. Illum enim alloquens Canuſinus Antiſtes ſic ait: *Per hunc* Totilam, *Ciuitas iſta*, Roma, *deſtruetur, vt iam amplius non inhabitetur. Cui vir domini reſpondit: Roma à gentibus non exterminabitur: ſed tempeſtatibus, coruſcis, turbinibus, ac terræmotu fatigata in ſemetipſa marceſcet. Cuius Prophetiæ*, pergit S. Gregorius, *myſteria nobis iam facta ſunt luce clariora, qui in hac Vrbe diſſoluta mœnia, euerſas domos, deſtructas Eccleſias turbine cernimus, eiuſque ædificia longo ſenio laſſata, quia ruinis crebreſcentibus proſternantur, videmus.* Beliſarius ijſdem finibus mœniæ inſtaurat.

Auctoribus contra ſentientibus occurritur. Cap. XIX.

IVSTVS Lipſius in antiquitate oculatiſſimus maiorem, quam nos intra muros, è longinquo Romam aſpexit: & poſt illum Philippus Cluuerus. Lipſius tamen optauit & Romæ tantiſper eſſe, vt ex propinquo aliquid certius videret. Sic enim ait: *Ah cur non Romæ nunc paucos dies ſum? Cur non obambulo, video, metior? Cur non cum viris doctis inibi confero? firmius fortaſſe, certiuſque definirem.* Definiſſet, credo, qua erat ſapientia, ſi oculis locorum ſitus, & ſpatia ſubieciſſet. Nec tamen illi ad contra ſentiendum rationum momenta defuerunt: & fundamentum, quod Græcorum ſcripto- Lib. 3. de Magnit. Rom. c. 2.

ptorum ope ſtruxit ipſe, Plinianum. Nititur enim Dionyſio dicenti, Romam Athenis parem eſſe. tum ſubſumit: Athenæ pares Syracuſis, teſte Plutarcho. Syracuſæ autem, referente Strabone, CLXXX. ſtadiorum, quæ ſunt nobis milliaria XXII. cum dimidio. Tanta igitur Roma. Quo fit, vt Plinius aſcribens Vrbi XIII. millia paſſuum corrigatur, & XXIII. millia cogatur aſcribere. Quæ circumducta ratio nos, qui Romæ pedem fiximus, minus mouere debet.

Plinij locus ſic habet. *Mœnia eius collegere ambitu Imperatoribus, Cenſoribuſque Veſpaſianis, anno conditæ DCCCXXVIII. paſſuum XIII. M. CC. complexa montes ſeptem ipſa diuiditur in Regiones XIV. compita earum CCLXV. eiuſdem ſpatij menſura currente à milliario in capite Romani Fori ſtatuto ad ſingulas portas, quæ ſunt hodie numero XXXVII. ita vt duodecim portæ ſemel numerentur, prætereanturque ex veteribus ſeptem, quæ eſſe deſierunt, efficit paſſuum per directum XXX. M. DCCLXV. Ad extrema verò tectorum cum Caſtris Prætorijs ab eodem milliario per vicos omnium viarum menſura colligit paulò amplius LXX. M. paſſuum*. Huic loco, qui teſte eodem Lipſio magnas habet tenebras, mutatis ab illo numeris, lux nihilo maior affulſit. *Vt mihi*, inquit, *nunc videtur Plinij numeri iſti corrupti ſunt, & ſic reformandi. Mœnia collegere ambitu paſſuum XXIII. millia. Hoc primum pono, tantã fuiſſe Romam: aut ſi placet XXII. parum in vno, alteroque milliari eſt*. Verum non ſunt corrigendi numeri XIII. M. & addito X. ſpatium Vrbis pœne duplicandum. Nam noſtra lectio è manuſcriptis libris excepta vulgatiſſima eſt, quam ſequitur Onuphrius, hoc ipſum accuratiſſime perſequutus. Vidi ego ſeptem Codices Bibliothecæ Vaticanæ; è quibus vnus vetuſtiſſimus. omnes habent XIII M. præter duos qui habent XIV. in libris autem cur verba corrigenda ſunt, niſi locus perſpicuè deprauatus appareat? Plinius ſane de eà Vrbe loquebatur, quam ipſe præſentem videbat, nec dum auxerant Traianus, & Aurelianus, Lipſianis terminis multo anguſtiorem. Nam vt ſupra ex ipſo dicebam Plinio, fineſque conſtituam ab ipſo præſcriptos: Vrbem ab Oriente Agger Tarquinij claudebat, cis Caſtra Prætoria à Collina ad Eſquilinam protenſus. Caſtrorum autem formam, quadrata, & anguloſa mœnia adhuc cernimus, & Aggeris reliquias in ipſis mœnibus. Eodem teſte Plinio Vrbs complexa montes ſeptem ijſdem abruptis muniebatur. Horum fines omnes luſtramus, & contemplamur, quique abrupti Vrbem munire tunc poterant, fuere, Quirinalis verſus Septentriones: Eſquilinus ad Orientem: Cœlius meridiem verſus: Auentinus, & Capitolium. Nam Campus Martius æuo Plinij extra Vrbem fuit.

M. S. Codices larũ.

Lipſius Romæ tribuit XXIII. M. paſſuum.

Plinij Vrbs minor, quàm ſub Aureliano.

At Lipſius: *Fateor*, inquit, *extra pomœrium habitum, & intra mœnia tamen fuiſſe. Nonne idem in Auentino? qui vſque ad Claudij tempora in pomœrio habitus non fuit, & tamen à Regum tempore Vrbi incluſus. Et Campus quidem Martius etſi olim non erat, tamen Iulius Cæſar (quod Cicero ad Atticum ſcribit) deſtinabat eum includere: qui ſcio an non Auguſtus fecerit? nam & is pomœrium protulit: an denique Nero?*

quem

quem ego præcipue puto in tota Roma mutaſſe, & innouaſſe. Atqui Auentinum, & Ianiculum mœnibus ſeptos fuiſſe Scriptorum auctoritate conſtat; quamuis extra pomœrium habitos. De alijs locis non docemus, ſed diuinamus. Martius autem Campus illo æuo nec mœnia, nec pomœriū habuit; vt ſupra dicebam. Illo quidem ipſo tempore, *Concurrere in Campo Martio infeſtæ acies*, vt ait Tacitus; Vitellij, vt Vrbem tuerentur: Veſpaſiani vt caperent. Quare ante Vrbem, & mœnia conflictus. Quomodo enim Vitelliani ad defendendam Vrbem; hoſtem intrare portas, deinde cum eo pugnare voluiſſent? Sed & Veſpaſiani Triumphus idem oſtendit: de quo infra. Referente enim Ioſepho Veſpaſianus ac Titus è Palatio migrarunt ad ædes propinquas Iſidis Templo. Triumphaturos enim egredi Vrbem neceſſe erat. Aedes autem Iſidis prope Pantheon fuit, cis Campum Martium, in altero & minore Campo. At non degebant extra mœnia, poſtridie ingreſſuri portam Triumphalem? Itaque neque Auguſtus, neque Nero hac parte Vrbem produxit. Et porta Flaminia tunc propè Capitolium erat.

Lib. 3. Hiſt.

Cap. 22.

Sed quoniam correctionem, opinionemque ſuam Lipſius confirmat auctoritate Dionyſij; quid ex ea inferatur, videndum eſt. Comparat enim Græcus hiſtoricus cum Athenis Romam: *Cuius*, inquit, *ambitum ſiquis metiri voluerit, & conferre cum eo, quo Athenienſis Vrbs continetur*, ὐ πολλῷ τινι μείζων ὁ τῆς ῥώμης φανείη κύκλος. *non multo maior Romæ ambitus apparebit.* At *Circuitum Athenarum*, ſcribit Dion ab eodem allatus, *cum Pyræeo & longis muris fuiſſe ducentorum circiter ſtadiorum*: quæ ſunt nobis *viginti quinque milliaria*: Sed *an ea*, pergit Lipſius, *incluſa Athenis ſuis Dionyſius in hac collatione voluerit, hæremus.* Et merito. Nam ibi Dionyſius ſecernit Suburbia, & quidquid eſt extra Romam; tum ait: *Si quis mœnibus inuentu difficilibus propter vndique coniunctas ædes, veſtigia tamen ſtructuræ multis in locis ſeruantibus, metiri eius ambitum voluerit, &c.* Vrbem igitur Vrbi comparat ſeptæ mœnibus: quæ extra ſunt, prætermittit. Piræeum autem extra Athenas fuiſſe quis dubitet? Dion eo loco ſignificat: *Quamquam*, inquit, *ducentum ſit ſtadiorum ambitus Athenarum, ſi Piræeum vna complectaris, & quod muri medium eſt inter eum, & Vrbis ambitum.* Clare Plutarchus in Sylla. Cum enim narraſſet, ab illo obſeſſas, & captas Athenas: *Vrbe*, inquit, *capta, Tyrannus in Arce, quò confugerat obſeſſus eſt.* Arce expugnata, *Non multo poſt*, ait, *venit in Syllæ poteſtatem Piræeum.* Perſpicuè portum ſeiunxit ab Vrbe, Liuius: *Muros Piræeum Vrbi iungentes.* Iungebant, ſed intermedij diuidebant.

Lib. 4. & 9. Antiq. Roman.

Athenæ ex Dionyſio pares Romæ, ambitu.

Orat. de Tyrann.

Dec. 5. l. 5.

Dices: cum Vrbe Arx capta non eſt, quæ tamen potuit eſſe in Vrbe; vt hodieque Arces videmus. Sic etiam Portus, quamuis in Vrbe non eſſet, poſt illam capi potuit. Hoc nempe vim Arcium attingit; quæ quamuis intra Vrbes ſitæ, tamen propter munitiones non ſtatim expugnantur ab hoſtibus. Portus autem, præſertim tantæ magnitudinis, ſi intra Vrbem fuiſſet; quomodo non cum Athenis captus eſſet? Sicut ergo Dionyſius de Romæ amplitudine loquens, *immenſam longitudinem* Suburbio-

Athenæ quomodo cum Roma comparentur.

urbiorum, & quidquid extra eſſet, ſeparauit: ſic ab Athenis, & portum extra poſitum, & ſuburbia ſemouit, vt iuſta fieret comparatio. At quantæ fuerunt Athenæ ſine Piræeo, alteroque Portu, quem Munichiam dixerunt? Oſtendit Thucidides prolatus à Cluuero: *Phalericus*, inquit, *murus erat ſtadiorum XXXV. ad ambitum vſque Vrbis. Ipſius ambitus pars, quæ cuſtodiebatur XLIII. Nam pars eius media longum murum inter, & Phalericum ſine cuſtodia erat. Longi vero muri ad Piræea vſque continebat XL. quorum exteriora cuſtodiebantur. Piræei cum Munichia vniuerſus ambitus erat LX. ſtadiorum*. Quæ ſimul collecta, ſtadia ſunt CLXXVIII. At ſublatis LX. quæ habent duo Portus extra Vrbem: Athenis attribues ſtadia CXVIII. ideſt minus quàm XV. milliaria. Deinde Phalericus murus ad ambitum vſque Vrbis, neſcio an aliquid ſpatij adijciat, ſiue intra, ſiue extra ponatur. Ex quo non male infertur, per vim compingi in Vrbem Romam XXIII. millia paſſuum. Quod ſi Plutarchus Syracuſas *Vrbem Athenis non anguſtiorem* appellauit, quam *CLXXX. ſtadiorum fuiſſe* docet Strabo: eo loco Athenas cum portu perſpicuè accepit, ſicuti Syracuſas: quæ terra marique ab Athenienſibus obſeſſæ etiam in portu validas claſſes, & ante portum nauale prælium ſpectarũt.

Lib. 11.

In Nicia.

Lib. 6.

Denique ex verbis Dionyſij non bene corrigi Plinij locum, patet ex eo; quod Dionyſius Romam deſcribit auctam poſtremùm à Seruio Tullio Rege, anno eius conditæ circiter CC. annos amplius DCXX. antequam Plinius ſcriberet. Ille autem Rex ſeptem nec totos Colles vno muro complexus fuerat, non excedente Capitolij crepidinem, ſeiungente Prata Flaminia ſub Capitolio & longius ab Vrbe Campum Martium. Quem ambitum nondum Sylla: Iulius Cæſar, vt placet Cluuero: Auguſtus, Claudius, Nero, vt placet Lipſio, dilatauerant. Itaque Romam arctiorem deſcribit Dionyſius quàm tot incrementis auctam Plinius videret: atque, vt ſenſit etiam Onuphrius, illa ætate, & poſt exactos Reges, multo, quam nunc eſt, anguſtiorem. Quomodo igitur ab eius temporis ambitu qui tot incrementa neſcijt, licet eundem poſt ſexcentos amplius annos inducere: & Plinium cogere, vt ſui æui Romam antiquæ parem faciat, cum longe maiorem, & pene aliam videbat?

Neque inferas: Iure ergo ſtatuitur ætate Plinij Vrbs XXII. milliariorum, ſiquidem tam ampla erat ante ſexcentos annos, qualem deſcribit Dionyſius. Aliud enim hic agitamus: An videlicet hæc conſequutio recte deducatur: Dionyſius ſcribit, Vrbem tantam Rege Seruio fuiſſe: igitur ætate Plinij eiuſdem amplitudinis fuit; quæ intermedijs ſeculis magna incrementa perceperat. Immò nec ipſe Dionyſius id conſequi vellet: qui iuſtam offenſionem Romanorum effugere non potuiſſet, ſi narraſſet, ſexcentis poſt annis eiuſdem eſſe magnitudinis, qua erat ante illos.

Magnitudo Vrbis ab Seruij ætate non poteſt inferri ad ętatem Plinij.

Crediderim potius, Dionyſium vulgari quadam æſtimatione fuiſſe loquutum, qua ſecluſis ijs, quæ extra adiungebantur, illæ principes Vrbes inter ſe aliquo modo comparabiles videbantur eſſe, nec Geometricam trutinam in vtriuſque penſanda magnitudine adhibuiſſe. Et verò hic Græcus hiſtoricus, vt in cæteris accuratus ac diligens, hoc tamen nomine

mihi

mihi non probandus videtur, quod præter Vrbis initia, Romanorum mores, Magiſtratuum, Religionum, Cæremoniarum, Ludorum inſtitutiones ferè omnes deriuat à Græcis; cùm rudes homines hæc inſtituerint, qui an eſſet Græcia vix audiuerant: Quod ad præſentem collationem ſpectat; placet in rem Athenarum loqui Saluſtium: *Athenienſium res geſtæ, ſicuti ego exiſtimo, ſatis amplæ magnificæque fuere. Verum aliquanto minores tamen, quam fama feruntur. Sed quia prouenere ibi ſcriptorum magna ingenia, per terrarum Orbem Athenienſium facta pro maximis laudantur. Ita eorum qui ea fecere, virtus tanta habetur, quantum verbis ea potuere extollere præclara ingenia.* In Coniur. Catilinæ.

Eodem loco Pliniano altera menſura erat *à milliario ad ſingulas portas*. Et *efficit*, inquit, paſſuum per directum XXX. M. DCCLXV. *Ego dico ſcribenda* ∞ ∞ ∞*: ideſt tria millia*, docet Lipſius. *A milliario ad portam tria milliaria, & paſſus ſeptingentos ſexaginta quinque. Ergo in plena diametro, ſeptem millia quingentos triginta: hanc triplica, nonne XXII. & ſemis in ambitu redduntur? At Plinius neglexit; aut inſuper habuit de dimidio, & rotunde XXII. aut XXIII. dixit.* Sic illæ. Hæc interpretatio ex proportione diametri ad vniuerſum ambitum quid conficit, niſi pro certo habeatur, Romam rotundam fuiſſe? Atqui Romæ circuitus potius ad quadratam formam acceſſit, vt veſtigia demonſtrant: & muris qua longiùs procurrebat, qua contrahebatur anguſtiùs. Neque id mirum. fuit enim reapſe neceſſitas natæ coæua Romæ. quod Strabo teſtatur: *Roma*, inquit, *ſuper Tiberim iacet: de qua iam dictum eſt, eam non delectu, ſed neceſſitate conditam eſſe. Qui etiam ædificia quædam ex parte addiderunt, non ſane potiora in ſua poteſtate habuerunt: verum iactis antea fundamentis ſeruierunt.* Et paulo poſt. *Ancus Martius montem Cœlium, & Auentinum, & iacentem inter hos campos aſſumens vrgente neceſſitate prioribus copulauit.* Hinc extitit ille modo flexuoſus, modò cuneatus, modò directus, modò angulis inciſus murorum circuitus; quippe qui ſitum montium ſequeretur. quod etiam cōfirmatum leges à Marliano. Et pomœrium poſt Seruium Regem vſque ad Syllam intactum, ſi deinde alicubi promouebatur, alibi veteres terminos ex augurum religione retinebat. Quare partes æqualiter diſtare à centro non poterant. Hinc etiam varia ſpatij menſura breuior, longiorque à milliario decurrit ad portas. Porro milliarium erat aurea Columna in capite Fori Romani poſita, in quam viæ militares Italiæ deſinebant. Et quia in loco Vrbis celeberrimo erat, eius vmbilicus dicebatur. Ab eo loco ad Tiberim breuis eſt tractus, interiectu Fori quondam Romani, & Fori Boarij. Par fere ad Campum, vbi erat illa ætate porta Flaminia. Multo productior ad alias portas, præſertim Collinam, Viminalem, Næuiā, Capenam. Dicat ergo Plinius immutatis numeris: *Menſura à milliario ad ſingulas portas efficit paſſuum per directum XXX. M. DCCLXV.* ſignificat autem, præter ſpatium ambitus murorum, dimenſum quoque fuiſſe ſpatium à milliario ad ſingulas portas: recenſitiſque paſſibus à milliario ad portas ſingillatim interiectis illum numerum initum fuiſſe.

Lib. 5. Roma nō rotunda, ſed anguloſa. Libro I. capit. 5. editio I.

M.S. codices habēt XX. M. DCCL-XV.

E Poſtre-

Poſtremo menſuram, quæ à milliario ad extrema tectorum Plinio colligit LXX. millia, Lipſius putat colligi *ſeptem millia*, vt ex hac ſemidiametro inferat *XXXXII. milliaria* pro ambitu tectorum extra muros Vrbis.

Hoc etſi nobis, qui magnitudinum murorum Vrbis inueſtigamus, non aduerſatur; tamen, vt de mœnibus dicebam, niſi ea tecta in orbem probe figures, nihil ex ſeptem millium diametro conficies. Sed quomodo ædificia quæ pro Ciuium, & aduenarum voluntate Vrbi adiungebantur, in circulum nec potius in longum, aut nullam in figuram ſurgebant? Demum quid negamus Vrbi non ſeptæ mœnibus LXX. milliaria, quæ illi ſua magnitudo, & fœlicitas attribuit, ſi tamen menſura per vicos omnium viarum excurrat? Tunc enim ſine dubio tantus numerus efficietur. Codices Vaticani omnes præter vnum habent XX. M. paſſuum, & facilius auctor explicatur; vt quemadmodum mœnium ambitus XIII. M. paſſuũ & CC. ita circuitus tectorum, extra mœnia XX. M. paſſuum amplecteretur. Cluuerus hoc ſpatium aliter dimenſus ſic ait: *Ad extrema vero tectorum, ideſt ædificiorum ab eodem milliario per vicos omnes etiam, ideſt per ſingula Suburbia quæ vijs publicis, Hoſtienſi, Appiæ, &c. circumiecta erant, menſura colligebat paulò amplius ſeptem millia paſſuũ. Huius menſuræ ambitus efficiet ad paſſuum millia XLV.* Sed hoc fieri non potuit, vt menſura excurrens per ſingula Suburbia per directum colligeret paulò amplius ſeptem millia, & in ambitu XLV. millia paſſuũ; cum quindecim, aut viginti, aut triginta milliaria vel vno Suburbio continerentur: & omnium ambitu teſte Dionyſio Vrbs quodammodo nec initium, nec finem haberet.

Mouit etiam Lipſium Olympiodori auctoritas, qui ait: *Romanæ Vrbis murus menſuratus ab Ammone Geometra, quo tempore Gothi primam inuaſionem fecere, habebat ſpatium vnius, & viginti milliarium.* At hic ſi docet primo Gothico bello fuiſſe vnius & viginti milliariorum: cur dicenda eſt ætate Plinij tredecim fuiſſe; cum poſterior acceſſio tantum illi ambitum non dederit? Deinde nec primo Gothico bello ſub Alarico, nec ſecundo ſub Theodorico, nec tertio ſub Vitige diruta, vel anguſtata ſunt Romana mœnia: & aliquod paſſa detrimentum, poſtea refecta, & inſtaurata priorem firmitatem receperunt. Tertio autem bello Procopius interfuit, nobiſque Vrbis ambitum circumſcripſit, qualem fere huic quem vetuſtas, ac vis temporum nondum perdomuit ac deiecit, reſpondentem oculis intuemur. Hunc ergo potius Geometram, quam Ammonem neſcio quem præoptamus.

Martino Polono reſpondendum non eſt, qui nec pro antiqua, nec pro noſtra Roma loquitur. *Romæ*, inquit, *ſunt milliaria viginti duo præter Tranſtiberim, & Leoninam Ciuitatem, cum quibus dicitur habere quadraginta duo milliaria*. Leoniana Ciuitas recens oſtendit eum loqui de recenti Roma. Hic autem Innocentij IV. Pœnitentiarius vixit anno ſalutis MCCL. Itaque nemo ab illo tempore circuitum Vrbis decurtatum dixerit. At Tranſtiberina Regio, & Leoniana Ciuitas cognomento Burgus, quæ quatuor amplius patet milliaria, cur viginti efficere dicitur?

Reli-

Reliqua pars Vrbis cis Tiberim explebit viginti duo? Sed illi auctori multa fingere licuit in libro de quatuor maioribus Regnis, ſi tamen illi hic liber eſt adſcribendus, vt quidam aiunt. Nam præter hoc quod ſcribit cap. 4. ait cap. 5. *Porta Salaria, quæ ducit verſus S. Sabinam.* In Sabinos dicere volui: nam ab illa longiſſimè abducit. *Porta Collina, quæ eſt prope Templum Adriani circa portam S. Petri.* Atqui Collina eadem eſt cum Salaria in Colle ad ortum, non ad ripam Tiberis: vbi ſcilicet Adriani Sepulchrum, non Templum eſt. Et cap. 6. *Palatium Neronis Lateranenſe dictum à latere ſeptemtrionalis plagæ in qua ſitum eſt.* Palatium Nero ad Sacram viam ſub colle Palatino, ſed in Laterano nunquam ſtruxit, nec habuit. Hoc autem non ad Septemtrionem, ſed Auſtralem plagam eſt ſitum. Et: *Palatium, vbi Romulus poſuit ſtatuam ſuam auream, dicens: Ne cadat, donec Virgo pariat.* Nugæ. quod enim Palatium ætate Romuli, cum opprobrio non fuit facta ſine arte caſa? Quæ illi ſtatua viuenti aurea, qui forte nec luteam, nec ſcorteam habuit? Quod fictum in ore Ethnici hominis vaticinium? Et: *Palatium Titi, & Veſpaſiani ad Catacumbas.* Et: *Tempore Tiberij venerunt Romam duo iuuenes Philoſophi, Praxiteles, & Phidias.* Et alia, ne rudi quidem ſæculo, & ingenio digna. Atque hic in teſtimonium hiſtoricæ eruditionis adducitur?

At Vopiſcus ſua quinquaginta millia paſſuum nobis obtrudit. Huic vero & Lipſius, & Onuphrius, & cæteri omnes reſpondeant neceſſe eſt. Onuphrius quid dicat fatetur ſe ignorare: exiſtimare autem, vel hiſtoricum erraſſe: nec, quid diceret, intellexiſſe; vel in numeri nota erratum eſſe. Liberalius ſe expedit Marlianus. Ait, producta fuiſſe mœnia, tranſmiſſo Tiberi per viam Flaminiam vſque ad Tabernam, quam Primam Portam vulgo nominant diſtantem ab Vrbe millia paſſuum VIII. totidem milliaria è regione portæ Flaminiæ, via Latina muros occupaſſe. hinc exiſtere diametrum XVI. M. paſſuum, cuius ambitus efficit L. M. paſſuum. Mirum ſane commentum. At nemini placet vacare in fabulas. Addit idem ſucceſſu temporis muros fuiſſe contractos, vt noſtris maiori ex parte ſedem præberent. Lipſius vero, qui duo, aut tria ſupra viginti paſſuum millia muris peramplæ Romæ incluſit, quanto laxiora Vopiſci ſpatia nihilominus expunxit? Vbi erunt viginti, & octo paſſuum millia? quomodo poſt Conſtantinum tanti ſpatij mœnia deſierunt? quis diruit ante Gothicum tertium bellum, quæ cuſtodia Principum, & hoſtium reuerentia conſeruauit?

Lib. 1. c. 5. edit. 2.

Prima edit muros in priſcis fundamẽtis abſolutè poſuit.

Aut ergo locus ille corruptus eſt: aut ita quiſpiam dicere poſſet: Quemadmodum Plinius ſcripſit, in mœnium ambitu XIII. milliaria, & menſura currente à milliario ad ſingulas portas amplius XXX. id eſt ſimul ſumpta XLIII. amplius milliaria fuiſſe collecta: ſic poſt auctam Vrbem Campo Martio, menſura à milliario ad portas recurrente, & muros circumeunte, collecta milliaria quinquaginta. Sed libentius probabiliora audirem. Caſſiodorus, & Euſebius non auctam ab Aureliano, ſed munitam Vrbem ſcribunt. *Aurelianus*, inquiunt, *Templum Soli ædificat, & Vrbem firmioribus muris vallat.*

In Chronicis.

Ex his quæ dicta ſunt obijciet aliquis: Hac noſtra ætate murorum circuitus, cum includat Campum Martium, Pliniano ambitu maior erit; nunc tamen vix, aut ne vix quidem æquat, teſte Marliano tredecim millia paſſuum; Plinius verò tredecim millia ſtatuit, & ducentos: Deinde cum aucta fuerit poſtea Vrbs Traiano Principe, vt aiunt; certiſſimè tamen Cæſare Aureliano quanto erit amplior noſtro antiquus ambitus? Hæc antea mihi ſoluenda in hunc locũ potiſſimum reieci,quæ Marliano, & Blondo, & Onuphrio, & omnibus, qui hunc ambitum antiquo paulò minorem agnoſcunt,ſoluenda ſunt. Aio igitur: Terminos Plinianos tanto temporũ decurſu alibi fuiſſe mutatos (neque enim ijſdem omnino veſtigijs immutabiles muros fuiſſe volumus) alibi vero dimenſos, ſed eius menſuræ nullam nos habere rationem. Nam Plinius loquitur de circuitu murorum; ſcribit enim *Mœnia collegere ambitu*. Quare, & Tranſtiberinam regionem cinctam muris,quamuis extra pomœrium,incluſit: & alia loca, in quibus nunc mœnia deſierunt. Nam primo Capitolium (hæc enim tum Arx Romana) *Magnis*, vt ait Tacitus,*exercitibus ineſpugnabilis*, vndique præaltis muris, ac Turribus cingebatur. Tunc etiam a porta Collatina (quæ vel erat in eodem veſtigio, vbi nunc alio nomine Pinciana eſt, vel non longe aberat) murus conuerſus ad Quirinalem,& in eius crepidinem aſcendens,poſtea ſecundum illam tendebat Capitolium verſus eiuſque munitionibus iungebatur: vel certe planiciei Romanæ, non longe ab eodem Capitolio, aliquam partem occupabat, vt ad Tiberim excurreret. Ad hæc, Caſtra murum Aggeris Tarquinij non abſtulerant, quo, vt ex eodem Plinio ſæpe dixi, Vrbs claudebatur ab Oriente. Caſtra autem quadrato ſpatio illis extrinſecus adiecta ſunt. Nunc vero mœniũ Tarquinianorum in caſtrenſi illo ſpatio reliquiæ nullæ ſuperſunt. Præterea ad portam Næuiam, vbi veteres Arcus Aquæ Claudiæ; & in vltimis Eſquilijs ad Templum S. Crucis, vbi rude Amphiteatrum aſpicimus, fortaſſe aliquanto latiora mœnia, & magis directum angulum ſpectauit Plinius, vt Arcus,& Amphiteatrum includerent. Tunc etiam mœnia prope Auentinum,ſecundùm Tiberim,& planiciem Teſtacei montis probabiliter ferebãtur; Quid,ſi & alibi prope flumen fuerunt? nam contra Ianiculum in ripa fuiſſe conſtat. Quando, & à quo ſint extructa, non conſtat. Horum autem veſtigia nulla extant. Itaque etſi deerat æuo Pliniano Campus Martius; mœnia cum aliquot loca, in quibus eſſe deſierunt, occuparent, tredecim amplius millia paſſuum explere, minore tamen quàm noſtro, ambitu potuerunt. Nec etiam multum vrget incluſus ab Aureliano Campus Martius, etſi plus vno milliari adiecit. Tunc enim præter eas, quas memoraui murorum partes ſtantes Plinij æuo, nunc autem penitus ſublatas, ſecundum Tiberim muri Vrbis, vt dixi, à ponte nunc Xyſto verſus portam Flaminiam excurrebant:& à fluuio,ſeu temporum morſu conſumpti ſunt. Hos verò, & illos Campi Martij ſi Plinianis adnumeres,nonne quindecim millia paſſuum efficies, & tamen terræ ſpatium, in quo noſtri viſuntur, niſi forte ad angulum illum Eſquiliarum augebis? Mœnia enim quæ aliquot in locis intra noſtrum ambitum

Lib. 3. Hiſt.

Mœnia ætate Plinij aliquot in locis erãt in quibus eſſe deſierunt.

Quomodo intra minorem ambitum maiora mœnia eſſe potuerint.

tum

tum collapſa, nec refecta: vel diruta, & ſponte ſublata priſcis menſuram augebant, nos neceſſario præterire cogimur.

Quamuis autem hæc vera ſint; tamen ſcribente Plinio, & Principe Veſpaſiano dici abſolute non poteſt, Vrbem fuiſſe, quam nunc eſt, anguſtiorem propter ædificia, & ciuiles domos, quæ mœnibus vndique adhærentes ea parum agnoſci ſinebant, & omnem in partem late fundebantur. Neque enim hæc pro Suburbijs habenda ſunt. Plinius autem, vt dixi, pro tredecim millibus paſſuum ſolum habitam rationem ambitus murorum tradit. Iam qui Vrbem ad XXII. aut XXIII. millia paſſuum extendunt ſine Campo Martio, quonam illam compingunt? Ad Anienem & Caſtra Annibalis? An ad Puticulos, vel Appia via ad ſepulchra Metellorum? Quod nam ſtructuræ veſtigium extra Vrbem poſſunt nobis demonſtrare mœnia indicantis? Durant adhuc multis in locis arcuati Aquæductus: cur alicubi ea non extant?

Mœnia ſubinde à Pontificibus inſtaurata. Cap. XIX.

HÆC de ambitu, & muris Vrbis diligenter à nobis peruestigata, & explanata ſunt. Cæterum cura eoſdem inſtaurandi ab Auguſtis, ac Regibus tranſiuit ad Pontifices. Et ſeptimo quidem Sæculo in id vehementer incubuerunt, quod iam vetuſtate, & oppugnationibus quaſſata mœnia, multis fortaſſe in locis fatiſcerent, vel diruta iacerent. Refertur ab Anaſtaſio Siſinnius dierum viginti Pontifex, tam breui Pontificatu calcis tamen fornaces ad murorum inſtaurationem parari iuſſiſſe anno DCCVIII. Gregorius II. qui ſeptem ab illo annis Pontificatu eſt euectus, ſtatim eodem Anaſtaſio referente, vt muros reficeret, calcarias fornaces expediri, conuehi cæmenta, & à porta S. Laurentij opus inchoari iuſſit; tum aliqua parte refecta, emergentibus intempeſtiuis tumultibus ceſſare coactus eſt. Gregorius III. eidem ſucceſſit. De eo ſic Anaſtaſius. *Huius temporibus plurima pars murorum huius Ciuitatis Romæ reſtaurata eſt. Alimoniam quoque artificum, & pretium ad emendam calcem de proprio tribuit.* Triginta poſt annis Adrianus I. Eccleſiæ præfuit. Is teſte eodem Anaſtaſio muros atque Turres Vrbis, quæ dirutæ erant, & vſque ad fundamenta collapſæ, inſtaurauit, magnamque vim auri in alimenta mercedemque opificum, & ſtructuram operis inſumpſit. Poſterioris ſæculi anno XLVII. Leo IV. nactus eſt Vrbem à Saracenis antea oppugnatam, direptis religioſiſſimis Sanctorum Petri, & Pauli Templis. Itaque referente eodem Anaſtaſio totius Vrbis muros renouari, & in priorem firmitatem reſtitui, portas ædificari, præualidiſque valuis obſtrui præcepit. Quæ vt propere ad exitum perduceret, equo inſidens, aut pedes ipſe cum famulis circumibat, & opus vrgebat. quare & mœnia vndique reſtituit, & quindecim Turres funditus dirutas excitauit. Duas ad portam Portuenſem

Et Platina in eius vita, & Ciaconus.

in vtraque ora Tiberis hodieque ſtantes ingenti lapidum mole erigi iuſſit, firmis catenis inuicem obligatas, ne quiſquam deinceps per vim aduerſo Tiberi poſſet irrumpere. Partem Vaticani propinquam Templo S. Petri circumductis mœnibus muniuit, cui à Conditore accepto nomine, Leonina Ciuitas, hodie Burgus, nomen fuit: addita, vt aiunt ingenti Turre, quæ à tergo Baſilicæ inſidet Collem. Adeo ſtetit cum illo Pōtifice Vrbis ſecuritas. Calliſtus deinde II. muros collabentes iterum refecit. Clemens III. annuam penſionē ad eoſdem reficiendos decreuit. Gregorius XI. qui ſedem Auenione Romam retulerat, quomodo in ea tutus degeret, mœnibus refectis prouidit. Idem Martinus, & Nicolaus VV. Pius, & Paulus II. Sixtus IV. Alexander VI. munificè curarunt. Paulus III. ingenti murorum ſtructura inchoatam in Auentino munitionē non abſoluit. Paulus IV. ingruente bello terreos paſſim Aggeres, & munimenta excitauit: Leoninam Vrbem validis mœnium propugnaculis tutiorem reddidit, cuius antea muros Vrbanus quoque, & Nicolaus VV. inſtaurauerant. Pius IV. additis Arci propugnaculis, & munimentis, muros quoque Vrbis Leoninæ firmauit: ædificatæ Portæ ex priore ſuo Angeli nomine, nomen dedit. Impoſita denique paſſim Pontificum ſtemmata, indicant muros vetuſtate collabentes, aut iam collapſos, poſtea eorum opera reſtitutos. Iuliorum II. & III. Clementis VII. Gregorij XIII. Sixti, & Pauli VV. Gregorij XV. Vrbani VIII. quāquam Vrbanus VIII. Arcem S. Angeli maiori operū mole tutiſſimā, & munitiſſimā fecit, vt ſuo loco dicam.

Platin. in vita.

Ciacon. in vita.

Vrbis turres, ac muri non tam diruti, & collapſi vetuſtate, quàm veteri forma inutiles, atque inualidi, hoſtium inuaſionibus facilè patebant. Diſcrimen verò, metumq; augebat Ianiculus Vrbi imminens; namque à leuium Equitum (vt vocant) Caſtris, ad Ianiculenſem vſque portam, munitionibus penitus deſtitutus, vinetis tantum, eorumque ſeptis claudebatur: reliquus ambitus vſque ad Tiberim, perantiquà ſtrue parum fultus, pari periculo, laborabat. Itaque Vrbanus VIII. pacis, bellique laudibus inſignis, proſpiciens (quod olim Rex Ancus) ex Ianiculo, tamquam, ex Orionis plagà, hoſtiles aggreſſorum eluuiones in ſubiectā Vrbem effundi: vt ille montem ipſum pomœrio adiecit, ne quando ea arx hoſtium eſſet, ità ipſe pontificatus initio Vrbis ſuæ ſecuritati, incolumitatiq; conſulens, Armamentario inſtructo, Arceq; munitā, ſæpe cum Eminentiſs. ac Reuerendiſs. Vincentio Maculano à Florentiola, tit. S. Clementis, de renouandis Vrbis, ac primò ipſius Collis mœnibus conſilium inierat. Ampliſſimus Cardinalis, in ſacro Prædicatorū Ordine, iam Fidei Quæſitor, ac Sac. Ap. Palatij Magiſter. Melità abs ſe nouis propugnaculis fortiter inſtructà Romā redierat, pari famà ſummis virtutibus illuſtris. Imminente demum Parmenſis Ducis bello, Vrbanus ad reficienda mœnia, mentem, animumq; conuerterat; & ſic vniuerſa murorum cura eidem demandata eſt Maculano, qui operis molitionem celeriter æquè, ac mirificè aggreſſus, ab iiſdem Caſtris, vbi Alexander VI. deſierat, ad Portuenſem vſque portam, noua condidit mœnia, Leoninamq; Vrbem, atque vniuerſam Tranſtiberinam regionem validam, tutamq; reddidit. Interim

Vrba-

Vrbano vita functo, Summus Pontifex Innocentius murorum flexũ, tra-ctumq; retinuit in ipſa fluminis ripa, Gentilitio ſtemmate impoſito Por-tuenſi portæ, quam ipſe ad abſolutionem perduxerat,& aperiendã cura-uerat,inſcripto nomine INNOCENTIVS X. PONT. OPT. MAX. Satis quidem fuit à Maculano, ſapienterq; prouiſum,cũ præualidis propugna-culis decem,& amplius excitatis,mirum ſit quam aptè eadem ſe ſe inuicẽ tuerentur, quàm certò bombardæ collineent,defendantq; interiectorum murorum loricas, quam acriter aggreſſorum impetum retundant; ſubla-tiſq; collis accliuitatibus, quam venuſtè Aggeres emineant,ac tamquam è ſpeculà, ſubiacentem Vrbem reſpiciant, abſcondant, protegant. Hinc exteri, noſtriq; rei militaris periti Romanas Arces collaudant, Aucto-remq; concelebrant. Vix CXLIIII. millia nummum in tanta murorum ſtrue,impenſa ſunt,Architectorum cœtù ad CCCC. & amplius vnanimi-ter reclamante,& molitionem pluris conſtituram affirmante. Meritò igi-tur ſuper Ianiculenſi porta immortali memoriæ,ac nomini Pontificis Vr-bani, pomœrij finibus Ianiculo autis, conditiſq; Vrbis æternæ muris, vt monumentum extaret, inſcriptus eſt lapis:

VRBANVS VIII. PONT. MAX.
ABSOLVTIS CIVITATIS LEONINAE MVNIMENTIS
ET MOENIBVS AC PROPVGNACVLIS AD TIBERIM
VSQVE EXCITATIS
IMMINENTEM VRBI IANICVLVM ET
TRANSTIBERINAM REGIONEM CIRCVMDVCENS
PVBLICAE SECVRITATI PROSPEXIT
ANN. DOMINI MDCXLIV. PONTIF. XXI.

De Portis Florentis Vrbis. Cap. XXI.

ADHVC Plinij locus ſupra explicatus explicationem repoſcit. *Menſura*, inquit, *currente ad ſingulas portas, quæ ſunt hodie numero triginta ſeptem, ita vt duodecim portæ ſemel numeren-tur, prætereanturquà ex veteribus ſeptem, quæ eſſe deſierunt.* Lib.3.c.5.
Onuphrius ſic habet: Quæ ſunt hodie numero XXXIV. alias XXIV. vt legit Marlianus. Lipſius hæc verba præterijt. Codices Vaticani omnes habent XXXVII. Plinij mentem fortaſſe aſſequimur, ſi dicamus: Portæ duodecim ſemel numerandæ, ideſt pro vna habendæ ſunt: ſeptẽquè præ-tereundæ, quæ iam deſierunt. Sed tamen quid explanatio ſignificet, non bene intelligo.Sic autem ex portis triginta ſeptem relinquerentur decem nouẽ. Conſentit hoc cum verbis Procopij. *Habet autem*,inquit,*circumie-ctus Vrbi murus portas quatuordecim,portulaſq; alias quaſdam.* Fuluius: *Portæ*, inquit, *apud veteres viginti, vt vulgatior fama habet. Quatuor ad-dit Marlianus*. Ego, cùm ætate Procopij paulo plures quam quatuor-decim fuerint, non video, quam ob cauſam, ſi Plinij æuo triginta ſeptem erant, eſſe deſierint; cùm maiora deinceps incrementa Vrbs ceperit: acceperit vero nunquam, vt oſtenſum eſt, grauia ædificiorum, muro-

In Vrbe Rom. lib. 1.cap. 6. editio 2.

Lib. 1. de Bell. Got.

Lib. 1.

rumque vſque ad Beliſarium detrimenta. Itaque portas illas triginta, ſeptem: vt mendoſas, & in locum ſuſpectum illapſas, accuratius perueſtigandas non cenſeo; ſed quas vidit Procopius, & adhuc retinet idem, fere murorum ambitus. Harum ſitum, & ordinem, quem hodieque ſeruant, idem ſcriptor prope oculis ſubijcit; eumdemque ex parte pertexit Liuius, vbi irruptionem Romanorum in prædatores Hetruſcos commemorat. Quare veroſimile eſt, ſemper vel eaſdem, vel vna, aut altera diminutas. Plures quidem reperire difficile eſt, ſed plura earum nomina.

Lib. 2.

Igitur vt de ſingulis agam, incipienti à Tiberi occurrit primo Flaminia, à via Flaminia, cui eſt impoſita, ſortita nomen, quam C. Flaminius occiſus ab Annibale ſtrauit, & Circum Flaminium extruxit. Hæc ab antiquis Flumentana dicta eſt, quod Tiberis partem ea fluxiſſe affirmant, vt ait Feſtus. Eratquè, vt opinor, in valle inter Capitolium, & Quirinalem; quæ olim anguſtior, poſtea ad ædificationem Fori Traiani, egeſta terra, laxior fuit. Liuius: *Tiberis loca plana Vrbis inundauit. circa portam Flumentanam etiam collapſa quadam ruinis ſunt.* Meminit & Cicero. *Cur, cum portam Flumentanam Cœlius occuparit, ego Puteolos non faciam meos?* Vario deinde murorum ambitu, varios nacta locorum ſitus eàdem via, quæ recta tendit ad Capitolium; æuo adhuc noſtro inde receſſit, vbi æuo Beliſarij erat. De ea enim Procopius. *Nec portam Flaminiam Gothi tentarunt, vt loco præcipiti ſitam, atque adeo vt adiri non facile queat.* Quare credibile eſt, tunc in proximo colle, poſt Cœnobium Auguſtinianorum locatam fuiſſe; quo & pons Miluius recta videtur ſpectare. Nunc in planiciem traducta, egregia lapidum ſtructura, Doricis columnis, epiſtilijſque, ſingulari Pij IV. Pontificis Maximi munificentia exornata eſt. Cur mutato nomine, Populi dicatur, cauſam quidam eſſe putant, quòd propinqua Mauſoleo Auguſti proceras *populos* adſitas habuit, quibus illud ſepulchrum ad Aedem nunc S. Rocchi conditum inũbrabatur. Vel ergo ab ijs arboribus: vel quia eas operi circumiectas ſyluas in vſum *Populi* Auguſtus publicauit: aut veriùs, quia propinqua Aedes B. Virginis *Populi* dicitur, à Populo Romano, Paſchale II. Pontifice primùm extructa cognomentum ſumpſit.

Porta Flaminia. Quæ & Flumentana. Dec. 4. l. 5. Ad Attic. lib. 7. Lib. 1. de Bell. Got. Et nunc Populi. Strabo lib. 5.

Porro eadem fortaſſe Ratumena eſt, niſi hæc Carmentalis olim Flaminiæ propinqua. Nam actis apud Veios ludis, *Maximum,* vt ait Plinius, *augurium fuit, in Capitolium perueniſſe ab Veijs, cum palma, & corona effuſo Ratumena, qui ibi vicerat, vnde poſtea nomen portæ eſt.* Expeditiſſimus quidem hac porta ingreſſus illi fuit, qui ludrico quadrigarum certamine vicerat in Hetruria, & ab equis in Vrbem raptus intra muros excuſſus eſt. Plutarch. in Poplic. de eodem Ratumena: *Iuxta Capitolium, ad portam, quam nunc Ratumenam vocant, effuderunt eum.* De eodem Feſtus, & porta ſcripſit.

Sueton. in Aug. cap. 100. Eadem forſan Ratumena.

Quæres cur ego portam Flumentanam inter Quirinalem, & Capitolium antiquitus poſitam fuiſſe cenſuerim potius, quam prope flumen, vbi ſtatuunt alij: & propinquam ſibi Tiberis, illa fluens demonſtrauerit. Reſpondeo, hac de re me diu ſuſpenſum dubitaſſe, id enim indicat allata

ratio.

ratio. Sed ſpatium illud inter Quirinalem, & Capitolium vtrique olim modica accliuitate coniunctum (cuius partem Coruorum Macellum hodie nuncupant) & mittens ad initium Fori Romani, neceſſario obſtrui mœnibus debuit: igitur & media porta fieri peruium. Hæc autem quæ alia eſſe potuit, niſi Flumentana? Carmentalis enim erat ex alia parte, vt vidimus. Immo & Tiberis eidem illapſus id demonſtrat. Non enim mirum fuit, illum fluxiſſe Carmentali tam propinqua, ſed hanc longius ſeiunctam cum ad unctis ædibus inundaſſe, vt poſtea recedens merito Flumentanæ nomen illi reliquerit. Hæc dicimus, dum probabiliora expectamus.

Proxima porta in Colle ſita, Pinciana eſt; quæ ſit nè à Pinciorum Nobilium Romanorum vicinis quondam ædibus dicta, alibi dicam. Antiqui Collatinam dicebant, quod Collatiam Oppidum Sabinorum non longe ab Vrbe mitteret, *Cui videlicet collatæ aliarum Ciuitatum opes dederunt nomen*, vt ait Feſtus. Procopius ſic ait: *Inter hanc portam, Flaminiam, & alteram ad dexteram huic proximam portulam, porta alia eſt quæ Pinciana vocatur. Huic proximi muri pars quædam laxata iampridem compage* &c. vbi murum, quem inclinatum vocant, deſcribit. Portula vero illa iam deſijt. Pinciana, quæ media inter hanc, & Flaminiam muro inclinanti proxima dicitur, forte Flaminiæ ante propinquior in eius portulæ locum ſucceſſit. Porta Pinciana antiquitus Collatina. Lib. 1. de Bell. Got.

Sequitur Collina, ſiue Salaria. Collina vel à Collibus Quirinali, & Viminali, æquata ibi planicie coniunctis: vel ab Vrbis Tribu: cuius nominis & Regio antiquitus fuit. ſed tribus potius à loco nomen ſumpſit. Varro. *Partes Vrbis Tribus dictæ: & ab locis Suburana, Eſquilina, Collina, Palatina*. Salaria, *quoniam illa ſal in Sabinos portari conſueuerat*, vt ait Plinius. ſiue vt Feſtus; *Quia per eam Sabini ſal à mari deferebant*. Quamuis vterque de via, non de porta loquatur. ſed par vtriuſque ratio eſt. Celebris hæc porta Hiſtoricorum, rerumque ibi geſtarum memoria. Hanc *obequitauit Annibal vſque ad Templum Honoris*, quod erat extra, vt ait Liuius, & *intra muros haſtam emiſit*, vt ait Plinius. Hac ingreſſi Senones Galli Vrbem euerterunt. Ante hanc Sylla cum Samnitibus Romam inuadentibus pugnauit. Ab hac ad Eſquilinam Agger Tarquinij protenſus eſt. Porta Collina, quæ & Salaria. 4. de ling. Latin. Lib. 31. cap. 7.

Eadem porta Quirinalis, vel à Quirini, ideſt Romuli ſacello, vel à Monte Quirinali, in quem mittebat. Eadem Agonia, & Agonenſis. Circenſem enim planiciem inundante Tiberi, ad hanc portam dabantur ludi Agonales dicti, quod Hoſtia in illis mactata diceretur Agonia: vel quod Montes Agones dicerentur. Eadem Salutaris ab Aede Salutis illi proxima, vt ait Sextus Pompeius. Eadē Quirinalis, & Agonēſis, & Salutaris.

Collinæ Viminalis porta ſuccedit in extremo Viminali ſita, vnde etiā nomen traxit, quamquam non eo loci olim poſita. Porta Viminalis

Extra portam Viminalem Deæ Neniæ ſacellum fuit, vt ait Feſtus, quā cantu querulo aduocabant, vt adeſſet funeribus. Extra eamdem lucus Rubiginis, in quo canis, & ouis immolabantur inclinante Aprili; canis ca- qua & Numentana.

ni

ni cœleſti, Rubigini ouis: illi, ne ſegetes exureret: huic, ne exéderet. Teſtis Ouidius.

Hæc mihi Nomento Romam cùm luce redirem;
Obſtitit in media candida turba via.
Flamen in antiquæ lucum Rubiginis ibat,
Exta canis flammis, exta daturus ouis.
Pro Cane ſydereo canis hic imponitur aræ:
Et, quare fiat, nil niſi nomen habet.

Eadem Catularia. Hinc portæ Catulariæ nomen. Feſtus; *Catularia porta Romæ dicta eſt, quia non longe ab ea ad placandum Caniculæ ſydus frugibus inimicum rufæ canes immolabantur, vt fruges flaueſcentes ad maturitatem perducerentur.* Eamdem hodie S. Agnetis nuncupant, ab Aede illi ſacra extra pomœrium, & Piam, quod Pius IV. Pontifex refecit.

Nunc Pia & S. Agnetis.

Porta Eſquilina nunc Sancti Laurentij. Magna agitatur quæſtio inter Antiquarios, an porta S. Laurentij, quæ proxima eſt, olim Eſquilina fuerit. Quidam affirmant: Alij Tiburtinam hanc nominant, alij Neuiæ ſequenti, vulgo Maiori, Eſquilinæ nomen attribuunt. Me Liuij auctoritas cogit, Dionyſij, Strabonis, vt Eſquilinam appellem: nec quemquam priſcorum inuenio, ait Marlianus, Tiburtinam nominaſſe.

Lib. 2. Liuius, cum referret Romanos Hetruſcis prædatoribus inſidias parauiſſe, ait: eos emiſſo pectore porta Eſquilina, vt hoſtem elicerent, in eũ poſtea partim Collina egreſſos, partim Næuia, partim Cœlimontana, & Gabina etiam via occultos conſediſſe. Quo loco cum ageretur de obſidione Porſenæ Regis, qui Ianiculo occupato, *In plano, ripiſque Tiberis caſtra* poſuerat, dicitur *porta Eſquilina ab hoſte auerſiſſima*. Quod ad amuſſim quadrat in portam S. Laurentij, Ianiculo rectè oppoſitam. Dionyſius autem, & Strabo Aggerem à porta Collina ad Eſquilinam proceſſiſſe tradunt, qui ſane hanc portam non exceſſit. Mœnia enim, quæ, vt ſupra dixi, à porta S. Laurentij, Viminalem verſus ad lineam excurrunt, Aggerem illum indicant, quamquam poſtea intermiſſa, ſiue extrorſus protenſa Caſtris Prætorijs. Addit Strabo, *In medio Aggere perducto à Collina ad Eſquilinam, aliam portam cognomento Viminalem*. Igitur Viminalis proxima Eſquilinæ, vt hodieque viſitur. Sic Annibale ad Anienem habente Caſtra, Romani inter Eſquilinam, & Collinam Caſtra poſuerunt. Erat enim locus hoſti oppoſitus, & Aggere, foſſaque munitus. Quæ contra obijciuntur, non eius momenti ſunt, vt pluribus diluere neceſſe ſit. Porro hæc porta etiam Taurina ab inſculpto Tauri Capite, & Libitinenſis, puto, dicta eſt, quod per eam cadauera mortuorum in Campum Eſquilinum commune plebis ſepulchrum efferrentur.

Lib. 5.

De ea re Liu. dec. 3. lib. 6.

Eadem Taurina, & Libitinenſis.

Porta Næuia nunc Maior. Proxima Eſquilinæ Næuia à pleriſque dicitur, *Quòd in Nemoribus Næuijs*, vt ait Varro. *Næuius enim loca, vbi ea ſic dicta coluit*. Næuia *ſylua dicta iuxta Vrbem, quod Næuij cuiuſdam fuerit, ait Feſtus*. Eamdem Mæciam eſſe Plauto putat Onuphrius. Hæc porta celebris nunc in Vrbe, & Maior cognomento, ſita eſt in formis Aquæ Claudiæ. *Dicebatur hæc olim Labicana*, inquit Fuluius, *& Præneſtina: ſiue in eodem ambi-*

ambitu altera diuerſa ab hac porta; quæ multum à Procopio celebratur in bello Gothico. Quod ergo mittat Præneſte, & in Labicos, id vehementer vrget Onuphrius, vt ex Næuia faciat Eſquilinam. Strabo enim ortum Præneſtinæ, & Labicanæ viæ deducit à porta Eſquilina. Verum cum reuolutis tot ſæculis antiquarum viarum ſtrata ſilicea perierint; non eodem terræ ſolo, ac limite teruntur viæ, quo terebantur antiquitus. Quare mutatis finibus eumdem proceſſum, & frequenter initium non habent, vt in pluribus demonſtrari poſſet. Immo Onuphrius cenſet portam hanc ex alio loco tranſlatam in arcum, vbi cernitur, ſiue ductum Aquæ Claudiæ cõmigraſſe. Fuit ergo alia porta Eſquilina de qua loquutus eſt Strabo, vnde via Præneſtina, & Labicana deriuantur. Varro poſtquam dixit de porta Næuia, ſubdit: *Deinde porta Rauduſculana, quòd Aerata fuit, & as Raudus dictum. Hinc porta Lauernalis ab Ara Lauernæ, quòd ibi Ara eius Deæ*. Cum ergo poſt Næuiam ſequeretur Rauduſcula, fortaſſe porta Eſquilina, nunc S. Laurentij, etiam Rauduſcula dicebatur: & proxima Viminalis, Lauernalis. Lauerna autem furum Dea habebatur. Illi ſi extra hanc portam Ara fuit: extra Collinam propinquam lucum habuit, referente Acrone in Horatium, lib. I. Epiſtolarum. Sed quoniam ignoramus, ſiniſtra, an dextera Næuiæ fuerit Rauduſcula; ſi in aliam partem te conuertas, Eſquilina non erit Rauduſcula, ſed Cœlimontana: quæ hanc ſequitur Lauernalis.

Lib. 5.

Ep. 16.

Porta Sancti Ioannis Cœlimontana ab antiquis eſt dicta, quod in Cœlij Montis cliuo ſita eſt. Meminit eius Cicero in Piſonem: antiquiſſime dicta eſt Querquetulana.

Sequitur porta in murorum angulo, ſed clauſa. *Hanc plerique Gabiuſam fuiſſe arbitrantur*, ait Marlianus. Mittebat enim in Gabios, vulgò Gallicanum, Gabina via. Vtriuſque meminit Liuius: illam de Cœlo tactam, hac ſtetiſſe Romanos commemorans. Hanc quoque Metrodij portam fuiſſe appellatam docent, quam S. Gregorius Metroni appellat; *Per Metroni ait portam exeuntes, vt eos in Latinam, vel Appiam viam ſequerentur*. Huius ergo via proxima erat Latinæ, vt re vera eſſet, ſi eſſet in vſu. In hac parte Vrbis erat Regio XII. Piſcinæ publicæ: cuius fines regionibus portæ Capenæ, Cœlij Montis, Auentini, Circi Maximi terminabantur. In regione autem Piſcinæ publicæ Petrus Victor enumerat *Vicum portæ Næuiæ, & vicum portæ Rauduſculanæ*. Quas portas fuiſſe propinquas memoraui. Hinc ſubnaſci poteſt ſuſpicio de porta Næuia: an in hoc potius tractu poſt Cœlimontanam, an ante illam, vt poſuimus, ponenda ſit. Quod alij videant.

Porta Gabiuſa.

Fuluius, & Marlianus.

Lib. 9. Epi. Epiſt. 38.

Porta Latina eſt proxima, inde nomen ſortita, quod mittit in Latium. Eadem Ferentina eſt; Ferentinum enim Latina in via erat, vt docet Strabo.

Porta Latina.

Multo nobilior eſt ea, quæ nunc S. Sebaſtiani, olim Capena; cuius nominis varia fertur deriuatio. Aut enim à Capenatibus populis Latinis: aut à Capenate Fluuio: aut à Capena Vrbe prope Albam ab Italo Rege condita: aut à Camœnis, quarum extra portam, & lucus, & ædes

fuit.

fuit, mutata littera Capena dicta eſt. Hinc tendebatur Appia via. Longarum, vt ait Statius, Regina viarum.

Quoniam autem Aſinariæ portæ meminit Procopius ſcribens, Totila Rege illa Gothos in Vrbem fuiſſe ingreſſos; quænam hæc fuerit ambigitur. Feſtus ita ſcribit: *Significat aquam eo nomine, quæ eſt ſupra viam Ardeatinam inter lapidem ſecundum, & tertium: qua irrigantur horti infra viam Ardeatinam, & Aſinariam, vſque ad Latinam.* Ex quibus verbis quid eliciam, neſcio. Fuiſſe hoc ordine ſtratas vias, vt primo Latina, deinde Aſinaria, poſtea Ardeatina eſſet? Id vero negant Antiquarij, qui inter Ardeatinam, & Aſinariam, medias Appiam, & Laurentinam conſtituunt. Portam Aſinariam fuiſſe prope Latinam, cum via prope eſſet? Atqui prope Latinam portam fuit Capena. Nam de Gabiuſa quæ ſupra Latinam erat, hic ſermo eſſe non poteſt. Quid ergo ſtatuendum? Nihil equidem certi. ſed tamen in his locis fuiſſe Aſinariam viam, & portam. Via quidem diuerſa ab Appia, & Latina fuit: ſed in alterutram illarum incidens, tendenſque ad portam ſiue Capenam, ſiue Latinam ſuum etiam nomen alterutri tribuebat. Fuluius Cœlimontanam, Aſinariam putat; in cauſa afferenda ridiculus magis, quam eruditus. Honeſtiori, quam ille, deriuatione deducerem ab hortis Aſinianis, qui erant in regione Piſcinæ publicæ, vt refert Petrus Victor: aut aliquo Romano Aſinio auctore, vel inſtauratore. Suetonius de Auguſto. *Deſumpta ſibi*, inquit, *Flaminia via Arimino tenus munienda, reliquas triumphalibus viris ex manubriali pecunia ſternendas diſtribuit.* Quid? ſi tunc vel Aſinius Pollio, vel Aſinius Gallus, qui ſub Auguſto fuere Conſules, ab hortis Aſinianis inchoantes viam ſternendam curarunt?

Onuphr. de Vrbe Rom. Marlian. l.1.cap.8. editio 2.

In vita cap.30.

Porta Trigemina, nunc Sancti Pauli.

Proxima Tiberi Trigemina eſt, nunc S. Pauli. Trigeminæ nomen Tergemini Horatij fratres inde ad pugnandum cum tribus Curiatijs egreſſi fecere; fuiſſe portam cis Auentinum in minore Vrbis pomœrio ſupra retuli, cum Aediles extra Trigeminam in Auentinum porticũ ſtrauerunt. Eadem Hoſtienſis.

Porta Portuenſis.

Iam in ambitu Tranſtiberino portæ tres. Prima Portuenſis, quòd Portum Hoſtienſem deduceret, vbi muri refecti ab Honorio, & Arcadio. eadem Naualis dicitur.

Porta Ianiculenſis nunc Sancti Pãcratij.

Altera in edito Collis, nunc Sancti Pancratij, Aurelia fortaſſe videretur, niſi Procopius eam ſtatuiſſet prope Molem Adriani, ac Templum S. Petri, vt diximus. Hanc autem veteri nomine Ianiculenſem appellant.

Porta Septimiana.

Vltima ad Tiberim Septimiana porta eſt, à Septimio Seuero Imperatore ſic dicta. Hic enim teſte Spartiano Thermas Septimianas in Tranſtiberina regione ad portam ſui nominis ædificauit, vbi Ianus Septimianus, & ara Septimiana. Manſit Seueri nomen vſque ad Alexandrum VI. Pontificem Maximum qui portam inſtaurauit, Titulum abſtulit.

An eadẽ Fontinalis.

Porta Septimiana, an Fontinalis etiam dicenda ſit, ambigitur. Fontinalis autem, quod ad illam Fontium ſacra fierent coronatis pueris, & Fõtibus. Fontinalis quidem nonnullis Capena eſt quod ad eam magna fontium copia, ideoque madida à Iuuenale, & Martiale grandi pluere

gutta

gutta dicitur. Huc etiam accommodant Liuij locum: *Aediles alteram Porticum ad portam Fontinalem ad Martis Aram, qua in Campos iter eſſet, perduxerunt*. Cum enim eſſet extra Capenam Templum Martis, & Horatiorum ſepulchra, putant illic geminum fuiſſe Campum, eòque Porticum perduxiſſe. Onuphrius Campos Vaticanos intelligit, quò Porticus è porta Septimiana, eademque Fontinali perducta ſit. Plinius enim ſcribit Fornacem ædificatam in Campis, vt conderetur patina Vitellio Cæſari, quos fuiſſe Vaticanos argumento eſt, quod iiſdem in Campis ſint hodieque fornaces. Neque hæc interpretatio, ac ſententia, quam ſequuntur Blondus, & Marlianus ſatisfacit. Nam loco citato Liuij etiã, Campum, legitur; qua ſola voce ſignificatur Campus Martius. Deinde tametſi, Campos legatur: duo cis Tiberim in Romana planicie Campi fuere, de quibus ſupra. Sed loco citato Liuij ſermonem eſſe de Campo Martio, &, Campum, legendum, alter eius locus perſpicuè demonſtrat: *Comitijs*, inquit, *confectis, vt traditum antiquitus eſt, Cenſores in Campo ad Aram Martis ſellis curulibus conſederunt*. Erat igitur Ara Martis in Campo Martio, quia illi dicatus fuerat, & ibi habita fuerant Cenſorum Comitia. Præterea maior neceſſitas in eo ædificandæ Porticus, cum quotidie ad inambulationes. exercitationeſque bellicas Campus Martius adiretur. Quod ſi verum eſt, aliqua alia porta pro Fontinali ſtatuenda eſſet: Nec tamen magnopere pugnandum, ſi aliquis voluerit aut Septimianam, aut Capenam Fontinalem dicere, aut alibi Fontinalem quærere. Dec. 4. lib. 10.

Iſtæ ſunt portæ, quas ſuo æuo in Vrbe fuiſſe notat Procopius, præter alias quaſdam minoris notæ. Primo quidem portulæ cuiuſdam prope Collatinam, ſeu Pincianam ipſe meminit, cuius nullum apparet veſtigium.

At inter Viminalem, & Eſquilinam prope murum Caſtrorum clauſa iampridem porta viſitur, quam nonnulli antiquarij Inter Aggeres appellant, & porta quidem Viminalis Inter Aggeres à Strabone eſſe dicitur. *In Aggere autem medio tertia eſt porta eiuſdem nominis cum Colle Viminali*. Aut ergo hic erat porta Viminalis, nunc alio tranſlata, & vulgo Pia, aut hæc non eſt inter Aggeres. Onuphrius Querquetulariam portam noncupat, inde dictam, quòd vt eſt apud Sextum Pompeium, querquetum muros Vrbis iuxtà ſe habuerit. Ita verò opinatur, quia præter Petri Victoris, Sext. Rufi, & M. Varronis verba locum Plinij adducit: *Fagutali*, inquit, *Ioui, etiam nunc vbi lucus fageus fuit, porta Querquetulana, Colle, in quem Vimina petebantur*. Vnde infert, portam Querquetulanam in Colle Viminali: & hanc de qua loquimur fuiſſe. Refragatur his Tacitus: *Haud fuerit*, inquit, *abſurdum tradere, Montem eum*, Cœlium, *antiquitus Querquetulanum cognomento fuiſſe, quod talis ſyluæ frequens fœcunduſque erat: mox Cœlium appellitatum à Cœlio Vibenna, qui Dux gentis Hetruriæ*. Si ergo Querquetulanus Mons Cœlius eſt, in Cœlio porta Querquetulana erat. *Non me latet*, ait Onuphrius, *Tacitum hæc ſcribere, vtcumque autem ſit, Varroni, Plinio, Petri Victori, & Sext. Ruſo* Porta clauſa inter Aggeres, olim Viminalis Lib. 5. Ex lib. 1. cap. 16. Li. 4 Ann. Mõs Cœlius Querquetulanus.

magis

magis credendum. Sic ego etiam infero: his credendum, ſed non magis, quàm Tacito. Non enim diuerſa ſentiunt. Pliniani quidem illius loci, longe alia interpretatio eſt, atque illi tribuit Onuphrius. Scribit enim de lucis in Vrbe conſitis, aitque: *Syluarum certe*, Roma, *diſtinguebatur inſignibus: Fagutali Ioui etiam nunc, vbi lucus Fageus fuit*. Vbi ſane *Fagutali Ioui*, ſexto caſu, aut *Ioue*, legendum eſt, & ſenſus patet. Hoc eſt enim vnum è ſyluarum inſignibus, Fagutalis Iuppiter, vbi lucus fageus fuit. Tum pergit: *Porta Querquetulana:* hoc eſt aliud inſigne, vbi lucus fuit querceus. Pergit: *Colle, in quem Vimina petebantur*. Tertium ſyluarum inſigne, Collis Viminalis nomine à luco Viminum, quæ ex eo petebantur. Roma igitur ſyluarum diſtinguebatur inſignibus, Fagutali Ioue: porta Querquetulana: Colle, in quem Vimina petebantur. Hæc eſt germana eius loci interpretatio. vbi porta Querquetulana, interpunctione diſtinguetur à ſequentibus verbis. Sic autem Plinius conſentit cum Tacito. Nam hæc porta relinquetur in Colle Querquetulano, ideſt Cœlio. Petrus Victor, & Sextus Rufus lucum Fagutalem in quinta regione Eſquilina collocant. Hoc nihil ad nos. Varro propè Eſquilias (non enim in Colle Viminali, quod ait Onuphrius, vt legenti patet) conſtituit Querquetulanum ſacellum. Hoc fauet nobis. Nam Cœlius eſt finitimus Eſquilijs, in quo ſylua è quercubus, Querquetulana porta, & ſacellum fuit.

Quod ergo nomen ſortita eſt porta, de qua loquimur, ſi non eſt Querquetulana? cum hæc Cœlimontana ſit. Equidem putauerim hanc portam propinquam olim Caſtris fuiſſe antiquitus Viminalem, & inter Aggeres, cum in extremo Viminali, & in medio Aggere ſit; ſed clauſam ædificatione Caſtrorum propter propinquitatem: eoque tranſlatam, vbi nunc porta Viminalis, ſeu Pia eſt.

Porta Piacularis, & Minucia.

Duæ præterea fuere portæ, Piacularis, & Minucia, illa propter aliqua piacula, quæ ibidem fiebant: hæc quia *proxima erat ſacello, vel Aræ Minucij, quem Deum putabant*. Auctor Sextus Pompeius. Hæ duæ quænam, vel vbi fuerint, cum alijs ignoro. Inter priores tamen potius numerandas, quam ſeparandas cenſerem.

Porta Sāgualis.

Demum Sangualis porta apud Feſtum, proxima Ædibus Anci dicitur in ſumma Sacra via, ait Fuluius. Alij Saginalem ab Aede Sangi nominant, cuius ſacellum in ſeptima regione Viæ latæ propinquam portæ Collatinæ numeratur à Petro Victore. Vel Sangualis à Sanco, vel Sango dicta eſt; quem eumdem faciunt cum Deo Fidio, & Sancto. Nam cum hic Aedem haberet in Quirinali, vbi porta Collina; veriſimile eſt, hanc etiam fuiſſe Sanqualem, vt etiam ſcribunt.

De Porta Triumphali. Cap. XXII.

HANC mihi ſeorſim ſepoſui fuſiori tractatione indigentem. Et fuiſſe in Vrbe Triumphalem portam nemo dubitat, cuius grauiſſimi ſcriptores meminerunt. Cicero in Piſonem: *Aut ad rem pertineat, qua tu porta introieris, modo ne Triumphali.* Tacitus. *Tum conſultatum eſt de honoribus, ex queis maxime inſignes viſi, vt porta Triumphali duceretur funus.* Suetonius in Auguſto. *Inter alia complura cenſuerunt quidam funus Triumphali porta ducendum præcedente Victoria, quæ eſt in Curia.* Ioſephus: περὶ δὲ τὴν πύλην αὐτὸς ἀνεχώρει, τὴν ἀπὸ τῆς πέμπεσθαι δι' αὐτῆς ἀεὶ τοὺς θριάμβους, τῆς προσηγορείας αὐτῶν τετυχοίας. *Ipſe vero* Veſpaſianus *ad portam reſedit, quæ, quod ab illa ſemper ducuntur triumphi, nomen ipſorum ſortita eſt.* Hæc oſtendunt portam fuiſſe. Iam vbi fuerit oſtendendum. Onuphrius: *Erat,* inquit, *in ea murorum parte, quæ ab Adriani ſepulchro ad Sancti Spiritus portam olim producti erant.* Idem ſenſit Marlianus, & Fuluius (quãquam hic alibi Capenã pro Triumphali habere videtur) & Flauius Blondus, in cuius verba reliqui videntur iuraſſe. Interpres vero Suetonij loco laudato. *Porta,* inquit, *Triumphalis media fuiſſe videtur inter portam Flumentanam, & Catulariam.* Ex quo videtur Iulius Bulengerius accepiſſe, dum ait, *Inter portam Flumentanam, & Catulariam, qua iter eſt ad Septimianam:* Quæ ſanè verba mihi perobſcura ſunt. Nam, vt ſupra dixi, Flumentana eſt Flaminia: Viminalis autem Catularia, cis Tiberim. Quomodo ergo Triumphalis tanto trans Tiberim interuallo ſeiuncta, inter vtramque collocatur? illac verò iter ad Septimianam eſſe non poteſt, ſitam ſub Ianiculo. rectiùs alij loquuntur, qui Flumentanæ, aut Catulariæ, non meminerunt.

Porta Triũphalis fuit antiquitus in Vrbe.
Lib. 1. Annal.
Cap. 100.
Lib. 7. Bel. Iud. c. 24.
Antiquarij locant portam Triũphalẽ ad Noſocomiũ S. Spiritus.
Lib. 1. cap. vltim.
Lib. 3.
Lib. 1. Inſt. Romæ.
Cap. 23. de Triumpho.

Omnes autem Ioſephum quaſi aliquem Dædalũ adhibent ad extruendam ſuam portam Triumphalem; quo tamen maxime demoliuntur. Ille enim loco ante citato ſcribit, Veſpaſianum & Titum triumphaturos, Palatio profectos apud Iſidis Templum pernoctaſſe, indequè profectos ad Octauias ambulationes primùm: tum ad portam Triumphalem veniſſe. *Quibus verbis,* ait Onuphrius, *conſtat eos extra Vrbem tunc in Campo Martio fuiſſe, eoſque traiecto Tiberi per eam portam introiſſe:* Sed vt accuratiùs locus ille exponatur afferam eius verba, *Inſtructus,* inquit, *erat exercitus* περὶ θύρας οὐ τῶν ἄνω βασιλείων, ἀλλὰ καὶ πλησίον τοῦ τῆς Ἴσιδος ἱεροῦ. ἐκεῖ δὲ ἀνεπαύοντο τῆς νυκτὸς ἐκείνης οἱ αὐτοκράτορες. *circa fores non ſuperiorum Regiarum,* ideſt Palatij Auguſti, *ſed prope Iſidis Templum, ibi enim quieſcebant nocte illa Imperatores:* Et paulo poſt: καὶ παρίασιν εἰς τὰς Ὀκταβίας περιπάτους. ἐνταῦθα δὲ ἥ τε βουλὴ καὶ τὰ τέλη τῶν ἀρχόντων, οἵ τε ἀπὸ τῶν τιμιτάτων ἱππεῖς τὴν ἄφιξιν αὐτῶν ἀνέμενον. πεποίτο δὲ βῆμα πρὸ τῶν στοῶν. *& tranſeunt ad Octauias ambulationes. Ibi autem*

Senatus, Ducum proceres, & honorati Equites eorum præſtolabantur aduentum. Factus autem ſuggeſtus erat ante porticus. Hic primò quærenda nobis eſt Iſidis Aedes: Tum Octauia Porticus. Plura quidem fuerunt in Vrbe Templa Iſidis; Hic tamen de illo, quod erat in Campo Martio ſermo eſt. Nam Veſpaſianus, & Titus more veterum, qui triumphaturi degebant extra Vrbem, Vrbe egreſſi, venerunt in Campum Martium ſitum extra portas. Erat autem Templum prope Septa, in quibus Comitia ad creandos Magiſtratus habebantur; quæ quod populum incluſum cogerent, veluti Caulæ gregem, olim Ouile dicta ſunt: Iuuenalis:

Templum Iſidis vbi eſſet.

Sat. 6.

. . . . . . *Vt ſpargat in Aede*
Iſidis, antiquo quæ proxima ſurgit Ouili.

Lib. 2. Epigr. 14.

Martialis. *Si nihil Europe fecit, tum Septa petuntur;*
Si quid Phylliſides præſtet, & Aeſonides.
Hinc quoque deceptus Memphitica Templa frequentat,
Aſſidet & cathedris mœſta Iuuenca tuis.

Nam Iſis etiam ſpecie Iuuencæ colebatur, cuius Aedem Septis egreſſus adibat ille cœnarum venator Selius, in quem ſcribit Martialis. Septa vero, de quibus alibi, inter Forum nunc Columnæ, fontem Aquæ Virginis, ſeu Treuenſis, Montemque Trinitatis, quondam Hortulorum fuere. A fonte Triuij, ſiniſtrorſum euntibus in Collem Pincium, Templum occurrit Sancto Andreæ dicatum, quod antiqua Septa fortaſſe indicat. idem enim eſt Italis, *Fratte*, vnde cognomentum traxit, quod Latinis *Septa*. Itaque Templum Iſidis Marlianus in via Lata, ad Sancti Marcelli, nunc Aedem collocat: Fuluius prope viam Latam, & Templum S. Mariæ in Aquiro. Referens enim, fuiſſe quaſdam columnas in proximo Templi horto, ſubdit: *Nec deſunt qui velint ibi fuiſſe Templum Iſidis, quod in hoc ambitu fuiſſe conſtat.*

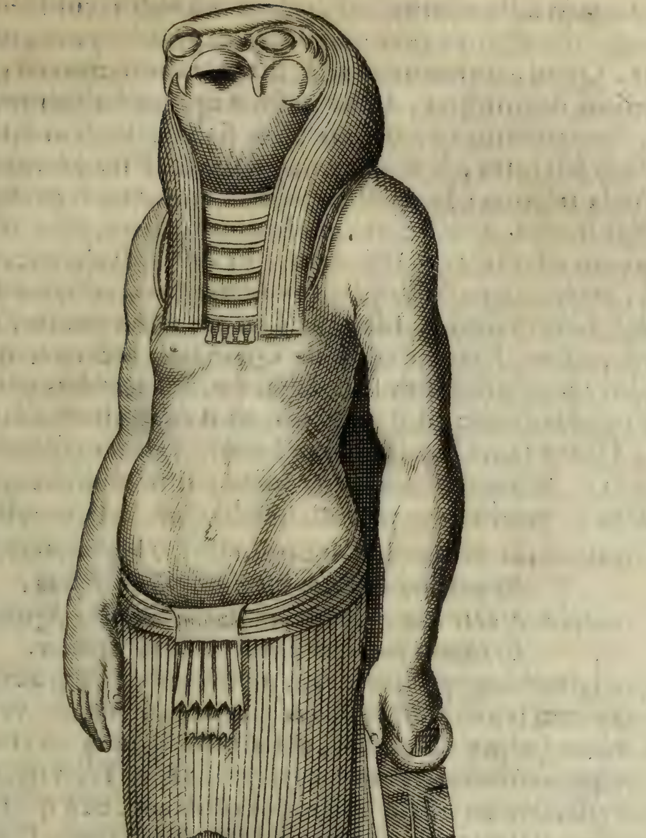
Lib. 5. c. 1. edit. 2. Antiquit. lib. 4.

Sed iam vbi fuerit Templum Iſidis, ambigi non poteſt, refoſſo Oſiridis ſimulacro. ſimul enim tamquam vir, & vxor colebantur ab antiquis. Nam Dominicanis Patribus peramplè eleganterque ædificantibus: ad noui fabricam Cœnobij, & fundamenta iacienda cùm terra egereretur, haud longe ab eo loco, quem notat Fuluius, ac vetus Mineruæ Delubrũ, propè viam, quæ deſcendentes è Quirinali deducit ad Pantheon, ore prono, ac pedibus (qui poſtea ſeorſim reperti ſunt) mancum ſimulacrũ, eſt inuentum. Id erat ex atro lapide: oblatumque eſt à Patribus Patrono Eminentiſſimo Antonio Cardinali Barberino, qui eodem in loco, ponendo iuniorum tyrocinio ædificat. Ne verò quiſquam dubitet, an illa ſit Oſiridis effigies, argumento primum eſt color. Nigrum enim fuiſſe Oſirim putabant Aegyptij, teſte Plutarcho: Thebiſque in Aegypto immanem ſtatuam ex Baſalte ferrei coloris atque duritiæ fuiſſe narrant Serapidis, quem alio nomine eumdem cum Oſiri habitum teſtatur idem Plutarchus: *Ambo*, inquit, *vnius Dei, ſeu facultatis vocabula cenſeo:* Et: *Præſtat autem cum Oſiride eumdem facere Serapin.* Idem auctor eſt, Oſirim, quod Solem ſignificaret, Accipitris forma repræſentatum. Ea quippe auis, & viſus acumine, & volatus celeritate pollet. Cum vero cele-

Lib. 3. Simulacrum Oſiridis Romæ inuẽtum.

Eius forma.

In l. de Iſide, & Oſiri.

SI MVLACRVM OSIRIDIS F

celeritatem in Sole admiremur, eidem videndi facultatem plerique antiquorum tribuebant. Ideoque ſtatua capitis formam accipitri ſimilem præfert. Quod autem notatam T. littera tabellam manu geſtat, id quoque Oſirim demonſtrat. Hanc enim Aegyptij habuerunt vnam ex arcanis, & ſacris notis: cuius eam fuiſſe ſignificationem interpretatione ſapientum Socrates, & Sozomenus docent, *Vita ventura*. Iidemque cum Suida referunt: In delubro Serapidis diruto repertas eſſe litteras lapidibus inciſas, quæ Crucis præferrent formam. Hoc autem T. litteræ præcipuum eſt. Quare S. Hieronymus: *Antiquis*, inquit, *Hebræorum litteris, quibus vſque hodie vtuntur Samaritani, extrema T. littera Crucis habet ſimilitudinem*. Ideoque Tau pro ſigno ſalutis, & vitæ legitur in ſacris paginis, Ezechielis cap.9. Quod ſane arcanum myſterium Hebræi cùm vaticinationibus Prophetarum, & Sacerdotum reſponſis didiciſſent: ab his deinde ad Aegyptios, ab Aegyptijs ad alias gentes dimanauit. Quare tam Græcis, quam Latinis T. littera ſymbolum vitæ, Θ. mortis erat. Nam & ſuperſtitum bello militum nomina, docente Iſidoro, littera T. mortuorum vero Θ. notabantur. Iudices referente Aſconio T. abſoluebant, Θ. damnabant. Ideo Θ. nigrum Perſio, nempe infauſtũ eſt.

Lib 5. cap. 17. Lib. 7. cap. 15. In cap. 9 Ezech. Li. 1. Ethymolog.

Et potis es nigrum vitio præfigere Theta.

Et Martialis: *Noſti mortiferum quæſtoris, Caſtrice ſignum;*
Eſt opere pretium diſcere Theta nouum.

Sat. 4. Lib. 7. Epigram. 36. Lege Hieron. Prad. in c. 9. Ezech. & Iac. Gretſer. lib. 1. de Cruce cap. 51. Lib. 10. Antiquæ lect. c. 1. Lib. 5. Strom. Lib. 1. Satur.

Gentiles igitur Aegyptij ſacrorum myſteriorum deprauatores Oſiridẽ, ſiue Serapidem ſymbolum ſalutis, & vitæ modò pectore, vt refert Cœlius: modò manu geſtare voluerunt, cui mortis ſignum merito dare debuerant. Neque animaduerſione vacat, quod ſuper T. eſt inſculptum O. quã anſulam eſſe, ſiue annulum nonnulli exiſtimant. Sed quia, vt dixi Oſirim Solem eſſe putabant, illum etiam notabant hoc ſigno. Clemens Alexandrinus. *Qui Solem volunt ſcribere, faciunt circulum*. Alij tamen circello T. litteræ ſuperpoſito, quod alibi videmus, oculum intelligũt quo & Oſirim priſci deſignabant. Macrobius: *Oſirim Aegyptij vt Solem eſſe aſſerant, inſculptum ſceptrum, inque eo ſpeciem oculi exprimunt: & hoc ſigno Oſirim monſtrant ſignificantes hunc Deum Solem eſſe, quia Solem Iouis oculum appellauit antiquitas*. Aliter Plutarchus: *Oſirim oculo, & ſceptro pictis exprimunt, oculo prouidentiam, ſceptro potentiam demonſtrantes*. Iiſdemque ſignari docet *Oſirim Regem & Dominum*. Qui demum ſcripſit, *Vbique oſtendi eius ſimulacrum humana ſpecie*. Hæc probent, ſtatuam eſſe Oſiridis. Id ergo ſimulacrum inuentum fuiſſe ibi Aedem Iſidis, ſeu potius vtriuſque communem demonſtrat: apud quam poſtridie triumphaturus Veſpaſianus, extra Vrbem pernoctare voluit. Et vero in vtriuſque cultum eum propenſum fuiſſe probabile eſt, propter ea, quæ Alexandriæ mira illi accidiſſe narrant Tacitus, & Suetonius, monitu Serapidis, ſiue in eius Templo, dæmone ſcilicet illudente.

Sic & imagines in Tab. Hieroglyph. manu geſtant. Ann. l. 20. In eius vita cap. 7.

Iam Octauias ambulationes, quò ab Iſide Veſpaſianus perrexit, Blondus eſſe arbitratur, quas circa ſuum Mauſoleum conſitis altiſſime populis fecerat Octauius Auguſtus. At hic auctor, & idem docens Marlianus

ani-

animaduertere poterant apud Ioſephum verba ſequentia βῆμα πρὸ τῶν στοῶν. *ſuggeſtus ante porticus*. Itaque priora verba ὀχλαβίας περιπάτους, non ſunt referenda ad nemoroſas, & ſilueſtres deambulationes, ſed ſpatia ædificatæ porticus. Onuphrius *Porticum credo*, inquit, *Octauiæ in Campo Martio ſitam intelligit Ioſephus*. Verum quæ eſt iſta Porticus Octauiæ in Campo Martio, cuius nec P. Rufus, & Petrus Victor, nec alij, quos legerim, meminerunt? *Porticus enim Octauiæ*, vt ait Feſtus, *duæ appellantur: quarum alteram Theatro Marcelli propiorem Octauia ſoror Auguſti fecit: alteram Theatro Pompeij proximam Cn. Octauius, Cn. Filius, qui fuit Aedilis Curulis, Prætor Conſul, Decemuir ſacris faciendis, triumphauit de Rege Perſe Nauali Triumpho. Quam combuſtam reficiendam curauit Cæſar Auguſtus*. Prior illa adiunctas alias Porticus habuit á Metello Macedonico extructas. Velleius. *Hic eſt Metellus Macedonicus, qui Porticus, quæ fuere circumdatæ duabus ædibus ſine inſcriptione poſitis, quæ nunc Octauiæ porticibus ambiuntur fecerat*. De altera Velleius idem: *Porticum in Circo Cn. Octauius multo amœniſſimam molitus eſt*. Plinius. *Inuenio, & á Cn. Octauio, qui de Perſeo Rege Naualem Triumphum egit, factam Porticum duplicem ad Circum Flaminium, qua Corinthia ſit appellata à Capitulis æreis Columnarum*. Eandem Philander à ſtructura, & ſymmetriæ Corinthiæ modulis Corinthiam nuncupat. Neutra ex his Porticibus fuit in Campo Martio. Prior enim Octauiæ ſororis Auguſti erat intra Vrbem, vbi nunc Templum Virginis, cognomento in Porticu, á veteribus Octauiæ Porticibus, vt monent antiquarij, nuncupatum. At Corinthia Cn. Octauij, quamuis fuerit extra Vrbem, in Campo tamen Martio non fuit, ſed in altero illi finitimo, Vrbique propinquiore Campo, in quo plurimæ aliæ Porticus, & publica ædificia viſebantur, vt ſupra memoraui.

Porticus Metelli. Lib. 1.

Lib. 2.

Lib. 34. cap. 3.

Porticus Corinthia eadē quæ Octauia, & vbi eſſet.

Lib. 5. Vitruuius c. 9.

Hæc ergo Cn. Octauij porticus intelligitur á Ioſepho, & Octauias ambulationes dixit; quia duplex erat porticus: ſiue duplici ordine columnarum in eodem ſolo: ſiue duplici concameratione, vt altera ſuperiorem, & columnæ columnas ſuſtinerent. Vtrouis modo prima Romæ cōſtructa eſt, vt ait Petrus Victor. Cauſa vero, cur hæc potius quàm altera Octauiæ porticus ſit intelligenda eſt; quia Veſpaſianus, & Titus triūphaturi more maiorum Vrbe egreſſi ſunt, vt poſtridie triūpharent: ideoque apud Iſidem pernoctarunt: vt ex antiqua lege viderentur agere. Simile quid Tacitus de Druſo: *Druſus Vrbe egreſſus repetendis auſpicijs, mox ouans ingreſſus eſt*. Inde vero ad porticum propinquiorem portæ, vbi venturos Cæſares præſtolabatur Senatus, tum ad portam Triumphalem, triumphum inituri perrexerunt.

Lib. 3. Annal.

Cum igitur Porticus eſſet ad Circum Flaminium, & Theatrum Pompeij teſtibus Plinio, & Feſto: & nos imum Circum ad ædes Ducū Cæſarinorum ſtatuerimus: inter has, & vicum Thoracopœorum, vt vocant, fuiſſe veriſimile eſt: Ibi enim poſt ædes Ducum Vrſinorum ad Campum Floræ Theatri Pompeiani veſtigia apparent. Marlianus putat cognomētum S. Nicolai in Chalcaria ab ea porticu deriuari, χαλκὸς enim æs dicitur.

citur. Sed non placet. Nam Romani non à Græco nomine, ſed Corinthiam ab æreis, & Corinthijs Capitulis dixerunt. Templo autem Calcariæ propinquæ cognomentum dare potuerunt.

Hinc autem manifeſta eorum deceptio apparet, qui portam Triumphalem in vlteriore ripa Tiberis ad S. Spiritum in Saxia locauerunt. Cum enim porticus, vbi erant Imperatores eſſet ad Circum Flaminium, quomodo inde ad Circum Neronis, Campoſque Vaticanos retroceſſere, vno circiter milliario diſtantes? peractoquè itinere venerunt ad portam Vrbis, qui ante, tanto interuallo propinquiores, nihilominus erant extra Vrbem? Non ergo fictitiam ad illam portam retro vecti, ſed ad aliā vere Triumphalem prouecti ſunt Cæſares. Quod euincit non hic ſolum Veſpaſiani Triumphus, ſed multo efficaciùs veterū Triumphi Conſulum, ac Prætorum. Nam porta Triumphalis fuit in Vrbe ante Ciceronem; cùm, vt demonſtraui, Romana mœnia à rupe Capitolina per Forum nunc Montanarium rectà tendebant ad Tiberim. Erat propè Circus Flaminius, in quo multi antequam triumphantes inirent Vrbem, leguntur fuiſſe. qui ergo in tam propinquo erant extra Vrbem, quomodo pluſquam mille paſſus retro cedebant, vt ad eius portam venirent? Facies ipſa, ſituſquè locorum per ſeſe hoc demonſtrat: & fictam hanc fabuloſamquè in Vaticano triumphorum portam obruet aliquando. Quam locorum deſcriptionem ſupra Cap. 11. lineauimus.

In lib. de Script. Eccleſiaſt.

Neque hic metuam quod obijcitur ex S. Hieronymo: *Petrus Apoſtolus ſepultus Romę in Vaticano iuxta viam Triumphalem, totius Orbis veneratione celebratur.* Quod item ex S. Damaſo: qui ſcribit ab Anacleto erectam fuiſſe Baſilicam B. Petro iuxta viam Triumphalem, & Circum Caij, & Neronis. Nempe hac via Triumphali quidam auctores triumphant; ſed ita, vt, quemadmodum olim Cæſar triumphans excuſſus eſt è curru, ſic iſti loco, & opinione moueri debeant. Aliud enim porta, aliud via eſt. In Vaticano via fuit Triumphalis. Porta non fuit. Via enim Triumphalis à porta Triumphali deducto nomine, per vtrumque Campum Flaminium, & Martium tendebat in Vaticanum, ſupra pontem ſtrata, qui dictus Vaticanus, & his Triumphalis, prope Noſocomium S. Spiritus ſui veſtigia in alueo Tiberino reliquit. Hinc, ſub ipſum Templum D. Petri Hetruriam verſus via producebatur. Sepultus eſt ergo Apoſtolus iuxta viam Triumphalem: at Porta longe diſſita aberat à ſepulchro. Sic prorſus Campaniam, & Apuliam Appia via intercurrens attigit extremos Italiæ fines. At porta, vnde via producitur extra mœnia non fuit. Quod & in alijs perſpicuum eſt. Vbi ergo portam Triumphalem ædificabimus?

Templum S. Petri in via Triumphali, ſed non prope portam.

Equidem potius vbi non fuerit, quàm vbi ponenda ſit, poſſum oſtendere. Videor tamen quibuſdam quaſi veſtigijs germanum eius locum perſequi poſſe. Redeuntes è bello victores Duces Caſtra metabantur in Campo Martio, datoque illis extra Vrbem Senatu, petebant Triumphum. Dion. κατεστρατοπεδευκότων ἔξω τῆς πόλεως κατὰ τὸ ἄρειον πεδίον καὶ τὸν θρίαμβον αἰτησάντων. *Caſtra metantes extra Vrbem in Campo Mar-*

Martio, qui petunt Triumphum. Eodem in loco eius, qui triumphabat exercitus per Legatos, Tribunoſque inſtruebatur; vt in manipulos, Cẽturias, Cohortes diſpoſitus laureatum Ducem ſequeretur. quod factum in Triumpho Veſpaſiani narrat Ioſephus. Ibidem inſtructa, & digeſta pompa Triumphalis eſt propter laxitatem, & amœnitatem loci. Denique triumphaturos in proximis Campo ædificijs fuiſſe legimus, in Circo Flaminio, in Aede Apollinis, in Aede Bellonæ, in Porticibus, quæ Campum ſpectabant. Ex quo licet conijcere portam Triumphalem in ea mœnium parte, quæ ad Arctos, & Campum Martium vergeret, fuiſſe. Idque indicant auctores, qui Imperatores triumphaturos in via Flaminia conſtituunt. Martialis de reditu Traiani.

Lib. 11.

Pompa Triumphi inſtituebatur in Campo Martio.

Porta Triumphalis vergebat ad Cãpum Martium.

Quando erit illa dies, quo Campus, & arbor, & omnis
Lucebit Latia culta feneſtra nuru?
Quando moræ dulces, longusque à Cæſare puluis,
Totaque Flaminia Roma videnda via?

Lib. 10. cap. 6.

Claudianus de reditu Stiliconis.

Quæ tunc Flaminiam ſtipabunt millia vulgi?

Paneg. 1.

Idem de reditu Honorij Auguſti in ſextum eius Conſulatu.

Palatino quà pons à Colle recedit
Miluius, & quantum licuit conſurgere tectis
Vna replet turbæ facies. vndare videres
Ima viris, altas effulgere matribus ædes.

Tunc quidem Traianus, Stilico, & Honorius non triumpharunt; ſed tamen Honorij ingreſſum inſtar Triumphalis fuiſſe. illa declarant.

Tunc tibi magnorum mercem fortuna laborum
Perſoluit Stilico, curru cum vectus eodem
Vrbe triumphantem generum florente iuuenta
Conſpiceres . . . .

Eadem progreſſus *Vitellius à ponte Miluio inſigni equo paludatus, accinctuſque Senatum, & populum ante ſe agens, quominus vt captam Vrbem ingrederetur, amicorum conſilio deterritus, ſumpta prætexta, & compoſito agmine inceſſit*, vt ait Tacitus.

Idem indicant Arcus, quorum vnus adhuc extat è marmore triumphanti, vt aiunt, Domitiano erectus. Sed ille triumphanti quidem, at Domitiano dicatus non eſt, vt alibi. Alios in eadem via, nunc celebri *Curſus* nomine inſignita, fuiſſe arcus teſtatur Fuluius, quos deinde vel hominum, vel temporum iniuria demolita eſt.

Lib. 2. Hiſt.

Alij verò duo qui ſuperſunt Triumphales Arcus Conſtantini, ac Septimij Seueri, etſi trans Capitolium ſiti, remotique à via Flaminia nobis videntur obſtare; magis tamen cæteros turbant, quibus porta placet in Vaticano. Verum & hi nobis fauent, ſi Triumphalis pompæ periodus cogitatione luſtretur, & iter, quod per Vrbem peregere triumphantes proponatur ab oculos. Pompa enim Triumphalis per medios Circos, vehebatur, vt populus non modo è via, ſed multo commodiùs è gradibus, ſedilibuſque Circenſium cauearum cuncta ſedens aſpiceret.

Proceſſus Triũphantium per Vrbem.

Id memorat Plutarchus in vita Aemilij Pauli, eiuſque Triumphi deſcriptione: ὁ μὲν δῆμος ἔν τε τοῖς ἱππικοῖς θεάτροις, ἃ κίρκους καλοῦσι, περί τε τὴν ἀγορὰν ἰκρία πηξάμενοι, καὶ τἆλλα τῆς πόλεως μέρη καταλαβόντες, ὡς ἕκαστα παρεῖχεν τῆς πομπῆς ἐπ᾽ ὄψιν, ἐθεῶντο. *Populus quidem in Equeſtribus Theatris, ſiue Hippodromis, quos Circos vocant, & circa Forum tabulata figentes, & occupantes alias Vrbis partes, vt pompæ ſingula ſubÿcerent viſui ſpectarunt.* Pauli quidem ætate ſolum Circus Flaminius, & Circus Maximus vſui eſſe poterant ad ſpectandum. Ideo crediderim in Circo Flaminio fuiſſe interdum à Ducibus donatos coronis, & muneribus milites, quia Circum ſedebat contemplator, laudatorque populus: Ioſephus etiam locorum ad ſpectandum meminit in Triumpho Veſpaſiani, & Tit: ἔπεμπον τὸν θρίαμβον διὰ τῶν θεάτρων διεξελαύνοντες, ὅπως εἴη τοῖς πλήθεσιν ἡ θέα ῥάων. quod vertit interpres, *inter ſpectacula tranſeuntes Triumphum ducebant, vt multitudini facilior præberetur aſpectus.* Quid autem eſt tranſire inter ſpectacula, niſi per loca ſpectaculorum, & Circos, quorum gradus inſederat populus, vt ſpectaret facilius, atque commodius? Veſpaſianus autem diſcedens ab Octauia Porticu per Circum primò Flaminium, deinde Circum Maximum tranſiturus erat. ſed omnis Triumphi pompa è Campo Martio, vbi inſtruebatur, incipiens, etiam per Circum Agonalem, hodie Nauonum, ab Alexandro extructum, vltimis ſaltem ætatibus, cum rari triumphi, traduci poterat. Ambigi poſſet an etiam per Theatra primum Pompeij, tum Balbi, deinde Marcelli, & Amphitheatrum Statilij in Campo, & Flauium prope Sacram viam, poſtquam extructa ſunt, pompa Triumphalis tranſiret. Sed fortaſſe horum aditus non ceperunt machinas, pegmata, carros, & immania illa fercula, quibus manubiæ, imagines, atque hoſtium ſpolia vehebantur. Dixerim præterea, Theatra, propter adiunctum ſcenæ pulpitum, & clauſum fabricæ ſemicirculum, pompæ tranſitum non præbuiſſe. De Amphitheatris dubitauerim.

Per Circos vehebantur Triumphantes.

Ad hæc conſtat triumphantes Sacra via perrexiſſe, quæ prope Palatium deſcendebat in Forum; & ideò triumphales Arcus prope Sacram viam extructi ſunt.

Triũphantes vecti Sacra via.

Propertius. *Aut Regum auratis circumdata colla catenis,*
Actiaque in Sacra currere roſtra via.

Lib. 2. Elegia 2. de Triumpho Augusti.

Horatius: *Cæſarem, quandoque trahet feroceis*
Per ſacrum cliuum merita decorus
. . . . *fronde Sicambros.*

Libro 4. Odæ 2.

Et: *Intactus aut Britannus vt deſcenderet*
Sacra catenatus via.

Et lib. 2. Epodon Odæ 7.

Erat enim ſub Arcum Titi decliuis via in Forum, vt nunc etiã apparet. Demum inueſtigandæ viæ triumphorum conferunt triumphales, qui extant, Arcus; illos enim Cæſares triumphantes ſubiere, cum veherentur in Capitolium.

Via Triũphalis.

His probe animaduerſis, via primum in Vrbe triumphalis, tum porta

ipſa,

ipſa, minori quamquam probabilitate, perueſtigatur. Nam pompa inſtructa in Campo Martio cùm moueri cœpiſſet, Imperatoribus duntaxat ad portam præſtolantibus, vt de Veſpaſiano, & Tito dictum eſt; primum offendebat frequentiſſimas Porticus, & Templa in Campo Flaminio, tum iuxta Porticum Octauiam petebat Circum Flaminium: quo egreſſa intrabat portam Triumphalem. Hinc iuxta Theatrum Marcelli ad alias Porticus Octauiæ nomine ab Auguſto extructas ferebatur. Inde per medium Velabrum, & Forum Boarium veniebat ad Circum Maximum. Hinc læuorſum conuerſa tendebat ad Curias veteres, vbi Arcus Conſtantini. Vnde alio flexu per Sacram viam deſcendebat in Forum. quod circumire neceſſe erat, vt frequentiſſimus, qui aderat populus, commode ſpectaret. Tum iuxta Templum Saturni, vbi Septimij Arcus aſcendebat, iterum flexo curru, in Capitolium. Hæc via, & circuitus Triumphalis eſt, quem præter Plutarchi, & Ioſephi allata verba confirmat Suetonius in Cæſare: *Gallici*, inquit, *Triumphi die Velabrum prætereuehens pœne curru excuſſus eſt, axe defracto. Apud Fanum Fortunæ*, vt Dion adiungit. Conſidero rem geſtam in Velabro, vbi hodie Aedes S. Georgij. Nam niſi à Velabro Cæſar veniſſet in Circum Maximum, ſed flexo in Forum curru, Capitolium aſcendiſſet, Sacram non vidiſſet viam præter morem maiorum. Venit ergo à porta proxima Circo Flaminio, quæ per Velabrum mitteret in Circum Maximum, vt inde conuerſus veniret in Sacram viam, tum Foro in Capitolium. Cap. 37. Lib. 43.

Iam vt tandem portæ ſitus ſtatuatur; hæc, quæ memoraui, Carmentali propinquam, inter Capitolium, & Tiberim faciunt. Putarim etiam portam Triumphalem ſolum ad vſum Triumphorum patuiſſe, alijs temporibus clauſam, & obſeratam. Innuit Marcus Tullius: *Qua*, inquit, *porta introierit, modò ne Triumphali, quæ porta Macedonicis ſemper Conſulibus ante te patuit*. Innuit & Religio inferendi cadauer Augusti per hanc portam. Si enim, illa ſemper patente, quilibet alius vel ciuis, vel iumentum ingredi poterat; quæ tandem Religio vetabat inferre mortuum Auguſtum, quæ alia um portarum aditum non prohibebat? Leues equidem coniecturæ. Sed porta ſolis Triumphis patens eorum dignitatem augebat. Ideoque vix numeratur ab antiquis, quod raro eſſet in vſu, & poſtea ſeneſcente cum Imperio omnino deſijt. Nam qui pro numero Triumphorum portas Triumphales multiplicant, & nouiſſime conſiſtunt in Flaminia, audiendi non ſunt. Sicut qui Capenam faciunt, vt Pomponius Lætus, in vita Diocletiani. *Inferebantur*, inquit, *ferè omnes Triumphi via Appia, porta Capena*. Quod & Fuluius ſcripſit. Placet porro in rem concluſio Martialis:

Porta Triūphalis vbi eſſet. Orat. in Piſon. Nec porta Flaminia; nec Capena eſt Triumphalis.

Hæc eſt digna tuis Germanice porta Triumphis;
Hos aditus Vrbem Martis habere decet.

Viæ Vrbis. Cap. XXIII.

VIAE vt ait Varro, *Quà vehebantur dictæ: quà anguſtè, ſemita, vt ſemiter dictum.* Quod ſi neque vehiculum, neque iumentum ea inire poſſit, *iter magis quàm via videbitur*, vt habetur ff. Tit. 1. de Séruit. L. ſi tam anguſti. Eodem enim teſte Varrone, *Iter eſt, quod eundo teritur.* At *vici*, vt idem habet, *A via; quod ex vtraque parte viæ, ſunt ędificia.* Iam Vrbs condita, & aucta ſub Regibus vicos, viaſque meliori forma direxiſſe credenda eſt, quam poſt Gallicum incendium. Quia etſi tunc opes anguſtæ erant, non tamen prohibebant, quominus ex mandatis Regijs per accliuia collium, & ima vallium iuſta dimenſione producerentur viæ. Qui vero poſt Romulum colles Vrbi addiderunt, id fecere receptis in Ciuitatem finitimis, quos bello vicerant, populis, eorumque opibus traductis: cum Vrbs muro lapideo, Aggere, foſſa in planioribus locis munita: exiccata, & purgata eſt Cloacis minoribus primùm, tum Cloaca maxima. Quæ cura publicorum operum oſtendit non omiſſa viarum, vicorumque ornamenta. Cæterum poſt Gallicam cladem, anno Vrbis trecenteſimo ſexageſimo quinto, *Feſtinatio curam exemit vicos dirigendi*, vt ait Liuius, *Dum omiſſo ſui, alienique diſcrimine in vacuo ędificant. & domus*, vt ait Tacitus, *Nulla diſtinctione, & paſſim erectæ. Vrbs arctis itineribus, hucque, & illuc flexis, atque enormibus vicis.* Vt Cicero in Rullum, *Non optimis vijs, anguſtiſſimis ſemitis.* Vt ibidem Liuius: *Forma Vrbis ſit occupatæ, quam diuiſæ ſimilis.* Innuit anguſtias, & Martialis:

Vicus quid ſit.

Viæ Vrbis flexæ, & anguſtæ. Lib. 5. 15. Ann.

Lib. 1. Epiſt. 87.

> *Vicinus meus eſt, manuquè tangi*
> *De noſtris Nouius poteſt feneſtris.*

Sat. 3. Iuuenalis:

> . . . . *rhedarum tranſitus arcto*
> *Vicorum inflexu, & ſtantis conuicia mandræ.*

Hæc deformitas, & anguſtiæ viarum manſere vſque ad Neronis principatum, cum eius flammæ reddidere, quod gallicæ abſtulerant. Nam teſte Tacito, *Dimenſis vicorum ordinibus, & latis viarum ſpatijs, ac patefactis areis ędificatio peracta eſt.* Nec tamen omnium vicorum anguſtias fuiſſe ſublatas credibile eſt. Silicæ ſtratæ ſunt veteres illæ viæ anno Vrbis conditæ quingenteſimo octuageſimo. Liuius: *Cenſores vias ſternendas ſilice in Vrbe, glarea extra Vrbem ſubſtruendas, marginandaſque primi omnium locauerunt.* Erat autem ſilex non malleis, dolabriſque particulatim diffractus, & conciſus, vti hodie mos eſt; ſed craſſus, & in fronte latus binos, ternos, quaternosuè pedes multiplici ferme angulo perpolitus, vt alijs inæqualis craſſitudinis facile committeretur, nec ſe commiſſura laxaret. Quod cum antiquarum extra Vrbem viarum reliquiæ demonſtrant: tum intra Vrbem ad locanda fundamenta, egeſto in altitudinem ſolo obſeruauimus: refoſſis vna grandibus, eoque ordine coagmentatis ſubteriacentium viarum ſilicibus.

Loc. cit. Viæ poſt Neronem latæ, & rectæ. Dec. 5. lib. 1. Viæ Vrbis latis ſilicibus ſtratæ

De

De his Iuuenalis: . . . . *feneſtris* Sat. 3.

Vaſa cadunt, quanto percuſſum pondere ſignent,

Et lædant ſilicem. . . . .

Ammianus. *Per ampla ſpatia Vrbis, ſubuerſaſque ſilices ſine periculi metu* Lib. 14.
equos agitant. Sed quamuis eo lapide ſtratæ eſſent viæ, quas M. Antonius diligentiſſimè curaſſe teſtatur Capitolinus in vita; nihilominus propter angustias, planitiem, multitudinem hominum, iumentorum, vehiculorum, cœnoſas, & lutulentas fuiſſe neceſſe eſt. Iuuenalis: Viæ Vrbis Cœnoſæ. Ibidem.

Pinguia crura luto, ...

Martialis: *Et Prætor medio cogitur ire luto.* Lib. 6. Epigr. 60.

Et alibi: *Et nunquam ſicco ſordida ſaxa gradu.*

Nec refragatur illo verſu Horatius: *Puræ* (ſic enim legendum) Lib. 5. cap. 23.

Sunt plateæ, nihil vt meditantibus obſtet. Ep. 2. lib. 2.

Quo ſignificatur Puras, adeo ac deterſas eſſe Romanas vias, vt etiam Poëtis de carmine cogitantibus præbeant expeditum iter. Nam ille impropriè loquutus de vijs (Plateæ enim illis latiores areæ ſunt) negant id licere in ſequentibus. Vt quamuis alicubi id forte liceret; id tamen de reliquis, aut de omnibus dicere abſurdum ſit. Quod ex eo loco, & Iuuenalis citato quiſque poteſt conijcere. Nobiliores quædam viæ intra Vrbē, quarum ſcriptores meminerunt, ſuis quæque locis recenſendæ ſunt.

Qualia fuerint Vrbis ædificia, & primo Antiquiſsima. Cap. XXIV.

AD intuenda Vrbis ædificia neceſſe eſt in certos quoſdam ætatis gradus creſcentem Romæ domorum amplitudinem diſtinguere: vt quemadmodum L. Florus ijs proceſſum Imperij diſtinxit, ità ædificandi incrementa ſeiungantur. Prima ætas eſt à condita ad inſtauratam poſt Gallicum incendium Vrbem per annos trecentos ſexaginta quinque. Altera ab Vrbe reſtituta, vſque ad primum Auguſti Conſulatum annos continet trecentos quadraginta ſex. Ann. Vrb. 711.
Tertia vſque ad decimum Imperantis Neronis annum, quo Vrbem cremauit, annos habet centum quinque. Quarta vſque ad Gothicam obſidionem, captamque Romam duce Alarico trecentos quadraginta ſeptem annos complectitur. Ann. Vrb. 816.
Quinta ad Iuſtiniani principatus annū XXI. producta, annos comprehendit centum triginta ſeptem, qui eſt annus Vrbis MCCC. eoque à Totila Gothorum Rege magna ex parte Vrbs euerſa, & incenſa Ciues aut expulſos, aut ad exteras regiones traductos amiſit. Sexta ætas ad noſtra vſque tempora decurrit. Ann. Vrb. 1163. Alij 1162. Alij 1164.

Prima ætate exiguas rudeſque domos habuit Roma, cum ſub Regibus, & poſt exactos Reges regnabat nihilominus Ciuium paupertas; atque, vt eſt apud Catonem, ampliſſime laudari exiſtimabatur, qui diceba tur *bonus agricola, bonuſque Colonus*: & poterat agro colendo familiā, & diu- Prima Romanorum paupertas exiguas

domos habuit. diuturnorum impendia bellorum, quæ ſine publico ſtipendio gerebantur, ſuſtinere. Itaq; illi quæſiti ab aratro Conſules, & Dictatores quas domos ædificarint quærendum non eſt, *Quos*, vt ait Valerius, *pericula Reipublicæ Imperatores accerſebant, anguſtiæ rei familiaris bubulcos fieri cogebant:*

De re ruſtic. Lib.4.c.4.

3. Faſt. Et Romulus quam domum incoluerit, Mars apud Ouidiũ ſic admonet.

Quæ fuerit noſtri, ſi quæris Regia nati,
Aſpice de canna, ſtraminibuſque domum.
In ſtipula placidi capiebat munera ſomni;
Et tamen ex illo venit in aſtra thoro.

Lib. 6. Faſt. Idem Poeta de Domo Numæ ſucceſſoris.

Hic locus exiguus, qui ſuſtinet atria Veſtæ,
Tunc erat intonſi Regia magna Numæ.

Loc. cit. Valerius: *Per Romuli Caſam, perque veteris Capitolij humilia tecta, & æternos Veſtæ focos fictilibus etiamnum vaſis contentos.* Ideò tunc Propertij teſtificatione.

Aedes antiquorum humiles.

Non fuit opprobrio facta ſine arte Caſa.

4 de ling. Latin. Quare quod ſine contignatione, ac ſolario extruerentur domus, ædes appellatæ ſunt. *Aedes*, inquit Varro, *ab aditu dictæ, quod illas plano pede adibant*. Plani autem pedis ædificia leguntur apud Vitruuium ad contignationum differentiam: eodemque referente, *Cùm Area plana poſtea non poſſet populi recipere multitudinem ad habitandum, ad altitudinem ædificiorum res ipſa coëgit deuenire*. Et vero, cùm, vt ait Ouidius:

Lib.2.c.8.

1. Faſt. *Iuppiter anguſta vix totus ſtabat in æde:*
Paſcebatque ſuas ipſe Senator oues.
Nec pudor, in ſtipula placidam cepiſſe quietem,
Et fœnum capiti ſuppoſuiſſe fuit.
Iura dabat populis poſito modo Prætor aratro;
Et leuis argenti lamina crimen erat.

Anguſtiæ, & paupertas veterum Romanorum. cùm, vt eſt apud Valerium, *Septem iugera aridæ terræ, & voluptatis cauſa ſterile, atque æſtuoſiſſimum ſolum verſabant: deliciarumque ignari vaſtiſſimas glebas plurimo cum ſudore diſſipabant:* cùm *erant*, vt ſcribit Plinius, *dona ampliſſima Imperatorum, & fortium Ciuium quantum quis vno die plurimum circumarauiſſet, & quartarij farris, aut heminæ conferente populo;* quomodo peramplas cœnationes ædificare, aut domos periſtylis, triclinijs, conclauibus magnificè diſtinguere poterant? Caſulæ profecto, & humillima tecta habuerunt vix Soli defendendo, arcendiſque imbribus idonea. *Nimirum*, vt ait Plinius, *ſic habitarunt illi, qui hoc imperium fecere, tantas ad vincendas gentes, triumphoſque referendos ab aratro, aut foco redeuntes; quorum agri quoque minorem obtinent modum, quàm cellaria iſtorum. Subit vero cogitatio, quota portio harum fuerint areæ illæ, quas inuictis Imperatoribus decernebant publicè ad exædificandas domos; ſummuſq; illarum honos erat adijci decreto, vt domus eorum fores extra aperirentur, & ianua in publicum reijceretur. Hoc erat clariſſimum inſigne inter Triumphales quoque domos.* Hæc ille. Huius ætatis opera publica paulo ampliora fuere: Porticus circa Forum rudes

Lib.8.c.3.

Lib. 36. cap.15.

vide-

videlicet à Tarquinio Priſco factæ: Templum Iouis Capitolini à Tarquinio Superbo, de quo infra. Liuius: *Vrbem quoque* (Veios) *Vrbi Romæ vel ſitu, vel magnificentia publicorum, priuatorumque tectorum, ac locorum præponebant.* Lib. 5.

Ædificia Vrbis ab incendio Gallico vſque ad Auguſtum. Cap. XXV.

PRIMIS hiſce temporibus paupertati, duritiæque ruſticæ dedicatis fœda clades, & Vrbis euerſio ſuperuenit, vnde altera ætas initium ſumit. Capta enim à Gallis, incenſaque Vrbs, trucidatis omnibus, præter eos, qui extra profugerant, aut confugerant in Capitolium, omnia euerſa, ac ſolo penitus exæquata ſunt. Liuius de Iuuentute, quæ ſe in Arcem receperat: *Quocunquè*, inquit, *ſonitus flammæ, & fragor ruentium tectorum auertiſſet, pauentes ad omnia animos, oraque & oculos flectebant, velut ad ſpectaculum à fortuna poſiti occidentis Patriæ.* At pulſis, necatiſque tandem hoſtibus, quæ nam ex illo incendio renaſci Roma potuerit, hæc aperte demonſtrant. Cuncta erant præter Capitolium, ferro, & igne conſumpta. Omnes, præter milites, & paucos, qui ex fuga ſe in Vrbem receperant, cæſi: res familiaris acciſa: exuſti vaſtatque circum agri, vix vnde vitam ægrè tolerarent, conuehere poterant. *Sunt qui dicant*, ſcribit Feſtus, *poſt Vrbem à Gallis liberatam, ob inopiam cibatus cœptos ſexaginta annorum homines iaci in Tiberim. Ex quo numero vnus filij pietate occultatus ſæpe profuerit patriæ ſub perſona filij. Id vt ſit cognitum, ei iuueni eſſe ignotum, & ſexagenarijs vita conceſſa, depontanis autem ſenibus indita appellatio.* Hoc vt in ambiguo ſit, illud certo conſtat ex Plutarcho in Camillo, & Liuio, Populum rerum omnium egenum, ac deſperatione coactum, Patribus diù obluctatum, qui cenſebant reſtituendam Vrbem; vt, ne inflammatam inſtaurare patriam cogeretur, altera pœne flamma ſeditionis, ac ciuilis tumultus exarſerit. Itaque malebant exilium, quam ædificationem: & Veios, in proximam Hetruriæ Vrbem paulo ante captam, adnitentibus Tribunis, legemq; de abitu iam ferentibus, diſcedebant. Sed tandem Camilli Dictatoris eloquentia, vocibus benè omitantibus, ſacrorumque victi religionibus ſubſtitere: *Et*, vt ait Liuius, *Antiquata lege Vrbs promiſcuè ædificari cœpta. Tegula publicè præbita eſt: ſaxi, materiæque cædendæ, vnde quiſque vellet, ius factum, prædibus acceptis, eo anno ædificia perfecturos. Feſtinatio curam exemit vicos dirigendi, dum omiſſo ſui, alienoque diſcrimine in vacuo ædificant. Ea eſt cauſa, vt veteres Cloacæ primò per publicum ductæ, nunc priuata paſſim ſubeant tecta, formaque Vrbis ſit occupatæ magis, quam diuiſæ ſimilis.* Idem, *Et Roma*, inquit, *cùm frequentia creſcere, tum tota ſimul exurgere ædificijs, & Republica impenſas adiuuante, & ædilibus velut publicum exigentibus opus, & ipſis priua-*

Lib. 5. Lib. 5. Lib. 6.

priuatis, admonebat enim deſiderium vſus, feſtinantibus ad effectum operis, intraque annum noua Vrbs ſtetit. Et: *nulla diſtinctione, & paſſim*
Ann. 15. *erectæ domus*, vt ait Tacitus. Ex quo intelligere quiſque poteſt, Romam ab egentibus, & publica, priuataque calamitate oppreſſis, feſtinanter ſine lege ductuque artificum pleriſq; ædificantibus, domos non ad ſplendorem, & luxum, ſed ad neceſſitatem, vitamque imbricibus, ac tectis ab iniuria temporum defendendam habuiſſe. Quare ingenioſe magis quam
Lib. 1. vere de Gallico incendio L. Florus: *Paſtorum caſas ignis ille, & flamma*
cap. 13. *paupertatem Romuli abſcondit*. Caſæ enim, vt ante, minore etiam dire-
Ann. 15. ctura redierunt, arcta itinera, *hucque & illuc flexi, & enormes vici*, vt ait Tacitus: *Deformitas ædificiorum, anguſtiæ flexuræque, vicorum*, vt Sue-
In vita tonius: *Suſpenſa Vrbs, non optimis vijs, anguſtiſſimis ſemitis*, vt Cicero:
Neronis. *nixæ Cloacis ſubeuntibus domus*. Et, *forma Vrbis occupatæ magis, quàm*
cap. 38. *diuiſa ſimilis*, vt Liuius, In hac ætate per annos amplius ducentos qua-
2. Agraria in Rullũ. draginta nihil priuatim magnificè extructum reperi: pauca etiam publicè, præter ſubſtructionem Capitolij. Nam ſecundo poſt cladem acceptam anno, *Capitolium ſaxo quadrato ſubſtructum eſt, opus vel in hac Vrbis*
Lib. 6. *magnificentia conſpiciendum*, vt ait Liuius. Quæ ſanè ſubſtructio non exornando Iouis Templo, ſed monti, & areæ ſuſtinendæ, vt tutior eſſet aduerſus hoſtem facta eſt. Quod ad priuata ædificia pertinet, creſcere illa non ſinebat paupertas, quæ à maioribus recepta adhuc erat in pretio apud poſteros. Exiguus enim ex auro cenſus, & rarus vſus argenti. Ideo *Cornelius Rufinus duobus Conſulatibus, & Dictatura ſpecioſiſſimè func-*
Lib. 2. *ctus, quod decem pondo vaſa argentea comparaſſet, à Fabricio Cenſore*
cap. 4. *Senatu motus eſt*, teſte Valerio. *Manij Curij poſt Triumphos*, ait Plinius,
Lib. 18. *Immenſumque terrarum adiectum Imperio, nota concio eſt: pernicioſum*
cap. 3. *intelligi Ciuem, cui ſeptem iugera non eſſent ſatis. Hæc autem menſura plebi poſt exactos Reges aſſignata eſt*. Iugerum autem, vt ibidem, vocabatur, quod vno iugo boum in die exarari poſſet. Iuuenalis:

Sat. 14.
Mox etiam fractis ætate: ac Punica paſſis
Prælia, vel Pyrrhum immanem, gladiòſque Moloſſos,
Tandem pro multis vix iugera bina dabantur
Vulneribus; merces hæc ſanguinis, atque laboris,
Nullis viſa vnquam meritis minor, aut ingratæ
Curta fides Patriæ ſaturabat glebula talis
Patrem ipſum, turbàmque caſæ: qua fœta iacebat
Vxor, & infantes ludebant quatuor, vnus
Vernula, tres domini: ſed magnis fratribus horum
A ſcrobe, vel ſulco redeuntibus, altera Cœna
Amplior, & grandes fumabant pultibus ollæ;
Nunc modus hic agri noſtro non ſufficit horto.

Idem indicat quod pro tegula tabellis ligneis domus contegebantur,
Lib. 16. quæ dicuntur ſcandulæ. Plinius: *Scandula contectam fuiſſe Romam ad*
cap. 10. *Pyrrhi vſque bellum annis CCCCLXX. Cornelius Nepos auctor eſt*. De-
Lib. 1. nique, teſte Velleio, *Q. Cæcilius Metellus primus omnium Romæ ædem*

ex

ex marmore in ijs ipſius monimentis molitus vel magnificentiæ, vel luxuriæ princeps fuit. Quod actum eſt poſt eius Triumphum de Pſeudophilippo anno Vrbis ſexcenteſimo ſeptimo: poſt incendium Gallicum ducenteſimo quadrageſimo ſecundo. *Hic eſt Metellus Macedonicus*, ait idem, *qui Porticus, quæ fuere circundatæ duabus ædibus ſine inſcriptione poſitis, quæ nunc Octauiæ Porticibus ambiuntur, fecerat quique hanc turmam ſtatuarum Equeſtrium, quæ frontem ædium ſpectant, hodieque maximum ornamentum eius loci, ex Macedonia detulit*. Et cum Scipio Naſica item Porticus in Capitolio, Cn. Octauius in Circo moliti eſſent; *publicam magnificentiam*, vt idem Velleius eſt auctor, *Secuta priuata luxuria eſt*. Adhuc tamen Principes Ciuitatis modicas ædes, tum ex tradita conſuetudine, tum ex Romana viuendi frugalitate habitabant. Vt de reliquis coniectura fiat, quibus tenuis cenſus, aut plebeia generis humilitas erat. Catoni Conſulari, Cenſorique penates anguſti fuere. Pompeio ante tertium Triumphum parua domus in Carinis: ampliioremque factam ingreſſus Pompeij ſector Antonius quæſiuit, vbinam cœnarit Pōpeius Magnus. M. Craſſus ille ditiſſimus Romanorum anguſtis in ædibus, duobus cum fratribus eſt educatus. Auctor Plutarchus in eorum vita. Idem in Paulo Aemilio, & Valerius de Aelijs patricijs: *Sexdecim eodem*, inquit, *tempore Aelij fuerunt, quibus vna domuncula fuerat eodem loci, quo nunc ſunt Mariana monumenta, & vnus in agro Veiente fundus*. Eadem gens *nullum ante ſcrupulum argenti habuit quàm Paulus Perſe Rege deuicto. Q. Aelio Tuberoni genero ſuo quinque pondo argenti ex præda donaret*. Cæſar, teſte Suetonio, *modicis ædibus habitauit in Suburra*; & Auguſtus *in Palatio modicis ædibus Hortenſianis, & neque laxitate, neque cultu conſpicuis; vt in quibus Porticus breues eſſent Albanarum columnarum* (Hunc lapidem forte hodie Piperinum vulgo nuncupant.) *& ſine marmore vllo, aut inſigni pauimento conclauia; ac per annos amplius quadraginta eodem cubiculo hyeme, & æſtate manſit* dominus Terrarum M. Lepidi Conſulis triginta quinque annis ante Auguſtū Conſulem dicitur à Plinio Romæ domus pulcherrima fuiſſe. Quod ſi huius domus quæris ornamenta: hæc inuenies apud eumdem eodem libro. Columnas, cruſtaſque Numidici marmoris eiuſdemque ſolidas glebas, & maſſam in liminum vſu. Sed anno Vrbis DCLXII. ante primum Auguſti Conſulatum quadrageſimo nono, vt idem refert Plinius, & Valerius, L. Craſſo Oratori magnifica domus fuit in Palatio. Nam præter ſex lotos arbores ibi conſitas, *Columnas quatuor Hymettij marmoris, ædilitæatis gratia ad ſcenam ornandam aduectas in eius atrio ſtatuerat, cùm in publico nondum eſſent vllæ marmoreæ*: ideòque à Cn. Domitio vna Cenſuram gerente grauitèr reprehenſus; eademque de cauſa Craſſus Venus Palatina à Bruto dictus eſt. *Tam recens*, pergit Plinius, *eſt opulentia*; qui poſt centum ſexaginta ſex annos hæc ſcribebat, Principe Veſpaſiano anno Vrbis DCCC. XXVIII.

Vbi nunc Aedes S. Mariæ cognomēto in Porticu.

Lib. 2.

Lib. 4. c. 4.

Lib. 36. cap. 15. cap. 6.

Lib. 17. cap. 1.

Lib. 9. c. 1.

Iam ſi hac tempeſtate modica priuata ædificia fuere, quid publica? nempe Templa, Porticus, Baſilicæ ad æternitatē factæ ex manubijs prouincia-

uinciarum, ex dono, pecuniaque ditiſſimorum populorum. Sed neque ſuperiori, vel hac fermè tota ætate ædes publicæ ea forma, & amplitudine ſunt extructæ, quam fortè animo amplectimur, & multi haud perinde docti eruditique inaniter prædicant. Nam anno Vrbis DCLXII. cum
Loc. cit. Cenſor Craſſus eas Columnas Hymetij marmoris habebat in atrio. *In publico*, vt ait Plinius, ***nondum erant vllę marmoreæ***. Non ergo inuſitata erat ædificiorum ſpecies, quæ tunc ſola compage murorum, pilarumq;
Dec. 4. lib. 10. lateritia firmitate conſtabant, aut Columnis nitebantur ex Albano lapide, vel Tiburtino. Liuius: *Alij*, inquit, *ſpeciem ipſius Vrbis nondum exornatę, neque publicis, neque priuatis locis: alij ſingulos Principum eluderent*. Quod actum eſt anno Vrbis DLXXII. Plutarchus in comparatione Periclis, & Fabij: *Aedificia*, inquit, *quibus Pericles Athenas exornauit cum omnibus, quęcumque ante Cęſares Roma habuit, non ſunt conferenda; ſed longe lateque ſine vlla comparatione, magnificentia, & nobilitate præ his obtinent illa primas*. Templa vero ferme modica fuerunt, & anguſta: cuiuſmodi aliqua adhuc extant prope ripam Tiberis in Foro Boario veteri. Templum Feretrij Iouis quindecim pedes longum, teſte Dionyſio fuit, ideſt palmos recentes Romanos viginti. In Foro Romano aliquot Baſilicæ, multa erant Templa; vtique non magna, vt locus caperet. Illud ipſum Capitolium omnium delubrorum, religionum, ſacrorum caput, Deorum, vt aiebant, domicilium, & alterum
Lib. 4. Iouis fulminantis Cœlum, pilis latere coctili dealbatis tres in partes diuiſum ſuſtinebatur, vt Dionyſius, & pari propemodum longitudine, ac latitudine, quindecim dumtaxat latitudini detractis, patebat ducentos pedes: ideſt ducentos ſexaginta ſex palmos, & beſſem, vel vncias octo.

Sed quanto maiora Templa Romæ, vel magni Conſtantini potentia, vel deinceps maximorum Pontificum religio, vel purpuratorum Principum munificentia, vel priuatorum Ciuium liberalitas molita eſt? Capitolinus verò Romanorum Deorum Auguſtus fuit in Templo

Fictilis, & nullo violatus Iuppiter auro.

Vt cæteros Deos, vilem ſcilicet, ſordidamque plebeculam, non puderet à figulo regi. Ideoquè poſtea dixere Romani.

Fictilibus creuere Deis hęc aurea Templa.

Igitur quamuis ſuperſtitioſum populum Aedium ſacrarum cultus, ſplendorque vehementer vrgeret; tamen quia bellicarum expeditionum, repurgandi Vrbem, ſolemnes edendi ludos, Imperium propagandi cura
Lib. 5. detinebatur, alio maiores ſumptus machinaſque conuerterat. *Cum in condendis ędificijs*, ait Strabo, *Græci acuti maxime, ac ſolertes fuiſſe videantur, cum pulchritudinem, & munimentum ingenioſè proſpicerent, portuſque, & agri feracitatem: Romani ea maximè animaduerterunt, quę illi neglexere, ſtrata videlicet Viarum, Aquęductus, Cloacas, quibus Ciuitatis ſordes in Tiberim eluerentur. Cernere licet ſtratas in agro vias, excisis ad hęc collibus, exageratis vallibus, vnde nauigiorum onera plauſtris exciperentur. Cloacæ duro cameratę lapide peruias carris ſtramentorum ſemitas reliquerunt. demum adiungit:* ὡς δὲ εἰπεῖν οἱ παλαιοὶ μὲν τοῦ κάλ-

λους

λους τῆς ῥώμης ὀλιγώρουν πρὸς ἄλλοις μείζοσι, καὶ ἀναγκαιοτέροις ὄντες· οἱ δὲ ὕστερον, καὶ μάλιστα οἱ νῦν καθ' ἡμᾶς, οὐ δὲ τούτου καθυστέρησαν, ἀλλ' ἀναθημάτων πολλῶν, καὶ καλῶν ἐπλήρωσαν τὴν πόλιν. *vt in ſumma dicam, Antiqui pulchritudinem Romę paruifecerunt, cum in maioribus, & magis neceſſarijs verſarentur. Poſteri autem, & maximè noſtra ętate* (ſcripſit autē ęt ate Auguſti) *neque huic defuerunt, ſed monumentis, donarijſquè multis ac pręclaris impleuerunt Vrbem*, Itaque Plinius *Senex*, inquit, & de æuo Cæſaris loquitur, *Aggeris vaſtum ſpatium, & ſubſtructiones inſanas Capitolij mirabantur; pręterea Cloacas, operum omnium dictu maximum, ſuffoſſis montibus, Vrbe penſili ſubterque nauigata.* Quid? hæc tria admiranda, Aggerem, Subſtructiones Capitolij, Cloacas Vrbs tantum cōtinebat, quæ deinceps fuit vniuerſa miraculum? Ita ſanè. Sed neque hæc laudauit Cyneas Pyrrhi Epirotarum Regis legatus, qui Romana omnia curioſius contemplatus, populi multitudinem Lernææ inſtar Hydræ renaſcentem, & Senatum Regum in Vrbe ſurpexit, prætereа nihil. Accedebat aliud non leue deformitatis argumentum. Nam affluente multitudine cum propter religionem nec produci pomœrium, nec Vrbis mœnia dilatari poſſent, neceſſe habebant domos in magnam altitudinem attollere. Cum vero Vrbs ſeptem Colles, valleſque intermedias complecteretur; alia iacebant in ſubiectis vallibus, alia editiſſima his imminebant è montibus ædificia, ſemitis, vijſque duntaxat perangustis interpoſitis. Quo inobſcuratæ Ciuium ædes, vicique publici tenebricoſi, & offuſi caligine Solis apertam lucem accipere prohibebantur. Hoc Ariſtides indicat, cum in ſepticolli ambitu plures, & alias alijs impoſitas Vrbes enumerat. Quamquam hoc laudi vertat, laxatis præſertim illo æuo viarum ſpatijs, domibuſque magnificè extructis. Idem ſignificat Tacitus: *Impetu peruagatum incendium plana primùm, deinde in edita aſſurgens, obnoxia Vrbe, arctis itineribus, hucque & illuc flexis, atque enormibus vicis, qualis vetus Roma fuit.*

Lib. 36. cap. 15.

In Encomio Vrbis.

15. Ann.

Iuuenalis: *Quod ſpatium tectis ſublimibus? vnde cerebrum*
Teſta ferit, quoties rimoſa, & curta feneſtris
Vaſa cadunt, ... Sat. 3.

Idem: *. . . . . . . rhedarum tranſitus arcto*
Vicorum inflexu, &c. Ibidem.

Inter hæc incommodæ deformitatis indicia, vnum erat Vrbi exornandæ non leue momentum, nempe ſtatuarum copia, quas primus M. Marcellus Captis Syracuſis intulerat, ac poſt illum è Græciæ, Aſiæque Vrbibus Imperatores pari contentione congeſſerant. *Mummius*, inquit Plinius, *deuicta Achaia, repleuit Vrbem.* Multa & Luculli inuexere. Quintus Metellus Macedonicus ſtatuas Equitum Alexandri Magni, & ipſius Regis à Lyſippo factas maximum Vrbis ornamentum, vt ſcribit Velleius, ex Macedonia detulit, & primus omnium Romæ, vt dicebam, domum ex marmore molitus, eas ita collocauit, vt frontem ædium aſpicerent. Atqui non multo poſt, nempe anno Vrbis DCXXIX. *Cenſores L. Caſſius Longinus, & Cn. Seruilius Cępio*, vt ſcribit Velleius, *Lepidum Aelium*

Lib. 1.

Lib. 2.

Augu-

Augurem, quòd ſex millibus Aedes conduxiſſet adeſſe iuſſerunt. At nunc ſi quis, inquit, *tanti habitet, vix vt Senator agnoſcitur. Adeò maturè à rectis in vitia, à vitijs in praua, à prauis in pręcipitia peruenitur*. Scribebat autem Velleius Paterculus Tiberio Principe.

At anno Vrbis DCLXII, cum domus Craſſi Oratoris, vt aiebam, laudabatur in Palatio: *Aliquanto prę ſtantior*, ait Plinius lib. 17. cap. 1. *in eodem Palatio Q. Catuli, qui Cimbros cum Caio Mario fudit. Multo vero pulcherrima conſenſu omnium ętate ea in Colle Viminali C. Aquilij Equitis Romani, clarioris illa etiam, quam iuris ciuilis ſcientia, cum tamen obiecta Craſſo ſua eſt.*

Plin. lib. 36. c. 6. habet 666. vbi erratū eſt 10. annis. Lib. 36. cap. 15.

In fine huius ætatis domus ædificari cœptæ magnificæ, ac nobiles; Nam domus illa M. Lepidi, quà pulchrior Romæ nulla fuit anno Vrbis DCLXXVI. intra annos triginta quinque centeſimum locum teſte Plinio non obtinuit; nempe ad annum Vrbis DCCXI. & primum Auguſti Conſulatum, à quo nos tertiam Aetatem ædificandi auſpicamur. Quo etiam tempore Capitolium, quod bello Ciuili arſerat, columnis è Templo Iouis Olympici aduectis, à Sylla reſtitutum, æreis tegulis inauratis. Q. Catulus obtexit, perfectumque magnificentiſſimè dedicauit.

Ædificia Vrbis ab Auguſto ad Neronianum incendium. Cap. XXVI.

TERTIA igitur hac Aetate, Auguſto Principe, quàm ſtabilita Imperio, tam pulcherrimorum ædificiorum acceſſione decorata Roma eſt. Superiori ætate iam inclinante laudabantur Porticus Scipionis Naſicię in Capitolio, Metelli, Octauij, & Minucij, de quibus dixi. Pompeius autem Vrbem nouiſſimè ornauerat extructo Theatro, Porticu, Domo, Baſilica: tum Paulus Æmilius Baſilica Phrygijs Columnis admirabili: tum Cæſar pulcherrimo Foro, *Qui de ornanda, inſtruendaq; Vrbe plura, ac maiora in dies deſtinabat, niſi talia meditantem mors*, vt ait Suetonius, *pręueniſſet*. Quæ omnia perfecit Auguſtus. Tacitus; *Vrbem ipſam magnifico ornatu: pauca admodum vi tractata ab Auguſto*. Strabo. *Pompeius*, inquit, & *D. Cęſar, & Auguſtus, eiuſque filij, & familiares, & vxor, & ſoror cunctorum ſtudium ſimul, & impenſas ad comparanda decora ſuperarunt*. Suetonius in Auguſto, *Vrbem pro maieſtate Imperij ornatam, & inundationibus, incendijſque obnoxiam excoluit: publica opera plurima extruxit; ſed & cęteros viros hortatus eſt, vt pro facultate quiſque monimentis vel nouis, vel refectis, & excultis Vrbem adornarent; multaque à multis extructa ſunt, pręſertim ab Agrippa*. Dion, *Agrippa vltro Aedilis factus eſt; omniaque ędificia publica, omnes vias priuatis impendijs refecit: Cloacas expurgauit: ac per eas in Tiberim ſubuectus eſt*. Liuius, *Auguſtum Cęſarem Templorū omnium conditorem, aut reſtitutorem*. Ouidius:

Cap. 44. Lib. 1. Annal. Lib. 5. Cap. 28. Lib. 49.

Sub

Sub quo delubris ſentitur nulla ſenectus. Dec. 1. l. 4.
Nec ſatis eſt homines; obligat ille Deos. 2. Faſt. de
Templorum poſitor, templorum ſancte repertor, eodem.
Sit ſuperis opto mutua cura tui.
Dent tibi cœleſtes, quos tu cœleſtibus annos.
Pròque tua, maneant in ſtatione, domo.

Idem, referente Suetonio, *Spatium Vrbis in Regiones quatuordecim vicoſque ſupra mille diuiſit, inſtituitque, vt illas annui Magiſtratus ſortitò tuerentur: aduerſus incendia Excubias nocturnas, Vigileſque commẽtus eſt. Ad coercendas inundationes alueum Tiberis laxauit, ac repurgauit, completum olim ruderibus, & ædificiorum prolapſionibus coarctatum.* Idem, ne tanta domorum diſſimilitudo eſſet, quod aliæ deprimerentur in valles: aliæ attollerentur in colles, edicto cauit, vt ait Strabo: *Nequis ſupra pedes ſeptuaginta, hoc eſt noſtrates palmos nonaginta tres, & trientem, ſiue vncias quatuor ædificaret.* Idemque poſtea ſanxiſſe Neronem affirmat Tacitus; quamquam certam altitudinem ſuppreſſit. At Traianus, vt ait Aurelius Victor, & idem affirmans Eutropius, *Maiorem ſexaginta pedibus, nempe octuaginta palmis, altitudinem inhibuit.* Etſi ad Romanoſuè ſolos id pertineat, an prouinciales, an vtroſque dignoſci non planè queat. *Tiberis*, inquit Aurelius Victor in Traiano, *inundauit magna clade ædium: & terremotus grauis per Prouincias multas atroxque peſtilentia, fameſque, & incendia facta ſunt. Quibus omnibus Traianus per exquiſita remedia plurimum opitulatus eſt, ſtatuens, ne domorum altitudo ſexaginta ſuperaret pedes ob ruinas faciles, & ſumptus, ſiquando talia contingerent, exitioſos.* Tacitus ſic domorum altitudinem expreſſit: *Nec ſiſti*, inquit, *poterant ſcandentes per coniuncta ædificia, quæ, vt in multa pace, in altum edita, ſolum Capitolij æquabant.* Significat autem ab ima valle, in qua erat Forum Romanum, erecta ædificia, præaltis tectis æquaſſe ſolum collis Capitolini; & loquitur de parte montis, in qua fuit Iouis Templum, editiſſima, & Tarpeio ſaxo proxima. Cæterum vigebat ſub Auguſto ſtudium ædificandi non modò in Principibus, quos ille ſuo exemplo, ac perſuaſione excitauerat, ſed etiam in cæteris. Strabo: δι' ἣν ἐπὶ τοσοῦτον αὐξηθεῖσα ἡ πόλις ἀντέχει τοῦτο μὲν τροφῇ, τοῦτο δὲ ξύλοις, καὶ λίθοις πρὸς τὰς οἰκοδομίας, ὡς ἀδιαλείπτως ποιοῦσιν αἱ συμπτώσεις, καὶ ἐμπρήσεις, καὶ μεταπράσεις ἀδιάλειπτοι, καὶ αὗται οὖσαι. καὶ γὰρ αἱ μεταπράσεις ἑκούσιοί τινες συμπτώσεις εἰσὶ, καταβαλλόντων καὶ ἀνοικοδομούντων πρὸς τὰς ἐπιθυμίας ἕτερα ἐξ ἑτέρων. *Quam ob cauſam tantum aucta Ciuitas ſufficit, tum ad cibatum, tum lignis, & lapidibus ad ædificia, quæ continenter faciunt ruinæ, & incendia, & indeſinenter venditarum domorũ extructiones: hæ enim & voluntariæ quędam ruinæ ſunt, Ciuibus alias ex alijs ædes diruentibus, & pro libito ædificantibus.* Eorundem incendiorum, prolapſionum, & ſtructurarum, quæ ſequentes ætates etiam tenuere, cùm alij, tum Iuuenalis meminit.

Cap. 30. — Lib. 15. — Lib. 3. Hiſt. — Lib. 5. — Sat. 3.

Nam quid tam miſerum, tam ſolum vidimus, vt non
Deterius credas horrere incendia, lapſus
Tectorum aſſiduos, ac mille pericula ſæuæ
Vrbis? &c.

Deinde: *Nam ſi procubuit, qui ſaxa Liguſtica portat*
Axis; & euerſum fudit ſuper agmina montem,
Quid ſupereſt de corporibus? &c.

Plinius in Panegyrico. *Itaque non vt ante immanium tranſuectione ſaxorum Vrbis tecta quatiuntur. Stant ſecuræ domus, nec iam Templa nutantia.* Quæ pertinent ad poſteriora Domitiani tempora. Neque minor ſucceſſoribus Auguſti cura ædificãdi fuit; nam & Palatium Tiberiana domo Tiberius auxit, *Aedes Deum vetuſtate aut igni abolitas, cœptaſque ab Auguſto Libero, Liberæ, & Cereri, & Floræ iuxta Circum Maximum, &* Lib. 2. Annal. *Iano apud Forum Olitorium dedicauit: Spei autem ædem Germanicus,* vt ſcribit Tacitus. tum Caius Cæſar *ſua domo Vrbem cinxit,* vt ait Plinius. Lib. 36. cap. 15. Et Ciues immenſæ laxitatis domos peregrino marmore veſtiebant; cum primus Mamurra Eques Romanus Catulli vel conuicio nobilitatus, *Totius domus ſuæ in Cœlio monte parietes cruſta marmoris* operuerit; ac *to-* Lib. 36. cap. 6. *tis ædibus nullam niſi è Caryſtio, aut Lunenſi marmore Columnam* habuerit, vt ait Plinius. Hac eadem ætate, vel deficiente iam altera, publicis ædificijs ornata eſt admirabiliter Ciuitas: duobus Foris, Cæſaris, & Auguſti: tribus Theatris, Pompei, Marcelli, Balbi: Amphitheatro Statilij Tauri: Porticibus, Baſilicis, Balneis, innumerabilibus Fontibus tum ſtagnantibus, tum ſalientibus. Plinius; *Agrippa in Aedilitate ſua, adiecta Virgine Aqua, cæteris corriuatis, atque emendatis, lacus DCC. fecit: præterea ſalientes C V. Caſtella CXXX. complura etiam cultu magnifica: operibus ijs ſigna CCC. area aut marmorea impoſuit, Colũnas ex marmore CCCC. eaque omnia annuo ſpatio.* Deinde Claudius quartus ab Auguſto perductos Cæruleum, & Curtium Fontes, & Anienis riuũ diuiſit in plurimos, & ornatiſſimos lacus. Denique moriens Auguſtus iure gloriatus eſt, Vrbem ſe marmoream relinquere, quam lateritiam accepiſſet. Vt eſſet pretioſior ſeruitus Ciuitatis: atque ex Ciuibus Reges facere videretur, quibus Regias inſignes è marmore ipſe feciſſet.

Ædificia Vrbis à Neronis incendio ad Honorium Cæſarem, ſub quo à Gothis capta eſt. Cap. XXVII.

VERVM in tanto decorum apparatu adhuc anguſtiæ illæ flexuræque vicorum manebant. domus pleræque non directæ ad lineam, non conuerſæ ad normam, fortuitò potius natæ, Cap. 38. quàm prudentia cõditoris. Itaque Nero teſte Suetonio, *Quaſi offenſus deformitate veterum ædificiorum, & anguſtijs flexuriſque vicorum*

rum

rum incendit Vrbem, Quo præſertim incendio accidit, *Quod*, referente Seneca, *aiebat Timagenes fœlicitati Vrbis inimicus: Romæ ſibi incendia ob hoc vnum dolori eſſe, quod ſciret meliora reſurrectura, quàm arſiſſent*. Nam *cum in quatuordecim Regiones Roma diuideretur, quatuor integræ manſere: tres ſolo tenus deiectæ: ſeptem reliquis pauca tectorum veſtigia ſupererant, & ſemiuſta*, vt ait Tacitus. Confeſtim tamen Vrbs multo pulchrior Quarta iam ædificationis Ætate, decimo Neronis anno, ſuis reſurrexit è flammis. Nam, vt idem Tacitus, *Domus non vt poſt Gallica incendia nulla diſtinctione, vel paſſim erectæ; ſed dimenſis vicorum ordinibus, & latis viarum ſpatijs, cohibita ædificiorum altitudine, affabrè factis areis, additiſque Porticibus, quæ frontem Inſularum protegerent. Eas Porticus Nero ſua pecunia extructurum, purgataſque areas dominis traditurum pollicitus eſt. Addidit præmia pro cuiuſque ordine, & rei familiaris copijs, finiuitquè tempus, intra quod effectis domibus, aut inſulis adipiſcerentur. Ruderi accipiendo Hoſtienſes paludes deſtinabat, vtque naues, quæ frumentum Tiberi ſubuectaſſent, onuſtæ rudere decurrerent. Aedificiaque ipſa certa ſui parte ſine trabibus, ſaxo Gabino, Albanoque ſolidarentur, quod is lapis igni imperuius eſt. Iam aqua priuatorum licentia intercepta, quo largior, & pluribus in locis in publicum flueret, cuſtodes: & ſubſidia reprimendis ignibus in propatulo quiſque haberet: nec communione parietum, ſed proprijs quoque muris ambirentur. Ea ex vtilitate accepta decorem quoque nouæ Vrbi attulere. Erant tamen qui crederent veterem illam formam ſalubritati magis conduxiſſe, quoniam anguſtiæ itinerum, & altitudo tectorum non perinde Solis vapore perrumperentur. At nunc patulam latitudinem, & nulla vmbra defenſam grauiora æſtu ardeſcere*. Tunc Nero *non in alia re damnoſior quàm in ædificando*, vt ait Suetonius, *Domum à Palatio Eſquilias vſque, antea factam, & incendio abſumptam refecit*: parique nomine Auream nominauit. cuius tanta fuit laxitas, vt Roma pœne fieret domus Principis, quæ nihilominus humani generis capax relinquebatur. Hæc verò eſt ætas, qua pulchritudinem Vrbis vix cogitando aſſequi licet, nedum narrando exprimere. tantus inerat ædificijs ſplendor, & luxus. Tacitus. Nero *extruxit domum, in qua haud perinde gemmæ, & aurum miraculo eſſent, ſolita primum, & luxu vulgata*. Quare etſi teſte Suetonio cuncta ibi diſtincta gemmis vnionumque conchis erant; admirationi non fuere, vſu, luxuque vulgata. Plinius ſtratas argento mulierum balineas reprehendit. Seneca de Balneis loquens; *Pauper*, inquit, *ſibi videtur, ac ſordibus, niſi parietes magnis, & pretioſis orbibus refulſerunt: niſi Alexandrina marmora Numidicis cruſtis diſtincta: niſi illis vndique operoſa, & in picturæ modum variata circumlitio prætexitur: niſi vitro abſconditur camera: niſi Thaſius lapis, quondam rarum in aliquo ſpectaculum Templo, piſcinas noſtras circumdedit, in quas multa ſudatione corpora exinanita demittimus. niſi aquam argentea Epiſtomia fuderunt: & adhuc plebeias fiſtulas loquor. Quid cum ad Balnea libertinorum peruenero?*

Epiſt. 41.
Lib. 15. Annal.
Loc. cit.
In vita Neronis cap. 31.
Lib. 33. cap. 12.
Epiſt. 86.

Luxus ædificiorũ Romanorum. *quantum ſtatuarum, quantum columnarum eſt, nihil ſuſtinentium, ſed in ornamentum poſitarum impenſæ cauſa? quantum aquarum per gradus cum fragore labentium? eo deliciarum peruenimus, vt niſi gemmas calcare velimus. Quid loquar,* inquit idem, *marmora, quibus Templa, quibus domus fulgent? quid lapideas moles in rotundum, ac læue formatas, quibus porticus, & capacia populorum tecta ſuſcipimus?* Et rurſus, *Delectant nos ingentium maculæ columnarum, ſiue ex Aegyptijs arenis, ſiue ex Africæ ſolitudinibus aduectæ porticum aliquam, vel capacem populi cœnationem ferunt. Miramur parietes tenui marmore inductos, & cùm auro tecta perfundimus, quid aliud, quàm mendacio gaudemus?* Idem:
Epiſt. 104. *Deinde in ipſas domus impenditur cura, vt in laxitatem ruris excurrant, vt parietes aduectis trans maria marmoribus fulgeant, vt tecta varientur auro, vt lacunaribus pauimentorum reſpondeat nitor.* Idem: *Verſa-*
Epiſt. 90. *tilia cœnationum laquearia ita coagmentant, vt ſubinde alia facies, atque alia ſuccedat: & toties tecta quoties fercula mutentur.* Ibidem de
De Conſol. ad Heluiam. cap. 10. priſcis loquens, *Non habebant,* inquit, *domos inſtar Vrbium.* Et: *quorum tecta nondum auro fulgebant: quorum Templa nondum gemmis renidebant.* Idem de Ira: *Hi nempe oculi, qui non ferunt, niſi varium,*
Cap 35. *ac recenti cura nitens marmor: qui menſam niſi crebris diſtinctam nauis:*
Lib. 16. *qui nolunt domi niſi auro pretioſa calcare.* Ammianus de Conſtantio Romam inuiſente loquens, *Perque omne latus,* inquit, *quo ſe oculi contuliſſent, miraculorum denſitate perſtrictus.* Plinius: *Ad Vrbis noſtræ*
Lib. 36. cap. 15. *miracula tranſire conueniat: & ſic quoque Terrarum Orbem victũ oſtendere. Quod accidiſſe toties pœne, quot referentur miracula apparebit. Vniuerſitate vero aceruata, & in vnum quemdam cumulum coniecta, non alia magnitudo exurget, quàm ſi Mundus alius quidam vno in loco vniretur.* Et deinde: *Computet in hac æſtimatione qui volet marmorum molem, opera pictorum impendia regalia, & cum pulcherrima, laudatiſſimaque certantes centum domos, poſteaque eas ab innumerabilibus alijs in hanc diem victas.* Iuuenalis:

Sat. 4.
Quid refert igitur, quantis iumenta fatiget
Porticibus? quanta nemorum vectetur in vmbra?
Iugera quot vicina foro, quas emerit ædes?

Sat. 3. Et: *Quod ſpatium tectis ſublimibus? &c.*

Syln. lib. 1. Statius de Ciuili domo.

. . . . . pandit nitidos domus alta Penates,
Claràq; gaudentes plauſerunt limina Cycni.
Digna Deæ ſedes nitidis nec ſordet ab aſtris.
Hic Libycus, Phrygiuſque ſilex, hic dura Laconum
Saxa virent: hic flexus Conyx, & concolor alto
Vena mari, rupeſque nitent, quis purpura ſæpe
Oebalis, & Tyrij moderator liuet aheni.
Pendent innumeris faſtigia nixa columnis:
Robora Dalmatico lucent ſatiata metallo:
Excludunt radios ſyluis decuſſa vetuſtis

Fri-

Frigora: perſpicui viuunt in marmore fontes;
Nec ſeruat Natura vices, hic Sirius alget
Bruma tepet; verſumque domus ſibi temperat annum.

Eodem libro admiranda priuati Balnei admirabili carmine ſic refert.

Sola nitet flauis Nomadum deciſa metallis
Purpura: ſola cauo Phrygię quàm Sy͂nados antro
Ipſe cruentauit maculis lucentibus Atys:
Quaſque Tyrus niueas ſecat, & Sydonia rupes.
Vix locus Eurotę viridis, cum regula longo.
Synnada diſtinctu variat; non lumina ceſſant:
Effulgent Camerę, vario faſtigia vitro,
In ſpecies, animoſque nitent. Stupet ipſe beatas Cameræ
Circumplexus opes, & parcius imperat ignis. è vitro,
Nil ibi plebeium: nuſquam Temeſea notabis
Aera; ſed Argento fœlix propellitur vnda,
Argentoque cadit, labriſque nitentibus, inſtat
Delicias mirata ſuas, & abire recuſat.

Hic inter cætera ornamenta vitreæ Cameræ laudantur.

De his Plinius: *Pulſa deinde ex humo pauimenta in cameras tranſiere è vitro: nouitium & hoc iumentum*, tum de Agrippa: *non dubie vitreas in Thermis facturus Cameras, ſi prius inuentum id fuiſſet: aut à parietibus ſcenę, vt diximus, Scauri perueniſſet in Cameras.* Lib. 36. cap. 15.

Martialis de Thermis Tuccæ:

Idem beatas lautus extruit Thermas, Ep. 77. l. 9.
De marmore omni, quod Caryſtos inuenit,
Quod Phrygia, ſiue Afra quod Nomas mittit,
Et quod virenti fonte lauit Eurotas.

Additum parietibus aliud ornamentum, pictura. Plinius: *Sèd nulla gloria artificum eſt, niſi eorum, qui tabulas pinxere; eoque venerabilior apparet antiquitas. Non enim parietes excolebant dominis tantum, nec domos vno in loco manſuras, quę ex incendijs rapi non poſſent. nondum libebat parietes totos pingere.* Lib. 35. cap. 10.

Præterea Columnarum in ijs præcipuus decor. Iuuenalis. Sat. 7.

Parte alia longis Numidarum fulta columnis
Surgat, & algentem rapiat cœnatio Solem.

Iulius Capitolinus de domo priuati Ciuis, in vita Antonini Pij, *Cum domum,* inquit, *Omuli viſens, miraſque Columnas porphyreticas, requiſiſſet, vnde eas haberet.* Flauius Vopiſcus in vita Taciti Imperatoris. *Domum ſuam,* inquit, *deſtrui pręcepit, atque in eo loco Thermas publicas fieri priuato ſumptu iuſſit. Columnas centum Numidicas pedum vicenum ternum Hoſtienſibus dari.* Hæc illi priuato fuit. Iulius Capitolinus de domo ſuburbana Gordianorum: *Villa eorum via Præneſtina ducentas colũnas vno periſtylo habens, quarum quinquaginta Chriſteæ, Claudianæ quinquaginta, Numidicæ pari menſura ſunt. In qua Baſilicæ centenariæ tres. Cætera huic operi conuenientia, & Thermæ quales præter Vr-* In Gord. Iun.

bem, vt tunc nuſquam in Orbe Terrarum. Ex quibus publica opera poſtea ſumptu Cæſarum perfecta æſtimare quiſque poterit.

Alia habet I. Lipſius lib.3 de Magnitud. Rom. c. 4. & 8. Buleng. de Imper Rom. c.1.

Cæterum vt huius ætatis ſucceſſus in ædificando conſt[illegible]t, ſublato Nerone, & Galba, ignibus bellorum Ciuilium, quibus Otho, & Vitellius arſerant, conflagrauit & Roma. Quam mox deformem incendijs, ac ruinis Veſpaſianus, teſte in eius vita Suetonius: *Inſtaurauit, vacuas areas occupare, & ædificare ſi poſſeſſores ceſſarent, cuicunque permiſit*. Ipſe Capitolium, Amphitheatrum, Templum Pacis, alia extruxit. Rurſus grauiora ſub Tito incendia extitere. Sed ille Amor, ac Deliciæ generis humani, nihil niſi ſibi publicè perijſſe teſtatus, cuncta prætoriorum ſuorum ornamenta operibus ac Templis deſtinauit: dumque enixè reſtituit, intempeſtiua morte præuentus Domitiano rapaci, ac ſæuo reliquit Imperium. Cui, cætera fratris diſſimili, non defuit tamen cura inſtaurandæ exornandæque Vrbis: iuſtioreque titulo, cum Sarmaticus, Germanicus, Dacicus dicebatur, dici poterat Aedificator. Hic præter Capitolium iam tertiò refectum, Templa pulcherrima paſſim erexit: plurima, & ampliſſima incendio conſumpta reſtituit: noua, & ornatiſſima excitauit; &, quod maximum decorem Vrbi attulit, vias laxauit inſtitorum, mercatorumquè tabernis, & officinis artificum occupatas. Illa enim tempeſtate cum ex omnibus terrarum plagis in hanc communem Gentium ſedem, patriamque conuolarent; exundante tum hominum multitudine, tum copia rerum, Cauponum, Laniorum, Tonſorum, Librariorum, cæterorumque opificum pilæ, tentoria, tabernæ domorum parietibus in publico affixæ magnam viarum partem perpetuis veluti nundinis inſederant; vt exigua, anguſta, & cœnoſa ſemita celeberrimis relinqueretur in locis, quà ægrè ciues incedere: ſellas, lecticaſque ferre vectores: currus, & pilenta agere aurigæ, ingentium marmorum, lapidumque pondera vectibus, carris, trochleis moliri cogerentur, nec poſſent. Quod ſcilicet ludorum cauſa conſtat antea eueniſſe. Suetonius in Cæſ. *Ad quæ omnia ſpectacula tantum vndique confluxit hominum, vt plerique aduenæ, aut inter vicos, aut inter vias tabernaculis poſitis manerent, ac ſæpe præ turba eliſi, exanimatique ſint plurimi, & in his duo Senatores*. Quæ omnia tam publicæ commoditatis, quam decoris impedimenta ſuſtulit Domitianus. Ideoque Martialis:

Cap.39.

Lib. 7. Epig.60.

Abſtulerat totam temerarius inſtitor Vrbem,
Inque ſuo nullum limine limen erat.
Iuſſiſti tenues, Germanice, creſcere vicos;
Et modò quæ fuerat ſemita, facta via eſt.
Nulla catenatis pila eſt præcincta lagœnis,
Nec Prętor medio cogitur ire luto.
Stringitur in denſa nec cæca nouacula turba,
Occupat aut totas nigra popina vias.
Tonſor, caupo, coquus, lanius ſua limina ſeruant,
Nunc Roma eſt, nuper magna taberna fuit.

Itaque partim exuta ſordibus, partim ab incendio nouis molitionibus orna-

ornata, inſtar Phœnicis ab eodem reſurrexiſſe dicitur: Lib.5.epigram.7.

Qualiter Aſſyrios renouant incendia nidos,
Vna decem quoties ſecula vixit auis:
Taliter exuta eſt veterem noua Roma ſenectam,
Et ſumpſit vultus præſidis ipſa ſui.

Denique ſic Vrbem varijs, pulcherrimiſque ædificijs Domitianus auxit, ornauitque, vt Plutarchus in vita Valerij Public. ad eum accommodans Epicharmi ſententiam in prodigum hominem dixerit, ἔχεις νόσον, χαίρεις τῷ οἰκοδομεῖν, ὥσπερ ὁ μίδας ἐκεῖνος ἅπαντά σοι χρυσᾶ, καὶ λίθινα βουλόμενος γίνεσθαι. *habes morbum, gaudes ędificans, vt Midas ille, omnia tibi aurea, & gemmea locari volens*. Eoque iam mortuo, & Traiano Principe Martialis dicere potuit.

Terrarum Dea, gentiumque Roma;
Cui par eſt nihil, & nihil ſecundum.

Sed Traianus quemadmodum alter Romulus perpetuis victorijs fundauit, & propagatum ſtabiliuit Imperium: ſic Vrbem egregijs operibus decorauit. *Quam magnificus*, inquit in Panegyr. Plinius *in publicum es. Hinc porticus, inde delubra occulta celeritate properantur, vt non conſummata videantur. Hinc immenſum latus Circi Templorum pulchritudinem prouocat digna populo victore gentium ſedes, nec minus ipſa videnda, quam quæ ex illa ſpectabuntur*. Et paulo ante. *Datur intueri pulcherrimas ędes deterſo ſitu auctas, ac vigentes. Magnum hoc tuum non erga homines modo, ſed erga tecta ipſa meritum, ſiſtere ruinas: ſolitudinem pellere: ingentia opera eodem quo extructa ſunt animo, ab interitu vindicare. Muta quidem illa, & anima carentia; ſentire tamen, & lętari videntur, quod niteant, quod frequententur: quod aliquando cœperunt eſſe Domini, non ſeruientis.* Hæc ille, quibus crebra inſtauratio ſimilium ædium declaratur. Fuit hæc ſane Cæſarum egregia contentio, vt Vrbem, quam vt *Deam* colebant, quam *Aeternam* dixerant, pro ſe quiſque, auguſtis molibus augerent. Verum eadem, deficiente iam aureo Imperij ſeculo, poſt Traianum, Antoninum, Marcum eraſo veteri nomine à Commodo Principe Commodiana dicta, pœne ſuſcitatis admotiſq; Neronianis facibus conflagrauit, quas Coloniæ ſuæ deberi funeſta illa furia proclamabat. Ideoque ſtatuam mille librarum auream habuit cum Tauro, & Vacca quaſi Vrbis Conditor. Quæ Lampridius in vita, Dion, eiuſque compendium enarrarunt, & in eius numiſmatis extant imagines.

Seuerus autem elogio Tertulliani *conſtantiſſimus Cæſarum* multo conſtantior fuit, cum Vrbem ſtabili ædificiorum ſtructura ſolidauit, quam cum gloriam ciuili ſanguine imbutam exercituum ſtrage, atque Vrbium excidio obruebat. *Romæ*, inquit Spartianus in eius vita, *omnes Aedes publicas, quę vitio temporum labebantur inſtaurauit, nuſquam prope ſuo nomine adſcripto, ſeruatis tamen vbique titulis conditorum. Et Alexander*. vt Lampridius, *opera veterum Principum inſtaurauit: ipſe noua multa conſtituit*. Quo tempore quemadmodum ornarentur extrinſecus Lib.7. Seuerus, & Alexāder exornant Vrbem.

Lib. 7. Romana ædificia luculenter expreſſit Herodianus. Nam de Prætorianis Cohortibus ſcribens cum plebe Romana certantibus, ait: *οἰκιῶν τε τῶν ἐργαστηρίων ταῖς θύραις, καὶ εἴ τινες ἦσαν ξύλων ἐξοχαὶ, πολλαὶ δὲ αὐτὰ κατὰ τὸν πόλιν, πῦρ προσετίθεσαν. ῥᾷστα δὲ διὰ πυκνότητα τῶν συνοικιῶν, ξυλείας τε πλῆθος ἐπάλληλον μέγιστον μέρος τῆς πόλεως τὸ πῦρ ἐνεμήθη. Domorum, & Tabernarum foribus, & ſiquæ erant ex ligno proiecturæ, huiuſmodi autem multæ in Vrbe ſunt, ignem* milites *admouerunt. facillime autem propter domorum denſitatem, & ligneæ materiæ copiam continuatam*

Lib. 3. Hiſt. *magnam partem Vrbis ignis deuaſtauit.* Quem morem decorandi domorum, Templorumque frontes ligneis ornamentis, antiquis etiam Reipublicæ temporibus fuiſſe, vſurpatum didicimus à Tácito. Nam loquens de Templo Iouis Capitolini reſtituto à Sylla, perfecto, dedicatoque à

Ornamenta domorum inaurata. Q. Catulo: *Inde,* inquit, *lapſus ignis in porticus appoſitas Aedibus. Mox ſuſtinentes faſtigium Aquilæ vetere ligno traxere flammam, alueruntquè.* Itaque epiſtilia, & coronas, aliaque ornamenta, quæ prominent, ex ædificijs, non marmore ſolum, vel Tiburtino lapide, ſed etiam ligno, præſertim feneſtrarum antas, mœniana, tectorumque proiecturas non infrequenter conformabant, vt bracteato auro relucentia tegerentur. Itaque non minus in hac, quam in interiores concamerationes, & la-

Epiſt. 90. Epiſt. 115. quearia tantum auri profundebatur, vt Aurelianus teſte Vopiſco prohibere voluerit: & Seneca ſcripſerit; *Lacunaria auro grauia penderent.* Idem: *Et cum auro tecta perfundimus quid aliud, quam mendacio gaudemus? ſcimus enim ſub illo auro fœda ligna latitare. Nec tantum parie-*

Lib. 33. cap. 3. *tibus, aut lacunaribus ornamentum tenue prætenditur: omnium iſtorum, quos incedere altos vides, bracteata fœlicitas eſt.* Plinius: *Laquearia, quæ nunc & in priuatis domibus auro teguntur, poſt Cartaginem euerſam primo inaurata ſunt in Capitolio Cenſura L. Mummij. Inde tranſiere in cameras, in parietes quoquè, qui iam, & ipſi tanquam vaſa inaurantur; cum ſua ętas varia de Catulo exiſtimauerit, quòd tegulas ęreas Capitolij inauraſſet primus.* Nazarius in Panegyr. ad Conſt. *Celeberrima quęque Vrbis nouis operibus eniteſcunt; nec obſoleta modo per vetuſtatem rediuiuo cultu inſigniuntur, ſed illa ipſa, quæ ante hac magnificentiſſima putabantur, nunc auri luce fulgentia indecoram maiorum parſimoniam prodiderunt. Idcircò ipſe maxime ſublimes porticus, & rutilantes auro Columnæ tantum inuſitati ornatus dederunt, vt illo non minus cupide conueniatur loci gratia, quàm ſpectaculi voluptate.*

3. Stil. Lib. 4. Claudianus: *Quæ luce metalli, &c.*
Aemula vicinis faſtigia conſerit aſtris.

Propertius: *Fictilibus creuere Deis hęc aurea Templa.*

1. Faſt. Ouidius: *Flamma nitore ſuo Templorum verberat aurum.*

De Cóſ. 6. Hon. Claudianus: *Aurea Fortunæ reduci ſi Templa priores.*

Et Templa igitur, & domus aureæ; nempe parietibus, lacunaribus, te-

Parietes marmore ctis, ſed his rariùs inauratis fuere. Aderant & alia decora, & pigmenta: marmoreæ cruſtæ, cameræ vitro coagmentatæ, teſſellata & vermiculata

culata paumenta, curuata æqualiter ac verſatilia laquearia, conclauia, & cœnationes auro, ebore, gemmiſque elaboratæ, porticus inauratæ duplices, craſſis, ac pretioſis fultæ Columnis, cuncta ſtatuis referta. Quam ædium elegantiam non modo patritij, ſed plebeij, ac libertini homines ſibi vendicabant. Quare Conſtantius Conſtantini filius Romam veniens, *Miraculorum*, vt ait Ammianus, *denſitate perſtrictus, quidquid erat primum, id eminere inter alia cuncta ſperabat*. Et Poeta apud Photium: [vitro veſtitæ Cameræ.] [Lib. 16.]

εἷς δόμος ἄστυ πέλει, πόλις ἄστεα μυρία κεύθει.

Vrbs eſt quæque domus, Vrbs continet oppida multa. Eminebant tamen Cæſarum moles. Mamertin. in Panegyr. ad Iulian. *Huc vſque ſolus hic fructus Imperij putabatur, vt Imperator à cæteris ciuibus non fortibus factis, nec ſplendore gloriæ, ſed magnitudine ſumptuum ſepararetur. Inde nihil neceſſariæ ſubſtructionum in ædibus moles, ingentes aulicorum cateruæ legionum ſumptum facile vincebant*.

Ædificia Vrbis ab Honorio ad Iuſtinianum. Cap. XXVIII.

TANTVS Aedificiorum ſplendor Gothici belli detonante procella, longè, lateque nihilominus illuxit, Quinta videlicet ædificandi Aetate, quæ profectò ſenium quoddam Vrbis venerabile complectitur: & ab illa capta ad Iuſtiniani Principatum perducitur. Nam Alaricus, qui Honorio Cæſare Romam inuaſit, expugnauitquè, paucis ædificijs incenſis, parua onuſtus præda, ſexto die quàm Vrbem cœperat, egreſſus eſt. Sic in compendio ex antiquorum auctoritate, Pomponius Lætus. Et Oroſius: *Tertia die Barbari, quàm ingreſſi Vrbem fuerant, ſponte diſcedunt, facto quidem aliquantarum ædium incendio*. Sed mitiora Zoſimus vir Ethnicus, neque in contemptum noſtrorum atrocia prætermiſſurus, ſi habuiſſet. Ait igitur conflata è veteribus inanium Deorum ſimulacris, numerataque pecunia, & datis à Romano Populo obſidibus, Alaricum victorem non modo à direptionibus, atque incendijs temperaſſe, ſed vltro cum Romanis iniſſe ſocietatem, vt deinceps pro Maieſtate Imperij adiutor ipſe, ac propugnator dimicaret. Nec Genſericus ab Eudoxia Auguſta ad vlciſcendam viri Valentiniani cædem ex Africa vocatus in tecta deſæuijt: cum captiuis, & opima præda diſceſſit. Odoacer Vrbem, in qua erat regnaturus, non attigit. Eoque pulſu, Theodoricus Italiæ, Gothorumque Rex noua exſtruxit, vetera inſtaurauit, quibus vel hoſtium iniuria, vel temporum, aliquid de priſtina firmitate, ac ſplendore detraxerat. Quidquid demum Gothi, Vandalique fecerint, intacta ne ab Vrbe præcipites eruperint, an aliqua inflammarint, omnia vel ſumptu Ciuium, vel ſequentium Principum munificentia inſtaurata ſunt, ac reſti- [Lib. 7. cap. 29.] [Lib. 5.] [Alaricus Romanas Fabricas non demolitur.] [Nec Genſericus.] [Theodoricus inſtaurat.] [Lib. 1. var. Epiſt. 25.]

reſtituta. Teſtis locupletiſſimus, eiuſdemq; ætatis eſt Caſſiodorus Theodorici nomine regias ſcribens Epiſtolas. Is *ea,* inquit, *cuſtodiri volumus maximè, quæ Vrbis faciem videntur ornare. Quis enim dubitet, fabricarum miracula hac prouiſione ſeruata? & pendenti ſaxo formatas cameras tegularum tegmine cuſtoditas? Vt antiqui Principes nobis merito debeant ſuas laudes, quorum fabricis dedimus longiſſimam iuuentutem; vt priſtina nouitate reluceant, quæ iam fuerant vetuſtoſa ſenectute fuſcata.* Et:
Li.7.ep.5. *Antiqua in nitorem priſtinum contineas, & noua ſimili antiquitate pro-*
Epiſt.6. *ducas; vt ab opere veterum ſola diſtet nouitas fabricarum.* Eodem libro. *Quamuis Romuleæ fabricæ collatæ ſibi vix poſſunt præcipuæ reperiri, quia totum admiratione noſcitur exquiſitum, quod ibi cernitur eſſe fundatum; tamen intereſſe arbitramur, quod vtilitas neceſſaria gratificat, & quod pulchritudinis tantum cauſa commendat. Traiani Forum vel ſub aſſiduitate videre miraculum eſt. Capitolia celſa conſcendere, hoc eſt humana ingenia ſuperata vidiſſe.* Tum formarum fabricam admirabilem, tum Thermarum pulchritudinem commendat, iubetque, *ſiquid conficiente*
Epiſt.13. *ſenio fuerit demolitum, peruigili celeritate reparetur.* Et: *quidam populus copioſiſſimus ſtatuarum, greges etiam abundantiſſimi Equorũ tali ſunt cautela ſeruandi, quali & cura videntur affixi. Vbi ſi eſſet humanis rebus vlla conſideratio, Romanam pulchritudinem non vigiliæ, ſed ſola deberet reuerentia cuſtodire. Quid dicemus marmore, metallis, & arte pretioſa, quæ ſi vacet eripere, rara manus eſt, quæ poſſit à talibus abſtinere? Vbi sũt*
Epiſt.15. *expoſita quę facere potuerunt diuitię generales, & labor Mundi.* Et: *Hoc enim ſtudio largitas noſtra non cedit, vt & facta veterum excluſis defectibus innouemus, & noua vetuſtatis gloria veſtiamus.* Vbi poſt magnam laudem ſtatuarum, *Quid dicamus,* inquit, *Columnarum iunceam proceritatem, & moles illas ſublimiſſimas fabricarum, quaſi quibuſdam erectis haſtilibus contineri?* Demum enumeratis ſeptem Orbis admirandis, *ſed quis,* ait, *illa vlterius pręcipua putabit, cum in vna Vrbe tot ſtupenda conſpexerit? habuerunt honorem, quia pręceſſerunt tempore, & in rudi ſęculo quidquid emerſiſſet nouum per ora hominum iure ferebatur eximium. Nunc autem poteſt eſſe veridicum, ſi vniuerſa Roma dicatur eſſe miraculum.*
Lib. 3.

Summum Vrbis conſeruandæ, inſtaurandæq; ſtudium Regi Theodorico fuit, qui vices optimi Principis exhibens, magnificus in publicum, id maximè prouidit, vt ſiſteret ruinas, ſolitudinem pelleret, atque ingentia opera, eodem quo extructa erant, animo, ab interitu vindicaret. Quare non erga homines modo (vt ait in Traiani Panegyrico Plinius) ſed erga tecta ipſa ſummopere promeruit. Extat præcitata à Donato Epiſtola ad Sabinianum Vrbis Senatorem, quâ Theodoricus conſtituit, vt viginti quinque millia tegularum, annuâ illatione, in ædificiorum reparatione præſtarentur. Harum tegularum fictilium nonnullæ Theodorici nomine inſcriptæ, noſtro æuo repertæ ſunt, vniuſque fragmentum nuper adſeruabatur, in præclariſſimo Franciſci Angeloni Muſæo, hiſce ſignatũ notis RG. DN. THD. B. R. R. F. hoc eſt Regnante Domino Noſtro

Theo-

Theoderico Bono Romæ Roma fælix. Huic adſtipulantur aliæ duæ tegulæ: bipalmaris magnitudinis, ſublatæ è tecto veteris Templi, olim Martis, nunc S. Martinæ V. M. ad Arcum Septimij, quas integras adſeruat Petrus Berrettinus inſignis Pictor, noui Templi Architectus, ac ſubterranei ſarcophragi pius ædificator; vtramque libet exprimere, alteram quidem REG. D. N. THEODERICO BONO ROME; alteram vero REG. D N. THEODERICO FELIX ROMA. Hic recenſendum eſt numiſma ipſius met Theoderici, exhibens ex vno latere, caput Romæ galeatum, cũ inſcriptione ROMA INVICTA, ex altero ſimulacrũ Virtutis, litteris verò DN. THEODERICVS REX. Notandum porrò tantam fuiſſe Romæ maieſtatem, ac numen, vt ipſi met hoſtes, ac barbari, quamquam Vrbem vicerint, ac ceperint, eam tamen inuictam, ac fœlicem dixerint. Vidi perſimiles nummos Athalarici Theodonatique Regum.

His addantur quæ ſcripſit Procopius tempore belli Gothici. Beliſarius in litteris ad Totilam miſſis: *Romam*, inquit, *omnium Vrbium, quæ ſub Sole ſunt maximam, & nobiliſſimam eſſe in confeſſo eſt. Neque enim vnius viri poteſtate, atque opere extructa eſt, neque breui tempore* ἐς τόσον μεγέθους τε ϗ κάλλους ἀφῖκται. *ad tantum magnitudinis, & pulchritudinis prouecta, ſed multi Reges, longinqua ętas, fortiſſimorum virorum numerus frequens, diuitiarum, ac poteſtatis exceſſus cùm alia omnia ex toto Orbe, tum vero artifices eò congregare potuerunt, & ita paulatim tantam Vrbem, quantam vides, architectati monumenta omnifarię potentię poſteris reliquerunt.* μνημεῖα τῆς πάντων ἀρετῆς. Et lib. 4. *Omnium certe hominum, quos ſcimus, Romani maxime Vrbem ſuam amant, ſtudentque, omnia, quę à patribus acceperunt, conſeruare, & procurare ſedulò.* ὅπως δὴ μηδὲν ἀφανίζηται ῥώμῃ τοῦ παλαιοῦ κόσμου. *vt nihil perdat Roma antiqui decoris. Qui longo iam tempore cum à Barbaris regantur, ędificia Vrbis conſeruarunt, & ornamenta plurima, quantum fieri potuit. Et tanto tempore cum Roma neglecta ſit ab Imperatoribus, ob ſtructurę pręſtantiam diuturnitati reſiſtit, & monumenta maiorum quęcunque relicta ſunt, conſeruantur.* Quæ omnia ſatis probant ſtetiſſe moles quãquam ſeneſcentes Vrbis in eamdem formam, vetuſtamque amplitudinẽ ſubinde reſtitutas. Permanſit ergo, neglectus licet, atque incultus, aut etiam diminutus ille Gentilium ædificiorum nitor, inualeſcente præſertim Chriſtiana Religione, quæ populum Romanum ab illis reuocabat. Quare S. Hieronymus: *Auratum ſqualet Capitolium: fuligine, & aranearum telis omnia Romę Templa cooperta ſunt: mouetur Vrbs ſedibus ſuis, & inundans populus ante delubra ſemiruta, currit ad Martyrum tumulos.* Demum Totilas Gothorum Rex Vrbem, quam longa obſidione, fameque afflixerat, captamque pulſis, aut abductis ciuibus exhauſerat, regias eius moles magna ex parte demolitus, vacuam ac deformatam reliquit. Deinde tamen, referente Procopio, cum in ea quaſi regiam appellationem optaſſet, potiùs inſtaurare, & conſeruare ſtuduit, quàm nouis ruinis obruere. Deinceps autem Romana ædificia cum reficeret nemo,

Roma Vrbium quæ ſub Sole ſunt, maxima.

Epiſt. 7. ad Lætam.

nemo, vetuſtas vero, viſque temporum concuteret, deficere neceſſe habebant. S. Gregorius, qui quinquaginta circiter, poſt annis ſcribebat: *Qualis*, inquit, *remanſerit Roma conſpicimus. Immenſis doloribus multipliciter attrita, deſolatione Ciuium, impreſſione hoſtium, frequentia ruinarum.* Et: *Quid autem iſta de hominibus dicimus, cum ruinis crebreſcentibus ipſa quoque deſtrui ędificia videmus?*

Hom. 18. in Ezech.

Et vero, quæ Sexta Aetas eſt, priorem in cultum puduit illam reſurgere, cum in Italia omnia ſeu ciuilium artium, ſeu litterarum ſtudia intermortua iacuere. illis ſero refloreſcentibus, quomodo refloruerit poſtea exponemus.

An Recens Roma cum Antiqua conferri queat. Cap. XXIX.

SERMO eſt non de poteſtate, vel imperio, ſed de Aedificijs. An videlicet recentium forma, ac ſpecies cum veterum ſplendore conferri aliquo modo queat. Quod breui expediam. Nam quod ad duas primas ætates pertinet; nempe vſque ad captam Vrbem à Gallis: tum vſque ad bella Ciuilia Syllæ, Marijque quadraginta annos ante Auguſtum Conſulem, non dubito, quin præſens forma Ciuitatis non modo cum veteri conferenda, ſed illi etiam anteferenda ſit. Decus, & pulchritudinem Vrbis tria præſertim efficiunt: laxitas, & directio viarum: ſublimitas, ornatus, & amplitudo ædificiorum: ſitus, ſiue in planiciem æqualiter extenſus, ſiue curuatus in Collem, aut in ſummo editus, & apricus: ad Auſtrum ne, an Boream: Ortum Solis, an Occaſum vergens. Situ vincimus non modo ad ædificandum aptiore, ſed ſalubriore ad viuendum. Quod etiam adnotauit Marſilius Cagnatus Medica facultate clarus, cum ſcriberet de Salubritate Cœli Romani. Situs enim veteris Vrbis teſtificatione Strabonis, vrgente neceſſitate, ne hoſtis ex arduo mœnibus incumberet, paulatim ſeptem in montes excurrit. Quibus cōprehenſis magna tectorum, ac Cœli inæqualitas coorta eſt; quòd præcelſa in montibus ædificia Solem, ventorumque flatus liberè acciperent, domus verò ab his opacatæ in ſubiectis, anguſtiſque vallibus grauem, ac nebuloſum aërem, nec Solis calore extenuatum includerent, vnde ſpiritus impurus, & noxius duceretur. Iam vero in peramplam, & apertam planiciem Ciuitas deſcendit; vt quæ de Campi Martij amœnitate, ac magnitudine Strabo, Dionyſius, alijque auctores prædicarunt, in ſuam dignitatem, commodumque conuerterit. Eadem Tiberi interfluente, ab Occaſu, Vaticaniſque montibus: à meridie, Capitolio, Palatio, Auentino: ab Ortu, Quirinali, & Hortorum colle latiſſimè incluſa, atque his veluti munitionibus aduerſus Auſtri, Euri, Africi, aliorumque ventorum nocentes impetus circumſepta, Aquilonaribus tamen flatibus plana exponitur, vt humidam hyemis grauitatem tempeſtiuè reſoluat: aut hibernos

Roma recens cum veteri aliquot ſeculis conferenda, & anteferenda eſt.

Quæ in Vrbe optandæ ſūt

Lib. 5.

Situs recentis Vrbis.

Recens quos ven-

nos tepores, quibus abundat, modica Cœli tenuitate, quam arcticus, ac purus efficit ſpiritus, ſalubriores reddat, nec raro æſtatis immodicos depellat ardores. Quamuis enim non modo Aquilonem, & Boream, ſed etiam Auſtrum, Africumque Roma excipiat; hos tamen quaſi per canales, & anfractus recipit obiectu Collium: illos accipit aperta, & obuia; cum antiquitus in ſeptem Collibus, Auſtrinis, & Africis flatibus vltro obuerſa maxime quateretur. Quo fit, vt peſtilentes annos, qui veterem Romam frequenter exhauriebant, numerare non poſſimus.

tos Roma excipit.

Ad vias venio, quarum plurimæ latæ, ac rectæ antiquas multum excedunt. Priſci enim ſuam Rectam habuere in Campo Martio, herbis duntaxat obſito, non ædificijs: vna Lata dedit nomen integræ Regioni. Cæteræ flexuoſæ, & anguſtæ, ipſis damnantibus Romanis vendentium, adhuc pilis, & cadurcis impeditæ. Quod vitium Neronianus ignis poſtea decoxit.

Viæ Vrbis plures rectæ ac latæ.

Iam verò Aedificiorum vſque ad annum Vrbis DCLXII. rarus decor, & cultus; cum, vt ſupra dicebam ex Plinio, nullæ in publico erant columnæ marmoreæ: & pro Craſſi magnifica domo, in qua videlicet ſex loti, patulæ arbores, quatuor columnæ Hymettij marmoris (hæc enim præſertim commendantur ornamenta) Domitius Cenſor quamuis ad ſugillandum inimicum, ſextertium millies promitteret, ideſt aureorum vicies quinquies centena millia, ſiue duos milliones, & dimidium. Quamuis autem in fine ſecundæ Aetatis multum decoris, ſplendoriſq; domibus adiectum ſit; tamen non dubito, quin recentes Pontificis Maximi, Purpuratorum Patrum, nobiliſſimorumque Principum ædes, & laxitate, & ſtructura, columnis marmoreis, pilis Tiburtinis, marmoreis incruſtationibus, inauratis laquearibus, pictis cameris, aulæis opere Belgico, Phrygio Damaſcenoque periſtromatis, ac reliquo argenti, aurique lautiſſimo inſtrumento illius ætatis ædibus pares ſint, atque ex his aliquot etiam illis ſuperiores. Nam de Templis quid dicam? quæ illis non magna, & ferè altitudine columnarum, quibus epiſtilia ad imponendas trabeationes nitebantur, definita: Columnæ Albanæ, vel Tiburtinæ, vel pilæ lateritiæ in ſpeciem columnarum tectorio expolitæ: nullæ marmorum cruſtæ: nulla ad exquiſitiorem cultum ſegmentato, læuigatoq; lapide cælata ſacella: raræ inibi picturæ, niſi quas exercituum Imperatores tranſlatis è Græcia tabulis ſero inuehere cæperunt. Cætera ex auro, argento, gemmiſq; ornamenta, ſi Capitolium excipias, ante Auguſtum omnino rara. Anno Vrbis DLXXXI. Q. Fuluius Flaccus Cenſor vt ait Liuius, *Aedem Fortunæ Equeſtris faciebat enixo ſtudio, ne vllum Romæ amplius, aut magnificentius Templum eſſet. Magnum ornamentum ſe Templo ratus adiecturum, ſi tegulæ marmoreæ eſſent, profectus in Brutios Aedem Iunonis Laciniæ ad partem detegit, id ſatis fore ratus ad tegendum quod ædificaretur.* Quæ tamen tegulæ iuſſu Senatus ad Templum Iunonis relatæ, ac reſtitutæ ſunt. Sed quod tandem illud ornamentum erat, vt Aedes Fortunæ eſſet Roma omnium ampliſſima, & magnificentiſſima? At noſtrorum Templorum, omitto

Dec.5.l.2.

Templa Romę ampla, & ornata.

omitto primum laxitatem, & amplitudinem, frontes Tiburtini candidiq; lapidis compage admirabili machinatorum artificio ſolidantur: tholi, & Hemiſphæria non ſolum eductis parietibus effulta, ſed ex altiſſimis arcubus, ac velut in aëre pendentibus in Cœlũ ſublata. Quot deinde ad aras, aut lucentes è marmore, aut ex ære aureis ſolidiſque lamellis veſtitæ, ac fulgentes Columnæ? quot in adiunctis ſacellis commiſſorum marmorum verſicolores maculæ? Quæ miracula picturarum? quis decor marmorati operis? quis inauratorum lacunarium, & concamerationum ſigillatarum ſplendor? quæ muſiui emblematis dignitas? quis ornatus pauimentorum, quæ ſeu teſſellis vermiculata, ſeu latioribus cruſtata ſegmentis pretioſiſſimos lapides Ophites, Alabaſtrites, Lacedemonios, viles tanquam glebas, pedibus proculcandos ſubijciunt? Quantum in aris argentum? quanta vis auri, ac gemmarum? Quam pretioſa veſtium ſuppellex? quanta denique pulcherrimi operis, atque ornatus ſpecies, ac maieſtas? vt, quemadmodum veri Numinis Religione vincimus: ſic eorum quæ Deo conſecrantur, elegantia, cultuque vincamus. Vna illa Petri Apoſtolorum Principis Vaticana Baſilica, illud Pontificiæ munificentiæ, atque incomparabilis ſtructuræ miraculum, non ne huius ante Auguſtum, & ſequentium ætatum quælibet Templa, Theatra, Amphitheatra, Circos, Balnea, Mauſolea magiſterio artificum, molitorum ſumptibus, ædificationis perennitate, immenſitate molis, admirabilium varietate rerum, lucentium vndique claritate marmorum, coniectis vnum in locum veterum æquè ac recentium præclaris operibus æquare videtur aut vincere? Multa præterea in Vrbe ſunt, quæ oculos, animoſque deuinciunt exterorum. Horti ameniſſimi, Obeliſci, Columnæ, Fontes, Ponteſque, alia deniquè, quæ prioribus ſæculis Roma vel non vidit, vel minus laudanda ſpectauit. Carolus V. Cæſar Tuneto in Africa expugnato, fugatiſque cum Hariadeno Archipirata Turcarum copijs triumphans Neapolim primum: deinde Romam Paulo III. Pontifice cum veniſſet, diſſimulata perſona Vrbem inuiſens, vt ſemel vniuerſam in conſpectum daret, plumbeos per gradus in ædis teſtudinatæ faſtigiũ, ſummumque Pantheon euaſit. Inde Vrbem contemplatus eius amplitudinem maieſtatemque magnopere commendauit. Sed ille Romam vidit, quam paulo ante hoſtilis furor igne, ac ferro vaſtauerat. Nondum Vrbi pulcherrimorum Templorum, ædiumque nobiliſſimarum, quæ poſtea Ciuium, ac Principum nobilis contentio extruxit, ſplendor acceſſerat. Nondum eiuſdem Pauli Pontificatu in Flaminia, & Campo Martis, ſucceſſorumque Pontificum in Vaticanis Campis, ad Forum vetus, in Suburra, in Eſquilijs, in Viminali, & Quirinali Colle, ad Collem Hortorum, & Pilam olim Tiburtinam latas longiſſimaſque vias direxerat, erexeratque multarum Vrbium domos ſtudium ædificandi, munificentia Ciuium, & confluentium populorum multitudo. Vt hoc tempore ſi Vrbem Carolus ſpectaret, neſcio an priorem deſpiceret, qui Romam ſe ipſa pulchriorem videret.

Baſilica S. Petri.

Carolus V. Romã è ſummo Pantheo ſpectauit.

Hactenus vtramque Romam conferendam iudicaui. Auguſto iam

Prin-

Principe tribuſque ætatibus vſque ad Gothicum excidium, cedendum omnino eſt; *cùm aceruata vniuerſitate victus eſt Terrarum Orbis*, vt ait Plinius. Quamquam & nunc vijs compluribus rectis, longis, latiſque Roma noſtra ſit pulchrior veteri ante Neronem: & præclara quædam Principum Palatia, ac Diuum Templa non inferiora priſcis domibus, ac delubris etiam laudatis fateatur eſſe: Vaticanam vero Baſilicam cuicunque huius, & conſequentium temporum molibus iure opponat. Deinceps poſtrema ætate nnnquam pulchrior quam æuo noſtro refloruit, vt referemus Lib. IV.

His tamen ætatibus adhuc ſpectandum ſe offert, quo recens Roma præcellat, ex ipſa veteri, ſuſcepto argumento. Hæc enim Otho Cæſar, referente Tacito, retulit ad milites Prætorianos: *Quid? vos pulcherrimam hanc Vrbem, domibus, & tectis, & congeſtu lapidum ſtare creditis? Muta iſta, & inania intercidere, & reparari promiſcuè poſſunt. Aeternitas rerum, & pax gentium, & mea cum veſtra ſalus incolumitate Senatus firmatur. Hunc auſpicato à parente, & conditore Vrbis noſtræ inſtitutum, & à Regibus vſque ad Principes continuum, & immortalem, ſicut à maioribus accepimus, ſic poſteris tradamus. Nam vt ex vobis Senatores, ita ex Senatoribus Principes naſcuntur.* Quæ ſi ad Collegium Eminentiſſimorum Patrum transferantur, & Pontifices maximos, qui Vicariam CHRISTI DOMINI poteſtatem gerentes ex ampliſſimo ordine deligi ſolent: quis fateri non audeat, Vrbem tanto Senatu, Patribus, ac Religionum Principe memorabilem priori iuſtiùs anteferendam? Quæ alij accuratiùs conſiderant, & fuſiùs perſequuntur.

Lib. I. Hiſt.

FINIS LIBRI PRIMI.

DE VRBE ROMA
LIBER SECVNDVS.

Nomina Capitolij. Cap. I.

Lib. 1. Lib. 4. Situs Capitolij.

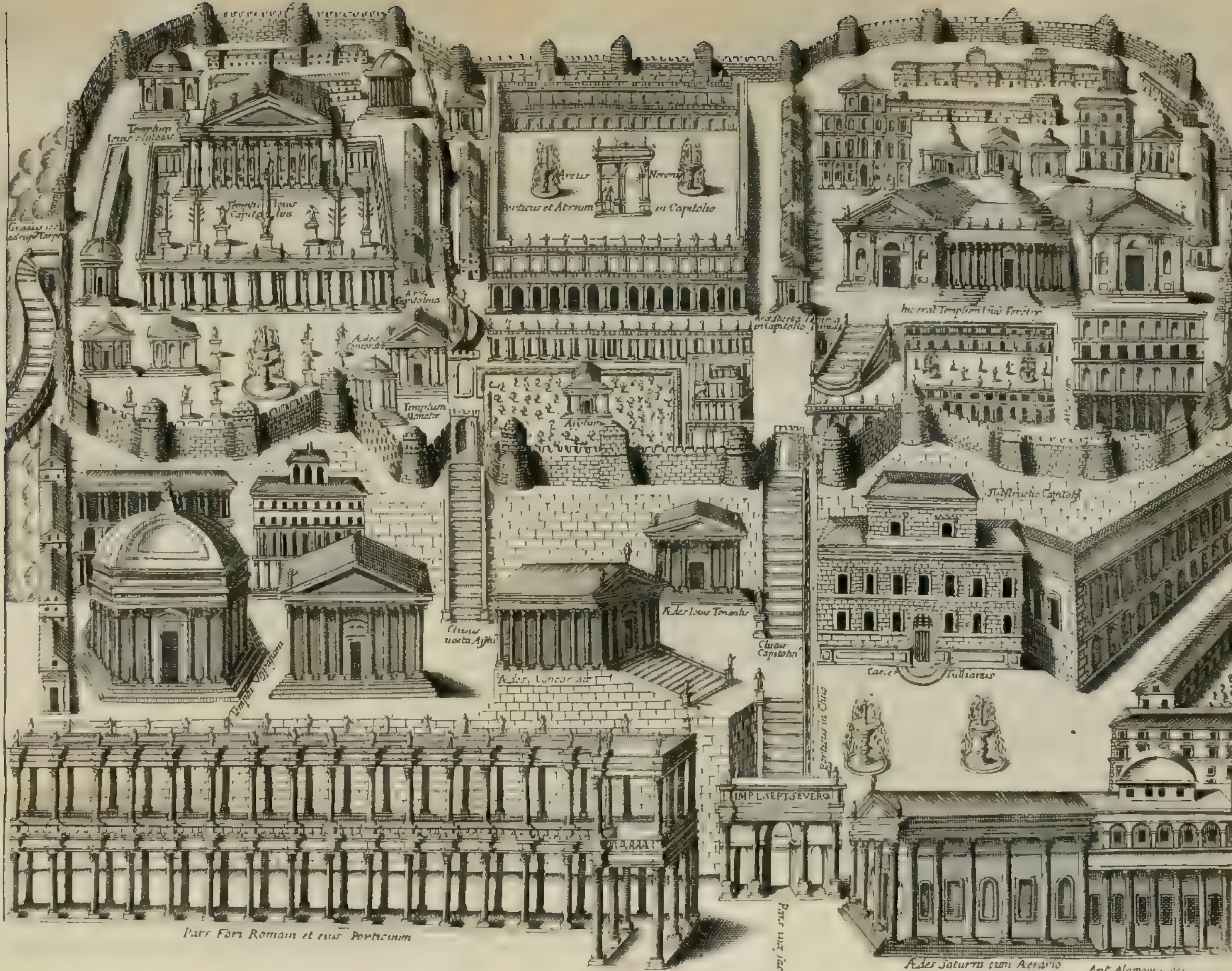
VNVS è ſeptem Montibus, & Caput cæterorum Capitolium eſt; à capite humano dictum, inibi inuento, cum Templi Iouis fundamenta locarentur, auctore Liuio, & Dionyſio. Qua parte Vrbis ædificia, & campos ſpectat, ad Septentriones vergit: ab Occidente Tiberim proximum habet: ab Oriente Montem Quirinalem: à Meridie, Forum vetus, & Montem Palatinum. Quamquam Meridies obliquè potius inter Palatinum, & Auentinum à Capitolio reſpicitur, vt etiam Oriens, & aliæ Mundi partes. Stadiorum ſeptem, vt monent Antiquarij, ideſt paſſuum octingentorum ſeptuaginta quinque eſt Capitolij ambitus, longitudo multo amplior, quàm latitudo, vt oualem fermè figuram efficiat, gemini inſtar homicycli, lateribuſque contractioribus. Eſt autem Collis biuertex, & biceps; extrema enim edita ſunt, duplicique iugo ſublimia: area in medio depreſſior, vbi Equus M. Aurelij Antonini.

Capitoliū ouali figura, & biuertex.

Triplex ſignificatio Capitolij.

Quamquam autem totus Mons Capitolinus *Arx*, & *Capitolium* dicitur; ſtrictius tamen in tres diuiditur partes *Saxum*, *Arcem*, *Capitolium*. Saxum eſt prærupta, & aſpera rupes montiſque pars, quæ ad Occaſum, & Tiberim vergit, ſita nunc prope Cœnobium Turris Speculorum, Forumque Montanarium, & Tarpeia olim dicta. Plutarchus: *A Tarpeia Virgine illic ſepulta Collis ille vocatus eſt Tarpeius, donec eum locum Ioui Tarquinius conſecrauit; quo tempore oſſa eius aliò fuerunt tranſlata; nomen-*

In Romulo.

VETERIS CAPITOLII ADVMBRATA MAGNITVDO.

TACITVS. Capitolij Arcem ne magnis quidem exercitibus expugnabilem.

CASSIODORVS. Capitolia celſa conſcendere hoc eſt humana ingenia ſuperata videre.

nomenque exoleuit Tarpeiæ, excepto Saxo, quod vocant etiam nunc Tarpeium, ex quo præcipitare ſceleratos ſolebant. Arx ſignificat editiorem eiuſdem Montis partem. Reliquum Collis Capitolium eſt. Iſta ſæpe diſtinguunt auctores. Liuius. *Ne quis Patricius in Arce, aut Capitolio habitaret.* Lib. 6. Dionyſius, *Locum enim Capitolium inter, & Arcem ſitum.* Lib. 2. Quamuis autem ita diſtinguantur, frequenter tamen *Arx* totum montẽ: Item Capitolium eundem ſignificat. Tacitus; *Diuerſos Capitolij aditus* Lib. 3. Hiſt. *inuadunt*, quam paulo ante *Arcem Capitolinam* appellauerat. Liuius. *Romæ*, inquit, *ſatis iam omnibus, vt in tali re ad tuendam Arcem compoſitis*; Lib. 5. nempe totum Capitoliũ. nam paulo poſt ait; *Circumferentes oculos ad Templa Deum, Arcemque ſolam belli ſpeciem tenentem, inde modico relicto præſidio, ne quis in diſſipatos ex Arce, aut Capitolio impetus fieret.* Quo loco *Arcem* primum pro Colle, deinde pro parte accepit. Ideoque hæc duo promiſcuè ponuntur, quia, vt ſcribit Seruius, *Capitolium, Arcem eſſe Vrbis, manifeſtum eſt.* Lib. 8. Aeneid. Præterea Capitolium Aedem Iouis in ſummo Colle ſitam ſignificat. Cicero; *Annus poſt Capitolij incenſionem vigeſimus.* 3. Catil. Tacitus: *Capitolium conflagrauit.* Loc. cit. Saluſtius: *Ab incenſo Capitolio, illum eſſe vigeſimum annum.* In Coniur. Catil. His enim alijſque locis non totus Collis, ſed Templum Iouis incenſum, Capitolium eſt. Denique eadem Iouis Aedes, Arx interdum dicitur. Liuius: *Sedem Diuæ Victoriæ dedit Templum Iouis Optimi Maximi. In ea Arce Vrbis Romæ ſacrata.* Lib. 22. Ex quibus prouerbium apud Romanos fluxit *ſalua Vrbe, atque Arce*; expreſſitque Horatius.

Incolumi Ioue, & Vrbe Roma. Lib. 2. Carm.

Alia de his Iuſtus Riquus, qui alia notione pro Dijs inibi cultis apud Chriſtianos ſcriptores ſumi aliquando Capitolium animaduertit. De Rom. Capitolio cap. 5. Cæterum hic Mons olim Saturnius, & Vrbs in eo à Saturno condita Saturnia eſt dicta. Mons Capitolinus olim Saturnius. Virgilius de Ianiculo, & Capitolio.

Hanc Ianus Pater, hanc Saturnus condidit Vrbem:
Ianiculumque illi, huic fuerat Saturnia nomen: 8. Aeneid.

Hunc antea Montem, ait Varro, *Saturnium appellatum prodiderunt; Et ab eo latè Saturniam Terram, vt etiam Ennius appellat, Antiquum oppidum in hoc fuiſſe Saturniam ſcribitur. Eius veſtigia etiam nunc manent tria. quòd Saturni Fanum in faucibus: quod Saturnia porta, quam Iunius ſcribit, quam nunc vocant Pandanam: quòd poſt Aedem Saturni in ædificiorum legibus parietes poſtici muri ſunt ſcripti.* Hæc ille.

Forma, & circuitus Capitolij. Cap. II.

FORMA veteris Capitolij in modum Arcis fuit. Capitoliũ in modũ Arcis. Ea à ſummo ad imum ſaxo quadrato ſubſtructa, cincta muris, munita turribus. Additæ fores in ſummis cliuis, per quos aſcendebatur in Arcem. De ſubſtructione Liuius: Lib. 6. *Capitolium quoque ſaxo quadrato ſubſtructum eſt; opus vel in hac magnificentia Vrbis conſpiciendum.*

In vita Camilli. *dum*. De muro Plutarchus. Loquens enim de Pontio Cominio, qui per rupem Tarpeiam euaſit in Capitolium, ait: καὶ προσέμιξε τοῖς φυλάττουσι τὸ διατείχισμα. & *acceſſit ad eos qui murum cuſtodiebant*. Et paulo poſt de Gallis: ὥστε διασκευασαμένους ὅσον οὐκ ἤδη τοῦ περιτειχίσματος ἅπτεσθαι. *vt diſpoſiti iam murum tangerent*. Et ibidem de Manlio ὦσεν ὀπίσω κατὰ τῆς πέτρας. ἐπιστὰς δὲ τῷ τείχει μετὰ τῶν συνδραμόντων. *retro præcipitauit de*

3. in Catil. *ſaxo, inde ſuperſtans muro cum ijs, qui concurrerant*. De Turribus Cice-

Lib. 3. Hiſt. ro: *Memoria*, inquit, *tenetis, Cotta, & Torquato Coſ. complures in Capitolio Turres de Cœlo eſſe percuſſas.* De Foribus Tacitus. *Erigunt aciem per aduerſum Collem vſque ad primas Capitolinæ Arcis fores*. Et paulo

At quæ primæ fores? quæ ſecundæ? atque vbi ſitæ? poſt: *diuerſos Capitolij aditus inuadunt, iuxta lucum Aſyli: & quà Tarpeia rupes centum gradibus aditur*. Primæ fores vndique cinctæ parietibus in capite Cliui fuere, qui ob dignitatem, locique frequentiam, & celebritatem Capitolinus eſt dictus; quo hodieque rectà aſcenditur ab Arcu Septimij. Secundæ fores fortaſſe cuipiam videbuntur, quæ in altero ſummo Cliuo erant, qui vicinior Templo Iouis ad eamdem Collis partem, vbi nunc carceres, pertinebat.

Sed vt demus, ibi fuiſſe fores, & aditus, vt ait Tacitus: tamen quia Arx preſſiori ſignificatione erat dexter Capitolij apex editus, & abruptus hic potius crediderim fuiſſe alterum circuitum murorum, & Secun-

Niſi quis putet, in ipſo aditu etiam ſecundas fuiſſe. das fores, quibus in editum aſcenderetur. Primæ itaque fores erat in capite Cliui, mittebantque in Aeream, vbi nunc Equus M. Antonini: Secundæ vero, vbi hodie, alijs gradibus muro, & porta munitis, poſt Ædes Conſeruatorum euaditur in altiorem verticem, vulgò montem Ca-

Li. 3. Hiſt. Capitoliũ Arx muniſſima. prinum. Aliæ demum fores ad rupem Tarpeiam centum gradibus imminentes fuere. Quæ ſane formam exprimunt perfectæ Arcis ſitæ in edito & abrupto, opere naturaque munitæ. Itaque iure Tacitus: *Munitiſſimam Capitolij Arcem, & ne magnis quidem exercitibus expugnabilem* nuncupauit. Cæterùm præter aliquot domos Ciuium, Aræ, Sacella, Templa ſimul omnia in Capitolio ſexaginta, teſte Fuluio, colebantur,

Et pulcherrima. Lib. 22. vt Cicero, *Deorum domicilium* appellarit. & P. Victor ſcripſerit, *In eo Deorum omnium ſimulacra celebrari*. Tanta vero loci pulchritudo extitit, vt Ammianus dixerit: *Capitolium, quo ſe venerabilis Roma in æternum tollit. Iouis Tarpeij delubra quantum terrenis diuina præcellunt*. Denique Caſſiodorus: *Capitolia celſa conſcendere, hoc eſt humana ingenia ſuperata videre*.

Vbi

Vbi Templum Iouis Capitolini cum Arce locandum ſit. Cap. III.

QVAMVIS in editiore iugo Arcem ſtrictè acceptã ſtatuerim; tamen quia Collis duplici exurgit capite mediuſque ſubſidit, locum quæſtioni reliquit. Is quidem vbi ab vtroque vertice demittitur in aream, olim percommodam conuentibus, & concionibus populi præbebat ſedem, quas ibi non raro Conſules, Tribuni, alijque habere ſolebant. Velleius de Tiberio Graccho concionante, & Scipione Naſica cum Senatu in eum irruente: *Naſica ex ſuperiore parte Capitolij ſummis gradibus inſiſtens hortatus eſt: qui ſaluam vellent Rẽpublicam ſe ſequerentur. Tum Optimates, Senatus, atque Equeſtris Ordinis pars melior, & maior, & intacta pernicioſis conſilijs irruere in Gracchum ſtantem in area cum cateruis ſuis, & concientem pœne totius Italiæ frequentiam. Is fugiens, decurrenſque cliuo Capitolino.*

Area in medio Capitolio olim ad populi conuẽtus percõmoda. Lib. 2.

Porrò alterum verticem ad Orientem, incolunt Cœnobitæ Obſeruantes è Familia S. Franciſci: Templo adhuc nobilem Magnæ Virginis, cognomento ab Ara Cœli. Alter ad Occaſum, & Tiberim vergens partem Aedium Conſeruatorum vt vocant, & alias quaſdam Aedes ſuſtinet, aut nudo teritur ſolo: Vter ergo vertex dicendus ſit Arx, quidam dubitarunt; vterque enim pari altitudine editus eſt, contra quàm, quidam referant, qui forte non viderunt; Ideoque Arcem ad Tiberim locant, quod ibi altior crepido ſit. Marlianus vero Arcem ſtatuit in altero vertice, vbi Fratrum Obſeruantium Cœnobium eſt; leuiſſima ex allatis ſupra Taciti verbis coniectura; *Diuerſos Capitolij aditus inuadunt*. Milites enim Vitelliani pulſi è cliuo Capitolino, qui prope Cœnobium adhuc viſitur, alium Capitolij cliuum, aditumque iuxta Aſylum inuaſere, vt in Collem euaderent. *Hæc ergo*, vt ait Marlianus, *pars Collis, cum à Tacito dicatur Capitolium, ab Arce ſeiungitur iuxta cliuum ſita, vnde receſſerant milites*. Sed hæc nihil vrgent. Nam Aſylum non erat in Arce, ſed in ea parte, quæ preſſiùs, Capitolium dicebatur. Prætereà promiſcuè totus mons, vt ſupra dicebam, Arx, & Capitolium dictus eſt, idque Marlianus eodem loco perſpicuè docet.

Lib. 2. cap. 1.

Sed ſtatuendum eſt, Templum Iouis Capitolini fuiſſe in Arce: & ad rupem Tarpeiam: tum conficietur, & ipſam Arcem ibidem fuiſſe. Quod ſpectat ad Templum, multa germanum eius ſitum demonſtrant. Primò, ſæpè memorata narratio Taciti. Milites enim recedentes à cliuo Capitolino, cuius fores obſtructas irrumpere non potuerant, alios aditus iuxta lucum Aſyli, & quà rupes Tarpeia deſcendentes in vallem gradus habebat, tentauerunt; cumque ibi pugnaretur, iniectum proximis tectis ignem comprehendit Templum Iouis, & incenſum eſt. Erat ergo Templum non longè à rupe; quandoquidem cum ad eam, & Aſylum pugna-

Templum Iouis Capitolini fuit in Arce verſus Tiberim.

retur, incenſa inibi ædificia adiunctas Templi porticus, tum Aedem Iouis ſuccenderunt.

Galli aſcẽderunt in Capitoliũ ſaxo prope Portã Carment. Idem probat Liuiana de Gallis narratio. Galli enim capta Vrbe Capitolium obſidentes, *Animaduerſo*, vt ait Liuius, *ad Carmentis ſaxum aſcenſu æquo, ſubleuanteſque inuicem, & trahentes alij alios, tanto ſilentio in ſummum euaſere, vt non cuſtodes ſolum fallerent, ſed ne canes quidem ſollicitum animal ad nocturnos ſtrepitus excitarent. Anſeres non fefellere Iunoni ſacros quorum clangore, alarumque crepitu excitus M. Manlius hoſtes, qui iam in ſummo conſtiterant,* deturbauit, abegitque. Hi ergo anſeres ad *Aedem Iunonis*, vt ait Plutarchus, *alebantur*; quæ in ipſo Iouis Templo fuit, vt poſtea dicam. Cum vero aduentum Gallorum, qui vix in ſummum euaſerant, atque in Arcem penetrarant, anſeres præſenſerint, indicant, locum vbi alebantur, ſaxo Tarpeio propinquum fuiſſe. Quæ ratio maiorem vim habet, ſi aduertatur, Gallos deprehenſis ante veſtigijs illac aſcendiſſe, qua Pontius Cominius ante ad Romanos miſſus aſcenderat. Ille autem ijſdem ſcriptoribus referentibus, ſecundo Tiberi ad Vrbem delatus, quà proximum fuit à ripa, per preruptam rupem Capitolium tenuerat. Idem confirmat Manlius, qui anſerum clangore excitus Gallos abegit; non enim longe aberat cum ſolus crepitum ſenſerit. Atqui de illo Virgilius:

Lib.8. In Camillo. Eodem ſaxo Põtius miles aſcendit. 8. Aeneid.

In ſummo cuſtos Tarpeiæ Manlius arcis
Stabat pro Templo, & Capitolia celſa tenebat.

Quo loco Templum Iouis in Arce poſitum, & Manlius pro Templi cuſtodia, ſtare in altiore Collis iugo conſultò dicitur. Poetica vero fide dictum crediderim, Manlium ſtetiſſe pro Templo, cum potius domi fuerit in proximo ſitæ. Habitauit enim in Arce, vbi poſtea Templum Iunonis Monetæ: & antea Tatius Rex habitauerat. Ouidius:

Faſt.6.

Arce quoque in ſumma Iunoni Templa Monetæ
Ex voto memorant facta Camille tuo.
Ante domus Manli fuerat, qui Gallica quondam
A Capitolino reppulit arma Ioue.

In Romulo, & Camillo. Lib.6. Cap.2. Domus Manlij in Arce prope rupem Tarpeiam.

Idemque Plutarchus, & Liuius, & Solinus teſtantur. Poſt autem, Manlio perduellionis damnato, ſancitum eſt, *ne quis Patricius*, vt ibidem Liuius, *in Arce, aut Capitolio habitaret*. perinde ac vetaret lex, vt Patricij non modo non habitarent in Arce, vbi Manlius habitauerat, ſed neque in Capitolio, altera videlicet Collis parte. Hæc ergo domus non procul à ſaxo, ſed propinquior Templo fuit. cum enim non maneret in cuſtodia Manlius, vt reliqui vigiles, (nihil enim de hac re Plutarchus, & Liuius) è domo ſua anſeres ſtrepentes, & Gallos ſenſit cum ſilentio ſubeuntes. Ex quibus demum deducitur, Templum quoque Iouis Manlianæ domui propinquum ad rupem, & in Arce fuiſſe extructum. Poſtremò Templum ad rupem fuiſſe conſecratum euincit locus Plutarchi in Romulo de Tarpeia inibi ſepulta. *Cæterum*, inquit, *à Tarpeia illic ſepulta Collis ille vocatus Tarpeius fuit, donec locum eum Tarquinius Rex conſecrauit. Quo tempore oſſa eius aliò fuere delata, nomenque exoleuit Tarpeiæ, excepto*

Saxo, quod vocant etiam nunc Tarpeium. Si Templum Iouis, vbi condita fuerant Tarpeiæ oſſa, conſecratum eſt: iiſque exportatis, nihilominus rupes Tarpeiæ nomen retinuit, argumento eſt, prope rupem ſepulchrum fuiſſe, vbi & poſtea Templum. Et ita quidem de Templo ſentiunt Antiquarij. Quamuis enim Marlianus Arcem in altero montis iugo conſtituerit; Templum tamen cum alijs ad rupem poſuit. idem ſine fabulis prædicant antiqui Poëtæ. Silius de Domitiano. Templum Iouis ad rupẽ Tarpeiam. Lib. 3.

Aurea Tarpeia ponet Capitolia rupe,
Et iunget noſtro Templorum culmina Cœlo.

Et: *Ipſe è Tarpeio ſublimis culmine cuncta,* Iuppiter.
Et ventos ſimul, & nubes, & grandinis iras
Fulminaquè, & tonitrus, & nimbos conciet atros.

Propertius: *Tarpeiuſquè Pater nuda de rupe tonabat.* Lib. 4. Eleg. 1.

Prudentius contra Symmacum:

Iamque ruit paucis Tarpeia in rupe relictis,
Atque ad Apoſtolicos Euandria Curia fontes
Aeneadem ſoboles.

Claudianus: *Iuuat intra tecta tonantis* De 6. cõſ. Honor.
Cernere Tarpeia pendentes rupe gigantes.

Ideſt eximiæ magnitudinis ſtatuas Coloſſeas. Cicero: *Nunc ego te Iuppiter Optime Max. Iuno, Minerua, cæteriq; Dij, Deæq; immortales, qui excellenti tumulo Ciuitatis ſedem Capitolij in ſaxo incolitis conſtitutam.* In Orat. Ant. iret in exilium.

Hæc cum ita ſint, tamen non ita facile deduci poſſe quiſpiam iudicabit, Arcem ibi fuiſſe, vbi Templum. Quamuis enim, hoc fuerit in Arce; tamen Arcis nomine totus mons non abſurdè intelligitur. Verum ea, quæ de Manlij domo diximus, ſita prope Templum in Arce, hac interpretatione difficile eſt eludere, & alios item locos auctorum, qui Aedem Iouis in Arce collocant, dequè ea tamquam de re à Capitolio diſtincta loquuntur. Lucretius. Arx fuit vbi Templum Iouis Capitolini.

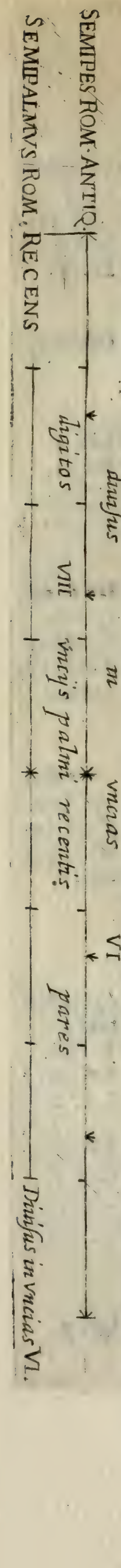
Romulidarum arcis ſeruator candidus anſer.

Ouidius: *Quique tenes altas Tarpeius Iuppiter arces.* xiij. Metam.
Et: *Iuppiter arce ſua totum cum ſpectet in Orbem.* 1. Faſt.
Virgilius: *In ſummo cuſtos Tarpeiæ Manlius arcis.* 8. Aeneid.
Silius: *Tarpeios iterum ſcopulos, præruptàquè ſaxa* Lib. 2.
Scandatis licet, & celſam migretis in arcem.

Propertius: *Et ſua Tarpeia reſidens ita fleuit ab arce* Lib. 4. Eleg. 4.
Vulnera vicino non patienda Ioui.

Et ſimilia paſſim occurrent, quæ, ſiquis ab Arce remoueat Templum Iouis, probè germanequè explicare non poteſt. Denique id prima Templi Iouis ædificatio demonſtrat; De qua ſic Dionyſius: *Huic Templo Iouis Tarquinius Rex Quintus ſedem cum deſignaſſet in tumulo, qui difficili aditu erat, nec in ſummo planus, ſed præruptus, & faſtigiatus, multis ex partibus amplexus eſt eum altis ſubſtructionibus, inter quas, & verticem, congeſto Aggere, planam efficit aream, ad excipiendam ſacram ædem aptiſſimam.* Hæc ſanè forma eſt Arcis ſitu, Aggeribus, & munitio- Lib. 3.

nibus editæ, atque vallatæ: quamquam hac ætate tanta loci altitudo non appareat; quod ruinis inferiora nonnihil extumuerint.

Forma Templi Capitolini. Cap. IV.

QVONIAM de Templo Romanorum Templorũ principe agimus, id ſedulò contemplari, atque exprimere debemus. Vouit ergo Templum Ioui, Iunoni, Mineruæ Tarquinius Rex quintus, quibus exigua ſacella Numa Rex in Quirinali conſtituerat, quod Capitolium vetus dictum eſt, vt aliàs dicam. Aream quoque extruendo Templo parauit Tarquinius, quod eius Nepos Tarquinius Rex ſeptimus ædificauit. *Quamquam*, ait Tacitus, *à priore Tarquinio iacta fundamenta, & à Seruio ſucceſſore ſociorum ſtudio pariter ædificatum. Mox Regibus, regioque nomine pulſo ex Vrbe dedicauit Horatius Puluillus Conſul.* Incenſum CCCCXXV. poſt annos Sylla Dictator reſtituit; eoque vita functo Catulus dedicauit: arſit iterùm ſub Vitellio, refecitque Veſpaſianus: rurſus incendio correptum Tito Principe inſtaurauit Domitianus. Auctores Tacitus, Plutarchus, Suetonius, Dion, Eutropius, Statius, & recentes Antiquarij. Porro figuram Templi ſic deſcripſit Dionyſius: *Templum*, inquit, *ſitum eſt, & fundatum in alta crepidine, octo iugerum ambitu, ducentis ferme pedibus patens per latera ſingula, pari propemodum longitudine, atque latitudine vix quindecim pedũ differentia.* Quæ ſumma ad rationem relata noſtrarum dimẽſionum palmos efficit ducentos ſexaginta ſex, & beſſem, ſiue vncias octo longitudinis: latitudinis vero ducentos ſexaginta vnum, item cum beſſe. Pes enim pro antiquo habitus Romanum palmum, decretum vſui architectorum quatuor partibus in vtroque paribus excedit: quæ in palmo quidem vnciæ, in pede digiti ſunt: & in illo XII. at XVI. in pede. Qui & maiores ſuas in vncias XII. diuiditur; vt in atrio Aedium Capitolinarum propoſitæ ſunt ex decreto Senatus publicæ menſuræ: Hic autem dimidium pedis, & palmi Rom. lineandum curauimus. *Frons eius*, pergit Dionyſius, *meridiem ſpectat. Porticum habet, cum triplici ordine columnarum: in lateribus ordo duplex eſt. tres Aedes pares communibus continentur lateribus: media Iouis, hinc, & inde Iunonis, & Mineruæ ſub eodem tecto, & pinnaculo.* Erat ergo Templum in tres partes diuiſum, mediæque latiori adiectæ alæ duæ, inteſtructos parietes ſuſtinentibus pilis lateritijs dealbatis, quæ poſtea in columnas mutatæ ſunt à Dictatore Sylla, aduectas è Templo Iouis Olympici,

Tacitus libro 3. Hiſt. habet CCCCXV. ſed deeſt x.
3. Hiſt. in vita Poplic. In vit. Veſpaſ. lib. 66. Lib. 9. in vita Domit.
Lipſ. lib. 3. de Magn. Rom. c. 5. Marlian. lib. 2. Riq. poſt cap. 5.

pici, teſte Plinio. Porticum triplicis ordinis columnarum ſimilem hac etiam ætate Agrippæ Pantheo adiunctam videmus. In ſummo tres Aediculæ viſebantur.

Iam, quoniam aliqua ex his controuerſiam parere poſſunt, cum Templi frons Forum, & Palatinum reſpiceret, videtur potius ortum ſpectaſſe quam meridiem. Nam Cicero ſic ait: *Ijdemque iuſſerunt ſimulacrum Iouis, quod erat in Capitolio, facere maius, & in excelſo collocare, & contrà, atque ante fuerat ad Orientem conuertere: ac ſe ſperare dixerunt, ſi illud ſignum, quod videtis, Solis Ortum, & Forum Curiamque conſpiceret, fore, vt ea conſilia, quæ clam eſſent inita contra ſalutem Vrbis, atque Imperij illuſtrarentur, vt à S. P. Q. R. perſpici poſſent. Atque illud ita collocandum Conſules illi locauerunt.* Si ergo Forum è Capitolio ſpectare, eſt ad Solis Ortum vergere, non eſt tam certum quàm putat Lipſius, *Frontem*, Templi, *ad meridiem ſpectaſſe, ideſt Forum Romanum, & Palatium verſus, frequentiſſimam Vrbis partem.* Ne pugnetur cum Tullio, repetendum eſt, quod initio dicebam, nempe latera Capitolij non recta, ſed obliquè vergere ad Mundi plagas; quod ego diligenter adnotaui. Igitur Templi frons ſecundum alterum collis latus extructa, non directa erat ad meridiem, ſed potius inter meridiem, atque Orientem. Ideoquè ſtatua illa Iouis Cicerone Conſule refecta (quæ ſanè non intra Templum in ipſo ſacello, ſed extra Templum fuit in excelſo collocata) cum antea Templi faciem, & Septentrionem ſpectaret, ſimul Occaſum æſtiui Solis potuit aſpicere, qui ad Septentrionem accedit, attingitque ſolſtitialem circulum Cancri. Poſtea vero conuerſa cum Forum, & Curiam, & Solis ortum aſpiceret, non ortum æſtiuum, ſed hibernum aſpexit. Nam cum verſa eſſet ad Forum, & Curiam, ad Meridiem quoque vergebat. Forum enim, & Palatinus Collis præ Capitolio meridianus eſt, vt patet adeunti. Itaque cum Meridiem, & Ortum ſpectaret, Ortum Hiberni Solis meridiei propinquum ſpectare potuit. Si enim ortum æſtiui Solis ſpectaſſet, non ad montem Palatinum Forumquè Romanum, ſed Collem Quirinalem conuerti debuiſſet, qui obuertitur æſtiuo Soli. Eodem ergo ſtatua Iouis, quo frons Templi ſpectauit, nempè inter Meridiem, & Orientem. Sicque conſentiet cum Tullio Lipſius.

Lib. 3. de adm. c. 5.

Capitolium, & Templum Iouis quo modo Forum, & Orientem ſpectaret.

Obliquè ſpectabāt etiam Meridiem.

At tres intra Templum Aediculæ, non loculi ad imponendas ſtatuas habendæ ſunt, ſed tres Cellæ communibus quidem iunctæ parietibus, verum diuerſæ inter ſe, & ab extimo Templi muro diuiſæ. Vt hodieque in Templis vetuſtioribus ad cultum, ornatumque maioris ære è marmore cameratum fornicem quatuor fermè fultum columnis pro ſumma teſtudine, vel altiore tholo erectum intuemur. Nam Tarquinius Ioui, Iunoni, Mineruæ Templa vouerat, quæ deinde maioris ædis ambitu concluſa ſunt. Nec ſolum Cellæ, aut Aediculæ, ſed Templa, & delubra nominantur à ſcriptoribus: Liuius: *Clauus*, inquit, *fixus fuit dextro latere Aedis Iouis Optimi Maximi ea parte, qua Mineruæ Templum eſt. Eum clauum, quia raræ per ea tempora litteræ erant, notam numeri annorum fuiſſe ferunt, eoque Mineruæ Templo dicatam legem, quia numerus Mi-*

Tres Ædiculæ intra Templum

Lib. 2.

Quæ Templa dicta.

Clauus ſi- *neruæ inuentum ſit*. Præterea pro vetuſtis Templis pronaum, ſeu porti-
gi ſolitus cus, ſeu veſtibulum ſtruebatur quod hiſce ædiculis appoſitum videtur
in Capito fuiſſe. Nam Dionyſius loquens de aris Termini, & Iuuentutis, quæ in
lio pro no ædificatione Templi neque exauguratæ, neque loco motæ ſunt, ſcribit.
ta annorũ
Lib. 3. καὶ νῦν ὁ μὲν ἕτερος ἐστὶν ἐν τῷ προνάῳ τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ δὲ ἕτερος ἐν αὐτῷ τῷ σηκῷ πλησίον τοῦ ἕδους. *Et nunc altera*, ara, *eſt in veſtibulo Mineruæ: altera in ipſo delubro prope marginem, ſeu murum*. Sic enim placet interpretari. Iuuentuti autem non modo ara, ſed etiam ædicula ibidem fuit.
Lib. 35. cap. 10. Plinius: *Proſerpinæ Tabula fuit in Capitolio in Mineruæ Delubro ſupra Aediculam Iuuentutis*. Terminus autem rude videlicet ſaxum, ſed cultum pro Numine, ne quid ſupra ſe præter Cœlum haberet, foramen illi
2. Faſt. impendens in Templi tecto fecere. De eo Ouidius.

Nunc quoque, ſe ſupra nequid niſi ſydera cernat,
Exiguum Templi tecta foramen habet.

Ædicularum ornamenta. Ad hæc tres illæ ſedes muneribus exornabantur, quorum aliqua fornicibus, & cameris ſuperponere duntaxat oportuit. Sic Liuius. *Quadrigæ*, inquit, *auratæ poſitæ in Capitolio in Cella Iouis, ſupra faſtigium Aediculæ*. Quoniam ergo tres Cellæ inter ſe diſtinctæ fuerunt, num communi Templi pariete clauſæ, illique affixæ? quod ſenſit Lipſius. Equidem potius à Templi pariete ſecretas dixerim; pertinet enim ad decorem, ornatumque Templi, Cellarumque maieſtatem vt libero vndique tranſitu, trium Deorum delubra in medio relinquerentur; à muro quidem totius Templi ſecreta, communibus autem parietibus inter ſe coniuncta, vt te-
Lib. 4. ſtatur Dionyſius: ἐν δὲ αὐτῷ τρεῖς ἔνεισι σηκοὶ παράλληλοι κοινὰς ἔχοντες πλευράς. μέσος μὲν ὁ τοῦ Διός. παρ᾽ ἑκάτερον δὲ τὸ μέρος ὅ, τε τῆς Ἥρας, καὶ ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ὑφ᾽ ἑνὸς ἀετοῦ, καὶ μιᾶς στέγης καλυπτόμενοι. *In ipſo autem tres Cellæ pares ſunt communia habentes latera. media quidem Iouis; ex vtraque parte, altera Iunonis, altera Mineruæ, opertæ vno faſtigio, atque tecto*. Hic ſanè, ne id omittam, ἀετὸς *faſtigium*, ſeu *Cimatium* Templi ſignificat; quod nempe triangulari forma ſupra rectam coronam attolli-
3. Hiſtor. tur inſtar volantis Aquilæ. At cum Tacitus ait, *ſuſtinentes faſtigium A-*
Iuſtus Ri- *quilæ veteri ligno*, veras Aquilarum effigies è ligno factas faſtigioque co-
quus. ronæ ſubiectas, intelligit; Nam quid viri docti hac ſuper re nos monere voluerint, non bene percipio. Sed de ſacellis infrà commodiùs.

Templi Gradus. Cap. V.

Lib. 8. CAPITOLINO Templo fuiſſe gradus exploratum eſt quibus in eius veſtibulum aſcenderetur. Liuius cum dixiſſet, Annio Latinorum Prætori, ac Legato datum in Templo Iouis Senatum, ſubdit, *Cùm commotus*, Annius, *ita ſe ab veſtibulo Tem-*
Loc. ſup. citato. *pli citato gradu proriperet, lapſus per gradus capite grauiter offenſo impactus imo ita eſt ſaxo, vt ſopiretur*. Velleius: *ex ſuperiore parte* Capitolij

ſum-

ſummis gradibus inſiſtens. Vitruuius quidem non quærit, an gradus Tẽplis ſint apponendi, ſed tamquam neceſſariam partem eos ponit; quòd, vt ibi interpres, non parum faciat ad maieſtatem, & dignitatem Templi, ſi à cætero Vrbis ſolo extet. Verum in re tam certa ob varias eruditorum ſententias exorta controuerſia eſt. Lipſius enim centum gradus ex Tacito conſtituit. *Ergo*, inquit, *ab ea quoque parte*, Foro Romano, *centum gradus, quibus, vt Tacitus, atque alij ſuperbè adibatur. Gradus autem iſti haud dubiè ad maieſtatem: eoque, & in alijs Templis, & ſi pauciores, ſoliti vſurpari. Sed ibi ratio, hic neceſſitas, & locus editior voluerunt*. Verba autem Taciti ſunt illa, de quibus ſupra: *Qua Tarpeia rupes centum gradibus aditur*. Alij vero qui ſint auctores ſaltem antiqui huius rei teſtes non bene teneo. Forte Dionem Lipſius intelligit: vbi *Cæſar*, inquit, triumphans *gradus in Capitolio genibus ingreſſus conſcendit*. Et de Claudio Cæſare: *Tum per gradus in Capitolio genibus aſcendens*. Quibus locis allatis auctor Eminentiſſimus Cardinalis Baronius in eadem quoque ſententia eſt, vt putet centum Taciti gradus à Foro incepiſſe: hoc tamen diſcrepans, quod his aſcenſum tribuat in Iunonis Monetæ, non autem Iouis Capitolini Templum. De quibus gradibus Ouidius:

Lib. 3. c. 2. — Gradus Tẽplis adduut dignitatem. — Lib. 3. c. 5. — Lib. 8. — Lib. 60. — In annot. ad Martyrol. die 14 Martij. — 1. Faſt.

Candida te niueo poſuit lux proxima Templo,
Qua fert ſublimes alta Moneta gradus.

Deinde vero Baronij veſtigijs cum inſtiterit Riquus, Lipſijque verbis, quæ citaui, allatis: *Quo equidem in loco*, inquit, *vir magnus*, Lipſius: *Centum gradus ad Monetæ cum gradibus Iouis Capitolini confudiſſe videtur. Alia tamen omnia, vt ſentiam. M. Varronis apud Agellium verba faciũt in Epiſtola ad Sulpitium: In memoria ſibi eſſe quod Q. Catulus curator reſtituendi Capitolij dixiſſet, voluiſſe ſe Aream Capitolinam deprimere, vt pluribus gradibus in ædem conſcenderetur, ſuggeſtuſque pro faſtigij magnitudine altior fieret; ſed facere id non quiſſe, quoniam Fauiſſæ impediſſent. Id eſſe Cellas quaſdam, & Ciſternas, quæ in area ſub terra eſſent, vbi reponi ſolerent ſigna vetera, quæ ex eo Templo collapſa eſſent, & alia quædam religioſè donarijs conſecratis*. Ex quo infert Riquus, Gradus Templi ad aream vſque Capitolinam ſolùm fuiſſe demiſſos. Si enim ad Forum vſque, tota Collis altitudine deſcendiſſent, Catulus, qui gradus augere voluit, non aream in monte deprimere, ſed Fori vallem ipſam debuiſſet.

Cap. 12. — Lib. 2. cap. 10.

Equidem cum arbitrer gradus ad Forũ pertingere non potuiſſe; hac tamen ducta ex Gellio ratione parum vrgeri Lipſium iudico. Ille enim non cõtinuatos gradus, ſed intermiſſos, & ſubinde per interualla planis areolis retractos conſtituit, in quibus conſiſterent aſcendentes, ac reſpirarẽt. Cur ergo non diceret? Gradus à Foro ad aream vſque Capitolinam fuiſſe minoribus retractionibus interſtinctos: ibi vero, vbi erant Fauiſſæ, in plateam laxatos, vt ex ea ad Templi veſtibulum minores identidem areolas, & præcinctiones haberent. Vt hodieque ad Ædem D. Petri Vaticanam extructos videmus gradus. Area enim perampla, & interme-

dia diuiduntur, neque carent retra&ionibus qui magis diſtant à Templo. Catulus ergo poterat magis aream Capitolinam deprimere, vt, diminutis gradibus, qui ab illa pertinerent ad Forum, pluribus ab eadem aſcenderetur in Templum, niſi Fauiſſæ impediſſent. Hæc pro Lipſio dicta.

Templum Iouis non habuit gradus demiſſos in Forum.

Nec tamen ad eius ſententiam accedo. Nam apud Tacitum ſermo non eſt de gradibus Templi Iouis Capitolini, vel Iunonis Monetæ: ſed ijs, quibus adiretur Tarpeia rupes ab Occidente, fluuium verſus. quod Vitellianorum militum pugna quam ibi hiſtoricus narrat, perſpicuè demonſtrat. Hi enim cum Capitolium inuaſiſſent, vt ſupra dicebam, relicto cliuo Capitolino, à quo repulſi fuerant, iuxta Aſylum, & paulo remotiùs per gradus Tarpeiæ rupis aſcendere cœperunt, *ſed propior,* inquit, *atque acrior per Aſylum vis ingruebat:* cùm milites per vicinius Aſylum irrumpere, quam per centum illos gradus remotiores mallent.

Deca 1. lib. 3. Deca 1. lib. 5.

Ad hæc inuenio apud Liuium bis Arcem è Foro fuiſſe oppugnatam, ſemel à Romanis ipſis, cùm ab exulibus Herdonio quodam Duce teneretur, iterum à Gallis reliqua Vrbe incenſa, atque euerſa. Verùm tam Galli, quam Romani per cliuum Capitolinum aciem direxiſſe dicuntur, nulla graduum facta mentione. Cum tamen per hos latos, & expeditos facile potuiſſent in Capitolium euadere.

Sed quod vehementius vrget, ſi Templi Capitolini gradus inceperunt à Foro, ibi triumphantes Duces è curru deſcendere debuerunt, perquè eos cum reliqua comitantium turba in Templum aſcendere. Nam ad Templum Iouis deſinebat triumphus, cuius pars gradus erant. Atqui

7. Verr.

triumphantes curru aſcendebant in Montem Capitolinum è Foro. Cicero: *At etiam qui triumphant, eòque diutius hoſtium Duces ſeruant; Tamen cum de Foro in Capitolium currum flectere incipiunt, illos duci in carcerem iubent, idemquè dies, & victoribus Imperij, & victis finem vitæ facit.*

In Paneg. ad Conſtantin. Triumphãtes curru aſcendebant in Capitolium. Lib. 7. Iud. Antiquit. cap. 24. Dec. 4. l. 5. 2. de Põt. El. 1.

Eumenius: *Renouaſti Imperator veterem illam Romani Imperij fiduciam, quæ de captis hoſtium Ducibus vindictam morte ſumebat, tunc enim captiui Reges cum à portis vſque ad Forum Triumphantium currus boneſtaſſent, ſimulatque in Capitolium currum flectere cœperat Imperator, abrepti in carcerem necabantur.* Neque enim, vt hoc etiam attingam, ſacrificium fiebat à triumphante in Capitolio, nec Templum inibatur, antequam conſtaret, teſte Ioſepho, aliquem è captiuis hoſtibus fuiſſe trucidatum. Sed de aſcendentibus curru in Capitoliũ Liuius: *Quod ſi,* inquit, *in curru ſcandentes Capitolium auratos, purpuratoſque ex inferiore loco L. Paulus in turba togatorum vnus priuatus interroget.* Ouidius:

Te quoque Victorem Tarpeias ſcandere in arces,
Læta coronatis Roma videbit equis.

Lib. 9.

Lucanus de Pompeio, qui ter triumpharat:

Non domitor Mundi, nec ter Capitolia curru
Inuectus &c.

Ibidem paulo poſt:

Non mihi nunc tellus Pompeio ſi qua triumphus
Vita dedit, non alta terens Capitolia currus.

Ibi-

Ibidem paulo poſt de Catone per Africam iter faciente :

Hunc ego per Syrtes, Libyeſque extrema triumphum
Ducere maluerim, quàm ter Capitolia curru
Scandere Pompeij.

Flauius Vopiſcus : *Fuit alius*, inquit, *currus quatuor ceruis iunctus, qui fuiſſe dicitur Regis Gothorum, quo, vt multi memoriæ tradiderunt, Capitolium Aurelianus inuectus eſt, vt illic cæderet ceruos, quos cum eodem curru captos vouiſſe Ioui ferebatur*. Similia paſſim occurrunt. vt apud eos, qui de rebus Romanis ſcripſerunt, in confeſſo ſit triumphantem curru aſcendiſſe, non per vllos gradus in Capitolium. Neque vero negocium faceſſunt allati ſupra Dionis à me loci. Ex quibus valde miror, Iulium Cæſarem Bulengerium virum eruditiſſimum vniuersè deduxiſſe, eum morem ſeruari ſolitum à triumphantibus, vt per gradus aſcenderent in Capitolium. Nam etſi daremus, quod tamen inficiamur, Cæſarem, & Claudium genibus aſcendiſſe per gradus non propterea triumphantes omnes aſcenderunt. Verum & ipſe Claudius, & Cæſar more maiorum per cliuum Capitolinum curru in Arcem inuecti, deinde per gradus ab Area Capitolina in Templum genibus aſcenderunt. quod ipſa Dionis loquutio innuit. ἀναβαθμοὺς, τοὺς ἐν τῷ καπιτωλίῳ. *gradus, qui ſunt in Capitolio*. ideſt in ipſo Templo Capitolino. *Hos*, inquit Dion, *Cæſar genibus ingreſſus aſcendit, nulla neque currus, qui ei ex aduerſo Iouis poſitus fuerat, neque imaginis Orbis terrarum pedibus ſuis ſubiectæ, neque inſcriptionis eius habita ratione*. Hæc autem erant in Templo Iouis, in quo & gradus. Multo minus affirmandum eſt, quod loco citato idem Iulius Cæſar retulit ex Cedreno; nempe *Gradus Capitolij fuiſſe trecentos ſexaginta quinque*. Hic enim Græcus auctor falſa aliqua vulgi opinione, ac fama deceptus eſt; cum Tacitus Romanus, & Romæ ſcriptor in rupe Tarpeia, vbi mons erat editiſſimus, centum numeret. Itaque ſi cœpiſſent à Foro, plures centum non fuiſſent. Ego verò ex his, quæ dixi, nullos à Foro : aliquot ab Area Capitolina fuiſſe mihi perſuadeo. Vbi ergo, quæret aliquis ponendi ſunt centum illi gradus Taciti? Vbi idem ille poſitos tradit; nempe ad rupem ſaxumque Tarpeium, prope veterem Carmentalem portam, & Theatrum Marcelli ad Occidentem. Rupis enim Tarpeiæ nomine ſignificatur abrupta illa, & abſciſſa pars montis, quæ vergit ad Tiberim. Quamquam hac ætate ſaxi Tarpeij reliquiæ exiguæ ſuperſunt propter ædificiorum, atque adeò ipſius montis prolapſiones. Saxum enim tophinum eſt, quòd paucis ante annis cùm foſſores proximè cæderent ad ædificandum, factam egeſtione cauernam vidi ipſe, dehiſcente lacunati lapidis pondere, obſtrui cæmentorum ruina, vltimo pœne exitio operarum.

In vita Aureliani.

Inſcriptio erat, Semideus eſt.

Centum gradus Capitolij alienis à Foro pertinebant ad Rupem Tarpeiam

Atque ex his poſtremò intelligitur, nec Templi Capitolini gradus in Forum deſcendiſſe : neque eos Iunonis Monetæ, qui potius ad Orientem ſpectabant, vt infra dicam, cum gradibus Tarpeiæ rupis eſſe permiſcendos.

Templi Capitolini exteriora ornamenta. Cap. VI.

Porticus Tēpli Capitolini. ORNAMENTA Templi exteriora, & interiora ſunt. Primùm de primis. Extrà fuere porticus, non modo quæ Templi frontem, ſed quæ latera cingebant. Illæ triplices, hæ duplices fuere, vt ſupra dicebam ex Dionyſio. Tacitus: *Inde*
3. Hiſtor. *lapſus ignis in porticus appoſitas ædibus*. Virgilius:
8. Æneid.

> *Atque hic auratis volitans argenteus anſer*
> *Porticibus &c.*

Lib. 23. cap. 3. Hoc enim, vt notat Seruius; retulit Poeta ad tempus florentis Reipublicæ, cùm inauratæ ſunt. Sed quæ ibi auro lita? nempe opus marmoratum, & toreumata in parietibus, & laquearia. Quod enim ſcripſit
Multa inaurata in Capitolio Plinius: *Poſt Carthaginem euerſam laquearia in Capitolio inaurata eſſe*, non ſolum de interiore Templo eſt intelligendum, ſed etiam ijs, quæ extrinſecus adſtructa fuerant. *Parietes quoque iam tamquam vaſa inaurantur*, ait idem. Ad hæc in zophoris, & coronis, in fronte, faſtigioque Templi multa inaurata eſſe oportuit. Ideò enim aliqua ex his fiebant è ligno. Vitelliano quidem incendio, vt ſupra ex Tacito referebam, *Suſtinentes faſtigium Aquilæ, vetere ligno, traxere flammam*. Cæterum porticus Capitolinas Roma primùm extructas vidit, molitore Scipione Naſica, vt ait Velleius. Sed dubium eſt, an præter has veluti
Lib. 2. Templi exteriores alas, aliæ fuerint in atrij formam circum aream aut ſaltem ad Areæ latus erectæ. Nam in his porticibus à Triumphante poſt ſacrificia, & cæremonias in Templo peractas, depoſitamque lauream in ſinu Iouis, dabatur publicum epulum Senatoribus, & Principibus viris. Quò moris erat & Conſules vocare: deinde rogare, vt venire ſuper-
An triumphantes antequā domū redirent cœnabant in Capitolio ſederent, nè quis eo die maioris in eodem conuiuio eſſet imperij, quam triumphator.

De eo cœnandi more Zonaras: *Triumphans*, inquit, *in Capitolium vehebatur, ibique aliquot cæremonis peractis, & donarijs dedicatis cum in porticibus ibi cœnatus eſſet* ἐν ταῖς τοῦ ἐκεῖ δει πνῆσαι στοαῖς, *Veſperitibijs, & Fiſtulis antecedentibus domum redibat*. Appianus in Libyco, de Scipione Africano *Vbi verò*, inquit, *Capitolium aſcendit Scipio finita*
De Triumph. c. 33. *pompa, epulum amicis ex more in Templo præbuit:* ἐς τὸ ἱερὸν. ad, vel apud Templum. Bulengerius ad Zonaræ verba reſpiciens, vertit, *in Templi porticibus*. Quo tempore nondum Scipio Naſica ſuas porticus extruxerat: quas poſtea, vt credibile eſt, addidit Templo, peramplo periſtylo circumductas, vt atrium in medio conſtitueretur angulare, ac pa-
Decad. 3. Lib. 4. tens. Quod forſitan eſt Atrium publicum, de quo Liuius: *Tactum de Cœlo Atrium publicum in Capitolio*. Itaque Scipio Africanus in ipſo Templi pronao, & veſtibulo dediſſe conuiuium credendus eſt, idemque ante

illum

illum alij Triumphantes feciſſe. Id ſignificat, ἐς τὸ ἱερὸν. neque enim dixerim Templum illud ante Naſicam inſtructum adeò: & exornatum, vt triplicem in fronte, duplicem in latere porticum habuerit; quæ fortaſſis vſque ad Syllam ſimplices fuere.

Eodem Templo eximium ſplendorem inauratæ tecti tegulæ addidere, quas æreas in inſtauratione Capitolij Q. Catulus primus inaurauit, teſte Plinio; ideoquè fulgentia, micantia, aurea paſſim dicuntur à Poetis Capitolia, alijſque Scriptoribus. In ſummo faſtigio fuere quadrigæ primùm fictiles, tum ex ære inauratæ: aliæquè ſtatuæ medijſque volantia ſigna nubibus, omnia, vt arbitror, ex ære inaurata potiùs quàm è marmore. Sub faſtigio Aquilæ id ſuſtinentes, aliaque coronarum, & epiſtyliorum ornamenta item inaurata, vt fulgente Sole, ſplendido lucis repercuſſu oculos non tam perſtringerent, quàm in admirationem animos perducerent. Claudianus tertio Panegyr. in Stiliconem, *Tegulę ex ære in Capitolio inauratæ.*

. . . . *quæ luce metalli*
Aemula vicinis faſtigia conſerit aſtris.

Rutulius: *Confunduntque vagos delubra micantia viſus.* *In itinere.*

Aerea prætereà fuere portarum limina: De quibus Liuius: *Fœneratores aliquot mulctatos, & ex eo, quod in publicum redactum eſſet, ænea in Capitolio limina Aediles poſuiſſe.* Fores item cælatæ magno artificio, laminis aureis magni ponderis obductæ, quas Stilico auferendas curauit. *Claudianus ibid.* Tanta ædificij magnificentia creuit reficiente Veſpaſiano. Et poſt tertium incendium, Domitiano. Tunc enim, vt de reliquis iudicium fiat, τὸ τῆς χρυσώσεως ἀνάλωμα πλεῖον ἢ δισχιλίων, ϗ μυρίων ταλάντων γενόμενον, vt ait Plutarchus. *Inaurationis ſumptus pluſquam duodecim millium talentorum fuit*, ideſt pluſquam ſeptem millionum, & ducentorum millium aureorum; cùm talentum ſexcentis coronatis noſtris æſtimetur, vt ait Budæus. *In Valerio Publicola. Lipſius loco cit.*

Poſtremò quæres, quomodo certum ſit, ad Templum Iouis fuiſſe nobile atrium cum porticibus? an hæ alibi in Capitolio ſtatui poſſint cingentes *atrium publicum,* cuius meminit Liuius? Reſpondeo probabile eſſe, præter porticus appoſitas Templo Capitolino, alias fuiſſe propter loci dignitatem, quæ atrium conſtituerent ad ipſum Templum: & has fortaſſe à Naſica extructas. Sed quia in eam Capitolij partem, quæ inter duos vertices depreſſior eſt, frequenter populus ad conciones, & ſuffragia ferenda, aliaſque ob cauſas conueniebat; probabile etiam eſt, porticus ad inſtar fori ibi fuiſſe ambientes Aream, vbi nunc Equeſtris Marci ſtatua, & Aedes Conſeruatorum; locum etiam illa tempeſtate ampliorem propter ſubſtructiones, quæ vndique Capitolium ſuſtinebant. Hoc ingens atrium cinctum porticibus an potius ſit dicendum *publicum* dubitauerim. Quo etiam loco, & ad Templum Iouis factum dixerim, quod de Cæſare narrat Suetonius: *Comitium, ac Forum Baſilicaſque, etiam Capitolium ornauit porticibus ad tempus extructis, in quibus abundante rerum copia, pars apparatus exponeretur.* *In V. cap. 10.*

Templi

Templi ornamenta interiora. Cap. VII.

Tres Cellæ in Templo Capitolino. Lib. 3.
IAM intra Templum occurrunt primùm tres Cellæ, ſeu minora delubra. His veſtibulum erat iuxta allata Dionyſij verba, ἐν περγάσῳ τῆς ἀθήνας. Quod ita eſt intelligendum, vt ibi, ſicut in cæteris Templis, breuis eſſet in fronte porticus, quà adiretur delubrũ; ſuffulta videlicet columnis, coronis, epyſtilio, faſtigioque ſublata. Faſtigij Aedis Iouis meminit Liuius: *De mulcta,* inquit, *damnatorum quadrigæ inauratæ in Capitolio poſitæ in Cella Iouis ſuprà faſtigium Aediculæ; & duodecim clypea inaurata.* At Cellæ curuatæ in fornicem æqualitèr ſe mutuò terminabant: media Ioui, dextera Mineruæ, ſiniſtra Iunoni. Id vetera numiſmata, & ſcriptores demonſtrant. Liuius: *Fixus fuit clauus, dextero latere Aedis Iouis Opt. Max. ea parte, qua Mineruæ Templum eſt.* Onuphrius in Vrbe Roma: *Templum Iouis Capitolini, aliàs Opt. Max. in quo erant tria delubra Medium Iouis, Dextrum Mineruæ, Læuum Iunonis, ibique in arca lapidea ſeruabantur Libri Sibyllini.* In Cella tamen ſubterranea vt ait Dionyſius. Iam ſtatua Iouis ſedens in curuli ſella primùm fuit, vt ait Iuuenalis:

Dec.4.l.5.

Lib.7.

Lib.4.

Statua Iouis fictilis.

Fictilis, & nullo violatus Iuppiter auro.

Lib.35. cap.13.
Plinius: *Turianumque à Fregellis accitum, cui locaret Tarquinius Priſcus effigiem Iouis in Capitolio dicandam. Fictilem tum fuiſſe, & ideò miniari ſolitum. Fictiles in faſtigio Templi eius quadrigas.* Ouidius:

1. Faſt.
Inque Iouis dextra fictile fulmen erat.

Sed poſtea Decemuirorum monitu decretum fuit, *Fulmen Ioui aureum quinquaginta pondo fieret: Iunoni, Mineruæque ex argento,* vt Liuius. Inde fulminans dictus Iuppiter. Idem ſceptrum gerebat manu oblongum in ſimilitudinem haſtæ, vt vetera numiſmata oſtendunt. Suetonius: *Sequenti,* inquit, *nocte ſtatim videre viſus eſt Octauius, filium mortali ſpecie ampliorem cum fulmine, & ſceptro, exuuiiſque Iouis Opt. Max. ac radiata corona.* Et ad ſignũ Iunonis videtur Ouidius reſpexiſſe:

Lib.2.Decad.3.

In Octauio Aug. cap. 91.

Cur igitur regina vocor, princepſque dearum?

6.Faſtor.
Aurea cur dextræ ſceptra dedere meæ?

Dubitationem tamen nõ leuem inijcit Suetonius, qui eidem Ioui paruum Reipublicæ, ſeu Romæ ſigillum attribuit; vt me vidiſſe memini in antiquis Domitiani aliorumq; nummis. Quod ſimulacrum qua manu teneret non video, ſi altera fulmen, altera ſceptrum gerebat. *Somniauit,* inquit, *Catulus Iouem Opt. Max. prætextatis compluribus circum Aram ludentibus vnum ſecreuiſſe, atque in eius ſinum ſignum Reipublicæ, quod manu geſtaret, repoſuiſſe.* Idemque Dion teſtatur. Sed fortaſſe illi modo ſceptrum: modo fulmen geſtandum dabant. Cum vtroque enim exprimitur in numiſmatis. Erat præterea ſtatua ſeſſilis, vt veteres nummi demonſtrant. Quamquam & hi ſtantem cum Pallade ac Iunone deſignant. Sed nihilominus ſedere dicenda eſt in ſella curuli, ſiue throno,

Eodem capite.

Lib.45.

vt

vt loquuntur auctores; ſicque in eius gremio percommodè laurea corona deponebatur à Triumphantibus. Seneca: *Scilicet minus beatè viuebat Dictator noſter, qui Samnitum legatos audijt, cum viliſſimum cibum in foco ipſe manu ſua verſaret, illa, qua iam ſæpe hoſtem percuſſerat, lauream que in Capitolini Iouis gremio repoſuerat.* Dion. *In Capitolium aſcendens,* Auguſtus, *lauream faſcibus detraxit, & ad Iouis eam genua appoſuit.* Plinius: *Ex his in gremio Iouis Opt. Max. deponitur, quoties lætitiam noua victoria attulit.* Latinus Pacatus in Panegyr. ad Theod. *Depoſitis in gremio Capitolini Iouis laureis, triumphales, viri ruſticabantur.* Plinius: Traiani lauream *Nerua in gremio Iouis collocarat.* Statius: Lauream triũphans deponebant in gremio Iouis. De Conſol. ad Helu. c. 10. Lib. 54. Lib. 15. cap. 30. In Paneg. 4. Silu.

Nondum gremio Iouis indica laurus.

Idem ſimulacrum quercea corona aurea coronabat. Id Iuſtus Riquus cap. 16. de Capitolio, probat ex Plautinæ Trinummi allatis verſibus;

Nam nunc ego ſi te ſurripuiſſe ſuſpicer. Act. 1. ſc. 2
Ioui coronam de Capite è Capitolio,
Quod in culmine aſtat ſummo, &c.

Quos alij aliter componunt. Auream pergit idem, opinor eam coronam fuiſſe, ad ſimilitudinem Hetruſcarum, quas Tertullianus noſter deſcripſit libro de Corona Militis: *Hoc vocabulum eſt coronarũ, quas gemmis, & folijs ex auro quercinis ob Iouem inſignes, ad deducendas Thenſas cum palmatis togis ſumunt.* Quercum certe Ioui dicauit antiquitas, ideoque in ludis Capitolini Iouis corona dabatur è quercu. Iuuenalis: Sat. 6.

An Capitolinam deberet Pollio quercum
Sperare, &c.

Martialis: *Perque manus tantas plurima quercus eat.* Lib. 4. Epigr. 1.
Idem: *O cui Tarpeias licuit contingere quercus.* Et ep. 54.

Ex eadem verò arbore corona Ciuica data eſt, nempe Ciui, qui Ciuem ſeruaſſet; *Quoniam cibus, victuſque antiquiſſimus quercus capi ſolitus eſt,* vt ait Gellius. Demum toga palmata, & triumphali veſtiebatur Capitolinus Iuppiter; quam qui ferret, ferre exuuias, & ornatum Iouis dicebatur; aut etiam, vt Suetonius, *Iouis tunicam, & exuuias Deorum.* Nam Prætores, Conſules, Triumphantes de Templo Iouis Capitolini prætextam, pictamque togam accipiebant, quæ & Capitolina dicta eſt. Lampridius. *Prætextam, & pictam togam nunquam niſi Conſul accepit, & eam quidem, quam de Iouis Templo ſumptam alij quoque accipiebant, aut Prætores, aut Conſules. Quamquam Gordianus ſenior primus Romanorum priuatus ſuam propriam habuerit, cùm ante Imperatores etiam de Capitolio acciperent, vel de Palatio.* Lib. 5. c. 6. In Alexãdro Seuero. Interpretes Iuuen. loc. cit.

Sed quandiu manſit fictilis hic Romanorum Deorum Auguſtus? Riquus exigua ſanè coniectura putat, exemplo Olympici Iouis primò eboreum, poſt deuictam Aſiam, aureum factum à Traiano. Mihi probabile eſt poſt Syllæ reſtitutionem ſemper aureum fuiſſe; perijſſe enim & ſtatuam Iouis ciuili illo incendio, teſtis eſt Plutarchus. Nam Catulus qui Templi tegulas inaurauit, cur Iouem auro illuſtrare noluit? cùm præſertim ſtatuarum inauratarum vſus multo ante in Vrbe cœpiſſet. Et poſteà Statua Iouis facta ex auro. In libello de Iſide & Oſiride.

Domi-

Domitianus cum ſtatuas ſibi nonniſi aureas, & argenteas dicari pateretur magnificentiſſimus Capitolij Reſtitutor, aurum Ioui adimebat? *Paulo ante*, notat Plinius in Panegyrico, *aditus omnes, omnes gradus, totaque area hinc auro, hinc argento relucebat, ſeu potius polluebatur; cum iniuſti Principis ſtatuis per mixta Deorum ſimulacra ſorderent:* Itaque ante Syllam Dictatorem, an illud ſimulacrum ex ebore fuerit, deuicta Aſia conformatum; an antiquum illud fictile religio conſeruarit, incertum duxerim. Fictile tamen tum potius dixerim; à Sylla, vel Catulo nonniſi aureum factum fuiſſe affirmarim. Quod ſi Martialis, cum Deos pro Nerua Traiano precaretur, ait;

Lib. 11. Ep. 5.

Scriptus es æterno nunc primum Iuppiter auro.

Vel vt alij legũt ſculptus es.

Id referendum eſt ad æternitatem, non autem operis nouitatem. Significat enim Iouem tunc ex auro conflatum diu duraturum, cum incendiũ alios citò conſumpſerit, qui vel Sylla Dictatore, vel Veſpaſiano, aut etiam Domitiano Principe conflati fuerant. Porrò eiuſdem Templi eximia, & innumera ornamenta recenſere mei negotij non eſt, quæ Marlianus, Lipſius, & Riquius multò fuſius proſequutus eſt. Hæc fuere, ſimulacra tum hominum, tum Deorum è marmore, varioque metallorum genere. P. Victor. *Capitolium vbi omnium Deorum ſimulacra celebrantur.* Cicero; *cùm in Capitolio, & ſimulacra Deorum immortalium depulſa ſunt, & ſtatuæ veterum hominum deiectæ.* Clypei, etiam, & vaſa ſummorum artificum; gemmarum, & auri rudis, ac ſignati vis maxima vel coronarij, veſtes, & picturæ admirandæ. Hæc vel à victoribus, & triumphantibus, vel à Magiſtratibus, & Senatu mulctæ, muneris, aut voti cauſa oblata. Vt cum quadrigæ aureæ in Capitolio, auctore Liuio poſitæ ſunt. Auguſtus *in Cellam Capitolini Iouis XVI. millia pondo auri, gemmaſque, ac margaritas quingenties HS. vna donatione contulit.* Vel ab externis Regibus, & Ciuitatibus miſſa. Vt cum Carthaginenſes coronam aureã pondo XXV. Attalus Rex alteram pondo CCXLVI. Philippus Macedonum Rex pondo C. Alabandenſes pondo L. Lampſaceni pōdo LXXX. Pamphylus alteram ex XXX. millibus Philippæorum factam. Hiero Syracuſarum Rex Victoriam auream pondo CCCXX. Liuio auctore. Ariſtobolus Iudæorum Princeps vitem auream quingentorum talentorum. Aegyptij coronam quatuor millium aureorum, Ioſepho referente, & alij paſſim alia Reges, populi, Cæſares obtulere. Inibi tabulæ æneæ legum. Iulius Obſequens: *Tabulæ legum æneæ litteris liquefactis.* Cicero; *& legum æra liquefacta.* Statuæ Regum Romanorum, ° quibus poſtea Cæſaris, & Auguſti adiectæ ſunt. Plura etiam Iouis ſimulacra. Præneſtini, quod T. Quintius Dictator Præneſte aduectum inter cellam Iouis, & Mineruæ dedicauit. Iouis Imperatoris quod à Tito Flaminio impoſitum Columnæ ſummoperè laudatur à Cicerone. Iouis ænei, quod Spurius Caruilius ex ocreis, galeis, pectoralibus Samnitium conflauit. Sed hæc duo in area extra Templum fuere. De illo Iulius Obſequens; *In Capitolio Lupam Remi, & Romuli fulmine ictam, ſignum Iouis ad Calumnam diſiectum.* Quod poſtea refectum excelſius collocatum, & ad Forũ con-

Marlian. libro 2. c. 5. 6. 7.
Lib. 3. de Magnit. Rom. c. 5.
De Capit. Rom. a cap. 21.
3 Catil.
Oblata munera Capitolio.
Dec. 3. l. 9.
Sueton. in V. cap. 30.
Liuius Dec. 1. lib. 7.
Dec. 4. l. 2.
Dec. 4. l. 6.
Dec. 5. l. 3.
Dec. 5. l. 3.
Dec 5. l. 4.
Dec 3. l. 2.
Lib. 14. Iudæar. Antiq. cap 4.
De prodigijs 3. in Catil.
o L. Bruti, qui Reges expulit.
Statuę Coloſſeæ in Capitolio.
De prodigijs.

conuerſum memorat Cicero. At Caruiliani tanta fuit amplitudo, *vt*, quod ait Plinius, *conſpiceretur à Latiario Ioue.* Hunc Latialem putat Riquus, qui in Monte Albano colebatur, & pro Latiario reponit. Sed Latiaris Iuppiter in Quirinali, opinor, fuit. Collis enim Quirinalis, aliqua ſaltem ſui parte, dictus eſt Latiaris, vt conſtat ex Varrone. Latiaris autem Iouis in eo Colle fortaſſe delubrum fuit, quod Capitolium Vetus dicebant. Ibi enim Iuppiter, Minerua, & Iuno, vt in Capitolino Colle colebantur. Potuit autem Tarpeius ille, & excelſus Iuppiter à Latiario videri, quia propter propinquitatem loci, facilis eſt è Quirinali in Capitolium aliquo ſaltem ſigno proſpectus. At contrà ex Albano, illa tempeſtate videri credo non poterat, interiectis Palatino, & Cœlio, quos præalta ædificia editiores olim, quam hodie, fecerant; præſertim Palatinum in quo Auguſtales Cæſarum Aedes altitudinem Turrium, Templorumque Capitolinorum, vel æquauerant, vel exceſſerant. In eadem area Capitolij Hercules Coloſſeus Tarento à Fabio Maximo: & Apollo triginta cubitorum à Lucullo ex Apollonia Ponti Vrbe tranſlatus. Inibi, ſeu potius in adiunctarum porticuũ intercolumnijs inauratæ Equeſtres ſtatuæ à Metello poſitæ, de quibus Cicero ſcripſit. Tantus denique ſtatuarum numerus viris illuſtribus locatarum, vt Auguſtus ex area Capitolina propter anguſtias in Martium Campũ tranſtulerit, referente Suetonio. Ibidem æreæ Columnæ Roſtratæ quatuor, quas conflatis nauium roſtris confecit Auguſtus, quæ poſtea à Domitiano ſunt locatæ, vt ait Seruius. Virgilius:

Loc. cit. Lib. 34. cap. 7. Lib. 4. de ling. lat. & ibi Scal. Plin. l. 34. cap. 7. Lib. 6. ad Att. ep. 1. Vide Marlian. lib. 2. c. 7. ſec. edit. In Calig. cap. 34. Columnę æreæ Roſtratæ in Capitolio.

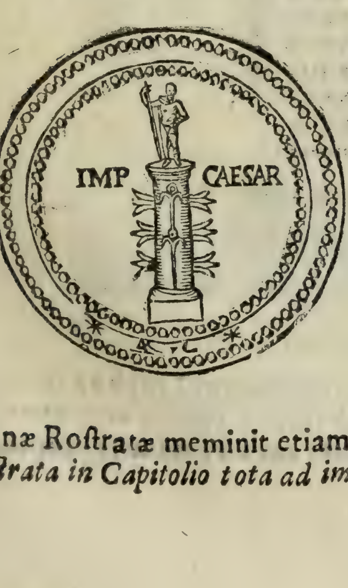
Nauali ſurgentes ære Columnas.

3. Georg.

Quamquam Seruius: *Roſtratas Iulius Cęſar poſuit victis Pœnis nauali certamine, è quibus vnam in roſtris, alteram ante Arcum videmus à parte ianuarum.* Claudianus:

Aeraque veſtitis numeroſa puppe Columnis
Conſita, &c.

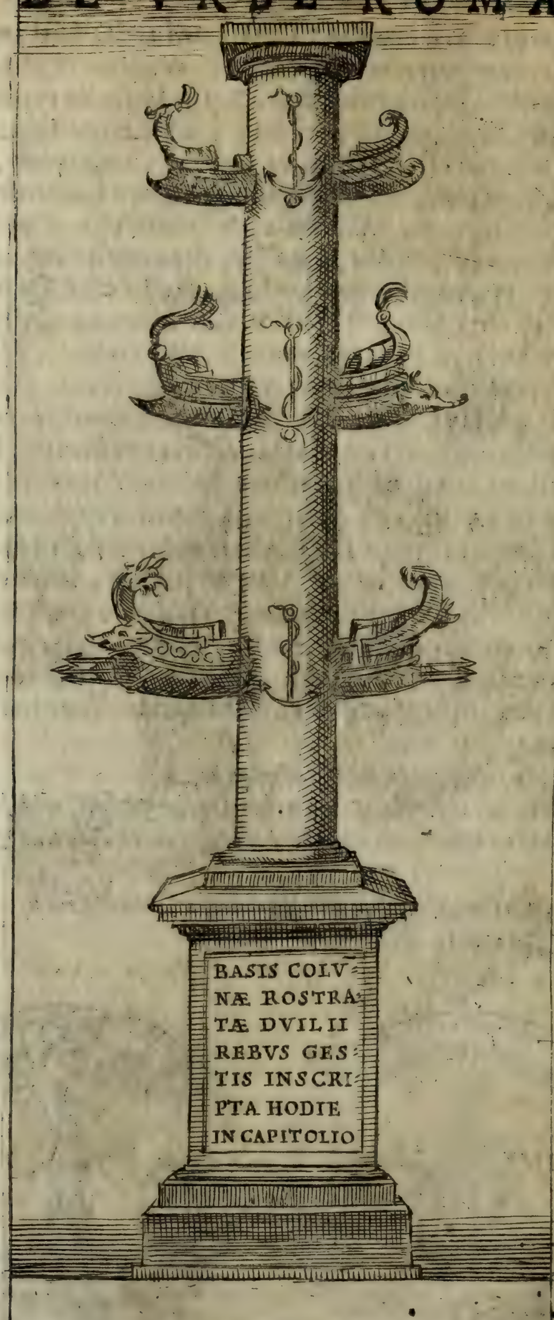
De 6. Cõſ. Honor.

Columnæ Roſtratæ meminit etiam Liuius: *Nocturna tempeſtate Columna Roſtrata in Capitolio tota ad imum fulmine diſcuſſa eſt.*

Dec. 5. lib. 2.

Demum, vt in Templum redeam, ibi Ducum Trophæa etiam aurea, arma, & hoſtium ſpolia affixa cernebantur. Tabulæ vero pictæ, aut res geſtas, & titulos Victorum referebant: aut è Prouincijs propter laudatos artifices transferebantur.

In-

Inſcriptio in baſi Columnæ Roſtratæ à PETRO CIACONIO ſuppleta.

C. DVILIOS. M. F. M. N. COS. ADVORSO. CARTACINIENSIS IN. SICELIAD
REM. CERENS. AICESTANOS. COCNATOS. POPLI. ROMANI. ARTISVMAD
OBSEDEONED. EXEMET. LECIONES. CARTACINIENSIS. OMNEIS
MAXIMOSQVE. MACISTRATOS. LVCEIS. BOVEBOVS. RELICTEIS
NOVEM. CASTREIS. EXFOCIONT. MACELA. MOENITA. VRBEM
PVCNANDOD. CEPET. ENQVE. EODEM. MACISTRADOD. PROSPERE
REM. NAVEBOS. MARID. CONSOL. PRIMOS. CESET. REMECOSQVE
CLASESQVE. NAVALES. PRIMOS. ORNAVET. PARAVETQVE. DIEBOVS. LX
CVMQVE. EIS. NAVEBOS. CLASEIS. POENICAS. OMNEIS. PARATASQVE
SVMAS. COPIAS. CARTACINIENSIS. PRAESENTED. MAXIMOD
DICTATORED. OLOROM. IN. ALTOD. MARID. PVCNANDOD. VECET. XX
XIQVE. NAVEIS. CEPET. CVM. SOCIEIS. SEPTERESMOSQVE. DVCIS
QVINRESMOSQVE. TRIRESMOSQVE. NAVEIS. XX. DEPRESAI
AVROM. CAPTOM. NVMEI. CIↃ. CIↃ. CIↃ. DCC.
ARCENTOM. CAPTOM. PRAEDA. NVMEI. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ
CRAVE. CAPTOM. AES. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ.
CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ.
CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. CCCIↃↃↃ. P.
TRIOMPOQVE. NAVALED. PRAEDAD. POPLOM. ROMANOM. DONAVET
CAPTIVOS. CARTACINIENSIS. INCENVOS. DVXET. PRIMOSQVE
CONSOL. DE. SICELEIS. CLASEQVE. CARTACINIENSEOM. TRIOMPAVET
OB. ASCE. RES. S. P. Q. R. COLOMNA. IN. FORO. POSEIVEIT.

Iouis Cuſtodis, Iunonis Monetæ, & Fortunæ Templa. Cap. VIII.

In Vita Domitian. cap. 1.

IOVIS Cuſtodis Templum Aedi Capitolinæ adiectũ eſt. Ibi enim templi fundator ſeruatus eſt Domitianus Vitelliano bello. *Confugit*, inquit Suetonius, *in Capitolium; ſed irrumpentibus aduerſarijs, & ardente Templo apud ædituum clàm pernoctauit: ac manè Iſiaci celatus habitu, interque ſacrificulos vanæ ſuperſtitionis cùm ſe trans Tiberim contuliſſet*, &c. Ideò, vt idem, *Nouam excitauit Aedem in Capitolio*. Tacitus verò, *Domitianus*, ait, *ſolertia liberti, lineo amictu turbæ ſacricolarum immixtus, ignoratuſque apud Cornelium Primum paternũ clientem, iuxta Velabrum delituit; ac potiente rerum patre, diſiecto Aeditui cõtubernio modicum ſacellum Ioui Conſeruatori, aramque poſuit, caſuſque ſuos in marmore expreſſit. Mox imperium adeptus Ioui Cuſtodi Templũ ingens, ſeque in ſinu Dei ſacrauit.* Fruſtrà ergo quidam hoc Templum vbi ſunt Aedes Romani Senatoris locarunt. Nam cum Domitianus in ipſo Aeditui contubernio, vbi pernoctauerat, ædificarit; id profectò, Tẽplo Capitolini Iouis adiectum, aut in adiunctis ædibus eſſe debuit, non longe à rupe Tarpeia. De ambitu, & figura Templi, nihil quod referam legi. ſed à Domitiano nihil niſi magnificum, ac ſplendidum parari potuit. Et verò non modo de Capitolino, ſed de hoc etiam videtur loquutus Martialis:

Cap. 5. Li. 3. Hiſt. Vt eſt apud Fulu. lib. 2. & Marl. li. 2. cap. 4. Templum Iouis Cuſtodis Capitolino adiectum. Lib. 4. Epig. 4.

Pro Capitolinis quid enim tibi ſoluere Templis?

cum in eodem colle propinqua eſſent.

1. de Diuin. Templum Iunonis Monetæ. 6. Faſt.

IAM VERO Iunonem Monetam à monendo priſci dixere. Cicero, *Cum terræmotus factus eſſet, vt ſuæ plena procuratio fieret, vocem ab Aede Iunonis ex Arce extitiſſe. Quocircà Iunonem illam appellatam Monetam.* Hæc Aedes in Arce fuit. Ouidius:

Arce quoque in ſumma Iunoni Templa Monetæ
Ex voto memorant facta Camille tuo.
Ante Domus Manlij fuerat, qui Gallica quondam
A Capitolino reppulit arma Ioue.

Plutarch. in Rom. Iul. Solin. cap. 2. Dec. 1. l. 7.

Ibidem multo ante Tatius Rex collega Romuli habitauerat. Sed L. Furius Camillus, M. Furij Camilli filius cum Auruncis bellum gerens, *inter ipſam dimicationem*, vt ait Liuius, *Aedem Iunoni Monetæ vouit. Senatus Duumuiros ad eandem Aedem pro amplitudine Pop. Rom. faciendam creari iuſſit. Locus in Arce deſtinatus, quæ area Aedium M. Manlij Capitolini fuerat. Anno poſtquam vota erat, Aedes Monetæ dedicatur.* Eodem in loco vt idem Liuius, officina Monetæ fuit. Vbi & Magiſtratuum Linteos Libros fuiſſe repoſitos tradit. Cæterùm Aedes Monetæ cùm eſſet in ſumma Arce, deſcendentibus gradibus pertinebat ad Aedem Concordiæ ſitam prope cliuum Capitolinum, & Forum Romanum. Ouidius de Concordia.

Lib. 6. Lib. 4. 1. Faſt.

Can-

Candida te niueo poſuit lux proxima Templo,
Qua fert ſublimes alta Moneta gradus.

Idque locum dubitationi fecit, vnde ab imo inciperent gradus, & vbi, ante Templum deſinerent, quod ſumma in Arce collocauit Ouidius.

Riquus quidem, vt gradus Monetæ Aedemque deſignaret, tria docet. Primum, cliuum Capitolinum, quo aſcendebatur in Capitolium, à Foro Romano, & Aede Veſtæ, ſecundum Concordiæ Templum, centum gradibus ad rupem Tarpeiam fuiſſe protenſum: adducitque huc verba Taciti: *Tarpeia rupes centum gradibus aditur*. Alterum: Hos cliui gradus, quia proximi erant Templo Concordiæ, appellatos Concordiæ gradus. Tertium: cùm his gradibus aſcenderetur ad Aedē Monetæ Templo Concordiæ imminentem, in ipſo Arcis ingreſſu fabricatam fuiſſe. Quibus grauis, & eruditus auctor quatuor inter ſe miſcere videtur, atque confundere: nempe cliuum Capitolinum, de quo infra: gradus Tarpeiæ rupis, Concordiæ, & Iunonis Monetæ. quæ omnino ſeparanda ſunt. Et gradus quidem Tarpeiæ rupis, vt ſuprà conſtitutum eſt, ad Occidentem, Tiberim verſus locati fuere; cum Aedes Concordiæ, vt hodieque apparet aſpiciat Orientem, in altera dorſi Capitolini parte prope arcum Septimij. Cap. 42.

Nullo autem modo gradus Concordiæ, & Monetæ, permiſcendi ſunt. Nam Aedes Concordiæ de qua loquitur Riquus, ſuos habuit gradus, vt patet ex Templi reliquijs; adhuc enim ſupereſt integra ferè porticus, terræ ſolo, quamuis vndiquè ruinis oppletum ſit, elata. Deinde Ichnographia Templi id ipſum oſtendit, quam præter cæteros Palladius nobilis Architectus lineauit, & ipſe Riquus adducit; in qua viginti quinque gradus enumerantur, in vnam Aedem Concordiæ mittentes. Demum qui poterant gradus duobus Templis eſſe communes, quorum alterum Cōcordiæ in imo fere Capitolio ſitum vergebat ad ortum; alterum Iunonis Monetæ in ſummo colle, quo ſpectaret, incertum eſt? Gradus autem Monetæ ipſum etiam faſtigium Templi Concordiæ altitudine facile æquabant. Igitur Tullius cum ſcripſit: *Equites Romani, qui frequentiſſimi in gradibus Concordiæ ſteterant*, nihil pertinens ad Monetam intelligere potuit. Neque Ouidius, qui Concordiam poſuit.

Gradus Cōcordiæ diuerſi ab gradibus Monetæ.

7. Philipp.

Quà fert ſublimes alta Moneta gradus,

Aliud ſignificat, niſi Monetæ gradus non longe ab Aede Concordiæ incepiſſe, indequè euaſiſſe in ſummam Arcem. Hæc illi dicenda ſunt, qui voluerit Ouidium loqui de Aede Concordiæ, cuius reliquias ad radices Capitolij prope Forum Romanum videmus. Sed aptior erit, & clarior ædificiorum locorumque collocatio, ſi aliud Concordiæ Templum in Arce prope Aedem Monetæ ſtatuamus, vt dicam Cap. xiv.

Iam vt certiùs deſignetur Iunonis Monetæ ſedes operæ pretiū eſt aduertere quod tradit M. Tullius pro Domo ſua. *Ergo*, inquit, *M. Manlij domum euerſam duobus lucis conueſtitam videtis*. Locus inter duos lucos Aſylum erat, ſitum inter duo Capitolij iuga, vbi nunc ſtatua Equeſtris M. Antonini viſitur, de qua paulo poſt. Cum ergo Aedes Monetæ in area Manlianæ domus ſit condita, videri poteſt ibi fuiſſe, vbi nunc Sena-

Vbi eſſet Ædes Monetæ.

Lib. 2. cap. 4. toris domus: ibique eam locat Marlianus. Verum hoc non reſpondet verbis Ouidij, qui Arce in ſumma Monetam conſtituit, niſi impropriè loquutum velis. Arx enim multo editior in dextero Capitolij iugo, quem vulgò montem Caprinum, nominant, decliuis erat in Aſylum ſiue Areã ante Aedes Senatorias iacentem. Vt ergo audiatur Tullius, & Ouidius, arbitror incepiſſe gradus ab Aſylo, ſiue Aedẽ Monetæ, ita vt aliqua pars duobus lucis veſtiretur; fuiſſe tamen ſublatam, vt ad Arcem pertingeret. Ex eo loco, cuius pars Aſylum tangebat, verſus Aedem inferiorẽ Concordiæ ſecundus Capitolij cliuus deuexus erat. Quem ſane cliui aſcenſum in Capitolium intelligi arbitror à Tacito, verbis ſupra allatis; *Tum diuerſos Capitolij aditus inuadunt iuxta lucum Aſyli.* Milites enim Vitelliani, qui non potuerant per cliuum Capitolinum irrumpere in Capitolium, per alium cliuum venerunt ad gradus Monetæ iuxta Aſylum, ijſque primum in Aedem Iunonis, tum in Capitolium euaſere. Formam, & ornatum Templi deſcribere in promptu non eſt.

Lib. 3. Hiſt.

Marlian. Lib. 2. c. 4. IN EADEM Arce Fortunæ Templum fuit. Teſtantur vetuſta carmina Præneſte in Aede Fortunæ.

Tu, quæ Tarpeio coleris vicina Tonanti,
Votorum vindex ſemper Fortuna meorum.

In lib. de Fort. Ro. Fuit autem Aedes Fortunæ Primigeniæ de qua Plutarchus: *Seruius Tullius*, inquit, *Fortunæ Templa poſuit, Primigeniæ in Capitolio, & Obſequentis. Eſt & Priuatæ Fortunæ Templum in Capitolio, & Viſcoſæ.* Hæc ille. Primigenia autem eſt dicta Fortuna quia ad eam ſui principatus initia Seruius referebat. Viſcoſa quaſi trahens, & tangentia retinens.

Plut. in Eq. Rom. q. 106.

Lib. 2. Antiquit. Fidei Templum ibidem Numa conſtituit, & primus publicè ſacrauit attributis ex Ærario victimis, teſte Dionyſio; vt opinione diuinitatis populus eam frangere non auderet. Cicero; *Fidem*, inquit, *in Capitolio vicinam Iouis Opt. Max. vt in Catonis oratione eſt, maiores noſtri eſſe voluerunt.* Plinius: *Spectata eſt*, inquit, *in Aede Fidei in Capitolio imago ſenis cum Lyra puerum docentis. Eam fecit Ariſtides Thebanus.* Aedem Concordiæ in eadem Arce Liuius collocat, quam per ſeditionem militarem à L. Manlio Prætore in Gallia votam Duumuiri ad eam rem creati *in Arce faciendam locauerunt.*

Lib. 3. de Offic. Lib. 35. cap. 10.

Dec. 3. l. 2.

Bibliotheca, Tabularium, Caſa Romuli, Curia. Cap. IX.

Lib. 10. in Cõmodo. BIBLIOTHECAM, & Tabularium in Arce Templique Capitolini ædificijs poſitum paſſim docent auctores. Eutropius; *Fulmine*, inquit, *Capitolium ictum: ex quo facta inflammatio Bibliothecam illam maiorum cura ſtudioque compoſitam, Aedeſque alias iuxta ſitas rapaci turbine concremauit.* Id Commodo Principe factum eſt. Quod Euſebius, & Oroſius tradiderunt. At quis eius Bibliothecæ

Lib. 7. c. 16. in Chronic.

thecæ fundator? Lipſius ad Domitianum refert; hic enim *Bibliothecas incendio abſumptas impenſiſſimè reparandas curauit exemplaribus vndique petitis, miſſiſque Alexandriam qui deſcriberent, emendarentque*. Riquus Domitianum reſtitutorem, auctorem agnoſcit Syllam, qui expugnatis Athenis magnam vim Librorum Romam comportauit; ſiue Iulium Cæſarem, ſiue Auguſtum, qui Libros vndique conquirendos,& Bibliothecas ædificandas curauit. Mihi facilius eſt, qui auctor non fuerit, quam qui fuerit deſignare. Nam Cæſar cum Bibliothecas Græcas, & Latinas publicare deſtinaſſet, morte præuentus non potuit. Auguſtus Templo Apollinis Palatini Bibliothecam adiecit, nihil molitus eſt in Capitolio. Sylla ab Aſia rediens in Italiam cum veniſſet Athenas, Bibliothecam Apollinis Teij aſſumpſit, Romamque deportauit: nec tamen dicitur quidquam publicaſſe. Immò nec publicare potuit, ſi cum veritate Plinius aſſeruit, primam Romæ Bibliothecam ab Aſinio Pollione dedicatam. Quis autem dubitet, quin Bibliotheca in Capitolio, nēpe in communi gentium perfugio, domicilioque publica fuerit? *In Bibliotheca*, inquit Plinius, *quæ prima in Orbe ab Aſinio Pollione ex manubijs dedicata Romæ eſt*. Et: *Aſinius Pollio primus Bibliothecam dicando, ingenia hominum rem publicam fecit*. Videtur tamen Lucullus multo ante ſuam publicaſſe, teſte Plutarcho in eius vita. σπουδῆς δ' ἄξια τὰ περὶ τὴν τῶν βιβλίων κατασκευὴν, καὶ γὰρ πολλὰ, καὶ γεγραμμένα καλῶς, συνῆγε ἥτε χρῆσις ἦν φιλοτιμοτέρα τῆς κτήσεως, ἀνειμένων τῶν βιβλιοθηκῶν, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς περιπάτων, καὶ σχολαστηρίων ἀκωλύτως ὑποδεχομένων τοὺς ἕλληνας ὥσπερ εἰς μουσῶν τὸ καταγώγιον ἐκεῖσε φοιτῶντας. *At commendāda eius*, Luculli, *fuit, & perbibenda in Librorum ſupellectilem impenſa; multos enim, & eleganter deſcriptos cumulauit. Erat etiam eorum vſus, quam comparatio liberalior; quòd Bibliothecæ omnibus paterent; atque in adiectas ambulationes ſcholaſq; reciperētur omnes Græci, velut ad Muſarum hoſpitium diuertentes*. Quod ſi Plutarcho credimus, primus Pollio ſuam non dicauit; hanc autem Capitolinam, vel Sylla, vel Catulus, qui Capitolium perfecit, dicauitquè, dicare, & publicare potuit. Ouidius antiquiſſimam Romæ,& publicam Bibliothecam conſtituit in Atrio Libertatis.

Sueton. in vita Domit. c. 20. Sueton. in vita c. 44. Sueton. in vita c. 29. Plutarch. in vita Syllæ. Prima Romæ publica Bibliotheca. Lib. 7. cap. 30. Lib. 35. cap. 2.

Nec me, quæ doctis patuerunt prima libellis
Atria, Libertas tangere paſſa ſua eſt. Triſt. l. 3.

Sed Ouidius perſpicuè loquitur de Bibliotheca Aſinij Pollionis. Cùm enim ille, teſte Suetonio in Auguſto, Atrium Libertatis extruxerit; dubitandum non eſt, quin Atrio Bibliothecam adiunxerit, ſic enim vtriuſque auctoris verba lucem accipiunt. Hoc Atrium quidam ſtatuunt in Palatio. Verum ſi Pollio tantùm inſtaurauit, quod potius dixerim; cùm vetus Atrium Libertatis à P. Victore dicatur eſſe in Auentino, vbi & Templum eiuſdem Libertatis, probabile eſt, ibi Pollionem Bibliothecam publicaſſe. Ibi & alterum publicum Tabularium erat. Liuius: *Cenſores*, inquit, *extemplo in Atrium Libertatis aſcenderunt, & ibi ſi-* Cap. 29.

gnatis Tabellis publicis, clauſoquè Tabulario negarunt, &c.

In hac re primò, ne pugnent inter ſe tanti auctores, dicerem, Luculli Bibliothecam omnibus quidem patuiſſe; ſed id factum magis ex quadam humanitate hominis, quam publica teſtificatione, monimento, ac titulo, quo conſtaret, Bibliothecam omnium voluntati, & commodis patere. Pollio autem qui publicauit, hoc ſolemni notaque omnibus dedicatione, præfixoque titulo teſtari debuit; vt omnes ſcirent, communi vtilitati fuiſſe comparatam, & publicatam: & libenter, audacterq; quaſi ad rem ſuam accederent. Deinde cum de Capitolina Bibliotheca nihil certi quiſquam poſſit afferre; non improbabile exiſtimarem, eam ab Adriano Cæſare, vel fundatam, vel magna ex parte auctam, & exornatam fuiſſe. Hic enim Gymnaſium bonarum artium inſtituit in Capitolio, cui Bibliotheca adiungēda fuerat. *Cærimonias*, inquit Sext. Aurelius Victor, *leges, Gymnaſia, Doctoreſque curare occœpit: adeò quidem, vt etiam ludum ingenuarum artium, quod Athenæum vocant, conſtitueret*. Porrò Athenæum erat in Capitolio; vt conſtat ex Codice Iuſtin. Lib. 11. Tit. 18. De ſtudijs liberalib. Vrb. Romæ. *Sin autem*, inquit, *ex eorum numero fuerint, qui videntur intra Capitolij auditorium conſtituti*, & paulo poſt: *Nihil penitus ex illis priuilegijs conſequantur, quæ his, qui in Capitolio tantummodo docere præcepti ſunt*. Docebant autem ibi ſub Theodoſio II. Oratores tres, Grammatici decem, Sophiſtæ quinque, Philoſophus vnus, Iuriſconſulti duo. Ex qua docendi, diſcendique exercitatione appellationem loci dimanaſſe Dion tradit: ἀθήναιον κεκλημένον ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ τῶν πεπαιδευμένων ἀσκήσεως. *Athenæum dictum, ab exercitatione eorum, qui in eo erudiuntur*. quod mirum videtur Caſaubono iudicanti id melius referri oportere εἰς τὴν ἀθήνην. Sed profectò illa exercitatio *Minerualis* eſt. quod Dion non addidit, quia ſatis, ſuperquè notum erat.

Adrianus fūdat, aut auget Bibliothecā.

Gymnaſium in Capitolio.

Lib. 74. in Iuliano. Athenæū in Capitolio.

In notis Capitolini in Vita Pertinacis.

In eodem Poëtæ, & Oratores ſua recitare ſcripta ſolebant, audientibus interdum Auguſtis, vt Lampridius in Alexandro Seuero: & Iulius Capitolinus in Pertinace, & Gordiano maiore, tradiderunt. De Alexandro: *Ad Athenæum audiendorum & Græcorum, & Latinorum Rhethorum, vel Poetarum cauſa frequenter proceſſit*. De Pertinace: *Eo die proceſſionem, quam ad Athenæum parauerat, vt audiret Poetam ob ſacrificij præſagium diſtuliſſet*. De Gordiano: *in Athenæo controuerſias declamauit audientibus Imperatoribus ſuis*. Ideòque Sidonius Athenæi cuneos, & Athenæi cuneata ſubſellia propter frequentiam Auditorum nominauit. Cum igitur hi ludi litterarij, qui à P. Victore in viij. Regione Fori Romani, in qua & Capitolium eſt, numerantur, antiquitus, vt conſtat ex Liuio, in ipſo Foro locati Bibliothecam habere debuerint; Adrianus loci conditor, fortè Librorum collector, & Bibliothecæ vel fundator, vel amplificator fuit. Traiani præſertim exemplo præuentus, qui Vlpiam Bibliothecam in Vrbe celeberrimam publicauerat. Athenæum tamen non in Arce; non enim tot ædificia capere potuit; ſed in alio vertice Capitolij ſtatuendum eſt; vbi ſcilicet & Bibliotheca ſtatuenda erit,

In quo recitāt Oratores, & Poetæ.

Athenæū non in Arce, ſed in

ſi ad-

ſi addita Gymnaſio ad Adrianum referatur. Aliud Gymnaſium Dion commemorat in Traiano. *Eo,* inquit, *diuitiarum, atque potentiæ Suras Licinius proceſſerat, vt Gymnaſium Populo Romano ſuis impenſis ſtruxerit.* Aliud Tacitus; *Gymnaſium eo anno dedicatum à Nerone, præbitumque oleum Equiti, ac Senatui græca facilitate.* Sed hæc animi exercendi gratia facta ſunt, an corporis? altero vertice Capitolij. Lib. 14. Annal.

Iam TABVLARIVM ædificium eſt, in quo Tabulæ publicæ continentur. Et in Romano quidem omnia Senatus Conſulta, Plebiſcita, Priuilegia, Leges, & alia Patrum, Populi, & Principum decreta ſeruabantur. Plutarchus: *Cicero,* inquit, *per abſentiam Clodij magna frequentia aſcendit in Capitolium, Tabulaſquè, quæ acta continebant Clodij Tribunatus, reuulſit, corrupitquè.* Idem in Catone minore de ijſdem: *Quas publicè Clodius in Capitolio fixerat, reuulſit.* Ex quo inferri poteſt, Templi Capitolini parietibus, has, aliaſque eiuſmodi Tabulas publicè affigi ſolitas. Clarè Polybius loquens de fœdere facto inter Pœnos & Romanos: *Hæc,* inquit, *cum ita ſint, & in hodiernum diem Tabulis æreis inſcripta conſpiciantur in Templo Capitolini Iouis, vbi ab Aedilibus diligentiſſimè cuſtodiuntur.* Sed quamuis in Templo Iouis multa intra, extrauè in porticibus, præſertim leges æreis inciſæ tabulis apponerentur; negandum tamen non eſt, publicum quoque Tabularium actorum Senatus Populique Romani ibi fuiſſe. Huius Tabularij mentio fit in veteri inſcriptione Capitolina, vt eſt apud Fuluium, & Marliauum. Tabulariū in Capitolio. In Cicerone. Lib. 3. Hiſt. Lib. 2. Cap. 30.

Q. LVTATIVM. ET. Q. CATVLVM. COSS.
SVBSTRVCTIONEM. ET. TABVLARIVM. DE. SVO. COERAVISSE.

Porro Tabulas Riquus antiquiori ætate, ligneas, poſtea facit eboreas. certius reor, fuiſſe æreas. non modo legum, ſed aliorum ſcitorum. Cicero: *Et legum æra liquefacta.* Ioſephus: *Dedicariq; præcepit Cæſar, æream Tabulam hæc continentem in Capitolio.* Idem: *Patribus præcepit,* Claudius, *vt donationem inciſam æreis Tabulis in Capitolio collocarent.* Nec modo æreæ Tabulæ Capitolinæ fuere, ſed etiam Columnæ. Ioſephus; *Quando enim tam manifeſta argumenta exhibuimus noſtræ cũ populo Romano amicitiæ oſtenſis æneis Columnis, & Tabulis in Capitolio nunc vſque durantibus, duraturiſque in poſterum.* Et: *Hæc publicè dedicata ſunt in Vrbibus, atque etiam in Capitolio, & columnis inſculpta ſunt æreis.* Indifferenter alibi loquitur de ſcriptura Capitolina: *Deditque,* Cæſar, *hac de re in Vrbem litteras ad Conſules, vt decretum hoc ſcriberetur in Capitolio.* Rurſus de Tabulis æneis Suetonius: *Tria millia ænearum Tabularum, quæ ſimul cum Templo conflagrauerant, reſtituenda ſuſcepit,* Veſpaſianus, *vndique inueſtigatis exemplaribus.* tum de Tabulario ſubdit; *Inſtrumentum etiam Imperij pulcherrimum, quo continentur ab exordio Vrbis Senatus Conſulta, Plebiſcita de ſocietate, & fœdere, ac priuilegio cuicunque conceſſis.* Quod ſanè monimentum Veſpaſianus Templi Capitolini refector eidem ſplendidè adiecit. De alio Vrbis Tabulario ad Atrium Libertatis, alibi dicemus. 3. In Catil. Iud. antiq. l. 14. c. 17. De bello Iud. lib. 2. cap. 11. Iud. antiq. c. 17. l. 14. Ibidem. Ibid. c. 16. In Veſpaſiano c. 8.

Ha-

Habuit & Capitolium CASAM Romuli, quam illo regnante cannis, & viminibus tectam, deinceps Sacerdotes, ſi fortè vetuſtate conſumeretur, inſtaurabant, ijſdemque ſtramentis contegebant, vt ſemper integra permaneret. Ideo licuit Ouidio canere:

Faſt. 3. De ead. 1. Faſt.

Quæ fuerit noſtri ſi quæris regia Nati,
Adſpice de canna, ſtraminibuſque domum.

Seneca de Conſ. ad Hel. cap. 9. *Ne tu puſilli animi es, & ſordidè ſe conſolantis: ſi ideo id fortiter pateris, quia Romuli Caſam noſti. Dic illud potius: Iſtud humile tugurium nempe virtutes accipit.*

Propter hanc CVRIA nomine Calabra fuit. Calabræ nomen à calando deductum eſt, quòd vocare ſignificat, ἀπὸ τ͂ καλεῖν. *quòd omnis iuxta eam Populus vocaretur*, vt ait Macrobius. *Nam priſcis temporibus Pontifex minor obſeruato noua Lunæ exortu, calata, ideſt euocata in Capitolium plebe iuxta Curiam Calabrã, quæ Caſæ Romuli proxima eſt, quot numero dies à Calendis ad Nonas ſupereſſent pronuntiabat.* Hanc etiam ſtramentis contegebant, vt priſcam maiorum paupertatem indicaret. Deque ea dictum putat Seruius à Virgilio.

Lib 1. Sat. cap. 15.

8. Aeneid.

Romuleòque recens horrebat Regia culmo.

Niſi forte rectius regia, ſeu Caſa Romuli ſignificetur. quo loco Virgilius prope Templum rupemquè à Manlio defenſam collocat. Quoniã vero è Curia domui proxima obſeruabatur ortus Lunæ, loco editiſſimo, locata eſt prope Templum Capitolini Iouis. hic enim plagæ inter Meridiem, & Occidentem oppoſitus ſemitam errantium ſyderum, & aſpectum egregiè contemplandum dabat.

Aſylum, & alia Ædificia. Cap. X.

Dec. 3. l. 6.

ALTERA pars Capitolini Montis item exurgens, atque edita, Arcique obuerſa preſſiore ſignificatione Capitolium dicebatur. Hoc enim præter alia, quæ attuli, ſignificat Liuius: *Præſidia in Arce, in Capitolio, in muris, circa Vrbem ponuntur.* Partem autem, inſtar valliculæ, vtrique ſubiectam vertici, Intermontium nuncuparunt. Ibi Aſylum quod ſignificat *Miſericordiæ Templum*, vt ait Seruius, in ea Virgilij verba:

Aſylum in Capitolio. 8. Aeneid.

Tum lucum ingentem, quem Romulus acer Aſylum
Rettulit.

Id Græcorum inuentum, vt ſe ab inimicis loci religione defenderent, Romulus tranſtulit ad multiplicandam Romanam gentem; vt quiſquis aduena illò confugiſſet, reciperentur in Ciuitatem. Ouidius:

Faſt. lib. 3.

Romulus vt ſaxo lucum circumdedit alto,
Quilibet huc, dixit, confuge: tutus eris.

Dec. 1. l. 1. Antiq. l. 2.

Liuius: *Locum*, inquit, *qui nunc ſeptus denſis ſentibus, inter duos lucos, Aſylum aperit.* Dionyſius; *Locum enim Capitolium inter, & Arcem ſitum, qui nunc Romana lingua inter duos lucos dicitur, ab vtroque cliuo con-*

condenſis ſeptus arboribus fano in hoc, incertum cui Deo ſacrato, Aſylum aperuit. Ex his docemur: lucum Aſyli in Area nunc Capitolina fuiſſe, ad ipſam ſubſtructionem, & murum Capitolij, qui forum reſpiciebat, inter fines vtriuſque cliui, quà ſecundum latera Ædium Senatoris aſcenditur. Sed hoc aliter tradit Tacitus loco citato 3. Hiſtor. Nam milites pulſi cliuo Capitolino, *diuerſos*, inquit, *Capitolij aditus inuadunt: iuxta lucum Aſyli*. Hic ergo aditus erat in capite alterius cliui, quo nunc aſcenditur ſecundùm carcerem. Quare Aſylum iuxta hunc cliuum ſolùm aliquam partem Aedium nunc Senatoris, ad ipſum carcerem, non ſpatiū, inter vtrumque cliuum, quod videtur docere Dionyſius, occupabat ſentibus, & dumis præſeptum. Præterea diſcimus, fuiſſe non modo ſentibus, ſed etiam ſaxo, vt ait Ouidius, nempe ſaxeo muro circumdatum. Poſtremò Iouis Templo in medio extructo diremptum, & diſcretum ita fuiſſe lucum, vt duplex videretur; ideòque locum inter duos lucos nuncupatum. Neque aliter Templum locat Ouidius cum ait: Loc. cit.

Vna nota eſt Martis nonis; ſacrata quod illis
Templa putant lucos Veiouis ante duos.

Quamuis enim anterioribus angulis ſanum proſtaret, luci tamen arboribus latera cingebantur: quare inter duos lucos dici poterat. Iam quod ait Dionyſius, *incertum cui Deo Aſylum dicatum fuerit*, fortaſſe ad initia retulit, cum à Romulo ſtatutum eſt. Hiſtorici enim ætate conſtabat, Ioui dedicatum eſſe, adſitis luci quercubus, item Ioui dicatis. Iuppiter autem iuuenis, & imberbis eiuſquè ſimulacrum abſque ſagittis, & fulmine cum altrice Amalthæa Capella fuit. Neque enim ante bellum gigantæum ſagittas, & fulmina tractauerat; ideòque Inermis nomen traxit Veiouis, quaſi parui Iouis. vè enim minuendi vim obtinet in nonnullis. Sic vegrande ſignificari alij aiunt male grande, quod ait Feſtus; vt vecors, veſanus, malecordis, maleque ſanus: alij paruum ſiue minutum, vt cum dicimus vegrande frumentum. Quare concludit Ouidius:

Ibi Templum Iuuenis Iouis.

Vis ea ſi verbi eſt; cur non ego Veiouis Aedem,
Aedem non magni ſuſpicer eſſe Iouis?

Et Iuuenis Iouis in æreo Claudij nummo conſpicitur effigies.

Cæterum ius Aſyli an ademptum aliquando Vrbi fuerit, iure ambigitur. Nam Suetonius de Tiberio, *Aboleuit*, inquit, *ius moremque Aſylorum, quæ vſquam erant*. Sed Tacitus quæſtionem agitatam refert in Senatu de externis Aſylis. *Creſcebat enim*, inquit, *Græcas per Vrbes licentia, atque impunitas Aſyla ſtatuendi. complebantur Templa peſſimis ſeruitiorum.* nec plane apud eundem conſtat quid à Patribus decretum ſit. Quare ſi Tiberius Aſyla aboleuit, ea de quibus agebatur, abſtulit. Nihil de Romano decreuit, de quo nihil quæſitum erat.

In Vit. Tiber. c. 37. Annal. 3. & 4. Riq. c. 40.

At ſedes Aſyli ſemper fuit in Capitolij edito illo intermontio? Nam quidam aliò transferunt. Primo quidem lucus cum Templo, totam areā, vbi equeſtris Antonini ſtatua, implere non potuit, vt quidam volunt. Quota enim Collis portio Capitolinis molibus relinquetur? Et nos ibi porticus atrium cingentes ad populum recipiendum, eiuſque conuentus ha-

Vbi eſſet Aſylum. habendos ſtatuimus. Itaque Forum Romanum verſus, vbi pars Aedium poſtica Senatoris, modica latitudine, paulo ampliore longitudine, Aſylum fuiſſe protenſum credendum eſt. Nam læuorſum iuxta gradus Cœnobij Franciſcanorum fores erant cliui Capitolini: dextrorſum aditus alterius cliui (iuxta verba Dionyſij: Ab vtroquè cliuo condenſis ſeptus arboribus) tum gradus Monetæ: reliquum areæ interuallum, porticibus, atrijs, Templis, alijſque ædificijs diſtributum.

Aſylum non erat ad radices Tarpeiæ rupis. Secundo: Quomodo Blondus ad radices Tarpeiæ rupis Aſylum ſtatuat, non video, & Marlianus è Capitolio eumdem in locum transferat, vbi repoſitum putet à Tacito; cùm Tacitus Capitolini Iouis Templo proximum fecerit: Tullius vero ad Aedem Iunonis Monetæ in Arce cōditam, & duobus lucis conueſtitam, vbi fuerat Manlij domus: Dionyſius in intermontio, inter Arcem, & Capitolium: Ibidem Liuius, ibidem

Faſt. 2. Strabo collocarit: neque aliud doceat Ouidius.

Tunc quoque vicini lucus celebratur Aſyli,
Quà petit æquoreas aduena Tibris Aquas.

Eruditi enim interpretes, non Aſyli, quo nomine deprauatus ſit locus, ſed Auerni legunt. Locum autem prope lucum intelligunt, de quo Feſtus, *Lucaria Feſta in luco colebant Romani, qui permagnus inter viam Salariam, & Tiberim fuit, pro eo quod victi à Gallis fugientes è prœlio ibi ſe occultauerunt,*

Templum Iouis Feretrij. Lib. 1. Dec. 1. TEMPLVM IOVIS Feretrij primum omnium in Capitolio, & Vrbe ſacratum eſt, vt teſtatur Liuius. Cauſa fuit, quòd fundata vix Vrbe, cum Ceninenſes bellum Romanis intuliſſent; Romulus non modo abegit hoſtes, ſed occiſo Acrone eorum Duce, Regis arma trunco ſuſpenſa detulit in Capitolium, Iouique dedicauit, Templo deſignato, in quo cōderentur: & reliqua deinceps opima Ducum ſpolia ab Romanis Imperatoribus, qui eos occidiſſent, eidem Ioui dedicarentur; ſiue prima Ioui: ſecunda Marti: tertia Quirino, vt monuit Plutarchus. Quò reſpexit Virgilius cum de Marcello ait: [Liu. lib. 1. Propert. lib. 4.]

Tertiaque arma Patri ſuſpendet capta Quirino.

Nam ſecunda A. Cornelius Coſſus dedicauit. Iuppiter autem Feretrius ſiue à Feriendo eſt dictus, precatus enim fuerat Romulus, vt hoſtem feriret: ſiue à ferendo, quod allatum ipſe Trophæum, & ad quercum appoſitum Ioui conſecrauit. Porrò Templum perexiguum, & latum quindecim pedes fuit in Capitolino vertice, teſte Dionyſio. Auctum deinde ab Anco Martio quarto Romanorum Rege: poſt vetuſtate dilabens ab Auguſto refectum eſt, vtrumque teſtatur Liuius. De Auguſto quidem ſic ait: *Hoc ego, cum Auguſtum Cæſarem Templorum omnium conditorem, aut reſtitutorem ingreſſum Aedem Feretrij Iouis, quam vetuſtate dilapſam refecit.* Factum eſt id hortatu Attici iam ſenis. Cornelius Nepos in eius vita: *Ex quo*, inquit, *accidit, cum Aedes Iouis Feretrij in Capitolio ab Romulo conſtituta vetuſtate, atque incuria detecta prolaberetur, vt Attici admonitu Cæſar eam reficiendam curaret.* Fuit in ea Capitolij parte, vbi Magnæ Virginis Templum, cognomento ab Ara Cœli. [Lib. 2. Antiquit. Lib. 1. & 4. Dec. 1. — Vbi eſſet Templum]

Sed

Sed ab hoc recenti priſcum illud ſic amplitudine, opere, ornatuque ſuperatur, vt inter ſe conferri nullo modo queant. Iouis Feretrij.

In eodem Capitolio aliæ duæ IOVIS Ædes, de quibus Liuius. *Aedes duæ Ioui in Capitolio dedicatæ ſunt. Vouerat L. Furius Purpureo Prætor Gallico bello vnam, alteram Conſul. Dedicauit Q. Marcius Ralla Duumuir.* Aliam Iouis Fidei Sponſoris ex Fuluio Vrſino refert Riquus cap.29. Aedes Iouis, Mētis, & Veneris. Dec.4.l.5.

Ibidem Aedes MENTIS, & VENERIS Erycinæ. Hanc Fabius Maximus Dictator: illam Attilius Prætor vouerunt. poſteà Veneri idem Fabius: Menti T. Octacilius dedicauit. *Vtraque*, inquit Liuius, *in Capitolio eſt, canali vno diſcretæ.* De Mente Lactantius: *Eadem vanitate Mentem quoque inter Deos collocauit Senatus: quam profectò ſi habuiſſet, eiuſmodi ſacra nunquam ſuſcepiſſet.* De Erycinæ Veneris cognomento alibi. Addunt & Aedem Veneris CALVAE. Nam, referente Lactantio, *Vrbe à Gallis occupata obſeſſi in Capitolio Romani cū ex capillis mulierum tormenta feciſſent, Aedem Veneri Caluæ conſecrarunt.* Certe nō alibi, quam in ipſo Capitolio, vbi tormenta fecerant. L.i.9.dec.4. Liu.dec.3. Lib. 2. L.3.dec.3 Lib.1. cap.20. Loc. cit.

Ibidem AEDES OPIS, quam coniugem Saturni mentiebantur. Liuius: *Aedes Opis in Capitolio de Cœlo tacta erat.* Cicero: *Vbi eſt ſepties millies ſeſtertium, quod in Tabulis, quæ ſunt ad Opis patebat?* Erant hi milliones ſeptemdecim, & quingenta ſcutatorum millia: quā pecuniam à Cæſare ad Aedem Opis depoſitam diſſipauerat Antonius. Vſitatum Romanis ibi pecunias quaſi in tuto reponere; vt de Templo Caſtoris dixit Iuuenalis: Aedes Opis. Dec.4.l.9. Philip.2. Sat. 14.

Et ad vigilem ponendi Caſtora nummi.

Neque intelligas vicinos trapezitas. Quippe Templa iſta præſertim vigilijs militum cuſtodiebantur. Congruens porro erat Opis Templo, cuſtodiæ cauſa, aurum ciuile committere: cum in Aede Saturni Aerarium eſſet Reipublicæ; & vterque communem ædem haberet in vico Iugario. Id etiam indicant vetera æquipondia. Quorū duo in noſtro Collegij Romani promptuario ærea ſunt, à paſtinatoribus refoſſa; quibus prominentibus litteris argenteis inſcriptū eſt. TEMPL. OPIS AVG. II. TEMPL. OPIS AVG. V. Penſat enim alterum libras duas, quinque alterum: ſed minus noſtra ſacomata, ſeu libramenta, fere vncia excedit, maius vncijs duabus. Cicero: *Tanti nummorum acerui conſtruuntur, vt iam appendantur, non numerentur pecuniæ.* In multorum Cæſarum nummis inſcriptis MONETA AVG. tres viſuntur virgines cum lancibus ſubiectis auri cumulis; quibus nempe lancibus aurum pendebatur. P. Victor Reg. viij. Loc. cit.

Cæterum illum morem conferendi pecunias in Templa cōfirmat Herodianus loquens de Templo Pacis; quod incenſum *multos*, inquit, *ex diuitibus pauperes fecit.* Nam ἕκαςος ἃ εἶχεν ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο, *vnuſquiſque quæ habebat, illuc vt in theſaurum congerebat.*

In eodem Capitolio culta eſt Iſis, & Serapis. Quos tamen, ait Tertullianus, *Capitolio prohibitos, ideſt Curia Deorum pulſos Piſo, & Gabinius Coſs. euerſis etiam eorum aris abdicauerunt. His vos reſtitutis ſummam maieſtatem contuliſtis.* Et fuiſſe reſtitutos in Capitolium (alibi Apologet. Cap.6. Aedes Iſidis, & Serapidis.

enim

Contra Symmac. lib. 1. enim ibi Vrbe colebantur) oſtendit Prudentius;

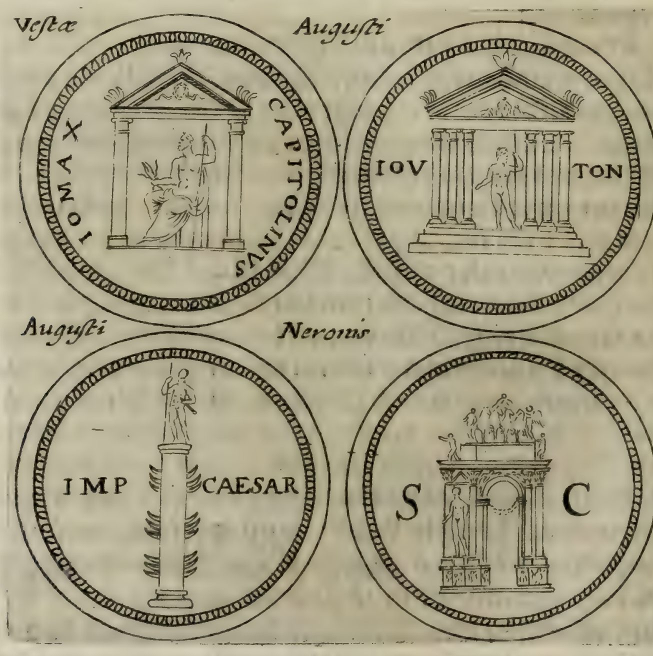
Iſidis amiſſum ſemper plangentis Oſirim
Mimica, ridendàque ſuis ſolemnia caluis,
Et quaſcunque ſolent Capitolia claudere laruas.

Ibidem locant Templum Martis Vltoris, ſeu Biſultoris ab Auguſto erectum. De quo infra. Horum ædificiorum ſedes deſignari non poteſt.

Aedes Martis.

Lib. 15. Annal. Lib. 5. Annal. Frontin. de Aquæductib. Cic. pro Rabirio. Plutarch. in vita Marij. Aqua Martia, & Tepula in Capitolio.

Ibidem Arcus, & Trophæa Neroni erecta in medio Capitolio, circumſtructis antea, vt dicebam, ad commodum, & dignitatem porticibus in area inter duos vertices. Tacitus; *At Roma Trophæa de Parthis, arcuſque medio Capitolini Montis ſiſtebantur.* Eodem Aqua Martia, quamquam Libri Sybillini Anienem perducendum præcepiſſent, ad Iouis Tēpli vſum, cum ſe in ſacrificijs abluerent; & aliorum habitantium commodum perducta eſt. Cuius fiſtulas in ſeditione Saturnini, quod ſe in Capitolium cum eiuſdem factionis ciuibus recepiſſet, Marius Cōſul præcidit, ſitique aduerſarios perdomuit. Eodem & aqua Tepula corriuata. Ibidem poſitæ vbique *ſtatuæ, decora maiorum*, vt ait Tacitus. Priuatæ præterea Ciuium domus, excluſis tamen Patricijs, poſt Manlij Capitolini ſupplicium. Alia quædam ædificia ſpontè omiſi; quòd non ita certa, nec quibus aſſeruntur argumentis, probè oſtendi iudicauerim. Adiecta numiſmata Capitolini Templi, Iouis Tonantis, Columnæ Auguſti Roſtratæ, ex inſigni Muſæo Franciſci, & Bruti Gottifredis; Arcus Neronis ex Collegij Romani promptuario deprompta vides.

Cliuus

Cliuus Capitolinus. Cap. XI.

QVONIAM, celebris eſt de germano ſitu Romani Fori controuerſia, vt illud certis finibus circumſcribam, & quaſi concludam, loca Foro proxima ante deſignabo: tum de mea ſententia conſtabit.

Et legenti quidem veteres ſcriptores Romanos, vix Fori Romani videtur quærendus locus; cum inter Palatinum, & Capitolinum Collem ab ijs perſpicuè collocetur. Sed tamen viri perquàm eruditi doctiquè contra ſentiunt, quorum eſt princeps vir clariſſimus non magis Romana purpura, quam virtute, ac ſapientia Cæſar Baronius: cuius auctoritas, validum tamquam pondus plerumque mentes inclinat, eorum præſertim, qui Romam nunquam viderunt, nec locorum ſitus cum veterum annalibus conferre potuerunt.

Quod ergo deſcendenti è Capitolio ſe primum offert, via decliuis, ſeu ad Arcum Septimij Seueri cliuus cognomento Capitolinus eſt, quo deſcendebatur in Forum. In quo quidem deſignando Blondus audiendus non eſt, cum ſenſerit in ea Capitolij parte fuiſſe cliuum, quæ reſpicit Auentinum. *Conſtare dicimus*, inquit, *cliuum Capitolinum publicum fuiſſe ad eam Arcis partem, quæ verſa in Auentinum nunc Eccleſiam S. Georgij ad velum aureum è regione reſpicit*. Probat ex Liuij verbis, qui ſcribit, Numidas quoſdam tendentes in Auentino iuſſu Conſulum tranſiſſe ad Eſquilias. *Quos*, inquit Liuius, *cum ex Arce Capitolioq; cliuo publico, in equis decurrentes quidam vidiſſent, captum Auentinum conclamauerunt*. Cuius loci hæc videtur Blondo ſententia: Numidas decurrentes ex Arce, Capitolioque cliuo publico fuiſſe ſpectatos, cui aſſentitur Marlianus; quamquam deinde quid de cliuo ſtatuat, incertus ſit. Sed longè alius eſt intellectus eorum verborum. Ita enim ad germanum ſenſum eliciendum verba conſtruenda ſunt. *Cum ex Arce, Capitolioque quidam vidiſſent Numidas cliuo publico in equis decurrentes*. Videbant enim Romani ex Capitolio, & Arce obuerſa in Auentinum deſcendentes ex illo Numidas. Itaquè non loquitur Liuius de via in Capitolium accliui, ſed in Auentinum. Quod ipſa oſtendunt Hiſtorici verba: *Cùm ex Arce, Capitolioquè quidam vidiſſent*; ideſt, Romani ſpectabant ex vtraque montis parte, altera, quæ Arx dicitur, altera, quæ Capitolium. Cur ergo his adiunges? *cliuo publico*. Quomodo enim vnus, idemque cliuus ad vtramque Montis partem pertinebat? Deinde cliuus Capitolinus *Publici* nomen non habuit, ſed qui ducebat in Auentinum. In quo pariter aliqui interpretes Ouidij decepti ſunt. Quod patet ex Liuio; cum enim dixiſſet fuiſſe in Auentino Ædem Iunonis Reginæ, & Decemuiros ſacrificium illi cum pompa deſtinaſſe, ſubdit: *Inde*, ex Foro, *vico Thuſco, Velabroque per Boarium Forum, in cliuum Publicum, atque Aedem Iunonis perrectum*. Quem & *Publicium* dicebant. Varro: *Cliuus Publi-*

Cliuus Capitolinus ad Arcum Septimij.

Lib. 1. Inſt. Rom.

Dec. 3. l. 3.

Lib. 2. c. 8.

Cliuus publicus pertinebat ad Auentinũ. nõ ad Capitolium.

1. Faſt.

Dec. 3. l. 7.

blicius ab Aedilibus Plebis Publicijs, qui eum publicè ædificarunt; &, vt Feſtus addit, *vt in Auentinum vehiculi Velia venire poſſint.* Ouidius:

5. Faſt.

Parte locati cliui, qui tunc erat ardua rupes:
Vtile nunc iter eſt; Publiciùmque vocant.

In Annot. ad Martyrol. die 14 Martij. Diuerſa de cliuo Capitolino, decernit Baronius, qui ſcribit: *Errare quidam conuincuntur: qui cliuum Capitolinum viam aliquam arbitrati ſunt, per quam in ipſum ſummum Capitolium aſcenderetur.* Et paulo poſt ait; *locum illum à maioribus eſſe dictum cliuum Capitolinum aſcenſum ipſum modo leuem, olim autem difficiliorem quà è via deorſum poſita prope Eccleſiam S. Mariæ in Porticu ſurſum aſcenditur verſus Eccleſiam S. Mariæ Conſolationis dictam. quem olim fuiſſe eminentiorem, atque longiorem nullum eſt dubium.*

Sed alij in Capitolij ſaltem intermontium deducunt, à quibus diſſentire non poſſim. Cum enim cliuus arduam viam, & paulatim ſublatam ſignificet, ſi in ima valle modicus ſit aſcenſus, cliuus dici vix poterit. De hoc autem noſtro Ouidius:

Cliuus pertinebat ad Capitoliũ. 1. Faſt.

Inde, velut nunc eſt, per quèm deſcenditis, inquit,
Arduus in valles, per fora cliuus erat.

Qui locus oſtendit, Romanos è Capitolio per cliuum Capitolinum deſcendiſſe. Quod clariſſimè alij auctores tradunt. Liuius de Gallis loquens, qui Vrbem ceperant, & Capitolium capere vellent: *Prima*, inquit, *luce, ſigno dato, multitudo omnis,* Gallorum, *in Foro inſtruitur. Inde clamore ſublato, ac teſtudine facta ſubeunt. Aduerſus quos Romani nihil temerè, nec trepidè ad omnes aditus ſtationibus firmatis, quà ſigna ferri videbant, eà robore virorum oppoſito ſcandere hoſtem ſinunt. quo ſucceſſerit magis in arduum, eo pelli poſſe per procliue facilius rati. Medio fere cliuo reſtitere, atque inde ex loco ſuperiore, qui prope ſua ſponte in hoſtem inferebat, impetu facto, ſtrage ac ruina ſudere Gallos.* Quo quidem loco apparet cliuum non fuiſſe extra dorſum montis. cum enim omnia in Vrbe, præter Capitolium, eſſent in Gallorum poteſtate; liberum tamen illis non erat per cliuum excurrere. Totus ergo cliuus extra Capitolij monimenta non erat. Eodem modo Liuius cum loqueretur de Romanis, qui captum à ſeruis Capitolium recuperare volebant, ait; *Hunc Ducem ſequuti nequicquam reclamantibus Tribunis in cliuum Capitolinum erigunt aciem.* Tacitus de Vitellianis militibus, qui obſederunt, ceperuntque Capitolium: *Cito agmine Forum, & imminentia Foro Templa prætervecti erigunt aciem per aduerſum collem, vſque ad primas Capitolinæ Arcis fores. Erant antiquitus porticus in latere cliui, dextra ſubeuntibus. In quarum tectum egreſſi,* aduerſarij, *ſaxis, teguliſque Vitellianos deturbabant. Qui faces in prominentem porticum iecere, & ſequebantur ignem, ambuſtaſque Capitolij fores penetraſſent niſi Sabinus reuulſas vndique ſtatuas, decora maiorum, in ipſo aditu vice muri obiecíſſet.* Ex quo loco hic fuiſſe locorum ſitus elicitur; vt primùm eſſet Forum; deinde cliuus è Capitolio deuexus in Forum, in collem accliuis, cui dextrorſum porticus eſſent adiunctæ: tum fores Capitolij in sũmo cliuo.

Dec. 1. l. 5.

Dec. 1. l. 3.

Li. 3. Hiſt.

Vitel-

Vitelliani igitur cum per cliuum ad primam vſquè portam Capitolij aciē extendiſſent, repulſi ſunt ab hoſtibus egreſſis in tectum porticus. Mox incenſa porticu, hoſtibuſque igne ſummotis, ad fores venerunt in ſummo cliuo poſitas, & mox eodem igne combuſtas. Hic eſt eius loci germanus ſenſus, quem tamen, ſi Tacito placet, in rem ſuam alij deducunt. At de porticu cliui Liuius: *Cenſores vias ſternendas ſilice in Vrbe, & Cliuum Capitolinum ſilice ſternendum curauerunt, & porticum ab Aede Saturni in Capitolium ad Senaculum.* Dec. 5. lib. 1.

Præter hanc Porticum ad læuam cliui, erat in dextera eiuſdem parte Templum Iouis Tonantis ab Auguſto ædificatum. *Aedem*, inquit Suetonius, *Tonantis Iouis in Capitolio extruxit, liberatus periculo, cum in expeditione Cantabrica per nocturnum iter lecticam eius fulgur perſtrinxiſſet, ſeruumque prælucentem exanimaſſet.* Idem: *cum dedicatam in Capitolio Aedem Tonanti Ioui aſſiduè frequentaret ſomniauit queri Capitolinum Iouem, cultores ſibi abduci, ſeque reſpondiſſe, Tonantem pro Ianitore ei appoſitum. Ideoque mox tintinnabulis faſtigium Aedis redimiuit, quod ea fere ianuis dependebant.* Idemque Dion teſtatur. Verum P. Victor in Regione octauua, *Aedes*, ait, *Iouis Tonantis ab Auguſto dedicata in cliuo Capitolino.* Quare ne cum eo Suetonius pugnet, dicendus eſt cliuum facere partem Capitolij. Neque Antiquarij alibi præterquam in cliuo collocant. Huius Templi præter effigiem expreſſam in Numiſmatis, reliquiæ dicuntur extare in ipſo cliuo, tres columnæ marmoreæ cum epiſtilio egregij operis pœne ſub terram capitulo tenus defoſſæ. Is veſtibuli ſeu pronai veteris angulus eſt, cuius Zophorus ab Aedis latere quædam veterum ſacrificiorum vaſa, & inſtrumenta: à fronte verò in latioris marmoris tabulas diductus pro longiore inſcriptione, quæ inerat, vnum verbum videndum præbet abſque *R*, *eſtituer*. Inſtauratio Templi ex eo cognoſcitur. Cæterum cum Iuppiter Tonans Ianitor Capitolini Iouis, & in Capitolio pertinaciter locetur à Suetonio, ſuſpicioni dat locum, an prope Templum eiuſdem Capitolini Iouis in Arce ponendus ſit.

Templum Iouis Tonantis. In vita Aug. c. 24 Cap. 9. Lib. 54.

Iam vt ſitus, & ſolum cliui deſignetur, dicendum eſt, cliuum Capitolinum fuiſſe, quà aſcenditur ab Arcu Septimij Seueri in Capitolium. Indicat ipſe Arcus, ſub quo vectus curru Seuerus, deinde aſcendit ad Aedem Iouis. Triumphantes enim Sacra via in Forum, inde per cliuum flectebant in Capitolium, vt ſupra dixi. Sic autem cliuus Sacræ viæ è regione reſpondet, de qua paulo poſt. Idem patet ex Plinio: *Cæſar Dictator*, inquit, *totum Forum Romanum intexit, viamque Sacram, ab domo ſua ad cliuum vſque Capitolinum.* Habitabat enim ipſe Pontifex Max. domo publica in Sacra via, vt ſcribit in eius vita Suetonius. Sacra autem via ad Arcum Seueri cum cliuo coniungebatur. Quare ibi cliuus, quo rectà aſcenditur. Vbi & domus quondam Milonis. Cicero: *Domus in cliuo Capitolino ſcutis referta.* Lib. 9. c. 1. Pro Milo.

Sacra Via. Cap. XII.

Lib. 2. Antiquit. Sacra via vnde ſit dicta.

SACRA Via dicta eſt Romæ, quod certis ſacris, & cæremonijs fœdus inter ſe in ea fecerint Tatius Rex Sabinorum, & Romulus, vt Dionyſius teſtatur. *Sic*, inquit, *ante Aras icto fœdere, circa mediam Sacram viam permixti ſe inuicem conſalutauerunt*. Addit Feſtus aliorum opinione dici Sacram, *quòd eo itinere vtantur Sacerdotes Idulium ſacrorum conficiendorum cauſa*. Idulia autem ab oue dicta quæ ſingulis idibus Ioui immolabatur. Varro: *Oritur caput Sacræ viæ ab Streniæ ſacello, quæ pertinet in Arcem, qua ſacra quotquot menſibus feruntur in Arcem, & per quam Augures ex Arce profecti ſolent inaugurare*. Neque verò cliuus Capitolinus ea de cauſa dictus eſt ſacer, vt putat Riquus. Neque illi fauent Horatij verba.

4. de ling. Latina. Cap. 34.

——— Trahet ———
Per ſacrum cliuum merita decoros
Fronde Sicambros.

Ibi enim partem Sacræ viæ Poeta intelligit, quæ ad radices Palatij decliuis erat in Forum; vt hodieque conſpicimus. Aſconius: *Cùm ab Sacra via deſcenderis, & per proximum vicum prodieris*. quam ſane Sacræ viæ partem ſolum vulgo fuiſſe notam teſtatur Varro. De hoc cliuo Martialis.

Lib. 2. Ep. 71.

Inde ſacro veneranda petes palatia cliuo.

Exeunti enim à Foro prope Templum Veſtæ, Iouis Statoris Aedes, & pars Sacræ viæ accliuis occurrebat; vt paulò poſt.

Vbi eſſet Sacra via.

Verùm vt fines Sacræ viæ ſtatuantur, repetendum eſt quod Varro loco citato ait. *Cerolienſis à Carinarum iunctu dictus Carinæ, poſteà Ceroniа, quod hinc oritur caput Sacræ viæ*. Et paulò ante: *Cum Cœlio coniuncta Carinæ*. Carinæ autem locus erat prope Amphitheatrum Flauium, qui quod olim domus inſtar Carinarum haberet, Carinæ dictus eſt, poſtea domo Pompeij nobilitatus. Porro Carinæ, cùm in valle inter Cœlium, & Eſquilias ſe continerent, & circa Aedem S. Clementis inciperent, ad ipſum Amphitheatrum, initium dabant Sacræ viæ. Ea verò iuxta Montem Palatinum ad Templum Iouis Statoris producebatur. Plutarchus: in vita Ciceronis: εἰς τὸ τοῦ στησίου Διὸς ἱερὸν, ὃν στάτορα ῥωμαῖοι καλοῦσιν ἱδρυμένου ἐν ἀρχῇ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ πρὸς τὸ παλάτιον ἀνιόντων. quod interpres vertit, *In Aedem Iouis Statoris, quæ eſt in capite Sacræ viæ, quæ aſcenditur in Capitolium*. Sed vt prima omittam, quæ Græcis quadantenus reſpondent, poſtrema corrigenda omninò ſunt. Neque enim Capitolij, ſed Palatij meminit Plutarchus, *quò è Sacra via aſcendebatur*. quod alij paſſim tradunt. Dionyſius: *Romulus Ioui Statori Templum conſecrauit apud portam Mugoniam, ducentem è via Sacra in Palatium*. Aſconius: *Domum Scauri in ea parte Palatij eſſe, quæ cum ab Sacra via deſcenderis*. Dion: *Cilonem ducunt Sacra via*,

Lib. 1. Antiquit. In Orat. pro Scauro.

vt

vt perducant in Palatium. Herodianus: *Veſtales Virgines*, raptum Palladium, *media Sacra via in aulam Imperatoris tranſtulerunt*. Martialis: Lib. 1. Ep. 71.

Inde ſacro veneranda petes Palatia cliuo.

Cliuum enim in Sacra via poſuit Varro, & Horatius: hodieque ibi deſcenditur. Herodianus: *Lectum* è Regiæ, & Palatij veſtibulo *attollunt, perque viam Sacram in vetus Forum deferunt*. Vbi & alterius loci fit mentio, quo via mittebant, nempe Fori Romani. quod & lib. 2. tradit Herodianus: *Videt* Seuerus *per quietem, magnum quemdam, & generoſum equum ornatum phaleris Imperialibus, qui Pertinacem per Vrbem veheret media Sacra via. Sed vbi ad ipſum Fori peruenit ingreſſum*, &c. Suetonius de Vitellio: *Seminudus in Forum tractus eſt inter magna rerum, verborumquè ludibria per totum viæ Sacræ ſpatium*. Idemque confirmat domus Numæ, vulgò Regia, quæ proxima Templo Veſtæ erat in Sacra via; cum ipſum Templum ad Forum eſſet. Aſconius: *Facit & locus pugnæ: nam in Sacra via traditur commiſſa, in qua eſt Regia*. Ouidius: Lib. 4. In vita Vitel. c. 17. In Orat. pro Mil. 3. Triſt. Eleg. 1.

Paruit; & ducens: Hæc ſunt Fora Cæſaris, inquit;
Hæc eſt à ſacris quæ via nomen habet.
Hic locus eſt Veſtæ, qui Pallada ſeruat, & ignem:
Hæc fuit antiqui Regia parua Numæ,
Inde petens dextram, porta eſt, ait, iſta Palati:
Hic ſator: hoc primùm condita Roma loco eſt.

Porro ad Regiam erat Fornix Fabianus, vt idem Aſconius: *Fornix Fabianus Arcus eſt iuxta Regiam in Sacra via à Fabio Cenſore conſtructus, qui à deuictis Allobrogibus Allobrox cognominatus eſt*; ibique *ſtatua eius propterea poſita eſt*. Erat Fornix prope Templum Fauſtinæ. Trebellius in Salonino Gallieno. *Fuit denique hactenus ſtatua in pede Montis Romulei*, Palatini, *hoc eſt ante Sacram viam intra Templum Fauſtinæ aduecta ad Arcum Fabianum*. Prope Arcum Puteal Scribonij Libonis locatum eſt. quod erat locus in quo fuit Tribunal Prætoris, vel ædificium, in quo ius dicebat Prætor à Libone ædificatum, dictumquè à Puteo, qui inibi eſſet. Puteal enim tectum eſt, quo Puteus operitur. Horatius: Or. 2. contra Verr. Fornix Fabianus. Puteal Libonis. Lib. 2. ſermon. Sat. 6. Lib. 1. Ep. ep. penult. Labinus.

Roſcius orabat, ſibi adeſſes ad Puteal cras.

Et:

------ *Forum Putealque Libonis*
Mandabo ſiccis: ——————

Nec tamen, vt docet Interpres, prope Iani Templum fuit: niſi poſt Neruam, Iano, qui erat in Foro Tranſitorio, propinquum dicatur eſſe.

Iam cùm Sacra via in Forum mitteret, initium habens ad Iouis Statoris, quæ Aedes in ipſis Fori finibus erat, & ad radices Palatij, vt paulò poſt dicam; dubitationem non leuem relinquit, num ibi Sacra via deſineret, an vſque ad cliuum Capitolinum extenderetur. Nam Trebellius in vita Salonini Gallieni. *Fuit denique*, inquit, *hactenus ſtatua in pede Montis Romulei* Palatini *hoc eſt ante Sacram viam intrà Templum Fau-*

ſtinæ aduecta ad Arcum Fabianum. Adhæc Hermannus Contractus in Chronico, & Anaſtaſius tradit, quod & alij Scriptores Eccleſiaſtici tradidere, Fœlicem huius nominis Quartum Pont. Max. Aedem SS. Coſmæ, & Damiani condidiſſe, *In loco, qui appellatur via Sacra, vbi Aedes Remi ac Romuli fuiſſe aiunt*. Et in vita Conſtantini Papæ ſcribit, *in via Sacra ante Palatium acriter fuiſſe pugnatum*. Plinius autem: *Cæſar*, inquit, *Dictator totum Forum Romanum* velis *intexit, viamque Sacram ab domo ſua ad cliuum vſque Capitolinum*. Prætereà Varro, vt aiebam ſcripſit, *Sacram viam pertinere in Arcem: qua ſacra quotquot menſibus in arcem ferrentur, & per quam Augures ex Arce profecti ſolerent inaugurare*. Ex quibus perſpicuè deducitur Sacram viam non vſque ad Templum Iouis Statoris, & initium Fori ſub Palatio, ſed vſque ad cliuum Capitolinum ſub Capitolio, & ad Arcum Seueri fuiſſe productam. Quomodo ergo Plutarchus ait? Aedem Iouis Statoris fuiſſe ἐν ἀρχῇ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ. *in principio Sacræ viæ*. Videtur Varro hanc ſoluere difficultatem loco citato. Ait enim: *Huius Sacræ viæ pars hæc ſola vulgo nota, quæ eſt à Foro eunti primore cliuo*. & Feſtus: *Itaque ne eatenus quidem, vt vulgus opinatur, Sacra appellanda eſt à Regia ad domum Sacrificuli, ſed etiam à Regis domo ad Sacellum Streniæ: & rurſus à Regia vſque in Arcem*. Egreſſis ergo à Foro prope Aedem Iouis Statoris pars viæ communi appellatione Sacræ occurrebat, mittebatque ad Amphitheatrum. Reliquam partem versùs Capitolium, & cliuo coniunctam, etſi non ita vulgò notam, & fortaſſe populari vocabulo aliter appellatam, peritioribus tamen conſtabat Sacram eſſe. Et verò, cùm ad Aedem Iouis Statoris fuiſſet olim portam Palatij, credibile eſt ibi fuiſſe viæ terminum: eamdemque poſtea proceſſiſſe anguloſam, & conuerſam verſus Aedem Romuli, nunc SS. Coſmæ, & Damiani: inde ante Templum Fauſtinæ ad cliuum Capitolinum, & Arcum Septimij Seueri rectà excurriſſe. Sic Aedes Iouis Statoris erat in capite viæ vulgari cognomento Sacræ. Vnde & Triumphantes ingrediebantur in Forum, reliqua parte viæ prætermiſſa. Nam, vt aiebam ſupra ex Cicerone, è Foro currum flectebant Triumphantes in Capitolium.

Lib. 19. cap. 1. Sueton. in vita Cæſ. cap. 46.

7. Verr.

Templum Iouis Statoris. Cap. XIII.

POST Sacram viam recognoſcendum eſt Templum Statoris Iouis. de eo ſic Dionyſius: *Romulus Ioui Statori, Templum poſuit, apud portam Mugoniam ducentem è via Sacra in Palatium*. Quam portam ego ſuprà conſtitui contra Templum SS. Coſmæ, & Damiani. Hæc melius conſtabunt ex Liuio. Nam cum Tatius Rex Sabinorum proditione Tarpeiæ Capitolium occupaſſet, & *Romanus*, inquit Liuius, *exercitus quod inter Palatinum Capitolinumque Collem Campi eſt, compleſſet: non prius Sabini deſcenderunt in æquum, quàm ira, & cupiditate recuperandæ Arcis ſtimulante animos, in aduerſum Romani ſubie-*

Lib. 1. Antiquit. Vbi eſſet Templum Iouis Statoris. Lib. 1.

ſubiere. Principes vtrinque pugnam ciebant: ab Sabinis Metius Curtius: ab Romanis Hoſtius Hoſtilius. Hic rem Romanam iniquo loco ad prima ſigna animo, atque audacia ſuſtinebat. Vt Hoſtius cecidit, confeſtim Romana inclinatur acies, fuſaquè eſt ad veterem portam Palatij. Tum Romulus, & ipſe turba fugientium actus, vt fugam ſuorum ſiſteret: Hic ego, inquit, tibi Templum Statori Ioui voueo. Vbi & poſtea locatum eſt, cum Romani, ſeu forte, ſiue adhortatione ducis, ſiue alia de cauſa conſtitiſſent. Quo loco Liuius campum, quem inter Palatinum, & Capitolinum Collem dixerat completum Romano exercitu, poſtea Romanum Forum appellauit. *Metius Curtius*, inquit, *ab Sabinis Princeps ab Arce decurrerat, & effuſos egerat Romanos toto quantum Foro ſpacium eſt. Nec procul iam à porta Palatij erat.* Ex quibus hæc certa deducuntur. Romanos à cliuo Capitolino cepiſſe fugam toto Fori ſpatio fugiſſe: ibi ſtetiſſe Romulum, & alios fugientes tenuiſſe, in finibus Fori ad Palatij portam, ibi poſtea Templum conditum. Ouidius confirmat: 6. Faſt.

Tempus idem Statoris erit; quod Romulus olim
Ante Palatini condidit ora iugi.

In oratione, antequam Cicero iret in exilium: *teque Iuppiter Stator, cuius Templum à Romulo victis Sabinis in Palatij radice cum victoria eſt collocatum.* Porro cum alia Romæ Templa eſſent Iouis Statoris, hoc antiquiſſimum, & princeps fuit. Quamquam, vt ait Liuius, multò poſt Romulum conditum fuerit, contrà quam ſcripſit Ouidius. *Fabius*, inquit, *ambos Conſules in Samnio, & ad Luceriam res geſſiſſe ſcribit: inquè ea pugna Iouis Statoris Aedem votam, vt Romulus ante vouerat: ſed fanum tantum, ideſt locus Templo effatus iam ſacratus fuerat. Cæterum hoc demum anno, vt Aedem etiam fieri Senatus iuberet, bis eiuſdem voti damnata Reſpublica in religionem venit.* Inter cætera, quæ arſerunt Neroniano incendio, Ædes Iouis Statoris vota Romulo exuſta eſt, ait Tacitus. Et tunc vel Nero ipſe, vel Senatus Populuſque Rom. reſtituendam curauit. Fama eſt, doctis viris etiam referentibus, ſtriatas tres Columnas in campo nunc Boario, ad hortos Farneſianos, & Palatium adhuc ſtantes cum admirabilis artificij Epiſtilio, & Corona, eius Templi fuiſſe: quas in fronte duplici porticu, in latere ſimplici haberet. Cuius Ichonographiam, & Orthographiam Antonius Labaccus nobilis Architectus egregiè lineauit. Nec tamen id ita exploratum eſt, vt omnem dubitationem exhauſerit. Videtur enim illud ædificium aliquanto plus à Palatino diſtare, quàm Hiſtorici referant.

Lib. 10.

Quando extructũ Templum Iouis Statoris.

VESTIGIA PORTICVS IOVIS STATORIS.

Hoc Templum altera VIA contingebat vulgari cognomento Noua: quæ ſecundum Palatij radices Foro iungebatur. Liuius: *Ex ſuperiore parte ædium in nouam viam verſa; habitabat enim Rex ad Iouis Statoris, populum Tanaquil alloquitur*. Ouidius: Via noua. Lib. 1. Faſt. 6.

Fortè reuertebar feſtis Veſtalibus, illa;
Quà Noua Romano nunc via iuncta foro eſt.

poſteà locum deſcribens, ait:

Hic vbi nunc fora ſunt, vdæ tenuere paludes;
Amne redundatis foſſa madebat aquis.

Ideò in rei memoriam matronæ nudo pede noua via commeare ſolebãt. Idem: *Huc pede matronam nudo deſcendere vidi.*

Aquas autem, quas deriuarunt, exiccaruntque, vallis colligebat Capitolinum, & Palatinum Montem interiacens, quam poſtea Foro dederũt. Dionyſius: *Planiciem Capitolio ſubiectam excisa ſylua, & ſtagno, quod propter loci cauitatem erat aquarum è vicinis montibus manantium receptaculum, terra congeſta repleto, in huius quod nunc, Fori eſt, vſum verterunt.* Hæc ergo planicies non modo Capitolio, ſed etiam Palatio, vt Forum, ſubiecta fuit. Strata eſt enim ibi via Noua, quæ ſecundùm Palatij radices Capitolio obuerſas in Forum deſinebat, & altera ſui parte tendebat in Velabrum. Lib. 2. Rom. Ant.

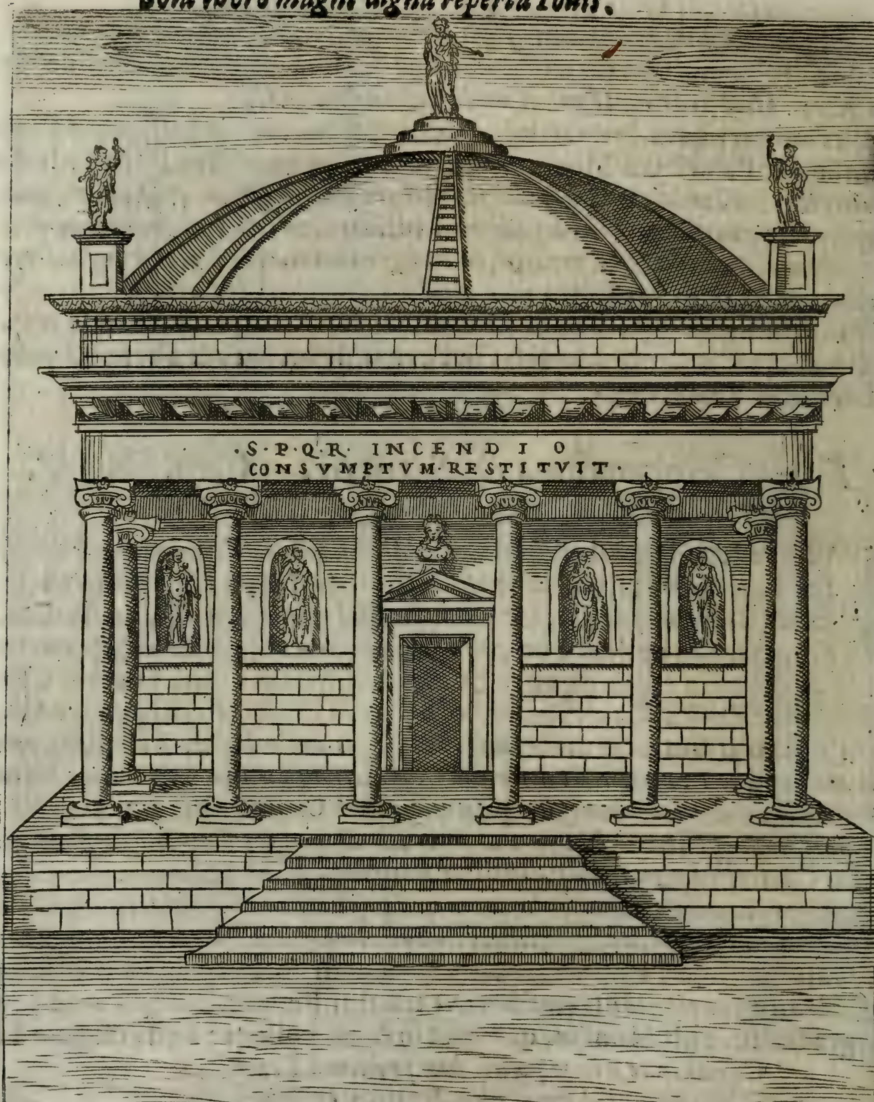
Ædes Concordiæ, & Saturni. Cap. XIV.

IAM redeundum ad cliuum Capitolinum, & de Concordiæ Templo ſtatuendum eſt; quod ſanè cliuo proximum fuit. Conſtat id ex pluribus Ciceronis locis. hic enim Conſul vocato Senatu in Aedem Concordiæ, eodem comprehenſos coniuratos adduxit, & circum Aedem, cuſtodiæ cauſa Equites Romanos diſpoſuit, quos in cliuo Capitolino dicit fuiſſe. *Cum*, inquit, *in hac cella Concordiæ, in qua me Conſule ſalutares ſententiæ dictæ ſunt*. Et: *Quis enim Eques Romanus, cum Senatus in hoc Templo eſſet, in cliuo Capitolino non fuit?* Et alibi: *Equites Romanos daturos illius diei pœnas, qui me Conſule cum gladijs in cliuo Capitolino fuiſſent.* Et: *Nonarum Decembriũ, qui me Conſule fuiſſent, cliuique Capitolini pœnas ab Equitibus Romanis eſſe repetiturum.* De ijſdem Saluſtius: *Nonnulli Equites Romani, qui præſidij cauſa cum telis erant circum Aedem Concordiæ, egredienti ex Senatu Cæſari gladio minitarentur.* Ædes Cõcordiæ ad cliuũ Capitolinũ. Phil pp. 2. Ibid. In Or. pro Sext. In Or. poſt red. in ſen.

Cæterum hoc Templum inter Capitolium, & Forum extructum eſt, *ipſi Foro, & concionibus imminens*, vt teſtatur Plutarc. Ouidius autẽ prope gradus Iunonis Monetæ, quæ erat in Arce, collocat Aedẽ Concordiæ. In Camillo. Faſt. 1.

Candida te niueo poſuit lux proxima Templo,
Quà fert ſublimes alta Moneta gradus:
Nunc bene proſpicies Latiam Concordia, turbam;
Nunc te ſacratæ conſtituere manus.
Furius antiquam populi ſuperator Hetruſci
Vouerat; & voti ſoluerat ille fidem.

Cauſa, quòd à Patribus ſumptis ſeceſſerat armis
Vulgus; & ipſa ſuas Roma timebat opes.
Cauſſa recens melior; ſparſos Germania crines
Porrigit auſpicijs, dux venerande, tuis.
Inde triumphatæ libaſti munera gentis:
Templàque feciſti, quam colis ipſe, Deæ.
Hæc tua conſtituit genitrix, & rebus, & ara,
Sola thoro magni digna reperta Iouis.

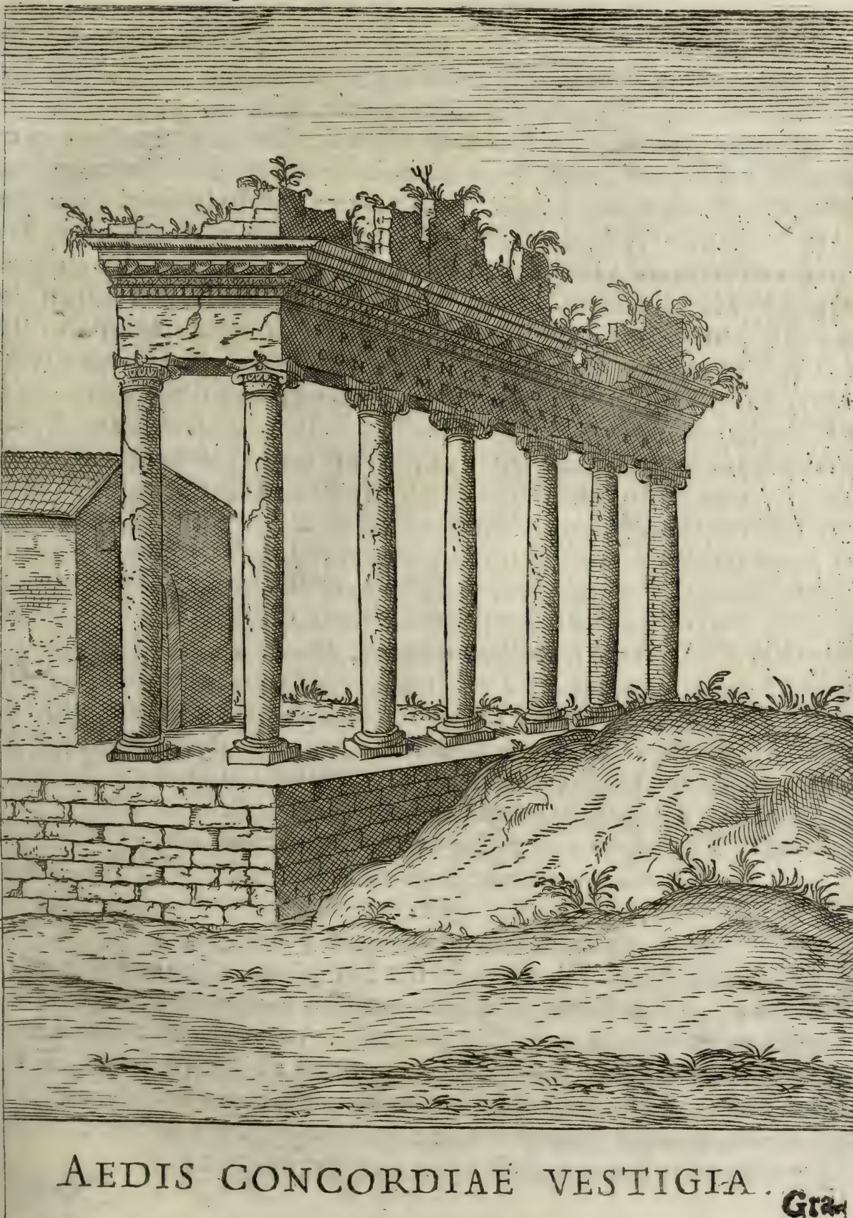

AEDES CONCORDIAE,
In cliuo ad Arcum Septimij.

Qui

Quibus ſane verſibus videtur docere, Templum Concordiæ à Tiberio dedicatum idem fuiſſe, quod Camillus olim propter populi ſeditionem erexerat. Et ego ita ſentientibus, quomodo cum gradibus Monetæ illud poſſent componere, ſupra expoſui. Sed tamen aliud omnino eſſe cenſendum eſt. Nam Aedem Concordiæ ſtructam à Camillo, poſtea incendio conſumptam & reſtitutam, ſtante adhuc integra porticu, vt monent Antiquarij, videmus ad arcum Septimij Seueri, fere ad finem cliui Capitolini, & radices Capitolij.

Ædes Cõcordiæ in cliuo.

AEDIS CONCORDIAE VESTIGIA.

Gra-

Gradus autem Monetæ ſublimes fuere in ſumma Arce. Deinde inter Aedem Monetæ, & Concordiæ, mediæ erant ſubſtructiones quadrati lapidis, quæ ſuſtinebant muros, turres, moleſque Capitolij. Quare Monetæ gradus, vt deſcenderent ad Aedem Concordiæ, debuerunt ſubſtructiones illas diſcindere ac diuidere. quod in Arce adeo tuta, & non expugnabili quis factum credat? Cum præſertim Aedes Monetæ XLIV. poſt annos extructa fuerit, quam munitiones Capitolij: nec cauſa afferri poſſit, cur eas tunc Romani demoliri voluerint, vt gradus illos apponerent.

Dices: Gradus centum Tarpeiæ rupis nonne diuidebant ſubſtructiones? Reſpondeo, gradus illos ab ima valle pertinuiſſe ad ſummum ſubſtructionum. Ibi autem in ipſis muris Arcis, fuiſſe fores, quibus aditus erat ad rupem. quod etiam ſeruatum eſt in duobus cliuis, quorum in capite erant conſtitutæ fores. Non ita dices de gradibus Monetæ, qui non intermiſſi, vt in cæteris Templis, in ipſo Aedis veſtibulo finiebantur, quæ erat in ſumma Arce. Quod ſi per hos abruptis ſubſtructionibus, in Arcē licebat euadere, cur Vitelliani milites hos ab Aede Concordiæ incipientes, propioreſque cliuo Capitolino, & aſcenſu faciliores reliquerunt? per anguſtum alium cliuum, & Aſyli aditum voluerunt irrumpere? Igitur nulli iſti gradus extra ſubſtructiones, & fruſtra ab auctoribus quæſiti, vel inducti. Templum vero ab Ouidio deſcriptum in ſumma Arce ad ipſos Monetæ gradus ſtatuendum eſt, longe ſeiunctum ab eo, quod Camillus ſtruxerat. Legendi hac ſuper re interpretes. Quæ autem de Camillo memorantur à Poeta, id ſignificant; vt quemadmodum ille Aedem Concordiæ propter populi diſſenſionē vouit, & ſtruxit: ſic Tiberius propter pacatam Germaniam: ſeu Liuia propter concordiam cum Auguſto, aliam ædificarit. Sed quis eorum ſtruxit, dedicauitque? Suetonius Tiberio attribuit. *Dedicauit*, inquit, *& Concordiæ Aedem* Tiberius, *item Pollucis & Caſtoris ſuo fratriſque nomine*. Dion. *Fanum Concordiæ ſibi parari iuſſit, vt ſuo id, & Druſi nomine inſcriberet, ac deinde triumphauit. Triumpho perfecto Templum Liuiæ dedicauit cum matre*. Et: *Anno ſequenti Tiberius Aedem Concordiæ ſacrauit, inſcripto ſuo, & fratris Druſi vita pridem functi nominibus*. Varius Ouidius:

[Margin: Alia Aedes Concordiæ in Arce prope Monetam.]
[Margin: In vita cap. 20.]
[Margin: Dion l. 55.]
[Margin: Id. lib. 56.]

Faſt. lib. 1. De Tiberio: *Templàque feciſti, quam colis ipſe, Deæ.*

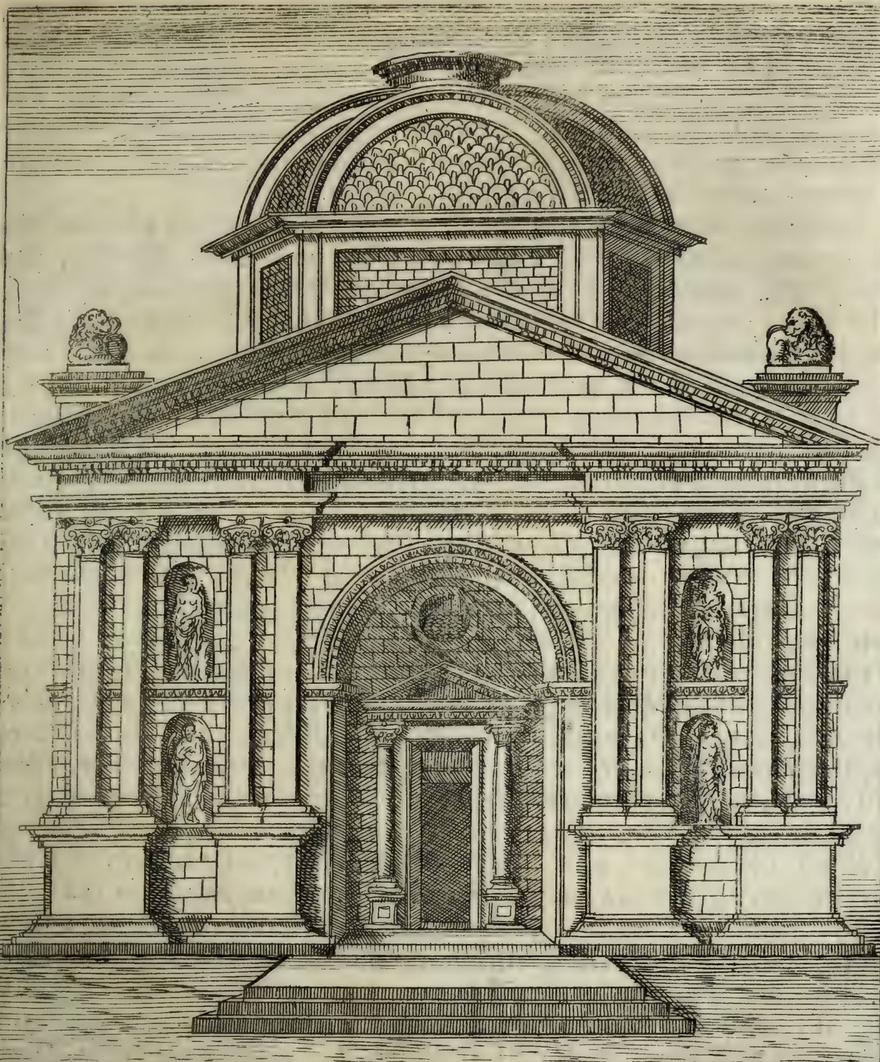
Faſt. lib. 6. De Liuia: *Te quoque magnifica Concordia dedicat æde,*
Liuia: quam caro præſtitit illa viro.

Et:

Hæc tua conſtituit genitrix, & rebus, & ara.

Sed ex his colligitur, Tiberium feciſſe Templum: Liuiam eius matrem inſtruxiſſe ara, ſuppellectili, & rebus omnibus ſpectantibus ad ſacrificia, & ornatum: eademque cum filio dedicaſſe. Verum vt ad aliam Aedem Concordiæ reuertamur longe ab arce poſitam ad Arcum Seueri, cum hæc eſſet olim ad cliuum, oſtendit eundem eſſe, quo nunc aſcenditur in Capitolium. Seuerus enim illum Arcum tranſgreſſus in Arcem aſcendit: ſed qua alia via, niſi quam definimus, aſcendere potuit?

Obij-

AERARIVM

Ex altero cliuo ad radices rupis Tarpeię nunc Aedes S. Saluatoris in Aerario.

Obijciunt contrà: fuiſſe Aedem Concordiæ propinquam Templo Saturni, quod & Seruius tradit. Olim vero Aerarium Templo Saturni (cauſas referente Plutarcho) adiectum eſt, appenſaque eidem ſtatera. Cæterum hac ætate Templum quoddam peruatuſtum S. Saluatoris cognomento in Statera, ſiue in Aerario Templo S. Mariæ cognomento in Porticu vicinum eſt. Ibi ergo olim Saturni Templum, & Concordiæ. Ex quo

Plutarch. in qu.Roman.q.42

præ-

præterea ſedem ibi Fori conſtituunt. Sed hi auctores inficiari non poſſunt, Saturni Templum fuiſſe ad Arcum Seueri. Cum enim ibi eſſet cliuus, quo vectus eſt in Capitolium Septimius Seuerus, & ad cliuum Aedes Concordiæ; conficitur, & proxime Saturni Aedem fuiſſe. Liuius: *Porticum ab Aede Saturni in Capitolium* Cenſores fecerunt. Quæ videlicet porticus in dextera parte cliui Capitolini, vt ſupra dixi ex Tacito, fuit, & prope Aedes Concordiæ, de qua loquimur.

Dec.5.l.1.

Saturni Aedes ad Aerariũ. Marlian. lib.3.c.16. Fulu.de Foris. Cap. 2. Loc. cit. In arg.Or. pro Milone.

Saturni quidem Aedes Concordiæ proxima, vbi nunc Aedes S. Adriani, ponitur ab Antiquarijs. Conſentiunt hæc cum veterum dictis. Seruius; *Oſſa*, inquit, *Oreſtis ab Aricia Romam tranſlata, & condita ante Templum Saturni, quod eſt ante cliuum Capitolinum*. Feſtus, qui docet Aedem Concordiæ poſitam inter Capitolium, & Forum: idem ait, Templum Saturni in imo cliuo Capitolino fuiſſe: vbi & Aerarium fuit, vt tradit Solinus, & Plutarchus. Præterea ad Aerarium fuiſſe Forum oſtendit Aſconius; nam cum Milonis iudicium ageretur in Foro: *Præſidia*, inquit, *in Foro, & circa omnes Fori aditus Pompeius diſpoſuit. ipſe pro Aerario, vt pridie conſedit, ſeptus delecta manu militum. poſt, tantum ſilentium toto Foro fuit, quantum eſſe in aliquo Foro poſſet*. Quod ſi ex alia Capitolij parte colitur Aedes S. Saluatoris in Aerario, vt demus cognomentum ab Aerario aliquo veteri deriuatum; (quod tamen inficiari quis poteſt, vt paulo poſt) idonea reſponſio eſt: Quemadmodum non vnum in Vrbe Saturni Templum fuit: ita nec vnum fuiſſe Aerariũ. Teſtatur Suetonius, *Auguſtum conſtituiſſe Aerarium militare cum vectigalibus nouis.* Et Dion. *Auguſtus*, inquit, *pro ſe, & Tiberio pecuniam in Aerarium, cui militaris nomen indidit, intulit*. Quod & ante dixerat: *Agrippa abdicatus eſt ab Auguſto. eius facultates in Aerarium militare relatæ*. Capitolinus de Marco: *Cùm ad hoc bellum omne Aerarium exhauſiſſet ſuum*. Vulcatius in Auidio Caſſio: *Quæ Antoninus in priuatum Aerarium congeri noluit*. Quare *Senatu præcipiente in Aerarium publicum ſunt relata*. Trebellius in Claudio, recitans Epiſtolam Valeriani Auguſti: *Huic*, inquit, *Salarium de noſtro priuato Aerario dabis*. Hoc ergo Aerarium ſolis ſtipendijs militaribus conſtitutum quis neget ab Aerario veteri Reipublicæ fuiſſe diſcretum? & fortaſſe ab altero ſecernebatur, quod proprium Auguſtorum fuit, vt ex Capitolino, & Vulcatio recitaui: Cum autem & hoc ſub tutela Saturni ſtatuendum eſſet; huius quoque noua Aedes ſub Auguſto ædificata eſt à Munatio Planco, cuius meminit Suetonius: *A Munatio*, inquit, *Planco Aedes Saturni extructa eſt*. Quare hanc Aedem Aerario adiectam, vbi Aerari cognomentum aiunt ſuperfuiſſe, iure ſuo collocent.

In vita cap.49. Lib. 55. Lib.53. Aerarium militare. De quo Lipſ. l.2.c.4. In vita Aug. c.28.

Opponunt adhuc Milliarium aureum, quod verè illis obſtat. Erat autem Milliarium aureum, *Aurea Columna*, vt in Othone ſcribit Plutarchus, *in quam omnes viæ Italiæ deſinebant: In capite Romani Fori ſtatutum*, vt Plinius: *ſub Aedem Saturni*, vt Tacitus, & Suetonius. Hanc igitur prope antiquam illam Aedem S. Saluatoris in Aerario collocant. Probabilius Marlianus: *Erat autem*, inquit, *Milliarium aureum Columna*

Milliariũ aureum. Lib.3.c.5. Lib.1.hiſt. In vita Oth. c.6.

VESTIGIA AEDIS SATVRNI CVM AERARIO
in cliuo Capitolino ad Arcum Septimij
nunc Aedes S. Adriani.

na prope Arcum Septimij.Hic ergo Vmbilicus Vrbis,ſic enim dicebatur, Lib. 3.
quod ab eo menſuræ viarum currerent,& in media Vrbe, hoc eſt in loco cap.18.
eius celeberrimo eſſet, ſi prope Theatrum Marcelli, vt volunt, pona- Fulu.lib.3
tur,ponetur prope Vrbis muros; cum in propinquo eſſet porta Carmen- in For.
talis ad Forum nunc Montanarium,vt aliàs dixi.Quare Columna Millia- Rom.
ria in capite Fori ante Aedem Saturni, nunc S. Adriani veriſſime collo-
cabi-

cabitur. Porrò ne hoc omittam. Ad Aedem Saturni Arcus fuere poſiti Tiberio Principe. Tacitus: *Fine, inquit, anni propter Aedem Saturni ob recepta ſigna cum Varo amiſſa, ductu Germanici, auſpicijs Tiberij dicantur.*

Lib. 2. Annal.

Præterea vbi hi auctores Aedem Saturni, & Forum collocant, vicus Iugarius fuit, qui ſecundum radices rupis Tarpeiæ, & Capitolij tendebat in Forum. Liuius: *A porta Carmentali Iugario vico in Forum venere.* Iugarium autem dixere, quod ibi eſſet Ara Iunonis Iugæ, quam præeſſe matrimonio putabant, auctore Sex. Pompeio. In eodem vico fuiſſe Templum Opis, & Saturni teſtatur P. Victor: eumdemquè Thurarium appellat. Igitur ex Iugario, vel Thurario vulgus fortaſſe facile finxit Aerarium, Temploque S. Saluatoris ibi condito cognomentum adiecit in Aerario.

Dec. 3. l. 7. In regione viij.

Velabrum, Boarium Forum. Cap. XV.

VLTIMO fines Velabri, & Fori Boarij nobis circumſcribendi ſunt. Fuit autem Velabrum inter Forum Romanum, Palatium, & Auentinum, quia, vt ait Varro; *Olim ex Vrbe in Auentinum à reliqua Vrbe paludibus diſcluſum vehebantur ratibus.* Propertius:

4. de ling. Lat. Lib. 4. Eleg. 10.

Quà Velabra ſua ſtagnabant flumine, quàque
Nauta per vrbanas velificabat Aquas.

Pertingebat autem Velabrum ad radices Palatini Collis vt idem inſinuat Varro, qui ait: *Sacrificium fit in Velabro, quà in Nouam viam exitur.* Hæc autem via, vt ſupra dixi, à Templo Iouis Statoris bipartita, vel deſinebat in Forum, vel ſecundum radices Palatij exibat in Velabrum. Certum verò eſt tam ibi, quam in proxima Valle Circi Maximi inundantes aquas Tiberis ſtagnaſſe. Fuſe id Ouidius:

Velabrum vbi eſſet. Lib. 1.

Faſt. 6.

Fortè reuertebar feſtis Veſtalibus illa;
Quà via Romano nunc Noua iuncta Foro eſt.
Huc pede matronam nudo deſcendere vidi:
Obſtupui tacitus, ſuſtinuique gradum.
Senſit anus vicina loco, iuſſumque ſedere
Alloquitur, quatiens voce tremente caput.
Hic vbi nunc fora ſunt, vdæ tenuere paludes;
Amne redundantis foſſa madebat aquis.
Curtius ille lacus, ſiccas qui ſuſtinet aras,
Nunc ſolida eſt tellus, ſed lacus ante fuit.
Quà Velabra ſolent in Circum ducere pompas,
Nil præter ſalices, craſſàuè canna fuit.
Sæpè ſuburbanas rediens conuiua per vndas,
Cantat; & ad nautas ebria verba iacit.
Non dum conueniens diuerſis iſte figuris

No-

Nomen ab auerſo ceperat amne Deus.
Hic quoque lucus erat iuncis, & arundine denſus,
Et pede velato non adeunda palus.
Stagna receſſerunt; & aquas ſua ripa coërcet;
Siccáque nunc tellus; mos tamen ille manet.
Hic, vbi nunc Fora ſunt, lintres errare videres,
Quàque iacent valles, Maxime Circe tuæ.

Vertumnus. Idem lib. 2. Faſt.

Hæc ſtagna, & paludes quamquam ante Romani emittere, & deriuare voluerant, egregio tandem opere ſubſtructis cloacis Tarquinius Romanorum quintus Rex exiccauit. Neque, quod ego legerim, aliud auerſo Tiberi patefactum iter, aut alueus detortus eſt, quod inculcant Poëtæ; ſed ſolum ex planis imiſquè vallibus, quas Tiberis inundabat, euectæ ſunt aquæ, ſimul fortaſſe repurgato laxatoque alueo, ne fluuius effunderetur. Propertius: El. 2. lib. 4.

Hac quondam Tiberinus iter faciebat; & aiunt
Remorum auditos per vada pulſa ſonos.
At poſtquam ille ſuis tantum conceſſit alumnis,
Vertumnus verſo dicor ab amne Deus.

Ouidius: *Non dum conueniens diuerſis iſte figuris*
Nomen ab auerſo ceperat amne Deus.

Ouidius Faſt. 6.

Hic eſt Vertumnus, ſeu Vortumnus, cuius ſignum erat in vico Tuſco, qui pars Velabri fuit. Cicero: *Quis à ſigno Vertumni in Circum Maximum venit?* Velabrum hodieque indicat Aedes S. Georgij cognomento in Velabro. ibi enim erat; aliterque in Velo aureo corrupto cognomine.

Var. lib. 4 de Lingua Latina. 3. Ver.

Adiunctum Velabro fuit Boarium Forum. immo aliquã Velabri partem Forum Boarium cepit. De cuius appellatione infrà. Ouidius:

Pontibus & magno iuncta eſt celeberrima Circo
Area, quæ poſito de Boue nomen habet.

6. Faſt.

Quæ verba fines Fori circumſcribunt. Circus enim Maximus longitudinem vallis inter Palatinum, & Auentinum occupauit. A quo ad Tiberim, quem eo loco pontes Senatorius, & Sublicius iungebant, ſecundùm Auentini radices area producta, & ad Templum S. Georgij conuerſa, inde rediens ad Circum, ſpatium definiet Boarij Fori. Liuius: *Incendio à Foro Boario orto diem, noctemque ædificia in Tiberim verſa arſere.* Quare fluuio iungebatur. Situm præterea Boarij Fori notat Inſcriptio in veteri Arcu quadrato marmoreo ad S. Georgium, in quo Seuerus Auguſtus, Iulia Auguſta, & Antoninus Cæſar, aliaque inſtrumenta ſacrificiorum inſculpta ſunt.

Fines Fori Boarij. Lib. 5. Dec. 4.

ARCVS SEPTIMIO, ANTONINO ET IVLIAE ERECTVS.

IMP. CAES. L. SEPTIMIO. SEVERO. PIO. PERTINACI. AVG. ARABIC. ADIABENIC. PARTH. MAX. FORTISSIMO. FELICISSIMO
PONTIF. MAX. TRIB. POTEST. XII. IMP. XI. COS. III. PATRI. PATRIAE. ET
IMP. CAES. M. AVRELIO. ANTONINO. PIO. FELICI. AVG. TRIB. POTEST. VII. COS. III. P.P. PROCOS. FORTISSIMO. FELICISSIMOQVE. PRINCIPI. ET
IVLIAE. AVG. MATRI. AVG. N. ET. CASTRORVM. ET. SENATVS. ET. PATRIAE. ET. IMP. CAES. M. AVRELI. ANTONINI. PII. FELICIS. AVG
PARTHICI MAXIMI BRITTANNICI MAXIMI
ARGENTARI. ET. NEGOTIANTES. BOARI. HVIVS. LOCI. QVI. INVEHENT. DEVOTI. NVMINI. EORVM

Erat igitur hic eorum locorum ſitus. A porta Carmentali, nunc Foro Montanario Iugarius vicus ſecundum radices Capitolij porrectus deſinebat in Forum Romanum. Velabrum aliqua ſui parte vico Iugario propinquum fuit, interpoſitis duntaxat domibus, & Baſilicis: tum in parte ipſa Velabri Boarium Forum, quod Palatinum, Auentinum, Circum Maximum, & Tiberim attigit. Liuius: *A porta Carmentali Iugario vico in Forum venere. In Foro pompa conſtitit. Inde vico Tuſco, Velabroque per Boariū Forum in cliuum publicum*, qui ducebat in Auentinum, *atque Aedem Iunonis Reginæ perrectum*. Et Plautus, cum varia Fori loca numeraſſet, ſubdit: Dec. 3. lib. 7.

In Tuſco vico, ibi ſunt homines, qui
ipſi ſeſe venditant.
In Velabro vel piſtorem, vel laniū,
vel haruſpicem. In Curcul. act. 4. ſc. 1.

Propterea, & pompa Circenſis deſcendens è Capitolio per Velabrum ferebatur in Circum. Propertius;

Quà Velabra ſolent in Circum ducere pompas.

Et Cicero: *Quis à ſigno Vertumni in Circum Maximum venit? quam tu viā Thenſarum, atque pompæ eiuſmodi exegiſti*. Quæ & Boario Foro tranſibat, quod Circo iungebatur. Demum vicus Tuſcus partem Velabri, Boarijque Fori occupauit, de quo infra. Quamuis Plautus loco citato videatur vicum à Velabro ſeiungere. Or. 3. in Verr. Vicus Tuſcus. Lib. 5. Ant.

Circumſcribuntur fines Romani Fori. Cap. XVI.

Forũ Romanũ inter Palatinũ,& Capitolium.

HIS ita circumpoſitis, Romanum Forum inter Palatinum Collem, & Capitolinum collocandum eſt. Et quia longius aliquanto quàm latum fuit, à Capitolio ad Palatium latitudo: longitudo à Sacra via ſita olim pro Templo Saturni nunc S. Adriani, vſquè ad Aedem Virginis à Conſolatione appellatam, aut amplius excurrit. Id Antiquarij rem tanquam certam, & exploratam hactenus ponebant. Sed quoniam Cardinalis Baronius, tantus auctor, refragatus eſt, qui ſtatuit Forum ad Aedem S. Nicolai cognomento in Carcere Occaſum verſus; Pompeius Vgonius, cum Italica lingua ſcriberet de Stationibus Vrbis, nonnullis rationibus comprobauit, quibus ego auctis, & roboratis alias ſubnectam.

Lib. 1.

Primò ergo probant allata Liuij verba: *Effuſos egit Romanos toto quãtum Foro ſpatium eſt*. Hanc ego rationem vrgeo repetitis ijs, quæ ſuprà de Templo Iouis Statoris dicta ſunt. Conditum eſt enim Templum ad radices Palatij, vbi ſteterunt Romani, qui antea Sabinos ex Arce Capitolina decurrentes, toto quantum Foro ſpatium eſt, fugerant. Igitur Forum deſinebat ad Templum. quod cum eſſet ad veterem Palatij portam Mugoniam nomine, eo quoque Forum pertinebat. Hæc vt clariora eſſent cum locorum ſitu deſcribenda curaui.

Confirmat Sacra via, è qua, vt ex Dionyſio dicebam, porta Mugonia mittebat in Palatium, ea nempe parte, quæ exurgit è regione Aedis SS. Coſmæ, & Damiani. Ad eum ergo Palatij angulum pertingebat etiam Forum. Demonſtrat idem, & via Noua, quæ prope Templum Iouis Statoris deſinebat in Forum.

Tacit. l. 3. Annal.

Secundò, Tacitus deſcribens fines Vrbis conditæ à Romulo: *Igitur*, inquit, *à Foro Boario ſulcus deſignandi oppidi cœptus. Inde certis ſpatijs interiecti lapides per ima montis Palatini ad aram Conſi: mox ad Curias veteres: tum ad ſacellum Larium, Forumquè Romanum.* Quæ loca priſcis inſignita nominibus, ita nouis adſcitis recenſeremus. In area, ante Templum S. Anaſtaſiæ deſignari cœpta ſunt mœnia. Inde dextrorſum ſecundùm Circenſem vallem hortorum, radiceſque Palatij ducta: tum flexa verſus Arcum Conſtantini, inde ad Arcum Titi, iacentemque vallem inter Palatinum, & Capitolium, vbi poſtea Forum fecere. Quare non alio in loco fuiſſe dicendum eſt.

Templum Pacis Foro proximum.

Tertiò, Suetonius in vita Veſpaſiani: *Fecit*, inquit, *& noua opera: Templum Pacis Foro proximum*. Superſtites eius Templi reliquias videmus, quibus & Fori ſitum definire poſſumus. Reſpondent, Templum Pacis fuiſſe Foro proximum, nempè regioni octauæ Vrbis, quæ Forum Romanum inſcribitur. Qua reſponſione multas dubitationes amoueri poſſe autumant. Verum hac reſponſione quamuis forte vim verborum Suetonij poſſent effugere, quæ non regionem, ſed Forum ipſum verè ſigni-

gnificant: tamen alios ſcriptorum locos non rectè interpretantur; Nam via Noua quam ſupra diximus Foro fuiſſe iunctam, à Sexto Rufo ponitur in regione ipſa Fori Romani. quomodo igitur regioni iuncta erit? Deinde quod antea ex Liuio afferebam, *Romanos fugiſſe toto quantum Foro ſpatium eſt;* Num intelligent fugiſſe tota regione Fori? hæc enim præter tot alia locorum ſpatia, ipſum Capitolium complectebatur, quo Romani aſcendere non potuerunt. Nec opinor proferri poſſunt verba ſcriptorum, quæ huiuſmodi loquutione, *in Foro*, *vel in Foro Romano*, regionem ſignificent. Neque enim tueri ſe quiſquam poteſt P. Victoris, aut Sexti Rufi auctoritate, qui in deſcriptione regionum Vrbis, earum nomina præſcribere debuerunt. Quando enim abſoluté Forum, vel Forum Romanum ſcribitur, ipſum Forum eſt intelligendũ, non regio octaua Vrbis, in qua Forum eſt. Alioqui benè diceretur, Capitolium eſt in Foro: Templum Iouis Feretrij eſt in Foro, quod quis dixit, aut legit? rectè autem dicitur Templum Iouis Feretrij eſt in regione Fori. Sic etiam cum legimus aliquid fuiſſe ædificatum, aut peractum in Circo, intelligimus Circum Maximum, aut Flaminium, non regionem vndecimam Circi Maximi, aut nonam Circi Flaminij.

Quarto afferuntur Dionyſij verba: *Poſt mortem vero Bruti Collega eius Valerius plebi ſuſpectus fit, tanquam ſibi regnum comparans, quia domum ſibi loco inuidioſo extruebat, Collem eligens imminentem Foro, valde altum & præruptum, quem Romani Veliam vocant.* Reſpondent, Veliam fuiſſe in Capitolio, & Foro, quod collocant ad Theatrum Marcelli, imminentem; *nempe*, inquiunt, *eminentiorem partem Tarpeij Collis*, quæ in Occidentem obuerſa eſt. Sed mirum, Veliam poni in Capitolio, cùm P. Victor *Veliam in Palatio, decima regione Palatij numeret:* & Capitolium ſit in octaua. Varro autem, cum de Palatino dixiſſet, *Næuius Balantium appellat*, pergit: *huic Germalum, & Velias coniunxerunt.* Idem; *In Velia apud Aedem Deum Penatium.* Hæc fuit in imo Palatio. Solinus; *Tullius Hoſtilius, habitauit, in Velia, vbi poſtea Deum Penatium Aedes facta eſt.* Liuius; *Aedes Deorum Penatium in Velia de Cœlo tacta erat:* Dionyſius; *Templum*, Deorum Penatium, *Romæ non procul Foro oſtenditur, ſecundum viam, quæ ad Carinas fert compendio, ſitum in loco obſcuro propter circumiecta ædificia.* Hæc via, vel eſt Sacra, ortum ducens à Carinis, vltra Amphitheatrum, vel Sacræ proxima. Et hic Dionyſij locus oſtendit Forum ibi, vbi nos ponimus fuiſſe non longe à Carinis, vt & Virgilius;

Velia vbi eſſet.

Cap. 2.

Dec. 5. lib. 5.

Lib. 1.

Lib. 8. Aeneid.

——— paſſimque armenta videbant
Romanoquè Foro, & lautis mugire Carinis.

Tacitus loco ſupra citato; *Mox ad Curias veteres, tum ad ſacellum Larium, Forumque Romanum.* Curiæ veteres ad Arcum Conſtantini ponũtur ab Antiquarijs. inde fines Vrbis ducti ad ſacellum Larium, ſeu Penatium, prope ingreſſum hortorum Farneſiorum, tum in Forum Romanũ. Idem Tacitus loquens de Templis, quæ arſerunt Neroniano incendio, ait *Aedeſque Iouis Statoris vota Romulo, Numæque Regia, & delubrum* Lib. 15. Annal.

Veſtæ cum Penatibus Populi Romani exuſta. Erant autem Aedes prope contiguæ ad radices Palatij. Demum Varro Velias dictas ait, *Quod ibi Paſtores Palatini ex ouibus ante tonſuram inuentam vellere lanam ſint ſoliti, ex quo vellera dicuntur*. Velias dixit, quoniam erat ima, & ſumma Velia; ſumma in ſummo Colle, in imo ima, apud quam Aedes Penatium.

Lib. 2. In vita Valer. Liuius: *Et ædificabat*, Valerius, *in ſumma Velia*. Plutarchus: *In Velia quam vocant, Foro imminentem.* Sed Valerius Conſul cùm propter ædificationem in ſumma Velia, vbi habitabat: regnum affectare diceretur, vt refert Liuius; in concione ad Populum: *Ego*, inquit, *ſi in ipſa Arce Capitolioq; habitarem, metui me crederem poſſe à Ciuibus meis.* Velia ergo alibi quam, in Capitolio quærenda. lege, qui idem docent Antiquarios.

3. Catil. Forum Romanũ ad Orientem. Quinto. Cicero ſignum Iouis in Capitolio excelſius factum tradit, & iuſſu Aruſpicum conuerſum ad Orientem: *Ac ſe*, inquit, *ſperare dixerunt, ſi illud ſignum, quod videtis, Solis Ortum, & Forum, Curiamque conſpiceret; fore vt ea conſilia, quæ clam eſſent inita contra ſalutem Vrbis, atque Imperij illuſtrarentur*. Capitolium, vt primo libro conſtitui Forum verſus Orientem, aut inter ortum, & meridiem ſpectat, obuerſumque Palatinum, ad cuius radices Curia, in qua habebatur Senatus, fuit. At planicies iacens dextrorſum ſub Tarpeia rupe ad Aedem S. Nicolai ſpectat Occaſum; nec ſibi Tullius conſtabit. Nec vero hic Forum interpretari poſſunt regionem Fori. Hæc enim Capitolium, & loca circumiecta comprehendens tam Ortum, quam Meridiem, & Occaſum ſpectauit.

Sexto. Plutarchus in vita Ciceronis commemorans ſupplicium eorum, qui cum Catilina in patriam coniurauerant. *Primùm*, inquit, *à Palatio Conſul Lentulum ſumit, eumquè per viam Sacram, mediumque Forum adducit. Forum egreſſus Conſul cum ad Carcerem ventum eſſet, tradit lictori Lentulum, eumquè ſtrangulari iuſſit*. Sacræ viæ terminos ſupra definiuimus, nempe à Carinis vſque ad Templum Statoris contra Aedem nunc SS. Coſmæ, & Damiani; ibi enim mittebat in Forum, & altera ſui parte conuertebatur ad Aedem Fauſtinæ. At Forum ſi collocatur ad Aedem S. Nicolai plus nimio diſtat Sacra via.

Idem alijs rationibus vrgetur. Cap. XVII.

HAEC Pompeius, alijquè viderint, à me partim propugnata, partim fuſius expoſita. Iam idem alijs non leuioris momenti rationibus conabor peruincere, quod circumpoſita Foro ædificia abundè demonſtrant. In primis Aedes CASTORIS, quæ

Aedes Caſtoris vbi eſſet. olim fuit in Foro. Neque vero hic aliquis inculcet regionem octauam, Fori appellatione nuncupatam. Nam Auguſtus, teſte Suetonio, *Spatium*

In vita Aug. c. 30. *Vrbis vicoſque diuiſit in quatuordecim regiones*. Quæ antiquitus quatuor erant, auctore Varrone, *Suburana, Eſquilina, Collina, Palatina* in qua,

In vita Aug. c. 5. eodem Suetonio referente, natus eſt Auguſtus. Sed Caſtoris Aedes ante Auguſtum fuit in Foro, cum octaua Vrbis regio Fori nomine, nondũ erat.

Non-

Nonne, inquit M.Tullius, *ab Aulo Poſthumio Aedem Caſtori & Polluci in* 3. de Nat.
Foro dedicatam vides? Et alibi pluries. Liuius: *Caſtoris Aedes eodem an-* Deor.
no. Idibus Quintilibus dedicata eſt. Vota erat Latino bello, Poſthumio Lib.2.
Dictatore. Filius Duumuir ad id ipſum creatus dedicauit. Aliam cauſam Vrbis 270
affert Dionyſius: Quòd nimirum eo bello duo Iuuenes humanis maio- Lib. 6.
res redeuntes ex prælio viſi fuerint ex equis deſcendere ſeque lauare ad
fontem proximum Templo Veſtæ, quos populus, cùm paulò poſt eua-
nuiſſent Caſtorem, & Pollucem eſſe ratus, iiſdem Aedem poſuit, vbi ſe
videndos præbuerunt, propè Aedem Veſtæ, quæ fuit ad Statoris. De fon-
te idem Dionyſius: *Qui*, inquit, *ad Aedem Veſtæ profluens paruam, ſed
profundam facit lacunam.* Iuturnæ lacum dixere. Ouidius: Faſt. lib. 1.

Fratribus illa Deis fratres de gente Deorum
Circa Iuturnæ compoſuere lacus.

Nam illud Tiberius ſuo, & Druſi fratris nomine reſtituit. Cæterũ Aedes
Caſtorum non modò erat in Foro, ſed etiam ad radices Palatini Collis.
Pomponius Lætus in Decio; *In Aede*, inquit, *Caſtoris, & Pollucis in parte
Fori Romani versùs Palatium cuius veſtigia effodi vidimus.* Et vero cum
in eo Colle eſſet Domus, & Palatium Cæſarum (Auguſtus enim ibi habi-
tauit, & alij deinceps Auguſti) *C. Caligula partem Palatij ad Forum vſque* Suet. in
promouit, vt ait Suetonius, *atque Aede Caſtoris, & Pollucis in veſtibulum* Cal. c.22.
transfigurata, conſiſtens ſæpè inter fratres Deos, medium ſe adorandum Dion. lib.
adeuntibus exhibebat. Penſitanda ſunt verba. *Promouit Palatium*, 59.
quod erat in Colle Palatino, *vſque ad Forum.* Non ergo tanta loci diſtan-
tia, vt putant, ſed ſubiectum Colli, vbi & Templum. Nec ſanè eò per-
tingere potuit Forum poſitum ad Aedem S. Nicolai. Nam inter illud, &
Palatinum Capitolij pars, Forum Boarium, & Velabrum ſtatuenda neceſ- In 3. or. in
ſariò ſunt. Porro Aedem Caſtoris (quod prætereundum hoc loco non Ver. ora. in
eſt) referente Aſconio, de Manubijs L. Metellus inſtaurauit, qui Metel- orat. pro
lus ſubactis Dalmatis, Dalmaticus appellatus eſt. Hæc eadem à Tibe- M. Scau-
rio poſtea refecta, & dedicata eſt. Suetonius in vita Tiberij. *Dedicauit*, ro. Cap. 20.
inquit, *& Concordiæ Aedem: Item Pollucis, & Caſtoris ſuo, fratriſque no-
mine de Manubijs.* Claudius item poſtquam à Caio mutata erat in ve-
ſtibulum domus, iiſdem Diuis, Dione referente, reſtituit. Domitianus Lib. 60.
etiam vel inſtaurauit, vel ornauit. Martialis: Lib. 9. Epi

Quid loquar Alciden, Phœbumquè, piòsquè Laconas? gram. 4.
Addita quid Latio Flauia Templa polo?

Eodem in loco Forum ſtatuendum eſt, propter Aedem VESTAE, quam Aedes Ve
Numa Rex condidit ad imam partem Palatij propè ſuam domũ, cogno- ſtæ, & Nu-
mento Regiam. Regia autem vt ſuprà dixi ex Aſconio, erat in Sacra mæ do-
via. Vtraquè autem propè veterem Palatij portam, Mugoniam nomi- mus vul-
ne ad ima Collis, è regione Templi SS. Coſmæ, & Damiani. Ouidius: go Regia vbi eſſent.

Hæc eſt à Sacris, quæ via nomen habet. 3. de Triſt.
Hic locus eſt Veſtæ; qui Pallada ſeruat, & ignem: Eleg. 1.
Hæc fuit antiqui regia parua Numæ.
Inde petens dextram, porta eſt, ait, iſta Palati.

Lib. 1. Epigram. 71. Martialis : *Quæris iter? dicam : vicinum Caſtora canæ*
Tranſibis Veſtæ, virgineámque domum.
Inde Sacro veneranda petes Palatia cliuo.

1. de Diuinat. Cui lucus erat adiunctus. Cicero : *à luco Veſtæ, qui à Palatij radice, in nouam viam deuexus eſt.* Via autem noua, quod ſupra expoſui, ibi exitum habebat in Forum. Fuluius multis argumentis confirmat Aedem Lib. 3. in Foro Romano. Veſtæ fuiſſe, vbi nunc Aedes S. Mariæ appellatione Liberatricis; & affert Epithaphia Veſtalium Virginum in ſepulchris ibidem refoſſis inſculpta. De eadem Aede ignem Veſtæ perpetuum continente Diony- Lib. 2. ſius : Νομᾶς δὲ τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν τὰς μὲν ἰδίας οὐκ ἐκίνησε τῶν φρατειῶν ἑστίας, κοινὴν δὲ κατεστήσατο πάντων μίαν ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ καπιτολίου, καὶ τοῦ παλατίου χωρίῳ συμπεπολισμένων ἤδη τῶν λόφων ἑνὶ περιβόλῳ, καὶ μέσης ἀμφοῖν οὔσης τῆς ἀγορᾶς, ἐν ᾗ κατεσκεύασται τὸ ἱερὸν τὴν δὲ φυλακὴν τῶν ἱερῶν. *Numas autem imperium accipiens priuatos quidem non mouit Curiarum focos : communem autem conſtituit omnium vnum, in media, inter Capitolium, & Palatium ora, iam Collibus vno circuitu in Vrbem comprehenſis; & medio inter vtrumquè exiſtente Foro, in quo poſuit Templum, & cuſtodem Sacrorum.* Quid clarius? vt oſtendatur Templum Foro adiunctum, & Forum inter Capitolium, & Palatium?

Templum Cæſaris in Foro. Non diſſimili argumento eſt Templum CAESARIS Dictatoris, quod Templo Caſtorum propinquum erat. De eo P. Victor in Regione viij. *Templum Iulij Cæſaris in Foro.* Scribit Dion, Cæſaris cadauer à populo Lib. 44. fuiſſe in Foro crematum, eodemquè in loco aram erectam, in qua Cæſari inſtituit immolari. Sed Conſules aram demoliti ſacrificia prohibuerunt. Aliter Suetonius, qui narrat Populum Romanum ſolidam colum- In vita Cæſ. c. 85. nam prope viginti pedum, lapidis Numidici Cæſari in Foro ſtatuiſſe, ſcri- Lib. 47. pſiſſeque, *Parenti Patriæ*, & apud eam longo tempore ſacrificare perſeueraſſe. Verùm, vt idem Dion poſtea refert, Triumuiri Antonius, Lepidus, & Octauius ſacellum Cæſari eo in loco, vbi crematus fuerat erexerunt. At idem ἡρῷον ἰουλίου ab Auguſto factum, & conſecratum affirmat. Eſt autem ἡρῷον fanum, & monimentum heroibus poni ſolitum; atque Lib. 2. de Bello Ciuili. adeò ipſum, opinor, Cæſaris Templum, quo nomine ſic appellauit Appianus. *Quo in loco*, inquit, *primùm ara erecta eſt, nunc Templum Cæſaris ipſius reſidet, quod diuinis condignum celebrauere honoribus.* Præter hoc, & alia illi Templa cum viueret, dedicata ſunt, aræ, ſimulacra In vita Cæſ. c. 76. iuxta Deos; quod teſtatur Suetonius. Cæterùm perperàm à Marliano Templum Cæſaris ponitur poſt Aedem Fauſtinæ, cum Aedi Caſtorum lib. 3. c. 10. vicinum fecerit Ouidius :

2. de Ponto Eleg. 1. *Fratribus aſſimilis, quos proxima Templa tenentes,*
Diuus ab excelſa Iulius Aede videt.

Lib. 1. Syl. Et Statius ſub Palatino collocat.

——————— *hinc obuia limina pandit*
Qui feſſus bellis, aſſerta munere prolis
Primus iter noſtris oſtendit in æthera Diuis?

Nam

Nam cum ſtatua Equeſtris Domitiani Palatium ſpectaret, vt paulò poſt dicam, Cæſar Auguſti munere relatus inter Diuos, & obuias ſui Templi fores quodammodò venienti equo aperiens, neceſſariò ſub Palatino colebatur. Quibus rectè, ac verè poſitis, alibi Forum quærendum non eſt, niſi inter Capitolium, & Palatium.

Idem repræſentat FORI deſcriptio, quam habet Statius quod etiã innuit Vgonios. Nam ſtatua Equeſtris Domitiani in medio Foro ſita habuit à tergo Templum Concordiæ,& Capitolium: à fronte Palatium, & Templum Veſtæ: à latere Baſilicam Iuliam, & Aemilij Pauli. Patent hæc ex verſibus: In equo Domitiani. Poſitus Statuæ Equeſtris Domitiani.

Ipſe autem puro celſum caput aëre ſeptus
Templa ſuperfulges, & proſpectare videris,
An noua contemptis ſurgant Palatia flammis
Pulchrius? an tacta vigilet face Troicus ignis?
Atque exploratas iam laudet Veſta Miniſtras?

Spectabat ergò Palatium, & Templum Veſtæ, vbi ignis perpetuus: & domum Veſtalium Virginum: & Templum Cæſaris. Quod ante dixerat:

——————— *hinc obuia limina pandit*
Qui feſſus bellis, aſſertæ munere prolis
Primus iter noſtris oſtendit in æthera Diuis.

Quæ autem retrò erant:

Terga Pater, Blandoque videt Concordia vultu.

Erat enim Concordiæ Templum ad cliuum Capitolinum: Et Pater, ſeu Veſpaſianus ipſe etiam Templo cultus: ſeu Iuppiter proſpectans ex æde magnificentiſſima Capitolij; illum enim dici Patrem nemo non nouit.

At laterum paſſus hinc Iulia Templa tuentur:
Illinc belligeri ſublimis regia Pauli.

A lateribus hinc BASILICA Iulia, hinc Pauli Aemilij. Ideo Lipſius ex ſuo ſcripto Codice legendum putat, Iulia tecta, ne videatur Statius redire ad Templum Cæſaris. Sed perindè eſt, ſi legas Templa. Templũ enim, quodcumquè auguratò conditum antiquis fuit. Itaque Curiam, & Roſtra, Templa dixerunt. Neque dixeris Baſilicarum Conditores, cum eas iudicijs, actiſque publicis ponerent, auguria neglexiſſe. Quare, & apud Martialem, cum loquitur de hac Baſilica, & eius iudicijs, quidam, Templa, legunt. Baſilica Iulia in Foro. Lib. 3. c. 7. de Magnitud. Rom. Lib. 6. Epigram. 36.

Iam clamor, centùmque viri, denſumque Coronæ
Vulgus, & infanti Iulia Templa placent.

Etſi quidam Codices habent tecta.

Cæterùm ne, quæ ad has duas Baſilicas ſpectant, hoc loco prætermittam. Alteram L. Aemilius Paulus extruxit, qui fuit Conſul cum C. Claudio Marcello Anno ab Vrbe condita DCCIV. acceptaque pecunia, vt ait Plutarchus, & Appianus, à Cæſare, qui tum erat in Gallijs, nempe mille, & quingentis talentis, *mirabilem*, teſte Plinio, *Phrygibus columnis Baſilicam* erexit. Cicero ad Atticum: *Paulus in medio Foro Baſilicam iam pœnè texuit ijſdem antiquis columnis. Illam autem quã locauit, facit* Baſilica Pauli Aemilij in Foro. In vita Cæſ. lib. 2. de Bello Ciuil. Lib. 4. Epiſt. 16.

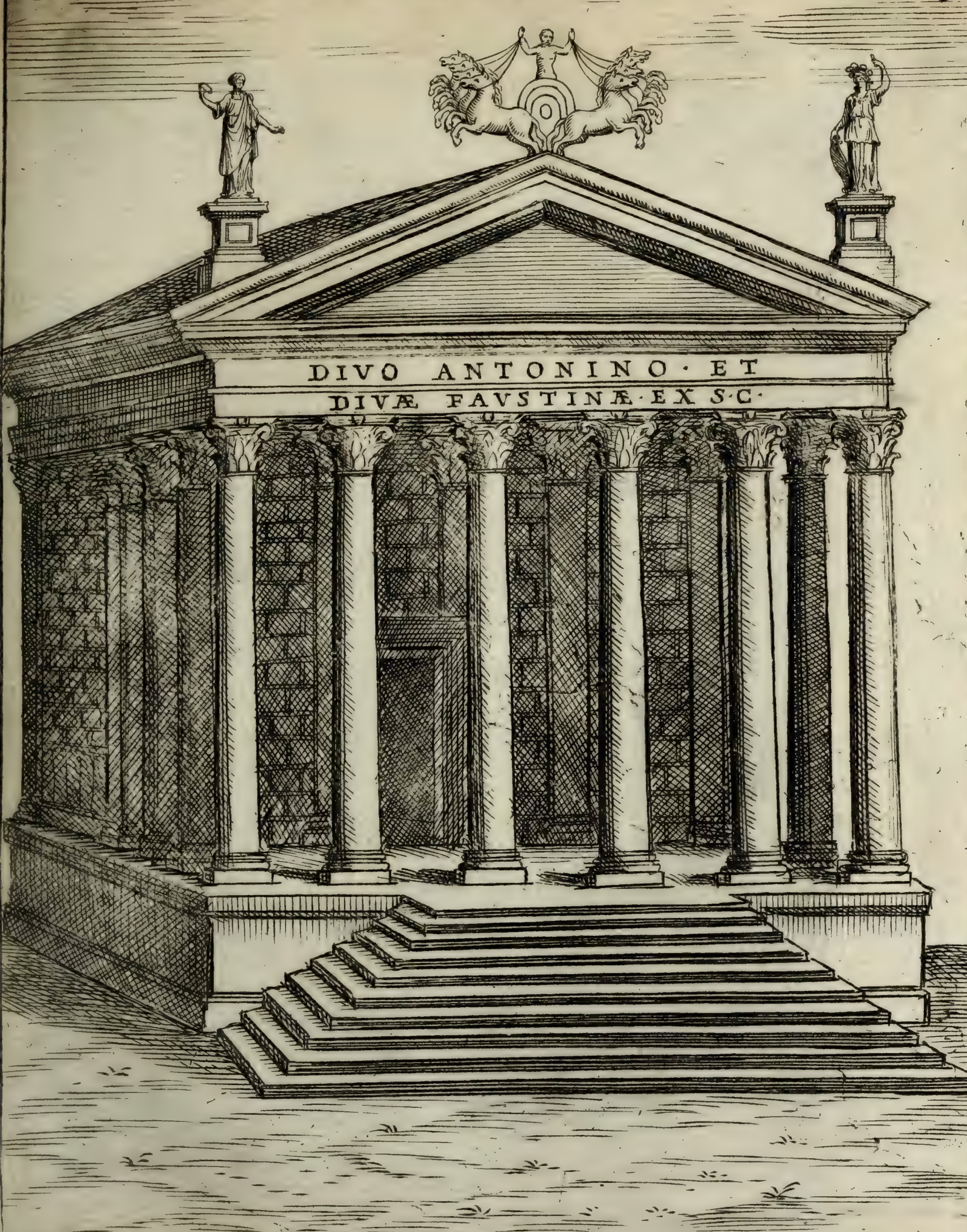
magnificentiſſimam. Quid quæris? nil gratius illo monumento, nil glorioſius. Vbi duarum Baſilicarum mentio fit; vnius quam Paulus inſtaurauit: Alterius, quam ipſe extruxit. Prior illa, vel Porcia, vel Opimia fortaſſe fuit.
Lib. 35. cap. 5. Alterius Baſilicæ Aemiliæ meminit Plinius. *Poſt eum,* inquit, *M. Aemilius Collega in Conſulatu Q. Luctatij non in Baſilica modò Aemilia, verùm, & domi ſuæ poſuit ſuorum imagines in clypeis.*

Iam non ità certo Baſilicæ Iuliæ conditorem adducere poſſumus. Sed certè non alius, niſi Iulij Cæſaris nomine Auguſtus extruxit, ac dedicauit.
Lib. 51. Dion meminit Curiæ Iuliæ conditæ, & dedicatæ ab Auguſto, quam poſtea συνέδριον nuncupat. quod conſeſſum non modò Senatorum, ſed etiam Iudicum ſignificat, & videtur accommodari poſſe ad Baſilicam Iudiciorum ſedem. βουλευτήριον anteà dixerat quod proprie Curia eſt. quamquam, & Iudices Areopagitas βουλευτὰς appellauit Lucianus.
Lib. 12. cap. 15. Meminit Baſilicæ Iuliæ Quintilianus: *Certè,* inquit, *cum in Baſilica Iulia diceret,* Trachallus Orator, *primo tribunali; quatuor autem iudicia, vt moris eſt cogerentur.*
Lib. 5. Ep. ep. vlt. Meminit & Plinius: *Deſcenderam,* inquit, *in Baſilicam Iuliam auditurus, quibus proxima comperendi natione reſpondere debebam: ſedebant Iudices, Centum viri venerant.*

At quoniam erant hæ duæ Baſilicæ Pauli, & Iulij à lateribus Statuæ Equeſtris Domitiani; vtra læuum ſeruabat, Iulia nè, an altera? Id mihi hactenus clarè compertum non eſt. Marlianus ait, à ſiniſtra collocari
Lib. 3. c. 22. ab Statio Baſilicam Pauli eo verſu. *Illinc belligeri ſublimis regia Pauli.* Sed Statius illis verbis id non expreſſit. Plutarchus in vita Galbæ narrat: cùm ille veniſſet in Forum, *Conſpecti ſunt primo equites, mox pedites à Baſilica Pauli aduolare.* Hi miſſi fuerant è Caſtris ab Othone, nempe ab extremo Viminali, vt Galbam occiderent. Venerunt ergo à ſiniſtra parte, Forum indidem ingreſſi. Quod ſi verum eſt, Pauli Baſilica ſita erat prope Templum Fauſtinæ: Baſilica verò Iulia dextrorſum non longe à Templo Iulij Cæſaris quod ſub Palatio collocauimus. Ducitur & co-
In vita Caligul. cap. 37. nie ctura ex Suetonio ſcribente, Caligulam *nummos non mediocris ſummæ è faſtigio Baſilicæ Iuliæ* per aliquot dies ſparſiſſe in plebem: Idemque
Lib. 19. Iudaic. Antiquit. c. 1. legitur apud Ioſephum. Credibile igitur eſt, Baſilicam Colli Palatino propinquam fuiſſe, vt Caius è Palatio, ſiue è ponte, quo Palatium, & Capitolium iunxit, eius faſtigium adire percommodè, ſeſeque in Aedes illas ſuperiores recipere poſſet. Iam vt ad Forum redeamus: hæc facies ædificiorum, quæ erant in Foro, illi inter Capitolium, & Palatium perſpicuè adiungitur, ibi enim illa fuerunt.

Adhuc in huius rei teſtificationem extat Fauſtinæ Templum. Erat enim vt ſuprà dixi in Sacra via, quæ propè, mittebat in Forum. Quid ergò neceſſe eſt tanta loci diſtantia, vt illi faciunt, ſeparare? Porrò huius Templi porticus ingentibus columnis fulta adhuc miraculo eſt, extantibus etiam extimorum Templi parietum reliquijs, atque Aedem S. Laurentio dicatã continentibus. Antonino Pio poſt eius mortem maioriq. Fauſtinæ eius
In vita Anton. Carac. coniugi extructum fuit. Iulius Capitolinus: *Meruit, & Flaminẽ, & Circenſes & Templũ, & ſodales Antonianos.* Spartianus. *Ante Templũ D. Pij.*

Alia

ANTONINI, ET FAVSTINAE TEMPLVM.

VESTIGIA TEMPLI ANTONINI ET FAVSTINÆ

Alia Romani Fori loca, & ædificia inter Capitolium, & Palatinum. Cap. XVIII.

Lacus Curtius in medio Foro. Lib. 4. LACVS Curtius teſtimonio ſit, qui erat in medio Foro. In Foro lacum Curtium à Curtio dictum, ſcribit Varro. Nam cum ibi ſub Romulo ſtagnarent aquæ, illò Metius Curtius repulſus è Palatij porta, abdiderat ſe, atque in ſtagnum tradito nomine immiſerat: ſiue quòd eo loco ſubſidente terra profundam voraginem Curtius miles intrarat: ſiue quòd locum fulguritũ ſepſerat Curtius Coſ. Sed Liuius lib. 7. à Curtio qui ſe cum equo in ſpecum immiſerat, celebre nomen deriuat. Ceterùm lacus nomine tenus remanſit; nam terræ ſolum clauſum cancellis erat. Ouidius:

6. Faſt.

Curtius ille lacus, ſiccas qui ſuſtinet aras,
Nunc ſolida eſt tellus: ſed ante fuit lacus.

Ant. lib. 2. Dionyſius: *Lacus iſte iam terra congeſta repletus eſt, Romani Fori meditullium fere occupans.*

Hic ergo lacus vel adiunctus Equeſtri Statuæ Domitiani, vel propè fuit inter Palatium, & Capitolium. Statius:

Loc. cit.

Ipſe loci cuſtos; cuius ſacrata vorago,
Famoſuſque lacus, nomen memorabile ſeruat.

Et paulo poſt: *Nunc veneranda Palus, cum te propè noſſe, tuumque*
Immortale iubar vicina ſede tueri
Conceſſum: ——————

Vbi ſermo de Statua Domitiani. Cùm ergo germanum eius Statuæ locum anteà deſignauerim inter Palatinum, & Capitolinum, ſimul & Curtij lacus terminos defixiſſe neceſſe eſt.

Confirmat quæ diximus Galbæ mors, & eorum qui cum illo necati ſunt in Foro. Nam Galba iuxta lacum Curtium occiſus eſt. Titus Iunius, qui fuerat eius legatus in Hiſpania, ante Aedem D. Iulij iacuit in vtrumque latus tranſuerberatus. Piſo à Galba adoptatus in Ædem Veſtæ peruaſit, extractuſque è latebra, & in foribus Templi trucidatus eſt. Hæc Tacitus. Nec diſſimilia Plutarchus, & Suetonius in vita Galbæ prodidere.

Galba occiſus in Foro.

Lib. 1. Hiſt. Lib. 8.

Idem ROSTRA proclamant, & in Foro. Liuius: *Roſtriſque earum*, nauium, *ſuggeſtum in Foro extructum adornari placuit, Roſtraquè id Templum appellatum.* Erant autem Roſtra ad radices Palatij. Claudianus loquens de Palatio Cæſarum ait:

De 6. cõſ. Honor.

Attollens apicem ſubiectis regia Roſtris.

Cum ergo eſſent in medio Foro ad conciones, & ad Palatij radices, non poterit Forum ad Aedem S. Nicolai ſitum ad Roſtra pertingere, interpoſito, vt ſæpe dixi Velabro, & Boario Foro.

In vita Ner. c. 25. Reditus Neronis in Vrbem è Græcia quem Suetonius narrat, idem con-

confirmat. Alba enim veniens Romam ingreſſus eſt Appia via, & porta Capena, nunc S. Sebaſtiani. *Diruto*, inquit, *Circi Maximi arcu, per Velabrum, Forumque, Palatium & Apollinem petijt*. Liquet igitur Neronem à porta S. Sebaſtiani rectà veniſſe vſque ad Templum S. Anaſtaſiæ, vbi erat finis Circi Maximi: tum dextrà conuerſum in Velabrũ, & Forum inter Palatium, & Capitolium: inde iterùm dextrà conuerſum per Sacram viam in Aedem Apollinis, & Palatium veniſſe. Quare aliud Forum longè ſepoſitum Nero non inuenit, neque eo in Palatium venire potuiſſet. Certior argumentatio ducitur ex via Triumphantium, quoniam certior, & exploratior eſt. Hi ergo, vt ſupra diximus, venientes à Theatro Marcelli per Velabrum, & Circum Maximum vertentes ad Arcum Conſtantini Sacram viam ingrediebantur: hac exibant in Forum: è Foro, quod circumibant, flectebant in Capitolium. Quod ſi Forum abſtractum è Valle inter Capitolium, & Palatium ad ipſum Marcelli Theatrum conſtituatur; Triumphantes neque Circum Maximum, neque Sacram viam videre potuerunt, contrà quàm veteres ſcriptores diſertè tradant. Via Triũphantium in Vrbe.

Ex oppugnatione Capitolij ſub Vitellio principe idem conficitur. Lib. 3. Hiſt. Nam cum Sabinus Veſpaſiani frater eò ſe recepiſſet, *Milites*, inquit, Tacitus, *Forum, & imminentia Foro Templa prætervecti erigunt aciem per aduerſum Collem*. Hi venerunt è Palatio vt patet ex ſuperioribus. Miſſum enim à Sabino Cornelium Martialem internuncium pacis monuerat Vitellius, vt per ſecretam ædium partem occultè abiret, ne à militibus interficeretur. Et vix dum regreſſo Martiale furens miles aderat. Quod ſi Forum inter Capitolium, & Palatium non fuit, quod iter tenuerunt, vt in Capitolium aſcenderent? cum præſertim per cliuum Capitolinum irrumpere voluerint, propè Aedem Concordiæ, vt dictum ſupra eſt.

Idem habemus ex Comitio, in quo fœdus à Romulo, & Tatio ictum fuit, eratque ad radices Palatij contra Capitolium. Nam Ficus, ſeu Caprificus, ſub qua, in ſpelunca, quæ Lupercal eſt dicta, expoſiti ſunt ad Tiberim Romulus, & Remus, in Comitio fuit. Tacitus, *eodem*, inquit, *anno*, ſeptimo Neronis, *Ruminalem arborem in Comitio, quæ ſuper octingentos, & quadraginta annos Remi, Romulique infantiam texerat, mortuis ramalibus, & areſcente trunco diminutam prodigij loco habitum eſt, donec in nouos fœtus reuiuiſceret*. In fin. 13. Annal. Plinius: *Ficus arbor in Foro ipſo, & Comitio Romæ nata, ſacra fulguribus ibi conditis*. Lib. 15. cap. 18. Eumdem locum indicat Ouidius de ijs loquens, qui pueros ad Tiberim exponebant.

Faſt. 2.

Hic, vbi nunc Fora ſunt, lintres errare videres;
Quaque iacent valles maxime Circe tuæ.
Huc vbi venerunt (neque enim procedere poſſunt
Longius) ex illis vnus, & alter ait.

Seruius in illud Virgilij: 8. Aeneid.

Et gelido monſtrat ſub rupe Lupercal,

Sub Palatino monte eſt quædam ſpelunca, in qua de Capro luebatur, ideſt ſacri-

ſacrificabatur. Vnde & Lupercal dictum. Sed aliam nominis cauſam afferunt Ouidius, alijque: quod nempe

Venit ad expoſitos Lupa fœta gemellos.

Lib.1.Roman. ant. Verùm Lupercal, & antrum Ruminale ætate Dionyſij, vt ipſe teſtatur, Romani ædificijs adornarunt, vt vix ſpeluncæ introrſum actæ ſitus agno-
Lib.4. ſceretur. Cæterùm de Comitio ſic Varro: *ante Curiam Roſtra. Sub dex-*
In 3.conſ. Ver. *tra huius à Comitio locus ſubſtructus,* quo videmus Comitium prope Cu-
Comitiũ & Curia. riam fuiſſe. Aſconius: *Comitium*, inquit, *locus eſt propter Senatum, quo coire Equitibus, & Populo Romano licet.* Porrò idem Varroni eſt; *A dextra Curiæ*, quod Aſconio; *propter Senatum*. Curia autem circa
Lib.4. medium Forum ad radices Palatij fuit. Quod & innuit Propertius:
Eleg.4. *Murus erant Montes, vbi nunc eſt Curia ſepta;*
Bellicus ex illo fonte bibebat equus.

Nam cum Roſtra in medio eſſent Foro; Curia ante quam Roſtra fue-
Lib.1. runt, ibidem eſt ponenda, & ad eius læuam Comitium. Liuius; *Statua Accij capite velato, quo in loco res acta eſt, in Comitio, in gradibus ipſis ad*
Lib.47. *læuam Curiæ.* Dion. *Curiam*, inquit, *Iuliam ab eo*, Cæſare, *dictam ex decreto prius facto ædificauerunt propter Comitium.* Curia igitur, & Comitium, & Lupercal cum ſub imo Palatio eſſent conſtituta, nihilominus erant in Foro. Quare Forum Palatino monti adſitum repoſcunt, quod illi auctores remouent.

Templum Auguſti. Fuit etiam in Foro AVGVSTI Templum à Tiberio factum, vt eſt in eius Nummo, à C. Caligula perfectum, & dedicatum. Suetonius. *Au-*
In vita Tib. c.47. *guſti Templum, reſtitutionemquè Pompeiani Theatri imperfecta poſt tot annos* Tiberius *reliquit*. Idem. *Templum Auguſti, Theatrumque Pom-*
Sueton. in vita c.21. *peij* Caius *abſoluit. Deinde Caius*, inquit, Dion, *habitu triumphali Tem-*
Dion. lib. 59. *plum Auguſti dedicauit, nobiliſſimis pueris ætate florentibus, cum virginibus eiuſdem ordinis hymnum canentibus.* Marlianus, *Templum*, inquit,
Lib.3.c.8. *Auguſti in Foro Romano poſitum erat.* Antiquus ſcriptor, quia non legi, hac in re mihi auctor eſſe non potuit. Sed argumento eſt, quòd, vt ait
In vita Caligul. cap.22. Suetonius, *Caius ſuper Auguſti Templum ponte tranſmiſſo Palatium, Capitoliumque coniunxit, vt frequentius iret in Capitolium exoratus, vt aiebat,*

aiebat, à Ioue, & in contubernium vltrò inuitatus. Perperàm autem Marlianus arbitratur tres columnas cum epiſtilio in Foro nunc ſtantes, reliquias eſſe eius pontis. Pons enim pertinebat ad alteram Capitolij partem, vbi erat Templum Capitolini Iouis prope rupem Tarpeiam conditum; hoc enim frequenter adire Caius voluit. Porro Templum Auguſti inſtaurauit Antoninus Pius vt conſtat ex eius Nummis. Cui adiecta eſt Bibliotheca. Plinius: *Videmus certè Apollinem in Bibliotheca Templi Auguſti Tuſcanicum L. pedum à pollice, dubium ære mirabiliorem, an pulchritudine.* niſi aliquis interpretetur *Templi Auguſti*, Templum Apollinis ab Auguſto factum in Palatio. Lib. 34. cap. 7.

Poſtremò, quòd aduertit Pompeius Vgonius, Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Templum S. Adriani ad Arcum Septimij Seueri nuncupant in tribus Foris, dextrorſum enim erat Romanum: retrò, ſeu leuorsùm Forum Cæſaris, & Auguſti: hæc enim tria litibus præſertim, cauſiſque forenſibus dedicata erant, vt norunt periti antiquitatis. De Foro Romano id certò conſtat. De Foro Cæſaris Appianus. *Non id quidem rerum venaliū, ſed ad lites, aut negotia conuenientium.* De Foro Auguſti Suetonius: *Cauſa extruendi fuit hominum, & iudiciorum multitudo, quæ videbatur non ſufficientibus duobus etiam tertio indigere.* De his Martialis: Templum S. Adriani in tribus Foris. Lib. 2. Bel. ciuil. In vita eiuſdem cap. 39.

Cauſas, inquis agam Cicerone diſertius ipſo; Lib. 3. Epigr. 38.
Atque erit in triplici par mihi nemo Foro.

Et alibi. *Foroque triplici ſparſus ante equos omnes.*

Et iterum. *Lis te bis decimæ numerantem frigora brumæ* Lib. 8. Epigram. 44.
Conterit vna tribus Gargiliane Foris. Lib. 7. Epigram. 64.

Statius: *Nec ſaltem tua dicta continentem,*
Quæ trino Iuuenis Foro tonabas. Lib. 4. Syl.

Sed quoniam quidam locum Martialis interpretatione deprauant, Alexander ab Alexandro longam de triplici Foro diſputationem ita concludit: *Ex quibus ſine controuerſia liquet, triplex, de quo quærimus Forum, de Romano, deque Cæſaris, & Auguſti Foro, in quibus lites actitari, & iudicia reddi conſuerant, non de alijs intelligi oportere.* Neque erudito viro in alia opinionum diuerticula diſcedendum eſt. Ex quibus demum conficitur, Forum Romanum, tam propè ſacram Aedem D. Adriani, quam inter Palatinum, & Capitolium fuiſſe. Nec ſufficit reſpondere Forum Capitolio fuiſſe ſubiectum. Non enim quacunque parte Capitolij, ſed ea ſolum, quæ vergit ad Palatium, vtrique monti, medium ipſum, ſubiectum erat. Lib. 2. cap. 12. Lib. 2. cap. 12.

Teſtimonium Carceris Tulliani adducitur, & obiecta refelluntur. Cap. XIX.

SVPEREST vltima ratio, quæ prodiens ex Carcere Tulliano, ſuo acumine cùm vulnerare ſtudet, & ipſa vulneratur. Neque immeritò; nam prima rumores, & controuerſias excitauit. Carcer quidem Tullianus imminebat Foro. quarè vbicunquè fuerit, ſibi Forum adiunget. Liuius de eo loquens: *Carcer*, inquit, *ad terrorem increſcentis audaciæ media Vrbe imminens Foro ædificatur*. Varro: *In hoc pars, quæ ſub terra, Tullianum ideo quod additum à Tullio Rege.* Hanc partem ita Saluſtius deſcribit; *Eſt locus in Carcere, quod Tullianum appellatur, vbi paululum aſcenderis ad læuam, circiter viginti pedes humi depreſſus. Eum muniunt vndique parietes, atque inſuper camera lapideis fornicibus iuncta ſed inculta tenebris, & odore fœda, atque terribilis eius facies eſt*. Cæterum hæ proprietates apprimè conueniunt Carceri, qui hodieque viſitur ſub Capitolio, ſuperextructa Aede S. Petri cognomento in Carcere. Dicitur enim fuiſſe Carcer à Liuio *imminens Foro, media Vrbe*. Foro, vt patet, imminebat. Nam Forum ſub Capitolio, Palatioque fuiſſe, probatum eſt. *In media Vrbe* habitatis vndiquè montibus; nam & Cœlius, & Auentinus additus fuerat: & aliqua pars Quirinalis, quamuis pomœrio non includeretur, ab Numæ vſque temporibus, qui eam incoluerat, ædificijs frequens erat. Loci vero Tulliani ſubterraneam faciem ita hodieque perdurare, vt Saluſtius deſcribit, affirmat Vgonius argumentum hoc fusè perſequutus, & nos videmus.

Lib. 1. — In Coniurat. Catil. — Carcer Tullianus ad radices Capitolij, Foro imminens.

At obijcitur: Aedes S. Nicolai ex altera Capitolij parte ad Occaſum propè vetus Theatrum Marcelli, in Carcere Tulliano, aliquot ab hinc ſæculis, appellata eſt. Ibi ergò Carcer, & Forum fuit. Verùm hæc Tēpli appellatio orta rudibus ſæculis cùm apud imperitū vulgus inualuiſſet, eam poſtea ſcribæ in tabulis publicis, & illorum temporū ſcriptores ſuis in voluminibus, qui hæc accuratiùs non excuterent, adhibuerunt. ſequuti nempe ſermonem populi, penes quem *Ius eſt, & forma loquendi*. In Romanis quidem antiquitatibus hodiequè multi quàm multa peccant? Reliquias marmorei ædificij, quod in Quirinali, & hortis Ducum Columnenſium nuper dirutum Campum Martium ſpectabat, vulgus Neronis Turrim appellauit; quaſi ex ea Romanum incendium Nero aſpexerit, non è Turri Mecænatis longe diſſita in Eſquilijs. Statuam Equeſtrem M. Antonini vulgus ad hæc vſque tempora Conſtantini eſſe voluit. Templum Pacis nonne dicunt naſcente CHRISTO DOMINO corruiſſe? Pyramidem ad portam Trigeminam ſepulchrum Remi? Et alia paſſim populus peruertit. Atqui vt apparet, eos non errare, qui Templo S. Nicolai titulum Carceris tantùm apponerent, leguntur antiquæ inſcriptiones dempta voce, Tullianus qualis in marmorea tabula prope

Cur dicatur Ædes S. Nicolai in Carcere Tulliano.

Templi

Templi fores hodieque legitur, vt ait Vgonius: *Ego Romanus Presbyter diuinæ diſpenſationis gratia Sanctiſſimi Confeſſoris Chriſti Nicolai,& Eccleſiæ, quæ in Carcere dicitur, Procurator,& Rector.*

Inſtant acrius. Certum eſt eo loci fuiſſe Carcerem. Teſtis Plinius: *Templo Pietatis*, inquit, *extructo in illius Carceris ſede, vbi nunc Marcelli Theatrum eſt*. Eundemque Carcerem indicat idem Plinius: ait enim *à Columna Mœnia ad Carcerem inclinato ſydere ſupremam pronũciabat*. Nec alium potuiſſe Carcerem intelligi oſtendit Iuuenalis: Lib. 7. cap. 36. Eodem lib. c. vlt. Sat. 3.

Fœlices proauorum atauos, fœlicia dicas
Sæcula, quæ quondam ſub Regibus, atque Tribunis
Viderunt vno contentam Carcere Romam.

Quamuis enim poſtea duo Carceres fuerint, vnum tamen vidit antiquiſſima ætas. In eo autem Carcere fuiſſe locum teſtatur Feſtus, *quod Robur dicebant, ex quo præcipitaretur maleficorum genus*; Idemque dictum eſſe ſaxum Tarpeium aliorum quoque auctoritate confirmatum eſt.

Vt hæc omnia diluantur: conſtet primò oportet, duos olim Romæ fuiſſe Carceres, quorum vnus diuerſus à Tulliano quando exædificatus fuerit, non conſtat. Tullianus quidem in Regione viij. Fori Romani; alter in Regione ix. Circi Flaminij à P. Victore, & Sexto Rufo numerantur. Ille imminens Foro ædificatus media Vrbe: hic autem Carcer CL. XVIR dicitur à P. Victore. Parum autem refert, vtrum hic Carcer dicẽdus ſit *Centum virorum* an *CL. xuir.* ideſt *Claudij Decemuiri*, de quo magna inter auctores agitur controuerſia; dum conſtet, quod negari non poteſt, alterum eſſe à Tulliano. Neque enim illi conueniunt Tulliani proprietates. Eſt in regione ix. Tullianus in viij. Non imminet Foro, longe ſeiunctus: non in media eſt Vrbe, immo fuit extra Vrbem. Siquidem teſte Plinio, ibi poſtea conditum eſt Templum Pietatis, quod erat in Foro Olitorio: nempe extra portam Carmentalem, ipſamque Vrbem, vt ſupra oſtendi. Quomodo ergo in media Vrbe? Porrò de hoc loquitur Plinius, non autem de Tulliano, cum ait: *ad Carcerem inclinato ſydere, ſupremam horam pronunciari*. Vergit enim illa pars Vrbis ad occaſum: eumquè ſine appoſito Carcerem nuncupat, vt ante bis nuncupauerat. Nam quod ſpectat ad verſus Iuuenalis, quibus vno Carcere ſub Regibus, & Tribunis Romam contentam euehit; non intelligit Satyricus Tribunos Plebis, aut Tribunos Militum, qui pro Conſulibus Rempublicam aliquando tenuerunt; ſed eos Tribunos Militum, quos Romulus primus creaſſe fertur, cum tres Equitum Centurias, quorum opera in omni Reipublicæ diſcrimine vteretur, adſcripſit. Dicti autem Tribuni, quòd Terni ex tribubus, Ramnenſium ſcilicet, Tatienſium, Lucerum electi cum exercitu ad expeditiones mitterentur. Siue quòd tres tribus Romanas à Romulo conſtituti regerent. Dionyſ. lib. 2. *In tres partes diuiſa vniuerſa multitudine*, Romulus, *ſingulis prꝗclarum aliquem virum ijs præpoſuit. Illas tribus vocari voluit. Prꝗfectos Grꝗci phylarchos, & trittyarchos dicerent, quos Romani Tribunos*. Sit ergo illis temporibus vnus Carcer Tullianus, & noſtro imminens Foro.

Olim Romæ duo Carceres.

Lib. 1. c. 4. Lib. 7. c. 60. & vlt. Eod. libro cap. 36.

Tribuni qui fuerint in Vrbe antiquiſſimi. Vide Interpretẽ.

M Quod

Quid ſit Robur in Carcere.

Quod dicitur de Robore, & ſaxo Tarpeio, ne Feſti auctoritate firmetur, Feſtus ipſe verbo, *Robum*, docet, *Robum rubro colore, & quaſi ruſo ſignificari, vt bouem quoque ruſtici appellant, manifeſtum eſt. Vnde & materia, quæ plurimas venas eius coloris habet dicta eſt Robur. Hinc & homines valentes, & boni coloris robuſti.* Tum ſubdit: *Robus quoque in Carcere dicitur is locus, quò præcipitatur maleficorum genus, quod ante arcis robuſteis includebatur.* Vbi, *quo præcipitatur*, non tam, vt volunt, ſignificat vnde, quam in quem locum præcipitatur. Scio equidem apud Valer. Max. legi, *de Robore præcipitati ſunt.* ſed nihil ibi ſignificatur cum ſaxo Tarpeio commune. *De robore pręcipitari*, ſic ait Oliuerius Interpres *dicebatur, quod ante robuſtis arcis includebantur, ibique per aliquos dies ſeruati, atque inde poſtea deprompti pręcipitabantur.* Sed præſtat audire Turnebum. Explicans enim quid ſit apud Iuriſconſultum, *mala manſio*, ait: *Ego eo nomine ſuſpicor, ſed ſuſpicor tantum, arcas in quas conijeciebantur ſerui, de quibus quęſtio, erat babenda; ſed & alij malefici interdum. Cicero pro Milone: ſubitò accepti in quæſtionem, tamen ſeparantur à cęteris, & in arcas conijciuntur, nequis cum his colloqui poſſit. Arcæ autem illæ olim robuſteæ erant, vnde & robur priſci appellabant. Feſtus: Robur*, inquit, *in carcere dicitur locus is, quo præcipitatur maleficorum genus, quod ante Robuſteis arcis includebatur. Quem locum etiam robuſtum Carcerem Plautus in Curculione vocauit. ex illis etiam arcis ſontes interdum pręcipitabantur, & interficiebantur. Valer. Max. quin etiam familiaees eorum, Nequis Reipublicæ inimicis amicus eſſe vellet, de robore pręcipitati ſunt, niſi quis de alto ſtipite intelligat.* Hæc Turnebus. Interpres autem loco citato Plauti. *At ego vos ambo in robuſto carcere, vt pereatis: dixit*, inquit, *in robuſto carcere, vel pro inualido carcere: vel pro, in robore. Erat autem robur, ſeu robus, vt docet Feſtus, locus in carcere lignis, ſeu tabulis robuſtis ſeptus, in quem malęfici præcipites agebantur.* Robur igitur, docentibus his ſanè permagnis auctoribus, locum in ipſo carcere ſignificat, ex quo vel in quem malefici præcipitabantur. Primaria quidem ſignificatione notatas reor arcas illas, ſiue anguſta è ligno Conclauia, quibus includebantur; deinde profundiorem, depreſſumque humi locum illis arcis inſeſſum, hiatuque ſtructæ Cameræ patentem, quò damnati, oneratique vinculis, & ferro præcipites agebantur; vt vel ijs collum obſtringeretur, frangerenturque ceruices: vel fame, alioque teterrimo tormenti genere necarentur. Liuius: *Q. Pleminius, qui propter multa in Deos, homineſquè ſcelera Locris admiſſa in carcerem coniectus fuerat, comparauerat homines, qui pluribus ſimul locis Vrbis nocte incendia facerent, vt in conſternata nocturno tumultu Ciuitate refringi carcer poſſet. Ea res indicio conſciorum palam facta, delataque ad Senatum eſt. Pleminius in inferiorem demiſſus carcerem eſt, necatuſque.* Hunc Calphurnius Flaccus robur Tullianum dixit. *In hunc abiecti rei robur Tullianum aſpiciunt*, Nec alium Saluſtius deſcribit. Non ergo, vt robur teneas, neceſſe eſt exire è Carcere, & ad ſaxum Tarpeium impingere. Quod ſi dicant in ipſo ſaxo, & rupe

Lib. 6. c. 3.

Aduerſar. lib. 28. c. 21.

Lib. 6. cap. 13.

Dionyſ. Lambin. Act. 5. Curcul.

Dec. 4. l. 4.

Tar-

Tarpeia partem Carceris dictam Robur fuiſſe, rem non perinde credibilem dicunt, nempe apud Templum Iouis Capitolini locatũ aliquid Carceris. Nam ad ſummum daret aliquis, Saxum, quòd educti è Robore interdum ex eo præcipitarentur, Robur fortè appellatum. Erat enim totus Carcer ad radices Capitolij in ipſo Fori flexu, vt hodiequè conſpicimus. Ibi & ponte adibatur, vt conſtat ex Paterculo: *Inliſo*, inquit, *capite in pontem lapideum ianuæ Carceris, effuſoque cerebro expirauit*. 7. Verr. Lib. 2.

Porrò idem Carcer, nam hoc quoque obijcitur, rectè à Varrone vocatur, *Latomiæ; Carcer*, inquit, *à coërcendo, quod exire prohibet. In hoc pars, ſub terra Tullianum, ideo quod additum à Tullio Rege, quod Syracuſis, vbi ſimili de cauſa cuſtodiuntur vocantur Latomiæ: & de Latomiarum tranſlatum, quod hic quoque lapidicinæ fuerunt.* Quo nomine Liuius item ſæpe appellat. *Triumuiri Carceris Latomiarum interiorem cuſtodiam habere iuſſi.* Et: *Principes Aetolorum Romam deducti, & in Latomias coniecti ſunt.* Et: *Cato Atria duo, Mœnium, & Titium in Latomijs facienda curauit.* Dictæ ſunt ergo Latomiæ, quod quemadmodum effoſſi agri ſuburbani tophaceos rubri coloris lapides Romanis fabricis perpetuò ſuppeditant: ſic etiam Capitolium ſuppeditauit. Nec modo antiquitus, ſed hac noſtra ætate nos vidimus, eo ipſo latere Capitolij, cui Tullianus Carcer eſt affixus, inſtitutis ſub monte lapidum fodinis fuiſſe rubros tophos abundè diuquè cauſa ædificationis egeſtos. Quare credendum omnino eſt, ſimiles lapidicinas Anco Martio Tullioque Regibus occaſionem extruendi Carceris in cauis Capitolinis præbuiſſe, & Robum nomen à defoſſo rubro lapide fuiſſe deductum. Carcer Latomiarum. Dec.4.l.2. Dec.4.l.7. Dec.4 l.9.

Reliquum eſt *Mamertini* nomen, quod huic Carceri pro Tulliano Eccleſiaſtici ſcriptores imponunt. At potuit id ab inſigni aliquo viro fortaſſis inſtauratore proxime vè incolente ſuperaddi Tulliano. Non ſemel autem Mamertini referuntur in Faſtis, ſemel Commodo Principe, iterum Conſtantio Conſules. Qui verò in fronte Carceris titulo mutilato inſcribuntur literis pedalibus, Carcer Mamertinus.

C. VIBIVS. C. F. RVFINVS. M. COCCEIVS. M. F. NERVA. EX. S. C.

Fuere Coſules, vt ex Onuphrio refert Riquus, Anno Vrbis DCCLXXXIV. ſuffecti ex Kal. Iulijs.

Hæc de germano Fori ſitu prolixius forte, quam cogebat neceſſitas diſputata ſunt. Antiquarij enim omnes hactenus pro certo poſuere quod ſentimus, neque id in controuerſiam vocandum putabant. Blondus in Inſtaur. Rom. Fuluius de Foro Romano. Onuphr. in Vrbe Roma, de Capitolio. Marlian. Bernard. Gamucc. L. Faunus. Raphael Volaterranus in Geographia. Pomponius Lætus. Franciſcus Albertinus, Vgonius, & alij. Vt Iuſto Riquo, qui contra ſentiens nihil tamen noui ad probandum attulit, videndum iure ſit, an recte inferat: *ſiquis contra ſentiat, nihil ſentiat*. Immo ſi poſitum Fori ad S. Nicolaum ipſe conſtituit, videat, an id conſentiat cum ijs quæ ſcribit cap. 34. & 39. & 42. Ibi enim cliuum Capitolinum collocat prope Aedem Concordiæ, *quæ erat*, inquit, *in* Lib. 2. Lib. 3. Lib. 3. cap. 15. Lib. 1. de Foro. Lib. 2. c. 10 Lib. 6. Cap. 47. de Capitolio.

cliuo Forum, & Comitium reſpiciens ad ipſum Arcis ingreſſum, eiuſque Aedis porticum adhuc ſtantem prope Arcum Seueri recognoſcit; *Et in eodem cliuo Aedem Iouis tonantis*; aitque; *ſuperant ex illa Aede*, vt ſuprà diximus, *in cliuo Capitolino tres ſpecioſiſſimæ Columnæ ſtriati operis, ad Forum deſcendentibus vicinæ incuria temporum, atque iniuria in terram nunc pœnæ defoſſæ.* Cum igitur hæ Columnæ adhuc extent prope Arcum Septimij: vbi & illas Concordiæ videmus; ex eius ſententia ibi Forum. Quid ergò tanto interuallo diſſitum aliò poſteà diſtraxit?

Fori Ornamenta. Cap. XX.

Fori appellationes. Lib. 43. Lib. 5. 3. Faſt.

IAM forma, & ſtructura Fori deſcribenda nobis eſt. Quoniam autem hoc præ cæteris Foris, quæ plurima in Vrbe fuerunt, amplitudine, & antiquitate commendatum eſt, Forum *Romanum*, *Magnum*, *Vetus*, & per antonomaſiam *Forum* dicebatur. Dion: *Forum*, inquit, *Cæſar extruxerat, quod ab ipſo nomen obtinuit, Romano pulchrius, ſed tamen Romani ex eo dignitas aucta eſt, vt Forum magnum diceretur.* Strabo: *At idem ſi in* ἀγορὰν ἀρχαίαν *Forum vetus deinde progreſſus Baſilicas, Porticus, Templaque contueatur, vna alteris identidem coniuncta.* Ouidius:

Et tenet in magno Templa dicata Foro;

4. Faſt. In equo Domitiani.

Qui & *Latium* dixit, vt Papinius.

Lib. 5. c. 1. Forma Fori. Ludi in Foro. Lib. 1. de Arte Amãdi.

Cæterùm quod ſpectat ad formam Fori, quamuis de hac nihil certum veteres ſcripſerint, tamen ex ijs quæ tradit Vitruuius, elici perſpicuè poteſt. Nam ibi præceptor ille ædificantium tradit, cum Fora Græci *quadrata* fecerint, *Romanis longitudine, quam latitudine maiora* placuiſſe; vt *tertia parte longitudo latitudinem* ſuperaret. Hoc fecere, quod munera gladiatoria, & alia in Foro ſpectacula ederent, quibus cum adeſſet magna Populi multitudo maiori, quam Græci ſpatio indigebant. De ſpectaculis in Romano Foro præter cæteros Ouidius:

Hos aditus circuſque nouo præbebit amori,
Sparſaquè ſollicito, triſtis arena Foro.
Illa ſæpè puer Veneris pugnauit, arena,
Et qui ſpectauit vulnera, vulnus habet.

In vita Grac. In vita c. 10. & 39 Lib. 19. cap. 1. Lib. 2. c. 1. Porticus circa Forum.

Plutarchus: *Ludi Gladiatorij populo in Foro exhibendi erant.* De ſpectaculis Cæſaris Suetonius: *Munere, in Foro depugnauit Furius Leptinus.* Quo munere, vt ait Plinius, *Forum velis obtexit.* Dati tamen primo ſunt in Foro Boario. Valerius: *Gladiatorum munus primum Romæ datum eſt in Foro Boario.* Aream Fori porticus claudebant, concameratione duplici, nixæ columnis, aut pilis Tiburtini lapidis, quæ epiſtilijs ex eodem lapide ornabantur; quòd, vt ſupra dixi, ante annos Vrbis cõditæ DCLXI. nulla teſte Plinio, in publico ſtetit columna è marmore

Tar-

Tarquinius Quintus Rex has fecit porticus, & tabernas adiunxit. Liuius: *Circa Forum priuatis ædificanda diuiſa ſunt loca: porticus tabernaque facta*. Quæ fere argentariæ erant. Idem: *Tabernas argentarias, quæ circa Forum Romanum tunc eſſent, iuſſerit venire*. Ibidem *litterarum ludi fuerunt* adeundi à pueris, & puellis, vt idem auctor eſt. De ijſdem porticibus Plutarchus: *Ibi*, inquit, *multitudo diſcurrit, non fuga ſe diffundens, ſed porticus, & edita Fori, ſicut Theatrum occupans*. Quo ſanè tempore egregia ſtructura fuit; nec mihi conſtat, an aliquis meliorem in formam poſt Tarquinium Regem reſtituerit. Veroſimile quidem eſt, fuiſſe porticus inſtauratas, ornataſque. Dion: *Noſque Senatores, vxoreſque noſtræ acceſſimus in Forum funebri veſtitu: illæ in porticibus, nos ſub dio ſedebamus*. Suetonius de Foro Auguſti non abſimili forma extructo: *Statuas omnium triumphali ſpecie in vtraque Fori ſui porticu dedicauit*. Nempè ſuperiore, atque interiore. Ammianus: *Cum veniſſet* Conſtantius *ad Roſtra perſpectiſſimum priſcæ potentiæ Forum obſtupuit: perque omne latus, quo ſe oculi contuliſſent, miraculorum denſitate perſtrictus*. Ex ijs porrò porticibus populus ludos ſpectabat, vt ex Plutarcho, loco ſupra citato colligi poteſt: Extructis præterea ſub dio tabulatis, & ſubſellijs. Inter eas Porticus Baſilicæ ad Negotiatorum, & Iudicum Conuentus: Templa ad Deorum cultum collocata ſunt. Liuius; *Silentio*, inquit, *facto Templa Deorum immortalium, quæ Foro imminent*. Tacitus: *Forum, & imminentia Foro Templa præteruecti*. In eodem cancelli in ſuperioribus porticibus poſiti. Cicero pro Sextio: *Tantus ex omnibus ſpectaculis vſque à Capitolio: tantus ex Fori cancellis plauſus excitatus*. Qui locus indicat porticus multitudine refertas, & ſpectante è mœnianis, & ſuperioribus cancellis. Vitruuius: *Circum ſpectacula ſpatioſiora inter columnia diſtribuantur, circaque ibi porticibus argentariæ tabernæ mœnianaque ſuperioribus coaxationibus collocētur, quæ ad vſum, & ad vectigalia publica rectè erunt diſpoſita*. Hæc forma Romani Fori. Eodemque modo reliqua Romæ extructa ſunt.

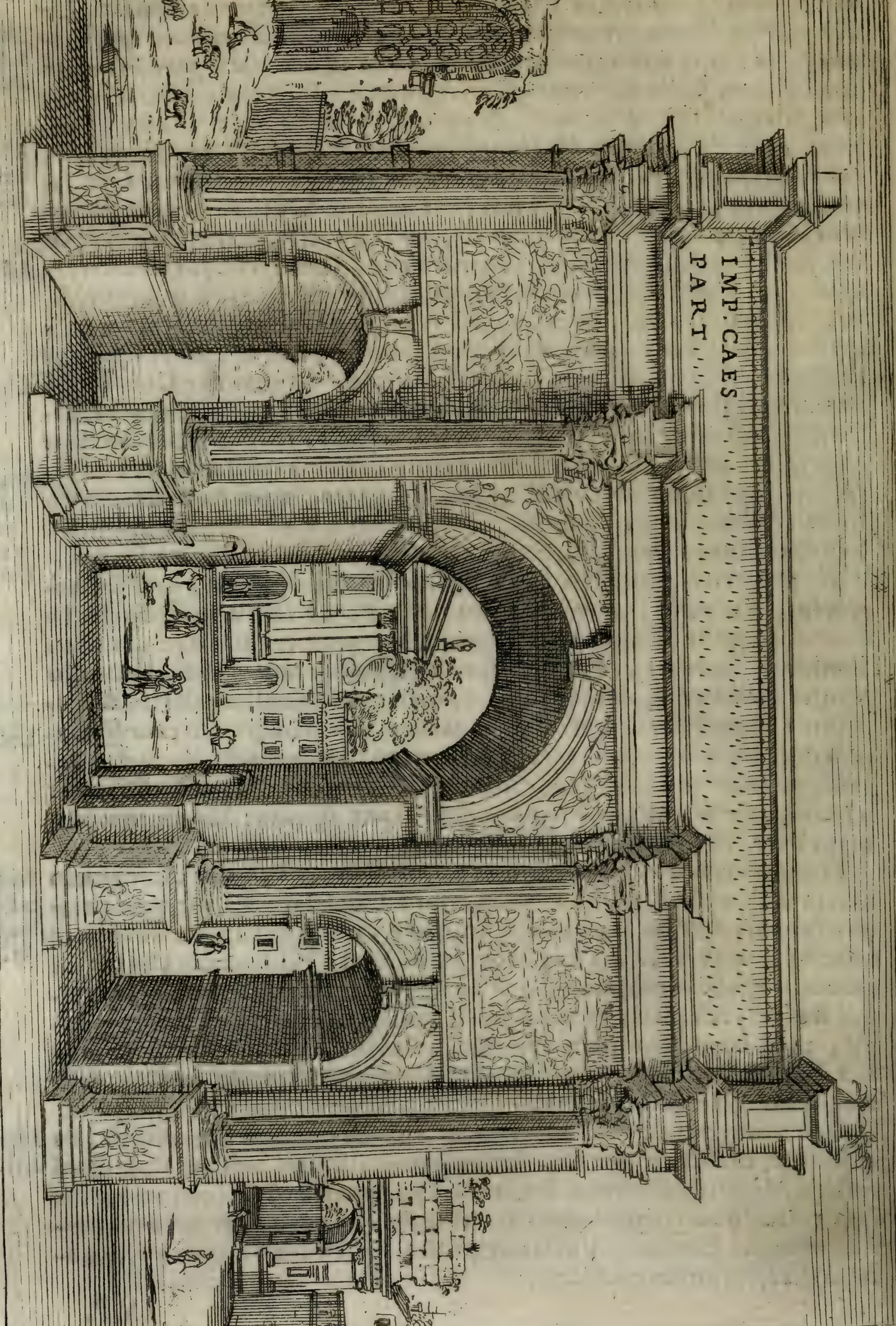
Liu. lib. 1. Lib. 6. Dec. 3. Lib. 3. Dec. 1. In Galba. Lib. 74. Lib. 16. Porticus Baſilicæ Templa in Foro. Dec. 1. l. 7. Loc. cit.

Iam Fori latitudo protenſa inter Capitolium, & Palatium. Longitudo autem à Templo Virginis cognomento à Conſolatione, aut paulò amplius versùs Aedem D. Adriani. In quo errarunt, qui ab Arcu Septimij Seueri vſque ad Arcum Titi Forum producunt. Nam, vt dixi, Sacra via adiunctis ædificijs tendebat vſque ad angulum Palatij, ſiue tres columnas ſtantes, reliquias, vt aiunt Iouis Statoris. Præterea Templum Pacis, quod Foro proximum appellat Suetonius, fuiſſet in Foro: neque alia Templa, quæ ad radices Palatij, è regione Capitolij fuerunt, fuiſſent in Foro, de quibus ſuprà.

Fori latitudo, & longitudo.

Quæ poſtremo ad Forum pertinent, pauca quædam ſunt ædificia, de quibus ſupra dictum non eſt. Arcus Septimij Seueri ad cliui Capitolini radices, & Foro proximus, ſed ima ſui parte terra obrutus, quæ vallem oppleuit. In eo præter cætera ſigillis expreſſa veteris arietis mœnia pulſantis effigies cernitur. Vna inſcriptione repetita ex vtraque parte notatur, litterarum ære ſublato.

Arcus Seueri.

ARCVS SEPTIMIO ET ANTONINO À S.P.Q.R. ERECTVS.

IMP. CAES. LVCIO. SEPTIMIO. M. FIL. SEVERO. PIO. PERTINACI. AVG. PATRI. PATRIAE. PARTHICO. ARABICO. ET
PARTHICO. ADIABENICO. PONTIFIC. MAXIMO. TRIBVNIC. POTEST. XI. IMP. XI. COS. III. PROCOS. ET
IMP. CAES. M. AVRELIO. L. FIL. ANTONINO. AVG. PIO. FELICI. TRIBVNIC. POTEST. VI. COS. PROCOS. P.P
OPTIMIS. FORTISSIMISQVE. PRINCIPIBVS
OB. REM. PVBLICAM. RESTITVTAM. IMPERIVMQVE. POPVLI. ROMANI. PROPAGATVM
INSIGNIBVS. VIRTVTIBVS. EORVM. DOMI. FORISQVE. S. P. Q. R

Templum TITI, & Veſpaſiani ſub Capitolio, contra Palatinum, quod Domitianum dedicaſſe credibile eſt. P. Victor *Templum Titi, & Veſpaſiani*. [Græcoſtaſis in Foro. Lib.7.c.6.]

GRAECOSTASIS verò, *vbi nationum ſubſiſterent legati, qui ad Senatum eſſent miſſi*, vt ait Varro, *ſub dextra* Curiæ, *à Comitio locus ſubſtructus*. Plinius: *Cum à Curia inter Roſtra, & Græcoſtaſim proſpexiſſet Solem*. Varro: *Senatulum ideſt Curia ſupra Græcoſtaſim, vbi Aedes Concordiæ, & Baſilica Opimia*. ab Opimio vtraque condita poſt cædem C. Gracchi: atque in ea inſcriptum à quodam eſt, *Opus Vecordiæ Tēplum Concordiæ fecit*. Plinius: *Aediculam aream fecit in Græcoſtaſi, quæ tunc ſupra Comitium erat*. [Lib. 12. cap.1.] Sed ex his conſtat Græcoſtaſim prope Curiam fuiſſe. Sicut autem placeat fuiſſe ſub Curia, propter verba Varronis, Plinium animaduertat id citatis antea verbis pernegantem. Iulius Capitolinus aſcribit Antonino Pio *Græcoſtaſium poſt incendium reſtitutum*.

In eodem Foro Columna Mœnia, cui Mœnius nomen dedit, de quo infra. Altera erecta *C. Duilio, qui primus naualem triumphum egit de Pœnis, quæ eſt etiam nunc in Foro*. Sic Plinius, vbi & Columnæ C. Mœnij meminit Latinorum Victoris, ſed locum non adſcripſit. Alia in Foro *Columna ænea pro ſolario horologio* Statua ſecundum Roſtra, deportata ex Sicilia vt loco citato Plinius. [Columna Mœnia in Foro. Et Duilij. Lib. 34. cap.5. Marſias in Foro.]

Ante eadem Roſtra *Marſiæ Statua*, quò conuenirent litigatores. Horatius. [Lib. 1 Sat.6.]

Non ſollicitus, mihi quod cras
Surgendum ſit mane obeūdus Marſia.

Plinius: *P. Munatius, cùm demptam Marſiæ coronam è floribus capiti ſuo impoſuiſſet*. [Lib. 21. cap.3.] Nam cum haud procul ab ea Statua cauſæ agerentur qui dicendo placuerant, Marſiam coronabant. Seneca: *Forum ipſum ac Roſtra, quotidianum ad Marſiam concurſum*. [Lib. 6. de Benefic. cap.32.]

In viij. regione Fori. Mineruæ delubrum in Foro collocat Sext. Rufus, cuius ſane germanus locus poſituſque non liquet, niſi fortaſſe ad radicem Capitolij contra Palatium conſtituendum ſit.

Statua Domitiani in Foro. In medio item Foro *Coloſſus equeſtris Domitiani* ex ære inauratus fuit. Sed hic cum cæteris eius monimentis, ac titulis poſt eius mortem iuſſu Senatus ſublatus, atque euerſus eſt.

Et Doliola. Lib. 1. Lib. 3 Antiquit. Demum & locus *Doliola* dictus in Foro fuit in quo ſpuere non licebat, quod inuadentibus Vrbem Gallis, Sacra quædam ibi dolijs incluſa, recondita fuerint. In eodem Foro *Horatia Pila*. Liuius: *Spolia Curiatiorum fixa eo loco, qui nunc Pila Horatia appellatur*. Dionyſius; *Angularis columella, à qua altera Fori Baſilica incipit, cui affixa fuerant Trigeminorum ſpolia, ſed illa vetuſtate conſumpta ſunt, columella tamen priſcam appellationem retinens, Pila vocatur Horatia*. Alia Fori ornamenta, præſertim ſtatuas fuſius recenſere neceſſe non eſt. Illud addam, quod narrat Plinius. Lib. 19. cap. 1. *Marcellus Octauia ſorore Auguſti genitus in Aedilitate ſua Kal. Auguſti velis Forum inumbrauit, vt ſalubrius litigantes conſiſterent.* Quantus enim tunc in Vrbe Solis ardor? Idem fecerat Cæſar in ludis.

Forum Cæſaris, eiuſque Domus. Cap. XXI.

HOC Cæſar inchoauit cum in Gallia bellum gereret, area coempta ſextertium millies, ideſt vicies quinquies cētenis millibus aureorum. Plinius teſtatur, & ſupra id ſtetiſſe Suetonius. Appianus: *Atrium quoque Foro circumduxit, quod Romanum Forum eſſe voluit: non rerum quidem venalium, ſed eorum qui ad iura conuenirent.* Dion. *Forum Cæſar extruxerat, quod ab ipſo nomen obtinuit, Romano pulchrius*. Forma ædificij eadem fuit, ac Fori veteris, cum latitudo duas tertias complecteretur; pulchrioribus tamen porticibus, quas ſtatuæ intercolumnijs poſitæ diſtinguebant. Inter has etiam, *ſibi Cæſar loricatam dicari paſſus eſt, cum Romanæ militum, ac Ducum ſtatuæ Thoracas ferrent*, vt ait Plinius. Qui & locum inter Vrbis ornamenta perſpicuum fuiſſe affirmat. In medio Foro Templum Veneri Genitrici, nam ab ea genus ducere per Aeneam, & Iulum iactabat, extruxit; votum, teſte Appiano ante prælium Pharſalicum, & *Cleopatra*, ſubdit idem, *perilluſtrem Deæ imaginem Templo contulit, quæ à nobis adhuc viſitur*. In eodem *Veneri conſecrauit Cæſar Thoracem ex Britannicis margaritis factum:* Et *ſex dactyliothecas*, vt ait Plinius. De Dactyliotheca idem alibi. *Gemmas plures, quod peregrino appellat nomine Dactyliothecam;* quaſi Thecam gemmarum. Pro Aede ſtatua Cæſaris ex ære inaurata fuit. Equus autem illi perſimilis, *quo inſigni fuerat vſus pedibus, propè humanis, & in modum digitorum vngulis fiſſis, eumque non patientem ſeſſoris alterius primus aſcendit, cuius etiam inſtar pro Aede Veneris Genitricis poſtea dedicauit:* Suetonius, & Plinius. quo etiam in loco

Lib. 36. cap. 15. In vita Cæſ. c. 26. Lib. 2 de Bel. ciuil. Lib. 43. Lib. 34. cap. 5. Templum Veneris Genitr. in medio Foro Cæſ. Loc. cit. Lib. 9. c. 35 Lib. 37. c. 1 In vita Cæſ. c. 61.

loco ſedens Cæſar Senatum excepit, magna eiuſdem Senatus indigna-
tione, vt idem Suetonius. Equi porro effigiem fecerat ante Alexandro Lib. 8.
Macedoni Lyſippus, expreſſam, vt arbitror è Bucephalo, quam Cæſar cap.42.
mutatis vngulis ſuæ Statuæ accommodauit, locauitque contra Templi In vita Cæſ.c.78.
frontem. Statius. In Equo Domitiani.

Cedat Eques, latiæ qui contra Templa Diones
Cæſarei ſtat ſede Fori, quem tradere es auſus
Pellæo Liſippe duci, mox Cæſaris ora
Aurata ceruice tulit.

Iam vt conſtet vbi eſſet Cæſaris Forum, primo ad Sacram viam eſt po-
nendum. Ouidius: Lib. 3. de Triſt.El.1.

——— *hæc ſunt Fora Cæſaris*, inquit,
Hæc eſt à ſacris quæ via nomen habet.

Nec mirum, cum ibi eſſet domus Cæſaris. Nam poſt Pontificatum ma-
ximum, *habitauit in Sacra via, domo publica*, vt ait Suetonius: & Plinius In vita Cæſ.c.46.
ſcribens, A Cæſare Forum Romanum,& Sacram viam ab domo ſua car- Lib. 19.
baſinis velis fuiſſe contectam. Domus ergò Cæſaris in Sacra via prope cap.1.
Forum. Sed vbi tandem eſt ponenda vt de Foro Cæſaris ſtatuatur? Ful-
uius, & Marlianus docent fuiſſe vbi Templum Pacis conditum poſtea Lib. 3. Lib. 3.
eſt, eiuſque reliquiæ cernuntur. Aiunt enim domum Cæſaris fuiſſe euer- cap.23.
ſam, ibique conditam porticum Liuiam, tum Pacis Templum. Quod &
Ouidij interpretes inculcant. Faſt.lib.6.

Diſce tamen veniens ætas, vbi Liuia nunc eſt
Porticus, immenſæ tecta fuere domus.
Hæc æquata ſolo eſt nullo ſub crimine Regni,
Sed quia luxuria viſa nocere ſua eſt.
Suſtinuit tantas operum ſubuertere moles,
Totque ſuas hæres perdere Cæſar opes.

Aiunt, autem, domum Cæſaris, quæ deinde Auguſti Pontificis maximi
fuit, ab eodem fuiſſe euerſam, quòd Liuia Vxor, ſeu Iulia Filia, vel Ne-
ptis eam profuſe exornaſſet; ibique porticum Liuiæ nomine excitatam. In eius vita cap.72.
Sed neutrum veritati conſentaneum eſt. legi equidem de Auguſto apud
Suetonium: *Ampla, & operoſa prætoria grauabatur, & neptis quidem*
ſuæ Iuliæ profuſe ab ea extructa etiam diruit ad ſolum. At ibi perſpicuè
ſermo eſt de Villis elegantioribus, earumquè ſumptuoſis ædificijs, vt ſe- Domus
quentia declarant: *Sua vero quamuis modica.* Domus autem Cæſaris poſt Pōt.max.
Lepidi obitum, Auguſto non hæreditate, vt ait Ouidius de domo euerſa, publica.
obuenerat (neque enim haberi ſic poterat;) ſed quia Lepidi ſucceſſor in
Pontificatu, in domum publicam tranſiturus erat, poſt obitum eiuſdem
Auguſti ad alium item Pontificem tranſituram. Qui tamen ea vti noluit,
teſte Dione. *Auguſtus*, inquit, *cum eſſet creatus ſummus Pontifex, ne-* Lib. 54.
que domum publicam accepit: ſed cum omnino publicam eſſe Pontifici ma-
ximo habitationem oporteret, ſuarum ędium partem ipſe publicam eſſe
iuſſit. ac regis ſacrificuli domum virginibus Veſtalibus dedit, quoniam
earum ędibus contigua erat. Hæc domus, quam βασιλέως τῶν ἱερέων *Re-*

gis

gis ſacrorum Dion appellat, fuerat Cæſaris, & Pontificis maximi, qui eidem ἀρχιερεὺς *Princeps ſacrorum*, ſeu *Pontifex Maximus* dicitur. Quare βασιλεὺς τῶν ἱερέων idem eſt hoc loco Dioni, atque ἀρχιερεὺς *Pontifex Maximus*. neque enim hic ſermo eſt de *Rege ſacrorum*, ſeu *Sacrificulo*, vt vertit interpres, qui alius erat à *Pontifice Maximo*, & curabat quædam ſacra à Regibus olim fieri ſolita. Quod patet. Nam Auguſtus domum dedit Veſtalibus, quæ vt Pontifici Maximo illi obuenerat, eamque ipſe habitare noluit: ac deinceps Pontificibus in Palatio domũ parauit. Quid? quod idem auctor teſtatur, alterius Aedem fuiſſe, in cuius area extructa eſt Liuia porticus. Vedius enim Pollio libertinus genere, & Equeſtris ordinis, nec magis diuitiarum copia, quàm crudelitate nobilitatus, quod murænas in piſcinis, traditis mancipijs aleret, moriens multis multa legauit: *Auguſto autem magnam hęreditatis*
Dion.l.54 *partem, & Pauſilypum villam inter Neapolim, & Puteolos iacentem: iuſſitque, vt is populo aliquod ſplendidum opus faceret. Eius operis cauſa faciendi verbo, re autem, ne quod Vedij in Vrbe reſtaret monumentum. ędes Pollionis funditùs euertit Auguſtus: Porticuque ibi circumducta, non Pollionis, ſed Liuię nomen inſcripſit.* Hæc Dion. Quod ergo huius domum propter eximiam crudelitatem, & luxum Auguſtus diruere voluerit, ſcripſit Ouidius:

Hęc ęquata ſolo eſt, nullo ſub crimine regni;

Nam ædes diruebantur eorum, qui Romæ regnare voluiſſent, vt Sp. Melij, Sp. Caſſij, M. Manlij.

Sed quia luxuria viſa nocere ſua eſt.

Porticus Liuia Tẽplũ Pacis Sed neque hæc domus fuit, vbi poſtea Templum Pacis. Nam cum Liuia porticus in eius area extructa fuerit; hanc poſt conditum Templum diu ſuperſtitem, & ſimul extare Roma ſpectauit. Itaque Plinius qui *Pacis*
Lib. 36. cap. 15. *Templum pulcherrimum operum* appellauit, alibi; *Vna*, inquit, *vitis Romę in Liuię porticibus ſubdiales inambulationes vmbroſis pergulis opacat,*
Lib. 14. cap. 1. *eadem duodenis muſti amphoris fœcunda*. In eadem Traianum Ciuibus
In vita Traiani. aures dediſſe aliquot annis poſt Veſpaſianum Templi Pacis conditorem teſtatur Dion. Et Martialis:

Claudia diffuſas vbi Porticus explicat vmbras.
Vltima pars aulę deficientis erat.

Quo tempore, cum hæc Poeta ſcriberet, Veſpaſianus ſua opera perfecerat. Cum igitur ſimul extarent Liuia Porticus, & Templum Pacis, hoc in area eius domus extructum non eſt, in qua fuerat ædificata Porticus Liuia.

Domus Cæſaris vbi eſſet. Atque vt rem difficilem quoquomodo concludam. Si domum Cæſaris, ſeu Pontificis ædibus Veſtalium proximam ijſdem ceſſit Auguſtus, perſpicuè elicitur ad radicem Palatini fuiſſe, vbi Veſtæ Templum, & Aedes Veſtalium erant: atque adeò Sacram viam, mediam inter hanc domum, & Templum Pacis fuiſſe productam. Hoc enim venientibus ab
Et Forum eiuſdem. Arcu Titi dextrorsùm, leuorsùm domus occurrebat. At Forum Cæſaris in eo Vrbis ſpatio productum eſt, quod patet poſt Templa Pacis, & Fau-

Fauſtinæ. ſic enim Sacræ viæ, & Foro veteri,& ipſius domui propinquũ, iuxta Forum Auguſti collocabitur. Demum porticus Liuia vltra Forum Cæſaris,Eſquilijs vicinior, & cliuo,quo aſcenditur ad D. Petri cognomento ad Vincula.Quod clarius cõſtabit,cũ de domo Neronis infrà dicemus.

Forum Auguſti. Cap. XXII.

FORVM Auguſti *inter pręcipua eius opera* numerat Suetonius. cuius *extruendi cauſa fuit hominum, & iudiciorum multitudo, quę videbatur non ſufficientibus duobus etiam tertio indigere. Itaque feſtinantius, nec dum perfecta Martis ęde publicatum eſt.* Scribit Macrobius: *Cum multi Seuero Caſſio accuſante abſoluerentur, & Architectus Fori Auguſti expectationem operis diù traheret, ità iocatum eſſe: Vellem, Caſſius & meum Forum accuſaſſet.* Sed *in eo ſic publicato cautum eſt, vt ſeparatim publica iudicia, & ſortitiones Iudicum fierent.* Suetonius:

In vita Aug.c.29.

Saturnal. lib.2.

Cæterùm Auguſti Forum prope Forum Cæſaris conſtituitur, vt ab illo ferè vſque ad Capitolium, & Templum nunc S. Martinæ,vltra Aedem S.Adriani pateret, quam vt ſupra dixi, ſcriptores Eccleſiaſtici *in tribus Foris* nuncupant. Erat enim ibi antiquitus Saturni Aedes cum Aerario, media inter Forum Romanum, & Forum Auguſti, cui poſt Templum Fauſtinæ iungebatur Forum Cæſaris. Forma Fori eadem cum ſuperioribus. niſi forte propter anguſtias, quia non auſus eſt Auguſtus *extorquere poſſeſſoribus proximas domos,* vel longitudini latitudo, vel contra longitudo latitudini non reſpondebat. In medio *Aedem Marti Vltori votam Philippenſi bello,* quod cum Bruto, & Caſſio geſſerat, poſuit: *Et ſtatuas omnium Ducum Romanorum triumphali effigie in vtraque Fori ſui porticu dedicauit: Profeſſus edicto, commentum id ſe, vt ad illorum velut exemplar, & ipſe dum viueret, & inſequentium ętatum Principes exigerentur à Ciuibus.* Suetonius. Sed Fori, ac Templi ornamenta fusè complexus eſt Ouidius:

Forum Auguſti prope Forum Cæſaris.

Sueton. in vita c.56.

Templum Martis Vltoris.

In vita Aug.c 31.

5. Faſt.

Mars venit, & veniens bellica ſigna dedit.
Vltor ad ipſe ſuos Cœlo deſcendit honores,
Templaque in Auguſto conſpicienda Foro.
Proſpicit armipotens operis faſtigia ſummi
Et probat, inuictos illa tenere Deos.

Nempe in Templi faſtigio ſtatuas Deorum. Et, quæ deinde enumerat, Arma, & Spolia de hoſtibus capta, affixa poſtibus: Simulacra Illuſtrium Regum, & Romanorum longa ſerie ab Aenea vſquè deductorum Romulum de Acrone triumphantem titulos ſubiectos ſtatuis, & inſcriptiones rerum præclarè geſtarum. Addit fuiſſe votum ab Auguſto Templum pro victoria, cum in vltionem Cæſaris bellum ciuile gerendum ſuſcepit.

Templa feres, & me victore vocaberis Vltor.
Vouerat, & fuſo lętus ab hoſte redit.

Cognomẽ Vltoris vnde traxerit Mars.

Nec

Nec ſatis eſt meruiſſe ſui cognomina Martis,
Perſequitur Parthi ſigna retenta manu.
Parthe refers Aquilas, victos quoque porrigis arcus;
Pignora iam noſtri nulla pudoris habes.
Rite Deo, Templumque datum, nomenque Biſultor,
Emeritus voti debita ſoluit honor.

Signa reddiderunt & obſides.

Duo Templa Martis Vltoris. Cap. 29. Vitæ Auguſti. Lib. 50.

Ex quibus verbis ambigi poteſt, an duplici cognomento Mars in eodem Templo ſit cultus, an duo eſſent Templa Vltoris, & Biſultoris. Riquus auctore Ouidio. Duo Martis Templa conſtituit Vltoris, & Biſultoris, & huius collocat in Capitolio, quod ante obſeruauit in Suetonium Læuinus Torrentius. Sed & Dion perſpicuè id tradidit, Templumque Martis Vltoris, quem Biſultorem appellat Ouidius, ſtatuit in Capitolio. Nam cum recepta ab Auguſto de Phartis ſigna dixiſſet: *Itaque*, inquit, *& ſacrificia eius rei cauſa, & Templum Martis Vltoris in Capitolio ad imitationem Iouis Feretrij, quo ſigna ea militaria ſuſpenderentur, decerni iuſſit, ac deinde perfecit.* Duo ergò Templa Martis Vltoris: ſiue Vltoris, & Biſultoris, alterum in Foro Auguſti, alterum in Capitolio ſtatuenda ſunt. Quod autem erat in Capitolio, quia ad ſimilitudinem Templi Iouis Feretrij factum eſt prope illud etiam probabiliter eſt collocatum. Structi ſunt etiam Arcus ob ſigna recepta, vt apparet in nummis, & poſt, ſub Tiberio vt ait Tacitus: *Structi & Arcus circum latera Templi Martis Vltoris cum effigie Cęſarum Germanici, & Druſi, lętiore Tiberio, quia pacem ſapientia firmauerat.* A Templo autem Forum ipſum Martis aliquando dicitur. Quod ſane præter Romanorum Statuas, alijs quoque ſimulacris, & picturarum inſignibus è Græcia aduectis decoratum eſt, *& inter pulcherrima, quæ vnquàm operum* adſcriptum à Plinio, Adrianus, deinde auctore Spartiano inſtaurauit. Martis ludi in Foro Auguſti facti. Dion. lib. 56. Martialis quærendos ibi carminum quoſdam recitatores monet:

Lib. 2. Annal.

In vita Adriani.

Pompeium quęras, & noſti forſitan, Auctum,
Vltoris prima Martis in Aede ſedet.

Forum Neruæ. Cap. XXIII.

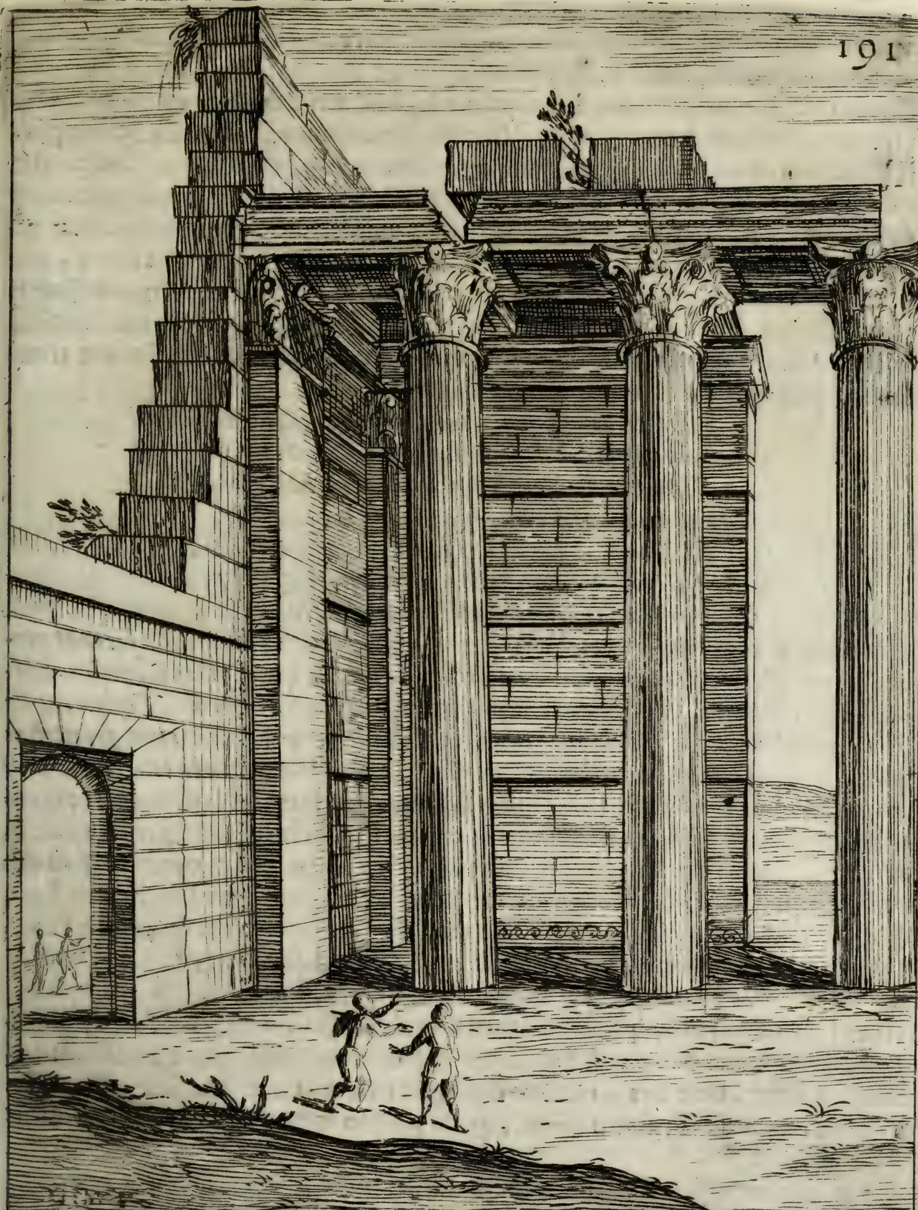
Forum Neruæ vbi fuerit.

FORVM Neruæ poſt Forum Auguſti, & remotius à Foro Romano fuit. Quædam adhuc veſtigia in via publica eius Fori ſupereſſe probabile eſt. Hæc, duæ ſunt columnæ inſculpto marmoreo parieti egregij operis audiunctæ. eodemque in loco ſuperioribus annis Columnæ maiores impoſito epiſtilio, faſtigioquè extabant; adiecto titulo: IMP. NERVA CAESAR.

Quæ

FORI NERVAE VESTIGIA.

FORI VESTIGIA EX ALTERO ASPECTV.

Quæ deformatæ,ac pœne corroſæ Paulo V. Pont.Max. deiectæ ſectæque ſunt in tabulas marmoreas ad Ianicularem Aquæ Bracchianæ fontem extruendum, & exornandum. Porro Suetonius de Foro Neruæ: *Excitauit*, inquit, *Forum* Domitianus *quod nunc Neruæ vocatur*. Occiſo enim eodem, antequam abſolueret, Domitiano, Nerua ſucceſſor perfecit ac dedicauit; dictúmque eſt Tranſitorium, non quia per illud in alia Fora viaſque opportunè tranſiretur, vt Marlianus & alij putãt; ſic enim & Forum Auguſti, & Cæſaris, & alia Tranſitoria dicerentur, nam & ab his tranſitus erat: ſed quia, vt aliàs dixi, Iani Templum haberet, cui quatuor inerant portæ, ſiue arcus. Iani autem eiuſmodi quadrilateri tranſitiones dicebantur, quod ſemper tranſeuntibus paterent. Nam Nerua Ianum quadrifrontem ex humiliori delubro ſuum in Forum tranſtulit. Martialis:

In vita Domit. cap.5.

Forum Neruę cur Tranſitorium.

Lib. 10. Epig. 28.

Publica quem primum vota preceſque canunt,
Peruius exiguos habitabas antè Penates,
Plurima quà medium Roma terebat iter.
Nunc tua Cęſareis cinguntur limina donis,
Et Fora tot numeras Iane quot ora geris.
At tu ſancte pater tanto pro munere gratus,
Ferrea perpetua clauſtra tuere ſera.

7. Æneid.

Confirmat Seruius: *Sacrarium*, inquit, *Iani Numa Pompilius fecerat circa imum Argiletum, iuxta Theatrum Marcelli, quod fuit in duobus breuiſſimis Templis, duobus autem propter Ianum bifrontem. Poſtea captis Phaleris Ciuitate Tuſciæ inuentum eſt ſimulacrum Iani cum frontibus quatuor propter quod in Foro Tranſitorio conſtitutum eſt illi ſacrarium aliud, quod nouimus quatuor portas habere*. Loquitur Seruius de ſacrario quadrilatero, quod Iano conditum captis Phaleris idē eſſe probabile eſt, quod hodieque conſpicitur in veteri Boario Foro, cui propterea *Tranſitorio* cognomen fuit. Verum ex eo tranſlatum Iani ſimulacrum ad Forū Neruæ tranſtulit ſecum &, cognomentum. Illi verò erant exigui Penates, quos vt ait Martialis, *peruius ante Ianus habitabat,*

Ianus quadrifrons.

Ita Fuluius lib.3. de Foro Boario.

Plurima quà medium Roma terebat iter.

De Cæſaribus in Neruā.

Atque ex ijs peruius ipſe aſportatus, fecit etiam Forum Neruæ appellatione peruium. Sic enim Aurelius Victor nominauit. In quo tot numerauit Fora, quot ora, nempe quatuor: *Romanum, Cæſaris, Auguſti, Neruæ*. nam de Traiano Foro, quod poſtea factum eſt, loqui Martialis non poterat.

Cæterum Neruæ Forum fuiſſe ornatiſſimum, tria perſuadent. primum, quia ædificauit Domitianus quadam videlicet æmulatione Cæſaris, & Auguſti, nec ille opera fecit niſi eximia, & egregia. Deinde præter Templum Iani Aedem Palladis ibi extruxit, quam velut ſibi propitiam præcipuè colebat. De Iano Statius:

Lib. 4. Sylu.

Ianus agit, quem tu vicina pace ligatum
Omnia iuſſiſti componere bella, nouique
In leges iurare Fori.

De

De Templo Palladis Aurelius Victor; *Dedicato*, inquit, *Foro, quod appellatur Peruium. quo Aedes Mineruæ eminentior conſurgit, & magnificentior*. Dubitat Lipſius an hæc Aedes Palladis, an illa Iani in medio Foro locata fuerit. nam & de hac ſcripſit Statius. De Cęſ. in vita Neruæ. Lib. 3. de Magn. Roman. c. 7.

Sed qui limina bellicoſa Iani

Iuſtis legibus, & Foro coronat.

Foro coronata, ideſt cincta Fori porticibus. Non dubitarim tamen Aedem illam ſublimem Palladis in medio: Ianum vero quadrifariam peruium potius in tranſitu, aditu què fuiſſe. Id enim videtur huic præſertim Deo tributum, quod extrema coniungeret. De Iano quidem *Bifronte* Ouidius: Lib. 1. Faſt.

Hic vbi iuncta Foris Templa duobus habes.

Quod autem Aedes illa Palladis è medio Foro, eius duntaxat præſidis extaret, Forum dictum eſt Palladium. Martialis. Lib. 1. Epig. 2.

Libertum docti lucenſis quære Secundum,

Limina poſt Pacis, Palladiumque Forum.

Obſeruant id præter cæteros Onuphrius, & Lipſius, tanti viri. Sed mihi duo aliquam de ea re ſuſpicionem iniiciunt. Primum: quod Martialis illud Epigramma ſcripſit, cum primo libros ſuos euulgare cœpit non omnes ſimul, ſed vt quemque abſoluerat, in lucem editos, circa initia, vt arbitror, Imperij Domitiani. Hic autem, cum quindecim annos imperarit, tunc fortaſſe non dum Forum inchoauerat, quod imperfectum tanto poſt moriens reliquit, aut certe minimam eius partem erexerat. Cur ergo nondum extructo iam cognomen inditum? Deinde cur Forum Neruæ, ſeu Palladium coniungitur cum Templo Pacis, cùm intercederet Forum Cæſaris inter vtrumque, aut etiam Auguſti? hæc ergò primùm afferri debuerant. Itaque vel Martialis de alio Vrbis ædificio ſcripſit: vel poeticè, quod potius dixerim, adulatorio, & ſuo more loquutus, nomen inchoato vix Foro dedit; & ſolum Flauia gentis ædificia, quamuis ſeiuncta recenſuit, vt Domitiano aſſentaretur. Sed Palladium nomen cum Foro non perennauit; *Tranſitorio*, vel *Neruæ* poſt dedicationem appellato. Acceſſit tertio eiuſdem Fori exornandi ſingularis cura Alexandri Cæſaris. Hic enim teſte Lampridio, *Statuas Coloſſas, vel pedeſtres nudas, vel Equeſtres Diuis Imperatoribus in Foro D. Neruæ, quod Tranſitoriũ dicitur, locauit omnibus cum titulis, & columnis æreis, quæ geſtorum ordinem continerent exemplo Auguſti, qui ſummorum virorũ ſtatuas in Foro ſuo è marmore collocauit, additis geſtis*. Ambigit Lipſius an æreæ columnæ ſtatuis eſſent pro baſi; an additas porticus ſuſtinerẽt; deque ijs, & hoc Foro ſcripſerit Pauſanias, quod Fuluius, & Marlianus affirmant. Verba Lipſij ſunt. *Quæ autem iſtæ columnæ? an quibus loco baſium inſiſterent, & acta inſcripta eſſent? an & alias intellexit, quæ ſeorſim porticus ſuſtinuerunt? Non de nihilo ambigo. Quoniam in Pauſania lego de quibuſdam ędificijs ex ære ſolido differente: lego inquam fuiſſe talia vt Mineruæ Templum Spartæ, quod Chalciœcon ideò dicitur, atque item alibi, ſed tum addit in fidem, pręſentaneũ, & ſui ęui exemplũ, ἐν ῥωμαίοις,*

Foſũ Neruæ Palladium.

In vita Alexand. Lipſ. Marlianus. Fuluius locis citatis.

Forũ Neruæ ornatum ab Alexandro Imperat.

inquit, ἡ ἀγορὰ μεγέθους ἕνεκα, καὶ κατασκευῆς τῆς ἄλλης θαῦμα οὖσα παρέχεται τὸν ὄροφον χαλκοῦν. *Romanis Forũ, quod & magnitudine, & alio apparatu omni inſtar miraculi eſt, exhibet tectum, & camerationem ęreã. Quod iſtud Forum tecto ęreo? vellem nominaſſet. nunc ſuſpicari tamen fas eſt, de iſto Nervę capiendum: niſi de alio ędificio quod Chalcidicum appellabant quodque Foris ſolet adiungi.* Hæc ille. Quod ſpectat ad columnas ab Alexandro additas putauerim vel baſes ſtatuarum fuiſſe, vel parerga Fori ad exornandum. Cæterum cum de Fori cameratione ærea ſcribit Pauſanias, non loquitur de Foro Neruæ, ſed de Foro Traiani. Teſtimonio eſt locus alter eiuſdem auctoris ferè cum illo geminus. loquens enim de operibus à Traiano in Vrbe factis inter quæ Thermas, Amphitheatrum, Circum enumerat: deinde eius Forum ſic deſcribit καὶ ἡ ῥωμαίων ἀγορὰ κόσμου τε ἕνεκα τοῦ λοιποῦ θέας ἀξία, καὶ μάλιστα ἐς τὸν ὄροφον χαλκοῦ πεποιημένον. *& Forum Romanorum, tum reliqui ornatus cauſa ſpectari dignũ, tum maxime propter camerationem ex ære factam.* Hoc ergo Traiani Forum, de quo paulo poſt, eo loco nominauit Pauſanias; neque eius verba aliò diſtrahenda ſunt. Errat vero ſiquis pro cameratione, & fornice, tectum, & culmen intelligit aereis inſtructum tegulis. De ædificijs enim æreis loquitur Pauſanias; & cum de Mineruæ fano ex ære facta, ideoque chalciœco dicto dixiſſet: ex hoc ærei culminis Romanorum Foro infert, non alienum eſſe à veritate Templum Apollini γενέσθαι χαλκοῦν *factum eſſe æneum.*

Columnæ pro baſibus.

Lib. 10.

Lib. 5.

Ædificia cum cameratione ærea.

Denique omittendum non videtur, quod cum alia tria Fora iudicijs dedicata eſſent, in Foro Neruæ rei aliquando ſupplicijs mulctati ſunt. De Vetronio Turino qui acceptis muneribus multa petentibus nomine Imperatoris falsò promiſerat, ſic Lampridius: *In Foro Tranſitorio ad ſtipitem illum ligari precepit*, Alexander, *& fumo appoſito, quem ex ſtipulis, atque humidis lignis fieri iuſſerat, necauit, præcone, dicente: fumo punitur, qui vendidit fumum.* Spatium huius Fori certo definiri non poteſt. ſed & illud exploratum eſt, veterem murum, qui hodiequè viſitur, enormem, & anguloſum è quadratis magniſque lapidibus, & arcu ad viæ tranſitum, interciſum in finibus Fori fuiſſe. Tres vero ingentes columnæ, quibus campanaria Turris Eccleſiæ S. Baſilij Monialium impoſita eſt, ad latus marmorei ædificij, reliquiæ dicuntur eſſe Templi Neruæ Cæſaris. De quo Plinius in Panegyrico; *Neruam lacrymis primùm, vt Filium decuit, mox Templis honeſtaſti non imitatus illos qui hoc idem, ſed alia mente fecerunt.* Eius & adiuncti totius operis ichnographiam, atque orthographiam multi egregiè deſcripſerunt. Quamquam ambigendum iudico, an illud Templum Neruæ an potius Mineruæ, an alteri tribuendum, quodque ædificium eo nomine cenſendum ſit.

In vita Alexan.

Murus in Vrbe finis Fori Neruæ.

EADEM VESTIGIA.

A. Vetus murus e quadratis magnisq; lapidibus in finibus Fori.
B. Tres Columnę Templi D. Neruę.
C. Campanaria Turris Eccleſię Monialium Sancti Basilij.

Forum Traiani. Cap. XXIV.

PROXIMVM Foro Neruæ fuit Vlpium, & Traianum Forum. Cuius Cochlis Columna in medio olim poſita hodieque index eſt. Hoc Forum Apollodoro inſigni Architecto Traianus poſt bellum Dacicum ædificauit: Complanata Quirinalis mõtis parte, & æquata vallibus, vt docet inſcriptio in Columnæ baſi. Fuit autem inter cætera Cæſarum opera Traiani Forum maximè admirandum teſtificatione Caſſiodori: *Traiani,* inquit, *Forum vel ſub aſſiduitate videre miraculum eſt.* Et Ammiani Marcellini: *Cum,* inquit, *ad Traiani Forum veniſſet,* Conſtantius, *ſingularem ſub omni Cœlo ſtructuram vt opinamur etiam numinum aſſenſione mirabilem, hærebat attonitus per gigantæos contextus circumferens mentem, nec relatu effabiles, nec rurſus mortalibus appetendos.* Quid poteſt de ædificio dici ſublimius? Hac ſane de cauſa, cum Fori atrium, quemadmodum cætera, columnis, epiſtylijs, coronis cingeretur, quidam Columnas craſſitudine, ac celſitate Cochlidi fermè æquant. Qui enim alij fuere gigantæi contextus præter has, & immenſæ magnitudinis lapides, æreoſque fornices, quos ſuſtinebant? Atqui Columna, vt habet P. Victor, *eſt alta pedes CXXVIII.* Ait idem, *Forum Traiani cum Templo, & Equo æneo.* Num æneum Templum, ſicut Equus? qui in medio atrij, teſte Ammiano, ipſum Principem vehebat. Id quidem de Templo nõ facile dixerim, ſicut de camerationibus, & tecto; hoc enim tradit Pauſanias. At ſtatuas in faſtigio Templi poſitas, vt oſtendit numiſma Traiani, æneas inauratas fuiſſe, ſicut in reliquis Fori faſtigijs dubium non eſt. De his Gellius. *In faſtigijs,* inquit, *Fori Traiani ſimulacra ſunt ſita circum vndique inaurata Equorum atquè ſignorum militarium: ſubſcriptumque eſt, Ex manubijs:* ideſt, vt idem eo capite declarat, *ex pecunia, quæ ex venditione prędæ manucaptæ percepta ſit.* Hæc autem præda ex bello Dacico redacta eſt, quo perfecto, Traianus Forum extruxit, & in eo Columnam poſuit. Dion, *In Foro* ſuo, *ingentem Columnam ſtatuit, ſiue vt ea pro ſepulchro eſſet, ſiue in oſtentationem eius operis, quod ille circa Forum egit. Cliuus ſurgebat, quem effoſſa quoquouerſus terra ità complanauit, vt vndique Columna conſpiceretur: Forumque deinde in areæ modum æquatum manſit. Poſthęc Armenijs, atque Parthis bellum inferre ſtatuit:* At Columnæ inſcriptio ſic habet:

Lib. 1. Var. Epiſt.

Traiani Forũ admirandũ.

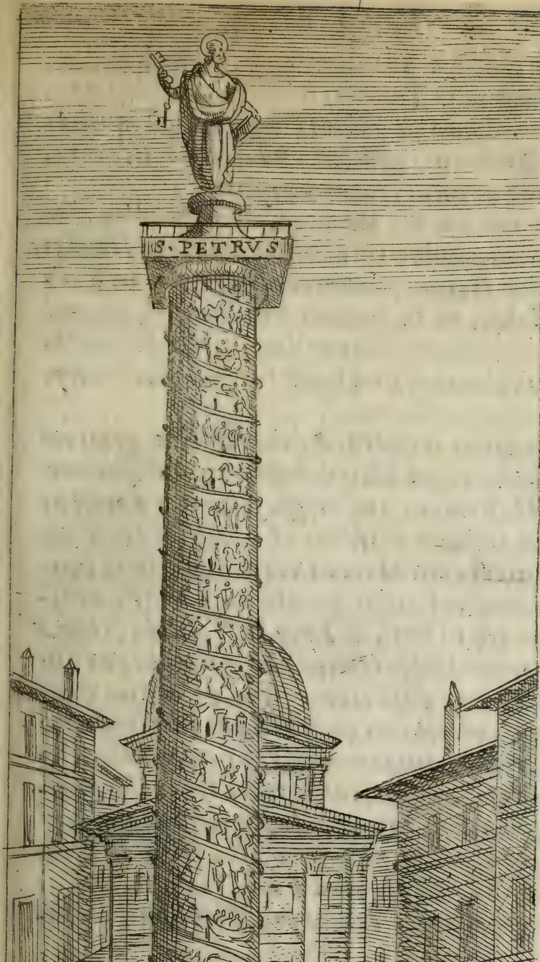
Columna Cochlis in Foro Traiano.

Loc. cit.

Lib. 13. cap. 23.

In Traiano.

SENATVS. POPVLVSQVE. ROMANVS
IMP. CAESARI. DIVI. NERVAE. F. NERVAE
TRAIANO. AVG. GERM. DACICO. PONTIF
MAXIMO. TRIB. POT. XVII. IMP. VI. COS. VI. P. P
AD. DECLARANDVM. QVANTAE. ALTITVDINIS
MONS. ET. LOCVS. TANTIS. EX. COLLIBVS. SIT. EGESTVS

COLVMNA TRAIANI

In poſtremo Inſcriptionis verſiculo aliquæ deſunt ſyllabæ MONS ET LOCVS TAN . . BVS SIT EGESTVS ſupplet Egnatius TANTIS OPIBVS Marlianus TANTIS OPERIBVS. melius Donatus TANTIS EX COLLIBVS . . . atque I.Gruterus TANTIS RVDERIBVS SIT EGESTVS.& hæc loquẽdi formula repetita comprobatur in Inſcriptione Arcadij, & Honorij de qua in 1. lib. OB INSTAVRATOS MVROS ET TVRRES EGESTIS IMMENSIS RVDERIBVS.

Sculptura anaglyptica.

Porro ſculptura anaglyptica in extima facie admirandi operis M M D hominum figuras partim integras, dimidias partim, vel pectore tenus cõtinet, præter equos, arma, & alia inſignia, & (quod admirabilius eſt) vna manu, cuncta, vnoque ſcalpro inſculpta videtur. Vnde triumphalis Columna exhibet profectiones, traiectus, caſtra ad locutiones, ſacrificia, pugnas, Victorias, trophæa, ſed in tam varia imagine duo adnotãda ſunt: facinus fœminarum Dacicarũ, quæ in Romanos ita ſeuiunt, vt captiuos denudatos viuos facibus comburant, & fortitudo virorum, qui ſeruitutis metu, incenſa Vrbe, vnanimiter feſtinant ad necem; ipſorum vno e vaſe venenum miniſtrãte, ſingulis manus porrigentibus ad poculum; cum interim alij exanimes iaceant, & alij iam concidant morituri.

Coloſſus Traiani.

Cæterum in Columnæ faſtigio Coloſſus Traiani ſtetit haſtã tenentis, atque auream pilam, in quã eiuſdem cineres recondidit Hadrianus.

Ex quo inferes, Columnam rebus Dacicis inſculptam prope Quirinalem non ipſum ſibi, ſed populum, ac Senatum Traiano ſtatuiſſe. Eius quidem

In Adriano.

oſſa ibi condita fuere ab Adriano. Dion, *Traiani*, inquit, *oſſa in illius Columna condidit:* vel, vt ait Caſſiodorus, *oſſa in vrna aurea collocata ſub Columna Fori, quæ eius nomine vocatur, recondita ſunt.*

In Chronico.

In eodem Euſebius.

Forū Traianum ornatū à Cæſaribus.

Auxerunt poſtea Fori pulchritudinem alij Cæſares. Marcus enim Antoninus cum multi nobiles bello Germanico interijſſent, *omnibus ſtatuas in Foro Vlpio collocauit.* Alexander *ſtatuas ſummorum virorum in Foro Traiani collocauit vndique tranſlatas*, vt in eodem Alexandro Lampridius. Pauſanias præter alia Fori ornamenta ſtatuas duas commendat, alteram Auguſti Cæſaris ex electro, alteram ex ebore Nicomedis Bithyniæ Regis.

Loc. cit.

Spartian. in vita.

In eodem Foro obita alia Principum munera. Adrianus, cùm gratiam hominum aucuparetur, & pecuniam, quæ fiſco debebatur, debitoribus remitteret, ſyngraphas *in Foro D. Traiani quo magis ſecuritas omnibus roboraretur*, incendit. Aurelianus tabulas publicas ad priuatorum ſeueritatem exuri in Foro Traiano ſemel iuſſit. Marcus verò Antoninus profecturus ad bellum Marcomannicum exhauſto ærario cum extra ordinem aliquid prouincialibus imperare nollet, *in Foro D. Traiani*, teſte Capitolino, *auctionem ornamentorum Imperialium fecit, vendiditque aurea pocula, & chryſtallina, & murrhina: vaſa etiam regia, & veſtem vxoriam ſericam, & auratam, gemmaſque etiam, quas multas in repoſitorio ſanctiore Adriani repererat, & per duos quidem menſes hęc venditio celebrata eſt.* Commodus, teſte Lampridio, *cooptatus inter tres ſolos principes Iuuentutis cum togam ſumpſit adhuc in prętexta puerili congiarium dedit, atque ipſe in Baſilica Traiani pręſedit.* Ibidem acta fuiſſe Iudicia teſtatur Gellius: *Phauorinus*, inquit, *cum in area Fori*, Traiani, *ambularet, & amicum ſuum Conſulem opperiretur cauſas pro Tribunali cognoſcentem.*

In eius vita.

In eius vita.

Loc. cit.

Iudicia acta in Foro Traiani.

Hæc autem iudicia in Baſilica Vlpia eiuſdem Fori celeberrima præcipuè habebantur. Illud vero ſolemne, ac ſtatum, quod Kalendis Ianuarij noui Conſules in Foro Traiano ſeruos manumittere ſolebant. Ammianus: *Ma-*

Mamertino, inquit, *Conſule Kalendis Ianuarijs ludos edente manu mittendis ex more inductis per admiſſionum proximum*. Claudianus de Honorio Conſulatum ineunte: Lib. 21.

In Paneg. eiuſdem Conſulatus.

——— *deſuetaque cingit*
Regius auratis Fora faſcibus Vlpia lictor.

Idem de Eutropio Conſule:

——— *libertatemque daturus*
Quem nondum meruit, ſcandit ſublime tribunal.

Sidonius de Antemio Auguſto Conſule:

Nam modo nos iam feſta vocant, & ad Vlpia poſcunt
Te Fora, donabis quos libertate Quirites,
Quorum gaudentes exceptant verbera malæ.
Perge Pater Patriæ fœlix, atque omine fauſto
Captiuos vincture nouos, abſolue vetuſtos.

Eidem Foro Arcus additus eſt in honorum Traiani iam per Orientem victoris. Dion in eius vita: *Triumphalis*, inquit, *tunc Arcus, prȩter alia multa, quæ in honorem eius & decreta, & facta fuerant, in illius Foro ſubſtructus eſt*. At Templum de more poſitum in Foro, cuius ſupra mentionem fecimus, cui dicatum eſt? Num eidem Traiano relato inter Diuos? Traianus certe ibi Templum habuit. Spartianus: *Cum opera vbique infinita feciſſet*, Adrianus, *numquam ipſe, niſi in Traiani Patris Templo nomen ſuum ſcripſit*. Videtur ergo hic eſſe Templi conditor. Gellius: *Sedentibus forte nobis in Bibliotheca Templi Traiani*. Quæ videlicet non minus Templi, quam Fori alterum inſigne fuit ornamentum, ſed Dion: *Bibliothecas*, inquit, *Traianus extruxit*. Igitur plures. *Nam duæ fuerunt in eodem Foro*. Meminit Sidonius, vbi ſtatuam æream promeritus:

In vita Adriani.

Lib. 11. cap. 17.

In eius vita.

Lib. 9. Epigr. 19.

Cum meis poni ſtatuam perennem
Nerua Traianus titulis videret
Inter auctores vtriuſque fixam
——— *Bibliothecæ.*

Et fortaſſe Porticu diſcretæ, vbi ſimulacra doctorum virorum Græcæ, Latinæque linguæ.

Librorum Bibliothecæ Vlpiæ meminit Vopiſcus in vita Valeriani, Taciti, Probi, quos Linteos, & Elephantinos nominat. De Linteis, qui in vſu priſcis erant, ad Monetæ inuentis, antiquior mentio apud Liuium. Porro in his Ephemeridas, reſque Principum geſtas præſertim adnotare ſolebant & in Bibliotheca Vlpia reponere. *Quȩ omnia*, inquit Vopiſcus *ex libris Linteis, in quibus ipſe*, Aurelianus, *quotidiana ſua ſcribi prȩceperat, pro tua ſedulitate condiſces. Curabo autem vt tibi ex Vlpia Bibliotheca, & libri Lintei proferātur:* quaſi reconditiores ſanctioreſque. Idem: *habet*, inquit, *in Bibliotheca Vlpia in armario ſexto librum Elephantinū, in quo hoc Senatus Conſultum perſcriptum eſt, cui Tacitus ipſe manu ſua ſubſcripſit. Nam diu hȩc Senatus Conſulta, quȩ ad Principem pertinebant, in libris Elephantinis ſcribebantur*. Libri autem Elephantini ſunt eborei. quamquam alij minus verè è pellibus ipſius Elephanti confectos

Dec. 1. l. 4.

In Aureliano.

In Tacito.

velint. Porrò ad ornamentum ſuarum Thermarum videtur Diocletianus eò tranſtuliſſe Traiani Bibliothecam. Indicat Vopiſcus, *vſus autem*, inquit, *ſum præcipuè libris ex Bibliotheca Vlpia, ætate mea in Thermis Diocletianis*. Sed quoniam hic auctor ſemper vnam, nos ſupra duplicem Bibliothecam fecimus; opinari aliquis poſſet, vnam fuiſſe ædificio, & ſtructura: duplicem auctoribus vtriuſque linguæ. In hac, vel in Baſilica Fori Traiani Oratores, & Poëtæ ſolebant etiam recitare. Fortunatus:

In Probo.

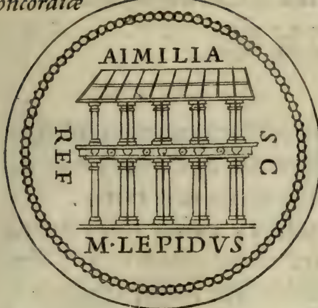
Ad Bertechramnũ Epiſc. Cinomanẽſem.

Vix modo tam nitido pompoſa poëmata cultu
Audit Traiano Roma verenda Foro.

Spectantur in nummis Icones Fori Traiani, Templi, Columnæ, Baſilicæ, quas apponimus. Præterea Arcum Septimij Seueri, Templum Cæſaris, Templum Auguſti. Idemque reſtitutum duo Templa Martis Vltoris, vnum in Foro, alterum in Capitolio cum ſignis receptis: Baſilicam Aemiliam, Templum Fauſtinæ, ex eodem inſigni Muſæo Franciſci, & Bruti de Gottifredis. Quamquam Templum Traiani, & Auguſti reſtitutum, è Collegij Romani promptuario damus.

Fora

Concordiæ

Auguſti

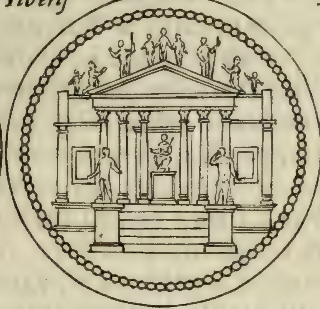
Auguſti

Auguſti

Tiberij

Antonini Pij

Traiani

Traiani

Traiani

Traiani

Fauſtinæ

Antonini Carac

Fora ad alterum Capitolij latus, inter quæ Boarium. Cap. XXV.

QVATVOR Fora, quæ deſcripſimus ad Orientem fuere ſita. Quæ ſequentur, Occaſum verſus, alterum Capitolij latus cingebant, inter hæc & priora interpoſito Romano Foro.

Boarium primo inſpiciendum ſe offert, cuius fines ante perſcripſimus. Nam à Circo Maximo ad Tiberim longitudo: à Templo S. Georgij ad radices Auentini latitudo producitur. Boarij nomen, vel Bouis ærei in medio poſiti effigies, vt placet Tacito, & Ouidio: vel boues ibi venditæ, vt placet Feſto, & Varroni, fecerunt. Alij tertiam addunt cauſam, Taurum ab Hercule immolatum: Propertius quartam videtur addere, quod ibi Hercules pauerit boues ſuas:

Lib. 12. Annal. 6. Faſt. Lib. 4. Eleg. 10. Vnde nomen Boario Foro.

Herculis ite boues, noſtræ labor vltime clauæ.
Bis mihi, quęſitæ, bis mea præda boues.
Aruaque mugitu ſancite boaria longo;
Nobile erit Romæ paſcua veſtra Forum.

Certe vetuſta, & culta religionibus eo loco Herculis memoria. Nam ab Hiſpania victo Geryone reuertentem, agentemque præ ſe boues ibi ſtetiſſe: tum Cacum, qui duas in Auentini ſpeluncam abegerat, ſiue octo, vt tradit Virgilius, occidiſſe; poſtremo Aram, quæ Maxima dicta eſt, ſibi locaſſe, ritumquè ſacrorum decreuiſſe Poëtæ pariter, atque Hiſtorici prodidere.

Ara Herculis maxim. in Foro Boario. 8. Æneid. Ouid. 1. Faſtorum. Propert. lib. 4. Elegia 10. Lib. 12. Annal.

Virgilius: *Hanc aram luco ſtatuit, quæ Maxima ſemper*
Dicetur nobis, & erit quæ Maxima ſemper.

Propter magnitudinem, vt placet Seruio: *cultum, & venerationem*, vt Dionyſio: *auctorem Herculem*, vt Propertio:

Ara per has, inquit, Maxima facta manus.

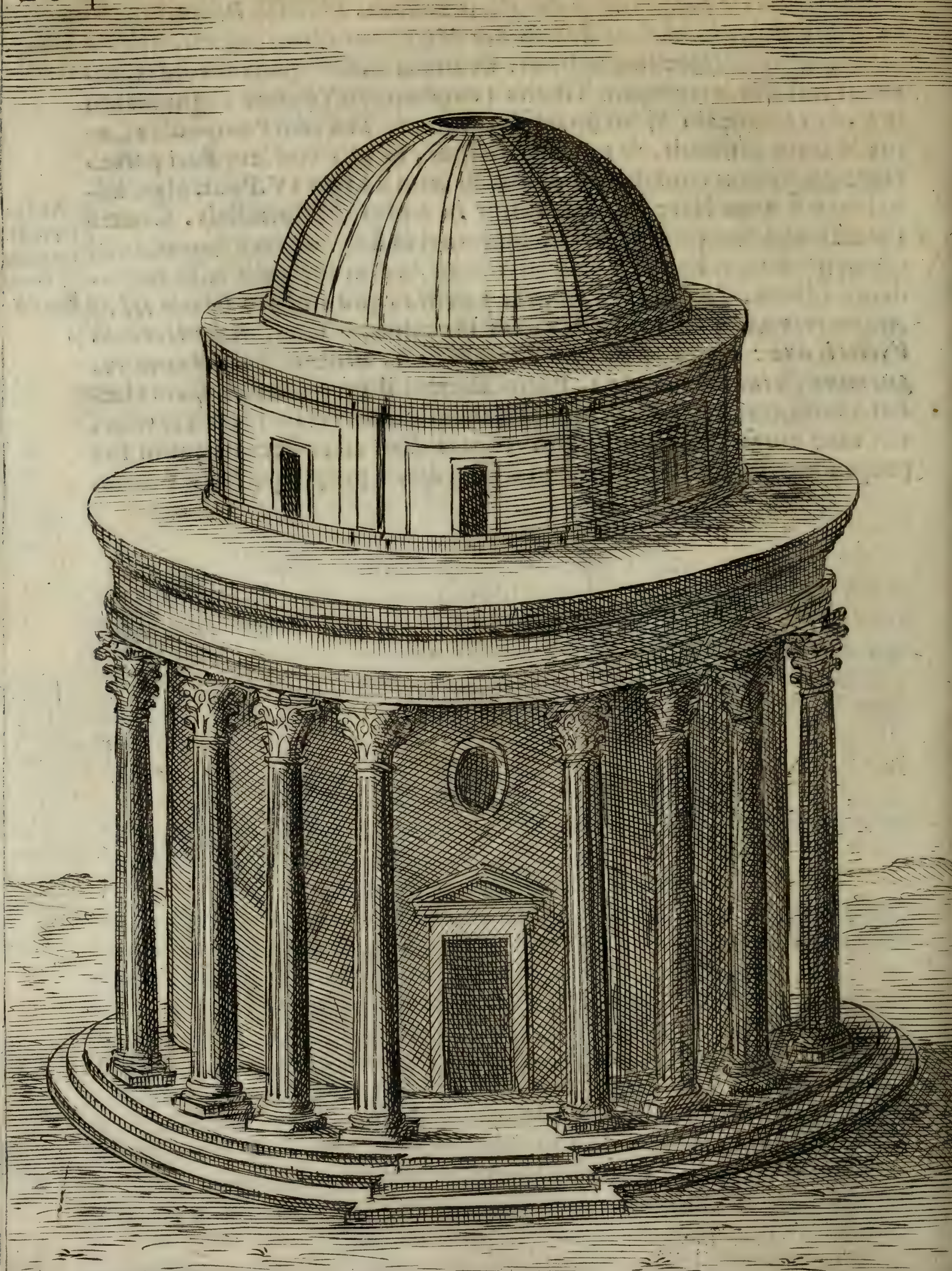
Sed poſtea ſine luco culta eſt propior Circo, & Palatino, quam Tiberi. Auctor Tacitus, qui tradit, cum Romulus Vrbem conderet, *ſulcum deſignandi oppidi cœpiſſe à Foro Boario, vt magnam Herculis Aram amplecteretur*. Atqui cum ſulcus per ima montis Palatini circumductus fuerit: argumento eſt, non longe à monte Aram fuiſſe collocatam, adituque Circi. De hac Ara Solinus: *Suo quoque Numini Hercules inſtituit Aram, quæ Maxima apud Pontifices habetur, cum ſe ex Nicoſtrata Euandri Matre quæ à vaticinio Carmentis dicta eſt, immortalem comperiſſet.* *Ad eam*, teſte Dionyſio, *Romani iuſiurandum, & conuenta, quæ vellent eſſe firma peragebant, & decimas facultatum ex voto ſæpe illic offerebant: religione videlicet, & cultu, quàm apparatu, ornatuque potiorem.* Pergit Solinus: *Sacellum Herculis in Boario Foro eſt. In illud neque Canibus, neque Muſcis ingreſſus erat. Nam epulum daturus Hercules, Muſcarum Deum dicitur imprecatus, & clauam in aditu reliquiſſe, cuius olfactu fugerent*

Cap. 2. Lib. 1. Antiq.

gerent Canes. Id vſque nunc durat, ait Solinus. Plinius: *Romæ,* inquit, *in Aedem Herculis in Foro Boario, nec Muſcæ, nec Canes intrant.* Aedem nuncupat, quam ſacellum Solinus. Et adhuc extare quidam volunt, rotundi ambitus inter ripam Tiberis Templumque Virginis cognomento in Coſmedin, titulo S. Stephani decoratam. Sed eam Pomponius Lætus Matutæ attribuit, & ex eo Marlianus, in alia eiuſdem Fori parte Herculis Aedem conſtituens, poſtea dirutam à Sixto IV. Pont. Max. inibi inuento æneo Hercule, qui viſitur in Aedibus Capitolinis. Contrà Fuluius ad Aram eius Maximam inuentum id ſimulacrum affirmat, quod ipſe in medium relinquo. Conſtat tamen Aedem Herculis fuiſſe rotundam. Liuius. *In Sacello Pudicitiæ patritiæ, quæ in Foro Boario eſt ad Aedem rotundam Herculis.* P. Victor in regione octaua. *Aedes Herculis Victoris duæ: altera ad portam Trigeminam, altera in Foro Boario cognomine Rotunda, & parua.* Porro alteram illam Aedem eiuſdem Herculis fuiſſe tradunt ab Octauio Herennio conſecratam iuxta Tiberim, vbi tunc porta Trigemina, olim, vt antea dixi, ad radices Auentini ſita prope idem Templum Virginis in Coſmedin, & propinqua Foro Boario.

Myagrũ. Lib. 10. cap. 29.

Aedes Herculis rotunda in Foro Boario.

HERCVLIS AEDES IVXTA TYBERIM.

In eodem Foro Matris Matutæ Templum fuit à Seruio Tullio factum, refectum à Camillo, & cum arſiſſet iterum inſtauratum Q. Fuluio, Appio Claudio Coſs. anno Vrbis DXLII. cum Aede Fortunæ, illi proxima ab eodem Seruio dedicata, quam nunc Aedem S. Mariæ Aegyptiacæ appellant. De Aede Matutæ in Foro Boario Ouidius;

Ædes Matutæ in Foro Boario.

Pontibus & magno iuncta eſt celeberrima Circo
Area, quæ poſito de Boue nomen habet.
Hac ibi luce ferunt Matutæ ſacra parenti
Sceptriferas Serui Templa dediſſe manus.

Faſt. 6. quidam legunt, Mõtibus, ſed non placet. Tullij Regis.

Idem de Fortunæ Templo paulo poſt.

Lux eadem Fortuna tua eſt, auctorque, locuſque.
Sed ſuper iniectis, quis latet iſte togis?

Porro Aedem Matutæ, vt ait Liuius, *Camillus dictator dictus vouit ſe refectam dedicaturum*, iam ante ab Rege Seruio Tullio dedicatam; eodemque libro de eodem; *Dedicauitquè Matutæ matris Templum.* Idem auctor: *Triumuiri bini vni ſacris conquirendis doniſquè perſignandis, alteri reficiendis Aedibus Fortunæ, & Matris Matutæ intra portam Carmentalem: ſed & Spei extra portam, quæ priore anno incendio conſumptæ fuerant.* Huius Aedis Fortunæ non meminit Plutarchus in libro de Fortuna Romanorum, cum alias recenſeret. De vtraque plura Ouidius. Liuius. *L. Stertinius de Manubijs duos Fornices, in Foro Boario ante Fortunæ Aedem, & Matris Matutæ, & bis ſigna aurata impoſuit.* Aedem Matutæ perperam quidam locant ad radices Capitolij, nempe extra fines Boarij Fori, & contra Liuium, longè ſemotam à Tiberi. De ſacello Pudicitiæ iam dictum eſt, quod quidam putant fuiſſe, quod nos Fortunæ dedimus, nunc S. Mariæ Aegyptiacæ nuncupatum. Sed amplior videtur Aedes quam ſacelli anguſtiæ paterentur. Quidam eam Baſilicam Caio, & Lucio Nepotibus Auguſti attribuunt ab inuento inibi lapide, cuius inſcriptio haberet vtriuſque nomina, quibus ſanè non aſſentior; Nam ædificium humilius eſt, ac rudius, quam vt Nepotum nomini factum videatur ab Auguſto: & lapis, quorum antiquitus erat magna copia, cum inſcriptione inuentus, quod inculcant, niſi rei aliqua memoria apud auctores ſit, ædificium loco non affigit.

Lib. 5. Dec. 1.
Dec. 3. l. 5.
Ædes Fortunæ.
Dec. 4. l. 3.
Sacellum Pudicitiæ.
Lib. 4. Antiq.

Fuerit

TEMPLVM FORTVNAE VIRILIS IVXTA TIBERIM

Fuerit ergo Fortunæ Templum, dequè eo Dionyſius: *Seruius*, inquit, Plura Fortunæ Tē-pla.
duobus Templis conditis, altero Bonæ Fortunæ ob perpetuum eius fauorem
in Foro Boario; altero Fortunę Virilis, ſicut hodiequè cognominatur in
ripa Tiberis prouectus iam ętate. In Templo Bonæ Fortunæ ſimulacrum Loc. cit.
Seruij erat velatum, de quo plura Ouidius loco citato, & nos vno eius
verſu ſupra diximus. *In Templo Fortunę*, ait Dionyſius, *ab ipſo*, Seruio,
*condito, dedicata eius effigies inaurata lignea ſola incendio ſuperfuit inte-
gra, abſumptis intus reliquis omnibus: & hodiequè Templum, & quidquid
ineſt inſtauratum poſt incendium apparet eſſe noui artificij. Statua qualis
prius antiqui eſt operis, durat enin adhuc, & à Romanis colitur*, Alterum
Virilis Fortunæ idem fortaſſe eſt Templum quod Fortis Fortunæ nuncu-
pat Varro, qui ait: *dies Fortis Fortunę appellatus eſt ab Seruio Tullio* Lib. 10.
Rege, quod fanum Fortis Fortunę ſecundum Tiberim extra Vrbem Ro- Dec. 1.
mam dedicauit. Non igitur in Foro Boario. Fuit tamen prope illam
Aedem Bonæ Fortunæ, alia Fortis Fortunæ Aedes. De qua Liuius. *Car-
uilius Coſ. de reliquo ęre Aedem Fortis Fortunę de Manubijs faciendam
locauit prope Aedem eidem Deę ab Rege Seruio Tullio dicatam*.

Forum Piſcarium, & Olitorium. Cap. XXVI.

A BOARIO Foro exitus erat in Piſcarium; quod vt ait Var-
ro, ſecundum Tiberim fuit, vbi præter piſces varia vendeban- Vbi eſſet Forum Piſcarium.
tur. Spatium Fori ſe ipſum demonſtrat. Nam cum Boarium
ad pontem nunc S. Mariæ pertingeret: inde ſecundum Tibe-
rim Piſcarium protendebatur vſque ad Vrbis mœnia, vt alibi dixi, à Ca-
pitolio ad Tiberim deducta iuxta Templum S. Nicolai in Carcere, quæ
ætate Auguſti vix apparebant.

Id certo probat Forum Olitorium, vbi olerum copia, vt ait Varro,
quod Piſcario propinquum, nihilominus erat extra Vrbem. Id antea Ædes Spei.
oſtendi, ac perſpicue demonſtrat Liuius: ait enim, *Aedem Spei quę in*
Foro Olitorio eſt, fulmine ictam; quam poſtea ait fuiſſe *extra portam* Lib. 1. c. 4.
Carmentalem: Aequata, inquit, *omnia inter Salinas, & portam Carmen-* Dec. 3. l. 2.
talem in Templis Fortunę, ac Matris Matutę, & Spei extra portam. Por- Lib. 2. Annal.
ro hoc Spei Templum *vouerat Attilius primo bello Punico: poſtea Ger-
manicus Cęſar inſtauratum ſacrauit*, vt refert Tacitus.

Templum Iani Gemini inter Forum Olitorium, & Piſcarium fuit. Nec
certo exploratum eſt, quis primo Aedem illam Iano condiderit indicem
Pacis, ac Belli. Macrobius ante Sabinum bellum Aedem Iano locatam Quis Aedem Iani ſtruxerit.
aſſerit. Ouidius pulſis Sabinis aram, & ſacellum confeſtim poſitum. quod
Seruius confirmat; *Poſtquam*, inquit, *Romulus, & Titus Tatius in*
fœdera conuenerunt, Iano ſimulacrum duplicis frontis effectum quaſi ad 12. Aeneidem.
imaginem duorum populorum. Nec Plutarchus, quamquam hic de ſimu-
lacro

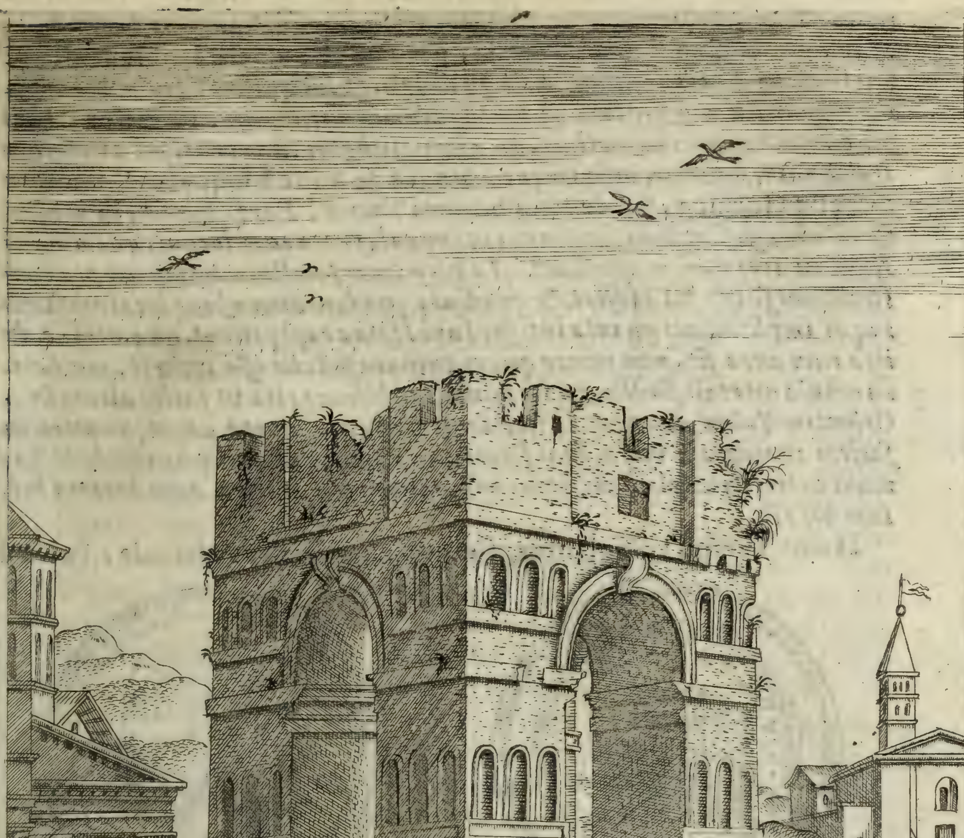
In vita Numæ. lacro loquitur, Numam Templi fecit auctorem. At Liuius de Numa
Lib. 1. *Ianum, inquit, ad infimum Argiletum, indicem Pacis bellique fecit; apertus vt in armis eſſe Ciuitatem: clauſus pacatos circa omnes populos ſigni-*
7. Æneid. *ficaret*. Et Seruius: *Sacrarium hoc, inquit, Numa Pompilius fecerat circa imum Argiletum iuxta Theatrum Marcelli, quod fuit in duobus breuiſſimis Templis*. Porro Iani *ſtatua*, vt ait Plinius, *dicata eſt digitis figuratis ad trecentorum ſexaginta quinque dierum notam*. Cæterum cum hoc Templum ad imum Argiletum, prope Theatrum Marcelli, ſub ra-
1. Faſt. dicibus Capitolij Liuius collocarit, non diſſentit Ouidius, qui Ianum alloquutus, ſic ait.

Cum tot ſint Iani, cur ſic ſacratus in vno es,
Hic vbi iuncta Foris Templa duobus habes?

At quæ fuerunt hæc duo Fora, inter quæ Ianus? Boarium interpretes, & Piſcarium intelligunt. Boarium enim à Circo Maximo pertinebat ad Tiberim. Huic adiunctum erat Piſcarium *ſecundum Tiberim*, vt ait Varro *ad Iunonium*: ideſt *ad Ianum*. Ianum enim, vt loco citato Macrobius *Iunonium* dicebant, quaſi non ſolum menſis Ianuarij, ſed menſium omnium ingreſſus tenentem. In ditione autem *Iunonis* ſunt omnes Kalendæ. Hæc Piſcarij, Boarijque Fori interpretatio non probatur. Nam Aedes Iani fuit extra portam Carmentalem: extra quam erat Forum
Templum Iani inter Forũ Olitorium, & Piſcariũ. Olitorium, vt ſupra docuimus. Itaque hoc Forum potius intelligendum eſt, vt Ianus eſſet inter Piſcarium, & Olitorium. Vbi aliud quoque Iani Templum fuit à Duillio extructum inſtauratum ab Auguſto, dedicatum à Tiberio. Tacitus: *Et Iano, inquit, Templum Tiberius dedicauit, quod*
Lib. 2. Annal. *apud Forum Olitorium C. Duillius ſtruxerat, qui primus rem Romanam proſperè mari geſſit, triumphumquè naualem de Pœnis meruit*. Sed hoc erat Templum Iani Quadrifrontis, vt habent Auguſti nummi apud Gulielmum Choultium; *cùm tamen geminum, ac bifrontem dedicauerit Nu-*
Lib. 7. Aeneid. *ma*. Seruius cum de Iano bifronte ſito ad Theatrum Marcelli dixiſſet; *Captis, inquit, Phaleris Ciuitate Thuſciæ, inuentum eſt ſimulacrum Iani cum frontibus quatuor. propter quod in Foro Tranſitorio conſtitutum eſt illis ſacrarium aliud. Quod nouimus hodieque quatuor portas habere*.
In vita Numæ. At illud Numæ apud Plutarchum dicitur νεὼς δίθυρος *Templum duarũ* portarum: *quod, inquit, Belli Ianuam vocant*. Et Virgilius:

Sunt geminæ belli portæ.

Templo ergo ſignoque Numæ immutato, extructa ſunt alia Templa quadrilatera Iano Quadrifronti. Vnum hodieque cernimus apud Aedem S. Georgij in Foro Boario. Quod illa ætate, vt ait Fuluius, Tranſitorium erat. Idque nomen poſtea, cum Iano tranſlatum eſt ad Forum
Iani Quadrifrõtes. Neruæ; quod deinceps Tranſitorium dictum.

IANI TEMPLVM

Quia cum quadrilaterum, & quadrifariam peruium haberet Iani Templum, Tranſitorium ab eius tranſitionibus nominabant; vt ſupra dixi, & reliqua eiuſmodi quadriformia, peruiaquè ædificia Iani ſunt dicti. Suetonius: *Ianos arcuſque cum quadrigis, & inſignibus Triumphorum per regiones Vrbis tantos, ac tot* Domitianus *extruxit*. P. Victor: *Iani per omnes regiones incruſtati, & adornati ſignis. duo præcipui ad Arcum*
Lib. 1. *Fabianum, ſuperior, inferiorque*. Neque de hoc eſt loquutus Procopius
Quod Forum niſi Olitoriū? de bello Gothico, ſed de Iano bifronti Numæ. *Foro*, inquit, *in medio, & ex aduerſo Capitolij ſacellum extat paulo ſupra eum locum, quem nunc Romani tres Parcas appellant. Id vero Iani ſacellum totum ex ęre conſtructum fuiſſe ſat conſtat, & quadrata quadam dimenſione locatum: tantaque amplitudinis quanta integri Iani ſtatua capi poterat, quæ vtique, & ipſa cum ænea ſit, non minor quam quinquepedalis eſſe apparet. per cætera omnia mortali ſimilis, capite duntaxat bifrons; ita vt facies altera in Orientem Solem diuergat, in Occidentem altera. Portæ vtrinque æneæ in faciem alterutram verſæ, quas ferme in pace, & proſperis rebus occludi Romani veteres quondam inſtituerunt, contraque aperiri, dum interea bellum his eſt.*

Huius Templi veſtigium exprimitur in numiſmatis Neronis. Porro à

Templo Iani via quædam adiuncta dicta eſt Ianus, in qua fœneratores, & trapezitæ habitabant, eiuſque partes ſummus, imus, medius Ianus di-
Li.1.Ep.1. ctæ. Horatius:

——— *hæc Ianus ſummus ab imo*
Prædocet ———

Lib. 2. de Offic. Cicero: *A quibuſdam optimis viris ad medium Ianum ſedentibus*. Et: *Ianus medius in Antonij clientela ſit*. Hic locus an eſſet ad Ianum bifron-
Philipp.6. tem, an ad quadrifrontem definire non auſim; potius tamen ad quadri-
Dec.4.l.4. frontem conſtituerem. In eodem Foro Iunonis Matutæ Aedes. Liuius: *Aedes Iunonis Matutæ in Foro Olitorio vota, locataque quadriennio ante à C. Cornelio Conſ. Gallico bello. Cenſor idem dedicauit.*

Demum *Columna Lactaria in Foro Olitorio dicta, quod ibi infantes alendos deferebant*, vt ſcribit Feſtus.

Alia

Alia circum Capitolium ſita. Cap. XXVII.

VELABRVM planiciem inter Capitolium, Palatinum, & Auentinum occupabat, in qua & Boarium Forum. Sed Velabrũ latius, quantum videlicet aquæ olim Tiberis effuſæ inundauerunt ſtagnantis inſtar paludis. Quibus exiccatis, & coercitis, nomen nihilominus loco manſit. De eo ſupra ſcripſimus, in quo fuiſſe ſepulchrũ Accæ Laurentiæ teſtatur Varro. In eodem Velabro fuit & Vicus Tuſcus. Nam Hetruſci, qui Porſena Rege venerant ad Vrbem, cum deinde iſſent oppugnatum Ariciam fuſi cæſiq; ſunt. Pars exigua Romæ excepti, curatique, hoſpitum, Vrbiſque charitate retenti ſunt. *His locus ad habitandum datus, quem deinde Tuſcum vicum appellarunt*, vt tradit Liuius. Dionyſius: *His*, inquit, *Senatus locum in Vrbe ad ædificandum dedit, vallem Palatinum inter, & Capitolinum colles, quatuor ferme ſtadijs*, hoc eſt paſſibus fere quingentis, *protenſam, qui vſque ad noſtram ætatem Tuſcus vicus Romana lingua vocatur, qua tranſitur à Foro in Circum Maximum*. Hæc ille, quibus patet amplitudo loci: & ambitus, opinor, non rectus vici proceſſus deſcribitur inter Forum Romanum, & Circum Maximum. At Varro ſcribit multo ante Romulum veniſſe Tuſcos auxilio contra Sabinum Regem, & Cœlium montem habitaſſe: ſed mortuo Cœlio Vibenna Duce, qui monti nomen dederat, ne nimis munita loca tenerent in planum deductos, & *ab eis*, inquit, *dictus vicus Tuſcus: & ideò ibi Vertumnum ſtare, quod is Deus Hetruriæ*. Idem ſenſit Tacitus. Nam cum de Cœlij, eiuſque copiarum aduentu non Romulo, ſed Tarquinio Priſco regnante, & mora in monte Cœlio dixiſſet; *Cætera*, inquit, *non ambigua ſunt, magnas eas copias per plana etiam, ac Foro propinqua habitauiſſe. Vnde Tuſcum vicum è vocabulo aduenarum dictum*. Cæterum cum in parte Velabri Tuſcus vicus eſſet; liquet, eumdem locum varias ob cauſas, varias etiam appellationes ſortitum. Nam quia olim lacunoſus vehebat nauiculas, *Velabrum*: quia deriuatis in fluuiũ aquis, Tuſcis habitationi fuit, *Tuſcus vicus eſt appellatus*.

Lib. 5.

Lib. 2. Dec. 1.

Antiq. l. 5.

Lib. 4. Antiq.

Vnde vico Tuſco nomen.

In fine Vici, vt aliàs dixi, ſtatua VERTVMNI fuit, ſiue à *conuerſis aquis inundantis fluminis*: ſiue, *quod hic eſſet Hetruriæ Deus*, vt ait Varro: ſiue *à perceptis fructibus vertentis anni*; quod addit Propertius. Aliam addit cauſam Aſconius, *quod eſſet inuertendarum rerum, ideſt mercaturæ Deus. Signum Vertumni*, inquit, *in vltimo vico Thurario eſt, ſub Baſilicæ angulo flectentibus ſe ad poſtremam dexterã partem*. Vicus Thurarius, ſiue Iugarius à porta Carmentali mittebat in Forum, & vico Tuſco iungebatur in Velabro. Sic cum Varro, alijque auctores dicant Vertumni ſignum fuiſſe in vico Tuſco, non diſſentiunt ab Aſconio, erat enim in fine vtriuſquè vici, vbi iungebantur. At quæ Baſilica, cuius meminit Aſconius? Sempronia videlicet, extructa vbi antea Aedes P. Africani. Liuius: *Tiberius Sempronius ex ea pecunia, quæ ipſi attributa erat, ponè Veteres ad Vertumni ſignum, laneaſque, & Tabernas coniunctas in publicum*

Statua Vertũni.

In 3. Orat. in Verr.

Baſilica Sẽpronia.

Dec. 5. l. 4.

cum emit, Baſilicamquè faciendam curauit, quæ Sempronia appellata eſt. Ideo multa ibi mercimonia. Nam Baſilicæ pro actis Iudicum, & antiquitus mercatorum extruebantur. Horatius quidem ad Vertumnum mittebat librum ſuum, eo ſcilicet vico vendibilem:

Li.1.Epiſt. Ep. vlt.

Vertumnum, Ianumque liber ſpectare videris:
Scilicet vt proſtes ſociorum pumice mundus.

Adiunxit Ianum. Erat enim Ianus via Templo Iani proxima, vt ſupra, celebritate vendentium frequens.

Argiletũ. Nec longe aberat ARGILETVM ſub Capitolio, ſiue ab Argilla, ſiue ab Argo Euandri hoſpite ibi ſepulto dictum, vt ait Varro. Sed Virgilio poſterior cauſa videtur probari:

Nec non & ſacri monſtrat nemus Argileti
Teſtaturque locum, & letbum docet hoſpitis Argi.

7. Æneid. Argileti ima pars deſinebat ad Theatrum Marcelli, vbi nunc Forum vulgò Montanarium: ſumma circa finem Velabri, & vici Tuſci. Seruius de Templo Iani: *Sacrarium hoc Numa Pompilius fecit circa imum Argiletum iuxta Theatrum Marcelli.* Sed aliter Martialis:

Lib. 1. Ep. 118.

Quod quæris, propiùs petas licebit:
Argi nempe ſoles ſubire letum.
Contra Cæſaris eſt Forum Taberna;
Illinc me pete ——————

Lib. 2. Ep. 17. Et:

Tonſtrix Suburræ faucibus ſedet primis,
Cruenta pendent quà flagella tortorum,
Argique letum multus obſidet ſutor.

Hæc ſine dubio pugnant. Nam Forum Cæſaris erat poſt Templum Pacis, vbi & principium Suburræ, longè à Theatro Marcelli. Aut ergo fuit duplex Argiletum, alterum ad radices Capitolij verſus Tiberim, alterum ad initium Suburræ: aut Seruius, vel Martialis errauit. Potius inferri poteſt, duo fuiſſe; niſi doctiores meliora proferant. Cum autem idem Poëta dixerit, ſuos verſus emi poſſe prope Forum Cæſaris, in capite Suburræ; ibi quoque videntur collocandæ Tabernæ, de quibus ait, alloquens librum ſuum:

Duplex Argiletũ. Li.1.Ep.4.

Argiletanas mauis habitare Tabernas,
Cum tibi parue liber ſcrinia noſtra vacent.

Eod. lib. Ep. 2. Eodemque loco librum ſupra collocauerat:

Limina poſt Pacis, Palladiùmque Forum.

At vicus Tuſcus non modo frequens mercibus, ſed etiam turpi queſtu infamis fuit, quare apud Horatium: *Tuſci turba impia vici:* & ſimilia apud Plautum.

Li.2.Sat.3. In Curcul. & Ciſtel.

Iam vero Liuius Aedes P. AFRICANI conſtituit prope VETERES. cui ſane locutioni non diſſimilis alia eſt, *ſub Veteribus, ſub Nouis.* Suetonius: *Bifariam laudatus eſt Auguſtus: Pro Aede D. Iulij à Tiberio, & pro Roſtris, ſub veteribus à Druſo Tiberij Filio.* Nec ſane laudabiliter id quidam explicant, *Pro Roſtris veteribus*, cùm fuerint etiam *noua* referente Aſconio; quid enim, *ſub*, reijcitur? Plautus: *ſub veteribus, vbi*

In eius vita c.100.

ſunt

ſunt qui dant, quiquè accipiunt fœnore. Subintellige ergo, Tabernis, aut alijs ædificijs peruetuſtis, in quibus fœneratores, & qui fœnori accipiunt verſantur. Varro: Curia *Hoſtilia, cuius id vocabulum, quod primus ædificauit Hoſtilius Rex ſub veteribus*. Idem: *Sub nouis dicta, pars in Foro ædificiorum: quod vocabulum eius peruetuſtum, vt nouæ viæ quæ via iam diu vetus*. Cicero: *Demonſtraui digito pictum Gallum in Mariano ſcuto Cimbrico, ſub nouis diſtortum eiecta lingua, buccis fluentibus*. Liuius: *Eodem tempore ſeptem Tabernæ, quæ poſtea quinque, & argentariæ, quæ nunc nouæ appellantur, arſere*. ſic apud eumdem, *pone veteres*, nempe Tabernas, vel domos veteres. Qui locus erat propinquus Foro verſus Circum Maximum, ibi enim Vertumnus. In Curc. act.4.ſc.1. Lib. 5. de ling. Lat. Lib.2. de Orat. Dec.3.l.5.

Quod ſpectat ad reliqua; Liuius, *Omnia*, inquit, *inter ſalinas, ac portam Carmentalem, cum Aequimelio, Iugarioquè vico latè vagatus ignis, ſacra, profanaq; multa abſumpſit*. Salinæ ſalis publici officinæ, ac receptacula fuere prope portam Trigeminam, & Forum Boariū verſus Auentinū. Dec. 3.

AEQVIMELIVM, Area domus Spurij Melij Foro item Boario propinqua, & vico Iugario, Capitolium verſus. Cicero: *Sp. Melij Regnū appetentis domus eſt complanata. Ecquid aliud æquum accidiſſe Melio populus Romanus iudicauit? nomine ipſo Aequimelij, ſtultitia pœna comprobata eſt*. Idem Liuius, qui & Melij vici mentionem fecit: *Lupus*, inquit, *Tuſco vico, atque inde Melio per portam Capenam prope intactus euaſerat*. Quare proximi fuere vici Tuſcus Iugarius, Melius. Pro domo ſua. Dec.1.l.4. Dec.4.l.3.

De porticibus Octauiæ, & Theatro Marcelli, alibi dicemus.

De eius Carceris ſede, *vbi nunc Marcelli Theatrum eſt*, quod ait Plinius, iam diximus, & Tullianum eſſe pernegauimus. Nec omittendum hoc loco eſt, Aedem S. Nicolai ibi conditam, etiam apud Eccleſiaſticos veteres ſcriptores dici *in Carcere*, non addito, *Tulliano*. Quare in Actis Alexandri III. Pontificis apud Cardin. Baronium leges *Oddo Diaconus Card. S. Nicolai in Carcere*. Iam vero eruditiore ſeculo, vtrumque paſſim vſurpatur, *in Carcere Tulliano*, aut ſolum *in Carcere*: & habent Bullæ Pontificum, quibus ſubſcripti ſunt Cardinales. In Bulla Clementis VIII. Canonizationis S. Hiacynthi *Benedictus Pater*, leges: *Ego Petrus S. Nicolai in Carcere Diaconus Card. Aldobrandinus*. In Bulla Canonizationis S. Philippi Nerij edita ab Vrbano VIII. *Rationi congruit*, leges; *Ego Carolus S. Nicolai in Carcere Diaconus Card. Pius*. In Bulla Sixti V. de prohibitione ad Arma, *Dum pro communi*, leges; *Ego F. Sfortia Card. Diaconus S. Nicolai in Carcere*. Et alibi compluries. Quare vetus appellatio iam diminuta quam vim habet, vt ibi dicatur fuiſſe Carcer Tullianus? Lib. 7. cap.36. Ann. ſal. 1159. Tomo 12. Bullarium Tom.3. Bullarium Tom.4. Bullarium Tom.2.

Ex priuatis ædificijs recenſeri poteſt domus MARII propè Forum Romanum. Plutarchus; *Domum*, inquit, *extruxit propter Forum, vel vt ipſe dicebat, ne clientibus ſuis eſſet longius ire, graue: vel quod ea re crederet fore, vt plures alij domum ſuam celebrarent*. Vicinior Capitolio domus Milonis, in Cliuo, vt ſupra. Domus Ouidij iuncta fuit Capitolio. Idem memoriæ mandauit. In vita Marij. Li.1.Triſt. Eleg.3.

O 3 *Hanc*

Hanc ego ſuſpiciens, & adhuc Capitolia cernens,
Quæ noſtro fruſtrà iuncta fuere lari:
Numina vicinis habitantia ſedibus, inquam,
Iamquè oculis numquam Templa videnda meis.

Coniuncta autem ædificia vt alibi ex Tacito memoraui, in altum edita ſolum Capitolij æquabant.

In coniurat. Catil. Domus D. BRVTI Foro propinqua. Saluſtius. *Ille eos in domum D. Bruti perducit quod Foro propinqua erat.*

Lib. 15. Annal. De Aedibus ATTICI Veſtini Conſulis quem, detecta multorum coniuratione, Nero quamuis innoxium occidit, idem Tacitus. *Quia Veſtinus imminentes Foro Aedes, decoraque ſeruitia, & pari ętate babet.* Id vero pro crimine habitum.

In Curc. Act. 4. ſc. 1. Demum placet in Plauto nonnulla aut iam explicata aut explicanda inſpicere.

a. *Qui periurum hominem vult conuenire, mitto in Comitium.*
b. *Qui mendacem, & glorioſum apud Cloacinæ ſacrum.*
c. *Dites damnoſos maritos ſub Baſilica quęrito.*
d. *Symbolarum collatores apud Forum Piſcarium.*
e. *In Foro infimo boni homines, atque dites ambulant.*
f. *In medio propter canalem, ibi oſtentatores meri.*
g. *Confidenteſquè, garruliquè & maleuoli. Supra lacum*
Qui alteri de nihilo audacter dicunt contumeliam.
h. *Sub Veteribus vbi ſunt qui dant, quiquè accipiunt fœnore.*
i. *Pone ædem Caſtoris, ibi ſunt, quibus credas male,*
l. *In Tuſco vico, ibi ſunt homines, qui ipſi ſeſe venditant.*
m. *In Velabro vel piſtorem, vel lanium, vel haruſpicem.*
Vel qui ipſi vortant, vel qui alijs ſubuerſandos præbeant;
n. *Dites damnoſos maritos apud Leucadiam Oppiam.*

a. Comitium iam diximus fuiſſe in Foro Romano ad radices Palatij.
b. *Venus Cluacina* prope Sacram viam colebatur, vbi factum fœdus inter Tatium Regem, & Romulum. Plinius. *Quippe ita*, inquit, *traditur: myrtea verbena Romanos, Sabinoſque, cum propter raptas Virgines dimicare voluiſſent, depoſitis armis purgatos in eo loco, qui nunc ſigna Veneris Cluacinæ habet. Cluere enim antiqui purgare dicebant.* (Lib. 15. cap. 29.)

Tres antiquæ Baſilicæ. c. Quænam Plauto ſignificetur BASILICA, planè ambigo. Tres enim ex antiquioribus Baſilicæ fuere, *Porcia*, *Sempronia*, *Opimia*. Porciam M. Porcius Cato Cenſor faciendam curauit. de qua Liuius: *Cato atria duo, Mænium, & Titium in Latomijs, & quatuor tabernas in publicum emit: Baſilicamque ibi fecit, quæ Porcia appellata eſt.* Plutarchus: *Multum etiam ei obſtrepuit, cum Baſilicam faceret, quam pecunia publica ſub Curia Foro adiunxit, & Baſilicam Porciam appellauit.* Aſconius: *Curia flagrauit, & item Porcia Baſilica, quæ erat ei iuncta, ambuſta eſt.* In ea Tribuni Ciuibus aures præbere ſoliti erant. Ex quibus liquet Baſilicæ locus, Curia enim erat in Foro ſub Palatio. Quod autem dicitur *Mœnij* atrium coëmiſſe; hic eſt ille Mœnius, qui vendito atrio, ac domo, (Dec. 4. l. 9. — In Catone maiore. — In Orat. pro Milone.)

vnam

vnam ſibi columnam fertur reſeruaſſe, vt ex ea, tignis ſupra impoſitis, & extrorſum proiectis, ludos in Foro, eiuſque poſteri ſpectarent. Vnde Mœniana, & Mœniæ columnæ celebre nomen. Iamuero Plautus floruiſſe exorto Punico bello ſecundo, & vita exceſſiſſe dicitur Catone Cẽſore. Gellius. *Bellum ſecundum aduerſus Pœnos ſumptum eſt. Atque non nimium longe M. Cato Orator in Ciuitate, & Plautus Poëta in ſcena floruerunt*. Lib. 17. cap. vlt. Nono quidem eius belli anno M. Marcello III. M. Valerio Læuino Coſs. Baſilicæ in Vrbe non erant, vt ait Liuius. Lib. 6. Dec. 3. Quare dubium, an Plautus Porciam Baſilicam viderit factam à Catone Cenſore, anno poſt circiter XXVI. Quam ſi vidit, nonniſi extrema ætate, parum idonea pangendis verſibus. Non paucis poſt annis facta eſt Baſilica Sempronia in Vico Tuſco; Et multo poſt Opimia in Foro prope Curiam, & Græcoſtaſim. An fuerit aliqua alia antiquior, quàm Porcia, eamquè Plautus intelligat mihi eſt ignotum. Ab hac ſubbaſilicani negociatores, & deambulantes in Baſilica. Idem.

Quorum odos ſubbaſilicanos omnes abigit in Forum. In captiuis. Act. 4. ſc. 1.

d. Iam *ſymbolarum collatores*, ideſt collectarum, portionumquè, quas pro ſe quiſque fert, quærendi apud Forum Piſcarium, vbi nempe variorum copia cibariorum venditioni expoſita.

e. *In Foro infimo:* in ima parte Fori alij degunt. f. alij verò in media ſecundùm *canalem*. Canales enim in medio Foro, ſicut & in vijs ſilice ſtratis poſiti erant, quibus flueret aqua. Canales in Foro, & vijs Vrbis. Vidi ego aliquot huiuſmodi viarum canales, cubitum fermè latos, factoſquè ex Tiburtino lapide à foſſoribus egeri. porro hi, qui circa canales Fori conſiſterent; homines pauperes, dicti *canalicolæ forenſes*, vt ait Feſtus. g. de lacu Curtio. h. Veteribus Tabernis. i. Aede Caſtoris. l. Tuſco vico dictum ſupra ſatis eſt.

m. *In Velabro* ſunt, qui vel piſtorem, vel lanium fraudant, vel alijs tradunt fraudandos. Ibi enim obſonia vendebantur. Horatius.

Cum ſcurris fartor, cum Velabro omne Macellum. Lib. 2. Ser. Sat. 3.

Nec inde aberant *haruſpices;* quippe qui Hetruſci vel in vico Tuſco parte Velabri, vel prope vicum habitabant.

n. *Leucadia Oppia* quid, aut vbi fuerit, egregij Interpretes eruditis videndum relinquunt, & verſum vt minime Plautinum, quamuis alij aliter legant, & ſentiant, amouendum putant. Vt me quoque, illis neſcientibus, neſcire non pudeat.

Fuerunt præterea in Vrbe alia quædam, præter ea, quæ deſcripſimus, Fora. *Suarium* in quo ſues vendebantur ad radices Quirinalis. *Archemorium*, ſiue Archimonium ad Aedem S. Nicolai de Archimonijs. Hæc duo recenſet P. Victor in regione ſeptima Viæ latæ. Forum *Cupedinis, à Cupedio*, vt ait Varro, *quod multis Forum Cupidinis à cupiditate*. nam hoc in Suburra, in qua cibaria venum exponebantur. Forum *Flaminium, & Iulium* pro locis negotiationis apud Feſtum, *ab eorum*, inquit, *nominibus, qui ea loca conſtituenda curarunt*. quæ duo Fora an Romæ fuerint, dubitari poteſt. Forum *Saluſtij*, Aedi S. Suſannæ propinquum, *Piſtorium* etiam *Diocletiani, Gallorum, Ruſticorum* recenſet P. Victor.

DE VRBE ROMA
LIBER TERTIVS.

Situs, & nomen Palatini Collis. Cap. I.

Lib. 4. de ling. Lat.

Vnde Palatini nomen.

POST Forum erigitur mons Palatinus, prima ſedes Vrbis, & poſtea Imperij. Varias nominis origines adducunt Varro, & Feſtus. *Quartæ regionis,* inquit Varro, *Palatium, quod Pallantes cum Euandro venerunt: aut quod Palatini, qui & Aborigines ex agro Reatino, qui appellatur Palatium, ibi conſederunt. Sed hoc alij à Palatia vxore Latini putarunt. Eumdem hunc locum à pecore dictum quidã putant. Itaque Næuius Balantium appellat.* Feſtus: *Quod ibi paſcens pecus balare conſueuèrit: vel quod palare, ideſt errare ibi pecudes ſolerent.* Alij quod *ibi Hyperborei Filia Pallanto habitauerit,* quæ ex Hercule Latinum pepererit. Alij eumdem quod *Pallas ibi ſepultus ſit* exiſtimant appellari. Demum Virgilius, quod Arcades cum eò

8. Æneid. veniſſent Euandro Duce:

Delegere locum, & poſuere in montibus Vrbem,
Pallantis proaui de nomine Pallanteum.

Mamertinus in Genethliaco Maximiani: *Primam in ea ſedem Numinis veſtri, ſanctum illud, venerandumquè Palatium Regem aduenam condidiſſe. Principem illum tui generis, ac nominis Herculem Pallantea mœnia adijſſe victorem, & parua licet tunc Regia, ſumma tamen Religione*

Situs, & fines Palatini.

ſuſceptum futuræ Maieſtatis dediſſe primordia, vt eſſe poſſit domus Cæſarum, quæ Herculis fuiſſet hoſpitium. Fines Palatini Collis exurgentis è vallibus ipſi ſe ſe produnt. A Septemtrione clauditur Foro Romano, &

anti-

antiquo Velabro, ſeu valle ipſum interiacente, & Capitolium. Ab Occaſu valle inter Palatium, & Auentinum ſita, vbi olim Circus Maximus. A meridie valle inter eumdem Palatinum, & Cœlium intermedia, in qua olim Septizonium Seueri, viæquè Appiæ fines. Ab ortu via olim Sacra, & planicie, quæ Palatio adiacet, Cœlio, Eſquilino, & Quirinali. Forma paulo longior quadrata: olim fortaſſe rotundo propior. In eo primum ſpectandæ Aedes Auguſtales.

Palatium Cæſarum. Cap. II.

AEDIBVS Cæſarum dedit nomen Palatinus. Dion: *Imperatoris*, inquit, *Aedes Palatium nominatur, non quòd ita aliquando decretum ſit, ſed quod in Palatino Auguſtus Cæſar habitabat, ibique prætorium eius erat, ac domus eius ab eo monte, propterea quod ibi quondam Romulus habitabat, multũ ſplendoris accepit; ideoquè etiamſi alibi Imperator domicilium ſuum habeat, tamen id quoque Palatij nomen obtinet.* Domus autem Romuli, vt aliàs dixi ex Plutarcho, fuit ad pulchri littoris gradus, qui locus imminebat, deuexuſque erat in vallem, in qua conditus poſtea eſt Circus Maximus contra Auentinum. At Cæſarum Aedes modicæ primò ſub Auguſto, poſtea in eximiam amplitudinem à ſucceſſoribus auctæ ſunt. Ille cùm habitaſſet *primò iuxta Romanum Forum in domo, quæ Calui Oratoris fuerat, poſtea in Palatio; ſed nihilominus Aedibus modicis Hortenſianis, & neque laxitate neque cultu conſpicuis; vt in quibus porticus breues eſſent Albanarum columnarum, & ſine marmore vllo, aut inſigni pauimento conclauia: ac per annos amplius quadraginta eodem cubiculo hyeme, & æſtate manſit.*

Lib. 53. — Sueton. in vita c. 72.

In huius parte domus *Templum APOLLINIS* Palatini *excitauit, quam fulmine ictam deſiderari à Deo Aruſpices pronunciarunt: editam, & gradibus ſublatam.* Ouidius:

Inde timore pari gradibus ſublimia celſis
Ducor ad intonſi candida Templa Dei.

Additæ porticus cum Bibliotheca Latina, Græcaquè. Idemquè Auguſtus libros Sibyllinos *delectu habito condidit duobus forulis auratis ſub Palatini Apollinis baſi.* Huius ſtatuæ auctorem facit Scopam Plinius. Meminit, & Dion eius Templi: *Apollinis*, inquit, *in Palatio Templum, & Bibliothecas perfecit* Auguſtus, *& dedicauit.* De iiſdem Ouidius:

Quæque viri docto veteres fecere, nouique
Pectore, lecturis inſpicienda patent.

Propertius de Porticu:

Quæris cur veniam tibi tardior? aurea Phœbi
Porticus à magno Cæſare aperta fuit.
Tantam erat in ſpeciem pœnis digeſta columnis,
Inter quas Danai fœmina turba ſenis.

Quod explicat Ouidius:

Templum Apollinis Palatini. — Sueton. in vita c. 29. — Lib. 3. Triſt. El. 1. — Sueton. in vita c. 31. — Lib. 36. cap. 5. — Bibliotheca Auguſti. — Lib. 3. Triſt. El. 1. — Lib. 2. El. 31. — Ibid.

Signa peregrinis vbi ſunt alterna columnis
Belides, & ſtricto ſtat ferus enſe pater.

Ibidem Apollinis ſtatua.

Ibid. *Hic equidem Phœbo viſus mihi pulchrior ipſo*
Marmoreus tacita carmen hiare lyra.
Atque aram circum ſteterant armenta Myronis
Quatuor artificis viuida ſigna boues.

Dein Templum interius.

Dum medium claro ſurgebat marmore Templum,
Et patria Phœbo carius Ortygia.
Auro ſolis erat ſupra faſtigia currus,
Et valuæ lybici nobile dentis opus.
Altera deiectos Parnaſſi vertice Gallos:
Altera mœrebat funera Tantalidos.
Deinde inter matrem Deus ipſe, interque ſororem
Pythius in longa carmina veſte ſonat.

Hæc fuere Templi ornamenta, quorum non poſtremum *Dactyliotheca fuit, quam Marcellus Octauia genitus in Palatina Apollinis Aede conſecra-*
Lib. 37. *uit*, vt ait Plinius. Et aureæ Cortinæ, de quibus Suetonius: *Argenteas*
cap. 1. *ſtatuas olim ſibi poſitas conflauit omnes, ex quibus aureas Cortinas Apol-*
In Aug. *lini Palatino dicauit.* Et Lychnus, de quo Plinius: *Placuere, & Lychnuchi*
cap. 52. *penſiles in delubris, aut arborum modo mala ferentium lucentes. Quale*
Lib. 34. cap. 3. *eſt in Templo Apollinis Palatini. Quod Alexander Magnus Thebarum ex-pugnatione captum in Cime dicauerat eidem Deo.* Denique vt Templum Martis Vltoris votum, & poſtea factum eſt propter Philippenſe bellum:
Li. 4. Eleg. ſic Aedes Apollinis Palatini, Propertio referente, occaſione Actiaci bel-
El. 6. li deſtinata eſt, atque condita. *Aedificium,* vt ait Ioſephus *admirandis*
De bello *opibus exornatum, cum ante apud Actium vetus Apollinis Templum Au-*
Iud. lib. 2. cap. 4. *guſtus ampliaſſet.* In hac Aede referente Horatio etiam Poëtæ ſua carmina recitabant.

Lib. 1. Sat. *Quæ nec in Aede ſonent certantia Iudice Tarpa,*
Sat. 10. Et: *Spectamus vacuam Romanis vatibus Aedem.*

Li. 1. Epiſt. Ep. 2. In eodem Auguſti Palatio Aedes VESTÆ dedicata eſt ex decreto &
Li. 4. Faſt. auctoritate Senatus. Teſtis Ouidius:

Aufert Veſta diem, cognati Veſta recepta eſt
Limine: ſic iuſti conſtituere Patres.
Phœbus habet partem, Veſtæ pars altera ceſſit,
Quod ſupereſt, illis tertius ipſe tenet.
State Palatinæ laurus, prætextaque quercus,
Stet domus, æternos tres habet vna Deos.

Nec ſolum Ouidius eo loco alijſquè, meminit quercus, & laurus affixæ auguſtis poſtibus, ſed Plinius, Valerius, Dion, alijque meminerunt. Nam
Li. 16. c. 4. *Laurus*, teſte Plinio, *gratiſſima domibus ianitrix Cæſarum, Pontificum-*
Lib. 2. c. 3. *que, quæ ſola domos exornat, & ante limina excubat.* Lauro autem ſu-
Lib. 53. Lib. 15. perpoſita eſt, teſte Dione, *Quercea Corona*, data clementiæ Auguſti, ac
cap. 30. dein-

deinceps aliorum Imperatorum. Hæc autem cum daretur ob ſeruatos Ciues, Auguſto, ac cæteris data eſt, perinde quaſi non ſolum Ciues, ſed genus humanum ſeruaſſent vniuerſum. Quas coronas, & titulos multa veterum Auguſtorum numiſmata teſtantur. Id.loc.cit.

Cæterùm cum arſiſſet Palatium, ab Auguſto refectum eſt. Suetonius: *Ex qua ſumma pretioſiſſima Deorum ſimulacra mercatus vicatim dedicabat, aliaque in reſtitutionem Palatinæ domus incendio abſumptæ:* Dion: *Cum forte Palatium incendio periiſſet, refectam domum Auguſtus totam publicam eſſe iuſſit: ſiue quod ad eam ædificandam populus pecuniam contuliſſet, ſiue quod Pontifex Maximus eſſet, vt ſimul in proprijs, ac publicis ædibus habitaret.* Adiecit ibi Arcum in honorem patris. Plinius: *Ex honore apparet in magna auctoritate habitum Lyſiæ opus, quod in Palatio ſuper Arcum Diuus Auguſtus honori Octauij Patris ſui dicauit, in Aedicula columnis adornata: ideſt quadriga, curruſquè, & Apollo, ac Diana ex vno lapide.* Palatium incenſum, & refectum. Lib.55. Lib.36. cap.4.

Poſt Auguſtum, auctum eſt Palatium DOMO TIBERIANA, quam Tiberius habitauit, aut etiam ſtruxit, quamuis id ſilentio ſuppreſſerit Suetonius, cum opera Tiberij referret. Hanc autem Circum Maximum, & Auentinum ſpectaſſe conijcitur ex Tacito, Suetonio, Plutarcho. Nam vt refert Tacitus: Galba ſacrificante pro Aede Apollinis, Otho, qui in eum coniurauerat, digreſſus *per Tiberianam domum in Velabrum, inde ad Milliarium aureum ſub Aedem Saturni* perrexit. Plutarchus: *Per Tiberij*, inquit, *domum, quam vocant, deſcendit in Forum.* At Suetonius. *Quaſi venalem domum inſpecturus abſceſſit, proripuitque ſe poſtica parte Palatij ad conſtitutum.* Poſticam Palatij partem nuncupat, quam alij domum Tiberianam; An eamdem intelligit, cum de Claudio ſcribit? *ægre, nec niſi poſtico euadere in Palatium valuerit.* Nec mirum, ex ea Othonem veniſſe in Velabrum, quod Circo Maximo iungebatur, ideoque rectè infertur, anticam Palatij partem, eiuſque gradus, atque veſtibulum fuiſſe conuerſa ad Sacram viam, & Templum Pacis. In Tiberiana domo, vt refert Iulius Capitolinus, habitauit Antoninus Pius, *Cum Apollonium*, inquit, *quem Chalcide acciuerat ad Tiberianam domum, in qua habitabat, vocaſſet.* Idem Pius Marcum Conſulem deſignatum eodē auctore *in Tiberianam domum tranſgredi iuſſit, & aulico faſtigio renitentem ornauit.* Marci Frater *L. Verus educatus eſt in domo Tiberiana,* vt idem ſcriptor affirmat. Et poſtea: *quem ſagis fuco tinctis coopertum in Tiberianam ad ſe adduci iubebat.* Videtur & ibi fuiſſe Bibliotheca Principum, & libri præſertim ad Imperium pertinentes. Nam Vopiſcus in vita Probi teſtatur, *vſum ſe præcipuè libris ex Bibliotheca Vlpia: Item ex domo Tiberiana.* Dion. *conſcendit Palatium*, ignis, *vbi adeo multa exuſta ſunt, vt* γράμματα τὰ τῇ ἀρχῇ προσήκοντα *libri ſcripturęque ad Imperium pertinentes, omnes ferè interierint.* Quamuis autem vergeret ad Circum, & Auentinum, proſpectum nihilominus habebat in Forum, & Capitolium. Suetonius de Vitellio, cùm ab eius militibus Capitolini Iouis Templum incederetur. *Cum*, inquit, *& prælium, & incendium è*

Domus Tiberiana. In vita cap.47. Lib. I. Hiſt. In eius vita cap.18. In eius vita. In eius vita. Lib.73.in Comm. In vita cap.15.

Tibe-

Tiberiana proſpiceret domo. Sed cum pars eſſet Palatij, fere eius nomine comprehenditur, vt apud Dionem vidimus. Iulius Capitolinus cum dixiſſet Apollonium Marci magiſtrum vocatum à Pio in domum Tiberianam, in qua habitabat, venire noluiſſe; ſubdit, *Riſit eum Pius dicens: facilius fuit Apollonio à Chalcide Romam venire, quàm à domo ſua in Palatium*.

Caius auget Palatium. Poſt Tiberium Caligula Palatium maximè amplificauit: Suetonius. *Partem*, inquit, *Palatij ad Forum vſque promouit, atque Aede Caſtoris, & Pollucis in veſtibulum transfigurata*. Igitur, dicet aliquis, frons Palatij ſpectabat Forum, quò pertinebat veſtibulum, non autem Sacram viam, & Templum Pacis, vt diximus. Verum id ex verbis Suetonij non rectè infertur. Hoc enim Caligulæ veſtibulum inuſitatum fuit, eoque mortuo, Templo Caſtorum ſua forma reſtituta eſt, conſeruato Palatij additamento. *Reſtituit*, ait Dion, *Templum ſuum Geminis* Claudius Caij ſucceſſor. Et fortaſſe de alio Palatij veſtibulo idem Suetonius loquitur, de eodem Caio ſcribens. *Stetitque in veſtibulo ædium Kalend. Ianuarijs ad captandas ſtipes*. Cæterum quod ad incrementum Palatinæ domus ſub Caio ſpectat; Plinius eam comparat cum domo Neronis, quæ tota ſtabat in Vrbe. *Bis*, inquit, *vidimus Vrbem totam cingi DOMIBVS Caij, & Neronis*. Suetonius longiſſimas porticus illi attribuit. *Ideoquè*, inquit, *Caius magna parte noctis, vigiliæ cubandique tædio nunc thoro reſidens, nunc per longiſſimas porticus vagus inuocare identidem, atque expectare lucem conſuerat*. Idem Caius, ſcribente Dione, *in Palatio ſibi properato Templum poſuit, in quo cum ſtatuiſſet Iouis Olympij ſimulacrum ſuam in effigiem commutatum collocare, id perficere non potuit*. De eodem Templo Suetonius. *Templum nomini ſuo proprium, & Sacerdotes, & excogitatiſſimas hoſtias inſtituit In Templo ſimulacrum ſtabat aureum iconium: amiciebaturque quotidie, veſte quali ipſe vteretur*. At Templorum Græcanicorum, vt ait Ioſephus *nullum inſpoliatum reliquit, & omnes inſignis artificij tabulas, atque ſtatuas edicto ad ſe comportari imperauit, quidquid vbiquè terrarum pulchri eſſet in pulcherrimo loco, hoc eſt Romana ſede ſpectari debere dictitans. His ſpolijs Palatium ſuum, & hortos exornauit, alioſque receſſus per Italiam*. Idem Ioſephus ibidem ſic ait: *Contulerunt ſe ad ædes Germanici, cuius filium Caium tum necauerant: Hæ fuerunt contiguæ Palatio: quod ita vnum erat, vt tamen excultum eſſet ædificijs per partes à ſingulis Imperatoribus, quorum appellationem retinebat*.

Lib. 60. In vita cap. 41. Lib. 36. cap. 15. In vita cap. 50. Lib. 60. In vita Cal. c. 22. Lib. 19. antiquitatū Iudaic. c. 1

Arſit Palatium ſub Nerone Claudij, qui Caio ſucceſſerat, ſucceſſore: Tacitus. *Neque tamen*, inquit, *ignis ſiſti potuit, quin & Palatium, & domus, & cuncta Circum haurirentur*. Idemque teſtatur Dion. Arſit hoc incendio Templum Augusti ibi à Liuia ædificatum. Plinius: *In Palatij Templo, quod fecerat D. Auguſto coniux Auguſta*. Paulo poſt, *donec id delubrum incendio conſumptum eſt*. Tum Nero qui domum auream & multa in Vrbe ſua pecunia extruxit, Palatium quoque magnificentiſſime reficiendum curauit. Non habeo hac ſuper re verba ſcriptoris. Sed

Lib. 15. Annal. Lib. 62. in Nero. Lib. 12. cap. 19. Nero Palatium incenſum reficit.

Sed qui id neget, neget Solem in meridie. Indicat Tacitus, qui poſtea, Lib. 15.
ſic de Nerone. *Tigillinum, & Neruam ita extollens, vt ſuper triumphales in Foro imagines, apud Palatium eorum effigies quoque ſiſteret.* Annal.
Igitur iam refectum. Idem, Galba iam Principe; *circumſteterat*, inquit, *interim Palatium publica expectatio magni ſecreti impatiens*. Ibidem: *Otho in Palatium vectus*. An Veſpaſianus, qui deformem Vrbem incendijs ac ruinis inſtaurauit: Et Titus Filius, ſub quo Romæ fœdum incendium per triduum fuit, Palatium vel refecerint, vel auxerint, atque exornauerint, mihi non liquet. Lib. 1. Hiſt.

Domitianus in immenſum amplificauit, exornauitque. Plutarchus; In vita Poplicolæ. *Qui*, inquit, *Capitolij magnificentiam admiratur*. εἰ μίαν ἴδοιεν οἰκίας δομιτιανοῦ στοὰν, ἢ βασιλικὴν ἢ βαλανεῖον, ἢ παλλακίδων δίαιταν: *ſi vnam videat in* DOMITIANI DOMO *Porticum, vel Baſilicam, vel Balneum, vel Pellicum diætam* (gynæceum, & domicilium fœminarum, an cœnationem?) quaſi æqua videns Capitolia, admirationem deponet. Et hæc feciſſe Domitianum, conſtat ex ſequentibus. *gaudes cum in ædificia omnia profundas, qui vt Midas ille, omnia tibi aurea fieri, & gemmea cupis*. Suetonius: *ſolicitor in dies, porticuum, in quibus ſpatiari conſueuerat, parietes Phengite lapide diſtinxit; è cuius ſplendore per imagines quidquid à tergo fieret, prouideret*. Maiora Poëtæ proloquuntur. Martialis negat ante fuiſſe commodam conuiuarum ſedem.

Domitiani domus, vt Tiberiana domus addita Palatio.

In vita Domitian. cap. 15.

Qui Palatinæ caperet conuiuia menſæ,
Ambroſiaſquè dapes, non erat ante locus. Lib. 8. Ep. 39.

Idem externis, & laudatis ædificijs ſublimius, & pulchrius, & Cœlo par oſtendit.

Lib. 8. Ep. 36.

Regia Pyramidum, Cæſar, miracula ride;
Iam tacet Eoum barbara Memphis opus.
Pars quota Parrhaſiæ labor eſt Mareoticus aulæ;
Clarius in toto nil videt Orbe dies.
Septenos pariter credas aſſurgere montes,
Theſſalicum breuior Pelion Oſſa tulit.
Aethera ſic intrat, nitidis vt conditus aſtris
Inferiore tonet nube ſerenus apex.
Et prius arcano ſatietur lumine Phœbi,
Naſcentis Circe quàm videt ora patris.
Hoc Auguſte tamen, quæ vertice ſydera pulſat,
Par domus eſt Cœlo, ſed minor eſt domino.

Statius: Syluar. l. 4. in epulo Domitiani.

Tectum auguſtum, ingens, non centum inſigne columnis
Sed quantæ ſuperos, Cœlùmquè Atlante remiſſo
Suſtentare queant ſtupet hoc vicina Tonantis
Regia, tequè pari lætantur ſede locatum
Numina, ne magnum properes aſcendere Cœlum.
Tanta patet moles, effuſæque impetus aulæ,

Libe-

Liberior campi multumque amplexus aperti,
Aethereo & tantum Domino minor. ille penates
Implet, & ingenti genio iuuat, æmulus illic
Mons Lybis, Iliacuſquè nitent, & multa Syene,
Et Chios, & glauca certantia Doride ſaxa,
Lunaque portandis tantum ſuffecta columnis.
Longa ſuper ſpecies; feſſis, vix culmina prendas
Viſibus, auratique putes laquearia Cœli.

Palatij ornamenta. Lib. 15. Annal. Nec ſolum tam varijs marmorum ſeu glebis, ſeu cruſtis omnia diſtinguebantur, ſed argento, auro, ac gemmis. Argenti, aurique mentionem ſupra fecit Plutarchus. aurum item ac gemmas conijcias ex Tacito: *In qua,* inquit, Domo Neronis, *haud perinde gemmæ, & aurum miraculo eſſent, ſolita pridem, & luxu vulgata.* Si hæc vſitata in ædibus Ciuium, multo magis in Palatio Principis. Multas eiuſmodi gemmas, ſed præſertim in pocula conflata conformatas Traiano Principe in Capitolium

Lib. 12. Ep. 15. tranſlatas teſtatur Martialis:

Quidquid Parrhaſia nitebat aula,
Donatum eſt oculis, Deiſque noſtris.
Miratur Scythicas virentis auri
Flammas Iuppiter, & ſtupet ſuperbus
Regis delicias, graueſque luxus.

Lib. 36. cap. 5. Plinius delubrum ſtatuit in Palatio, quod videlicet, vt placet Seruio, ſub vno tecto plurima complexum eſt Numina. *Romæ*, inquit, *eius opera ſunt, Latona in Palatij delubro.* LARARIVM, aut ego fallor, intelligit. Hoc autem duplex fuit, Lampridius in Alexandro: *Virgilij imaginem cum Ciceronis ſimulacro in ſecundo Larario habuit: vbi & Achillis, & magnorum virorum. Alexandrum vero magnum inter Diuos, & optimos in Larario maiore conſecrauit.* Vnius meminit Capitolinus in Marco, *Vt imagines magiſtrorum aureas in Larario haberet.*

Frons, & gradus Palatij. Iam vero quia nondum de gradibus deuexis in Sacram viam, verſus Arcum Titi dictum eſt, pro certo habendum, GRADVS, & FRONTEM Palatij ex ea parte fuiſſe, quòd inde in Palatinum Collem, ipſaſquè Cæſarum Aedes aſcendebatur. Tacitus.

3. Hiſtor. *Interclusum alterum iter; idque ſolum quod in Sacra via pergeret, patebat. Tum conſilij inops*

Ep. 71. l. 1. *in Palatium redijt.* Martialis:

Quæris iter? dicam: vicinum Caſtora canæ
Tranſibis Veſtæ, Virginèamque domum.
Inde ſacro veneranda petes Palatia cliuo,
Plurima qua ſummi fulget imago ducis.

Loc. cit. Paria ſcripſit Ouidius:

Hæc eſt à Sacris quæ via nomen habet.
Hic locus eſt Veſtæ, qui Pallada ſeruat & ignem,
Hæc fuit antiqui Regia parua Numæ.
Inde petens dextram, Porta eſt, ait iſta Palati,
Hic ſator, hoc primum condita Roma loco eſt.

Dion.

Dion. *Ducunt via Sacra, vt perducant in Palatium*. Idem de Vitellio: *Cæſarem è Palatio, vbi magnas voluptates ceperat, deducunt, trahuntque via Sacra*. Herodianus: *Raptum Palladium Veſtales Virgines media Sacra via in aulam Imperatoris tranſtulerunt*. Gradus Palatij memorantur à Suetonio in Nerone: *Proquè Palatij gradibus Imperator conſalutatus*. Ab eodem in Vitellio: *Statimquè pro gradibus Palatij apud frequentes milites*. A Dione in Traiano: *Plotina vxor Palatium aſcendens ex gradibus ad Populum conuerſa*. De AREA ante Palatium, Theatri capace, & porticu inibi extructa: Ioſephus: *extructa*, inquit, *ante Regiam ſcena, conueniunt eò ſpectatum Romanorum nobiles. Deinde vero: conſedit*, Caius, *inter amicos in theatro, quod compactile inſtaurabatur per ſingulos annos hoc modo. Duas habet Ianuas: alteram verſus ſubdiualem aream, alteram verſus porticum, per quam actores ingrediebantur, & egrediebantur*. VESTIBVLI Palatini meminit Gellius: *In veſtibulo*, inquit, *Aedium Palatinarum omnis ferè ordinum multitudo operientes ſalutationem Cæſaris conſtiterant*. Ex quo deprehenditur laxitas loci. De eodem Suetonius: *Dicitur etiam vidiſſe quondam per quietem ſtateram in media parte veſtibuli Palatinæ domus poſitam examine æquo*. De PORTICIBVS Iulius Capitolinus in Pertinace. *Ingreſſique porticus Palatij vſque ad locum, qui appellatur Sicilia:* ſed apud P. Victorem, impreſſione Aldi, Suelia: fortaſſe *Subuelia*. Velia enim celſa pars Palatini Collis. An Porticus Sicilia dicitur, ſicut de Auguſto ſcribit Suetonius? *Erat illi locus in edito ſingularis, quem Syracuſas, & τεχνόφυον vocabat*.

Lib.77. in Antonin. Carac. | Lib.65. in Vitellio. | Lib. 1. | Cap. 8. | Cap.15. | Lib. 18. Iud. Antiquit.c.1. | Area, Veſtibulum, Porticus Palatinæ. | In Veſpaſ. cap.25. | In vita cap.72.

Ibidem COENATIO IOVIS, vt apud Plutarchum Lucullus, *Cœnabimus in Apolline*, ideſt in *Triclinio, & Cœnatione Apollinis*. Quibus nempe appoſita eorum Deorum præcipua ſimulacra atque imagines nomen fecerant. Sic in eodem Palatio Diætæ MAMMEAE, ideſt Cœnationes ab Alexandro Seuero nomine matris inſignitæ. Lampridius in eius vita. *In matrem Mammeam vnice pius fuit, ita vt Romæ in Palatio faceret diætas nominis Mammeæ, quas imperitum vulgus hodie ad Mammam vocat*. Ibidem Cœnatio Domitiani MICA nomine de qua Martialis:

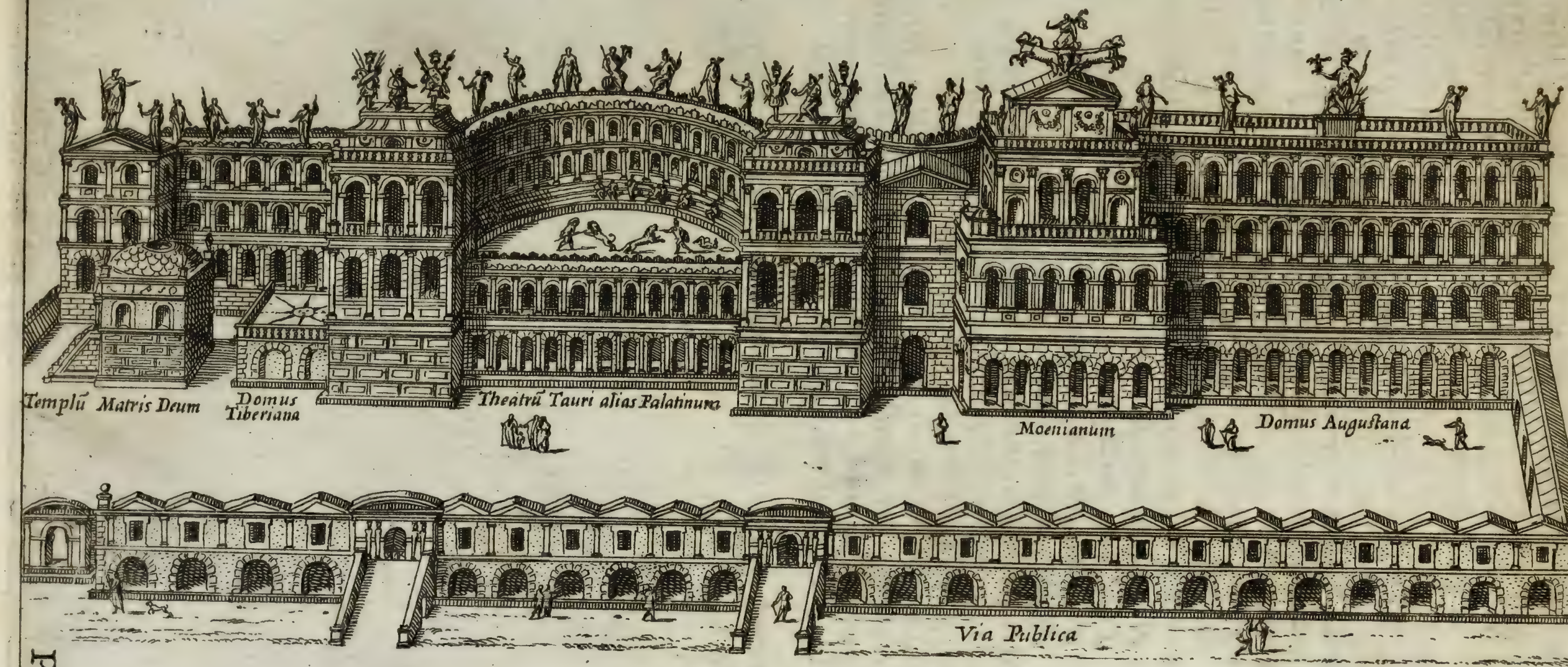
Lib. 1. Ep.59.

Mica vocor. quid ſim cernis? Cœnatio parua.
Ex me Cæſareum proſpicis ecce tholum.
Frange thoros; pete vina, roſas cape: tingere nardo
Ipſe iubet mortis te meminiſſe Deus.

HERMAEVM, aliam Palatij diætam, ſeu Cœnationem Mercurij, vocat Suetonius in Claudio. *In diætam cui nomen eſt Hermæum, receſſerat*. Ibidem TRICLINIA verſatilia è quibus vnguenta, & flores effunderentur. Lampridius in Heliogabalo; *Oppreſſit Triclinijs verſatilibus paraſitos ſuos violis, & floribus ſic, vt animam aliqui efflauerint, cum eripi ad ſummum non poſſent*. Idem, eodem auctore, *ſtrauit, & Triclinia de roſa, & lectos, & porticus, & ſic per ea ambulauit, idque omni florũ genere, lilijs, violis, hyacinthis, & narciſſis*. Maximum numerum Aularum, Cap.10.

rum, Conclauium, Cubiculorum indicant illa Plinij iunioris ad Traia-
num. *Nullæ obiices, nulli contumeliarum gradus, ſuperatiſque iam mil-
le liminibus, vltra ſemper aliqua dura & obſtantia.* De VIRIDARIO
Lampridius. *Montem Niuium in viridario domus æſtate fecit* Heliogaba-
Lib. 19. Iud. antiq. cap. 1. lus aduectis niuibus. De BALNEIS Palatinis Ioſephus: *Mox vbi
regiam ingreſſi ſunt, deflexit ad infrequentem quandam cryptam ducen-
tem ad Balineas.* Has deinde admirabilius Domitianus extruxit, ac de-
inde Heliogabalus. Lampridius in eius vita: *Lauacrum publicum in
Plateæ Palatij. ædibus aulicis fecit, ſimul & palam populo exhibuit.* De Plateis marmo-
re ſtratis idem in eodem: *ſtrauit & ſaxis Lacedæmoniis, ac porphyreticis
plateas in Palatio, quas Antonianas vocauit, quæ ſaxa vſque ad noſtram
Turris. memoriam manſerunt, ſed nuper eruta, & erecta ſunt.* De excelſa *turri*
ab Heliogabalo exædificata idem: *Fecerat & altiſſimam Turrem ſubſtra-
tis aureis, gemmatiſquè ante ſe tabulis ex qua ſe præcipitaret, dicens etiam
mortem ſuam pretioſam eſſe debere.* Sed hæc in Palatio an alibi ponenda
eſt? probabilius in Palatio, in quo habitans ſuperuenientibus coniuratis
Atrium. ſe præcipitando eriperet. De Atrio, quod Seuerus transferre voluit con-
tra Cœlium Montem, & Templum nunc S. Gregorij, Spartianus in Se-
uero: *Niſi abſente eo per Præfectum Vrbis medium ſimulacrum eius eſſet
locatum, aditum Palatinis ædibus, ideſt Regium atrium ab ea parte face-
re voluiſſet.* Non fecit, ſtructo in ſubiecta valle Septizonio. De Porti-
Porticus. cu ſtabuli Vopiſcus in Carino. *quos in Palatio circa Porticum ſtabuli pi-
ctos vidimus.* De marmoreis cruſtis, & ornamentis Lampridius in Ale-
xandro: *Alexandrinum opus marmoris de duobus marmoribus, hoc eſt
porphyretico, & Lacedæmonio primus inſtituit in Palatio exornatis.* Au-
ctor Panegyrici ad Conſtantinum: *Ne contemnerent qui viderent deam-
bulare, & tantum in illo Palatio marmoratis parietibus incedere.* De Do-
Amplitudo. mus amplitudine, innumeriſque conclauibus Plinius in Panegyr. *Nullæ
obiices, nulli contumeliarum gradus, ſuperatiſquè iam mille liminibus vl-
tra ſemper aliqua dura, & obſtantia.* Videtur & titulus Palatio à Nerua
Titulus Palatij. inſcriptus, ARX PVBLICARVM AEDIVM. Idem ibidem:
*Magno quidem animo parens tuus hanc ante hos Principes Arcem publi-
carum Aedium nomine inſcripſerat; Fruſtra tamen, niſi adoptaſſet, qui
habitare vt in publicis poſſet. Quam bene cum titulo iſto moribus tuis con-
uenit? quamquam omnia ſic facis, tamquam non alius inſcripſerit.* Ita-
que poſt Domitianum amplioribus ſemper ornamentis Palatium inſtru-
ctum eſt. An Traianus quidquam adiecerit, cum dubitem, affirmare
non auſim. Plinius in Panegyrico: *At quam magnificus in publicum es?
Hinc Porticus, inde delubra occulta celeritate properantur.* Sed aliquis
Porticus Fori Traiani intelliget.

Palatium iterum incenſum, & refectum. Sub Commodo, tertio conflagrauit. Dion. *Incendium noctu exci-
tatum è quibuſdam Aedibus ad Templum Pacis peruenit: conſumptiſque
Tabernis, in quibus merces Aegyptiorum, & Arabum erant, conſcendit Pa-
latium; vbi adeo multa exuſta ſunt, & libelli qui ad Principatum perti-
nebant, omnes ferè interierint.* Et paulo poſt. *Incendium niſi conſum-
ptis*

PALATII ANTIQVI IMPERATORVM ROMANORVM,
ex heis quæ ſuperſunt veſtigieis, reliquieis, parietineis, uetuſteiſque Lapi=dum, nummorum, et Librorum monumenteis, certiſ=ſima delineatio Onuphrij Panuinij.

ptis rebus omnibus, quibus adhæſerat, reſtingui non potuit. Idem tradit Euſebius in Chronico. Eutropius. *Deinde aliud incendium Romæ exortum eſt, Aedem Veſtæ, & Palatium plurimam; Vrbis partem ſolo æquauit.* Herodianus item plurima, & pulcherrima Vrbis abſumpta eſſe teſtatur. At quis inſtaurauit? Idem Commodus, qui & ſuum illi nomen, vt pleriſque alijs, immo & ipſi Romæ commodauit, quam Coloniam Commodianam dixit. Lampridius: *Datus in perpetuum ab exercitu, & Senatu in Domo Palatina Commodiana conſeruandus.* Refeciſſe etiam multa Seuerus credendus eſt, qui teſte Spartiano, *Romæ omnes Aedes publicas, quæ vitio temporum labebantur, inſtaurauit, nunquam prope ſuo nomine aſcripto ſeruatis vbique titulis conditorum.* Denique ab alijs Auguſtis ſic auctæ ſunt Aedes Palatinæ, vt totum fere montem inſiderēt: ſic exornatæ, vt terrarum Dominis pares haberentur. Claudianus:

Lib. 10. in Commodo.

In Commodo.

In Paneg. de 6. Cōſ. Honor.

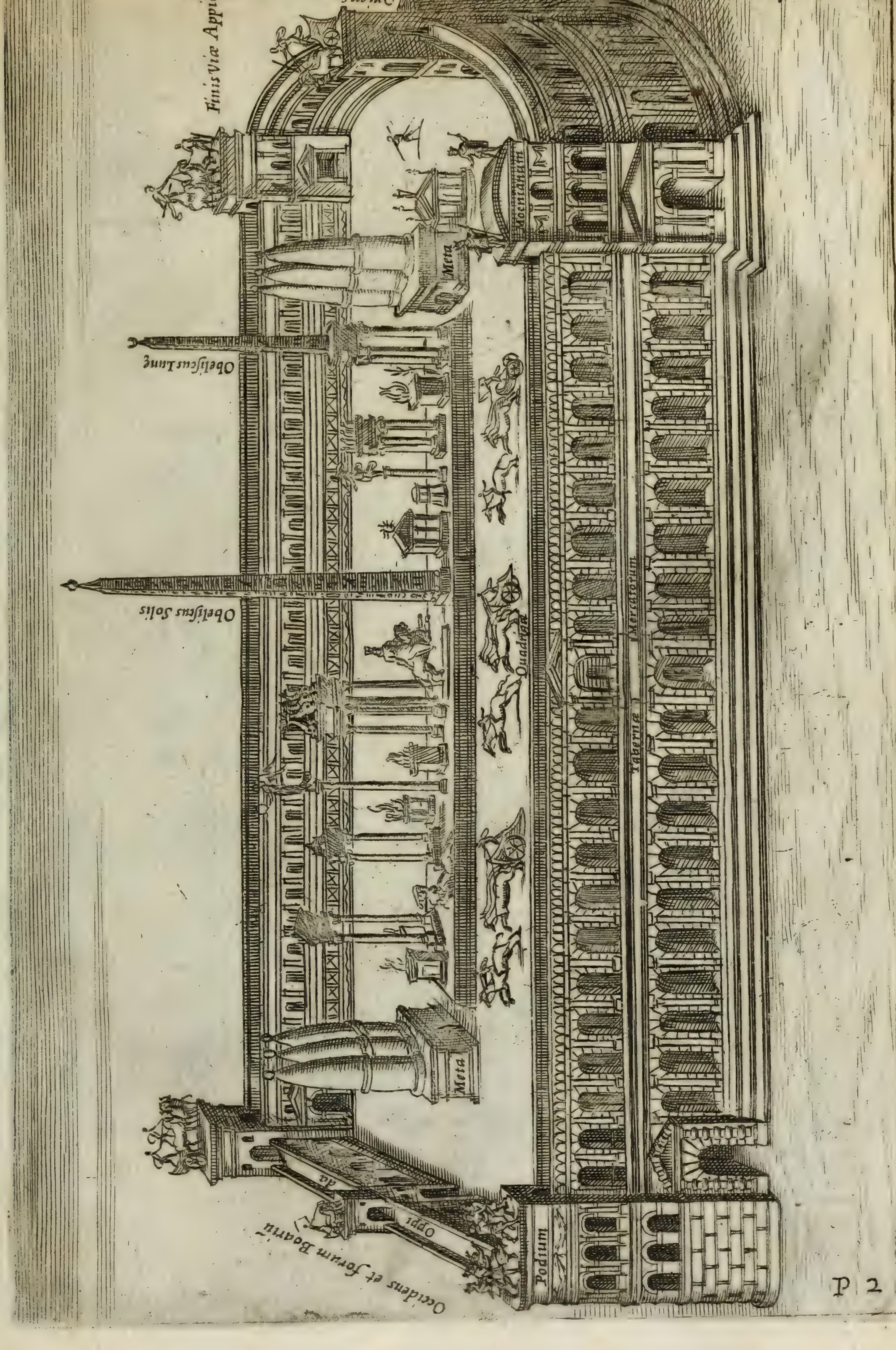
Non alium certe decuit rectoribus Orbis
Eſſe Larem, nullòque magis ſe Colle poteſtas
Aeſtimat, & ſummi ſentit faſtigia iuris,
Attollens apicem ſubiectis Regia Roſtris.

Theodorico Rege Italiæ iam Palatij fabricæ timebatur. Itaque ſcribente Caſſiodoro ipſe teſtatur. *Quando pulchritudo illa mirabilis ſi ſubinde non reficitur, ſenectute obrepente vitiatur.* Et refici imperauit. *Hinc eſt, quod ſublimitatem tuam ab illa indictione curam Palatij noſtri ſuſcipere debere cenſemus; vt & antiqua in nitorem priſtinum contineas, & nouo ſimili antiquitate producas. Quia ſicut decorum corpus vno conuenit colore veſtiri: ita nitor Palatij ſimilis debet per vniuerſa membra diffundi.*

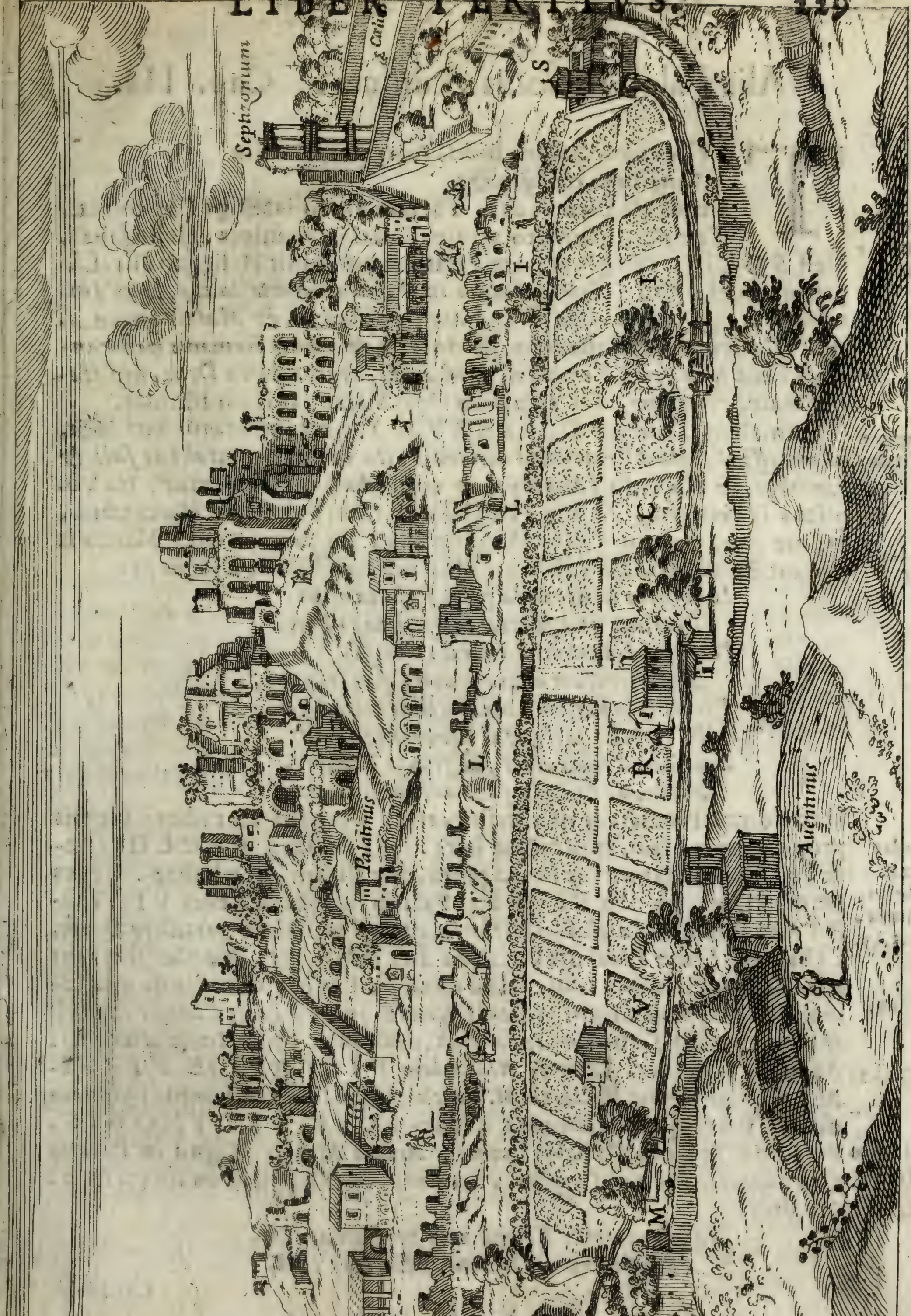
Lib. 7. Var. Ep. 5.

Nunc tanta moles vel ſuis obruta ruinis eſt: vel lateritijs parietibus, ac porticibus informis; vel tranſijt in amœnitatem Farneſiorum Hortorum.

Alia

CIRCVS *Meridies et Auentinus* MAXIMVS

PALATII, ET CIRCI VESTIGIA.

Alia Palatini Collis Ædificia. Cap. III.

TOT *circùm delubra videt, tantiſque Deorum*
Cingitur excubijs: &c.

Solis Templum in Palatino. Sic pergit Claudianus. Vbi non modo intelligit Capitolina Templa, ſed multo æquius Palatina viciniora. Heliogabali, ideſt SOLIS, Templum iuxta Palatium ædificauit Heliogabalus. Lãpridius in eius vita: *Heliogabalum in Palatino monte iuxta Aedes Imperatorias conſecrauit, eique Templum fecit ſtudens, & Matris typum, & Veſtæ ignem, & Palladium, & Ancylia, & omnia Romanis veneranda in illud transferre Templum, & id agens, nequis Romæ Deus, niſi Heliogabalus coleretur.* Ibi Templum Orci fuerat; vt idem affirmat.

Templum Cæſarum. Templum Diuorum CAESARVM Tacitus Imperator fieri iuſſit, *in quo eſſent ſtatuæ Principum bonorum, ita vt ijſdem natalibus ſuis, & parilibus, & Kalendis Ianuarijs, & votis libamina ponerentur.* Ita Vopiſcus in eius vita. At hoc Templum eſt ne in Palatino collocandum, vtpote propinquum Ædibus Auguſtorum? Ibi fortaſſe fuit. Martialis

Lib. 1. Ep. 71. aliquot Palatij ædificia nobis carmine depingit librum alloquens:

Inde ſacro veneranda petes Palatia cliuo,
Plurima quà ſummi fulget imago Ducis.
Nec te detineat miri radiata Coloſſi,
Quæ Rhodium moles vincere gaudet opus.
Flecte vias hàc, quà madidi ſunt tecta Lyæi,
Et Cybeles picto ſtat Corybante tholus.
Protinus à læua clari ſub fronte Penates,
Atriaque excelſæ ſunt adeunda domus.

Hæc domus Proculi, de quo ſcribit, erat. Coloſſus ad radices montis

Aedes Bacchi, Cybeles, Victoriæ. prope Sacram viam, vt dicemus infra. De Lyæi, ideſt BACCHI Aede, eiuſque fundatore, & forma plura, quæ dicam, non habeo. Aedes Matris Deum, ſeu CYBELES in Palatio fuit, vbi & Aedes VICTORIAE.

Dec. 3. l. 9. Liuius: *In Aedem Victoriæ, quæ eſt in Palatio pertulere Deam,* Cybelem, *Pridie Idus Aprilis, iſque dies feſtus fuit. Populus frequens dona Deæ in Palatium tulit.* Hæc fortaſſe eſt Aedes Victoriæ de qua Li-

Lib. 10. uius: *Poſthumius Conſul Aedem Victoriæ, quam Aedilis Curulis ex mulctatitia pecunia faciendam curauerat, dedicauit.* Prope hanc altera fuit

Dec. 4. l. 5. Aedicula Victoriæ. Liuius: *Aediculam VICTORIAE VIRGINIS prope Aedem Victoriæ M. Porcius Cato dedicauit biennio poſtquam vouit.* Iuxta quam collocant Aedem SOSPITE IVNONIS.

Eod. libro Porro de Templo Cybeles Liuius. *Aedem Matris Magnæ in Palatio*

4. Faſt. *faciendam locauerunt Cenſores.* Structum eſt Templum collocata ſtipe. Ouidius:

Naſica accepit: Templi non perſtitit auctor,
Auguſtus nunc eſt: antè Metellus erat.

Contu-

Contudit æs populus, de quo delubra Metellus
Fecit, ait, dandæ mos ſtipis inde manet.

Tredecim annis poſtquam locata erat, dedicauit eam M. Iunius Brutus, ludique ob dedicationem eius facti, quos primos ſcenicos fuiſſe Valerius Antias eſt auctor Megaleſia appellati. Liuius. Cicero de Aruſpic. Reſpon. Dec.4.l.6. *Nam quid ego de illis ludis loquar, quos in Palatio noſtri maiores ante Templum in ipſo Matris Magnæ conſpectu Megaleſijs fieri, celebrarique voluerunt.*

Aedes Deorum PENATIVM in ea montis parte fuit, quæ reſpicit Aedem SS. Coſmæ, & Damiani. Tacitus prope Templum Veſtæ videtur poſuiſſe; cùm incendio Neroniano, *Aedes*, inquit, *Statoris Iouis vota Romulo, Numaque Regia, & delubrum Veſtæ cum Penatibus Populi Romani exuſta.* Liuius. *Aedes Deorum Penatium in Velia de Cœlo tacta erat.* Sed cum eſſet ſumma, & ima Velia, Aedes circa imam erat. Summa enim Velia in ſummo iugo, vt ſupra dixi. Penates autem fuere Dij, quos credebatur Aeneas aduexiſſe Troia. Hector Aeneam alloquens apud Virgilium.

Ædes Penatium. Lib. 15. Annal. Dec.5.l.5. Lib.2. Æneid.

Sacra ſuoſque tibi commendat Troia Penates.

Et poſtea. ———— *feror exul in altum,* Lib.3. Æneid.

Cum ſocijs, natoque, Penatibus, & magnis Dijs,

Dionyſius ſic Templum, locique formam deſcribit. *Templum Romæ non procul Foro oſtenditur, ſitum in loco obſcuro propter circumiecta ędificia, qui Romanis vulgò ſub Oliuis dicitur. In eo poſitæ ſunt Troianorum Deorum imagines, quas cuiuis fas eſt inſpicere, cum inſcriptione, Denates, quæ Penates ſignificat. Videntur enim mihi illi priſci ante inuentum P vſurpaſſe pro eo D litteram. Sunt autem haſtati duo Iuuenes habitu ſedentium admodum antiqui operis. Alia quoque in antiquis Templis horum Deorum idola conſpeximus, & in omnibus duo Iuuenes militari habitu.* Hæc ille. Lib.1.antiquit.

CVRIA Saliorum in eodem colle, de quibus poſtea.

Templum FIDEI in Palatio conſtituit P. Victor: auctor non facile proditur. Quidam vetuſtiſſimam Templi originem à Troianis temporibus aſtruunt. Sed hoc probabiliter Templum eſt, quod fecit Numa. Dionyſius: *Primus publicæ Templum ſacrauit Fidei aſſignatis ex ęrario victimis, quemadmodum Dijs cęteris. Recepta enim ſemel in Ciuitatem firmitudo Fidei apud ſingulos etiam ciues erat valitura plurimum.* Liuius: *Soli Fidei ſolemne inſtituit. Ad id ſacrarium Flamines bigis curru arcuato vehi iuſſit, manuque ad digitos vſque inuoluta rem diuinam facere, ſignificantes, Fidem tutandam, ſedemque eius etiam in dextris ſacratam eſſe.* Fuit etiam Aedes Fidei in Capitolio. Plinius: *Spectata eſt in Aede Fidei in Capitolio imago ſenis.* Cicero: *Qui iuſiurandum violat, is Fidem violat: quam in Capitolio vicinam Iouis Opt. Max. vt in Catonis Oratione eſt, maiores noſtri eſſe voluerunt.* Publius Victor eodem loco ſtatuit Deæ VIRIPLACAE Aedem. De ea Valerius, ſeu ſacello: *In ſacellum Deæ Viriplacæ, quod eſt in Palatio veniebant, cum in eo coniuges ſimultates de-*

Dion. lib. 2. Liu. lib. 1. Lib. 35. cap. 10. Lib. 3. de Offic. Val. lib. 2. cap. 1.

3. de nat. Deor. *ponerent*. In eodem *Palatio Febris fanum, & Aram* Cicero conſtituit,
1. de Leg. & Valerius, qui eiuſdem duo Templa alijs in locis dicata commemorat.
Val. lib. 2. cap. 1. Ibidem Templum IOVI VICTORI collocatur, quod bello Samnitico, in quo P. Decius filius ſe pro legionibus Romanis deuouit, vo-
Liu. lib. 10 Dec. 1. tum eſt ab eius collega Q. Fabio. Liuius: *Ipſe Aedem Ioui Victori, ſpoliaquè hoſtium cum vouiſſet ad Caſtra Samnitium perrexit*. Poſtea di-
Faſt. lib. 4. catum Idibus Aprilis canit Ouidius:

Occupat Aprilis Idus cognomine Victor
Iuppiter; hac illi ſunt data Templa die.

Hoc Templum ſponte patefactum prodigio fuit ante mortem Claudij
Lib. 60. Cæſaris vt refert Dion.

In eodem Palatio PORTICVS Q. Catuli, quam ille poſt Cimbricam Victoriam erigendam curauit in area euerſæ domus Fuluij Flacci, qui cum C. Gracco occiſus eſt. Quam poſtea prolapſam Conſules ex Senatus conſulto reſtituendam locarunt. Et quamquam ad tectum pœne perducta, deiecta iterum à Clodio, refecta tamen, & perfecta aliquando eſt.

Domus Catuli, & aliorum. In proximo DOMVS eiuſdem Catuli. nec altera longe aberat L. Craſſi Oratoris.
Plin. lib. 17. c. 1. Plinius: *Domus ei Craſſo magnifica ſed aliquanto præſtantior in eodem Palatio Q. Catuli, qui Cimbros cum C. Mario fudit*. De domo Catilinæ Suetonius: *Docuitquè Verrius Flaccus in atrio Catilinæ domus, quæ pars Palatij tunc erat*, ideſt domus Auguſtæ.
Aſcon. in Orat. pro Scauro. De domo M. Scauri, qui Syllam vitricum habuit, Aſconius: *Demonſtraſſe vobis memini me, hanc domum in ea parte fuiſſe Palatij, quæ cum ab Sacra via deſcenderis, & per proximum vicum, qui eſt à ſiniſtra parte prodieris, poſita eſt*.
Plutar. in vita vtriuſque. De domo Tiberij, & Caij Gracchorum Plutarchus; *Reuerſus primùm Caius ex Palatio demigrauit ſub Forum, velut locum magis popularem, vbi frequentiſſimi abiecti, & pauperes domicilia habebant*.
Liu. Dec. 1. lib. 8. De Vitruuij Vacci fundani domo Liuius: *Vitruuius Vaccus vir non domi ſolùm, ſed etiam Romæ clarus. Aedes fuere in Palatio eius quæ Vacci prata diruto ędificio, publicatoquè ſolo, appellata*.
Dion. l. 54 De eodem Cicero pro domo ſua. In eodem colle domus Flaminis Dialis fuit. Dion: *Igniſquè ab ea ad Veſtæ vſque graſſatus, itaut Sacra à Veſtalibus in Palatiū ſint tranſlata, & in domo Flaminis Dialis poſita*.

Domus Ciceronis in Palatio. In eodem DOMVS CICERONIS, quod ipſe teſtatur in Piſonem. *An tu eras Conſul, cum in Palatio mea domus ardebat?* Et: *erat non ſolum domus mea, ſed totum Palatium Senatu, Equitibus Romanis, Ciuitate omni, Italia cuncta refertum*. Pro Sextio. *Domus ardebat in Palatio*. Pro domo ſua. *In conſpectu præterea totius Vrbis domus eſt mea*.
Fulu. lib. 2 Marl. l. 3. cap. 5. Et de Porticu, quam incenſa domo inibi erexerat Clodius. *Hanc vero in Palatio atque in pulcherrimo Vrbis loco porticum eſſe patiemini?* Cum igitur id vnum toties, conſtanterque Tullius prædicet, miror à Fuluio, & Marliano collocari ad radices Palatij iuxta Templum Iouis Statoris. Fuit enim in edito, & ſummo Colle; *in conſpectu totius Vrbis, & pulcherrimo eius loco*; non autem in valle infima, vt videri vix poſſet. Quod ſi obijciant Plutarchum ſcribentem in vita Ciceronis *habitauit iuxta Palatium*:

tium: Græcè habet περὶ τὸ παλάτιον. Quæ præpoſitio cum accuſandi
caſu etiam, *in*, ſignificat: & verius interpres vertiſſet, *in Palatio*, vt ait
Cicero. Iidem non rectè emptam volunt de L. Craſſo, hic enim orator
fuit, qui ante deceſſerat. Empta autem eſt de P. Craſſo. Saluſtius in
Ciceronem. *Cum in ea domo habitares homo flagitioſiſſime, quæ P. Craſſi*
viri Conſularis fuit. deinde in domo L. Craſſi ſex loti arbores fuerunt,
quæ, teſte Plinio *durauerunt ad Neronis principis incendia*, quibus cre- Plin. lib.
mauit Vrbem annis poſt CLXXX. *cultu virides, iuueneſquè, ni princeps* 17.c.1.
illè acceleraſſet etiam arborum mortem. At domus Ciceronis Clodiano
incendio penitus corrupta, omniaquè in eo conſumpta, & ſolo æquata
ſunt, ſuperſtructa porticu Libertatis. Porro de eius emptione ipſe ſcri- Lib.5. Ep.
bit ad Sextium: *Scripſeras velle te bene euenire, quod de Craſſo domum* fam. Ep.6. LXXXVII
emiſſem. Emi eam ipſam domum millibus nummum XXXV. aliquanto millib. &
poſt tuam gratulationem. Et Gellius. *Cum emere vellet Cicero in Pala-* D.aureor.
tio domum, & pecuniam in præſens non haberet, à P. Sylla qui tum reus Gel.li.12.
erat mutua H.S. vicies tacite accepit. Quæ ſunt L. millia aureorum. Fue- cap.12.
rant ante M. Liuij Druſi, qui Tribunus cum de danda Italicis populis
Ciuitate leges ferret, occiſus eſt. Velleius. *Cum ædificaret, Druſus,* Vell.lib.2.
Domum in Palatio in eo loco, vbi eſt, quæ quondam Ciceronis (Craſſum
omiſit, qui ante Ciceronem poſſedit) *mox Cenſorini fuit, nunc Statilij*
Siſennæ eſt; promitteretquè ei architectus, ita ſe eam ædificaturum, vt li-
bera à conſpectu, immunis ab omnibus hominibus eſſet, neque quiſquam
in eam deſpicere poſſet; Tu vero, inquit, ſi quid in te artis eſt, ita compo-
ne domum meam, vt quidquid agam ab omnibus perſpici poſſit.

Proximè habitabat P. Clodius Ciceronis inimicus. Idem Cicero de
Aruſp. Reſpon. *Itaque nequis meorum imprudens introſpicere poſſit tuam*
domum, ac te ſacra illa tua facientem videre, tollam altius tectum, non
vt eo te deſpiciam; ſed tu ne aſpicias Vrbem eam, quam delere voluiſti. De
his Aedibus Clodij Plinius: *P. Clodius, quem Milo occidit, ſeſtertium* Lib. 36.
centies, & quadragies octies domo habitauerit: quod equidem non ſecus ac cap.15.
Regum inſaniam miror. Ibidem Q. Fratris domum fuiſſe ex ijs, quæ Trecentis
Cicero ſcribit ad Atticum perſpicuè infertur. Ibidem & M. Antonius ha- ſeptuagin-
bitauit. Dion: *Cumquè domus in Palatino monte, quæ prius Antonij, de-* ta milli-
inde Agrippæ, & Meſſalæ conceſſa fuerat, incendio eſſet abſumpta, argen- bus aure-
to Meſſalam donauit, Agrippam in ſuam domum ad ſe recepit. At domus orum. Lib. 4.
Tarquinij Romanorum Regis V. prope Iouis Statoris Templum, iuxta Ep.2.
Palatium fuit. Liuius: *Ex ſuperiore parte Aedium per fæneſtras in no-* Dion. lib.
uam viam verſas (habitabat enim Rex ad Iouis Statoris.) Demum ob- 53.
ſeruandum eſt, Aedes Ciuium poſtea ceſſiſſe Palatio Principis, vt totum Lib. 1.
ferme Collem inſederit.

Romuli, & Pacis Templa, & Arcus Titi. Cap. IV.

Templum Romuli.

SPHAERICAM Aedem, & quadratam adiunctam Sanctorum Coſmæ, & Damiani, quadratiſque magnis lapidibus olim extructam alij REMO, cuius Aedem P. Victor locat prope Templum Pacis: alij ROMVLO, ſeu QVIRINO attribuunt. Hic quidem videtur fuiſſe Aedes Quirini, quam Liuius in fine Libri decimi prope Forum collocat: *Aedem Quirini, quam in ipſa dimicatione votam apud neminem veterem auctorem inuenio, ab Dictatore patre votã filius Conſul* Papyrius *dedicauit, exornauitque hoſtium ſpolijs: quorum tanta multitudo fuit, vt non Templum tantum, Forumque bis ornaretur, ſed ſocijs etiam coloniſque finitimis ad Templorum, locorumque publicorum ornatum diuiderentur.* Nouiſſimè quidam Caſtori, Pollucique aſcripſerunt. Verum, vt antea probaui, Aedes Caſtorum non exiguo interuallo diſtabat, ad radices Palatij in ipſo Foro ſita. Cum vero hic duo fuerint Aedes: altera rotunda, altera quadrata; ſuſpicari aliquis poſſet, vtrumque fratrem Romulum, ac Remum gemina Aede cultum fuiſſe. Iam rotunda quaſi veſtibulum alterius eſt. Quod ſane Templum ſitum in Sacra via, & à Fœlice Papa IV. SS. COSMAE, & DAMIANO fuiſſe dicatum, cùm alij auctores, tum Anaſtaſius in vita eiuſdem Fœlicis, & Hermannus Contractus docet in Chronico. Idem ab Vrbano VIII. nuper exornatum eſt: vt alibi referam.

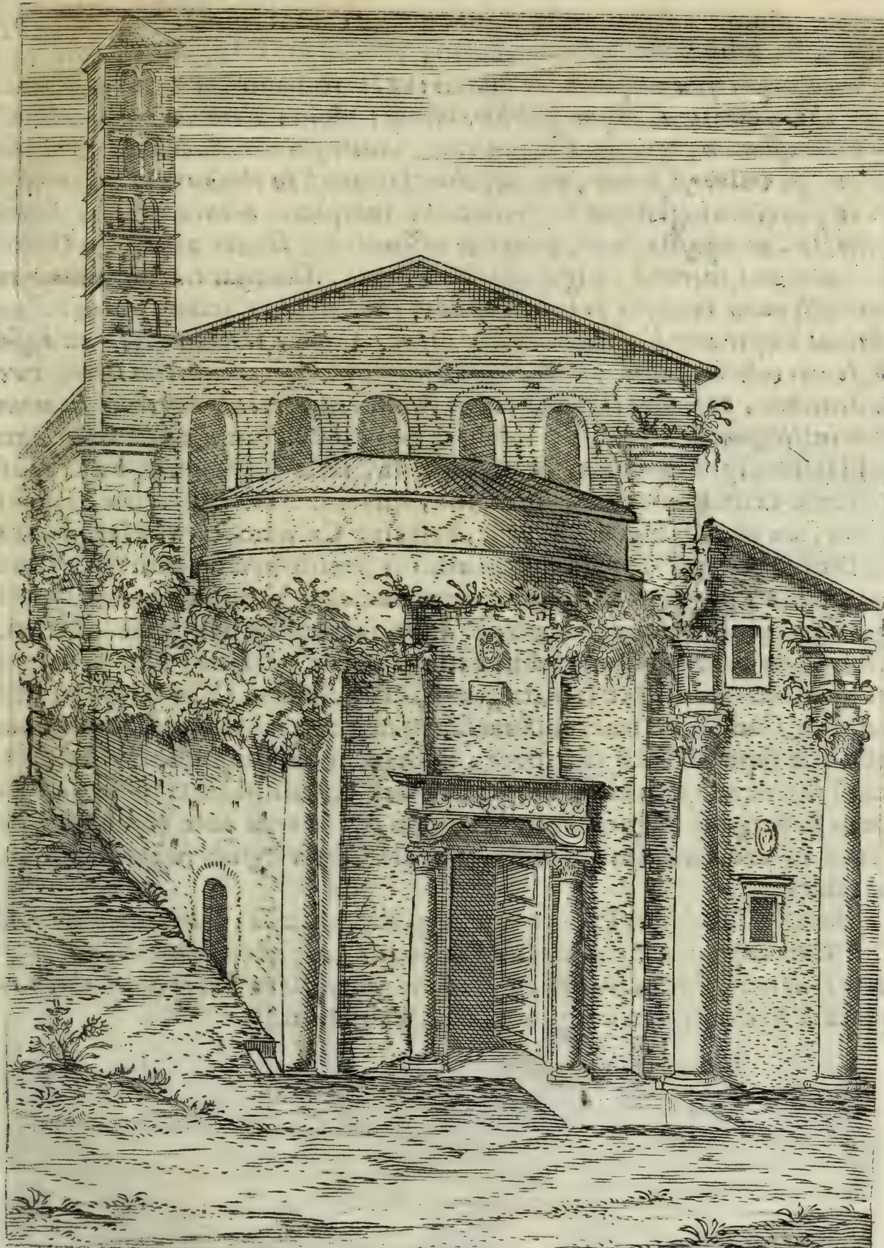
Pagliarius lib.1. in Tacit.

Tem-

ROMVLI ET REMI TEMPLVM

ROMVLI, ET REMI TEMPLVM
Prout extabat antiquitus ante Vrbani VIII. Pont. Max.
inſtaurationem.

Templum Pacis. Templum PACIS, cuius inſignes adhuc extant ruinæ, poſt multa bella Ciuilia ædificauit, teſte Suetonio, Veſpaſianus Auguſtus, *pulcberrimum operum quæ vnquam*, vt Plinius, vt Herodianus, *opus cunctorum tota Vrbe maximum, atque pulcberrimum*. Idem: *Templorum omnium opulentiſſimum, egregieque munitum, multoque ornatum auro, & argento quippe vniuerſi ferme ſuas illic diuitias quaſi in theſaurum congerebãt.* Nec pauciora ingeſſerat Veſpaſianus. Ioſephus: *omnia in illud fanum collecta, ac depoſita ſunt, quorum viſendorum ſtudio per totum Orbem, qui ante nos fuerunt, vagabantur.* Plinius. *Coronas ex cinnamomo interraſili auro incluſas primus omnium in Templis Capitolij, atque Pacis dicauit Imperator Veſpaſianus Auguſtus.* Idem, *ſtatuam Nili ex baſalte ferrei coloris, atque duritiæ*, ibi dicatam ſcribit, *ſexdecim liberis circa ludentibus, per quos totidem cubiti ſummi incrementi augentis ſe amnis eius intelliguntur.* Hoc Templum in quo candelabrum, cæteraque Templi Hieroſolymitani vaſa, & ornamenta, teſte eodem Ioſepho, repoſita ſunt, centum circiter poſt annos, quam fuerat ædificatum, ſeu fortuito, ſeu oblato incendio, arſit, Principe Commodo, vt Herodianus, & Dion (qui ait, erupiſſe vicinis ædibus) tradiderunt; cùm Aedes quoque Veſtæ, plurima, & pulcherrima ædificia, Vrbiſque partes conflagrarunt, plurimoſque dies peruagatum incendium non prius ſedatum eſt, quàm repentinis imbribus extingueretur. Infauſto ſane prodigio, vt idem ait, quod Pace ſublata grauiſſima deinde in Orbe Romano bella non ſine Ciuium innumerabilium ſanguine geſta ſunt. Vnam huius Templi, quæ ſuperfuerat è marmore, immanem, ſtriatamque Columnam olim ſuſtinendo fornici impoſitam Paulus V.Pont.Max. tranſtulit ad Aedem B. Virginis cognomento Maiorem, & in area ante veſtibulum Baſilicæ ex ære inauratum ſimulacrum eiuſdem Virginis ſuſtinentem collocauit.

Suet. in vita c. 9. Plin. l.36. cap.15. Her.lib. 1. Ioſeph.l.7 cap. 24. Pliu.li. 12. cap.19. Plin.li.35. cap.8. Lib. 1. Lib.73. in Comm.

Habuit Templum Pacis adiunctam Bibliothecã, cuius meminit Gellius *Commentarium*, inquit, *de Proloquijs Lælij docti hominis, qui magiſter Varronis fuit, ſtudioſe quæſiuimus; eumque in Pacis Bibliotheca repertum legimus.* Hæc, opinor, cum Templo arſit.

Lib. 16. cap. 8.

AR-

TEMPLVM PACIS

VESTIGIA TEMPLI PACIS

Arcus Titi.

ARCVS TITI non longe abeſt. omnium qui cum titulo extant, antiquiſſimus, & quod plerique putant, ſic triumphalis, vt triumphantibus Veſpaſiano, ac Tito fuerit erectus. Sed hanc opinionem Arcus infringit Inſcriptio. Sic enim habet.

SENATVS
POPVLVSQVE. ROMANVS
DIVO. TITO. DIVI. VESPASIANI. F
VESPASIANO. AVGVSTO

Alterum vero in altera fronte titulum vetuſtas ſubmouit. Eius porro Inſcriptionis quædam verba paulo fuſius explicabo, vt eliciam, Arcum illum non triumphanti, ſed mortuo Tito decretum, & dicatum fuiſſe.

Tria ergo, quæ habet Inſcriptio: Quod Arcus TITO fuerit erectus, quod ille cum Patre Veſpaſiano vocetur DIVVS, quod idem dicatur AVGVSTVS, oſtendunt, Arcum poſt eius obitum fuiſſe extructum. Confecto quidem bello Iudaico, cùm ambo, & primus quidem, teſte Ioſepho, Veſpaſianus curru vectus fuerit in triumpho, mirum eſt, Arcum Tito Filio, non autem Patri Veſpaſiano Auguſto dicatum. Niſi fortè dicant, Veſpaſiano alterum dicatum fuiſſe, cum eius neque in terræ ſolo, neque in annalium monumentis vllum extet veſtigium. Aut aſſerant, Arcum hunc vtrique in vno triumpho fuiſſe communem, & Veſpaſiani titulum in aduerſa, & exeſa parte conſumptum deſiderari. Sed mirum item eſt, anteriorem potioremque partem, quam primo triumphantes inibant, titulo Filij, poſteriorem vero Patris nomine fuiſſe inſcriptam.

Qui Augusti, qui Cæſares vocarentur. Dion. l. 53

Difficilius ſoluitur, quod in eo triumpho Titus fuerit Auguſtus. Non enim Auguſti nomen ab Octauio Auguſto deductum aſſumebant niſi Imperatores, quorum eſſet abſoluta poteſtas in vniuerſam Republicam. Qui vero ſucceſſores ſiue cognatione ſanguinis, ſiue adoptione futuri erat, Cæſares dicti, *Nam Cæſaris*, inquit, Dion, *& Auguſti vocabula nihil eis quidem ea potentiæ adijciunt peculiaris; ſed alterum ſucceſſionem ſtirpis, alterum ſplendorem dignitatis ſignificat*. Spartianus in Aelio Vero. *Illos vero, qui vel Cæſarum nomine appellati ſunt, nec Principes, aut Auguſti fuerunt*. Et poſtea. *Aelius Verus nihil habet in ſua vita memorabile, niſi quod tantum Cæſar eſt appellatus, non teſtamento vt antea ſolebat, neque eo modo, quo Traianus eſt adoptatus, ſed eo prope genere, quo noſtris temporibus à veſtra clementia, Maximianus, atque Conſtantius Cæſares dicti ſunt, quaſi quidam Principum filij viri & deſignati Auguſtæ Maieſtatis hæredes*. Ante Veſpaſianum quidem, Tiberius Auguſti ſucceſſor, vt refert Suetonius, ne *Auguſti quidem nomen, quamquam hæreditarium vllis, niſi ad Reges ac dynaſtas epiſtolis addidit*. Id ipſum de Tiberio, & alijs quos recenſet; adnotauit Iulius Bulengerius.

Suet. in vita Tib. cap. 26. Bulen. l. 1.

rius. *Caligula*, inquit, *Cæſar dictus non Auguſtus*, eodem Suetonio teſte. Immo, referente Dione, Caligula aliquando cum populus excla- de Imper. Rom. c. 17
maſſet; *Iuuenis Auguſte, ratus ſibi iniuriam factam, multos occidit.* Claudius ne Imperator quidem dici voluit Cæſar dictus eſt. vt etiam Nero, Suet. in vita Caligul. c. 22.
& Galba apud Suetonium. Vitellius *cognomen Germanici delatum ab vniuerſis cupide recepit, Auguſti diſtulit, Cæſaris in perpetuum repudiauit*, narrante eodem Suetonio. His addatur Otho, qui eodem auctore, Suet. c. 8.
non Cæſar, ſed *ab infima plebe appellatus Nero nullum indicium recu-* Id. in vita
ſantis dedit, primiſque epiſtolis ſuis Neronis cognomen adiecit. Accepe- Oth. c. 7.
rit ne Veſpaſianus Auguſti cognomentum, idem non memorat, ſed credibile eſt accepiſſe. Tribunitiam quidem Poteſtatem, & Patris Patriæ appellationem non niſi ſero recepit.

At viuente Patre Titum Auguſtum fuiſſe appellatum nemo perſuaſerit, niſi verba ex veteri auctore promat. Contra Xiphilinus *αὐτοκράτωρ οὐεσπασιανὸς, καὶ καίσαρες ὅτε τίτος, καὶ ὁ δομιτιανὸς ἀπεδείχθησαν. Imperator Veſpaſianus, & Cæſares Titus, & Domitianus declarati ſunt.* De Tito quidem reuerſo in Vrbem Suetonius. *Neque ex eo deſtitit parti-* Suet. c. 6.
cipem, atque etiam tutorem Imperij agere. Cenſor idem vnà cum Pa- in vita.
tre, Tribunus, & Conſul; non tamen Auguſtus, cum ille viueret; hoc enim ſolum Patri datum. Plinius in Præfatione ad Titum. *Triumphalis, & Cenſorius tu, ſextumque Conſul, ac Tribunitiæ Poteſtatis particeps: & quod his nobilius feciſti, dum illud patri pariter, & Equeſtri Ordini præſtas, Præfectus Prætorio eius, omniaque hæc Reipublicæ.* Quæ conſentiunt Suetonij loco citato. Quomodo autem Auguſtus, ſi Prætorij Præfectus? Quod ſi Titus ibi à Plinio appellatur Imperator: ſic ille veteri more, vt alij duces, re bene geſta, fuerat proclamatus ab exercitu. Cæterùm octuaginta circiter poſt annos cœpere ſimul eſſe duo Auguſti. Iulius Capitolinus in vita Marci: *Fratrem*, inquit, *ſibi participem in Imperio* Marcus *deſignauit, quem L. Aurelium Verum Commodum appellauit, Cæſaremquè atque Auguſtum dixit, atque ex eo pariter cœperunt Rempublicam regere. Tuncquè primùm Romanum Imperium duos Auguſtos habere cœpit.* Aliud autem eſſe participem Imperij, & Auguſtum, Baſſianum, tradit Spartianus in Seuero. *Ob hoc etiam*, inquit, *filium eius Antoninum, qui Cæſar appellatus iam fuerat, annum xiij. agentem participem Imperij dixerunt milites. Getam quoque minorem filium Cæſarem dixerunt: eumdem Antoninum, vt plerique in litteras tradunt, appellantes.* Hæc acta in Oriente, nondum abſoluto bello Parthico. Poſtea vero reuerſus triumphans in Vrbem Seuerus cùm bellum intuliſſet Britanniæ, eodemque auctore; pedibus æger bellum moraretur, idque milites anxiè ferrent, eiuſquè filium *Baſſianum qui vnà erant, Augu-* Caracalla non rite factus Auguſtus viuo Patre.
ſtum feciſſent; tolli ſe, atque tribunal ferri iuſſit. Adeſſe deinde omnes Tribunos centuriones, duces, & cohortes, quibus auctoribus id acciderat: ſiſti deinde filium, qui Auguſti nomen acceperat. cumquè animaduerti in omnes auctores facti præter filium iuberet, rogareturque omnibus ante tribunal proſtratis, caput manu contingens ait: Tandem ſentitis ca-

put imperare, non pedes. Peccarunt igitur in Principem merito iraſcentem, qui Auguſtum fecerant: cum tamen ante participem Imperij faciendo, donatiuum largiſſimum meruiſſent. Quare quod Bulengerius ſcribit, à Seuero viuente Caracallam, & Getam Auguſtos appellatos, non legi apud Spartianum, ſed ſolum dictos Antoninos. idquè ſolum de Caracalla ſcripſit Herodianus: eum Antoninum vocatum, Marci inſuper cognomen ex patris voluntate ſumpſiſſe. Immo ipſe Bulengerius; *Primus*, inquit, *omnium Valentinianus Valentem; & Gratianum Auguſtos non Cæſares fecit, præter Marcum, qui Verum ſocium Imperij adſciuit*, vt Ammianus. Lampridius in Diadumeno refert, hunc cum Macrino Patre Imperatorem dictum ab exercitu: eiuſque epiſtolæ initium recitat, *Patri Auguſto Filius Auguſtus*, quam videlicet eius nomine magiſter Celianus Afer ſcripſerat. At ibidem refert, Herodianum ſcripſiſſe *Diadumenum tantum Cæſarem à militibus appellatum*. Sed non ſolus Herodianus; Iulius quoque Capitolinus id ſcripſit in Macrino: *ſciendum*, inquit, *præterea, quod Cæſar fuiſſe dicitur, non Auguſtus Diadumenus puer, quem plerique pari fuiſse cum Patre Imperio tradiderunt.* Itaque cum res in incerto ſit, tantundem fidei, quantum veritatis, habeat neceſſe eſt.

In vita Seu. Antonin. Caracallæ, & Getæ. Herod. l. 3 Bul. c. 9. Ammian. lib. 27.

Poſtea fuere duo ſimul Auguſti, aut etiam plures, vt ante Marcus, & Verus. Sed ad Veſpaſiani tempora ea conſuetudo referri non poteſt. Quare Titus viuente patre nec dictus eſt, nec fuit Auguſtus.

Duo ſimul Auguſti poſt Marcum ſero fuerunt.

In eodem titulo Titus cum Veſpaſiano dicitur D I V V S. Atqui vterque poſt mortem *Diuus* factus eſt; nempe per Apotheoſim, & conſecrationem, quæ mortuis contingebat. Herodianus. *Mos eſt enim Romanis conſecrare Imperatores, qui ſuperſtitibus filijs, vel ſucceſſoribus moriuntur. quique eo ſunt bonore affecti, relati dicuntur inter Diuos.* Quod ſane nemini tribuebatur niſi corpore iam affecto ſepulturá: perfectiſque ceremonijs, & pyra incenſa, *Ex illo*, ait Herodianus, *vna cum cæteris numinibus Imperator colitur*. Solebant quidem etiam Proconſulibus decerni Diuum honores, poni Aræ, ac Templa in Prouincijs. adeo ſuperſtitio valebat, & vanitas. Tito Flaminio, teſte Plutarcho, Græci ſacrificabant inter libandum, & Pæana canebant *Dijs, & M A R I O*, vt idem ait; *populus Romanus in cœna libauit*. Suetonius de Auguſto: *Templa quamuis ſciret etiam Proconſulibus decerni ſolere: in nulla tamen Prouincia, niſi communi ſuo, Romæque nomine recepit. Nam in Vrbe quidem pertinaciſſime abſtinuit.* Nummi paſſim occurrent inſcripti, *Romæ, & Auguſto*. Tiberius apud Tacitum. Volente Hiſpania illi, ac Liuiæ delubrum condere: *Cum Diuus*, inquit, *Auguſtus ſibi atque Vrbi Romæ Templum apud Pergamum ſiſti non probibuiſſet*. Idem Tacitus: *Decreuere eidem Tiberio Aſiæ Vrbes Templum, Matriquè eius, ac Senatui, & promiſſum ſtatuere*. Dion: *Ad ſtatuas etiam Seiani, tanquam Tiberij ſolebant*, Romani *ſacrificarunt*. Idem. *Edixiſſet etiam* Tiberius, *ne cui homini ſacrificaretur. atqui res ſacra Seiano fieri ſolebat.* Suetonius de Iulio Cæſare: *Templa, Aras, ſimulacra iuxta Deos, pul-uinar,*

Herod. l. 4 In eius vita. In eius vita. In vita cap. 52. Li. 4. Ann. Li. 4. Ann. Dion. l. 58

uinar, Flaminem lupercos, ac nonnullos honores ad libidinem cepit, ac dedit. Id ipſum de Auguſto Tacitus: *Nihil Deorum honoribus relictum, cum ſe Templis, & effigie Numinum per Flamines, & ſacerdotes coli vellet*. Facta ſunt alijs ſacra, & oblatæ victimæ ac dona; vt Tiberio, & Caio Gracchis. de quibus Plutarchus: *Loca, in quibus interempti fuerant, conſecrantes, primitias ibi omnium, quæ temporum articuli ferunt, libabant. Multi etiam ibi ſacra faciebant, & adorabant, eò ſicut ad Deorum Templa commeantes.* Vt C. Caligulæ: Qui, teſte Ioſepho, ſe Deum putabat, & volebat vocari: ſeque pro Deo gerebat non contentus humanis honoribus coli à ſubditis, Iouemque appellatione fratris ſalutabat. *Idemque*, referente Suetonio, *conſiſtens ſæpe inter Fratres Deos*, Caſtorem, & Pollucem *medium ſe adorandum adeuntibus exhibebat. Templum etiam nomini ſuo proprium, & Sacerdotes, & excogitatiſſimas hoſtias inſtituit: cum cæteræ gentes*, auctore Ioſepho, *eidem ſacrificia vltro facerent dicatis Aris ac Templis*. Vt Neroni, cui eodem Suetonio referente, *incedenti paſſim victimæ cæſæ, ſparſo per vias identidem croco, ingeſtæquè aues, ac lemniſci, & bellaria*. Vt Claudio, cui *Templum, & Aras Britanni poſuerunt*. Vt Veſpaſiano, & Adriano, qui ſibi Templa Bulengerio teſte erexerunt. Vt Domitiano, de quo Plinius: *Cum ſæuiſſimi domini atrociſſima effigies tanto victimarum cruore coleretur, quantum ipſe humani ſanguinis profundebat*.

Ann. lib. 1. In eorum vita. Lib. 2. de Bell. Iud. cap. 9. & Ant. Iud. Lib. 19. cap. 1. In vita Calig. c. 22. Ioſep. Iud. Ant. l. 18. cap. 18. Euſeb. l. 2. Hiſt. Eccl. c. 5. & 6. Lib. 1. c. 4. aut 9. de Imp. Rõ. In Paneg.

Quamuis ergo hiſce ſuperſtitionibus Romani Imperatores colerentur, non tamen aſſequuti ſunt, vt viui dicerentur Diui. Immo plerique eorum, quos recenſui, ne poſt mortem quidem Diui ſunt facti: & quidam vitijs deteſtabiles in communi odio mortalium omnibus execrationibus, & conuicijs merito lacerati ſunt. Qui vero meritis, ac virtute habebantur inſignes, ij poſt mortem ac ſepulturam in Diuorum numerum relati. Quamuis & improbis interdum id tribuerit vanitas ſucceſſorum, vt Commodo Seuerus. Sic enim conciliata populi beneuolentia firmabat Imperium. Tacitus de Auguſto: *Sepultura more perfecta, Templum, & cæleſtes religiones decernuntur.* Velleius: *Sacrauit parentem ſuum Cæſar*, Tiberius, *non imperio, ſed religione, non appellauit eum, ſed fecit Deum.* Iulius Capitolinus in Marco: *Denique priuſquam funus conderetur, vt plerique dicunt, quod nunquam antea factum fuerat, nequè poſtea, Senatus, Populuſquè non diuiſis locis, ſed in vna ſede propitium Deũ dixit*. Tacitus. *Reperio in commentarijs Senatus, Cerialem Anicium Conſulem deſignatum pro ſententia dixiſſe, vt Templum Diuo Neroni*, qui tum viuebat, *quam maturrime publica pecunia poneretur. Quod quidem ille decernebat tamquam mortale faſtigium egreſſo, & venerationem hominum merito: quod ad omina olim ſui exitus verteretur. Nam Deum honor Principi non ante habetur quam agere inter homines deſierit*. Symmachus: *Diui recepti Cœlo Imperatores mortui*. Tertullianus. *Maledictum eſt, ante ἀποθέωσιν Deum Cæſarem nuncupare*. Plinius ad Traianum: *Quem tu*, Neruam, *lacrymis primùm, ita vt filium decuit, mox Templis honeſtaſti, non imitatus illos, qui hoc idem, ſed alia mente*

Tac. lib. 1. Annal. Vell. lib. 2. Tacit. lib. 15. Annal. Sym. lib 4. cap. 5. In Apol. cap. 34. In Paneg.

fecerunt. Dicauit Cœlo Tiberius Auguſtum, ſed vt Maieſtatis numen induceret: Claudium Nero, ſed vt irrideret: Veſpaſianum Titus: Domitianus Titum, ſed ille, vt Dei filius, hic vt frater videretur. Ex quo ſane conſtat Veſpaſianum, & Titum non ante obitum; ſed à ſucceſſoribus Diuos appellatos & factos. Veſpaſianus quidem, narrante Suetonio, *prima morbi,* quo mortuus eſt, *acceſſione, vt, inquit, puto, Deus fio.* Huc pertinet quod Adrianus adoptato Aelio Vero languido ac perituro, dixit, auctore Spartiano: *Ego mihi Diuum adoptaui, non filium.* Quod item Antoninus Caracalla apud eumdem Spartianum, occiſo fratre Geta, cum vereretur Tyrannicam ex parricidio notam, audiretque poſſe mitigari facinus, ſi Diuum fratrem appellaret, dixiſſe fertur; *ſit Diuus, dum non ſit viuus.* Scio Auguſtum, & Domitianum Deos, dum viuerent appellatos. Propertius de Auguſto.

In vita cap. 23.

In vita Antonin. Getæ.

Prop. li. 3. Eleg. 4.

Arma Deus Cæſar dites meditatur ad Indos.

Mar. lib. 5. Epigr. 8.

Martialis de Domitiano.

Edictum Domini, Deique noſtri.

Idemque alij de vtroque. Sed Auguſtum Poëtarum vanitas, & populorum adulatio. Domitianum eiuſdem arrogantia, tumorquè ita nominauit. Se enim ipſe Deum, ac Dominum dixit in Epiſtola. quod reliqui deinceps proſequuti ſunt. Hic tamen poſt mortem Diuus non fuit. Illa enim veneratio priuato ſtudio, metuquè à populo exhibita eſt, non publico decreto: nec Diui cognomentum ſolemni ſanctione ac more maiorum tribuebat; quod ſcilicet conſecratio poſt mortem attulit, & decreta cum publicis cæremonijs Apotheoſis. Concludam cum Tertulliano. *Qui Pater Patriæ eſt, quomodo Dominus eſt? Sed & gratius eſt nomen Pietatis, quam Poteſtatis. Etiam familiæ magis Patres, quàm Domini vocantur, tanto abeſt, vt Imperator Deus debeat dici, quod non poteſt credi, non modo turpiſſima, ſed & pernicioſa adulatione. Deſine alium Deum credere, atque ita & hunc Deum dicere, cui Deo opus eſt.*

Sueton. in vita c. 13.

Diui cognomen ex S. C. non dabatur viuis.

Tertull. loc. cit.

Non deſunt Romæ eruditi viri veterum numiſmatum diligentes inueſtigatores, qui putant multos inueniri nummos cuſos viuente Auguſto cum inſcriptione *Diui.* Quos enim, vt aiunt, poſt eius obitum ſucceſſores excudi Auguſto curarunt, ſuam quoque ipſorum imaginem inſcriptionemque nummis indiderunt; quæ deſunt nonnullis Diui Auguſti nũmis. Ex quo inferunt, *Diui* appellationem Auguſtum ante mortem conſequutum.

Non ſemper cuſoris nomen eſt in nũmis.

Sed verum non eſt, id ſemper ſucceſſores feciſſe, vt nummis, quos defunctorum honori cudebant, ſuam effigiem, nomenque apponerent. Nam ſiue ob maiorem eorum cultum, ſiue alias ob cauſas, eiuſmodi nummis ſuam ipſorum imaginem ac nomen non raro detrahebāt. Quod ipſa indicant Auguſti effigie ſignata numiſmata, vt alia prætercam. Vnũ enim altera parte expreſſo Auguſti capite ſic inſcribitur, *Diuus Auguſtus Pater.* altera vero deſignatam Templi frontem cum inſcriptione oſtendit, *Prouidentia. S. C.* Quis autem dubitet, quin hoc à Tiberio cuſum fuerit, cuius nomen ſupprimitur? Alterum præter caput Auguſti,

& In-

& Inſcriptionem, *Diuus Auguſtus*, Aquilam verſa facie ſemipaſſis alis globo inſidentem, aut potius attollentem, & S.C. oſtendit. Id ſane poſt Apotheoſim ſe cuſum demonſtrat, in qua Aquila è pyra euolans in altum ferebatur: eademque frequenter in nummis antiquis, vt ſignum conſecrationis viſitur. Neque vero ex Senatus Conſulto dictus vnquã, vel tamquam Diuus cultus eſt viuens Auguſtus, qui, vt ſupra dicebam, ab hiſce honoribus pertinaciſſime abſtinuit. Ijdem cultores antiquitatis Tito viuenti nummum *Diui* appellatione fuiſſe cuſum volunt. Nam & *Conſulatus* in eodem aſcribuntur qui *Diuis* poſt mortem aſcribi non ſolent. Sed neque hoc vrget. Nam etiam poſt mortem in nummis *Diui*, & *Auguſti* non omnes quidem, at complures nominantur, cum ſimul honores diuinos atque humanos illis componerent. Sic dicitur *Diuus Claudius Aug. Pat. Diuus Traianus Aug. Pat. Diua Fauſtina Auguſta*. Et in Arcu Titus *Diuus* & *Auguſtus*, qui ab obitu Auguſtus non erat. Ibidem curru vectus, & triumphans, & ſpolia de Iudæis capta viſuntur. At ſub Arcu eiuſdem effigies volanti Aquilæ inſidens inſculpta eſt. Quod certum eſt argumentum conſecrationis factæ poſt mortem. Quare honores viuentis, vitaque functi in eo monimento ſane quam pulcherrimo expreſſi ſunt. Quod autem aiunt, eodem nummo æreo mediæquæ magnitudinis *Tito Diuo Conſulatus* aſcribi; alij periti veterum nummorum, & antiquitatis eum reijciunt, tanquam ſuppoſitum, & à falſarijs nuper cuſum: Quia nec hactenus quiſquam in numiſmatis vidiſſe dixit, neque in codicibus hac de re impreſſis legiſſe ſimul *Diui* nomen, & *Conſulatus*, ac *Tribunitias poteſtates*.

In nummis Auguſti non ſunt dicti Diui ante mortem.

His conficitur, Diuorum cognomenta non conuenire Tito, ac Veſpaſiano triumphantibus. Et Arcum illum poſt obitum vtriuſque erectum fuiſſe à Senatu, Populoque Romano, vel ſub Principe Domitiano, qui Titum Diuum fecerat: vel Traiano imperante, quem certe in honorem Titi nonnulla ædificaſſe conſtat: & vetus docet Inſcriptio, quam celabat epiſtilium columnarum Baſilicæ veteris S. Petri in Vaticano. quem lapidem ex altero ædificio translatum religio Conſtantini in vſum Aedis ſacræ conuerterat. Hæc porro Inſcriptio cum vetus Baſilica Paulo V. Pont. Max. ad nouæ ædificationem dirueretur, ita ſe nobis aperuit.

Arcus Titi poſt eius obitum erectus.

D. T I T O

D. VESPASIANI. F. AVGVSTO

IMP. CAESAR. D. NERVAE. F. NERVA. TRAIANVS

GERMANICVS. DACICVS. PONT. MAX. TRIB. POT. COS.

PP. FECIT

Vbi Titus iam mortuus & Diuus, & Auguſtus dicitur.

SENATVS
POPVLVSQVE ROMANVS
DIVO TITO DIVO VESPAS
VESPASIANO AVGVSTO

TITI ARCVS

Adde Inſcriptionem, qua, viuente adhuc patre, Titum, & Domitianum, Cæſares tantum, non Auguſtos conſtat fuiſſe appellatos: ☞

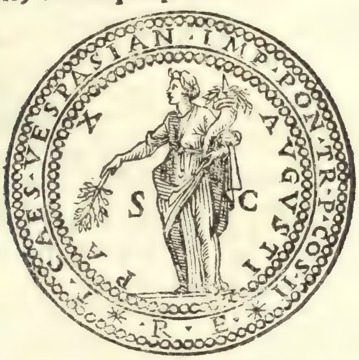
Gruterus pag. 244.

T. Cæſari	*Imp. Cæſari*	*Cæſari. Aug. F*
Veſpaſiano	*Veſpaſiano. Aug*	*Domitiano*
Pontif. Tr.	*Pont. Max. Tr. Pot*	*Coſ. Deſig. II*
Pot. II. Imp. III	*IV. Imp. IX. Coſ. IV*	*Principi. Iuuentutis*
Coſ. II	*P P*	

C. Papirius. Aequos. 7. Leg. III. Aug. Teſtamento. Poni. Iuſſit
Ex. Auri. P. X

Nec obſtant nummi I. & II. Conſulatus Titi, in quibus habetur VICTORIA AVGVSTI. PAX AVGVSTI: hæc enim, in obſequium patris, ſunt potius intelligenda, qui ſolus erat Auguſtus; vt ex titulis, vtriuſque patet nummi, abſque Auguſti nomine, Tito inſcriptis:

Occo in Tito.

Atque eadem Pacis, Victoriæque monumenta, in Veſpaſiani quoque nummis, recenſentur. Animaduertendũ inſuper eſt, in alijs nummis IV. & VI. Conſulatus eiuſdem Titi, per Occonem editis, non integras legi Inſcriptiones; itaut Titum Auguſtum dictum ijſdem Conſulatibus, poſſit videri. IMP. T. CAES. VESP. AVG. P. M. TR. P. P. P. COS. IV. & VI. ſupple IMP. T. CAES. VESP. AVG. F. P. M. TR. P. P. P. COS. IV. hoc eſt *Imperator Titus Cæſar Veſpaſiani Auguſti Filius Pontifex Maximus, Tribunitia Poteſtate Pater Patriæ Conſul Quartum.*

Gruterus pag. 103.

VICTORIAE AVG. SACRVM
PRO REDITV
IMP. CAES. T. FLAVI
VESPASIANI AVG. F
PONT. MAXIM.
TRIB. POT. COS. II. P. P
STATVAM EX AERE
ORDO SPOL. CONLOC

Alterum verò Diui nomen, non niſi poſt mortem, conſecuti ſunt Romani Imperatores, atque inde colligit Donatus Arcum, Tito iam vita functo fuiſſe erectuum annuente Domitiano; vt is non tantum Filius, ſed etiam Dei Frater videretur. Typum verò Conſecrationis Titi Aquilæ inſidentis, ſub Arcus fornice, inſculptus exhibet lapis.

Plin. in Panegyr.

Adde

☞ Adde Apotheoſeos, ſiue conſecrationis pompam, quæ ſub Inſcriptione, per totum epiſtilium orientalis frontis, paucis quidem figuris, victimarios, flamines, araſque deſignat; lectum item, cum imagine Imperatoris accumbentis. Tabulæ verò vtrimque, ſub fornice, hæ ſunt Titus in triumphali quadriga: à tergo Victoria Idumeam palmam altera gerit manu; alteraq; ſuper eius caput, lauream ſuſtinet. Roma ipſa, haſta, galeaque inſignis equorum regit habenas. Incedunt Magiſtratus laureati, ramos ferentes, lictoreſque XII. Teſtimonio ſcriptorum conſtat, Titum, cum patre triumphaſſe at ſolus hic aſpicitur in curru, quod Arcus erectus fuit, poſt eius mortem à S. P. Q. R. In oppoſita tabula cernitur triumphi pompa, atque inter laureatos Arcum ingredientes duo præcipue fercula cum menſa aurea, & ſeptiluſtre Candelabro.

Domus Neronis Aurea. Cap. V.

HAEC Domus cum Domino ſtetit; bis à Nerone ædificata, bis conflagrauit. Semel cõmuni totius Vrbis incendio, quod ipſe parricida furiarum tædis agitatus excitauit. Iterum ab eius obitu, cum alijs ædificijs locum dedit. De finibus, & ſitu ædificij ambigi iure poteſt, quem nos inueſtigamus in præſentia, tum formam ædificij, & opes demonſtrabimus.

Lib. 15. Annal. In vita Ner. c. 31. & 58. Lib. 1. Epig. 2. de Spectac. Fines domus Neronis.

Tres potiſſimum auctores ad AVRAE DOMVS terminos inueſtigandos nos quaſi manu ducere poſſunt, Tacitus, Suetonius, Martialis. Tacitus. *Non ante,* inquit, *Vrbem ingreſſus eſt, quam domui eius, qua Palatium, & Mœcenatis Hortos continuauerat, ignis propinquaret.* Suetonius. *Domum à Palatio Eſquilias vſque fecit, quam primo Tranſitoriam, mox incendio abſumptam, reſtitutamquè Auream nominauit.* Ex quibus locis patet domum inter Palatium fuiſſe, & Hortos Mœcenatis Eſquilinos. At Martialis fines eoſdem deſcribendo, eiuſdem Domus partes deſignat.

Hic, vbi ſydereus propius videt aſtra Coloſſus,
Et creſcunt media pegmata celſa via;
Inuidioſa feri radiabant atria Regis,
Vnàque iam tota ſtabat in Vrbe Domus.
Hic, vbi conſpicui venerabilis Amphitheatri
Erigitur moles, ſtagna Neronis erant.
Hic, vbi miramur velocia munera Thermas,
Abſtulerat miſeris tecta ſuperbus ager.
Claudia diffuſas vbi porticus explicat vmbras,
Vltima pars aulæ deficientis erat.

Stagnum domus aureę vbi eſt Coloſſæũ.

Vt igitur ſecernamus certa ab incertis; vbi eſt Amphitheatrum Flauiũ nunc Coloſſæum, *STAGNA Neronis erant,* hoc eſt, vt loquitur Suetonius in eius vita, *ſtagnum maris inſtar circumſeptum ædificijs ad Vrbium ſpeciem.* Ab Amphitheatro Orientem verſus aſcenditur in Eſquilias,

lias, vbi Templum Sancti Petri cognomento ad Vincula, & dextrorſum inter vineta ſpectantur Titi Cæſaris THERMAE, vulgari vocabulo, ſeptem Aulæ. De his Suetonius: *Amphitheatro dedicato, Thermiſque iuxta celeriter extructis,* Titus *munus edidit apparatiſſimum, largiſſimūque.* Hæc etiam pars Vrbis ſeptis Neronianæ Domus incluſa eſt: Nam teſte Martiale: In vita Titi c.7.

Hic vbi miramur velocia munera Thermas,
Abſtulerat miſeris tecta ſuperbus ager.

Celeriter à Tito extructas.

Hic enim erant rura hortenſia, & ſyluæ ſeptis domus incluſæ. Igitur hac ex parte Domus cum HORTIS Eſquilinum Collem inſederat vſque ad Templum S. Martini cognomento in Montibus, niſi ampliori adhuc ſpatio producebatur. Et quia, teſte Tacito, *Hortos ſuos, & Domum* Nero *MOECENATIS HORTIS continuauerat*, hinc illi ſumebant initium ad Orientem extenſi in parte Collis, vbi Eſquilinæ Virginis vulgò Maioris, Diuiquè Antonij Templa: deſinebantquè in hortis Perettinis. Porrò cum Hortos Mœcenatis Nero poſſideret, quod Mœcenas Auguſtum hæredem dixerat, & ab illo ad Cæſares ſucceſſores bona deuenerant, eoſdem Domui ſuæ Nero adiecit; vt à Colle Palatino, Palatioque Principum totas fermè Eſquilias occuparent, & non immerito Vrbem domum factam dictum ſit. Hæc vero explorata ſunt, & veritati conſentanea. Non ita certa locum deſignare poſſum, vbi vaſtiſſimum atrium, & frons ipſa Domus Neronis fuit; tamen, vt arbitror, ſcire cupientibus fiet ſatis. Redeundum ergo eſt ad Amphitheatrum, vbi Stagnum erat. Propè, ATRIVM cum porticibus, cœnationibus, & aulis viſebatur. Sed ſtatim ambigitur, an Atrium vergeret ad Arcum Titi; ibique cum Palatio coniungeretur domus: an vero vltra Conſtantini Arcum vallem inter Cœlium, & Palatinum occuparet. Blondus, & Marlianus hic putant fuiſſe. A quibus vt diſſentiam, aliæ me rationes grauiores monent. Nam de atrio, ſeu veſtibulo ſic Suetonius. *Veſtibulum eius fuit, in quo Coloſſus CXX. pedum ſtaret ipſius effigie; tanta laxitas, vt porticus milliaras haberet.* At Martialis:

Horti Mœcenatis ad Templū S. Mariæ Maioris.

Amplitudo Domus & Hortorum Neronis.

Vbi eſſet frons, & atrium domus.

Sueton. in vita c.32.

Hic vbi ſydereus propius videt aſtra Coloſſus,
Et creſcunt media pegmata celſa via.
Inuidioſa feri radiabant atria Regis.

Veſtibulū domus, & Coloſſus.

Porro vtriuſque auctoris locum componendo; Martialis propriè atrium intelligit, ſeu veſtibulum domus, non totam domum poetice, vt quidam interpretantur. Veſtibulum autem interdum accipi pro atrio docet Gellius. At Suetonius id intelligit veſtibuli nomine, quod verè, germanequè ſignificat. Eſt enim, vt idem Gellius, *Veſtibulum non in ipſis ædibus, neque pars ædium, ſed locus ante ianuam domus vacuus, per quem à via aditus, acceſſuſque ad ædes eſt. Qui domos igitur peramplas antiquitus faciebant, locum ante Ianuam relinquebant, qui inter fores domus, & viā medius eſſet. In eo loco qui dominum eius domus ſalutatum venerant, priuſquam admitterentur, conſiſtebant: & neque in via ſtabant, neque intra ædes erant.* Hæc ille. Veſtibulum quidem dicet aliquis, vt ex his dedu-

Gell. lib. 16. c.5.

deducitur, erat tecto coopertum. Quare Coloſſum capere non poterat, qui ob excelſam ſublimitatem locum ſub dio apertum exigebat; nempe atrium, ſeu cauædium, è quo ſeſe ſupra tecta extolleret. Verum hic repetendum eſt, quod ſupra dicebam ex Tacito, Palatium Cæſarum fuiſſe domo continuatum. Cum ergo domus Neronis, & Auguſta coniungerentur, veriſimile eſt admirandis columnationibus, aliqua ſaltem parte fuiſſe coniunctas, vt ſpatium inter vtramque inſtar atrij relinqueretur, in quo ſtaret Coloſſus. Ab eo aditum in domum, ideoque veſtibulum, idem tamen dici atrium à Martiale. Quod etiam indicat, vbi ſitum eſſet domus veſtibulum, nempe in Sacra via, & parte cliui Palatini complanati. Idemque collatis explicatiſque Suetonio, Martiale, Gellio, Dione, Spartiano, Prudentio, clare, niſi fallor, deprehendi. In quo neceſſe habeo digredi pauliſper ad Coloſſum; vt Aureæ Domus germanam ſedem decernam.

COLOSSVS AVREAE DOMVS.

Poſitum, figuram, & magnitudinem conſideranda præbet: cum quibus quando loco fuerit motus, exponendum.

Poſitus ergo eſt à Nerone, ſtetitq; olim Coloſſus prope Sacram viam, qua cliuo aſcenſus erat in Palatinum Collem: Et prope Amphitheatrum, vt Coloſſæum ab illo dictum ſit. Stetiſſe ad Sacrã viam docet Martialis.

Hic vbi ſidereus propius videt aſtra Coloſſus.
Et creſcunt media pegmata celſa via.

Hæc enim via Sacra eſt iuxta interpretes, per quam ligneæ compactileſq; machinæ immittebantur in Amphitheatrum, cum agerentur ludi. Aut potius machinas, & pegmata intelligit onuſta ſpolijs, & præda, quæ eadem via in triumphis vehebantur. Dion: *Coloſſus Veſpaſiano Principe Sacra via collocatus*. & idem Martialis.

Ioſeph. loco ſupra citato. Dion. l. 66 ſiue in Veſp. Xiph. L. 1. Ep. 71 Palmer. noſtratiũ Roman. 160. Li. 34. c. 7. vbi ſcribit fuiſſe pedum centum decẽ. Plin. loc. citato. In Veſpaſ. cap. 18.

Inde ſacro veneranda petes Palatia Cliuo.

At in Palatium aſcendentem quid in Sacra via morari poterat?

Nec te detineat miri radiata Coloſſi,
Quæ Rhodium moles vincere gaudet opus.

Nempe tam immanis vt eſſet altitudine centum viginti pedum, placet enim magis Suetonium audire, quam Plinium, tanta artificij elegantia, quantam oſtendere potuit figurando marmore Zenodorus æui Neroniani nobiliſſimus Statuarius. *Et ſtatua*, inquit Plinius, *indicauit interiſſe fundendi æris ſcientiam; cum & Nero largiri aurum, argentumquè paratus eſſet, & Zenodorus ſcientia fingendi cælandique nulli veterum poſtponeretur.* E marmore igitur, at radiatus; nam poſtea Martiale, Plinioque ſpectante, Veſpaſianus detracto Neronis capite radiatum Solis caput repoſuit, & Coloſſus dicatus *Solis venerationi eſt, damnatis ſceleribus illius Principis:* Radij *ſeptem* fuere, & ſinguli *longitudine pedum viginti duorum, & ſemis* vt ait P. Victor in Regione quarta. Nec ſolum à Veſpaſiano Solis facie, ac radijs illuſtratus, ſed etiam refectus eſt. Suetonius: *Coloſſi*, inquit, *refectorem inſigni congiario, magnaque mercede*

dona-

donauit. Euſebium in Chronico: *Coloſſus, inquit, erectus habens altitudinis pedes* 107. Verum Euſebius vt numerando pedes aberrauit, ſic fortaſſe lapſus eſt Coloſſum erigendo. Niſi velit, ibi fuiſſe repoſitum, vbi ante fuerat erectus; neque enim loco eſt motus ante Adrianum. Sed cum domus conflagrauerit aut euerſa fuerit, aliqua ſui parte mutilatus: tum ſublato capite refici debuit, aut ſi forte collapſus, quod non ſcripſit Suetonius, erigi. Et vero loco motum non fuiſſe, conſtat ex Martialis ſæpe citato Epigrammate.

Hic vbi ſydereus propius videt aſtra Coloſſus,
Et creſcunt media pegmata celſa via.
Inuidioſa feri radiabant atria Regis.

Significat enim, vt aiebam, Coloſſum fuiſſe in veſtibulo domus Neronis, vbi ab eodem collocatus eſt. Et ſcribebat Martialis poſt Veſpaſianum, & ſtatuam refectam. Quod ſi Dion ſcribit, *Veſpaſiano VI. & Tito IV. Coſſ. Templum Pacis dedicatum eſt, & Coloſſus Sacra via collocatus: quem ferunt fuiſſe altum pedes centum. Imago Neronis erat, vel Titi, vt ab alijs traditum eſt*, explicandus eſt, vt Euſebius. Nempe, Coloſſum, vel in eodem loco vbi ante fuerat, fuiſſe repoſitum, vel ſolum refectum, ac reſtitutum. Quod ſi aliud Dioni placet, audiendus non eſt. Tam enim id cōſonat veritati, vt alia duo, videlicet Coloſſum fuiſſe altum centum pedes: & effigiem Neronis, vel Titi, hunc expreſſiſſe, contra Suetoniū, & Pliniū. Dion. l. 66.

Annos triginta ſeptem poſt Veſpaſianum regnare cœpit Adrianus, qui Coloſſum loco motum aliò tranſtulit. Teſtis Spartianus. *Fecit, inquit, & ſui nominis Pontem, & Sepulchrum iuxta Tiberim, & Aedem Bonæ Deæ. tranſtulit & Coloſſum ſtantem, atque ſuſpenſum per Decianum Architectum de eo loco, in quo nunc Templum Vrbis eſt, ingenti molimine, ita vt operi etiam elephantes viginti quatuor exhiberet*. Eſt autem aduertendum, quod de Adriano ſubdit Spartianus, *Et cum hoc ſimulacrum poſt Neronis vultum, cui antea dicatum fuerat, Soli conſecraſſet*: de Commodo idem affirmare Lampridium: & quod ante vidimus, Plinium de Veſpaſiano. *Coloſſi caput dempſit*, ait Lampridius, *quod Neronis eſſet, ac ſuum impoſuit, & titulum more ſolito ſubſcripſit*. Dubium an idem aſſerat Xiphilinus in Commodo, *Abſciſſo capite Coloſſi, ſui capitis imaginem repoſuit*. Quare aut abſciſſum Coloſſo caput tanquam Hydræ multiplicatum ſuccreſcebat, aut aliquis horum actorum fabulam comminiſcitur. Equidem, vt Spartiano aſſentior, quo auctore Coloſſum ab Adriano tranſlatum accepimus, ſic cenſeo Plinium audiendum, cuius narratione idem Coloſſus refectus habetur, & Soli dedicatus. Hic enim quod viderat, ſcripſit. alij quod legerant, & audierant, multo poſt tradiderunt æuo Diocletiani. Xiphilinus Solis ne, an Neronis caput Commodus abſciderit, vt ſuum reponeret, non refert. Alijs autem aures dare non poſſim, qui aiunt Neronis caput ſæpius ablatum, atque repoſitum. Verum ex his abundè opinor confirmatum eſt, Coloſſum propè Sacram viam fuiſſe poſitum à Nerone, neque loco motum vſque ad Adrianum, ideoquè Aureæ domus frontem ibi ſpectandam. Coloſſus loco motus.

TEM-

TEMPLVM ROMAE.

Id ipſum oſtendit; ad illud enim ſecundo digredior, quod translato Coloſſo, in ea ſede, vbi ante ſteterat, ædificauit Adrianus. Ait enim Spartianus: *tranſtulit*, Adrianus, *Coloſſum ſtantem, atque ſuſpenſum de eo loco, in quo nunc Templum Vrbis eſt*. Fuit enim & Romæ Templum, quæ tanquam Dea impiè colebatur ab Romanis. Alabandæ pridem in Ci-
Dec.5.l.3. uitate Cariæ, quæ regio eſt Minoris Aſiæ, factum fuerat, de quo Liuius:
Id retulerunt anno Vrb. 584. *Alabandenſes Templum Vrbis Romæ ſe feciſſe commamorauerunt* in Senatu, *ludoſq; anniuerſarios ei Diuæ inſtituiſſe*. Ante hos fecerant, & Smyr-
Anno Vrbis 559. Tac.lib.4. Annal. næi, quos Tacitus in eodem Senatu loquentes inducit, *ſe primos Templum Vrbis Romæ ſtatuiſſe M. Porcio Conſule*. At Romæ fecit Adrianus, eiquè Templum VENERIS adiunxit. Dion in Adriano ἀυτὶς μὲν γὰρ
Anno Vrbis 887. Templum Veneris, & Romæ. τὸ τῆς ἀφροδίτης τῆς τε ῥώμης ναοῦ διάγραμμα ἀυτῷ πέμψας: quod male vertit Interpres, *deſcriptionem, & formam Templi Veneris, quod Romæ fabricauerat, ad eum miſit.* vertendum enim fuerat: *Ipſe quidem*, Adrianus, *deſcriptionem Templi Veneris, & Romæ ad eum mittens*, Apollodorum inſignem architectum: *quippe ſignificans*, pergit Dion, *ſine illius opera, & miniſterio etiam ingentia ædificia extrui poſſe, quærebat, an ædificium illud recte, & commode ſe haberet. Reſcripſit de Templo, ſublime illud, & concauum fieri oportere, vt ex loco ſuperiori in Sacram vſque viam inſignior proſpectus eſſet, & magis conſpicuus. Concauum ad exci-*
Pompeiano, & Atiliano ſub Adriano. *piendas ludorum machinas, quæ in eo latenter compingi, & item ex occulto in Theatrum duci poſſent.* Caſſiodorus in Chronico: *His*, inquit, *Conſulibus Templum Romæ, & Veneris factum eſt, quod nunc Vrbis appellatur*. Euſebius in Chronico Veneris tantum appellat: *Templum*, inquit, *Veneris ab Adriano Romæ factum*. P. Victor; *Templum Veneris* in
Loc. cit. Am.l. 16. Regione quarta. Notitia Imperij, *Templum Veneris, & Romæ. Templum Vrbis* Spartianus. Et Ammianus: *Vrbis*, inquit, *Templum, Forumque Pacis*. Sed quod eſt Forum Pacis? An fanum, potius legen-
Prud.lib.1 Contra Symm. dum? Prudentius:

> *Lanigeroſque Deum Templis aſtare miniſtros,*
> *Ac ſacram reſonare viam mugitibus ante*

Delu-

Delubrum Romæ; colitur nam ſanguine & ipſa
More Deæ, nomenque loci, ceu Numen habetur:
Atque Vrbis Veneriſque pari ſe culmine tollunt
Templa, ſimul geminis adolentur thura Deabus.

Claudianus: Lib. 2. in Stilic.

Eluſæ, dominæ pergunt ad limina Romæ

Et: *Conueniunt ad tecta Deæ, quæ candida lucent*
Monte Palatino.

Ex quibus locis Templi ſedes, & pulchritudo deprehenditur. Erat enim in Colle Palatino, quà deuexus eſt in Sacram viam prope Arcum Titi. Anaſtaſius alibi collocat. ait enim in Felice IV. *Hic fecit Baſilicam SS. Coſmæ, & Damiani in Vrbe Roma, in loco, qui appellatur via Sacra, iuxta Templum Vrbis Romæ.* cui quidem aſſentiri non poſſum. Nam ſi ibi fuit Vrbis Templum, vnde transferri eximiæ magnitudinis, & polituræ Tiburtinos lapides nuper vidimus; in depreſſo, & humili loco ſitum, non in edito, & Monte Palatino fuit. Idem ergo ſit Anaſtaſio iuxta Templum Vrbis, ac non longe à Templo Vrbis. Vbi autem Aedes eſt SS. Coſmæ, & Damiani, fuiſſe Templum Quirini, vel Romuli ſimul, & Remi non improbabilis opinio fert, vt ſupra dictum eſt. Porro frons Templi Romæ, vt indicat Dion, & Prudentius, Sacram viam è ſuperiori loco ſpectabat; vt area ante Templum ex eadem via cœpiſſe videatur, & inde ſublata gradibus eminentiorem feciſſe proſpectum Templi. Magnificentiam oſtendit Claudianus. Quod enim Aedes candida luceret, vim Parij, aliorumquè marmorum oſtendit, quibus conueſtita commẽdaretur inter Cæſarum moles. Et Ammianus poſt Capitolium, & Pantheon memoratu dignam duxit. Et quia quærebatur ab Adriano ſimul Veneris, & Romæ, quaſi parentis ac ſobolis cultus; ideò Aedes magnificentior ac pulchrior ab illo eſt facta. Tectum ſane tegulis æreis inſtructum fuit, quas ad Templum S. Petri translatas ab Honorio I. Pontifice teſtis eſt in eius vita Anaſtaſius. *Cooperuit*, inquit, *Eccleſiam omnem B. Petri ex tegulis æreis, quas leuauit de Templo quod appellatur Romæ.*

Templum Romæ vbi eſſet.

Frons Tẽpli cõuerſa ad Sacram viã.

Tectum Tẽpli Romæ cum tegulis æreis.

At Prudentius dum canit:

Atque Vrbis, Veneriſquè pari ſe culmine tollunt.

Videtur Templa duo ſimul iuncta conſtituere. Cur enim ait? *pari*, nec potius, *vno ſe culmine tollunt?* An licentia poetica loquutus rei veritatem inuoluit, hiſtoriæ luce euoluendam? An fortè ſignificat, vt quemadmodum in Templo Capitolino tria ſacella ſunt poſita Ioui, Iunoni, Mineruæ: ita hoc Templum communi ambitu, tectoque pares duas ædiculas Veneris, ac Romæ comprehenderet? Inter nummos æreos Antonini Pij vnus eſt cum effigie Templi pulcherrima, inſcriptus: *Aeternæ Romæ.* Credibile eſt, Templum ab Adriano patre extructum, ab Antonino in imperium aſcito fuiſſe aliqua parte refectum, aut perfectum. Hæc de Vrbis Templo.

Iam vt redeam ad Domũ Neronis; cum Coloſſum Adrianus loco mouerit; in quo deinde Vrbis Aedem ædificauit paulum ſupra Sacram viam,

quam

Domus Aurea cur primo Tranſitoria.

quam è ſuperiore area deſpiciebat: Coloſſus autem ſteterit in veſtibulo, adituque domus: ibi quoque hanc incepiſſe, frontemquè explicaſſe neceſſe eſt. Ibi iuxta Tacitum Palatio iungebatur. Ex quò cauſa afferri poteſt, cur TRANSITORIA, ante quam Aurea, dicta ſit à Nerone. Suetonius: *Domum à Palatio Eſquilias vſque fecit, quam primo Tranſitoriam: mox incendio abſumptam, reſtitutamque Auream nominauit.* Cum enim Aedibus Auguſtalibus iuncta, ad quas è Sacra via aſcendebatur, inde domus verſus Eſquilias laxaretur in planicie, vbi Arcus Titi, & S. Mariæ cognomento Nouæ Templum eſt, Sacram ipſam viam cum alijs vicis ſibi ſubiectam incluſit, atrioque recepit, ſic vt omnes illac tranſire, & libere commeare poſſent. ATRIVM porro à Palatio Eſquilias vſque protenſum & Suburram, ibi deſinebat, quà nunc mollis cliuus exurgit verſus frontem Aedis Sancti Petri ad Vincula. Hæc Atrij longitudo. Nam latitudo ſpatium à Templo Pacis vſque ad Amphitheatrum, eoque amplius patens complectebatur. STAGNVM autem, quod, referente Martiale fuerat, vbi poſtea Amphitheatrum, etiã vltra eius molis terminos Orientem verſus, extenſum, credo, eſt; vt deinde aliquam eius partem Amphitheatri ſtructura ſolù occuparit. Quod ſufficit explicando Martiali, ampliorque fit, & magnificentior atrij latitudo. In atrio fuere PORTICVS triplices, & milliariæ. Porticus triplices capiunt triplicem ordinem columnarum quod rarum, & omnino magnificum fuit. Milliariæ vero non tophaceæ, vt imperitè quidam apud Beroaldum, ſed vel mille paſſus, vel mille columnas complexæ, vt alij alitèr explicant. Meminit Cicero faciendæ porticus mille paſſuum: *eaque cingemus excelſa porticu, vt mille paſſuum conficiatur.* Vt hanc quoque paſſuum menſuram in fabricis Romanis admittat Leuinus Torrentius; qui, quod velit eas metiri pedibus, atrium quoque Neronianum redegit ad mille pedes; quamquam non magnopere contra ſentientibus repugnaturus. Certe nimium detraxit, qui pro paſſibus pedes ſubiecit. paſſus enim quinque pedes ſunt. Nec video, cur Romani, qui decempeda, ſeu decempedali calamo ædificia metiebantur: eadem calamo quinquepedali, qui eſt paſſus, metiri non potuerint. Cæterum dicere aliquis poſſet, porticum vtrumque habuiſſe mille columnas, & paſſus; tanto enim interuallo triplici ordine columnæ potuere diſponi, vt mille paſſuum circuitus vndique efficeretur. Iulius Capitolinus *Baſilicas centenarias* appellauit in Gordiano iuniore, centum forte columnis fultas, & paſſibus dimenſas. Aliam huiuſmodi porticum milliarienſem memorat Vopiſcus in Aureliano. *Milliarienſem*, inquit, *denique porticum in Hortis Saluſtij ornauit.* De altitudine ædificij nihil accepimus: ſed cum tanta eſſet longitudo, credibile eſt optimos Architectos Seuerum, & Celerem, ſic enim Tacitus nominat, ſuperiores porticus, aulas, conclauia, & cœnationes ita extuliſſe, vt longitudini ad ſymmetriam, & aſpectum reſponderent.

Stagnum in domo Neronis.

Quæ porticus milliariæ fuerint.

Lib.4.ep. ad Attic. Ep.15.

Baſilicæ centenariæ.

Sueton. loco citato.

Quod ad reliquum ornatum ſpectat; *Cuncta*, inquit, Suetonius, *auro lita, diſtincta gemmis vnionumquè conchis erant. Cœnationes laqueatæ*

tabu-

*tabulis eburneis, verſatilibus, vt flores: fiſtulatis, vt vnguenta deſuper
ſpargerentur. Præcipua Cœnationum rotunda, quæ perpetuo diebus, ac no-
ctibus vice Mundi circumageretur. Balineæ marinis, & albulis fluentes
aquis.* Illæ porro Cœnationes, & Aulæ fuiſſe videntur prope porticum
Liuiam, quæ vt dicebam, vltra Templum Pacis, & Forum Cæſaris pro-
pinqua fuit Eſquilijs. Martialis. Epigr. cit.

Claudia diffuſas vbi porticus explicat vmbras,
Vltima pars aulæ deficientis erat.

Aut certe Domum ipſam Poëta ſignificat extremo ibi angulo cõuerſam.
Sed quomodo Liuia porticus dicta eſt Claudia? Quidam duas faciunt: Porticus
vnam ab Auguſto extructam, alteram à Claudio: Alij vnam, ſed bino- Liuia ea-
minem, quibus aſſentior. Eam quidem porticum probabile eſt arſiſſe dem quæ
Neroniano incendio, quod & Domus Neronis proxima, & reliqua cir- Claudia. Tacit. lib.
cum ædificia conflagrarint. *Delubra Deum*, inquit Tacitus, *& porticus* 15. Ann.
amœnitati dicatæ latius procidere. reſtitutam deinde ab ipſo Claudio Ne-
rone: & priori Liuiæ nomini additum Claudiæ. Quare à Martiale Clau-
dia: à Plinio, P. Victore, & Ouidio dicta eſt Liuia. Dion aliorum no- Dion. l. 56.
mini etiam aſcribit: *Porticus*, inquit, *Liuiæ in honorem C. & L. Cæſarũ
ædificata, tum dedicata fuit.*

Iam quæ de Cœnationibus, cõclauibus, parietibus Domus Aureæ di-
cta ſunt, quamquam admirationis modum excedunt; tamen, vt refert
Tacitus, *gemmæ, & aurum haud perinde miraculo fuerunt, ſolita pri-* Tacit. lib.
dem, & luxu vulgata, quàm arua, & ſtagna, & in modum ſolitudinum 15. Ann.
hinc ſyluæ, inde aperta ſpatia, & proſpectus. Et Suetonius. *Rura aruis,
atque vinetis, & paſcuis ſyluiſque varia, cum multitudine omnis gene-
ris pecudum, ac ferarum.* omnia vna domo contenta, quæ magnis Vr-
bibus contineri vix poſſunt. Accedunt ornamenta picturæ. Meminit Pli- Plin. li. 35.
nius Amulij grauis, ſeueri, floridi pictoris, qui ibi tantum fere artem cap. 10.
exercuit. *Carcer*, inquit, *eius artis Domus Aurea fuit, & ideò non extant
ex Templa alia magnoperè.* Idem de ſignis: *Ex omnibus*, inquit, *quæ re-* Plin. li. 34.
tuli, clariſſima quæque in Vrbe iam ſunt dicata à Veſpaſiano Principe in cap. 8.
*Templo Pacis, alijſque eius operibus violentia Neronis in Vrbem conue-
cta, & in ſellarijs Domus Aureæ diſpoſita.* Quare *in illa inuiſa*, vt ait Ta- Tacit. loc.
citus, *& ſpolijs Ciuium extructa domo rarus egreſſu, atque in Hortis* Ne- citato.
ro morabatur. Eam tamen *cum abſolutam dedicaret*, referente Sueto-
nio, *hactenus comprobauit, vt ſe diceret quaſi hominem tandem habitare
cœpiſſe.* Peiora Vitellius, qui teſte Dione, dicebat, *Neronem male ha-* Dion. l. 75.
bitaſſe, vſumque fuiſſe paruo, & humili apparatu. Atqui ſplendidior
illo eſſe quis poterat? ſummam quidem erogatæ pecuniæ computare
non poſſum, quod de ea mirum apud auctores ſilentium. Suetonius de Sueton. in
Othone. *Nec quidquam*, inquit, *prius pro poteſtate ſubſcripſit, quàm* vita c. 7.
quingenties ſextertium ad peragendam Auream Domũ; ideſt duodecies
centena quinquaginta millia aureorum. Hic vero quid illi addere tan-
dem potuit, quàm ante, eodem Suetonio auctore, Nero abſolutam de-
dicauerat? Quare ex tantulo Othonis additamento conijci poteſt, quid

R Nero

Tacit. lib. 15. Annal. Nero inſumpſerit. *Conferendis pecunijs*, ait Tacitus, *peruaſtata Italia, Prouinciæ euerſæ, ſocijque populi, & quæ Ciuitatum liberæ vocantur: Inquè eam prædam etiam Dij ceſſere ſpoliatis in Vrbe Templis, egeſtoque auro, quod Triumphis, quod Votis omnis populi Romani ætas proſpere, aut in metu ſacrauerat. Enimuero per Aſiam, atque Achaiam non dona tantum, ſed ſimulacra Numinum abripiebantur*. Etſi tantam vim auri, non modo in ſuæ Domus, ſed aliorum etiam ædificiorum ſtructuram Nero effudit. Sed quamuis tantus fuerit impendij furor, ac ſplendor ædificij, tamen Ioannes Baptiſta Villalpandus neque impenſis, neque opere Domum hanc Auream celeberrimo Salomonis Templo contendit eſſe cōferendam; quod veriſſimum reor.

Tom. 2. in Ezech. l. 5. cap. 64.

Cœnatio rotunda.

Illud poſtremo adijciam, quomodo intelligi queat, *præcipuam Cœnationum rotundam* perpetuo motu circumactam. Nam quia Cœnatio erat, Cæſarem in ea non raro cœnaſſe credibile eſt; cum præſertim eboreis, ac verſatilibus è tabulis ſupernè vnguenta, & odores per fiſtulas effunderentur. At quomodo pauimentum ſtabile, ſi omnes circum parietes mouebantur? quomodo ad illam patebat ingreſſus, ianuis continuo lapſu vel ſublatis, vel depreſſis? quomodo ſphæricum hoc Cœlum compactum? quibus machinis mouebatur? Haud ſane dubito, quin alij hæc ingenioſiùs vel cogitatione comprehendant, vel ſermonibus euulgent; ego tamen ſic mente complector. Primo concipiendi animo ſunt quatuor recti, quadratique parietes ad perpendiculum, & normam erecti, quibus Cœnatio ſphærica ſuſpendebatur. Hæc in medio ſtabilem, ac magnum maſſæ ferreæ axem habeat, duobus parietibus dextra, læuaque affixum in plano æqualitèr collocatum, atque immobilem. Iam cum axe valida tigna, & aſſeres committi poſſunt, arctiſſima inuicem commiſſura compacti, clauis, & cuneis inter ſe ad ſuſtinendum pauimentum colligati; quod certe immotum nulla lababit ex parte. Globus vero axi ex vtraque parte circulis ferreis inſertus, nec pauimento adhærens denticulatis rotis ab axe remotiſſimis facile potuit moueri extrinſecus ianuæ prope axem conſtitutæ ſint, vbi minimus eſt motus: ſeu potius patentes in rectis parietibus ianuas globus ibi vacuus, & ſupra incipiens attingat. Machinæ ad mouendum vel ferreæ fuerunt rotæ, deorſum aqua ſubeunte in girum actæ, quibus aliæ longis teretibuſque ſudibus ferreis illigatæ, ſurſum dentatis globi circulis immittebantur, vt illum verſæ conuerterent; quo pacto continuus fit, & ordinatus motus; vel certe grauia pondera continuo lapſu deſcendentia, quod ſpectamus in Horologio, mouere Cœnationem potuerunt. Sed prior mouendi ratio magis probatur. Verſatiles huiuſmodi aulas fuiſſe etiam in Palatio Cæſarum ſupra diximus.

Quomodo compacta fuerit.

Quomodo moueri potuerit.

Domus Neronis cito corruit.

Demum quod mireris in tanta Domo, eſt feſtinata ruina. Nam tam immenſas opes, vt gemmæ, aurumquè omnibus placent, quà violentæ manus, quà flammæ non totis ſeptem vertentibus annis rapuerunt: ac diruta Amphitheatro extruendo, alijſque Circum ædificijs locum dedit. Euſebius ſcribit Romæ Auream Domū incendio cōflagraſſe ſexto Tra-

iani

iani anno, vt ſtetiſſe triginta ſex annos velit. Huic conſona ſcribit Eutropius lib. 10. in vita Traiani: *Roma*, inquit, *Aurea Domus à Nerone totis priuatis publiciſque rebus impenſis condita, repentino conflagrauit incendio*. Sed certiora, & veriora nos cum alijs auctoribus protulimus.

Aureæ Domui, & Amphitheatro propinqua Ædificia. Cap. VI.

INTRA ambitum Domus Aureæ Templum Fortunæ, quam à Segetibus SEIAM dixere, fuit. Plinius: *Nerone Principe in Cappadocia repertus eſt lapis duritie marmoris, candidus, atque tranſlucens*. Hoc *conſtruxerat Aedem Fortunæ Aurea Domo complexus. Quare etiam foribus clauſis interdum claritas ibi diurna erat, haud alio quam ſpecularium modo tanquam incluſa luce, non tranſmiſſa*. Quæ verba indicant cum Domo, Templum perijſſe. Templum Fortunæ. Lib. 36. cap. 22.

In Hortis Cœnobij S. Mariæ Nouæ duarum ſimul coniunctarum, & parium ædium reliquiæ ſunt, quas alij *Solis*, & *Lunæ*: alij *Concordiæ*, & *Aeſculapij*: ISIDIS alij, ac SERAPIDIS volunt eſſe. Quæ opinio non diſplicet. Cum enim tertia Vrbis Regio, in qua modo verſamur, ab his nomen coniunctim aſſumat apud P. Victorem, & Sextum Rufum; credibile eſt, eos coniuncta etiam Templa habuiſſe; quos alibi vno Templo cultos ſimul, ſupra diximus. Idem ex eo Fuluius autumat, quod præcipit Vitruuius Templa Dijs ſic diſtribuenda. *Mercurio in Foro: Iſidi, & Serapidi in Emporio*. Varro autem ibi ad Sacram viam Emporium ſtatuit illis verbis: *Huiuſce inquam pomarij ſumma Sacra via*. Confirmat Ouidius: Templa Iſidis, ac Serapidis. Fulu. lib. 5.

Rure ſuburbano poteris tibi dicere miſſa,
Illa vel in Sacra ſint licet empta via. Ouid. de Arte.

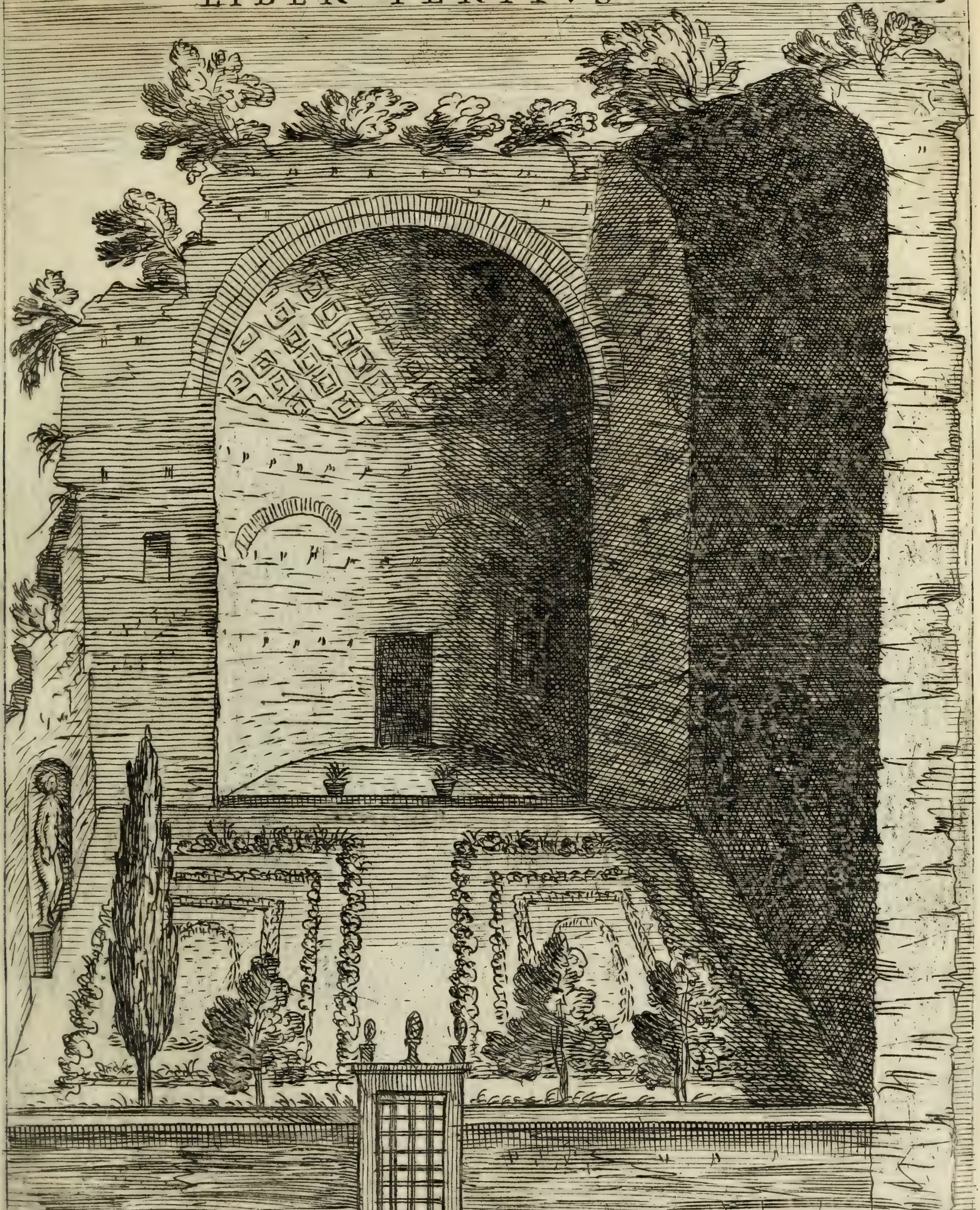
Et prope aderat Suburra, in qua naſci ſibi poma, nempe venalia canit Martialis. Neque obijciat aliquis Templum Iſidis dirutum fuiſſe à Tiberio, ſtatuamque merſam in Tiberim, aliquot ſacerdotibus actis in Crucem, quod turpe flagitium in eius Templo patrari curaſſent, vt tradit Ioſephus. Non enim ſemel horum Templa diruta, & reſtituta ſunt: atque in cultu Iſidis, & Serapidis Romæ variatum eſt. Dion: *Decretum, quod prioris anni exitu de Serapi Iſideque factum erat, inter prodigia non extremum videtur locum obtinuiſſe. Eorum Diuorum fana, quæ priuatim nonnulli extruxerant, Senatus demoliri iuſſit, quod eos non magnopere inter numina numerabat. Vbi ea ſententia obtinuit, vt publice iam coli inciperent, extra pomœrium eos Deos collocauerunt*. Quo loco affirmat id Senatus Conſultum factum anno Vrbis DCC. cum Tertullianus, vt ſupra dixi, id factum afferat Piſone, & Gabinio Coſſ. nempe anno Vrbis DCXCVI. Idem Dion de Auguſto loquens ait: *Aegyptijs Dijs ſacra fieri intra pomœrium non eſt paſſus*. Idem de Agrippa: *Sacra Aegyptia, quæ ite-* Mart. l. 10 Epigr. 93. Ioſeph. antiq. Iudaic. Li. 18. c. 7. Lib. 50. Templa Iſidis diruta, & iterum ſtructa. In Apolog. cap. 6. Tertull. lib. 1. c. 21 Dion. l. 53

iterum in Vrbem iam inſinuabant, repreſſit, edicto, ne quis in ſuburbano intra D. paſſus ageret. At Tertullianus: *His vos reſtitutis ſummam maieſtatem contuliſtis. Licet Serapidi iam Romano Aras reſtruxeritis.* Quæ verba oſtendunt intra Vrbem poſtea receptos. Sic Domitianus, referente Suetonio, è Capitolio fugit *mane Iſiaci celatus habitu interque ſacrificulos vanæ ſuperſtitionis.* Qui ſcilicet illic ſacra curabant. Othonem autem ſcripſerat, *Sacra etiam Iſidis ſæpe in lintea religioſaque veſte propalam celebraſſe.* Spartianus de Antonino Caracalla: *Sacra Iſidis Romam deportauit, & Templa vbique magnifice eidem Deæ fecit. In quo quidem mihi mirum videtur, quemadmodum Sacra Iſidis primum per hunc Romam veniſſe dicantur; cum Antoninus Commodus ita ea celebrauerit.* Quare non mirum ſi Regioni III. intra Vrbem nomen dederunt, cùm intra, & extra pomœrium colerentur.

Dion.l. 54
Loc. cit.
Sueton.in vita Domit. c.1.
In vita cap.12.

SOLIS SIVE SERAPIDIS TEMPLVM

VESTIGIA TEMPLI SOLIS
In Hortis Sanctę Marię Nouę in Foro Boario.

IVNAE SIVE ISIDIS TEMPLVM

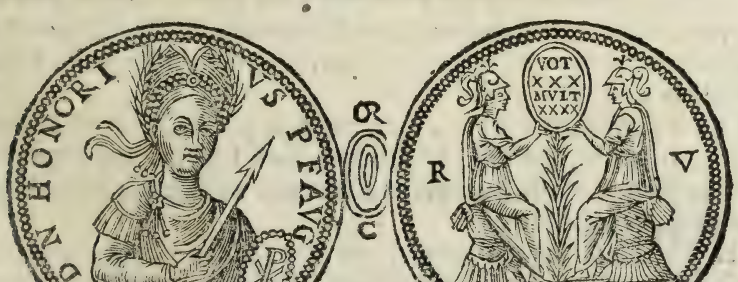
VESTIGIA TEMPLI LVNAE
In Hortis Sanctę Marię Nouę in Foro Boario.

Non longè ab his, quà flectebatur ab Appia in Sacram viam inter Palatinum, & Cœlium erigitur Triumphalis ARCVS Conſtantini propior tamen Palatio. Poſitum debellato Maxentio indicat titulus. Arcus Cõſtantini.

IMP. CAES. FL. CONSTANTINO. MAXIMO
P. F. AVGVSTO. S. P. Q. R
QVOD. INSTINCTV. DIVINITATIS. MENTIS
MAGNITVDINE. CVM. EXERCITV. SVO
TAM. DE. TYRANNO. QVAM. DE. OMNI. EIVS.
FACTIONE. VNO. TEMPORE. IVSTIS
REMPVBLICAM. VLTVS. EST. ARMIS
ARCVM. TRIVMPHIS. INSIGNEM. DICAVIT

Sub Arcu medio ex vtroque latere cernitur effigies Conſtantini expreſſa marmore inter ſigna, & militares cuneos, quà inſidentis equo, & accidentium hoſtium cateruas incurrentis, quà ſtantis, imperantiſque victis gentibus, lauream ſupra verticem ſuſtinente Victoria, adiectiſque titulis: LIBERATORI. VRBIS FVNDATORI. QVIETIS Quod autem extrinſecus ab vtraque fronte legitur VOTIS X. VOTIS XX. vota decennalia, & vicennalia indicantur, eius ſaluti, Imperioque totidem annis à populo nuncupata. Qui mos ab Auguſto deriuatus ad illam vſque vigebat ætatem. Dion: *Cæſar*, inquit, Auguſtus, *quo longius Romanos à ſuſpicione Regiæ poteſtatis ſibi propoſitæ abduceret, Imperium in ſuos decennale ſuſcepit. Ei cum primum decennium exiuiſſet, aliud quinquennium, atque eo circumacto rurſum aliud quinquennium: poſt decennium, ac eo finito aliud iterum decretum eſt, ita vt continuatis decennijs per totam vitam ſummam Imperij obtinuerit. Quam ob cauſam poſteriores quoque Imperatores, etſi non ad certum tempus, ſed per omne vitæ ſpatium ijs Imperium deferatur, tamen ſingulis decennijs feſtum pro eius renouatione agunt, quod hodie etiam fit.* Frequens in antiquis numiſmatis mentio Votorum X. XX. XXX. XXXX.

Quid eſſent Vota decennalia. Lib. 53.

Cæte-

Cæterum Arcum illum Triumphalem inæqualis artificij marmoribus cõpactum multi obſeruant: eximijs quibuſdam: alijs vero rudioris ſculpturæ operibus. Et præclara quidem ex aliquo Auguſti, vel Traiani monumento detracta arbitrantur. Verum quoniam hi Arcus triumphaturis feſtinatò erigebantur, & complures ſculpendi magiſtros neceſſe erat adhibere; non male ſentiat, qui putet eadem ætate inſignes alios, alios minus laudatos ijs lapidibus figurandis ſuam operam impendiſſe.

Non congruè ſentiunt, qui inſculpta huius Arcus opera, eiuſdem ætatis Conſtantini, artificibus laudatis alijs, alijſque minus laudatis tribuũt: affabrè namque, ac miro ſtudio quædam ſunt, quædam inculto ſtylo, ac ruditer elaborata. Quæ porrò, ſub Arcu medio, ex vtroque latere, cernitur, Traiani effigies eſt, non Conſtantini expreſſa; atque hæ duæ cum ſuperioribus tabulis, numiſmatis, ac ſimulacris captiuorum Dacum, ex Traiani Arcu fueræ detractæ, vel ab eius ædificijs in Foro: Arcus enim ſtructura eſt congeſtitia, ex aliorum ruinis. Tanta quidem fuit temporum infœlicitas; tamque citus, ac dirus bonarum artium ictus, vt Roma Sculpturæ modò officina, modò penuria artificum, ad vnius triumphum exornandum, præclariſſima Traiani monumenta demoliri, atque ad interitum perducere ſit coacta. Verum vt immortalia optimi Principis, atque laudatiſſima artis exempla memoriæ eluceſcant breui deſcribenda propoſui. Tabulæ inſculptæ duæ vtrimque ſub fornice medio, ſimulatq. duæ extanees aliæ in ſummitatibus Orientalium, atque Occidentalium laterum, vnam tantum olim conficiebant tabulam, quæ nunc in quatuor partes diuiſa conſpicitur. Hinc vectus equo Traianus haſta fulminat in Dacos, eoſdem profligat, calcat; hinc Romani milites hoſtes inſequuntur, fodiunt, ſternunt, vinculis irretitos trahunt, aulſaque ipſorum capita oſtentant: hinc demum ipſe met Traianus adſtat, militari amictu, ante legionum ſigna lauream ſuper eius verticem ſuſtinente Victoria: adſtat ſimul Roma parazonio; galea, haſtaque inſignis, ad quam reſpicit, manumque protendit Imperator.

Ab Septentrionali verò fronte, aliæ viſuntur tabulæ quatuor, in faſtigio, circa Inſcriptionem.

I. Eminet Traianus in ſella curuli, inter ſigna: Satrapas ad eius pedes, iuuenem Parthamaſirim abſque diademate, & ſupplicem admouet; atque Imperatorem humiliter precatur, vt Armeniæ Regnum Pacoro patri ablatum filio reſtituat.

II. Sedet publicus parens, cum toga, & pallio, circum Senatoribus ſtantibus, ſupra ſuggeſtum; ſubſiſtuntq. cum liberis, viri atque vxores, per vniuerſam Italiam, puerorum alimentis conſtitutis, populoque Romano congiarijs acuto.

Dion ex Theodoſ. III. Mulier ſeminuda humi, rotæ currus incumbens, imago viæ eſt, quà Appiam Beneuento, Brunduſium Traianus perduxit, cum Arcu triumphali à S. P. Q. R. Beneuenti erecto. In numiſmate verò ipſius met Imperatoris, conſpicitur mulier cruri adnitens rotam, atque arundinem tenens, cum litteris VIA TRAIANA. De qua Dio; & hæc videtur eſſe viæ ſimulacrum, per pontina paluſtria (quæ arundine deſignantur) communitæ. Plin. in Panegyr.

IV. Vltra Euphratem, ac Tygrim, ad Oceanum vſque propagata ditione, Roma tenet Orbem Imperij, quem ipſi adſignat Imperator; ſuperaduolante Victoria, laurigerum ſertum, hinc,inde,vtraque extendens manu, comitantibus Pietate,atque Salute, cũ angue,& Amaltheæ cornu.

Subſequuntur totidem numiſmata quatuor,infra columnarum ſpacia, cum venationibus, & ſacrificijs de quibus Plinius. *Inſtar refectionis exiſtimat mutationem laboris, luſtrare ſaltus, excutere cubilibus feras, pia mente adire lucos, & occurſare numinibus*. I. Venatio Apri. II. Apollini ſacrum. III. Imperator inter Venatores, atque eius ſubiacet pedibus Leo ſtratus. IV. Marti ſacrum. Sequitur aduerſa Arcus meridionalis frons, in cuius ſuperioribus tabulis hæc ſunt inſculpta.

I. Cteſiphonta profectus Traianus ex ſuggeſtu multa præfatus Parthenaſpatem Regem Parthorum deſignat. Adſtat Parthenaſpates, in pellita clamide, atque bracatus, ante ſuggeſtum ſub Imperatore: adſtant Romani, ac milites prope caſtra cum ſignis velatis, ac ferculis victoriarum. Dio.

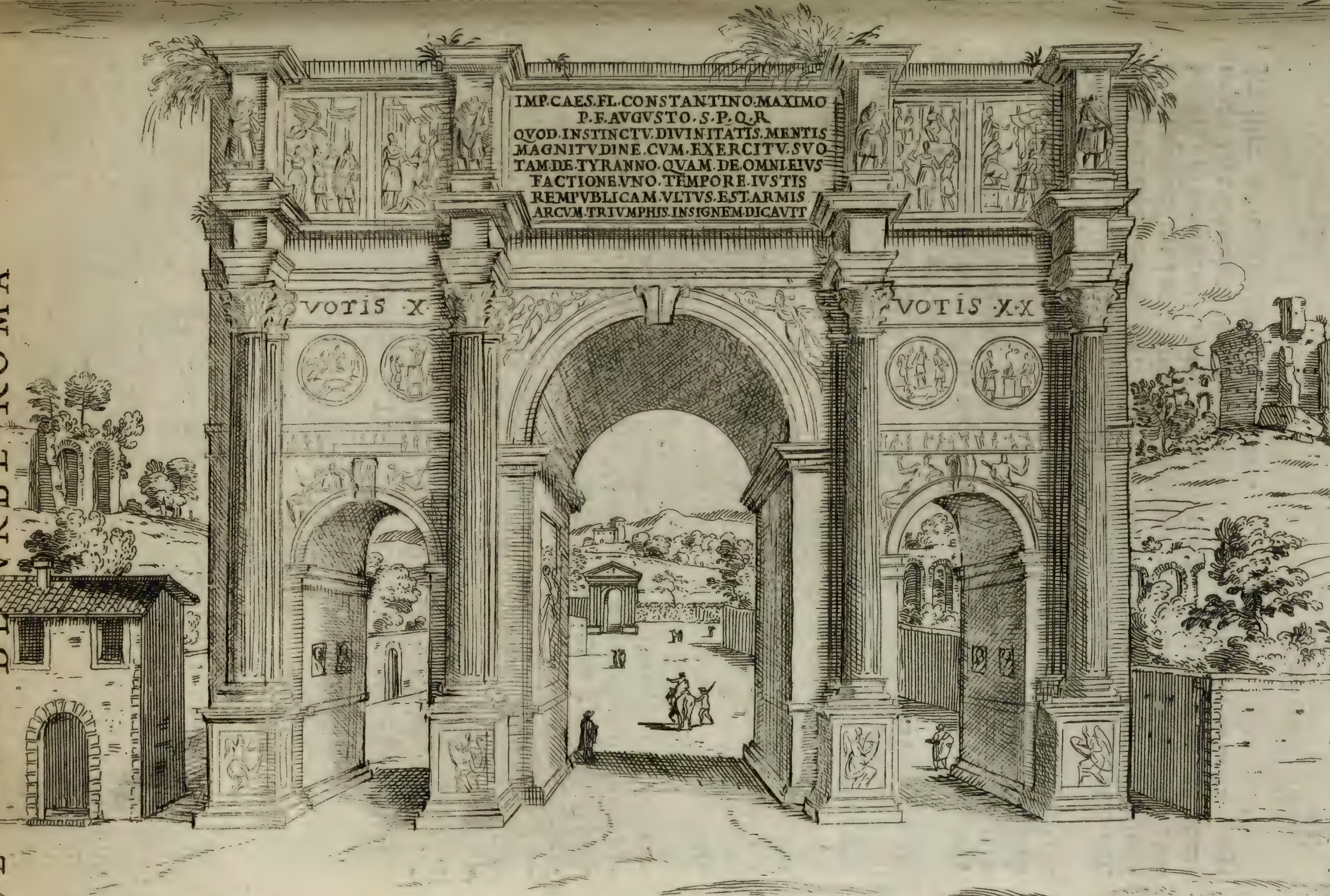
II. Ex transfugis vnus ad occidendum Traianum in Myſiam profectus, ante Imperatorem ſiſtitur, cui Decebali patefacit inſidias.

III. Allocutio. Militum Præfectus, Signiferos, more in caſtris conſueto, Traianus alloquitur. Dio ex Xiph.

IV. Traianus Pont. Max. habitu, capite detecto pateram tenens, ante accenſam tripodem, celebrat Sueouetaurilia, in victimas cæſurus Taurum Ioui, luem Marti, ouem Iano Quirino; quorum auſpicijs auctũ eſt Imperium. Numiſmata I. Herculi ſacrum. II. Venatores, canis, & equi cuſtodes. III. Dianæ ſacrum. IV. Venatio Vrſi.

Hæc triumphalia Traiani ſunt ornamenta; quæ inconſultò in Conſtãtini Arcu vides deſtributa. Cæterum Victorias, Flumina, ſupra fornices, captiuoſque, ac Signiferos in baſibus columnarum, cum paruis tabellis, ſub numiſmatis, ad Conſtantini ætatem, atque res geſtas pertinent. Dat Conſtantinus Congiarium populo, alloquitur in Senatu, aggreditur muros, pugnat, triumphat.

Ad

ARCVS CONSTANTINI PROPE AMPHITHEATRVM

Ad Arcum Conſtantini ſub imo Palatio CVRIAS veteres olim fuiſſe, probabilis opinio eſt. Sunt autem docente Varrone, *Curiæ duorum generum. nam & vbi curarent Sacerdotes res diuinas, vt Curiæ veteres: & vbi Senatus humanas, vt Curia Hoſtilia.* Romulus ergo cum in triginta Curias populum diſcreuiſſet, quibus poſtea additæ ſunt quinque, & vnicuique ſuos dediſſet colendos Deos, etiam *Curiones*, ideſt Curatores ſacrorum, & Curias, vbi tractarentur res ſacræ, decreuit; vt in *ſua quiſque Curia*, quod ait Feſtus, *ſacra, publica faceret, feriaſque obſeruaret*. Hæc ſacra *Curionia* dicta, & *Curionium æs*, quod dabatur Curioni ob ſacerdotium Curionatus. Curias autem eo loci fuiſſe indicat Tacitus, conuerſiones flexumque deſcribens Vrbis fundatæ à Romulo. Inchoat enim, vt aliàs dixi, ad Aram Herculis in Foro Boario, prope Aedem nunc S. Anaſtaſiæ: tum deducit ad Aram Conſi, quæ erat in Circo Maximo fere contra Templum S. Gregorij: *mox*, inquit, *ad Curias veteres*, nempe ad Arcum Conſtantini; *tum ad ſacellum Larium Forumque Romanum*, in angulo Hortorum Farneſiorum contra Aedem SS. Coſmæ, & Damiani. Blondus poſuit ſub Eſquilijs, & prope Aedem S. Petri ad Vincula, ſed Curiarum ſedem mutauit.

Curiæ veteres.

Ann. l. 12.

Curiæ veteres ad Arcum Conſtantini.

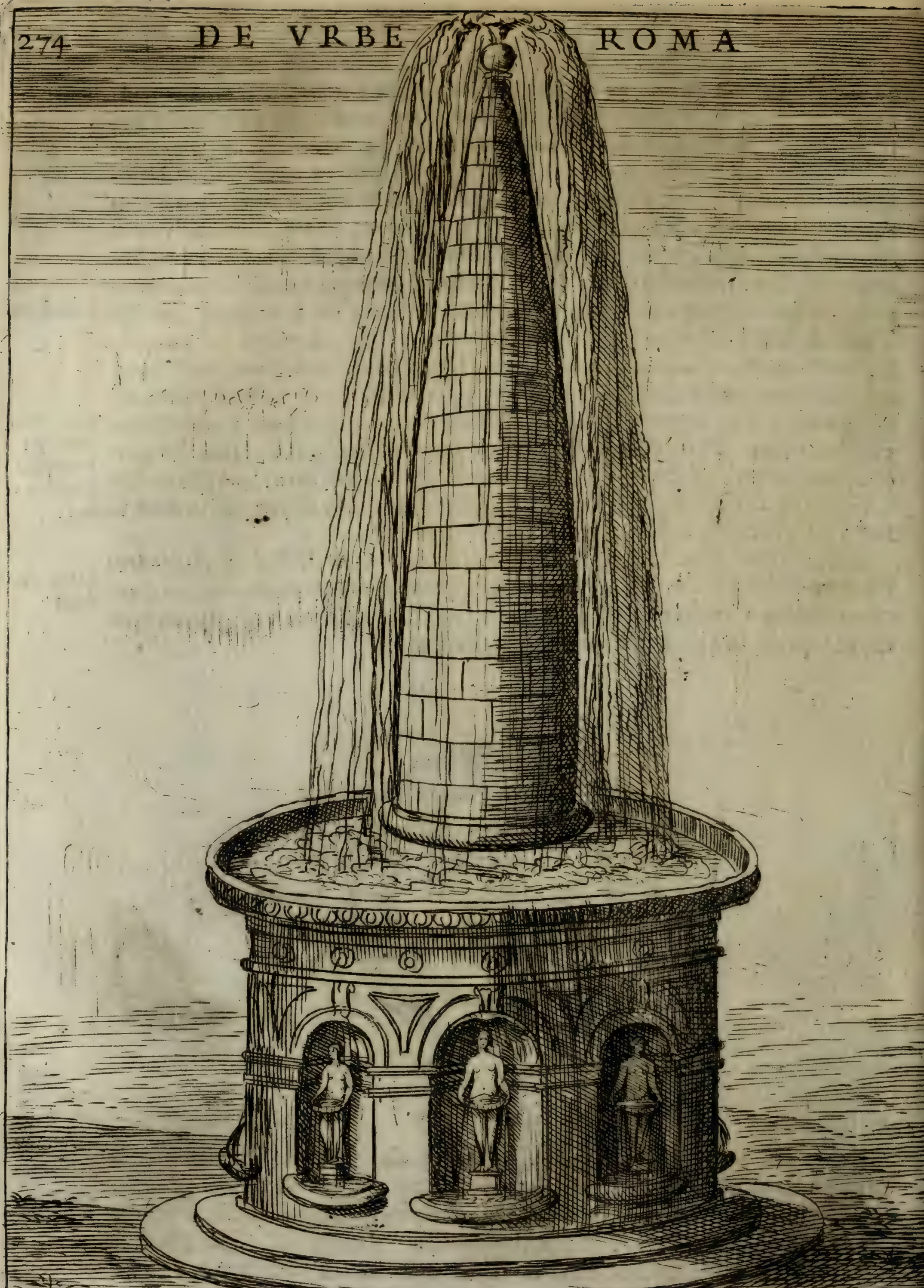
Ante Arcum Conſtantini, & Amphitheatrum *METAM ſudantem* Fontem videlicet eorum, qui ludos frequentabant, extinguendæ ſiti percommodum eminente Iouis ſimulacro, extante adhuc veſtigio conſtituunt; quam in nummis expreſſam habemus.

Meta ſudans.

Templum TELLVRIS, cuius Cicero ſæpe meminit, inter Eſquilias, & Palatium, incerta tamen ſede collocant. Prope Sacram viam cōtra Conſtantini Arcum, præterque Coloſſæum, quà modico cliuo verſus Templum D. Petri ad Vincula aſcenditur, fuiſſe credibile eſt, in ipſa fortè nunc ſtrata via; nam & olim in via erat. P. Victor recenſet in Regio

Templum Telluris.

META SVDANS IVXTA AMPHITHEATRVM

ne quarta Palatij. Seruius perobſcurè loquitur lib. 8. Aeneid. *Carinæ,* inquit, *ſunt ædificia facta in Carinarum modum, quæ erant intra Templum Telluris.* Virgilius quidem loquitur de Carinis; qui poſtea locus in Vrbe ab ijs ædificijs dictus, & Cœlio iunctus vltra Coloſſæum, verſus Templum Sancti Clementis, producebatur. Ibi domus Pompeij, de qua poſtea dicam. Hanc cum poſſideret Antonius Conſul, occiſo Cæſare Senatum vocauit in Aedem Telluris, ſuis ædibus ſcilicet propinquam. Carinæ vbi eſſent.

Verum quid ſit apud Seruium, ædificia facta in modum Carinarum eſſe intra Templum Telluris, non plane intelligo. Huiuſmodi enim ædificia Vrbi conditæ à Romulo inſtar ſuburbij fuerunt in valle media inter Palatium, Cœlium, & Eſquilias: & quod eò ſe pauperes reciperent, rudis & impolitæ ſtructuræ. Hæc ergo, Roma iam Mūdi Domina, magniſq; molibus nobilitata, tanto temporum interuallo intra Telluris Templum compulſa, & contenta ſunt? An vt priſcæ paupertatis exemplum extaret, aliquod eiuſmodi ædium veſtigium in Aede Telluris reconditum ſeruabatur? an potius pictura expreſsū colores ſpectantibus referebāt? Quod ſane frequens in Templis fuit. Hoc probabilius videtur. Nam ibi alia picta cernebantur, vt conſtat ex Varrone. *In Aedem Telluris*, inquit, *veneram: offendi ibi ſpectantes in pariete pictam Italiam.* De ſolo, in quo Templum eſt conditum, diſſentiunt auctores. *Inuenio*, inquit Liuius, *dānatum Spurium Caſſium populi iudicio: dirutaſquè publicè Aedes. Ea eſt Area ante Telluris Aedem.* Damnatus vero eſt Caſſius Conſul, quod primus legem Agrariam promulgaſſet, veniſſetque ea largitione in ſuſpicionem affectati Regni. At Cicero, *Sp. Caſſij*, inquit, *domus ob eandem cauſam euerſa, atquè in eodem loco Aedes poſita Telluris.* idéque Valerius tradit. Dionyſius vero, *Aedes*, inquit, *dirutæ ſunt, vbi nunc quoque ante Telluris patet Area, in cuius parte poſtea Deam hanc conſecrauit populus in via, quæ ad Carinas fert.* Fortaſſe locus euerſæ domus, areæ ante Templum, & Templi capax fuit. Cauſam vero extruendi afferunt, quòd P. Sempronius Sophus bellum gerens cum Picentibus, teſte Floro, *tremente inter prælium campo, Tellurem Deam promiſſa Aede placauit.* De eodem terræ motu Oroſius, & Frontinus, qui Tiberium Sempronium Gracchum appellat. Sed mendosè legi autumat Sigonius. Ad Telluris, fuit Armamentarium, de quo M. Tullius in Orat. de Aruſp. Reſponſis.

Quomodo Carinæ in Tēplo Telluris.

Var. l. 1. de re ruſt.

Decad. 1. lib. 3.

Lib. 6. c. 3. Ant. Ro. lib. 8.

Li. 1. c. 19. Lib 4. c. 4. Front. l. 1. In Faſt. de Coſſ. An. 485.

Baſilicam CONSTANTINI, & Porticum ABSIDATAM, nempe ſinuatam, & vna abſide, vel pluribus terminatam in eadem Regione quarta numerat P. Victor. Locus certò deſignari non poteſt. Manutij codex habet *Aſidatam*, quod explicari vellem. Dion alterius Porticus meminit in hac vicinia prope Forum Romanum conſtitutæ. *PAVLI*, inquit, *PORTICVS incendio abſumpta eſt: igniſque ab ea, ad Veſtæ vſque graſſatus, ita vt ſacra à Veſtalibus in Palatium ſint tranſlata. Hæc poſtea Porticus verbo quidem ab Aemilio, qui ab eo, qui primus hanc fecerat, genus ſuum trahebat, re autem ab Auguſto, & Pauli amicis refecta eſt.* Forte aliquis pro Porticu intelliget Baſilicam Aemilij Pauli, quamuis Græce ſit ϛοὰ ἡ παύλιος. Dion. l. 54.

In eius vita cap.49. Caſtra Miſenatium Porticui Liuiæ idem in Regione tertia ſubſcribit. Hi Claſſiarij erant, interdum ad Vrbem venientes. Auguſtus enim, referente Suetonio, *Claßem Miſeni, & alteram Rauennæ ad tutelam Superi, & Inferi maris collocauit*. His claſſis militibus ſeu vocatis, ſeu alia de cauſa venientibus ad Vrbem attributa hoſpitia. Neque his ſolum, ſed alijs in claſſe degentibus. De his Suetonius in Galba. *Nam cum Claſſiarios, quos Nero ex remigibus iuſtos milites fecerat, redire ad priſtinum ſtatum, Galba cogeret.*

Cap. 12.

Amphitheatrum Flauium, & alia Amphitheatra. Cap. VII.

Quid ſit Theatrũ.

OFFERT iam ſe nobis AMPHITHEATRVM FLAVIVM, cuius occaſione de alijs Amphitheatris, poſtea de Theatris dicendum. Θέατρον Græce ſpectaculum eſt, & locus ipſe, in quo eduntur ſpectacula. Hoc ædificium in hemicycli, aut circuli formam extruebatur. Illud cum ſcena ad ludos dramaticos Theatrum dictum: hoc duobus quaſi Theatris compactum ad ludos Gladiatorios,

Amphi-

Amphitheatrum. Caſſiodorus: *Cum Theatrum, quod eſt hemiſphærium, græce dicatur: Amphitheatrum quaſi in vnum iuncta duo viſoria, rectè conſtat eſſe nominatum.* In vtroque diſpoſiti gradus, ac ſedilia, vt commodè ciuibus liceret ludos intueri. Romæ quidem vſque ad Pompeium temporaria fuere Theatra, & Amphitheatra; quòd huiuſmodi fabricæ putarentur nocere bonis moribus. Liuius: *Cum locatum à Cenſoribus Theatrum extrueretur, P. Cornelio Naſica auctore, tamquam inutile, & nociturum publicis moribus ex Senatus Conſulto deſtructum eſt: populuſque aliquandiu ſtans ludos ſpectauit.* Appianus: *Theatrum quod L. Caſſius cœperat, ac ferè abſoluerat, Conſul Scipio euertit.* Velleius: *Caſſius Cenſor à Lupercali in Palatium verſus, Theatrum facere inſtituit cui in demoliendo eximia Ciuitatis ſeueritas, & Conſul Scipio reſtitere. Quod ego inter clariſſima publicæ voluntatis monumenta numerauerim.* Id actũ anno Vrbis DXCIX. Tacitus: *Quippe erant, qui Cn. quoque Pompeium incuſatum à ſenioribus ferrent, quod manſuram Theatri ſedem poſuiſſet. Nam antea ſubitarijs gradibus, & ſcena in tempus ſtructa ludos edi ſolitos: vel ſi vetuſtiora repetas, ſtantem populum ſpectauiſſe.* Quod confirmat apud Ciceronem de Amicitia Lælius: *Stantes autem plaudebant in re ficta.* Vbi de fabula data à Pacuuio ſermo eſt. Ludi tum fermè fiebant in Foro, cùm extructis gradatim ligneis ſubſellijs circumſedebant, aut ex area, & porticibus ſpectabant. Plutarchus in vita Gracchorum: *Ludi Gladiatorij in Foro exhibendi erant, & plerique eorum, qui Magiſtratibus fungebantur, cuneos in Orbem ad ſpectandum inſtruxerant, quos locabant. Eos Caius imperauit illis, vt tollerent, quò inopes ex cauea ſpectare gratis valerent. Nemine auſcultante, præſtolatus noctem, cui ſpectaculum illuceſcebat, euertit per opifices, quos habebat penes ſe conductos, cuneos illos, populoque poſtridie locum vacuum exhibuit.* Suetonius de Auguſto: *Athletas*, inquit, *edidit extructis in Campo Martio ſedilibus ligneis.* Quo ſane more maiorum non modo cum Theatra nulla erant, ſed etiam poſtquam è lapide poſita ſunt, nihilominus lignea locabantur; ſiue quod certis in locis à Theatro vacuis ludi eſſent edendi: ſiue quod maior eorum, qui edebant, videretur munificentia ſplendido ludorum, & ipſius loci apparatu. De primo genere ludorum Ioſephus loco ſupra citato. *Dum ludi*, inquit, *aguntur in Palatio: hi celebrantur in honorem Cæſaris, qui primus dominationem à populo in ſe tranſtulit, & extructa ante Regiam ſcena.* Deinde: *Peracto ſacro conſedit*, Caius, *inter amicos in Theatro, quod compactile inſtaurabatur per ſingulos annos.* Tacitus: *Cœpto apud Fidenam Amphitheatro Attilius quidam libertini generis quo ſpectaculum Gladiatorum celebraret, neque fundamenta per ſolidum ſubdidit, neque firmis nexibus ligneã compagem ſuperſtruxit.* Cuius deinde molis conuulſæ ruina *quinquaginta hominum millia, vel debilitata, vel obtrita fuere.* Poſteriores ludos dedit Cæſar facta è ligno theatrali mole, vt teſtatur Dion: deinde Nero in Campo Martio extructo ab ſe ligneo Amphitheatro, vbi iam lapideum erat. Tacitus: *niſi cui libeat laudandis fundamentis, & trabibus,*

Lib. 5. Variar. ep. 42

Lib. 48. in epitoma.

App. lib. 1.
Vell. lib. 1.

Tacit. lib. 14. Ann.

Antiquitus ſtãtes Romani ludos ſpectabant.

Ioſeph. lib. 19. c. 1

Tac. lib. 4. Annal.

Dion. l. 43.

Tacit. lib. 13. Annal.

In vita Ner. c. 12. *quis molem Amphitheatri apud Campum Martis Cæſar extruxerat, volumina implere.* Suetonius: *Munere, quod in Amphitheatro ligneo in Regione Martij Campi intra anni ſpatium fabricato dedit, neminem occidit.* Hæ moles interdum verſatiles erant. Quod de duobus Curionis Theatris, & auerſis ſcripſit Plinius, quæ poſtea ſedente populo conuerſa efficerent Amphitheatrum. Et quamuis temporaria mora, tamen non ſolum è ligno, ſed è lapide, ac marmore, exquiſitiſſimo luxu extruebantur: quod auctor idem tradit de Scauri admirabili Theatro, in quo, & alijs ædilitatis muneribus Scaurus *opes ſuas abſumpſit, magnumquè æs alienum contraxit*, vt ait Aſconius. Ideo plerique putabant *à Pompeio Conſultum*, vt ait Tacitus, *parſimonia, quod perpetua ſedes Theatro locata ſit potius, quam immenſo ſumptu ſingulos per annos conſurgeret, ac ſtrueretur*.

Plin. l. 36. cap. 15.

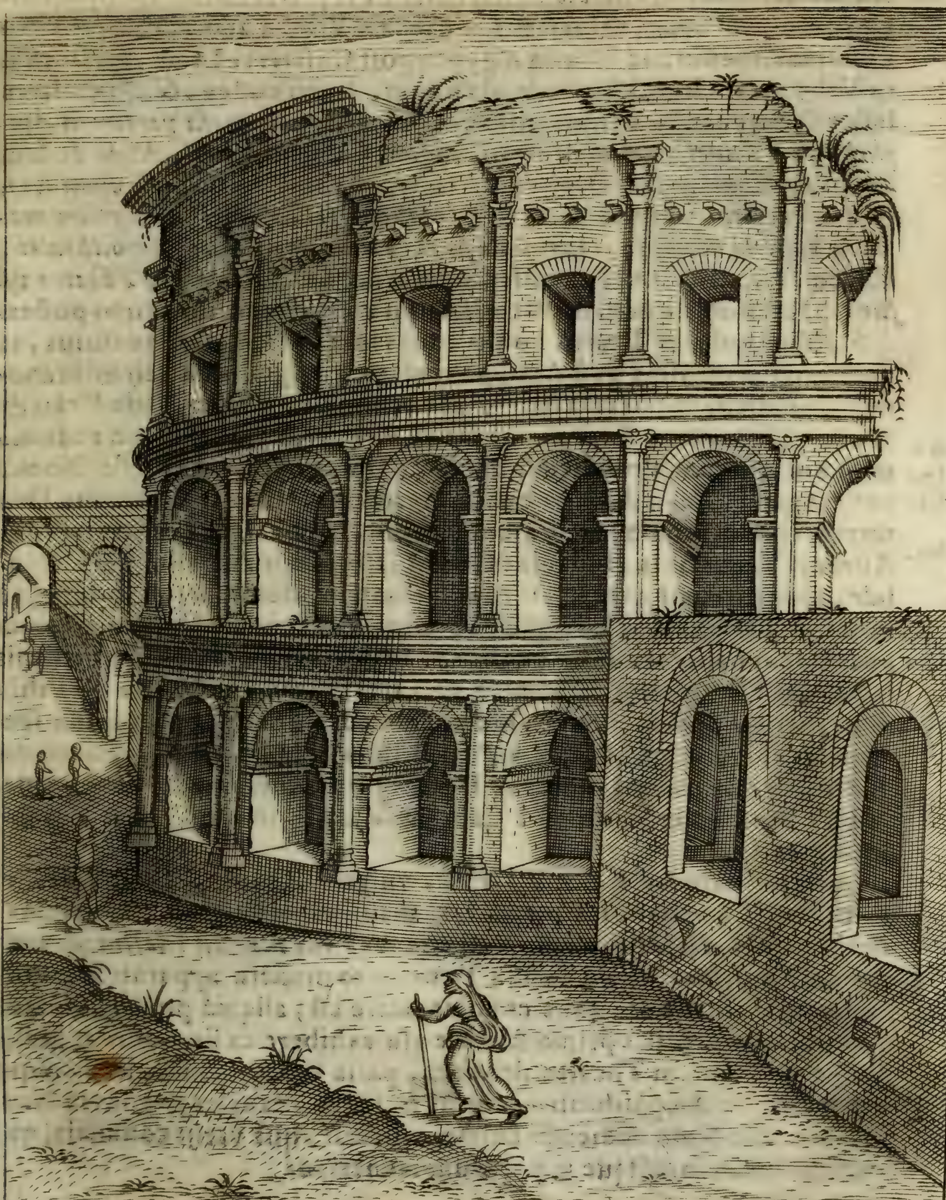
14. Ann.

Primum AMPHITHEATRVM in Vrbe ſtabile, ac lapideum poſuit STATILIVS TAVRVS; alterum VESPASIANVS cuius pars adhuc extat. Suetonius: *Et multa à multis extructa ſunt hortante Auguſto: à Cornelio Balbo Theatrum, à Statilio Tauro Amphitheatrum.* Dion: *Statilius Taurus Amphitheatrum in Campo Martio ſuis sũptibus abſoluit, inquè eius dedicatione munus Gladiatorium exhibuit.* Idẽ recenſet P. Victor in Regione nona Circi Flaminij. Ne cogamur nouis Antiquarijs aſſentiri, qui id collocant in vltimis Eſquilijs prope Templum S. Crucis in Hieruſalem. Extat quidem eo loci, ſtantibus adhuc pilis, & parietibus lateritium Amphitheatrum. Sed illud eſt quod in Regione quinta Eſquilina P. Victor nuncupat Amphitheatrũ CASTRENSE. Nunc in ipſis mœnibus, aut pro mœnium monimento, quamuis non magno circuitu, eſt.

In vita Aug. c. 29. Lib. 51.

Amphith. Tauri in Campo Martio.

Sed

AMPHITHEATRI CASTRENSIS VESTIGIA
Prope Templum Sancte Crucis in Hyerusalem.

Sed vt ad Amphitheatrum Statilij redeam, cauſa eius ædificãdi fuit, quod Auguſtus Principes viros ſæpe hortabatur, vt pro facultate quiſque monumentis, vel nouis, vel refectis, & excultis Vrbem adornarent: & victo cæſoque Antonio, ac ſubacta Ægypto poſt Cæſaris reditum, ſpectacula in Vrbe magnificentiſſima edenda forent. In eo poſtea, & alij Cæſares ludos dederunt. Suetonius. *Munera*, inquit, *Gladiatoria partim in Amphitheatro Tauri, partim in Septis, aliquot* Caligula *edidit*. At de eodem

Lib. 59. Dion: *Exhibuit autem ſpectacula iſta primùm in Septis, effoſſo omni loco, & aqua repleto, vt vnam nauem introducere poſſet. Poſt alibi etiam maxima ædificia demolitus, tabulata fixit, contempto Tauri Amphitheatro*. Ibidem. *Sicubi eſſet vehementior* Solis ardor *Diribitorio pro Theatro vſi ſunt*. Diribitorium autem erat ædificium tecto coopertũ, de quo poſtea.

Statilius quidem Taurus homo nouus in Vrbe fuit, ſed induſtrius, ac fortis, eoque maximê poſt Agrippam vſus eſt Auguſtus in adminiſtratione Reipublicæ, vt teſtatur Paterculus. Dion de Auguſto. *Dein Vrbis &*

Vell. lib. 2. *Italiæ gubernatione Tauro iniuncta ab Vrbe profectus eſt*. Ab eodem

Dion. l. 54 miſſus in Africam, Prouinciam recepit. Contra Dalmatas teſte Dione

Dion. l. 49 bellum geſſit. Bello Actiaco contra Antonium, refrente Paterculo, Dux terreſtrium legionum, equitatum Antonij, fudit. Domuit Cantabros,

Vell. lib. 2. Aſtures, Vaccæos in Hiſpania: Conſul factus cum Auguſto VIII. Conſule, cum quatuor ante annis Amphitheatrum dedicaſſet, exhibitoquè munere id ei populus indulſiſſet, vt quotannis vnum Prætorem eligendi

Dion. l. 51 & 53. poteſtatem haberet. Hæc ex Dione. apud quem legimus, Neronianis facibus arſiſſe montem Palatinum, & Tauri Theatrum, & cæteras Vrbis

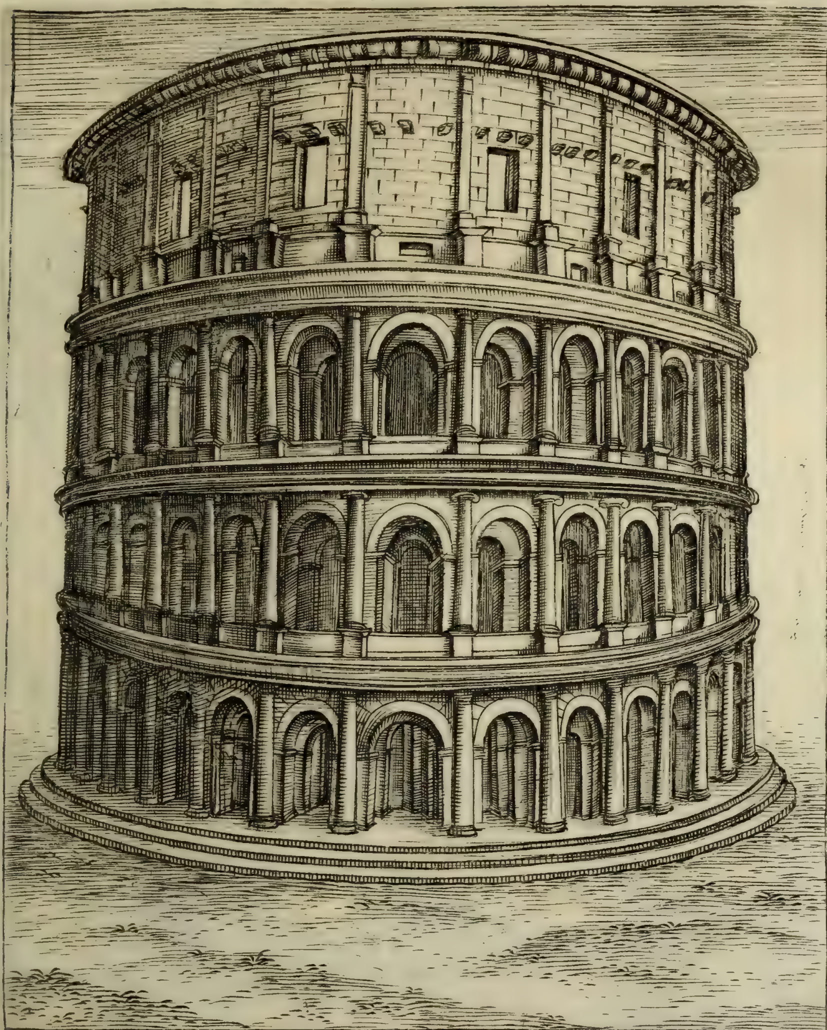
Lib. 15. Annal. duas partes. Sed dubium, an hic pugnet cum Tacito, qui hæc ipſa ſpectauerat; ſcripſitquè. *Solatium Populo exturbato, & profugo, Campum Martis, ac monumenta Agrippæ: Hortos quin etiam ſuos Neronem patefeciſſe*. Intactus ergo ab igne Campus Martis, in quo Tauri Amphitheatrum.

Amphitheatrum FLAVIVM, vulgo COLOSSAEVM, vt pulchrius & amplius, ita potentiori manu extructum eſt. Suetonius.

In vita Veſp. c. 9. *Fecit*, inquit, *Amphitheatrum* Veſpaſianus *Vrbe media, vt deſtinaſſe compererat Auguſtum*. quod poſtea Titus edito munere apparatiſſimo lar-

Sueton. in vita Titi, cap. 7. giſſimoque dedicauit. Hoc enim dedicare eſt, aliquid publicè ſplendidum, ac magnificum primo fabricæ vſu exhibere ex ijs, quorum gratia perfecta eſt; vt, in Theatro dramata, paria Gladiatorum, ferarumque

Sueton. in vita c. 32. venationes in Amphitheatro, curſus in Circo, nauales pugnas in Naumachia. Sic Nero dedicaſſe Domum dicitur, quà varijs conuiuijs, quà publicis ludis, ſparſiſque in populum muneribus.

AMPHITHEATRVM FLAVIVM
VVLGO COLOSSAEVM

AMPHITHEATRI VESTIGIA

Quomodo Coloſſæum in media Vrbe.

Iam quia quoſdam dubitatio ſolet inceſſere, quomodo Amphitheatrum media Vrbe ab Auguſto deſtinatum ædificarit Veſpaſianus, cum adeo diſtet à porta Viminali, Eſquilina, Næuia, minus à Capitolio, vbi illa tempeſtate pomœrium, facilis reſponſio eſt. Locus enim ille in medio ſeptem Vrbis Collium ſitus eſt, à quibus cingitur in modum coronæ; quamuis alius alio ſit propinquior. Habet Capitolium, & partem Quirinalis à Septentrionibus; Auentinum, & Palatinum ab Occaſu; Cœlium, & Eſquilini partem à Meridie; reliquum Eſquiliarum cum Viminali, & parte Quirinalis ab Ortu. Deinde quamuis Vrbs pomœrio ſecundum Capitolium, & Tiberim terminaretur; tamen extrà erat tam publicis, quàm priuatis ædificijs frequens. vt horum reſpectu, verè in Vrbis medio diceretur eſſe. Cæterum ea celſitate, & amplitudine factum

Lib. 16.

eſt Amphitheatrum vt dixerit Ammianus. *Amphitheatri molem ſolidatã lapidis Tiburtini compage ad cuius ſummitatem ægre viſio humana conſcendit.* Caſſiodorus in Chronico opus Tito attribuit. *Titus,* inquit, *Amphitheatrum Romæ ædificauit, & in dedicatione eius quinque millia ferarum occidit.*

Lib 5. Ep. 42.

Et in Epiſtolis. *Hoc Titi potentia principalis diuitiarum profuſo flumine cogitauit ædificium fieri, vnde caput Vrbium potuiſſet.* Rectius Aurelius Victor, *Amphitheatri perfecto opere.* Præuentus enim morte Veſpaſianus vt dedicare non potuit, ita nec omninò abſoluere; quem videlicet auctorem tam nummi veteres, quàm cæteri auctores proclamant. Capiebat autem loca ex P. Victore LXXXVII. millia. Sed quamuis Amphitheatri *tanta vis eſſet*; vt ait Aurelius Victor; nihilominus ſæpe vel incendijs, vel tempeſtatibus, alijſque de cauſis labefactatum, & aliqua parte dirutũ refici debuit. Itaque Capitolinus refert,

In eius vita.

ab Antonino Pio *inſtauratum Amphitheatrum:* & Lampridius inter opera Heliogabali memorat *inſtaurationem Amphitheatri poſt exuſtionem.*

In eius vita.

Idemquè ſcribit de Alexandro; *Lenonum vectigal,* &c. *ſumptibus publicis ad inſtaurationem Theatri, Circi, Amphitheatri, & Aerarij deputauit.* Quæ ſane de hoc Principe Amphitheatro accipienda ſunt, vti apud

Anno ſalutis 254.

Euſebium in Chronico. Decio Principe *Romæ Amphitheatrum incenſum,* & antè, ſub Macrino Circenſibus Vulcanaliorum Romæ *Amphitheatrum incenſum.*

De Amph. c. 12.

Spectatur eius forma apud Lipſium, & Italicos Architectos, qui Romanas fabricas accuratè deſcripſerunt.

Deſcriptio Amphitheatri Flauij.

Tota moles conſtructa Tiburtino lapide nixos arcus immanibus pilis, triplicique ordine porticus in circulum erigit. Affixæ pilis columnæ plurium ſegmentorum ſcapo. Doricæ imæ; Ionicæ mediæ; ſummæ Corinthiæ. Tum continuatus paries patentibus identidem feneſtris, interque locatis opere compoſito quadratis columnis diſtinguitur. His epiſtilia, atque è zophoro prominentibus craſſis mutulis, corona circum attollitur. Cuius quia ſupremi lapides æqualibus ſpatijs perforati ſunt, traiectæ quondam, immiſſæque antennæ demittebantur ad inferiores mutulos ſub foraminibus ad lineam è muro proſtantes. Ita ſane firmatis trabibus, ijſdemque ſupra fabricæ coronam elatis, funes ad ſuſtinenda vela, & inumbrandum circumſeden-

tem

tem populum alligabantur. Interior cauea ouata eſt; in quam decliues fornices, & impoſiti olim ſedentium gradus, areolis certa per interualla intercurrentibus ex tertia, altioreque Porticu deſcendebant. Quamuis omnia iam vetuſtas, vel labefactarit, vel exederit, vel euerterit. Inferiores pilæ, & arcus extima facie crebris foraminibus deformati ſunt. Id docti, indoctique referunt in feritatem barbarorum, qui capta in Vrbe quod delere non potuerunt, vi, ferroque mutilatum fœdarunt. Equidem probabilius ſemper duxi, idque de Bernardino Stephonio, nato illo quidem ad eximiam poeſim, ſed vnà ſummæ eruditionis, & eloquentiæ viro audiui: Hoc peractum opera artificum, & inſtitorum. Illi enim cùm ibi nundinas agere, venumquè mercimonia exponere conſueſſent; adactis ſolo ſurculis, ex aduerſo perruptos Amphitheatri lapides fodiebant, vt perticas immitterent ſuſtinendis tabernaculis, merciumque tegminibus, & cadurcis. Eam quippe Vrbis partem vicis ſplendidiſque tectis ſpectabilem Ciues cum ipſo Romano Pontifice in Lateranis ædibus de gente incolebant; donec Robertus Guiſcardus vt Gregorium VII. in Adriani Mole concluſum ab obſidione Henrici III. liberaret, ex conſilio Cincij Romanorum Conſulis ignem Vrbi iniecit, vt ex Leone Oſtienſi refert Card. Baronius, & maiorem Vrbis partem, præſertim Cœlium inter, & Capitolium ſitam euertit, anno ſalutis M L X X X I V. Quare ſuperfuerunt hæc potius ſigna nundinantis induſtriæ, quàm barbariæ ſæuientis. Cencius Camerarius, qui floruit anno M C L X X X X I I. inter varios opifices refert *Bandonarios Coloſſæi*; ibi ſcilicet exercentes opificium, quos nunc Banderarios vocant, & ſerica vela conſuentes.

Bertold. & Leo Oſtienſis apud Baronium ann. 1084. Platina in Vita Gregorij VII.

Illud poſtremo referendum, in medio Amphitheatro Aram fuiſſe poſitam, in qua Deo ſacrificaretur, in cuius honorem fierent ludi. Ioſephus: *Progreſſus*, inquit, *deinde Imperator*, Caius, *rem diuinam facit Auguſto Cæſari, ad cuius tum honorem ludi celebrabantur*. Clarius paulo poſt. *Tandem irrumpentibus militibus clamor toto Theatro tollitur. & circumlata cæſorum cum Aſprenate capita, & in Ara depoſita*. Vbi quamuis de Theatri Ara ſermo ſit, par tamen, immo potior Amphitheatri ratio eſt, cum munus Gladiatorum inſtar ſacrificij eſſet. Iulius Capitolinus *Multi*, inquit, *dicunt apud veteres hanc deuotionem contra hoſtes factam, vt Ciuium ſanguine litato, ſpecie pugnarum ſe Nemeſis, ideſt vis quædam Fortunæ ſatiaret*. Ara autem erat Iouis Latiarij, aut Stygij, vt Lipſio placet. Nec ſolum in Amphitheatro pugnæ, ſed etiam Naualia prælia dabantur. Dion: *Aliquando* Nero, *belluis interfectis, ac ſubito aqua in Theatrum deducta bellum nauale confecit. Et aqua ſecundum hæc emiſſa, præbuit certamen Gladiatorium. Tandem aqua rurſum introducta, publice ſumptuoſa cœna epulatus eſt:* Idem: *cum Titus*, inquit, *dedicaret, Amphitheatro repente aqua impleto in ipſo equos, tauroſquè, aliaque manſueta animalia introduxit, quæ facere didicerant ea, quæ in terra conſueuerant. Introduxit & homines in nauibus*.

Ant. Iud. lib. 19. c. 1. In Vita Max. & Balb. De Amph. cap. 4. Dion. l. 61. Lib. 66.

Præter hæc tria Amphitheatra, vnum in Vrbe inchoatum, poſtea omiſſum eſt. Suetonius. *Inchoauit*, Caius Caligula *Amphitheatrum iuxta*

In eius vita cap. 21. In vita Adriani.

Septa,

Septa, quod à Claudio omiſſum eſt. Alterum à Traiano perfectum demolitus eſt Adrianus. Spartianus: *Theatrum, quod ille,* Traianus, *in Campo Martio poſuerat, contra omnium vota deſtruxit.* Theatrum dixit, pro Amphitheatro, vt alij frequenter. De eo Pauſanias θέατρον μέγα κυκλοτερὲς πανταχόθεν. *Theatrum magnum vndique circulare.* Hæc vero in Campo Martio propter loci amplitudinem extra Vrbem extruebantur.

Lib. 5.

Theatra. Cap. VIII.

VT duo in Vrbe Amphitheatra, ſic & tria THEATRA perennarunt. Suetonius: *Vt Stephanionem togatarium per trina Theatra virgis cæſum relegauerit.* Seneca: *In qua* Ciuitate *tribus eodem tempore Theatris viæ poſtulantur.* Ea fuere POMPEII, MARCELLI, BALBI. Theatrum Pompeij in Campo Floræ, vbi nunc Aedes Ducum Vrſinorum, fuit. Marcelli in Foro Montanario, vbi Aedes Principum Sabellorum: Balbi incertior ſedes. Omnium primum Pompeianum fuit, de quo poſtremò dicam.

In Auguſt. cap. 45. De Clem. lib. 1. c. 6.

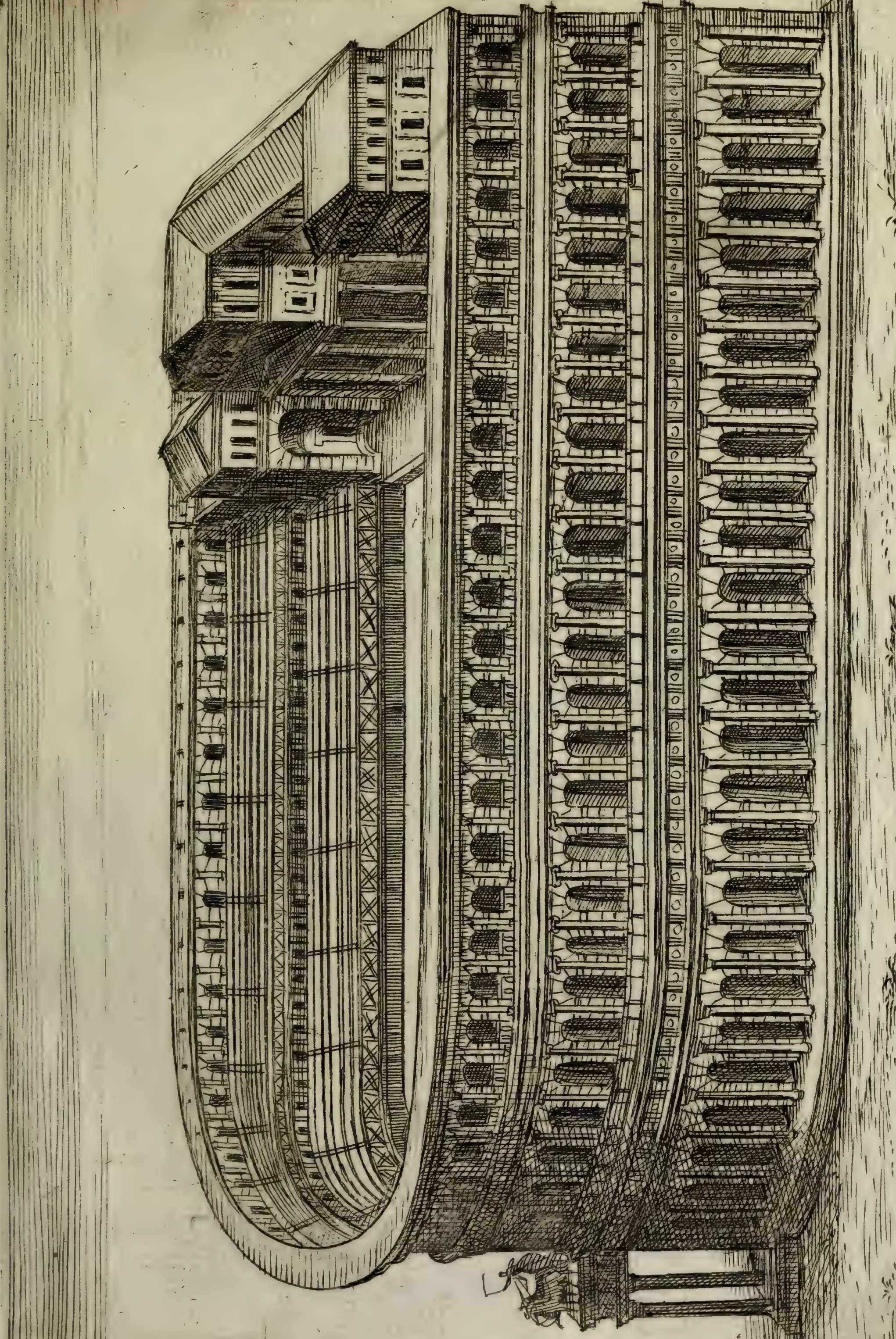
THEATRVM MARCELLI Auguſtus condidit, vbi ante Iulius Cæſar deſtinauerat. Suetonius: *Deſtinabat* Iulius Cæſar, *extruere Theatrum ſummæ magnitudinis Capitolino Monti accubans:* Dictum eſt autem Marcelli, quoniam Auguſtus quædã opera fecit ſub nomine alieno: inter quæ Porticum *Octauiæ, Theatrumque Marcelli.* Octauiæ Porticus, quæ ſoror Auguſti, Marcelli mater fuit, Theatro contigua erat. Ipſum porro egregium ſtructura capit teſte P. Victore loca XXX. millia, & Iani aliud Templum. Eius architectum plerique Vitruuium faciunt. Negat Philander eius interpres, quod peccaſſe videatur in Doricæ coronæ partibus concinnandis. Doricam tamen ſymmetriam inde præſertim eliciunt architecti.

In vita cap. 44. Sueton. in Aug. c. 29. Plutarch. in Marcel. Dion. l. 53 Lib. 1. c. 2.

Idem Auguſtus cum dedicaret ludis, vt ait Dion, eius gratia factis, *Troiam inter alios Patricios pueros nepos Auguſti Caius luſit: feræ Africanæ ſexcentæ occiſæ.* Quibus ludis euenit, vt, quod ſcribit Suetonius, *laxatis ſellæ curulis compagibus, Auguſtus caderet ſupinus.* Idemquè, vt ait Plinius. *Tigrin primus omnium,* tum, *Romæ oſtendit in cauea manſuefactam;* Iuſſitque, teſte Dione, *vt ludis Romanis effigies Marcelli aurea, aureaquè corona, & ſella curulis in Theatrum inferretur, mediaque inter præfectos ijs ludis Magiſtratus collocaretur.* Huius ſcenam Veſpaſianus reſtituit. Suetonius: *Ludis, per quos ſcena Marcelliani Theatri reſtituta dedicabatur, vetera quoque acroamata dedicauerat.* Voluit & Alexander Seuerus, teſte Lampridio, *Theatrum Marcelli reficere,* nec tamen feciſſe dicitur. Id tamen facti iam incendij, ruinæque indicium eſt. Obijt Marcellus referente Dione, ante dedicationem Theatri. Itaque cum eius mortem defleret Propertius, de hoc Theatro loqui non potuit, cum caneret:

Dion. l. 54. In vita Aug. c. 43. Li. 8. c. 18. Lib. 53. Dion. l. 53

Aut

THEATRVM MARCELLI

THEATRI MARCELLI VESTIGIA

Aut modo tam pleno fluitantia vela Theatro,

Intelligit autem eius munera ædilitia, cùm videlicet non modo Theatrum Pompeij, aliud enim ſtabile non erat in Vrbe, velis obtexit; ſed, quod ſupra dixi, *& ſine ludis velis Forum inumbrauit, vt ſalubrius litigantes conſiſterent.* Idemque ſub Caligulæ factum ſcribit Dion l. 59. Ouidius de Theatro Marcelli ſcribit, cum eius liber iuſſus abire Palatio ait:

Li. 19. c. 1. Triſt. lib. 3 El. 1.

Altera Templa peto, vicino iuncta Theatro.

Li. 7. c. 30. Quod Templum ſiue *Pietatis* eſt, factum *in eius carceris ſede, vbi nunc Marcelli Theatrum eſt,* vt ſcribit Plinius: atque adeo fabricato etiam Theatro, nec tota carceris occupata ſede, Templum conſeruari potuit: ſiue *Iunonis Aedes,* quæ Plinio auctore, *in Octauiæ Porticu fuit.* Addendum ex Tacito, ſtatuam Auguſti à Liuia ad Theatrum Marcelli poſitam. *Neque enim,* inquit, *multo ante cùm haud procul Theatro Marcelli effigiem Diuo Auguſto Iulia dicaret, Tiberij nomen ſuo poſtſcripſerat. Idque ille credebatur, vt inferius maieſtate Principis, graui, & diſſimulato offenſione abdidiſſe.*

Li. 3. Ann.

THEATRVM BALBI iuxta Circum Flaminium fuiſſe autumãt, & eius quædam veſtigia apud Cæſarinas Aedes extare, nec tamen rationem video, quæ id probat; niſi pro ratione ſit affirmantium auctoritas. L. Cornelius Balbus vir triumphalis magnis in Africa rebus geſtis, *Garamantes,* vt ait Solinus, *ſubegit, & primus ex hac victoria triumphauit: primus ſane de externis, vtpote qui Gadibus genitus acceſſit ad gloriam nominis triumphalis.* Plinius vero: *omnia,* Garamantum, *armis Romanis, ſuperata, & à Cornelio Balbo triumphata vnius omnium externo curru, & Quiritium iure dotato; quippe Gadibus nato Ciuitas Romana cum Balbo maiore patruo data eſt.* Maior hic fuit L. Cornelius Balbus Pompeij amicus, & ab illo Ciuitate donatus, cuius crebra mentio in Epiſtolis M. Tullij, à quo & luculenta Oratione, quæ extat, defenſus eſt. Poſtea Ciuili bello inter Cæſarem, & Pompeium, *excedente,* vt ait Paterculus, *humanam fidem temeritate ingreſſus caſtra hoſtium, ſæpiuſque cum Lentulo colloquutus Conſule, dubitante quanti ſe venderet: illis incrementis fecit viam quibus non Hiſpaniæ ſuæ natus, ſed Hiſpanus in triumphum, & Pontificatum aſſurgeret; fieretque ex priuato Conſularis.* Factus eſt Conſul cum P. Canidio Craſſo anno Vrbis DCCXIII. in aliorum qui ſe magiſtratu abdicauerunt, locum cum collega ſuffectus. Porro minor Cornelius Balbus ſuaſu, hortatuquè Auguſti *Theatrum extruxit,* vt Suetonius, dedicauitquè datis ludis teſte Dione, Tiberio primum, & Quintilio Varo Coſſ. anno DCCXXXXI. quo tempore Tiberis inundauit, vt non niſi naui in Theatrum veniri poſſet: reuerſuſque eſt Auguſtus è Germania: Tiberius autem Conſul in honorem Theatri Cornelium Balbum ſententiam primum omnium rogauit in Senatu. Eodem anno dicatum ab Auguſto Marcelli Theatrum, idem eſt auctor.

Cap. 31. Ann. Vrb. 734. Lib. 5. c. 5. Vell. lib. 2. Sigonius in Faſtis. In vita Aug. c. 29. Lib. 54. Eod. libro.

THEATRVM POMPEII primum omnium dedicatum eſt anno Vrbis DCXCIX. Pompeio, & Craſſo II. Coſſ. vt eſt apud Dionem. Id Pompeius reuerſus è bello Mitridatico *expreſſum è Mitylenæo,* vt ait Plu-

Lib. 39. In vita Pompeij.

Plutarchus; grandius *tamen, & pulchrius* faciendum curauit. Quod *etiã nunc inſigne habetur*, ſcribit Dion trecentis ferè poſt annis, Alexandro Seuero Imperatore. Idemque auctor eſt, id Theatrum non à Pompeio extructum eſſe, ſed *Demetrium libertum eius id ex pecunijs, quas dum miles ſub eo eſſet, parauerat, condidiſſe. Iſque rectiſſime nomen eius facti ad Pompeium retulit ne male audiret, quod libertus tantum pecuniæ collegiſſet, vnde tantos ſumptus facere poſſet*. Certè quam ſupra dignitatem libertus ille polleret, expoſuit Plutarchus in Catone minore. Qui tamen, alijque ſcriptores Pompeio; eiuſque ſumptibus Theatrum aſcribunt. Tertullianus: *Pompeius*, inquit, *Magnus ſolo Theatro ſuo minor cum illam arcem omnium turpitudinum extruxiſſet, veritus quandoque memoriæ ſuæ Cenſoriam animaduerſionem*, VENERIS AEDEM *ſuperpoſuit, & ad dedicationem edicto populum vocans non Theatrum, ſed Veneris Templum nuncupauit, cui ſubiecimus*, inquit, *gradus ſpectaculorũ*. Gellius ex Tirone Ciceronis liberto Aedem VICTORIAE, non Veneris Theatro attribuit. *Cum Pompeius*, inquit, *Aedem Victoriæ dedicaturus foret, cuius gradus vice Theatri eſſent*. At Plutarchus VENERIS VICTRICIS appellat: *Viſum eſt*, inquit, *Pompeio in ſomnis Theatrum ingreſſo ſibi populum plaudere, Templumque ſe Veneris Victricis multis ſpolijs ornare*, Græcè ἱερὰ ἀφροδίτης νικηφόρου, *Templa Veneris Victricis:* Num vnum quaſi bipartitum, & duo coniuncta? videtur hæc ſaltem indicare Suetonius: *Ludos dedicationis Pompeiani Theatri, quod ambuſtum reſtituerat, è tribunali poſito in Orcheſtra commiſit*, Claudius; *cum prius apud ſuperiores Aedes ſupplicaſſet*. Erant enim poſitæ ſupra ſcenam, vt populus conueniens in Theatrum videretur in Deæ honorẽ conuenire. Vnius Aedis meminit Plinius: *Pompeij quoque altero Conſulatu, dedicatione Templi Veneris Victricis pugnauere in Circo viginti*. Loqui enim de Aede Veneris in Theatro oſtendunt ludi in eius dedicatione facti. Sufficiebat large hoc Theatrum, teſte eodem, quadraginta millibus, habebatq; exiguo diſſitas interuallo Pompeij PORTICVM, REGIAM, ſeu BASILICAM, & CVRIAM. Porticus fuit à tergo ſcenæ Theatri, cuius curua pars Campum Floræ attingebat, vt adhuc indicat flexura Aedium Vrſinarum. Quare Porticus, quæ fuit ad rectam Theatri partem, vbi & ſcena, vicinior quoque Circo Flaminio, & Capitolio erat, verſus Aedem nunc S. Caroli. Vitruuius: *Poſt ſcenam Porticus ſunt conſtituendæ, vti cum imbres repentini ludos interpellauerint, habeat populus quo ſe recipiat ex Theatro, Choragiaque laxamentum habeant ad Chorum parandum, vti ſunt Porticus Pompeianæ*. Appianus: *Spectacula tunc quidem in Pompeij Theatro agitabantur: Senatus in proximis Aedibus conuocabatur. Brutus interim in Porticu, quæ ante Theatrum ſita erat, exigentibus ab eo veluti Prætor ius adminiſtrabat*. Hæc Porticus ab antiquis magnopere commendata, à nobis alibi deſcribetur. Curia etiam, quæ Pompeij dicta eſt, proxima Theatro fuit. Dion: *Habituros ſe auxilium Gladiatorum, quos multos in Pompeij Theatro, à quo non procul Curia aberat, tanquam ad ſpectaculum exhibendum*

[Marginal notes: Loc. cit. — In Pomp. — In lib. de Spect. — Li. 10. c. 1. — In vita Pomp. — In Claudio c. 21. — Lib. 8. c. 7. — Lib. 36. cap. 15. — Lib. 5. c. 9. — Lib. 2. de Bell. ciuil. — Lib. 44.]

adornauerant. Hæc occiſo in ea Cæſare occluſa eſt. Ibidem Baſilica eiuſdem. Suetonius: *Pompeij quoque ſtatuam contra Theatri eius Regiam marmoreo Iano ſuppoſuit tranſlatam è Curia, in qua C. Cæſar fuerat occiſus*. Alia, egregiaque fuere eius Theatri ornamenta. Plinius: *Pompeius*, inquit, *magnus in ornamentis Theatri mirabiles fama poſuit effigies, ob id diligentius magnorum artificum ingenijs elaboratus*. Tacitus: *Lepida Theatrum cum claris fœminis ingreſſa, lamentatione flebili maiores ſuos ciens, ipſumquè Pompeium, cuius ea monimenta, & adſtantes imagines viſebantur*. Inter cæteras fuere GENTIVM effigies. Suetonius: *Modo à ſimulacris gentium ad Pompeij Theatrum dedicatarum circuiri, arceriquè progreſſu*. Plinius. *Idem*, Varro, *& à Coponio XIV. nationes; quæ ſunt circa Pompeij Theatrum factas, auctor eſt*. Ibidem Tiberij Arcus. Suetonius: *Tiberio marmoreum Arcum iuxta Pompeij Theatrum, decretum quidem olim à Senatu, verum omiſſum*, Claudius, *peregit*. Ibidem COLOSSVS IOVIS. Plinius: *Moles excogitatas videmus ſtatuarum, quas Coloſſos vocant, turribus pares. Talis in Campo Martio Iuppiter à Claudio Cæſare dicatus, qui vocatur Pompeianus à vicinitate Theatri*. In eodem inaurato ludos dedit Nero. Plinius: *Nero Pompeij Theatrum operuit auro in vnum diem, quòd Tiridati Regi Armeniæ oſtenderat. Et quota pars ea apparatus fuit Aureæ domus ambientis Vrbem? Totum*, inquit Dion, *Theatrum intus cum ſcena inaurauit* Nero, *auro etiam ornatis quæ intromittebantur extenſis ſupra velis, quæ ſtellis aureis diſtinguebantur. Quare ille ludorum dies aureus nominatus eſt*. Quibus ſane ludis *Regem iuxta ſe latere dextero collocauit, & Imperator conſalutatus*, Nero, *laurea in Capitolium lata*, vt ait Suetonius.

In Aug. cap. 31. — Lib. 7. c. 3. — Li. 3. Ann. — In Nerone c. 26. — Li. 36. c. 5. — In Claudio c. 11. — Li. 33. c. 3. — Li. 63. ſiue ex ipſo Xiphilinus. — In vita Ner. c. 13.

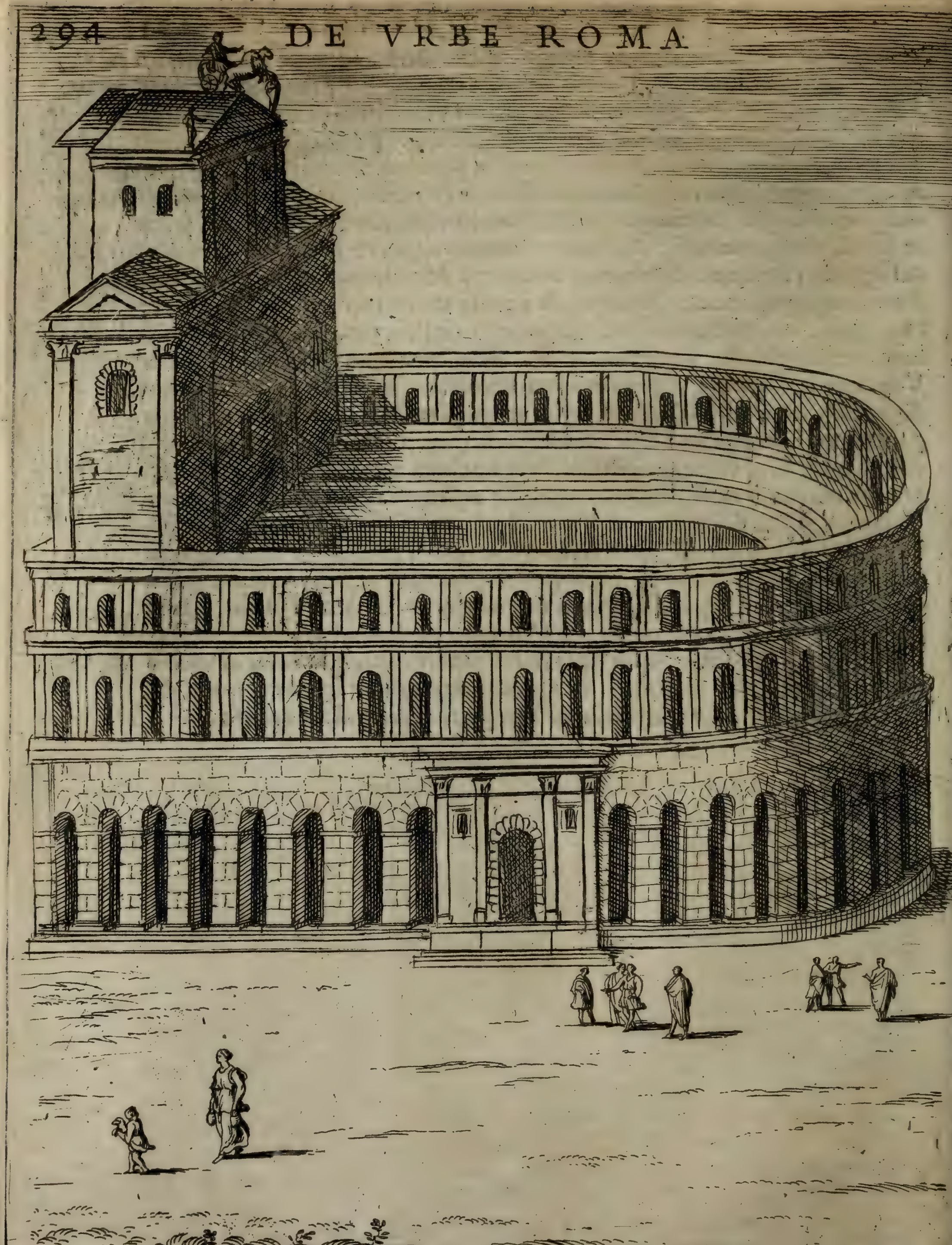
Cæterum Theatrum ſæpe ignium, aut temporum iniuria detrimenta cepit: ſæpe etiam refectum eſt. Primum ſub Tiberio; cùm referente Tacito, *igne fortuito hauſtum Tiberius extructurum pollicitus eſt, eo quod nemo è familia reſtaurando ſufficeret, manente tamen nomine Pompeij*. Seneca: *Decernebatur illi* (Seiano) *ſtatua in Pompeij Theatro ponenda, quod exuſtum Cæſar reficiebat*. Sed non abſoluit. Suetonius: *Auguſti Templum, reſtitutionemque Pompeiani Theatri imperfecta poſt tot annos reliquit*. Caligula perfecit, vt idem auctor eſt. Mox iterum ambuſtum Claudius reſtituit. *Ludos*, refert Suetonius, *dedicationis Pompeiani Theatri, quod ambuſtum reſtituerat è Tribunali poſito in Orcheſtra commiſit*. Dion: *Memoriam Theatri Pompeij ſcenæ addita inſcriptione nominis Tiberij, qui eam incendio hauſtam refecerat, ac ſuum non inſtaurationis, ſed dedicationis cauſa nomen adiecit*. Qui tamen, niſi velit Theatrum à Claudio inſtauratum, corrigendus eſt. Scena rurſus arſit ſub Tito. Dion: *Multa Romæ conflagrauerunt, Theatrum Balbi, ſcena Pompeij*. Titus inſtaurauit *Vrbis incendio*, vt ait Suetonius, *nihil, niſi ſibi publicè perijſſe teſtatus, cuncta Prætoriorum ſuorum ornamenta operibus ac Templis deſtinauit, præpoſuitque quamplures ex equeſtri ordi-*

Li. 3. Ann. — De Conſ. ad Marciam. c. 23 — In Tiberio c. 47. — In vita Cal. c. 21. — In vita Clau. c. 21 — Lib. 60. — Lib. 66. — In Tito cap. 5.

ordine, quo quæque maturius peragerentur. Poſt hæc arſit ſub Philippo ludis ſecularibus milleſimo Vrbis anno. Euſebius in Chronico: *Theatrū Pompeij incenſum, & Hecatonſtylon.* Ex eo Pomponius Lætus: *Quæ omnia in Circo Maximo exhibita, & ſcenicos ludos in Pompeij Theatro tribus diebus, totidemque noctibus, mirum dictu, peruigil populus ſpectauit, funalibus, atque lychnis tenebras vincentibus: & cum multitudo ſolemnibus ludis intenta eſſet, incendium aut ex luminaribus, aut ex ignibus coalitum in Curia diuagatum eſt. Theatrum Pompeij arſit, & ei propinquum Hecatonſtylon, centum columnarum in Campo Martio opus. Centenariam Porticum appellabant.* Quis deinde inſtaurauerit incertum. Sed niſi ipſe Philippus, vel Gallienum, vel Aurelianum inſtauraſſe, qui & alia moliti ſunt, probabile eſt. Incertum item, an de ſcena huius Theatri loquatur Vopiſcus in Carino: *Pegma præterea exhibuit, cuius flammis ſcena conflagrauit, quam Diocletianus poſtea magnificentiorem reddidit.* Refecit poſtremo Theodoricus Rex, cum iam vel nouis incendijs, vel vetuſtate collaberetur. Scribens enim ad Symmachum ait: *Et ideo Theatri fabricam magna ſe mole ſoluentem conſilio veſtro credimus eſſe roborandam. Quid non ſoluas ò ſenectus quæ tam robuſta quaſſaſti? Montes faciliùs cedere putarentur, quam ſoliditas illa quateretur, quando & moles ipſa ſic tota de cautibus fuit, vt præter artem additam, & ipſa quoque naturalis eſſe crederetur.* Et deinde. *Vnde non immerito creditur Pompeius hinc potius Magnus fuiſſe vocitatus. Et ideo ſiue maſculis pilis contineri, ſiue talis fabrica refectionis ſtudio potuerit renouari, expenſas vobis de noſtro cubiculo curauimus deſtinare, vt & vobis acquiratur tam boni operis fama, & noſtris temporibus videatur antiquitas decentiùs innouata.*

De eius inſcrip. Gell. l. 10. c. 1. Anno ſalut. 249. De Imper. Philippi.

Caſſiod. lib. 5. var. cap. 51. & vlt.

POMPEII THEATRVM

Theatro Pompeij eius DOMVS tamquam appendix ſubijcienda Domus
eſt. nam & hanc illum feciſſe notauit Plutarchus. *Prope Theatrum*, in- Pompeij.
quit Marlianus, *Atrium ſiue Curiam, & Domum, & ante ipſam, Porticũ* In vita Pompeij
Pompeius habuiſſe dicitur, Sequutus Fuluium, qui: *Habebat*, inquit, *olim* Lib.6. c.5.
Theatrum ipſum longas appẽdices, vbi eius Domus, & Curia, & Porticus. Lib.4.
A quibus & alij acceperunt. Verum hi auctores, ſi id affirmant, Pompeium ædificationi Theatri, Domus ſuæ, quam auxit, ornauitque, ædificationem ſubieciſſe, nihil à veritate alienum dicunt: ſi vero Domum Pompeij Theatro proximam volunt, cum veritate pugnant. Plutarchus quidem, quo maximè nituntur, hæc habet. *Atque Pompeius ipſe vſque ad tertium Triumphum mediocriter, & ſimpliciter habitauit* ὕστερον δὲ ῥωμαίοις τοῦτο δὴ τὸ καλὸν, καὶ περιβόητον ἀνιστὰς θέατρον, ὥσπερ ἐφόλκιόν τι παρετεκτήνατο λαμπροτέραν οἰκίαν ἐκείνης. Quod Interpres ſic vertit: *Poſt populo Romano eximium illud, & celebratum Theatrum extruxit, & iuxtà velut appendicem ædificauit Domum priore ſplendidiorem.* Sed vox, iuxtà, omnino redundat, abhorrentemq; à Plutarchi mente ſenſum effecit. quam tamen Interpres eruit à verbo παρετεκτήνατο, quaſi παρατεκταίνομαι ſignificet ſolum iuxtà, & prope ædificare; cum & idem quod ſimplex τεκταίνομαι ſit. Dicendum ergo: *Poſt autẽ cùm Romanis ſplendidum illud, & celebre Theatrum erexiſſet, veluti appendicem quamdam ædificauit Domum priorem ſplendidiorem.* Itaque appendix in ædificationem, non in locum cadit; Pompeius enim poſt Theatrum, ædificauit Domum, ſed non Theatro proximam; verum illam eamdem, quam ante habebat, amplificauit. Erat autem illi Domus in Carinis paulùm vltra Amphitheatrum in quarta Regione, vt ait P. Victor, & ſequentia Plutarchi verba demonſtrant. Cum enim dixiſſet: *Pompeius ſplendidiorem Domum ædificauit*, ſubdit, *ſed ne hanc quidem inuidioſam: vt ille, qui dominus eius poſt Pompeium fuit, eam ingreſſus obſtupeſceret, & quæreret vbi nam Pompeius Magnus cœnaſſet.* Hic ſane fuit Antonius, qui, eodem Plutarcho, & Cicerone referente, domum Pompeij à Cæſare ſub haſta venditam emit. Atque hæc vbi fuerit, refert Appianus. *Decretũ*, inquit, *perlectum eſt, Antoniũ ſequenti die in Telluris Templo haud longe ab ipſius Domo, Senatum habiturum.* Supra vero probatum eſt, Telluris Aedem contra Arcum Conſtantini prope Carinas fuiſſe. Idem habetur ex Suetonio in Tiberio. *Statim è Carinis ac Pompeiana Domo Eſquilias in Hortos Mœcenatianos tranſmigrauit.* Idem perſpicuè demonſtrat Sexti Pompeij ſcitiſſima vox, qui Pompeij Magni filius inita pace cum Octauio Cæſare, & Antonio. *Haud abſurdè*, quod ſcribit Velleius, *cum in naui Cæſarem, & Antonium cœna exciperet, dixit: In CARINIS ſuis ſe cœnam dare, referens hoc dictum ad loci nomen, in quo paterna domus ab Antonio poſſidebatur.* & Dion: *Carinæ*, inquit, *loci nomen eſt Romæ, quo in loco Pompeius Magnus Aedes habuerat; quam tum temporis Antonius poſſidebat. porro autem nauis aliqua pars Carina dicitur. & ambiguitate ludens Sextus conuiuium aiebat ſe ipſis in Carinis ſuis præbere.*

Pompeius poſt Theatrum, Domum ædificat.

Vbi domũ Pompeius ædificauit

Plutarch. in Ant.

Cic. 2. Phil.

Lib. 2. de Bell. ciuil.

Cap. 15.

Lib. 2.

Lib. 48.

Quod ſi dicant hanc Pompeij Domum, & alteram ad Theatrum veniſſe in manus Antonij, nihil planè dicunt. Illam enim Antonius incolebat, quã, teſte Plutarcho, ſplendidiorem à Pompeio factam coëmerat, eamque primùm ingreſſus, quæſiuit vbi nam cœnaſſet Pompeius Magnus; eamdemque fuiſſe in Carinis auctores citati demonſtrant. Quare miror Cauſabonum eo Suetonij loco: *Pompeij ſtatuam contra Theatri eius Regiam marmoreo Iano ſuppoſuit:* Regiam, interpretari Pompeij Domum Theatro additam, & in eam rem Velleium adducere, cuius verba ſunt; *Perfectis muneribus Theatri, & aliorum operum, quæ ei circumdedit.* Nam Regia Baſilica eſt Romanis, Iudicum, & Negotiatorum ædificium. Quæ interpretatio placet Beroaldo. Nec alia opera, præter hanc, Curiam, & Porticum Theatro circumdata Velleius vel dixit, vel dicere potuit, cùm Domum Pompei conſtituat in Carinis. Neque dicas ἐφόλκιον ſignificare *lembum, ac tenue nauigium,* quod maiorem nauim propè adhærens conſequi ſolet; ideo & domum maiori Theatri fabricæ adiunctam. Eſto enim, vox illa Græcè cymbam onerariæ additam ſignificet; eo tamen loco rectiùs appendicem, & additamentum notat. quod vtique non eodem loco, vt dixi, ſed alibi factum eſt. Cæterum hanc Domum ROSTRIS nauium, ſed marmoreis, vt opinor, in memoriam deuictorum piratarum ornatam multo poſt Gordianorum familia, tum Cæſares poſſederunt. Teſtis Iulius Capitolinus in Gordiano Maiore. *Ipſe,* inquit, *Coſ. ditiſſimus, ac potentiſſimus Romæ Pompeianam Domum poſſidens, in Prouincijs tantum terrarum habuit, quantum nemo priuatus.* Et paulo poſt: *Extat ſylua eius memorabilis, quæ picta eſt in Domo roſtrata Cn. Pompeij, quæ ipſius, & patris eius, & proaui fuit, quam Philippi temporibus veſter fiſcus inuaſit.*

In vita Aug. c. 31. Lib. 2.

Supra Plutarchus.

Domus Pompeij Roſtrata.

In hac forte Domo fuit inſignis BIBLIOTHECA Gordiani Iunioris primi, de qua Iulius Capitolinus: *Serenus Sammonicus libros patris ſui, qui cenſebantur ad LX. & duo millia Gordiano Minori moriens reliquit,* quod *eum ad Cœlum tulit. Siquidem tantæ Bibliothecæ copia, & ſplendore donatus in famam hominum litteratorum decore peruenit.*

Bibliotheca Gordiana.

Prope hanc in ijſdem Carinis DOMVS Balbini Cæſaris fuit, qui cæſo in Africa Gordiano, cum Maximo Imperij collega ſuffectus eſt à Senatu. Idem Capitolinus: *Domus,* inquit, *Balbini etiam nunc Romæ oſtenditur in Carinis magna, & potens, & ab eius familia huc vſque poſſeſſa.*

In vita Maximi, & Balbini.

Mons

Mons Eſquilinus, eiuſque ambitus, & adiacentes Viæ. Cap. IX.

PARS Eſquiliarum imminet Carinis meridiem verſus, vbi Thermarum Titi veſtigia ſunt. In hunc ergo montem ambitu cæteris ampliorem breui aſcenſu ſubeundum eſt. ESQVILIAS, vt docet Varro, *alij ſcripſerunt ab excubijs Regis dictas: alij ob eo quod exculta à Rege Tullio ſunt. Huic origini magis concinunt luci vicini.* Videtur Ouidius priorem complecti: Eſquiliarum nomen.

Adde quod excubias, vbi Rex Romanus agebat. Ouid. 3. Faſt.
Qui nunc Eſquilius nomina Collis habet.

Excubias item Cato in originibus amplectitur à Tullio Rege inſtitutas, ſed à Lucumone Hetruſco Romulo traditas. Subdit Varro: *Eſquiliæ duo montes habiti.* Eorum nomina Ciſpius, & Oppius fuere Feſtus ex Varrone: *Oppius,* inquit, *appellatus eſt ab Opita Oppio Tuſculano, qui cum præſidio Tuſculanorum miſſus ad Romam tuendam, dum Tullus Hoſtilius Veios oppugnaret, conſederat in Carinis, & ibi caſtra habuerat. Similiter Ciſpius à Lauo Ciſpio Anagnino, qui eiuſdem rei cauſa eam partem Eſquiliarum, quæ iacet ad Vicum Patritium verſus, in qua Regione eſt Aedes Mephitis, tuitus eſt.* Ex quo apparet, Oppium verticem Eſquiliarum illum eſſe, in quo Templum Sancti Petri ad Vincula. alterum cliuo Suburrano diſcretum Ciſpium dici, vbi Templum Sanctæ Mariæ cognomēto Maioris. Porro hi ſunt fines Eſquilini Montis. Ab Amphitheatro ſecundum Carinas Orientem verſus valle profunda primùm, deinde modica diuiditur à Cœlio, complexus & aliud exigui Collis veluti additamentum, qui Templo Sanctæ Crucis cognomento in Hieruſalem nobilitatus eſt. Quamquam hic æque ad Cœlium atque Eſquilinum, in finibus vtriuſque ſitus putatur pertinere. Inde perpetuo tractu mœnibus cingitur, & vltra portam Sancti Laurentij, quà patet in planiciem, propter Aggerem olim Tarquinij conuerſus ad Septemtriones iungitur Viminali: mox ab eodem ſecernitur tenui vallicula in ipſis hortis Perettinis: quæ profundior in Vico olim Patricio, & Suburra, mox redit ad Amphitheatrum.

Eſquilinus Collis biuertex.

Fines Eſquilini Collis.

Iam in aſcenſu Eſquiliarum occurrunt CYPRIVS, & SCELERATVS Vicus. Ille à Cypro dictus; quod teſte Varrone, *ibi Sabini Ciues additi conſederunt, qui à bono omine id appellarunt. Nam Cyprum ſabinè bonum.* Prope hunc Vicus *Sceleratus* dictus à Tullia Tarquinij Superbi vxore; quòd ibi cum iaceret pater occiſus, ſupra eum vt mitteret carpentum mulio, iuſſit. Liuius: *cùm ſe domum Tullia reciperet, peruenisſetque ad ſummum Cyprium Vicum, vbi Dianium nuper fuit, flectente carpentum dextra in Vrbium cliuum, vt in Collem Eſquiliarum eueheretur; reſtitit pauidus is, qui iumenta agebat, iacentemquè dominæ Seruium trucidatum oſtendit. fœdum inhumanumquè inde tradetur ſcelus, monumen-*

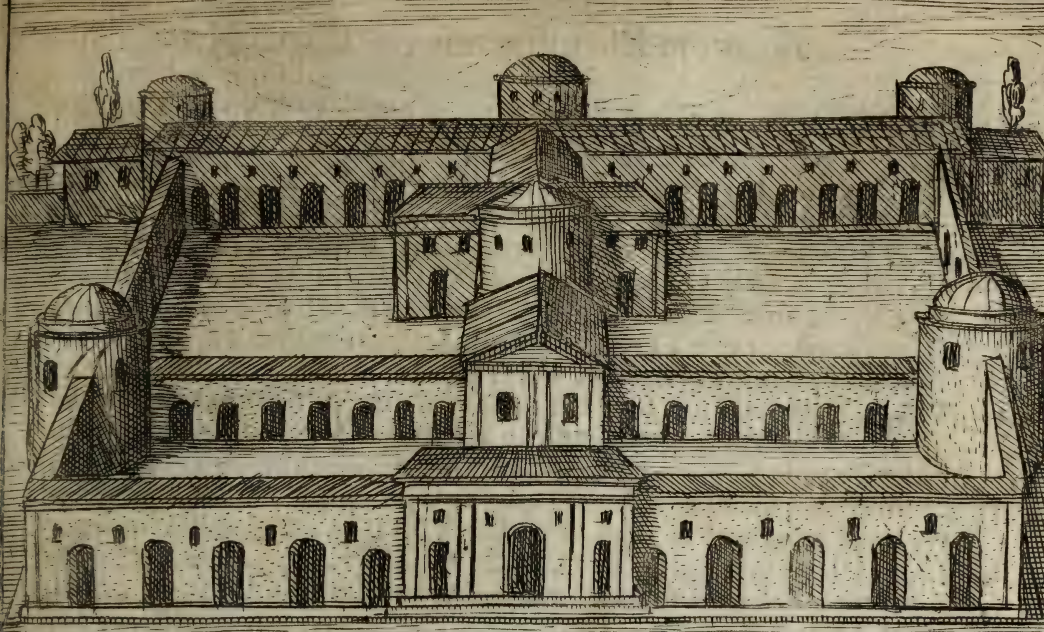
Vicus Cyprius, & Sceleratus.

mentoquè locus eſt. Sceleratum Vicum vocant: quò amens agitantibus furijs ſororis ac viri Tullia per patris corpus carpentum egiſſe fertur. Li-
Lib. 1. uius quidem ſuboſcurè Vicum eumdem Cyprium, & Sceleratum videtur
Lib.4.ant. facere. Apertè vnum clamat Dionyſius. *Is*, inquit, *Vicus Cyprius tum dictus, ex eo diro caſu Sceleratus eſt vocatus mutato nomine.* Varro vtrumque ſeiungit. quem placet ſequi. Nam & Liuius, ſi in hanc ſententiam perducimus, fortaſſe non repugnat. Porrò DOMVS SER-
Lib. 1. VII Regis erat in Eſquilijs. Liuius: *Deinceps*, Seruius Tullius, *auget Eſquilias, ibiquè ipſe vt loco dignitas fieret habitat.* Habitauit autem ſupra cliuum Virbium, vt ait Solinus, iunctum Scelerato Vico. quamquam alij Vrbicum habent. Sed Liuio Virbius dicitur. Tullia ergo rediens è
Cap.2. Foro in domum patris, primùm venit in Sacram viam: ab hac in Cypriũ Vicum Sacræ viæ adiunctum, contra Arcum Conſtantini; in illo enim cõſederunt Sabini; cùm Romulus, & Tacitus in Sacra via fœdus feciſſent. Cum ad caput Cyprij Vici veniſſet, alter occurrebat Vicus, cui poſteà Scelerato nomen, vnde & cliui incipiebat aſcenſus in Eſquilias, vbi & patrem trucidatum offendit. Ex quibus tria deprehenduntur. Vicum Cyprium è Sacra via in ipſa planicie Suburram verſus fuiſſe protenſum; Vicum autem Sceleratum ſecundum radices Eſquiliarum. Vrbium cliuum, aut eumdem eſſe, quo nunc aſcenditur ad Diui Petri ad Vincula, aut exiguo interuallo ab eo diſtantem. Cum autem Domus Seruij Regis ſupra cliuum eſſet; infertur etiam non procul ab eodem Templo S. Petri ſitam, vbi nunc Minimorum Cœnobitarum domus, & horti ſunt. Hæc paulo accuratius euolui, vt de Marliano alijſquè auctoribus iudicium feratur, qui eam Seruij Domum in altero Eſquiliarum vertice imminentem Vico Patricio prope S. Mariæ Maioris Aedem conſtituunt. Eſto enim, quod inculcat, in eum Vicum compegerit Patricios Seruius Rex, vt ſiquid noui molirentur, è ſuperiori loco opprimi poſſent; Nunquid tamen ibi Rex habitauit, qui ſupra Virbium cliuum, quod fatentur, Domum habuit? quod ſi cliuus ille tanto ſpatio ſeiunctus erat; tam Domus ab hoc vertice diſtabat, quàm illi diſtant à veritate.

Domus Seruij Regis vbi eſſet. Marl. l. 3. cap. 24. & l. 5. c. 18.

Veteris item facti monimentum prope Vicum Cyprium erat, ſororium ſigillum; lignum nempe tranſuerſum, & viæ imminens, poſitum olim in expiationem Horatij, eius, qui occiſis Curiatijs reuerſus victor ſororem
Dion. li. 3. ant. Rom. quoque necauit. Dionyſius: *Eſt autem*, inquit, *in angiportu, qui à Carinis ducit ad Vicum Cyprium*, via nunc ſecundum Amphitheatrum, & Eſquilias, *vbi & Aræ manent tunc poſitæ, & lignum ſuper eas tranſuerſum, infixum duobus inter ſe aduerſis parietibus, quod capiti exeuntium immi-*
Liu. lib. 1. *net.* Liuius: *tranſmiſſo per viam tigillo, capite adoperto velut ſub iugum miſit iuuenem. Id hodie publicè quoque ſemper refectum manet; Sororium Sigillum vocant.* Ad eumdem Cyprium Vicum locus ad Buſta Gallica, quod *Roma recuperata, Gallorum oſſa, qui poſſederunt Vrbem, ibi coaceruata ac condita*; vt ait Varro. Aiunt ibi nunc poſitam Ædem S. Andreæ cognomẽto in Portogallo, corrupta nempe appellatione ad Buſta Gallica.

Aedi-

TITI IMPERATORIS THERMAE

VESTIGIA THERMARVM

Ædificia Eſquiliarum. Cap. X.

Plin. l. 36. cap. 5. Sueton. in vita Titi cap. 7. Statua Laocoontis vbi inuenta. Thermæ Traiani.

CONTRA Amphitheatrum THERMAE TITI ſunt, vt ſupra dicebam in ipſo colle ſitæ, quarum ſuperſunt reliquiæ, non longe à Templo S. Petri ad Vincula. Suetonius: *Amphitheatro dedicato, Thermiſque iuxta celeriter extructis munus edidit apparatiſſimum.* In vineis loci ſtatuam Laocoontis laudatam à Plinio conſeruatamque in hortis Vaticani Pontificijs inuentam viderunt tēpora vix inchoata prioris ſeculi. Plinius eam ſtatuit in *Titi Imperatoris Domo:* Itaque præter Thermas hæc quoque hanc partem Eſquiliarum inſederat. Poſthæc Titi Balnea, TRAIANI THERMAS ſtatuit P. Victor, tamquam non longe diſtantes à Titianis. Sitas volunt prope Templum S. Martini cognomento in Montibus: & illi multo viciniores, quàm Templo S. Petri ad Vincula, vbi fuerat Domus Seruij Tullij Regis. De his etiam infra: quarum veſtigia, cum pro nouis fabricis repurgaretur locus ſuperioribus annis deprehenſa ſunt. Anaſtaſius Bibliothecarius in vita Symmachi: *Intra Ciuitatem*, inquit, *Romanam, Baſilicam Sanctorum Syluestri, & Martini à fundamentis conſtruxit*, Symmachus, *iuxta Thermas Traianas.* De Traianis Thermis ſcripſit Pauſanias, appellatque λȣτρὰ ἐπώνυμα αὐτȣ͂, *Thermas ipſi cognomines. Operibus præterea*, inquit, *quam plurimis Vrbem exornauit, quorum cæteris magnificentia præſtant Thermæ, quæ ab ipſo nomen acceperunt.* Marlianus eo loci THERMAS ADRIANI collocat. Atqui hæ ſi fuerunt, in Regione nona Circi Flaminij locatæ ſunt: ibiq; numerantur à P. Victore. Niſi forte Adrianus Thermas Traiani patris exornauit, additiſque ſignis, & picturis, paratuquè pulchriore inſtruxit. Euſebius in Chronico: *Forum Traiani, Thermas Traianas, & Titianas, & Pantheon haud vere aſcribit Domitiano.* Nec tamen vacat ſuſpicione, Domitianum & Titi Thermas & Pantheon vel inſtauraſſe, vel additis ornamentis excoluiſſe. THERMAE PHILIPPI Titianis à P. Victore ſubſcriptæ, ijſque proximæ in editiore ſolo fuiſſe dicuntur. Nec quidquam præterea de his accepimus.

Pauſan. lib. 5. Marl. li. 5. cap. 11. Thermæ Adriani. Thermæ Philippi.

Luci in Eſquilijs.

Iam plures fuere LVCI in Eſquilijs, partim in Colle, partim ad radices. Varro: *Lucus Fagutalis, & lucus Mephitis, & lucus Iunonis Lucinæ: quorum anguſti fines. Item lucus Larum, & Querquetulanum ſacellum.* Lucus FAGVTALIS, ideſt fagis conſitus fuiſſe fertur, qua parte Eſquilinus ſpectat extremum Viminalem, imminetque Suburræ, olim Oppius dictus. Varro: *Oppius Mons princeps lucum Eſquilinum, lucum Fagutalem habet.* Dicatus erat Ioui. Plinius: *Syluarum certe, Roma, diſtinguebatur inſignibus. Fagutali Ioui etiam nunc, vbi lucus Fageus fuit.* Feſtus: *Fagutal ſacellum Iouis, in quo fuit Fagus arbor, quæ Ioui ſacra habebatur.* Varro: *Fagutal à Fago, inde etiam quod ibi ſacellum Iouis Fagutalis.* At prope Vicum Patricium ad radices Eſquiliarum

Lib. 16. cap. 10.

rum fuit Lucus MEPHITIS. Feſtus: *Qui*, inquit, *eiuſdem rei cauſa eam partem Eſquiliarum, quæ iacet ad vicum Patricium verſus, in qua Regione eſt Aedis Mephitis, tutatus eſt*, Lucus autem Aedi adſitus venerationi erat. Porrò Mephitis Dea fuit grauiſſimi odoris, vt eſt apud Seruium. Ideoque quidam, *Mephitin*, inquit, *Iunonem volunt, quam aerem eſſe conſtat, nouimus autem putorem nonniſi ex corruptione aëris naſci*. Colebatur hæc tamquam Dea, vt Febris, vt alia, quæ nocumentum afferunt, ne afferrent. Et tetri quidem odoris, afflatuſque peſtilentis cauſa erat in propinquo; nempe Campus Eſquilinus, commune plebis ſepulchrum, & Puticolæ, quo innumerabilis ferè populi cadauera proijciebantur. In ipſo autem Vico Templum DIANAE erat, quò viri non intrabant, vt ait Plutarchus. Lucus IVNONIS LVCINAE ſub eodem colle fuit in ipſo cliuo, cui imminet Maioris Virginis Auguſte ſedes. quem ſane multo magis præcipitem, quàm oppleta, & in oculis noſtris finitimo Viminali exæquata prope valle, videamus, vidit antiquitas. De eo Luco Ouidius:

Mephitis quæ, & cur à priſcis culta.
7. Aeneid.
In quæſt. Rom. q. 3.

Monte ſub Eſquilio multis inciduus annis
Iunonis magnæ nomine Lucus erat.
Huc vbi venerunt pariter nuptæque, virique;
Suppliciter poſito procubuere genu.
Cùm ſubitò motæ tremuere cacumina ſyluæ;
Eſt Dea per Lucos mira locuta ſuos.

Ouid. 2. Faſt.

Et paulo poſt. *Gratia Lucinæ dedit hæc tibi nomina Lucus,*
Aut quia principium tu Dea lucis habes.

Plinius priori ethymo à Luco Lucinam deriuat: *eſſe*, inquit, *vetuſtiorem non eſt dubium, cum ab eo Luco Lucina nominetur*. At *Iunonis Lucinæ* Templum putatur fuiſſe, vbi B. Virginis Maior Baſilica colitur, in tantam religionem conuerſa ſuperſtitione. Alter hic Eſquiliarum vertex Ciſpius vt dixi, dicebatur. Varro: *Ciſpius Mons ſepticepſos apud Aedem Iunonis Lucinæ*. Lucum vero LARVM, & Querquetulanum Sacellū arbitror ad Cœlium, & Palatinum pertinere, quamuis Varro videatur ponere in Eſquilijs. Nam cum dixiſſet de Luco Fagutali, Mephitis, & Lucinæ, ſubdit: *quorum anguſti fines, non mirum. Iam diù enim late auaritia eſt. Item Lucus Larum, & Querquetulanum Sacellum*. Nempè Lucus Larum: & Sacellum in Colle Cœlio quercubus cinctum eaſdem, propter auaritiam ad ſe cuncta trahentem, anguſtias habent. Varro: *Et vnde aſcendebant ad imam nouam viam Lucus eſt, & Sacellum Larum.*

Plin. l. 17. cap. 44.
Iunonis Lucinæ Templum
Lucus Larū, & Sacellum.

Iam VICVS PATRICIVS inter Eſquilias, & Viminalem vbi nunc Aedes Sancti Laurentij in Fonte, D. Pudentianæ, & ima pars hortorum Perettinorum. quod ibi vt dixi iuſſu Seruij Regis Patritij habitarent, ne quidpiam in humili molirentur, coniungitur Suburræ, & cliuo Suburrano. Martialis.

Vicus Patricius.

Eſquilijs domus eſt, domus eſt tibi colle Dianæ
Et tua Patricius culmina vicus habet.

Lib. 7. ep. 72.

SVBVRRA celebris in Vrbi locus: vnde olim Regio SVBVRRA-

Suburra.

NA

NA certis iam finibus terminanda eſt. Tres ergo Romani Colles, Eſquilinus, Viminalis, Quirinalis cum prope Forum Romanum deſinant, vallem inter ſe relinquunt, quæ eſt Suburræ attribuenda. Hæc primo quidem plana, poſtea acclinis in Eſquilinum aſſurgit. Vt autem certius eius conſtet fines; repetendum eſt, CARINAS, qui olim locus veluti Suburbium vt dixi, Vrbis fuit, ex eo appellatum, quia domos inuerſas quaſi nauium Carinas haberet, incœpiſſe ab Vrbis muro, quem poſuerat Romulus ad Curias veteres, iuxta Arcum Conſtantini, inter Palatium, & Cœlium. Porro hinc Carinæ (quamquam alij aliter ſtatuant) ſecundum Eſquilias, & Cœlium, vltra Amphitheatrum protendebantur. Propterea Varro: *Cum Cœlio*, inquit, *coniunctæ Carinæ*. At contra Arcum Conſtantini, ſub initium Hortorum Cardinalis Pij, fuit Pagus Succuſanus, inde dictus, vt ait Varro, *Quod ſuccurrit Carinis*. Huic Pago finitima erat Suburra. Immo & ab illo nomen accepit. *Ego*, inquit Varro, *à Pago potius Succuſano dictam puto Succuſam*. Quæ poſtea mutatis litteris Suburra hinc producta vallem, quæ extremos angulos Quirinalis, Viminalis, & Eſquilij Collis interiacet, complectebatur. Idem auctor aliunde nomen deriuans ait, *Suburra, quod ſub muro terreo Carinarum*. Et paulo poſt: *Suburra, Iunius ſcribit, ab eo quòd fuerit ſub antiqua Vrbe, cui teſtimonio poteſt eſſe, quod ſubeſt ei loco, qui terreus murus vocatur*. Hic murus quod Carinas attingeret, à Varrone *Carinarũ* dictus, ad antiquam etiam Vrbem pertinebat, quam ſcilicet Romulus & Tatius ampliarunt. Tunc enim recepta intra Pœmerium Sacra via, toto ſpatio Templi Pacis, & Fauſtinæ murus Capitolium verſus ferebatur. Itaque Suburra quæ ſuberat terreo muro, hinc incipiens per vallem primùm, deinde per cliuum extendebatur, quo nunc aſcenditur ad Aedem S. Luciæ in Silice; cum Carinæ ex altera parte, minore ſpatio, ambituque producerentur. Sic Martialis fauces, ideſt initium Suburræ conſtituit ad Argiletum & Forum Cæſaris, vt dixi lib. 2. cap. vltimo. Quare Marlianus: *Suburra quæ inter Eſquilias, & Viminalem iacet, principiũ habuit à Foro Romano ſiue à Foro Neruæ, finem vero ad cliuum Suburranum*. Et prima editione: *Viminalis collis ab Occaſu partem Quirinalis oppoſitam habet: & valli interiacenti planæ Suburræ fuit nomen*. Hac de cauſa Templum S. Agathæ, quod in fine Quirinalis, verſus hanc vallem eſt ſitum, à S. Gregorio (ne aliquis dubitando ingenium oſtentet) & noſtro æuo, iure ponitur in Suburra. Nam ille ſic ſcribit: *Arianorum Eccleſia, in regione Vrbis illa, quæ Suburra dicitur, cum clauſa vſque ante biennium remanſiſſet, placuit vt in Fide Catholica dedicari debuiſſet; quod factum eſt*. Idem alibi: *Quia ergo Eccleſia S. Agathæ ſita in Suburra, quæ ſpelunca fuit aliquando prauitatis hæreticæ, ad Catholicæ Fidei culturam Deo propitiante reducta eſt*. Suburram autem Regionem, ideſt Vrbis partem appellauit; niſi forte eius ætate pro Regione habebatur. Certe antiquitus habita eſt: cum teſte Varrone, in quatuor Regiones Vrbs diſtributa, Suburranam, Eſquilinam, Collinam, Palatinam. Suburrana Cœlium montem, Carinas cum capite Sacræ viæ; & Suburram conti-

[Margin notes: Carinæ, & earum fines. — Suburræ fines. — Marl. l. 4. cap. 20. — Li. 5. c. 18. — Templum S. Agathæ in Suburra. — Dial. lib. 3 cap. 30. — Li. 3. Epiſt. epiſt. 19.]

continebat. Quare Suburra, quæ nomen dabat antiquæ Regioni, præcipua, & ampla pars illius erat, deſcriptis terminis patens.

Iam vt ædificia attingam; *CAESAR habitauit primo in Suburra modicis ædibus*, referente Suetonio. Ibidem canente Martiale STELLA CONSVL ædes habuit. Sueton. in vita Cæſ. cap.46. Lib.12. Ep. 3.

Vel ſi malueris prima gradiere Suburra;
Atria ſunt illic Conſulis alta mei.

Eodemque libro clamoſam nuncupat, feruentem Iuuenali, propter populi frequentiam; quòd ibi rebus venum expoſitis mercatus eſſet. Idem libro ſeptimo cum alia enumeraſſet, ſubdit:

Quidquid villicus Vmber, aut colonus,
Aut Tuſci tibi, Tuſculiuè mittunt,
Aut rus marmore tertio notatum,
Id tota mihi naſcitur Suburra.

Et alibi: *Hæc igitur media quæ ſunt mihi nata Suburra.* Lib.10.
Mittimus Autumni cerea poma mei. Ep.92.

Eadem infamis meretricijs nundinis, nec aliæ Horatio Suburranæ canes, quàm lupæ.

Subibat deinde Suburranus CLIVVS. Hic eſt, quò ad Templa Sanctarum Virginum Luciæ, & Praxedis hodie aſcenditur. Martialis de antiquo cliuo: Lib.10. Ep. 19.

Illic Orphea protinus videbis
Altum vincere tramitem Suburræ,
Vdi vertice lubricum Theatri.

At quod THEATRVM prope Suburram? Fuluius: *Circi*, inquit, *forma, ac ſedilium veſtigia adhuc apparent inter Viminalem, & Eſquilias iuxta Suburram, vbi nunc Aedes S. Laurentij in Fontana, & S. Euphemiæ.* Negat Marlianus, quod Circenſis moles Vicum Patricium, aut magnam Suburræ partem clauſiſſet. Verum ibi ſi aliqua fuit pro ludis fabrica, non alia profecto fuit, quam Theatralis, vt habetur ex Martiale, niſi per Cathachreſim Theatrum, pro Circo potuit. Sed fortaſſe non Theatrum ad ludos ibi deſcribitur, ſed fons aliquis in ſummo cliuo Suburrano ſtructus ad formam Theatri, nempe teſtudinatus, & fornice cameraque ſuſpenſus iuxta Plinij domum, quò librum Poeta mittit, aut etiam in ipſa domo. In quo ſane recuruo, & humidæ rotunditatis fonte, aſſiduo aquarum lapſu ſtillicidioque lubrica Orphei ſtatua feras, aueſquè cantu perducere videbatur. Tria quidem ſtabilia Theatra in Vrbe fuiſſe nouimus. Quartum hoc ſtatuere in terræ pondus non auſim, niſi alius, clariorque antiqui auctoris proferatur locus: aut pro Theatro Circus fuiſſe demonſtretur. Porro illos verſus in epiſtola ad Priſcum Plinius adducens ſuæmet DOMVS ipſe meminit poſitæ in Eſquilijs, *Alloquitur*, inquit, *Muſam: mandat vt domum meam in Eſquilijs quærat, adeatquè reuerenter.* Erat igitur in Collis vertice ſupra Aedem S. Luciæ cognomento in Silice, quam Eccleſiaſtici ſcriptores, & antiquarij in Orphea nuncupant, deducto fortaſſe nomine à veteri Orphei ſimulacro. Fulu. li.4. Li. 5.c.13. Li.3 epiſt. vltima.

Ha-

Habent etiam Orthea, & id Templum nominant in Septiſolio, à vicino ſcilicet SEPTIZONIO quod multo ante Seuerianum ſtructum eſt. Sic in vita Gregorij IX. legimus: *Pontifex creatus prope Septizonium in Diaconia Sanctæ Luciæ in Septiſolio:* aliàs: *Orthea:* & in *ſilice*, vt dicitur in vita Honorij III. Huius Septizonij meminit Suetonius in Tito: *Natus eſt prope Septizonium ſordidis ædibus.* Quas fortaſſe poſtea in domum & ſuas Auguſtas Aedes mutauit, haud longe adiunctis Thermis. Iam Plinianæ domui minorem alteram *Pedonis* Poetæ nobilis, an Cauſidici ſubijcit Martialis:

Apud Ciaconium, Cap. 2.

Illic parua domus tui Pedonis
Cælata eſt Aquilæ minore penna.

Arcus Gallieni.

A Cliuo Suburrano rectà eunti occurrit ARCVS GALLIENI è Tiburtino lapide cuius hæc Inſcriptio eſt:

GALLIENO. CLEMENTISSIMO. PRINCIPI
CVIVS. INVICTA. VIRTVS
SOLA. PIETATE. SVPERATA. EST
ET. SALONINAE. SANCTISSIMAE. AVG.
M. AVRELIVS. VICTOR
DEDICATISSIMVS
NVMINI. MAIESTATIQVE. EORVM

In eodem Colle domum, & hortos Gallieni fuiſſe probabilis coniectura eſt, vt dicam poſtea. Ibidem S. Viti Aedes, quam in MACELLO nuncupant. P. Victor Macellum Liuiani, ſeu Liuianum in Eſquilijs: in Regione II. Cœlij Montis Macellum magnum conſtituit. De Macello alij rectè ſcripſerunt; tamen hic prætereundum non eſt. *Eſt enim Macellum*, vt ait Varro, *vbi olerum copia;* Sed paulo poſt non de his tantum, ſed alijs, quæ vitæ vſui ſunt, loquitur. *Hæc,* inquit, *omnia poſtquam contracta in vnum locum, quæ ad victum pertinebant, & ædificatus locus, appellatum Macellum, vt quidam ſcribunt, quod ibi fuerit hortus: alij quod ibi domus eius fuerit, cui cognomen Macellus, quæ ibi publicè diruta, à qua ædificatum hoc, quod vocatur ab eo Macellus*. Hoc poſtremum ſenſit Feſtus. At Plutarchus tantum carnibus publicè vendendis Macellum parat. *Ferunt*, inquit, *Romæ latronem truculentum fuiſſe, nomine Macellum, qui multis deuerberatis vix tandem captus, ſupplicioquè affectus; vt ex pecunia eius locus carnibus publicè vendendis ædificatus fuerit, nomen ab ipſo habens*. Sed in Macello præter carnes, cætera obſonia vendebantur. Plautus in Aulularia.

Fulu. lib. 1. Marl. li. 5. cap. 14. Macellũ vnde dictum.

In quæſt. Rom. q. 54.

Act. 2, Sc. 5.

Venio ad Macellum, rogito piſces, indicant
Caros, agninam caram, bubulam,
Vitulinam, cetum, porcinam, cara omnia:

Varro

V

ARCVS GALLIENI NVNC S. VITI

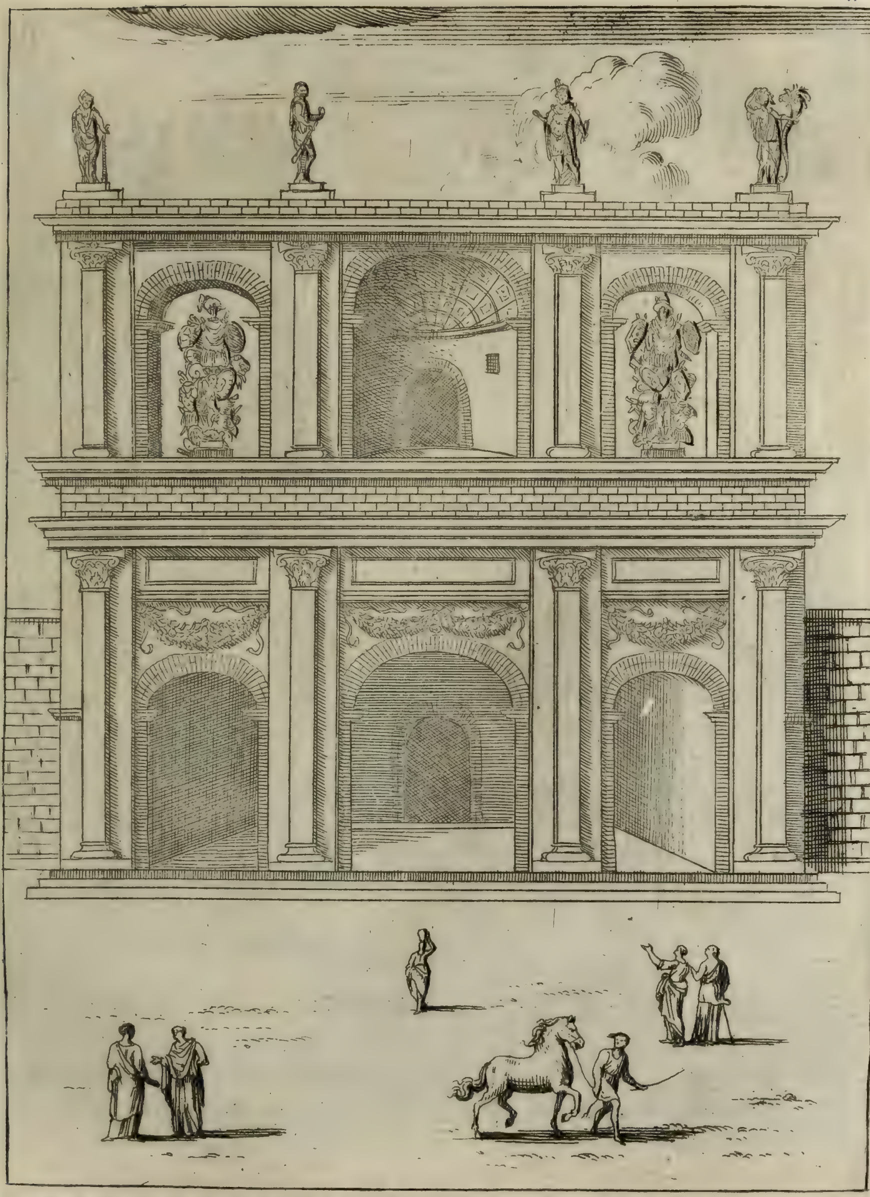
Varro aliud Macellum prope Sacram viam conſtituit. *Exædificatus,* inquit, *Vicus, & inter Sacram viam, & Macellum editus.* Hoc forſitan *ad Corneta* dictum à *Cornis,* quæ abſciſſe loco reliquerũt nomen. Idem enim ante ſcripſerat: *vbi varia res venduntur,* dicitur, *ad Corneta.* Et ſupra, in Sacra via, & propinqua Suburra emi venalia diximus.

Caſtellũ Aquæ. Ab Aede S. Viti parum diſtant veteris ædificij parietinæ, Caſtellum Aquæ, vt quidam aiunt: vt alij Trophœa Marij de Cimbris à Cæſare reſtituta, ideoque locum *Cimbrum* dici autumant. Equidem vt ibi fuiſſe Trophœa Marij nullo modo dicerem: ita fuiſſe Caſtellum Aquæ tuto affirmarem. Nam vt conſtat ex Frontino, Aqua tam Claudia, quam Martia poſt hortos Pallantianos, qui fuerunt in Eſquilijs, effundebatur. Duo quidem illa Trophœa inſculpta è marmore, quæ viſuntur in Capitolio, ex hoc loco tranſtulit Populus Romanus: cur tamen potius Marij, quam alterius fuiſſe dicantur, non video, preſertim in Vrbe olim eiuſmodi ornamentis refertiſſima. Moles vero ipſa indicat Aquæ receptaculum, vnde in fiſtulas diuideretur: ab illo videlicet, qui extruxit, aut inſtaurauit, Trophœis ornatum. Quod quidem Aquæ Caſtellum, quia plerique eruditorum Martiæ attribuunt, & inſcriptio baſis Capitolinæ docet, repugnandum non iudico. Porrò vt quidam putant ab ijs monimentis Marij nomen loco relictum eſt. Marlianus, quod ante Fuluius dixerat: *Hinc ea tota Eſquiliarum pars, quæ eſt plana, Eſquilias inter, & Cœlium Montem Baſilicamque Lateranenſem vergit, bodie dicitur Merulana, pro Mariana.* Atqui aliunde nomen Merulanæ fuiſſe deſumptum, conijcitur ex lib. 2. Epiſtolarum S. Gregorij, *Quia igitur,* inquit, *Eccleſiam poſitam iuxta domum Merulanam, Regione tertia, quam ſuperſtitio diu Ariana detinuit in honorem S. Seuerini cupimus conſecrare.* Hic locus à Templo S. Matthæi contra Cœlium fere planus excurrit, olim Tabernola dictus, cuius meminit Varro: *Dexterior via in Tabernola eſt.*

Front. l. 1. de Aquæduct. a De his capite v.timo. Li. 5. c. 15. 2. edit. Fulu. lib. 2. Epiſt. 58.

☞ Cum Traianus, ampliori opere, Martiam reddidiſſet Aquam; atque in ſuas induxiſſet proximas Thermas; nõ poteſt ambigi, quin Trophœa illa eiuſdem Traiani ſint, ad Caſtelli ornamentum. Argumento quoque ſunt pellitæ Dacorum clamides, & arma, egregiumq; ſculpturæ opus, quale prorſus in Traiani Columnam. A monumentis verò Aquæ Martiæ, Martianam potius, quam Marianam Regionem dictam crederem.

Cæte-

CASTELLVM AQVAE MARTIAE

CASTELLI VESTIGIA

Cæterum ab eo aquæ Caſtello ad Aedem vetuſtam S. Bibianæ, noua via nuper patefacta eſt. Nec longe ab eo Templo, locus olim in Vrbe celebris cognomento *Ad Vrſum Pileatum*, quod ab Vrſi pileum habentis ſiue marmore, ſiue coloribus expreſſa effigie ſuſcepit. Ibi Palatium Licinianum, Licinij Imperatoris, vt aiunt: an potius Licinij Suræ, qui, vt Dion teſtatur, Traiani familiaris, & opulentiſſimus Gymnaſium populo Romano ſuis ſumptibus ædificauit?

Palatium Licinianũ. Dion.in vita Traiani. Marl. l. 5. cap. 15. In vita Gordiani Iunioris. In Gord. Maiore.

Sed non placet, læuorſum vbi Aedes S. Euſebij, quod placuit Marliano, fuiſſe domum Gordianorum. & fruſtra adducitur Iulij Capitolini mutilatus locus. Ille enim ſic habet: *Domus Gordianorum etiam nunc extat, quam iſte Gordianus pulcherrime exornauit.* Hanc ante dixerat fuiſſe Cn. Pompei, nempe in Carinis, & Philippo Principe ad Fiſcum Cæſareũ deueniſſe. At quæ ſequuntur, Villam, non Domum in Vrbe deſcribunt. *Et Villa*, inquit, *eorum via Præneſtina, ducentes columnas vno periſtylo habens, quarum L. Chriſteæ, Claudianæ L. Siennitides L. Numidicæ pari menſura ſunt. In qua Baſilicæ centenariæ tres. Cætera huic operi conuenientia, & Thermæ, quales præter Vrbem, vt tunc, nuſquam in Orbe terrarum.* quæ poſtrema verba Villam ſemouent Vrbe. De alijs Eſquilinis fabricis, nempe hortis, & Baſilica Lucij, & Caij Aquæductibus, Hortis Mœcenatis alibi dicam. Hi ſane Mœcenatiani contigui Hortis Domus Neronianæ, & in poteſtate Principum magnam Collis partem occuparunt.

Prope Mœcenatis Hortos VIRGILII DOMVM fuiſſe teſtatur Aelius Donatus in eius vita. *Habuit*, inquit, *domum Romæ in Eſquilijs, iuxta Hortos* Mœcenatianos. In ijſdem Eſquilijs Propertius, ac Perſius Poetæ habitarunt. Aeliorum quoque Domus ibi conſtituitur ab ijs, qui Marij Trophœa inibi recognoſcunt. Demum Campus Eſquilinus ab Vrbe diuiſus pro ſepulchris peramplus in plano Colle fuit. Liuius: *Conſules Numidas tranſire Eſquilias iuſſerunt: nullos aptiores inter conualles, tectaque hortorum, & ſepulchra, & cauas vndique vias ad pugnandum futuros rati.* Sed auctis mœnibus, campus vltra ſubmotus eſt, verſus Templum S. Laurentij extra muros.

Liu. dec. 3. lib. 6.

Collis Viminalis. Cap. XI.

COLLIS VIMINALIS à Ioue Vimineo olim dictus eſt. Varro: *Tertiæ Regionis Colles ab quinque Deorum fanis appellati. E queis nobiles duo Colles Viminalis à Ioue Vimineo, quod ibi Aræ ſunt eius, aut quod ibi vimina nata fuerunt.* Plinius: *Colle, in quem vimina petebantur.* Situs Collis oblongus, & anguſtus eſt. Exurgit è valle, in qua Templum colitur Virginis cognomento à Montibus ſecundum viam, quæ inde ad Palatium Quirinale Pótificis rectà deducit. Dextrorſum Suburram, & cliuum Suburranum, Vicum Patriciũ, & Eſquilias habet: læuorſum illi adiacet vallis olim Quirini Aede in cliuo,

Plin l. 16. cap. 10. Situs Viminalis Collis.

nô, nunc S. Vitalis Templo inſignior: quæ deinde paulum edita inter hortos, & vineta ad Thermas vſque Diocletianas ferè perducitur. Ipſe autem Viminalis molli cliuo aſcendens vſque ad Aedem S. Laurentij cognomento in Paliſperna, inde perpetuo iugo porrectus viam interſecat ab alta olim ſemita, nunc quatuor fontium, tendentem ad Liberianam Aedem Magnæ Virginis. tum occupat villæ Perettinæ partem, aliorumque hortorum, & villarum. tum exæquatus, complanatuſque ad Thermas Diocletianas, inde ad mœnia decurrens indiſcretis finibus, Eſquilijs dextrorſum, ſiniſtrorſum Quirinali commiſcetur. Habet ergo à Septemtrione Quirinalem: ab Ortu muros Vrbis: à Meridie Eſquilias: ab Occaſu Suburram, & vallem, quæ Eſquilias, Viminalem, & Quirinalem interiacet. Porrò hic Collis antiqui nominis iacturam fecit, nec vulgare alterum quaſi naufragus apprehendit. Ideò & vulgo vix notus, præterquã ad Aedem S. Laurentij in Paliſperna mutuatus ab illa cognomen. Thermæ Diocletianæ in Viminali.

Cauſa vero, cur hi tres Colles, Viminalis, Eſquilinus, Quirinalis circa Thermas Diocletianas vſque ad muros Vrbis indiſcriminatim iungantur, Tarquinij vetus eſt Agger, vt primo libro dictum eſt. Naturalis enim locorum ſitus, eos colles tenui valle diſcretos depreſſis in planiciem verticibus pœne exæquarat: atque Vrbem hac ex parte intutã, & hoſtium incurſibus obnoxiam fecerat. Itaque ſeptem ſtadia, nempe paſſus octingentos ſeptuaginta quinque munitione producta, & ad mœnium altitudinem edita, interiora trium Collium latiſſime Romani complanarunt, vt indeprenſis terminis iungerentur. Quamuis autem tanta non eſſet eius munitionis latitudo, quanta Thermas, & mœnia interiacet, *cùm*, referente Dionyſio, *lata eſſet quinquaginta pedes*; tamen vt commodus ad eam eſſet acceſſus, omnia circum complanari, treſquè montium vertices quamquam modicis vallibus diſcretos omnino exæquari placuit. Propriè autem munitio erat ad mœnia, vbi deficientibus collibus, ingeſta humo locus eſt oppletus: terreuſque Agger, quem perductus murus ſuſtinebat, eius altitudini fere æquatus. Hæc de ſitu Collis. Tres colles ſimul iuncti. Plin. lib. 3. c. 5. Dionyſ. lib. 9. Str. lib. 5.

Quod ad ædificia pertinet, lauacrum AGRIPPINAE, ac Thermas OLYMPIADIS in Viminali P. Victor, & alij deinceps ſtatuerunt. Sed lauacrum balnea ſunt, ne quiſpiam fortaſſe fontem deſignet. Lampridius in Commodo: *Opera eius*, inquit, *præter lauacrum, quod Cleander nomine* ipſius fecerat, nulla extant. Vbi de balneis loquitur. Porrò hæc balnea Agrippinæ matris Neronis ſub Templo B. Martyris Laurentij qua collis decliuis eſt in vallem Quirinalem, fuiſſe, cùm defoſſi lapides, tum antiquariorum probat auctoritas. Thermas autem Olympiadis in ipſo Templo, ac Cœnobio Monialium ſtatuunt acta eiuſdem Martyris. Siquidem in ijs legimus Beatiſſimum Iuuenem Chriſti cauſa crematum, aſſatumque ad lentum ignem crate ferrea in Thermis Olympiadis expiraſſe. Ad quem locum victoris laurea conſecratum ſubſtructo ſubterraneo Templi ſacello habetur populi Romani religioſa celebritas. Quæ autem fuerit hæc Olympias ab alijs libenter audiam. At Thermæ Agrippinæ, & Olympiadis.

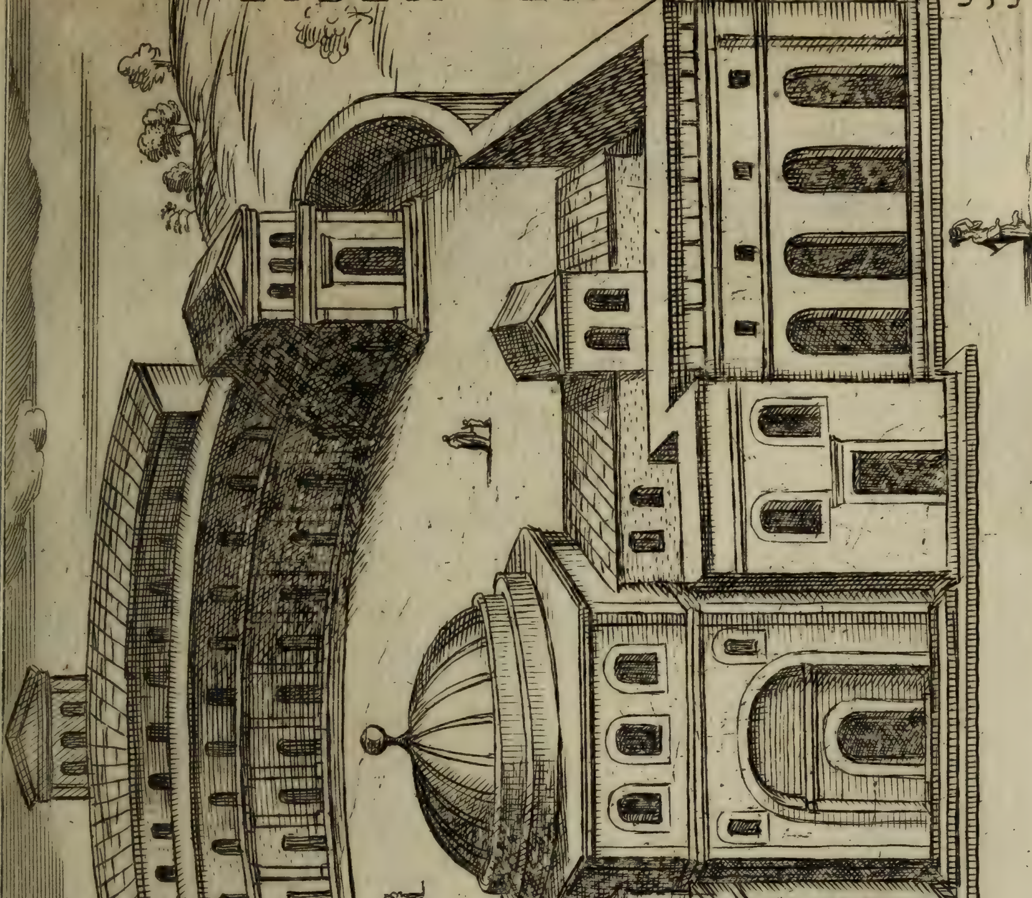
NOVATVS balneas Nouatianas inter Templa B. Laurentij, & Pudentianæ Virginis, eiuſdem germanus ſimul cum Timotheo fratre feciſſe fertur. vt à ſcriptoribus Eccleſiaſticis non modo Nouatianæ, ſed & Timotinæ nuncupentur. Anaſtaſius in vita S. Pij I. Papæ; *Rogatu*, inquit, *B. Praxedis dedicauit Eccleſiam Thermas Nouati in Vico Patricio in honorem ſororis ſuæ S. Pudentianæ*. Fuit etiam Nouatus, ad quem ſcripſit Seneca de Ira: eiuſque frater fuiſſe creditur. nec puto eius nomen quis traduxerit ad Thermas. Sed præter clariores Cæſarum Thermas, plurimas priuatorum Ciuium, aut ad quæſtum paratas, quæ populum quotidie lauantem exciperent, certum eſt fuiſſe. P. enim Victor, vt etiam notauit Philander, ſupra octingentas agnouit. At Plinius: *Adijcit* Agrippa *gratuita præbita balinea CLXX. quæ nunc Romæ ad infinitum auxere numerum*.

In Vitru. lib. 5. c. 10. Plin. l. 36. cap. 15.

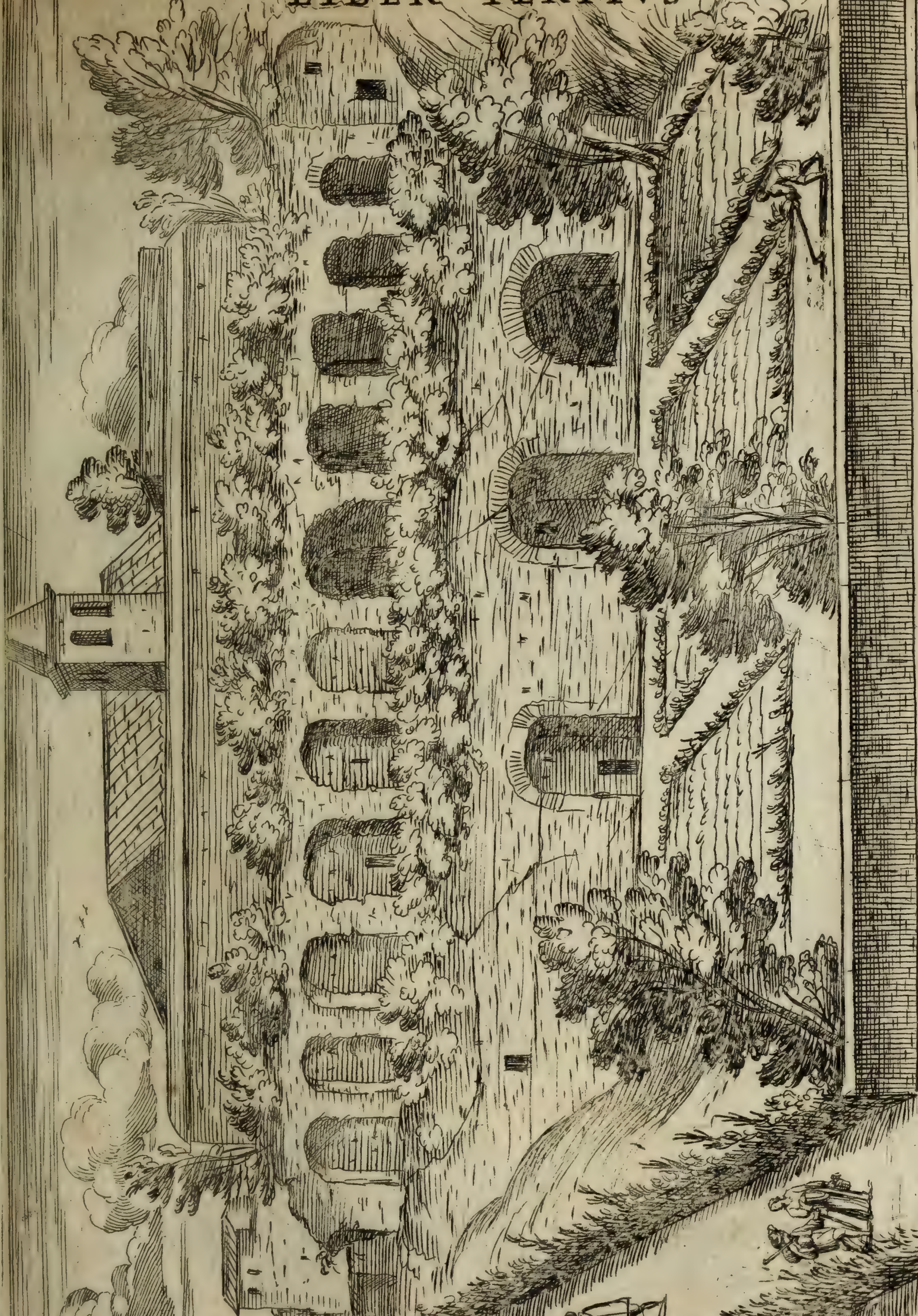
Cenſentur in hoc eodem Colle à P. Victore, & ab Antiquarijs DOMVS Aquilij Iure Conſulti. Q. Catuli, & M. Craſſi. Sed cur M. Craſſi? Nam Plinius, quem ſupra citaui, ſcripſit: *Craſſus Orator* (& loquitur de L. Craſſo) *fuit in primis nominis Romani. Domus et magnifica; ſed aliquanto præſtantior in eodem Palatio Q. Catuli, qui Cimbros cum C. Mario fudit. Multo verò pulcherrima conſenſu omnium, ætate ea, in Colle Viminali C. Aquilij Equitis Romani, clarioris illa etiam quam Iuris Ciuilis ſcientia*. Hæc ſola igitur in Viminali: aliæ duæ in Palatino, in quo, Regione decima numerat etiam P. Victor domum Q. Catuli. At de M. Craſſo, qui occiſus eſt à Parthis (ſi de hoc ſermo eſt) ſcribit Plutarchus: nihil ipſe ædificauit, niſi propriam domum. Sed vbi fuerit, non tradit.

Lib. 17. cap. 1.

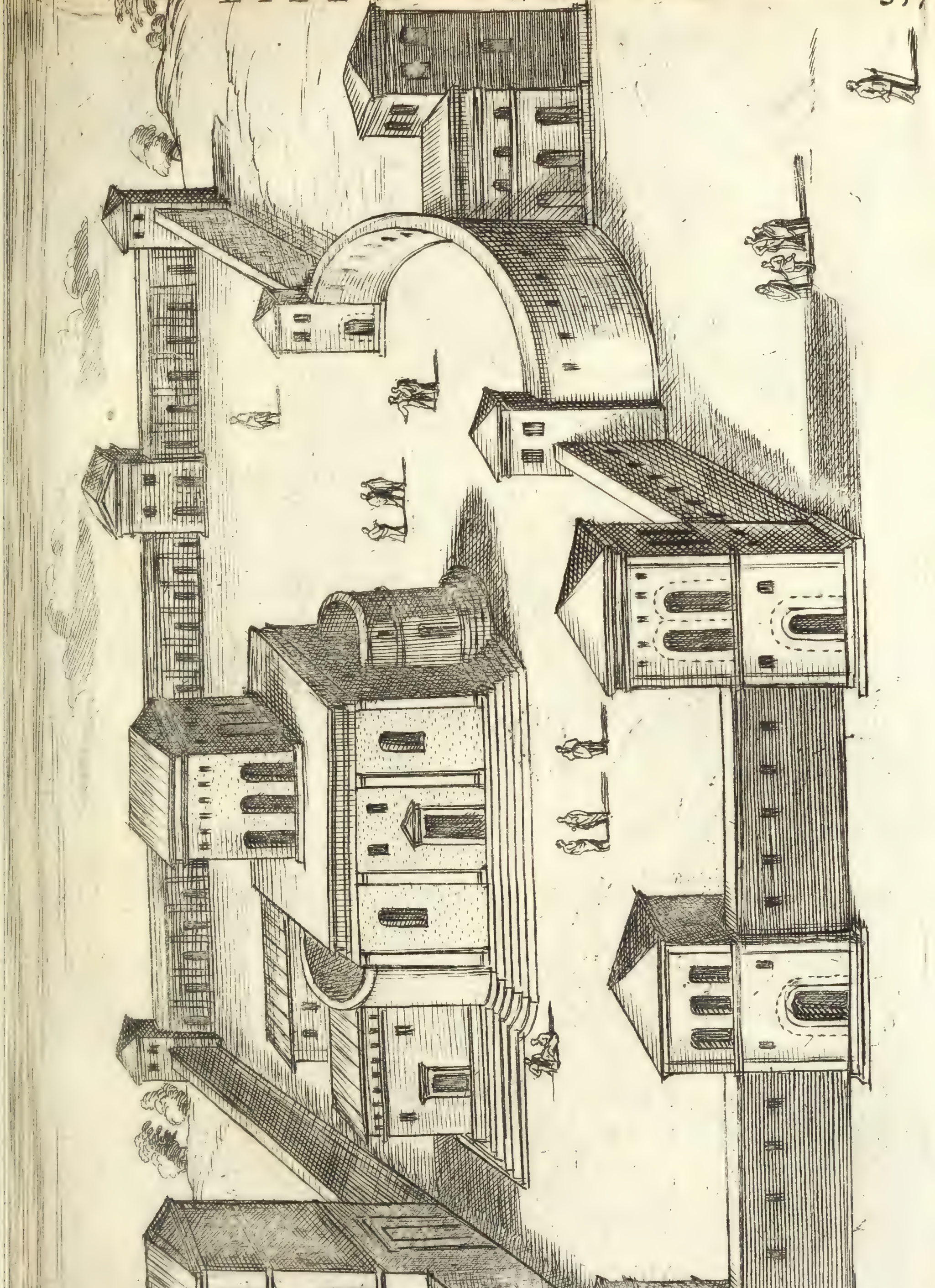
Eodem

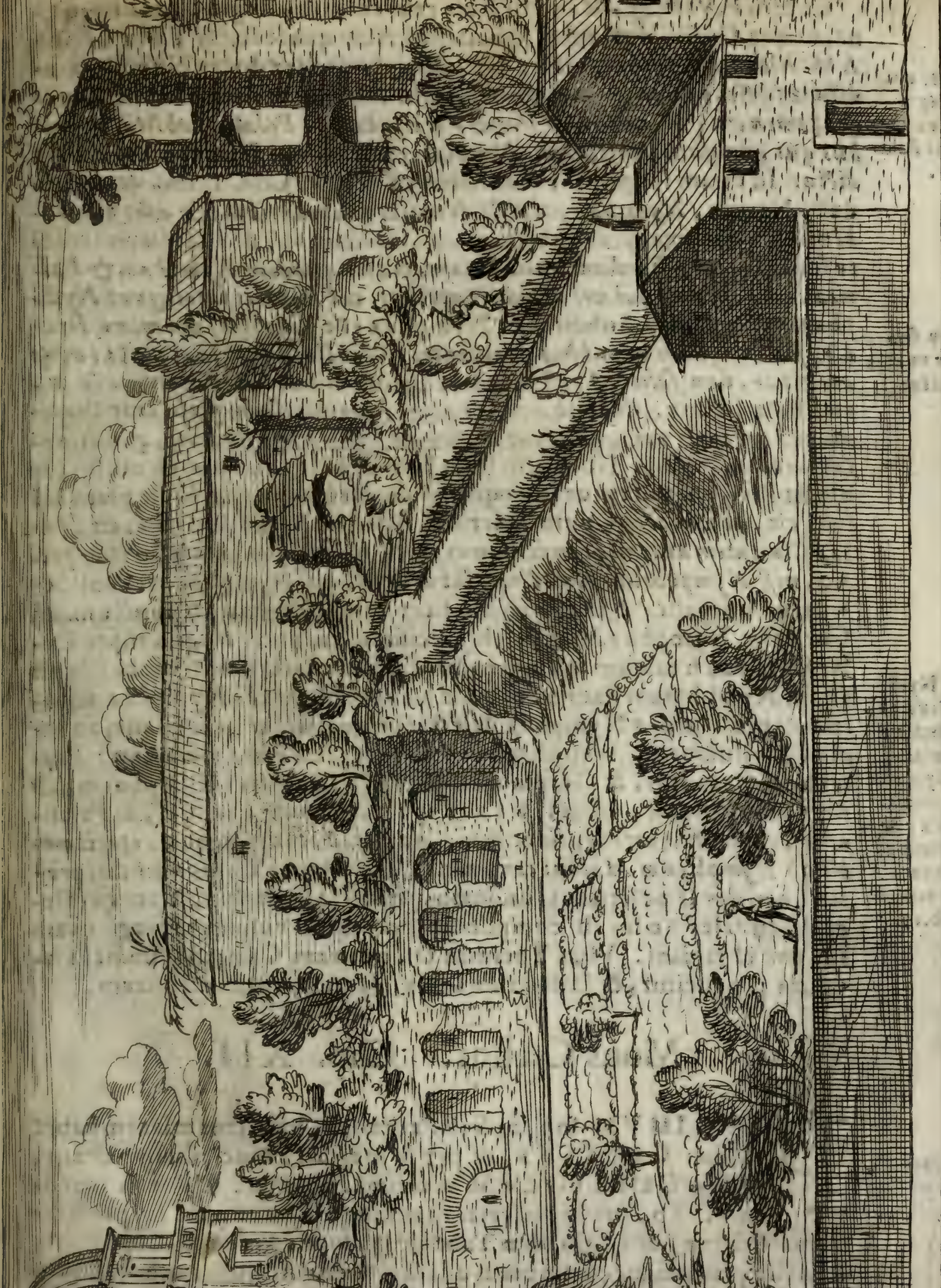
THERMAE OLYMPIADIS

THERMARVM OLYMPIADVM RELIQVIAE

THERMAE NOVATIANAE

THERMARVM NOVATII RELIQVIAE

Eodem P. Victore, & Sexto Ruſo referentibus, Regio quinta Eſquilina, in qua Collis Viminalis, habuit, incertum qua ſede, NYMPHÆAM Alexandri Imperatoris. Gulielmus Philander docet Nymphæa ædificia fuiſſe, in quæ *gratia, & voluptatis cauſa aqua deducebatur. Zonaras tamen*, inquit, *in Leonis Primi Vita putat eſſe Palatia publica, in quibus qui anguſtius habitarent, Nuptias celebrarent à Nympharum ſtatuis dicta.* Id etiam ſcripſit Iuriſconſultus ad leg. V. Cod. Iuſtin. de Aquæduct. Nempe, *Nymphæa patuiſſe Nuptias celebrantibus, & ædes non habentibus.* At Interpres in Iulium Capitolinum, vbi de Gordiano Iuniore ſcribit, *opera Gordiani nulla extant, præter quædam Nymphæa, & Balnea*, ait, *errare, qui vel domos Nuptiales, vel Balneas intelligunt Nymphæorum nomine.* Subditque, Nymphæa eſſe *ſalientes, vel manu ſtructos fontes aquam in publico eiaculantes, diſtinctos à lacubus, quibus aqua accipitur, non ſalit.* Anaſtaſius hac ſignificatione videtur vſurpaſſe in vita Hilari Papæ. *Nymphæum*, inquit, *& triporticum fecit ante Oratorium Sanctæ Crucis, vbi ſunt Columnæ miræ magnitudinis, quæ dicuntur becaton penta.* Hoc enim loco Nymphæum aliud non eſt niſi fons in media illa porticu centum quinque columnarum, de quo fonte plura idẽ ſubijcit, neque alium puto deſcribit. Idem in Vita Silueſtrij PP. ait: *Intra Ciuitatem autem grandis fames erat, ita vt aqua venundaretur pretio, niſi Nympharum remedium ſubueniſſet.* vbi Nymphas pro fontibus videtur vſurpaſſe. Nec tamen diſplicet opinio Zonaræ, & Iuriſconſulti. Cur enim Nymphæa inter pulchra ædificia laudantur magno ſũptu Cæſarum facta, ſi tantum in vſum exilientis aquæ facta ſunt? Probabile eſt etiam Nympharum ſtatuis, & quod aiebat Philander, Nymphæa aquarum copia, quibus Nymphæa delectari credebantur, abundaſſe, ad loci pulchritudinem. Ideo alijs *lymphæa* ſunt, & *Balnea mulierum:* Præter hæc Alexandri, & Gordiani, Iouis à P. Vict. Marci Nymphæum, ab Ammiano refertur; cuius ſedes non ignoratur inter Cœlium, & Palatinum, vbi erat Seueri Septizonium. *Ad Septizonium*, inquit, *operis ambitioſi Nymphæum Marcus condidit.* Cætera huius Collis ædificia, præter Thermas Diocletianas, de quibus poſtea, ignorantur. Nam qui Decij Auguſtales Aedes ibi componunt, neſcio an voluntate magis quam ratione id faciant. Vltra Thermas Diocletianas Campus Viminalis latiſſime producitur, & Caſtrorum ſedes, de quibus alibi eſt dictum.

Loc. cit. Nymphæa fuerunt Palatia.

Seu fontes vt alijs placet.

Nymphæa pulchra ædificia, Nympharum ſtatuis, & fontibus ornata.

Ammian. lib. 15.

Mons Cœlius. Cap. XII.

Fines, & ſitus Cœlij mõtis.

PLVRIMVM longitudinis, latitudinis haud ſane multum habet Mons COELIVS, & per ſe magnus adhuc minore altero, quem COELIOLVM dixerunt, augetur. Cuius hi ſunt fines. Ab Eſquilijs interiacente ſeiunctus valle, vbi Amphitheatrum, Carinæ, & Regio olim Tabernolæ, ſupra Aedem S. Clementis, præcelſo primum iugo ad Aedem quatuor Coronatorum: tum molli cli-

uo prope Baſilicam Lateranenſem, Orientem verſus vſque ad mœnia, procurrit. Flexis porrò mœnibus ad Templum S. Crucis (hic enim Colliculus in fine Eſquilini, & Cœlij vtriuſque, vt dicebam, putatur appendix) largoque interuallo quaſi in rectum productis, clauditur à Meridie. Hinc ſecretus modica planicie à Cœliolo, eoque auctus, extenditur ad vallem Occaſum verſus, in qua Thermæ Antoninianæ, & Piſcina olim publica, via Latina, & Appia. Ea valle diuiditur ab Auentino. Hinc rurſus contra Palatinum conuertitur, à quo item valle diſcretus redit ad Amphitheatrum. Vnde ſit dictus Cœlius. Tacit. l. 4. Annal.

Quod ſpectat ad nomen, *Cœlius, à Cœlio Vibenno Tuſco Duce nobili eſt dictus qui cum ſua manu dicitur Romulo veniſſe auxilio contra Sabinum Regem*, vt ait Varro. At Tacitus hoc refert ad poſteriora tempora: vt tunc diceretur Querquetulanus à quercubus conſitis. *Haud fuerit*, inquit, *abſurdum tradere montem eum*, Cœlium, *antiquitus Querquetulanum cognomento fuiſſe quod talis ſyluæ frequens, fœcunduſque erat: mox Cœlium appellitatum à Cœlio Vibenna, qui Dux gentis Hetruſcæ cum auxilium appellatum ductauiſſet, ſedem eam acceperat à Tarquinio Priſco, ſeu quis alius Regum dedit; nam ſcriptores in eo diſſentiunt*. Idem eodem loco ſcribit, actum in Senatu, *vt mons Cœlius deinceps Auguſtus appellaretur, quando deuſto monte, & cunctis circumflagrantibus ſola Tiberij effigies ſita in domo Iunij Senatoris inuiolata manſiſſet*. Cum etiam Cæſar *obuiam iuerat tribuendo pecunias ex modo detrimenti*. An vero *Auguſti* nomine mons cœperit appellari non conſtat. Conſtat certè appellationem non manſiſſe. Dictus poſteà LATERANVS, à Lateranorum nobiliſſimorum Ciuium, quorum aliquot Cõſules cenſentur in faſtis, magnificentiſſimis AEDIBVS: quæ vbi Baſilica Lateranenſis, & Palatium Pontificium eſt, fuere: atque egregiæ dicuntur à Iuuenale, obſeſſæquè à Nerone propter cædem Plautij Laterani Conſulis deſignati. S. Hieronymus in Epitaphio Fabiolæ: *In Baſilica quondam Laterani qui Cæſariano truncatus eſt gladio*. Aurelius Victor: *Lateranum, Cilonem, Anulinum, Baſſum, cæteroſquè alios ditauit*, Seuerus, *Aedibus quoque memoratu dignis; quarum præcipuas videmus, Parthorum quæ dicuntur, ac Laterani*. Eadem Eutropius. Domum Lateranorum ſucceſſu temporis poſſedit Conſtantinus: idemque B. Syluestro habitandam dedit: aut Miltiadi, qui B. Syluestrum præceſſerat, vt putat Card. Baronius. Nicephorus. *Quod ſane Palatium* Lateranenſe *ipſe quoque* Conſtantinus *ingentibus impenſis magnifice conſtruxit, & Chriſto ſacrauit*. Nam & Baſilicam Lateranenſem in eo extruxit, & Pontifici Chriſti Vicario donauit. Deinceps verò in eo Romani Pontifices habitarunt, donec commigrarunt in Vaticanum, ampliſſimis ædibus inibi ædificatis.

Laterani ciues dãt nomen Laterano. In Seuero. Eutropius lib. 10. Niceph. l. 7. c. 49.

Eiuſdem Domus Lateranorum meminit Iulius Capitolinus in Marco Antonino. *Natus eſt*, inquit, *Marcus Romę in Monte Cœlio, in hortis; educatus eſt in eo loco, in quo natus eſt, & in domo Aui ſui Veri iuxta Aedes Laterani*. Iam pauca ſunt quæ de Cœlio eiuſquè ædificijs dici poſſunt.

In eo prima DOMVS cruſtata marmore ſub Cæſare Dictatore fuit.

Lib. 36. cap. 6. Plinius: *Primum Romę parietes cruſta marmoris operuiſſe totius domus ſuę in Cœlio Monte Cornelius Nepos tradidit Mamurram Formijs natum Equitem Romanum, Pręfectum Fabrorum C. Cęſaris in Gallia.* Præterea Domus TETRICORVM, qui inter XXX. Tyrannos ſub Gallieno XXII. & XXIII. numerabantur, poſteaque ducti ſunt in triumphum ab Aureliano. Trebellius in Tetrico iuniore: *Domus*, inquit, *Tetricorum hodieque extat in Monte Cœlio inter duos lucos, contra Itium Metellinum pulcherrima, in qua Aurelianus pictus eſt, vtrique pretextam tribuens, & Senatoriam dignitatem accipiens. Quam cum dedicaſſet, Aurelianum ipſum dicuntur duo Tetrici adhibuiſſe conuiuio.* Domus, ſiue INSVLAE non bona fide venditæ meminit Cicero: *Cum in Arce Augurium Augures acturi eſſent, iuſſiſſentque Titum Claudium Centimalum qui ædes in Cœlio monte habebat demoliri eas, quarum altitudo officeret auſpicijs. Claudius proſcripſit, Inſulam vendidit.* Ex quo intelligitur, domum in parte Cœlij fuiſſe, quæ procurrit verſus Palatium Capitolio propinquior; & magna altitudine ſublatam, quæ captantibus auguria è Capitolij arce editiſſima officeret. Quod indicat ſublimitatem tectorum Romanorum.

Cic. lib. 3. de Offic.

Campus in eodem MARTIALIS nomine ad Ludos, & Equiria, ideſt curſus equeſtres, qui pridie idus Martias ibi fiebant in honorẽ Martis, ſi forte Tiberis plana Vrbis inundaſſet. Ouidius:

3. Faſt.

Altera gramineo ſpectabis Equiria Campo;
Quem Tiberis curuis in latus vrget aquis.
Qui tamen eiecta ſi forte tenebitur vnda;
Cælius accipiet puluerulentus Equos.

Id rarum, cùm rarò inundet Tiberis, præſertim adulto iam Martio. Etſi campus decurſionis gratia vacuus ab ædificijs, in dorſo Montis non longe à Baſilica Lateranenſi eſſe debuit. Porro cliuus, quo ſecundum Aedem Sanctorum Ioannis, & Pauli aſcenditur, VICVS SCAVRI olim dictus, dextrorſum habuit paternas Aedes B. Gregorij, & in Cœnobium, ac S. Andreæ Templum à ſanctiſſimo illo Pontifice conuerſas.

Domus, & Curia Hoſtilij Regis. Liu. lib. 1. Ideſt Senatui, adlectis Pa-

Verum ad Aedem beatorũ Ioannis, & Pauli, Tullij Hoſtilij DOMVS Tertij Romanorũ Regis, & CVRIA de eiuſdem nomine HOSTILIA fuit. Hic enim Rex diruta Alba Romam Albanos traduxit. *Cœlius*, inquit Liuius, *additur Vrbi Mons, & quò frequentius habitaretur, eam ſedem Tullus Regiæ capit, ibique deinde habitauit. Templumque ordini à ſe aucto Curiam fecit, quę Hoſtilia vſque ad patrum noſtrorum ętatem appellata eſt.*

Ferunt

CVRIA HOSTILIA IN MONTE COELIO

Ferunt Albanos habitaſſe, vbi Templum Virginis cognomento in Dominica. Alij contra, ibi collocant CASTRA PEREGRINA, ideſt domicilia, & hoſpitia peregrinorum ab Auguſto, vt aiunt inſtituta: quibus lapides ibidem inuenti ſuffragantur; cum primi auctores hæc eadem Caſtra ponant in montis crepidine, vbi Aedes ſanctorum Quatuor Coronatorum; quæ ſedes quidē aptior videtur, ac tutior, de quibus Caſtris Sextus Rufus, & P. Victor in II. Regione Vrbis. Ammianus: *Miſſus exinde Romam*, Rex Chodamarius Germanorum, *in Caſtris Peregrinis, quæ in Monte ſunt Cœlio, morbo veterni conſumptus eſt*. Porro cum Albanis nouis Ciuibus traditus fuerit Mons Cœlius ad habitandum, eorumq. principes dicantur à Liuio Tullij, Seruilij, Quintij, Geganij, Curiatij, Chlelij: probabiliſſimum eſt, nobiles horum familias domos in eodem colle deinceps habuiſſe.

tribus, qui dicti minor gentium. Onuphrius in Vrbe.

Amm. lib. 16.

Loc. cit.

Quod autem à P. Victore dicuntur in Cœlio fuiſſe MANSIONES ALBANAE, ſuſpicor non tam id referri ad veteres illos Albanos, quā alios milites, quibus Cæſarum principatu cùm in Albano Caſtra, & familiæ eſſent, neceſſeque haberent ſæpe, accitu Imperatorum, alijſque de-

Manſiones Militum Albanæ.

 cau-

cauſis Romam ventitare, manſiones quoque in eadem, domoſque paratas habere debuerunt. Meminit illorum Herodianus: *Viſum eſt*, inquit, *militibus ÿs, quorum ad Vrbem Romam ſub Monte Albano Caſtra erant, atque in his liberi eorum, coniugeſque relictæ neci dedere Maximinum.* Iulius Capitolinus in vita Maximini: *Timentes milites, quorum affectus in Albano Monte erant.* affectus autem ſunt fortunæ, coniuges, liberi. Refert etiam Appianus, Antonio poſt mortem Cæſaris turbante Rempublicam, ibidem ſtationes militum fuiſſe. *Ad portam*, inquit, *recta properauit* Antonius, *& inde porro Albam, verbis vt putabat milites reducturus ad officium; ſed cum peteretur telis è mœnibus retroceſſit:* duæ enim legiones ab illo ad Octauium Cæſarem defecerant. Qui, vt idem auctor paulo poſt: *omnibus Albam conuenire iuſſis, rem ſignificauit Senatui*, Dion, ſiue Xiphilinus in Heliogabalo: *Quaſi milites quoſdam ex ÿs coëgiſſet, qui ſtipendia faciebant in Albano*, Spartian. in Anton. Carac. *Pars militum apud Albam, Getam occiſum acerrimè accepit: clauſiſque portis diu Imperator non admiſſus, niſi delinitis animis, non ſolum querelis de Geta, & criminationibus editis, ſed enormitate ſtipendÿ militibus, vt ſolet, placatis, atque inde Romam redÿt.* Extat adhuc, vt aiunt, apud recentem Albam veterum forma Caſtrorum quadratis muris, quæ adhuc ſtatiua militum indicet.

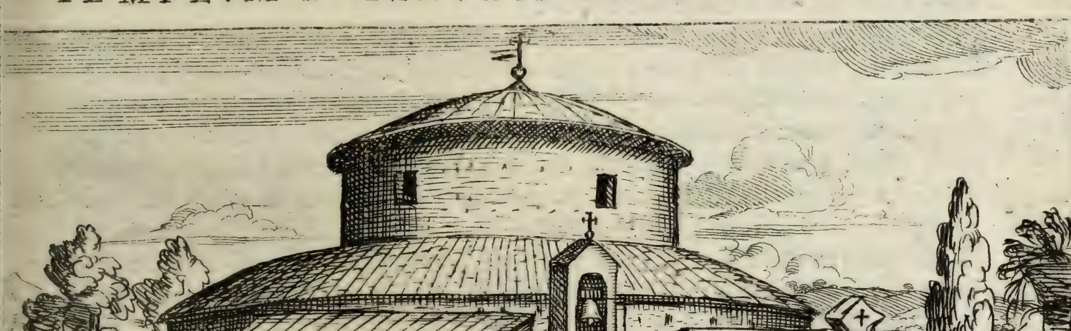
Lib. 8. | Appian. de Bello ciuil. lib. 3. | Dion l. 79. | Militum Caſtra in Albano.

Iam, vbi Aedes S. Stephani cognomento Rotunda, ſtatuunt Cæſaris CLAVDII TEMPLVM, de quo Suetonius in Veſpaſiano: *Fecit Templum D. Claudÿ in Cœlio Monte cœptum quidem ab Agrippina, ſed à Nerone prope funditus deſtructum.* Fuiſſe eo loci docet Frontinus ſcribens, *arcus Neronianos*, qui adhuc viſuntur, *deſÿſſe ad Templũ D. Claudÿ.* Porro B. Protomartyris Templum ipſum Claudij fuiſſe probabilius eſt quam Fauni Capripedis, vt multi, quod ſcripſit Vgonius, affirmant, nemo probat. Id vero Simplicius I. Pontifex conſecrauit. De eo Anaſtaſius: *Dedicauit Baſilicam S. Stephani in Cœlio Monte.*

Templum Claudij Cæſaris.

TEMPLVM D. CLAVDII IN MONTE COELIO

MONIMENTA TEMPLI D. CLAVDII NVNC S. STEPHANI

In eodem Deæ CARNAE Aedes cõdita à Bruto primo Cõſule,quæ cre-
6. Faſt. debatur cõſeruare humana viſcera, & præeſſe cardinibus, vt ait Ouidius.

Prima dies tibi Carna datur, Dea cardinis hæc eſt;
Numine clauſa aperit, claudit aperta ſuo.

Pluribuſquè fabulam proſequitur, quomodo puerorum viſcera defendat
Lib. 7. à ſtrigibus. Ibidem ARMAMENTARIVM. De eo, alijſque Herodianus: *quippe iuſſis effringi publicis Armamentarijs in quibus pompæ magis inſtrumenta, quam belli aſſeruabantur*. Aedes inſignes VECTILIANAE in eodem cenſentur, vbi occiſus eſt Commodus. Quæ *Veſtiliani* dicuntur à Caſſiodoro. De ijs Lampridius in Commodo: *Ipſe ad Cœlium Montem in Vectilianas ædes migrauit, negans ſe in Palatio poſſe dormire*. In eodem DOMVS Philippi ponitur à P. Victore, qui videlicet poſt Gordianum imperauit. In infimo cliuo eiuſdem Cœlij MINERVAE cognomento captæ Delubrum, fortaſſe non longe ab æde B. Gregorij: vbi quinquatria fiebant XIX. die Martij. Ouidius.

In Chronico. Iul. Capitol. in Pertinace. Ouid. 3. Faſt.

Vna dies media eſt; & fiunt ſacra Mineruæ;
Nomina quæ à iunctis quinque diebus habent,
Cęlius ex alto, qua mons deſcendit in æquum;
Hic vbi non plana eſt, ſed prope plana via.
Parua licet videas captæ delubra Mineruæ.
Quæ Dea natali cœpit habere ſuo.

Die primo quinquatruum, quo propterea ſacra fiebant ſine Gladiatoribus, vt idem paulo ante cecinerat.

COELIOLI qui Cœlio additus modicè accliuis pertingit ad viam Latinam, meminit Varro: eoque traductos ait *Principes de Cœlianis, qui à ſuſpicione liberi erant*. M. Tullius: *L. Piſonem quis neſcit his ipſis temporibus maximum, & ſanctiſſimum Dianæ Sacellum in Cæliculo ſuſtuliſſe?* Hoc, non vt Marliano placet, vbi Aedicula Sancti Ioannis cognomento ante portam Latinam, ſtatuendum eſt hanc enim in via ipſa Latina poſitam videmus; cum Sacellum DIANAE maximum in ipſo tumulo qui viæ immin t Cicero poſuerit. An ibi L. Cornificius aliquid ſtruxerit, qui ſub Auguſto Aedem Dianæ ædificauit, incertum eſt. De vtroque Cœlio Martialis.

De Aruſp. reſponſ. Li. 4. c. 18. Sueton. in Aug c. 29. Lib. 12 Epig. 18.

Dum per limina te potentiorum
Sudatrix toga ventilat, vagumque
Maior Cælius, & minor fatigant.

Mons Auentinus. Cap. XIII.

Situs, & fines Auẽtini Collis.

PERAMPLVS latiſſime patet, longior tamen, quam latior AVENTINVS. Cuius hi ſunt fines. A Tiberi, quo, interiecta anguſta via, ferme alluitur, ſecundùm Velabrum, Circi olim Maximi ſedem, & Appiam viam, ad portam vſque Capenam excurrit. Ab ea conuerſus, ſemperq; Pomœrio terminatus, ſecundum Vr-

bis

bis mœnia pertinet ad portam Hoſtienſem, nunc S. Pauli. Inde inter Septemtrionem, & Occaſum è lata planicie exurgit, vbi Teſtaceus mons. Tum redit ad Tiberim. Eundem anguſta valle diuiſum via interſecat, quæ à porta Hoſtienſi recta tendit ad Amphitheatrum. Inde biceps Auētinus, duoſque vertices vetuſtis Sanctorum Templis nobiles latè extollit. Vinetis, & hortis hoc æuo conſitus: olim nemoroſus, plurimiſque lucis inumbratus. Ouidius: Auētinus biceps, & nemoroſus.

Cacus Auentinę timor, atque infamia ſyluæ. 1. Faſt.

Et alibi. Dionyſius: *Syluis obſitus varij generis, pręcipuè lauro, vnde LAVRETVM pars eius dicitur.* Plinius: *LORETVM in Auentino vocatur, vbi ſylua lauri fuit.* P. Victor. *Vicum Loreti minoris: alterum Loreti maioris, vbi erat Vertumnus.* Ea de cauſa, quod extra Pomœrium vſque ad Claudium Cæſarem, & antiquitus infrequens ædibus Ciuium eſſet: illò ſecedenti velut in campos plebi capacem ſedem præbuit. Nomen autem ſortitum ferunt *ab auibus, quod eo ſe ab Tiberi ferrent aues: alij à Rege Auentino Albano, quod ibi ſit ſepultus: alij ab aduētu hominum, quod commune Latinorum ibi Dianæ Templum ſit conſtitutum: ego maxime puto ab aduectu: nam olim paludibus mons erat ab reliquis diſcluſus.* Hæc Varro. Idem MVRCVS dictus, à *Murciæ Deę Sacello*, vt ait Feſtus. Hoc Myrteæ Veneris fuit in Valle Circi Maximi. Sed & locus in ſummo Auentino REMVRIA, eodem auctore, *dicitur vbi Remus de Vrbe condenda fuerat auſpicatus.* Dionyſ. Lib 3. Plin. l. 15. cap. 30.

Porrò illud celebre DIANAE Templum impellente Seruio Tullio Rege populi Latini cum populo Romano fecere: *Quemadmodum*, vt ait Liuius, *inclytum Dianæ Epheſiæ fanum communiter à Ciuitatibus Aſiæ factum fama ferebat.* Addit Dionyſius, à Seruio fœderis leges conſcriptas Ciuitatibus, rituſque celebrandi feſti, eiuſque participes Ciuitates in area, Columna inciſas ad ſuam vſque ætatem permanſiſſe. Affixa erant huic Templo, quod ſolum Dianæ agnoſcit in Auentino Plutarchus, boum cornua; cùm reliquis Dianæ fanis, vt idem ait, ceruorum cornua Romani affigerent. Cauſa fuit, quam ipſe, & Liuius narrant; quod bouem ingenti ſpecie, ac magnitudine, quæ populo: cuius Ciuis eam Dianæ immolaſſet, portendere credebatur imperium. Romanus decepto, miſſoque ad Tiberim viro Sabino, vt ſe flumine perfunderet, bouē mactauit. *Fixa,* inquit Liuius, *per multas ætates cornua in veſtibulo Templi Dianæ monimentum ei fuere miraculo.* Sed & alia, præter ea mactatæ bouis, adiecta cornua indicat Plutarchi locus. Neque huius Templi ſedes, vbi nunc S. Sabinæ colitur, ſtatuenda eſt, vt quibuſdam placet. ſic enim legimus apud Martialem. Liu. lib. 1. Dionyſ. l. 4. antiq. In q. Ro. quæſt. 4. Liu. lib. 1. Dianæ Tēplum vbi eſſet.

Quique videt propius magni certamina Circi, Lib. 6. Epig. 64.
Laudat Auentinæ vicinus Sura Dianæ.

Palphurius enim Sura nobilis Orator è domo propinqua Dianæ Templo in Circum Maximum deſpiciebat. Circus autem ſub altero Auentini latere, quo ad ortum ſpectat & Palatium, iacebat; cum Aedes B. Sabinæ martyris imminens Tiberi cum ſuo Collis iugo Septemtrionem proſpiciat.

ciat. Itaque Dianæ Templum potius ſtatuendum eſt in ſummo cliuo ſiniſtrorſum, verſus Aedem B. Priſcæ. Hæc enim eſt aptior ſedes, facilemque proſpectum habet in Palatinum, Capitolium, Cœlium, aliaque veteris Vrbis loca celeberrima. Ab eius ſani nobilitate Auentinus Dianæ

Lib. 7. Epig. 72. Collis dictus eſt. Martialis.

Eſquilijs domus eſt, domus eſt tibi Colle Dianæ:

Idem: *Aut Collem dominæ teris Dianæ.*

Sil. lib. 13. Hic Dianam aduerſus Annibalem conſediſſe cecinit Silius.

At qua vicinis tollit ſe collibus alta
Molis Auentinus, viden vt Latonia virgo
Accenſas quatiat Phlegetontis gurgite tædas?

Plutarc. in vita Gracc. Eò confugit C. Gracchus vim fugiens Opimij Conſulis, indeq; trans Tiberim elapſus eſt, quod fruſtra adducit Marlianus vt Templum ad D. Sabinæ ſtatuat; nam eodem modo elabi potuit ex eo, quem deſignaui, lo-

Lib. 2. de Bell. ciu. co. Appianus id quaſi propugnaculum Gracchanos occupaſſe memorat, vt oſtendatur firmitas, & magnitudo ædificij. *Cum his*, inquit, *qui eos circumſteterant, Dianæ Templum inuadentes per vim retinere conabantur.* In eodem Colle aliud Templum eadem Diana diuerſo habuit nomine LVNÆ enim Templum dictum eſt. De eo P. Victor. Colebatur

Li. 3. Faſt. in fine Martij menſis. Ouidius:

Luna regit menſes; huius quoque tempora menſis
Finit Auentino Luna colenda iugo.

Vitruuius lib. 5. c. 5. Hæc fortaſſe illa eſt ædes, quam ornauit L. Mummius, Vitruuius: *Auctorem habemus L. Mummium, qui diruto Theatro Corinthiorũ eius ænea Romam deportauit, ea de Manubijs ad ædem Lunæ dedicauit.*

Ibidem IVNONIS REGINAE fanum celebre, quod captis Veijs, & aſportato Iunonis ſimulacro ex præda Veientana Camillus con-

Liu. dec. 1. lib. 5. didit. Liuius. *Integramque in Auentinum, æternam ſedem ſuam, quò vota Romani Dictatoris vouerant, perlatam.* Vbi Templum ei poſtea idẽ qui vouerat Camillus, dedicauit. De alio ſigno idem: *Signum æneum matronæ Iunoni in Auentino ædificauerunt.* Idem alibi: *Tacta de Cœlo*

Dec. 3 l. 2. *Aedes in Auentino Iunonis Reginæ.* Et paulo poſt: *per Boarium Forum*

Dec. 3. l. 7. *in cliuum publicum, atque Aedem Iunonis Reginæ peruentum.* Cliuo publico aſcendebatur in Auentinum é valle Circi, vt hodie ad latus Aedis S. Anaſtaſiæ videmus. Prope ſummum cliuum dextrorſum ſita

Vbi Templum Iunonis Reginæ. Aedes S. Sabinæ. Itaque hic potius Iunonis Reginæ, non autem commune illud Dianæ Templum collocandum eſt. Videmus in veterum Auguſtarum numiſmatis frequentem Iunonis Reginæ effigiem.

* * *

Tem-

Templi Mineruæ in eodem colle incerta ſedes. Celebrabatur à Populo die decima ſeptima Iunij. Ita Ouidius: Li.6. Faſt.

Iam ſex, & totidem luces de menſe ſuperſunt;
Huic vnum numero tu tamen adde diem.
Sol abit è Geminis, & Cancri ſigna rubeſcunt;
Cœpit Auentina Pallas in arce coli.

In eodem ſummo Colle, quæ pars REMVRIA dicta eſt, Aedes BONAE DEAE condita, quæcunque illa fuerit; cui tantum fœminæ ſacra faciebant. Ouidius:

Interea diua canenda Bona eſt. Li.5. Faſt.
Eſt moles natiua loco; res nomina fecit:
Appellant ſaxum; pars bona montis ea eſt.
Huic Remus inſtiterat fruſtrà, quo tempore fratri
Regna palatinæ prima dediſtis aues.
Templa patres illic oculos exoſa viriles
Leniter accliui conſtituere iugo.

Claudia Virgo Veſtalis dedicauit. poſtea verò,

Liuia reſtituit; ne non imitata maritum
Eſſet; & ex omni parte ſequuta virum.

Interpretes Ouidij molem illam ſeu locum natura editum, qui ſaxum dicebatur captatis Remi auſpicijs inſignem, Tiberi imminentem faciunt: & Antiquarij antiquam Aedem, vbi Templum S. Mariæ cognomento Auentinæ colitur, ibi conſtituunt. Videant tamen oportet, an leniter accliuum dici poſſit iugum, edita tamen pars Auentini, vbi Aedes Magnæ Virginis; quod de ſede Templi Bonæ Deæ dictum eſt. Spartianus de Adriano: Fecit *& Aedem Bonæ Deæ*. An hoc ipſum, an alibi poſitum, non conſtat. Remuria, & Aedes Bonę Deę vbi eſſent.

In ea quidem parte, quæ vergit ad Tiberim CACI olim ſpelunca fluuio imminebat; moles enim ſaxea teſte Virgilio, *Speluncę dorſo inſurgens — læuum ad amnem incumbebat.* Propterea Herculis Victoris Templũ in eadem crepidine collocant, vbi Cacum latronem magna incolarum lætitia occiderat. Vbi & ſcalæ GEMONIAE decliues in Tiberim apponuntur; quò trahebantur, abijciebanturq; ſupplicio damnati. Harum Caci ſpelunca. Fulu. lib. 2 Marl. lib. 4 cap. 4.

rum crebra mentio apud auctores. P. Victor in xiij. Regione Auentini poſuit. *Dicti Gemonij gradus, quod locus eſſet gemitus, & calamitatum. Nam quod aliqui augurantur de Gemonio auctore, &, vel qui primus ſit extarbatus, parum comperi. Gradus vel Scalæ dicebantur, quod ſurrectus* Cœl. Rhodig. lib. 10 cap. 5. *foret locus, & gradibus quibuſdam conſcenderetur.* Cœlius Rhodiginus. Quaſi in ſummum ſcalarum damnati abjcerentur. Mihi veriſimilius eſt Dion. l. 59 in alijs etiam gradibus fuiſſe depoſitos, ideoque paulo latioribus. Quod indicant numeroſæ ſub aliquot principibus cædes. Dion: *Hoc modo multi viri morte affecti, multæ mulieres aliæ in carcere, aliæ ad tribunal protractæ captiuarum inſtar: & earum quoque in Gemonias proiecta corpora.* Dion. l. 58. At Dion ipſe Gemoniarum ſedem incertam facit. Nam de Seiano ſic ait: *Cumque in Capitolio ſacrificaſſet, ac inde in Forum deſcenderet, ſerui eius ſtipatores cum propter turbam eum ſequi non poſſent, in viam, quæ ad carcerem ducit, diuerterunt ac per Scalas Gemonias lapſi deciderunt.* Hæ igitur non in præcipiti cliuo Auentini ad Tiberim; ſed in crepidine Capitolij, aut prope carcerem fuerunt. Neque dicas, in codice Græco Gemonias non legi, qui habet: καὶ κατὰ τῶν ἀναβασμῶν, καθ' ὧν οἱ δικαιούμενοι ἐρρίπτοντο, κατιόντες ὤλισθον, καὶ κατέπεσον. *Et per gradus, in quos damnati proijciebantur, deſcendentes lapſi ſunt, & deciderunt.* Quid enim aliud hi gradus, niſi Gemoniæ ſunt? De quibus eodem modo ipſe auctor alibi loquitur. Paulo ante de Sabino: σῶμα αὐτοῦ κατὰ τῶν ἀναβασμῶν Plin. l. 8. cap. 40. ἐρρίφη. Et poſtea de Seiano: κατά τε τῶν αναβαπμῶν ἐρρίφη *in gradus abie-* Tac. Ann. lib. 5. *ctus eſt.* quos duos in Gemonias abiectos fuiſſe conſtat ex Plinio, Tacito, Suetonio. Equidem quid Dion loco illo ſibi velit, niſi Gemonias ve- Sueton. in vita Tib. cap. 61. lit Capitolio adhærentes, non intelligo. Contra tamen P. Victor, & alij, præter eos, quod dixi, Antiquarij, & Alexander ſentiunt. Qui vtrumque tueri velit, auctores habet, quibus id tueatur.

Alex. ab Alex. l. 3. Gen. dier. cap. 5. Iam P. Victor HERCVLIS, & SILVANI cōmunem facit Aedem in Auentino. Aliamquè Siluano propriam attribuit, & fontem. Hæc forte Aedes in altero montis vertice vbi Templum S. Balbinæ, dicata eſt, Ædes Herculis, & Siluani. in quo effoſſus eſt lapis Principe olim Traiano poſitus, inuentuſquè à paſtinatoribus in vinea ad Thermas Antonianas. Porrò eius Tabulæ marmoreæ tres in partes diffractæ pars media cum litteris tituli perijt, cuius Vinea Coll. Romani. verba diuerſo charactere notata ſuppleuimus. Sic autem ſe habet integra inſcriptio. Sic legitur, Concameratione, & Vipſtano.

Numini domus Auguſtæ & Sancti Siluani *ſalutaris ſacrum*

Imp. Cæſ. Neruæ Traiani optimi Princ. Germ. Da*cici imagines argenteas*

Paraſtaticas cum ſuis ornamentis, & regulis, & baſibus, *& concameratione ferrea*

C. Iulius Nymphius dec. annalis ſua pecunia ponendas curauit *donumque dedit*

In Templo S. Siluani ſalutaris quod eſt in hortis Auentinis, & *prædio ſuo dedicauitque*

Idibus Ianuaris L. Vipſtano Meſſala Q. Pedone *Coſſ.*

San-

Sanĉti autẽ cognomentum Siluano attributum veteres lapides apud Gru-
terum, & alij demonſtrant.

Porro ELICII IOVIS Ara ad radices Auentini nõ longe à Ti- Ara Iouis
beri fortaſſe fuit; vbi fons in antro, & circumpoſita ſylua. Fons EGE- Elicij.
RIAE Nymphæ credebatur eſſe; cum qua ſermones nocturnos, vt ru-
di, ac bellico populo religionem inijceret, ſimulauit Numa. De eo fon-
te Ouidius: *Defluit incerto lapidoſus murmure riuus;* 3. Faſt.

Sæpè, ſed exiguis hauſtibus inde bibi.
Egeria eſt, quæ præbet aquas Dea grata Camœnis,
Illa Numæ coniux, conſiliumque fuit.

Tum de ſylua, & fonte ſimul canit.

Lucus Auentino ſuberat niger ilicis vmbra,
Quo poſſis viſo dicere, numen ineſt.
In medio gramen, muſcoque adoperta virenti
Manabat ſaxo vena perennis aquæ.

Deinde vero. *Eliciunt Cœlo te Iuppiter, vnde minores*
Nunc quoque te celebrant, Eliciumque vocant.
Conſtat Auentinæ tremuiſſe cacumina ſyluæ,
Terraque ſubſedit pondere preſſa Iouis.

Vicinior Tiberi locus HILERNA nomine, item cum luco. Ouidius: Ouid. 6. Faſt.

Adiacet antiquus Tiberino lucus Hilernæ:
Pontifices illuc, nunc quoque dona ferunt.

In eodem Auentino priuata DOMVS Vitellij Cæſaris, ſiue eius vxo-
ris fuit, cum eius frater prope Forum habitaret. Tacitus: *Cur enim è ro-* Tac. lib. 3.
ſtris, fratris domum imminentem Foro, & irritandis hominum oculis, quã Hiſtor.
Auentinum, & penates vxoris petiſſet?

Ibidem TEMPLVM, & ATRIVM LIBERTATIS P. Vi-
ctor conſtituit. De Templo Liuius: *Digna res viſa, vt ſimulacrum ce-* Dec. 3. l. 4.
lebrati eius diei, quo contra Hannonem Annibalis ducem pugnauit ab Be-
neuentum, Gracchus poſtquam Romam rediјt, pingi iuberet in Aede Li-
bertatis, quam Pater eius in Auentino ex multaticia pecunia faciendam
curauit, dedicauitque. Atrium aiunt ab Aelio Pæto, & Cornelio Cethe-
go Cenſoribus refectum, & ampliatum. De eo Liuius: *Cuſtodiebantur* Dec. 3. l. 5.
obſides Tarentini in Atrio Libertatis minore cura. Idẽ TABVLARII Dec. 5. l. 3.
Atrio adiuncti alibi meminit: *Cenſores extemplo in Atrium Libertatis aſ-*
cenderunt, & ibi ſignatis tabellis publicis, clauſoque Tabulario, & dimiſſis
ſeruis publicis, negarunt ſe prius quicquam publici negotij geſturos, quàm
iudicium populi de ſe factum eſſet. De eodem. *Atrium Libertatis, & Vil-* Dec. 4. l. 4.
la publica ab eiſdem Cenſoribus refecta amplificataque. Tacitus. *Præce-* Tac. lib. 1.
ptum, vt Germanicos milites è Libertatis Atrio accerſerent. Cæterum Hiſtor.
præter hoc in Auentino, aliud alibi ATRIVM LIBERTATIS Lib. 4. Ep.
ponit locus Marci Tullij, niſi corruptus eſt: *Paulus,* inquit, *in medio Fo-* ad Attic. Ep. 15.
ro Baſilicam iam pœne texuit iiſdem antiquis columnis. illam autem, quam
locauit, facit magnificentiſſimam. Quid quæris? nihil gratius illo moni-
mento, nihil glorioſius. Itaque Cæſaris amici (medico, & Oppium) diſ-

rum-

rumparis licet, monimentum illud, quod tu tollere laudibus ſolebas, vt Forum laxaremus, & vſquè ad Atrium Libertatis explicaremus, contempſimus ſexcenties ſextertium. cum priuatis non poterat tranſigi minore pecunia. Video cum magnis viris locum eſſe ſuſpectum. Sed ſiue Tullius loquatur de Foro Cæſaris explicādo vſque ad Atrium Libertatis, vt placet Manutio, mihiquè magis probatur: ſiue diſpuncta voce, *Forum*, vt placet Lambino (nam & alij alitèr legunt) loquatur de Pauli Baſilica pertingēte ad Atrium Libertatis; vtrumque ædificium longe diſtabat ab Auentino. Pauli enim Baſilica, vt alibi diximus, in Foro Romano prope Templum Fauſtinæ: paulo remotius Forum Cæſaris à tergo Templi Pacis fuit. Itaque hoc Libertatis Atrium non longe à cliuo mittente in Eſquilias prope Turrim Comitum fuiſſe crediderim. Addam hoc loco de Baſilica Pauli, quod ſupra omiſi, à Lepido eiuſdem gentis ornatam fuiſſe ſub Tiberio. Tacitus: *Lepidus à Senatu petiuit, vt Baſilicam Pauli, Aemilia monimenta propria pecunia firmaret ornaretque*. Et paulo poſt: *Lepidus quamquam pecuniæ modicus auitum decus recoluit*.

Tac. lib. 3. Annal.

Armiluſtrium.

Demum quoniam in eodē Auentino ponitur *ARMILVSTRIVM: Armiluſtrium*, ait Varro, *ab eo quod in Armiluſtro armati ſacra faciunt, niſi locus potius dictus ab his; ſed quod de his prius, id ab ludendo, aut luſtro eſt, quod circumibant ludentes ancilibus armati*. Quod ergo Salij, qui galeam, clypeum, & enſem ferebant, illud in ſacris circumirent, non quod ibi recenſerentur arma, & milites, vt placuit Volaterrano, dictum eſt Armiluſtrium. Poſitum hoc erat in ipſo Colle. Nam Plutarchus de Romulo ſic ſcribit: *Corpus Tatij magno honore Romam delatum tumulauit in Auentino ad Armiluſtrium*. Cenſum autem militum, aliaquè bellica munia Campus Martius ſibi ab initio vendicauit.

Subiecta eſt ab vtroque latere Colli Auentino planicies amplior illa, quæ ſiniſtrorſum alluitur Tiberi, vbi in ipſis mœnibus PYRAMIS ſepulchralis C. Cæſtij. Hæc ex quadratis conſtat marmoribus, decreſcente paulatim, & in acumen deſinente ſtructura. C. Cæſtio condita eſt, ex eorum Collegio, qui quod epulare ſacrificium in ludis facerent, Epulones dicti. Duplex in ea titulus. Alter, quæ Occidentem ſpectat, ſic inſcripta bipedalibus litteris.

C. CESTIVS. L. F. POB. EPVLO. PR. TR. PL

VII. VIR. EPVLONVM

Altera verò parte, quà Orientem ſpectat, ſic; ſed multo minoribus litteris.

OPVS. ABSOLVTVM. EX. TESTAMENTO. DIEBVS. CCCXXX

ARBITRATV

PONTI. P. F. CLAMELAE. HEREDIS. ET. PONTHI. L

Non

SEPVLCHRVM C. CESTII.

Mons Teſtaceus. Non longe v ſitur TESTACEVS mons. Hunc verò colliculum è valle vndique exurgentē teſtarum, vaſorumque fragmētis extitiſſe a unt. Mirum vnde tanta copia figlinorum operum: nec ſatis cauſæ affertur, cur in eum locum comportata, & in cumulum coaceruata fuerint. Fictilium quidem ibi reliquiæ congeſtæ conſpiciuntur: ſed cur in collem creuerint alij probabiliter, ſi licet, exponant. Nam de eo perpetuum apud antiquos ſilentium. Quidam Romæ opinantur factum è fragmentis vrnarum, quæ olim fiebant ad excipiendos cineres crematorum corporum, & magna copia, diuerſaque figura quotidie non ſolum è vineis, ſed tota Romana planicie effod untur. Sed an vere in vnum coaceruatæ locum, cur, quandoque fuerint, dicere non poſſunt.

Dec. 4. lib. 10. Iam vero prope fluuium o'im SALINAE, ſalis conditoria. Ibidem NAVALIA. Liuius: *Porticum extra portam Trigeminam, & aliam poſt Naualia.* Erant enim coniuncta loca. E Regione Naualium trans Dec. 1. l. 3. Tiberim PRATA QVINTIA, à Quintio Cincinnato dicta. Liuius: *L. Quintius trans Tiberim contra eum ipſum locum, vbi nunc Naualia ſunt, quatuor iugerum colebat agrum, quæ prata Quintia vocantur.* Itaque vetera Naualia, Dionyſio auctore, prope pontem Sublicium ſtatuenda ſunt. Prata autem Quintia, non ea dicenda, quæ hodie vulgari Prata Neroniana. appellatione, PRATA, iacent inter Molem Adriani, & Pontem Miluium tantoque interuallo à ponte olim Sublicio, & Naualibus diſtant. Nuncupat hæc Procopius NERONIANA prata: Quintia certe nō ſunt. Neque enim Naualia fuerunt in campo Martio, qui campis illis eſt obiectus; etſi non omnibus, & vltrà, ad pontem vſque Miluium protenſis. Quo modo enim, ſi ibi fuiſſent, interſepto pontibus fluuio, onerariæ magnæque naues præaltis malis, veliſquè diffuſæ eò deduci potuiſſent? Liu. Dec. 5. lib. 5. Liuius: *Senatus ſacrificari iuſſit. Naues, quæ in Tiberi paratæ inſtructæque ſtabant, vt ſi Rex poſſet reſiſtere, in Macedoniam mitterentur, ſubduci, & in Naualibus collocari.* Plutar. in eius vita. Plutarchus de Catone minore, qui è Cypro rediens claſſi aduerſum Tiberim erat inuectus: *Inſolens*, inquit, *viſum, quòd ad Conſules, & Prætores effuſos obuiam non deſcenderit, neque curſum inbibuerit; ſed incitata hexeri Regia ripam præteruectus* Naui ſex remorum. οὐκ ἀνῆκε πρότερον, ἢ καθορμῖσαι τὸν στόλον εἰς τὸ νεώριον. *non impetum remiſerit prius, quam appulerit claſſem ad Nauale.* Erat ergo ad Auentinum, & prima Vrbis mœnia Nauale, quò comodus, eſſet traiectus à mari; vt hodieque Tiberinus ille tractus nauibus opportunam ſtationē præbet. Porrò ager ille quatuor iugerum, ſeu prata Quintia, vbi horti ſunt ad Ædem D. Frāciſci, trans Tiberim fuere. Plin. l. 18. cap. 3. Neque negotiū faceſſit Plinius ſcribens: *Cincinnato aranti quatuor ſua iugera in Vaticano.* Vt enim Vaticani montes à ponte Miluio ad Ianiculum pertinent: ita & campi. Qui enim trās Tiberim intra illos montes iacent, Vaticani ſunt.

Emporiū. Dec. 5. l. 5. Dec. 4. lib. 10. Nauali additum erat EMPORIVM pro rebus venalibus, quæ in Vrbem importabantur. Liuius: *Cenſores extra portam Trigeminam Emporium lapide ſtrauerunt, ſtipitibuſque ſepſerunt: & porticum Aemiliam reficiendam curarunt: gradibuſque aſcenſum ab Tiberi in Emporium fecerunt:*

TESTACEVS MONS

cerunt: & extra eamdem portam in Auentinum porticū ſilice ſtrauerunt: Et: *Cenſor faciendum curauit Forum, & Porticum extra portam Trigeminam, & aliam poſt Naualia, & ad fanum Herculis*. Alibi autem diximus, hanc portam fuiſſe, vbi nunc Templum S. Mariæ cognomento in Coſmedin, prope quam erat Aedes Herculis. Quare huiuſmodi fuit locorum, & ædificiorum ſitus. A fano Herculis ad portam Trigeminam Porticus fuit. Extra portam alia Porticus, donec anguſtiæ inter Auentinum, & Tiberim laxantur in planiciem. Ibi Forum: Poſt hoc Naualia; vbi alia Porticus. Naualibus adiunctum Emporium. Extra eamdem portam alia Porticus. Liuius: *Aediles Porticum extra portam Trigeminam inter lignarios fecerunt*. Hanc dextrorſum verſus Tiberim fuiſſe reor, antequam fluuio obiectus Auentinus tenue ſpatium interiectum relinquat. Aemilia autem porticus hic ſita, & refecta à Cenſoribus diuerſa eſt ab illa, quám ſupra prope Forum ſtatuimus.

Ædificia ad Auentinum.

Dec. 4. l. 5.

Plura, & celebriora ædificia dexterum Auentini latus in ſubiecta valle deſpexit. Ibi enim porta Capena non minus Appiæ viæ, cui imminebat celebritate, quam ſe ipſa celebris, quippe quæ primæ Vrbis Regioni nomen dederit. Extra hanc portam nobile fuit Templum Martis. De eo Liuius: *Eo anno AEDES MARTIS Gallico bello vota dedicata eſt à Tito Quintio Duumuiro ſacris faciendis*. Idem: *Semitamque ſaxo quadrato à porta Capena ad Templum Martis ſtrauerunt*. Idem: *viam ſilice ſternendam à porta Capena ad Martis Aedem locauerunt*. Ouidius.

Liu. Dec. 1 Lib. 6.

Faſt. lib. 6.

Lux eadem Marti feſta eſt, quem proſpicit extra.
Appoſitum tectæ porta Capena viæ.

Tectam viam appellat, cui eſſet impoſita Porticus. Fuerunt enim crebri fornices extra Romanas portas. Interpres, *Ab Oppido*, inquit, *tecto denominata, quæ in Flaminiam quoque ducebat*. Nec eſt audiendus. Vtraque enim via quid magis diſſitum? Cum Appia extra Capenam, quæ etiam ibi *tecta* ob Porticum impoſitam dicebatur, in Campanos: Flaminia ad Gallos mitteret. Neque Martialis hanc, vt idem autumat, illo verſu intelligere potuit:

Lingonus à recta, Flaminiaque recens.

Sic legendum non tecta.

Tres enim viæ præcipuè fuerunt in Campo Martio: *Fornicata* propior Colli Hortulorum: *Media:* quæ etiam Flaminia. *Recta* propior Tiberi quæ minorem in Campum è Martio mittebat. Seneca: *Inter Tiberim & viam Rectam deſcendit ad inferos*. Hanc Martialis, non *tectam* inculcat. Quod ſi *tectam* legas, *fornicatam* intelliges. Sed vt redeam ad Martis Templum, prope portam id fuit. Monet Seruius: *In Vrbe duo Martis Templa ſunt: vnum Quirini intra Vrbem, quaſi cuſtodis, & tranquilli: aliud in Appia via extra Vrbem prope portam, quaſi Bellatoris, vel Gradiui*. Nam, vt alias dixi ex Vitruuio, Martis, Bellonæ, Vulcani, & alia huiuſmodi Deorum Templa extra Vrbem priſci amandarunt: ſero intra eamdem recepta. Quod autem aiunt hoc Templum in Aedilitate à Sylla conſecratum poſitumque ſuper centum columnas; vellem cum auctore dictum clarius explicaſſent. Quid enim eſt poni ſupra centum columnas,

In ludo de morte Claudij.

In lib. 1. Æneid.

Fulu. lib. 1 Interpres Ouid. loc. citato.

nas,

nas, quæ ſolent non Templum, ſed tectum ſuſtinere? Legi equidem apud Lampridium de Alexandro Seuero: *Baſilicam Alexandrinam inſtituerat inter Campum Martium, & ſepta Agrippiana in latitudinem pedum centum, in longitudinem pedum mille, ita vt tota columnis penderet; quam efficere non potuit morte præuentus*. An ſimile opus intelligant, & pares illi extruendo Aedili Syllæ opes attribuant, ipſi exponant. Illud exploratius; inſignem pompam ab eo Templo ad Caſtoris, in Forum quotannis fuiſſe deductam Idibus Quintilibus. Dionyſius: *Per tribus, & Centurias*, inquit, *diſtincti qui equos habent ex publico, ordine in equis vehuntur omnes, quaſi è pugna redeant, coronati fronde oleagina, & togis palmatis amicti, quas vocant trabeas initio pompæ facto ab Aede Martis, quæ extra Vrbem ſita eſt, & pertranſeuntes cum cæteras Vrbis partes tum Forum, ædemque Caſtorum, nonnunquam quinque virorum millia, gerentes quidquid donorum militarium acceperunt à Ducibus. egregium ſane ſpectaculum dignumque Imperij magnitudine*. Id inſtitutum a Q. Fabio Cenſore, qui primus Maximi cognomen accepit. Liuius: *Ab eodem inſtitutum dicitur, vt Equites Idibus Quintilibus tranſueherentur*. Alterius ſpectaculi meminit Dion, ſcribens: *Equeſtria certamina, quæ Kalendis Auguſti exibentur, inſtituta ſunt propterea quod ea die Martis ædes conſecrata eſt*. Sed loquitur de Aede Martis in Foro Auguſti. Idem alterum Templum Martis ſtatuit in Campo Martio: *Templum*, inquit, *Martis in Campo Martio fulmine ictum erat*. Lib.6.Ro. Ant. Dec.1.l.9. Dion.l.59

Extra eamdẽ portam MANALIS LAPIS, de quo Feſtus: *Manalem Lapidem vocabant petram quandam quæ erat extra portam Capenam iuxta ædem Martis, quam cum propter nimiam ſiccitatem in Vrbem protraherent, inſequebatur pluuia ſtatim, eumq; quod aqua manaret, Manalem Lapidem dixere*. Ibidem crebri, vberes, & madidæ Capenæ fontes: & TEMPESTATIS Aedes, quam Metellus, tempeſtatem Sardoo mari paſſus, vouit, poſuitque: an Claudius, vt alij, vaniſſimo numini vaniora capita. Ouidius. 6. Faſt.

Te quoque Tempeſtas meritam delubra fatemur
Cum pœne eſt Corſis obruta Claſſis Aquis.

Plura intra portam fuere Templa. Cicero ad Atticum. *Cum veniſſem ad portam Capenam gradus Templorum ab infima plebe completi erant, à qua plauſo maximo cum eſſet mihi gratulatio ſignificata*. Inter hæc Templa numerantur Aedes *Mineruæ, Spei, Iſidis, Fortunæ, Camœnarum*. Hanc Fuluius Nobilior extruxit ad eamdem portam, & luco inſtruxit. cum antea lucum alterum perenni amœnum fonte Camœnis Numa dicauerit, & in eo Fidei ſacrarium conſtituerit, vt refert Liuius. Aedis Camœnarum meminit Plinius. *Notatum ab auctoribus, & L. Actium poetam in Camœnarum Aede maxima forma ſtatuam ſibi poſuiſſe, cum breuis admodum fuiſſet*. De ea Martialis. Li.4.Epig. 1. Dec.1.l.1. Plin.l.34. cap.5. Li.2.Epig. 6.

Et cum currere debeas Bouillas,
Iter iungere quæris ad Camœnas.

Bouillæ enim in via Appia. Ibidem Templum HONORIS, & VIRTVTIS. Hoc vouerat bello Gallico Marcellus, ſed duo fecit. Cauſam affert Liuius: *Marcellum aliæ atque aliæ obiectæ animo religiones tenebant. In quibus quod cum bello Gallico ad Claſtidium* Oppidum Ligurum *Aedem Honori, & Virtuti vouiſſet, dedicatio eius à Pōtificibus impediebatur: quod negabāt vnā cellam amplius quam vni Deo rectè dedicari. quia ſi de Cœlo tacta, aut prodigij aliquid in ea factum eſſet, difficilis procuratio foret; quod vtri Deo diuina res fieret, ſciri non poſſet. Neque enim duobus, niſi certis Deis ritè vna hoſtia fieri. Ita addita Virtutis Aedes approperato opere.* Et alibi: *Aedem Virtutis eo anno ad portam Capenam M. Marcellus dedicauit, ſeptimo decimo anno poſtquam à patre eius primo Conſulatu vota in Gallia ad Claſtidium fuerat.* Reſtituit has Aedes Veſpaſianus auctore Plinio: *Fuere*, inquit, *in auctoritate Cornelius Pinus, & Actius Priſcus qui Honoris, & Virtutis Aedes Imperatori Veſpaſiano Auguſto reſtituenti pinxerunt.* Tres ARCVS triumphales à P. Victore in Regione viæ Capenæ collocantur. *Arcus D. VERI Parthici: Arcus D. TRAIANI; Arcus DRVSI.* De hoc Suetonius: *Druſo Senatus marmoreum Arcum cum trophæis via Appia decreuit.* Decreuit & Germanico Druſi filio. Tacitus: *Arcus additi Romæ, & apud ripam Rheni, & in Monte Syriæ Amano.* Aedes item Honoris, & Virtutis à Mario poſitæ memorantur, de loco non conſtat.

Lib. 9. eiuſd. Dec.

Plin. lib. 35. cap. 10.

In Claud. cap. 1. Tac lib. 2. Ann.

In eadem via, alia tamen Regione, eaque duodecima Piſcinam publicam locant, ad Templum nunc S. Sixti. Hæc quamuis dederit nomen Regioni, non tamen manſit, ſeruato duntaxat loci nomine. Feſtus. *Piſcinæ publicæ hodiequè nomen manet, ipſa non extat; ad quam & natatum, & exercitationis alioqui cauſa veniebat populus.* Cicero. *Romæ, & maxime Appiæ ad Martis, mira proluuies. Craſſipedis ambulatio ablata: horti, tabernę plurimæ: magna vis aquæ vſque ad Piſcinam publicam.* Ammianus: *Obeliſcus per Oſtienſem portam, Piſcinamque publicam Circo illatus eſt maximo.*

Lib. 3. Ep. ad q. frat. epiſt. 7.

Sed qua via Appia flexus eſt ad Arcum Conſtantini inter Cœlium, & Palatinum, occurrebat olim contra Templum S. Gregorij Septizonium Septimij Seueri. Sepulchrum illi poſitum, & poſteris Antoninis. de eo Spartianus: *Auream vrnulam tantum fuiſſe dicunt Seueri reliquias continentem, Antoninorum ſepulchro illatam. Cum Septizonium faceret, nihil aliud cogitauit; quam vt ex Africa venientibus ſuum opus occurreret, &*

In Seuero

niſi

niſi abſente eo per PræfectumVrbis medium ſimulacrum eius eſſet locatum, aditum Palatinis ædibus ideſt Regium atrium ab ea parte facere voluiſſe perhibetur. Et ante ſcripſerat: *Opera publica præcipuè eius extant Septizonium, & Thermæ Seuerianæ.* Idem in Antonino Geta. *Illatus eſt maiorum ſepulchro, hoc eſt Seueri, quod eſt in Appia via euntibus ad portam dexteram ſpecie Septizonij extructum quod ſibi ille viuus ornauerat.* Erat porro Septizonium per magna moles, quæ ſeptem veluti zonis, & præcinctionibus ambiretur. Zonæ autem ſunt columnarum ordines, quæ quo altiores, eo minores eſſent. Et alia fuiſſe in Vrbe huiuſmodi ædificia ſupra diximus: natumque Titum Cæſarem prope Septizonium; vnde cognomentum Templo S.Luciæ ad Septiſolia. Septizonij autem Seueriani tres tantum ſupererant ordines columnarũ æuo Marliani, nam hodie nihil apparet, *& tanta,* inquit, *eſt trium horum altitudo, vt maiorem habuiſſe non ſiat veriſimile.* Idem ſentit Philander: *Vltra quartam,* inquit, *columnationem ſurſum verſus non puto antiquos eſſe progreſſos. Neque Septizonium via Appia inter Palatinum, & Cœlium montes à Seuero Imperatore extructum à ſepteno columnarum ordine vocatum eſt. Arguunt, qui ſuper ſunt tres altitudine ſpectabiles: arguunt interioris ædificij ex quadrato lapide interſepta quædam, & veluti ſolaria, vt loquuntur, ſiue tabulata, vnde à nonnullis Septiſolium nominatur. Quod cæteri parum viderunt, qui alios quatuor columnarũ ordines ſuper impoſitos fuiſſe exiſtimarunt. Nec credibilis reliqua altitudo faſtigium ad cacumen æſtimantibus,* Hæc ille. Verum hos auctores primo aliorum vulnerat auctoritas, quibus ſeptenus ille ordo aſſeritur. Deinde quia Septizonium ſepulchrum erat, in medio, nempe ſummo loco, ſtatuam Seueri poſitam ſuſtinens, vt ex Spartiano dictum eſt, tuto inferri poteſt, inſtar Mauſolei, atque eius tabernaculi, pyræuè forma extructum, quam in conſecratione Diuorum cremabant, in Campo. Illa autem vltra quartum ſuggeſtum, & gradum attollebat alios inferioribus contractiores, donec ad extremum perueniretur; vt conſtat ex Herodiano, qui huius rei luculentus auctor, comparat turribus gradatim decreſcentibus, quæ in portu nocte prælucentes Phari dicuntur. Idem plurima ex antiquis numiſmata demonſtrant, quamquam non omnes gradus breui ſchemate comprehenderint. Illa ergo Seueri ſtatua in medio, ſummoquè, & perexiguo ſuggeſtu locabatur. Quod ſane imago Septizonij, ab ijs propoſita non repræſentat, neque definit in turritum, atque extenuatum cacumen. Quare vltra tertiam columnationem ad ſeptimam, diminuto ordine, & coarctata turris altitudine erectum Septizonium libens affirmo. Porro Schema, quod figurant, non mutilatum ſolum, ſed dimidiatum eſt; quod tamen additis ordinibus perfici poteſt. Eadem recta via, & fine Piſcinæ publicæ occurrebat Circus Maximus, de quo nunc, alijſque Circis dicendum eſt.

In Cõm. Vitr. lib. 5. cap. 9.

SEPTIZONIVM SEPTIMII SEVERI SEPVLCRVM

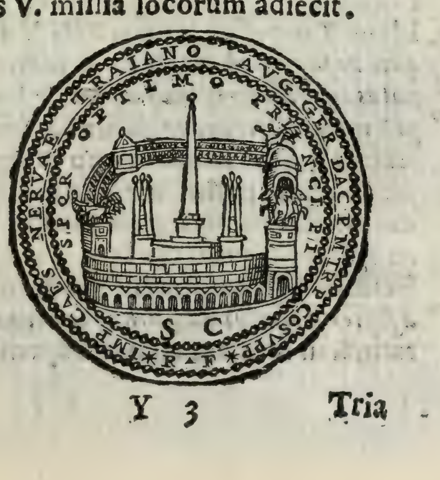
De Circis. Cap. XIV.

CIRCVS à circuitu nomen accepit, *quod circum ſpectaculis ædificatis ibi ludi fiunt, & quod ibi circum metas fertur pompa, & equi currunt*, vt ait Varro. Ideo & ἱππόδρομος Hippodromus græcè dictus, equis in illo, curſu agitatis. ϛάδιον etiam Stadiũ, latinè curriculum, ad eius ſimilitudinem quod Piſis in Græcia Hercules eodem decurſo conſtituiſſe dicitur, quamquam ſtadium Romæ aliud præter Circum, ædificium fuit. Suetonius: *Athletæ Stadio ad tempus extructo, in Regione Martij Campi certauerunt per triduum.* Idem: in Domitiano. *Extruxit Flauiæ Templum gentis, & Stadium, & Odæum, & Naumachiam.* Quoniam autem varij in honorem Deorum ludi decreti Romæ ſunt multi etiã Circi varijs in locis poſiti. Decem numerantur. Nunc de eo, qui antiquitate, & magnitudine præcellens, Maximus appellatus eſt. In Cæſare cap.39. cap.5.

Dictus eſt CIRCVS MAXIMVS, vel quòd magni ludi, qui & Romani, ſolemniter ibi celebrarentur: *Magniquè appellati* vt ait Aſconius, *quòd magnis impenſis dati ſunt:* vel quod Conſo, ideſt Nepetuno, & Dijs magnis, ideſt Laribus Vrbis Romæ: vel, vt ex Cicerone, & Liuio diſcitur, quod Ioui, Iunoni, Mineruæ in eo fierent: quodque omnium Circorum eſſet Maximus, & ampliſſimus. Deſignatus eſt hic primum Circus Tarquinio Priſco Quinto Romanorum Rege, inter Auentinum, & Palatium, in Valle Murtia, à Myrteto, & Veneris Murtiæ, ſeu Myrteæ ſacello, vt ſupra diximus. Liuius: *Tunc primum Circo, qui nunc Maximus dicitur, deſignatus locus eſt. Loca diuiſa Patribus, Equitibuſque, vbi ſpectacula ſibi quiſque facerent: Fori appellati. Spectauere furcis duodenos ab terra ſpectacula alta ſuſtinentibus pedes.* Quod opus referente Dionyſio, procedente tempore annumerandum erat inter totius Vrbis pulcherrima. *Longitudo eius*, idem inquit, *eſt trium ſtadiorum cum dimidio; latitudo quatuor iugerum.* Plinius: *Circum*, inquit, *Maximum à Cæſare Dictatore extructum longitudine ſtadiorũ trium, latitudine vnius, ſed cum ædificijs iugerum quaternum ad ſedem CCLX. millium.* At P. Victor in Regione ſecunda ait, Circus Maximus, qui capit loca CCCLXXXV. *millia.* Certe Traianus V. millia locorum adiecit.

Circo vnde nomẽ. Vbi eſſet Circus Maximus. Liu.dec.1. lib.1. Dion. lib. 3.Ant.Ro. Lib.36. cap.15.

Tria autẽ ſtadia Plinius poſuit (dimidium reliquit) ideſt paſſus trecentos ſeptuaginta quinque. Nam vt idem Plinius: *ſtadium centum viginti quinque noſtros efficit paſſus*; hoc eſt pedes ſexcentos viginti quinque; cũ pedes quinque paſſum efficiant. Tria igitur ſtadia ſunt paſſus CCCLXXV. pedes MDCCCLXXV. Romani noſtrates palmi MMD. iugerum autẽ eodem auctore pedes continet ducẽtos quadraginta, ideſt noſtrates palmos trecentos viginti. Quatuor ergo iugera pedes efficiũt DCCCCLX. recentes autem Romanos palmos MCCLXXX. Hoc latitudinis ſpatio includuntur ædificia, quæ Circi caueam cingebant. *A duobus*, ait Dionyſius, *maioribus lateribus, & vno minore*, ſummo videlicet Circo, vbi non erant Carceres, *extructæ ſunt triporticus. Imæ habent lapidea paulũ ſcandentia, ſicut in Theatris, ſedilia. Super duplici contignatione ſunt lignea. Duas maiores porticus tertia minor coniungit trãuerſim, lunata ſpecie appoſita.* (Hæc eſt, quæ ſummum Circum Theatri ſpecie concludebat) *Externe ambit Circum ſimplex contecta porticus habens officinas & ſuperne cellas, per quas ſpectatores intrant, & aſcendunt per officinas ſingulas, vt nulla confuſio oriatur.* Verum in ima parte minus alterum latus, eodẽ Dionyſio auctore, *ſubdiuale* erat, habens fornicatos Carceres vnde equi emitterentur. *Carceres dicti*, ait Varro, *quod coercentur equi, ne inde exeant, ante quàm Magiſtratus ſignum miſit.* Hi & Oppidum olim dicti ſunt; quòd, vt idem ait, *à muri parte pinnis, turribuſque Carceres olim fuerunt.* His arcuatis fornicatiſque duodecim oſtia inerant, quæ omnia ſimul vna machinatione aperiebantur, vno videlicet tranſuerſo ligno, & obijce clauſa; qui tollebatur, cum dato ſigno mittebantur equi. Longitudo Circi diſtinguebatur interſtructa Spina: Cuius extrema metas, vbi flectebantur currus: media Obeliſcos, & alia continebant.

Lib. 2. cap. 23.

Lib. 4. de ling. Lat.

Dion. loc. cit. Caſſiodor. lib. 3. var. ep. 51.

Sed nequaquam in hanc amplitudinem, partiumque numerum, & ornatum extructus eſt à Tarquinio, ſucceſſu temporis auctus, & ornatus. Liuius, *L. Stertinius de Manubijs fornicem in Maximo Circo fecit, & ſigna aurata impoſuit.* Idem: *ludis Romanis MALVS in Circo inſtabilis in ſignum Pollentiæ* (Dea hæc erat Potentiæ) *procidit, atque id deiecit. Ea Religione moti Patres, & diem vnum adijciendum ludorum celebritati cẽſuerunt, & ſigna duo pro vno reponenda, & nouum auratum faciendum.* Loco eius mali poſtea poſitus eſt primo vnus, tum duplex OBELISCVS. Idem: *Tempeſtas*, inquit, *SIGNA in Circo Maximo cum COLVMNIS, quibus ſuperſtabant, euertit.* Idem: *Cenſores, Carceres in Circo, & Oua ad notas curriculis numerandas & * dam & metas trans * & caueas ferreas, pe * intromitterentur, faciendas locarunt.* OVA Caſtori, & Polluci conſecrata erant; nam eos ouo prognatos ex fabulis arbitrabantur: eaquè prope metas poſita ſunt, quòd illis currentium ſpatia notarentur. Caſſiodorus: *Metarum circuitus ouorum erectionibus exprimitur.* Porrò ſeptena ſpatia, & circuitus curruum fiebant in Circo. Quamquam in Ludis ſecularibus Domitianus *quo facilius ſeptem miſſus peragerentur, ſingulos à ſeptenis ſpatijs ad quina reuocauit.* METAE rotundæ, ac turbinatæ fuerunt, & in formam coni, & cupreſſi. Ouidius; *Metaſque imitata cupreſſus.*

Dec. 4 l. 3.

Dec. 4. l. 9.

Pollentia Dea.

Dec. 4. lib. 10.

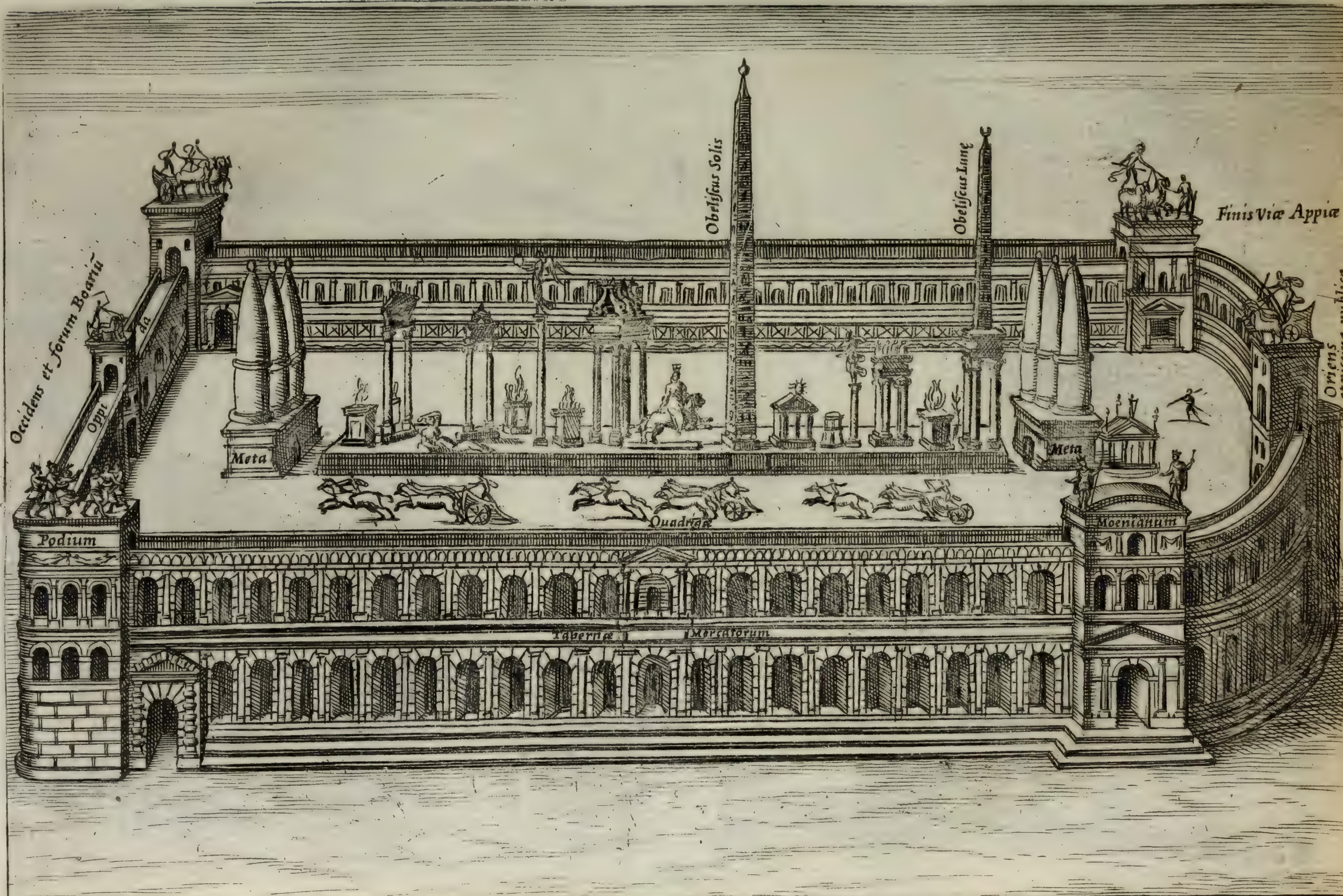
Dec. 5. l. 2.

* mutilato loco.

Carceres, & oua in Circo.

Metæ turbinatæ.

Metam. lib. 10.

CIRCVS *Meridies et Auentinus* MAXIMVS

PALATII, ET CIRCI VESTIGIA.

P 3

Hæ primæ, & vltimæ in pariete intermedio, qui arenam diuidebat,
SPINA appellatus. Primæ ad CARCERES, vnde equi, & currus
Lib. de emittebantur, in Circo Maximo dictæ Murciæ, vbi & Conſi ARA fuit,
Spect. ſed defoſſa, eiuſque Ædicula ſubterranea. Tertullianus: *Ara Conſo in Cir-*
co adfoſſa eſt ad primas metas ſub terra. Hæc Ara in Circo Maximo aliàs
Ara, & *operta ludis Circenſibus aperitur*, ait Plutarchus. Conſus autem Conſilij
Delphines Deus ſiue Neptunus equeſtris fuit, vt idem in Romulo: Inde ludi *Con-*
in Circo. *ſualia*, dicti. Et DELPHINES columnis ſuperpoſiti ſunt in Spina
Circi, tanquam Neptuno debiti. Hos poſuit, ſeu potius reſtitutos repo-
Dion.l.49. ſuit Agrippa in Aedilitate ſua. Dion: *In Circo cum videret errare homi-*
nes propter multitudinem metarum, Delphinas, & ouata opera poſuit, qui-
Euripus *bus curſuum circuitiones, & conuerſiones oſtenduntur.* In eodem EVRI-
ad naua- PVM fecit Cæſar, quà porticus, & ſedilia in margine caueæ deſinebant,
les pugnas vt aquas reciperet, decempedali profunditate ſimul, & latitudine, aucto-
Loc. cit. re Dionyſio. Suetonius: *Circenſibus ſpatio Circi ab vtraque parte produ-*
In vita Cæſ.c.39. *cto, & in gyrum Euripo addito.* Porro in Euripo non modo nauales fa-
ctæ pugnæ, ſed etiam cæſæ aquatiles animantes, Crocodili, & aliæ. Et He-
Columnæ liogabalus vino impleuit. Lampridius: *Fertur in Euripis vino plenis na-*
uales Circenſes exhibuiſſe. Scribunt, eumdem columnas addidiſſe auro in-
ſignes, & pauimenta ſcobe auri, & argenti ſtrauiſſe. Etſi nihil tale apud
Lampridium legerim, quod inter Circi Maximi ornamenta referendum
videatur. Iam Circo à Cæſare ædificato deerat Obeliſcus dicatus Soli.
Lib.17. Hunc Auguſtus Aegypto aduehendum curauit. Ammianus: *Auguſtus*,
inquit, *Obeliſcos duos ab Hieropolitana Ciuitate tranſtulit Aegyptia. Quo-*
Lib.35. *rum vnus in Circo Maximo, alter in Campo locatus eſt Martio.* Plinius:
cap.9. *Is*, inquit, *Obeliſcus quem D. Auguſtus in Circo magno ſtatuit, exciſus eſt*
à Rege Semneſerteo, quo regnante Pythagoras in Aegypto fuit, centum vi-
Obeliſci *ginti quinquè pedum, & dodrantis præter baſim eiuſdem lapidis.* Alter illo
duo in maior, in eodem Circo poſitus eſt à Coſtantio Auguſto. Aegypto enim
Circo Ma item aduectus *per Oſtienſem portam*, vt ait Ammianus, *piſcinamque publi-*
ximo. *cam, Circo illatus eſt Maximo.* Hic eſt ille OBELISCVS, quem pro-
lapſione fractum Sixtus V. Pont. Max. reficiendum, & ante Baſilicam La-
teranenſem ſtatuendum curauit. Alterum vero, quem erexerat Auguſtus,
In vita in aditu portæ Flaminiæ, idem Pontifex collocauit. Poſt Auguſtum Clau-
Claudij dius, auctore Suetonio, Circo Maximo marmoreis Carceribus, auratiſ-
cap.21. Marmorei que metis, quæ vtraque & tophina, & lignea antea fuerant, exculto, pro-
carceres. pria Senatoribus conſtituit loca promiſcue ſpectare ſolitis.

Arſit Circus Neronis incendio: Immo incendij initium, auctore Ta-
Lib. 15. cito, *in ea parte Circi ortum, quæ Palatino, Cœlioque montibus contigua*
eſt. Ibi ſumma pars Circi, & in hemicyclum flexa. *Vbi per Tabernas, qui-*
bus id mercimonium inerat, quo flamma alitur, ſimul cœptus ignis, & ſta-
tim validus, ac vento citus longitudinem Circi corripuit. Quem deinde
ante Traianum nemo reſtituit; quamquam magnorum operum molito-
res fuerint Veſpaſianus, Titus, & Domitianus. Suetonius è lapidibus
Naumachiæ inſtauratum affirmat: *Fecit & Naumachiam* Domitianus,

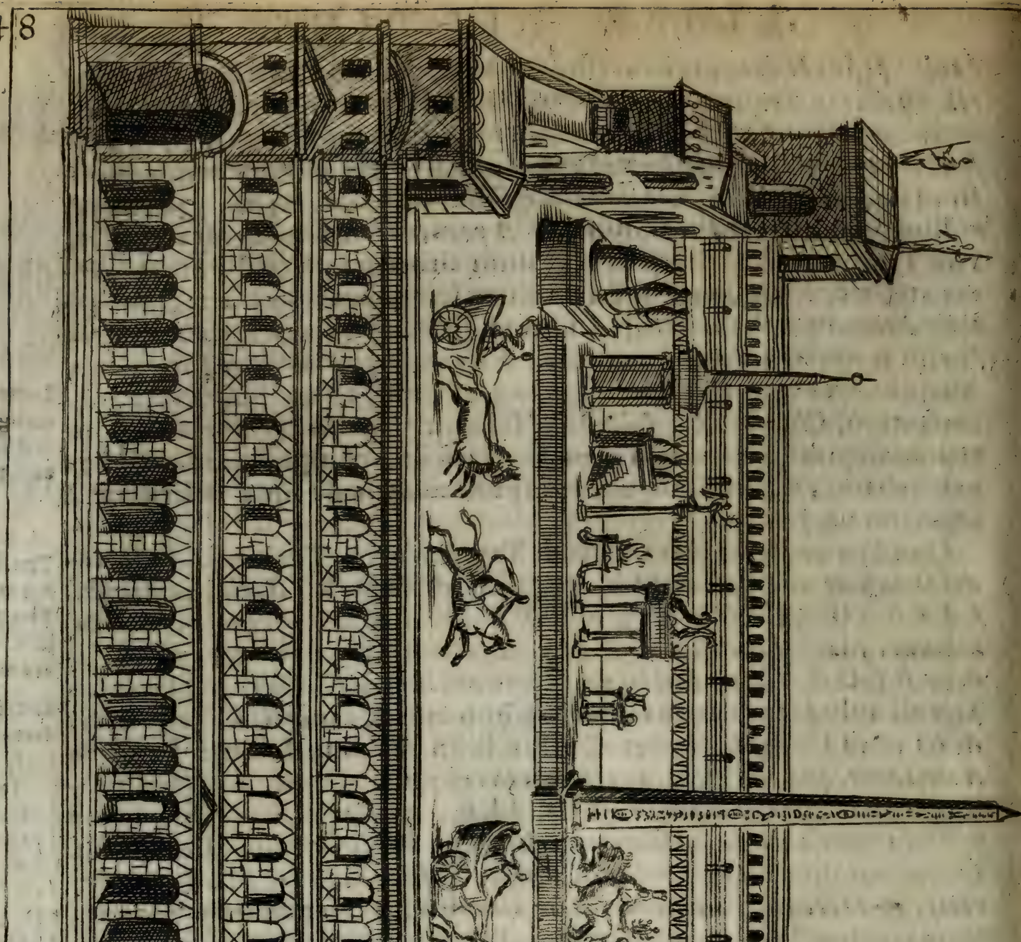
è cuius

è cuius poſtea lapide maximus Circus deuſtis vtrinquè lateribus extructus eſt. Plinius in Traiano; *Hinc immenſum latus Circi Templorum pulchritudinem prouocat. Digna populo victore gentium ſedes, nec minus ipſa viſenda, quam quæ ex illa ſpectabuntur, cui locorum quinque millia adieciſti.* Dion in Traiano: *Circum collapſum ampliorem, atque elegantiorem reſtituit, quod ideo ſe feciſſe inſcripſit vt populum Romanum capere poſſet.* Poſt Traianum STATVAS Illuſtriũ virorum in Circo poſitas a Seuero teſtatur Xiphilinus. Sed ante, illum iterum collapſum refecerat fortaſſe Antoninus Pius. De eius ruina: Iulius Capitolinus in vita. *Aduerſa eius temporibus hæc prouenerunt: Fames, de qua diximus, Circi ruina.* Alia de Circo narrantur. Stratum *minio* à Caio: ab eodem, & Nerone aurigaturo, *Chryſocolla:* aliàs ſterni ſolitum *ramentis lapidis candidi*. In eodem aliquando Neronem cœnaſſe. Denique pompa, quæ ante ludos exhibebatur, nihil ſolemnius, aut ſpectabilius fuiſſe; quæ deſcribitur à Dionyſio lib.7. In Panegyrico. Sueton.in Calig.c.18 Plin.lib.33 cap.5.

Quæ iam præterea iuxta Circum Templa fuere, Tacitus: *Deum Aedes vetuſtate aut igni abolitas, cœptaſque ab Auguſto Tiberius dedicauit, LIBERO LIBERAE QVE, ET CERERI iuxta Circum Maximum, quas Aulus Poſthumius Dictator vouerat: eodemque in loco Aedem FLORAE ab Lucio, & Marco publicijs Aedilibus conſtitutam.* Templi Solis idem Tacitus: *Propriuſque,* inquit, *honos Soli, cui eſt vetus Aedes apud Circum.* Aedes CERERIS meminit Liuius: *Forem ex Aede Lunæ, quæ in Auentino eſt, coorta tempeſtas raptam tulit, & in poſticis partibus Cereris Templi affixit.* Idem: *ex Mulctaticia pecuariorum pecunia pateræ aureæ ad Cereris poſitæ.* Et: *Aedes Cereris de Cœlo tacta.* De eadem Vitruuius: *Tuſcanico more, vti eſt ad Circum Maximum Cereris, & Herculis Pompeiani, item Capitolij.* Præter Murtiæ Veneris, aliud eiuſdem Templum ibi poſitum eſt. Liuius: *Q. Fabius Gurges ex matronarum mulctaticio ære VENERIS Aedem, quæ prope Circum eſt, faciendam curauit.* Idem. *viam è Foro Boario ad Veneris faciendam locauerunt.* De Templo MERCVRII ſcripſit P. Victor, quod illud fortaſſis eſt, de quo Liuius. *Aedes Mercurij dedicata eſt Idibus Maijs.* Quam paulo poſt ad Conſulum ignominiam iuſſu populi dedicatam ſcribit à M. Lectorio primi pili Centurione. De eadem Ouidius, & eiuſdem Mercurij fonte ad portam Capenam, quo expiationis gratia venirent Mercatores: Tac.lib.2. Annal. Templa in Circo Maximo. Tac.lib.15 Annal. Dec. 4. lib.10. Liu.lib.10 Liu.dec.3. lib 8. Vitr.lib.3. cap.3. Liu.Dec.1 lib.10. Dec.3 l.9. Liu. lib.2. Li.5. Faſt.

Templa tibi poſuere Patres ſpectantia Circum
Idibus, ex illo eſt hæc tibi feſta dies.
Eſt aqua Mercurij portæ vicina Capenæ,
Si iuuat expertis credere, Numen habet;
Huc venit incinctus tunica Mercator, &c.

Circo

CIRCVS FLAMINIVS

Circo Maximo proximus antiquitate vſuque CIRCVS FLAMINIVS fuit, de cuius auctore ſituque dictum eſt alibi. Nunc de Templis quæ in eo fuerunt. P. Victor in Regione nona. *Aedes*, inquit, *HERCVLI magno cuſtodi Circi Flaminij*. Id Sylla condidit ob Sibyllæ oraculũ. Ouidius. Circus Flaminius & eius Templa. Faſt. 6.

Altera pars Circi cuſtode ſub Hercule tuta eſt;
Quod Deus Euboico carmine munus habet.
Muneris eſt tempus, qui nonas Lucifer ante eſt;
Si titulos quæris; Sylla probabit opus.

Loquutus ante fuerat de ſummo Circo.

Proſpicit à tergo ſummum breuis area Circum.

Hæc pars vt aliàs dixi, deſinebat ad Templum nunc S. Angeli in Foro Piſcario. Itaque altera pars, vbi Templum Cuſtodis Herculis erat ad Carceres, nunc Fornacem calcis, & Templum S. Nicolai. In eodem Circo ARA NEPTVNI cui fabuloſo Equorum inuentori non deerat honor in Circo equis currentibus. Liuius; *Ara Neptuni multo ſudore manaſſe in Circo Flaminio dicebatur cum Aede eiuſdem*. De hac Plinius; *In maxima dignatione Cn. Demetij delubro in Circo Flaminio ipſe, & Thetis, & Achilles*. Marlianus ex vetuſto lapide, vbi legitur. *Abaſcantio Aug. lib. Aedituo Aedis Neptuni, quæ eſt in Circo Flaminio*, iure conijcit Aedẽ illi dicatam. In eodem VVLCANI Aedem ſtatuit P. Victor, in qua referunt, canes fuiſſe pro æditiuis, & tantum ſacrilegis allatraſſe. Item IVNONIS REGINAE, & DIANAE Templa. De his Liuius; *Alter ex cenſoribus M. Aemilius petijt ab Senatu, vt ſibi dedicationis Templorum Reginæ Iunonis, & Dianæ, quæ bello Liguſtino antè annis octo vouiſſet, pecunia ad ludos decerneretur. Viginti millia æris decreuerunt. Dedicauit eas Aedes, vtramque in Circo Flaminio, ludoſque ſcenicos triduum poſt dedicationem Templi Iunonis, biduum poſt Dianæ, & ſingulos dies fecit in Circo*. Quidam Porticum ante Templum S. Angeli in Foro Piſcario Iunonis fuiſſe autumant à Seuero olim refectã, vt declarat Inſcriptio.

Dec. 3. l. 8. Li. 36. c. 5. Li. 5. c. 10. poſt edit. Fulu. lib. 4 Marl. ibid. Dec. 4. lib. 10.

IMP. CAES. L. SEPTIMIVS. SEVERVS
PIVS. PERTINAX. AVG
ARABIC. ADIABENIC. PARTHIC. MAXIMVS
TRIB. POTEST. XI. IMP. XI. COS. III. P. P. ET

IMP. CAES. M. AVRELIVS. ANTONINVS
PIVS. FELIX. AVG
TRIB. POTEST. VI. COS. PROCOS
INCENDIO. CORRVPTAM. RESTITVERVNT

De

PORTICVS ET VESTIGIA TEMPLI IVNONIS REGINAE

De Aede CASTORIS Vitruuius: *Item generibus alijs conſtituuntur Aedes, vt eſt Caſtoris in Circo Flaminio*. Ibidem Templum Bruti Callaici, quod in Regione nona numerat P. Victor. De eo Plinius: *MARS etiam nunc ſedens COLOSSEVS eiuſdem, Scopæ in Templo Bruti Callaici apud Circum eumdem*. *Hoc Templum iure ſibi vendicauit Mars tanto Coloſſo ibi ſimulatus*. At mendum ſequentibus Plinij verbis ſubeſſe ſuſpicor, *ad Lauicanam portam eunti*. Quid enim hic cum porta Lauicana tanto interuallo ſeiuncta? In eodem Circo Templum HERCVLIS MVSARVM. De eo Suetonius: *Multaque à multis extructa ſunt, ſicut à Martio Philippo Aedes Herculis Muſarum*. Vitricus hic erat Auguſti, habens in matrimonio Acciam eius matrem. Neque fecit, ſed olim factam Aedem reſtituit. Ita intelligendus Ouidius: Lib. 4. c. 7. Plin. l. 36. cap. 5. Sueton. in Oct. c. 29. Faſt. 6.

Dicite Pierides, quis vos adduxerit * *illuc?* * In Ӕde Herculis.
Cui dedit inuictas victa Nouerca manus?
Sic ego; ſic Clio. Clari monimenta Philippi
Aſpicis: &c.

Conſtat autem Fuluium nobiliorem feciſſe, *qui cum Aetolis Ennio comite bellauit*, vt ait Tullius, *nec dubitauit Martis manubias Muſis conſecrare*. Hic ex Vrbe Ambracia, teſte Plinio, Muſarum ſigna Romam deportauit: & in Herculis Aede ab ſe ſtructa poſuit, vt ait Eumenius: *Aedem*, inquit, *Herculis Muſarum in Circo Flaminio Fuluius ille Nobilior ex pecunia Cenſoria fecit; non id modo ſequutus, quod ipſe litteris, & ſumma Poetæ amicitia duceretur; ſed quod in Græcia cum eſſet Imperator, acceperat Herculem Muſagetem eſſe, ideſt Comitem, Ducemque Muſarum. Idemque primus ſigna nouem, hoc eſt omnium Camœnarum ex Ambracienſi oppido translata ſub tutela fortiſſimi Numinis conſecrauit; quia mutuis operis, & præmijs iuuari ornarique deberent, Muſarum quies defenſione Herculis: virtus Herculis voce Muſarum*. Plutarchus quærens cur communis fuit ara Herculis, & Muſarum, reſpondet: *An quia Euandrum litteras docuit Hercules? vt Iuba narrat*. Sed potior Eumenij cauſa eſt. Leuinus Torrentius ex veteri nummo promit imaginem Herculis Muſarum, nempe ſpolium Leonis, & Lyram ferentis, quò videtur reſpexiſſe Ouidius vltimo carmine. Pro Ach. Poeta. Lib. 35. cap. 10. In Or. pro rep. Scho. In q. Ro. q. 59. Faſt. 6.

Annuit Alcides, increpuitque Lyra.

Hæc Templa vel intra Circi Flaminij ambitum poſita, vel illi adiuncta, certo tamen Circi loco, vt fecimus de Syllano Herculis, deſignare non poſſumus. Vendebantur, an etiam fiebant in Circo Flaminio vitrei, ſed viles calices. Martialis: Li. 12. Ep. 75.

Cùm tibi Niliacus portet Cryſtalla cataplus,
Accipe de Circo pocula Flaminio.

Circus

Circus Agonalis.

Circus AGONALIS, ſiue AGONIS, vulgo Nauonius creditur vel extructus, vel inſtauratus ab Alexandro Imperatore. P. Victor in Regione nona ſtatuit *Circum Alexandri, & Thermas Alexandrinas*. & Sextus Rufus in eadem: *Domus*, inquit, *& Circus Alexandri Pij Imperatoris*. Thermarum extant veſtigia prope Templum S. Ludouici nationis Gallicæ. Quare & Circo proximæ, vt domus eiuſdem Cæſaris. Eumdem Circũ exprimunt nummi Alexandri. Sed cur Agonalis eſt

Vnde Agonalia dicta ſunt.

dictus, & locus ipſe Agon? ἀγὼν quidem ludum & certamen ſignificat Græcis. Latini autem *Agonium ob hoc ludum dixere*, ait Feſtus, *quia locus, in quo ludi primo facti ſunt, fuerit ſine angulo, cuius feſta Agonalia dicebantur*. Atque hæc potiſſimum è multis cauſa probatur Ouidio, cur feſta Agonalia quinto Idus Ianuarij eo nomine appellata fuerint. Nam ſiue dicerentur à Miniſtro, qui cæſurus hoſtiam, ageret ne, rogabat: ſiue quod pecudes agantur non veniant, ideoquè hoſtiam antiqui agoniam vocabant: vel agonalia, quaſi agnalia; vel à pecudum metu, nam ἀγωνιάω idem quod metuo, & periclitor, ſubdit:

Faſt. 1.

Fas etiam, fieri ſolitis ætate priorum
Nomina de ludis græca tuliſſe diem.
Et prius antiquus dicebat agonia ſermo,
Veraque iudicio eſt vltima cauſa meo.

At Varro: *dies Agonales, per quos Rex ſacrorum in Regia arietem immolat, dicti ab Agone, eo quod interrogatur Princeps Ciuitatis, & Princeps gregis immolatur.* Demum Feſtus, *Agonium putabant Deum præſidentem rebus agendis: Agonalia eius feſtiuitatem*. Huic Deo factos fuiſſe ludos in Circo Agonali putat Fuluius. Verum non hæc tantum ſpectacula illi tribuenda. Sed forte antequam extrueretur Circus, Iano Agonio Deo agonalia ibi herbido in loco facta, ex inſtituto Numæ: ideoquè Circus deinde ædificatus, alijs celebratus ludis Agonalis dictus. Quam ob cauſam putauerim Circum magnifice potius inſtauratum, quam factum ab Alexandro.

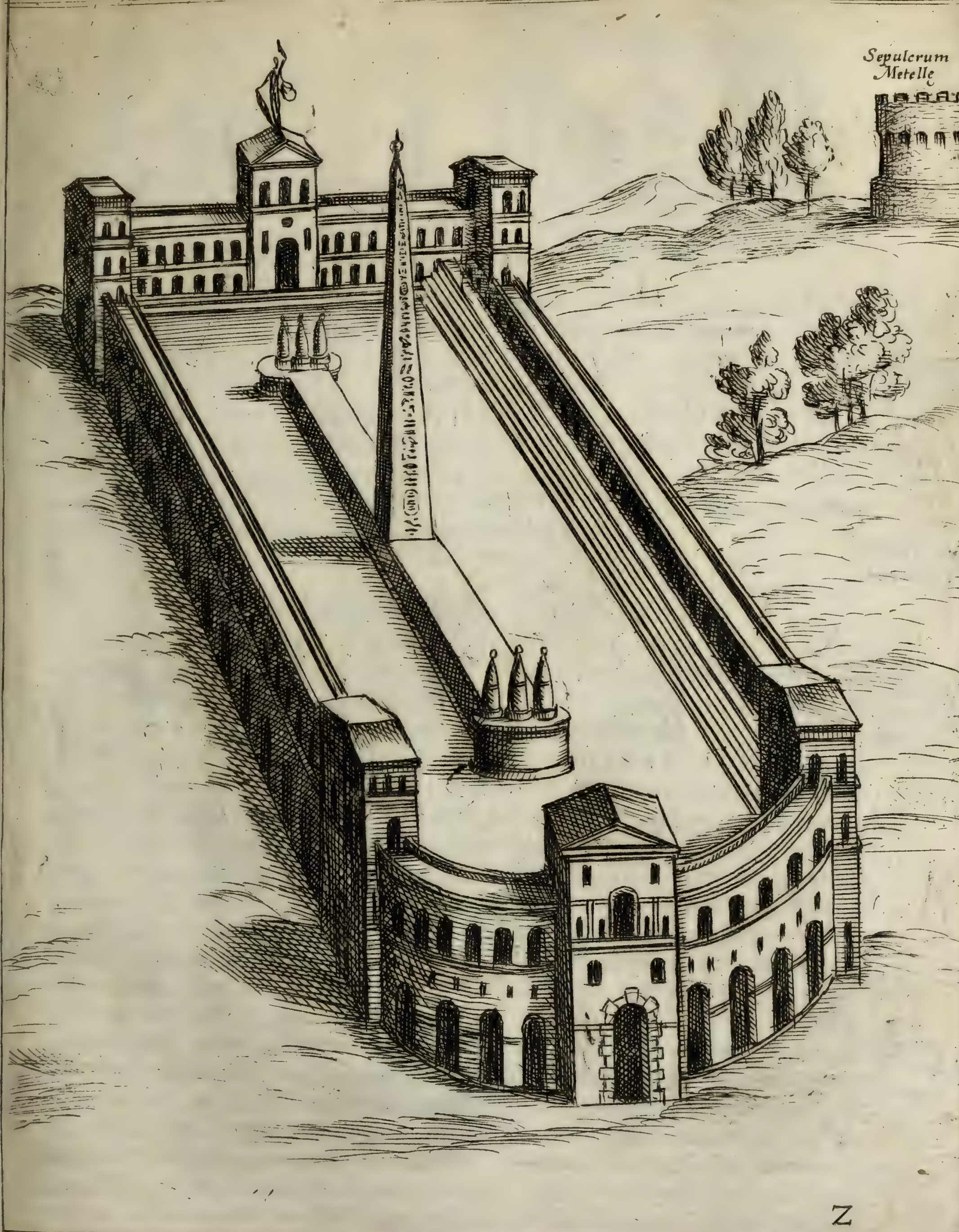
Agonius Deus quis

Fulu. lib. 4.

Circus extra portã Næuiam.

Quartus CIRCVS extra portam Næuiam fuiſſe nonnullis adhuc veſtigijs deprehenditur. Fuluius iuxtà viam Labicanam, & formas Aquæ Claudiæ à tergo Cœnobij S. Crucis teſtatur extare veteres parietinas, & in medio iacere duas in partes confractum Obeliſcum. Huius Circi conditorem quidam faciunt Aurelianum Imperatorem. Apud veteres auctores de eo nihil inuenimus.

Quintus, & ſtantibus muris CIRCVS Lateritius via Appia non longe ab Aede S. Sebaſtiani hodieque viſitur, quem Antiquarij aſcribunt Antonino Caracallæ, quod in eius numiſmatis ea ſit figura expreſſus. Spectatur eo in loco ingentis magnitudinis iacens Obeliſcus: ſpina in

CIRCVS LATERITIVS ANTONINI CARACALLAE
Cuius reliquię extant in uia Appia prope Sepulcrum Metellę

medio ſecundum Circi longitudinem producta, & metarum ſigna, & poſt caueam accliuis parietum ſtructura pro ſpectatorum ſedilibus.

Quatuor Circi ſuper ſunt: FLORAE inter Quirinalem, & Pinciũ, de quo dixi: NERONIS in Vaticano ad S. Petri: ADRIANI in Hortis poſt Molem ipſius: Et qui in HORTIS SALVSTIANIS ad Portam Collinam aliquot ſui veſtigia reliquit. de quibus ſuis locis dicendum eſt. Illud poſtremo obſeruandum. ludos etiam in Circis ad tempus extructis, vt in Theatris, & Amphitheatris, fieri ſolitos. Suetonius in Caligula: *Aurigabat extructo plurifariam Circo.* Alij quatuor Circi.

Suet. in vita cap. 54.

Mons Quirinalis. Cap. XV.

QVIRINALIS incipiens à Turri Comitum prope Forũ Neruæ oblongo dorſo ad portam vſque Viminalem, & Collinam excurrit. Sed ad portam Collinam ſubſidente introrſus terra, veluti quodam cubiti flexu curuatur, & quo magis à porta recedit, latiorem infra ſe vallem relinquit; quæ duobus Circis olim ſedem percommodam præbuit. Alter Collinæ propinquior, nobiliorquè in Hortis Saluſtianis fuit: Alter à porta remotior Floræ dicatus, rudi, & impolita ſtructura cuius ſuperioribus annis veſtigia extabant ad *caput domorum*; ſic enim vulgari vocabulo nuncupant. Hos Circos duo Colles hinc inde claudebant, Qui Circis dilapſis nunc vallem claudunt. Alter ad Vrbis mœnia complanato procurrit ſolo, vbi Horti Ludouiſiani ſunt, & decliuis idem, ab illis ſe demittit in Vallem. Alter ab eo, quem dixi Salariæ flexu, recta quaſi crepidine tendit ad Hortos Barberinos, dein Pontificios, tum Columnenſes, ac Cœnobium Theatinorum. Ambigitur inter Antiquarios, an alter vertex ad Hortos Ludouiſianos ſit pars Quirinalis, an Pincij Collis, & Hortulorum. Qui partem Quirinalis eſſe volunt, obſeruant, hunc Collem ad Salariam inflexum nunquam intermitti, ſed ad portam Collatinam, ſeu Pincianam altiori Pincio terminari, bicipitem duntaxat, & biuerticem. Equidem potius dixerim Quirinalem citra portam Collinam, ſiue Salariam verſus Hortos Ludoui-

Situs, & fines Quirinalis.

Quirinalis numbiuertex.

ſianos extendi, quamuis antiquitus Romana mœnia non excederent crepidinem montis, in qua Aedes Principum Barberinorum, tum Sanctæ Suſannæ, ac Templum Virginis à Victoria, tum Horti Valli imminentes. Quod ſpectat ad ſitum montis, habet Quirinalis ab ortu æſtiuo mœnia, & portam Viminalem, nunc Piam: à meridie Eſquilias, & collem Viminalem, cui ad Thermas Diocletianas indiſcretis finibus coniungitur: ab Occaſu Neruæ Forum: à Septentrione plana Vrbis, & Pincium Collem.

Nomen Quirinalis.

Nomen QVIRINALIS ſibi adſciuit, vel *à Curibus, ſeu Quiritibus*, qui Vrbem Tatio Duce obſidentes ibi caſtra poſuerunt, quod placet Varroni: ſiue à Quirino, ideſt Romulo, cuius in eo Colle nobile fanum extructum erat, quod Plutarcho, & Ouidio placet.

Plut. in vita Romuli.

Templa Deo fiunt, Collis quoque dictus ab illo eſt.
Et referunt certi ſacra paterna dies.

Ouid. Faſ. lib. 2.

Quamquam & Mars aut Marti alius ſimilis Quirinus Romanis fuerit, vt refert Dionyſius. *Hunc*, inquit, *ſicut hos ſequuti Romani Quirinum nominant, nondum ſatis certi, Mars ne is, an quis alius honore Marti ſimilis.*

Dion. lib. 2 Antiquit.

Dictus eſt etiam *COLLINVS, AGONALIS, ſiue AGONVS, & SALVTARIS.* Dionyſius *Collinum* nuncupat, & per antonomaſiam Liuius. *Collem in Aede*, inquit, *Primigeniæ Fortunæ, quæ in Colle eſt.* Id fortaſſe non modo propter præruptam, productamque altitudinem, qua Campo Martio imminebat; ſed etiam quia plura in Quirinali fuere olim iuga, vt patet ex Varrone, à quo etiam *ſexticeps* appellatur. Sed & alij Romani Colles bicipites, aut tricipites fuere: quod nunc exæquatis ſupercilijs alicubi non apparet. *Agonalis* idem: *quia Agones dicebant Montes*, ait Feſtus: *Agonia ſacrificia, quæ fiebant in Monte. hinc Romæ mons Quirinalis Agonus, & Collina porta Agonenſis: quæ & Salutaris à Salutis vicino Templo, & Quirinalis quod ea iretur in Collem*, vt idem ait, *Quirinalem: ſiue quod proxime eam eſſet Quirini ſacellum.* Hoc intelligit Martialis cui extra mœnia propinquum Templo QVIRINI ſuburbanum erat:

Dion. lib. 2. Antiq. Liu. Dec. 5. lib. 3.

Hic mihi quando dies meus eſt, iactamur in alto
Vrbis, & in ſterili vita labore perit.
Dura ſuburbani dum iugera paſcimus agri,
Vicinoſque tibi Sancte Quirine lares.
Sed non ſolus amat, &c.

Lib. 10. Epig. 58.

Templum Quirini.

Numam Dionyſius huius Templi conditorem facit. *Romulum*, inquit, *vt auguſtiorem homine Templo honorauit, & ſacrificio quod alternis annis in Quirinali Colle inſtauratur.* Verum præter hanc ædem Quirini ad portam, aliud QVIRINI Templum nobile fuit, imminens valli, in qua nunc Templum S. Vitalis quæ ideo Vallis Quirinalis, & Quirini olim dicta. Cauſa ædificandi fuit, quod Iulius Proculus Senator ex ijs, qui cum Romulo ex Alba venerant, poſt mortem Romuli iurauit in concione, viſum ab ſe humana ſpecie auguſtiorem. Dionyſius, Liuius, Plutarchus, & Ouidius, illi in Hiſtoria, hic Poetica, æque mendaces tamquam rem veram tradiderunt. Ouidius.

Liu. lib. 1. Dionyſ. l. 2. Antiq. Plutarch. Ouid. locis cit.

Pul-

Pulcher & humano maior, trabeàque decorus
Romulus in media viſus adeſſe via.
Et dixiſſe ſimul: prohibe lugere Quirites,
Ne violent lacrimis numina noſtra ſuis.
Templa ferant, placentque nouum pia turba Quirinum.

Et ibi fortaſſe locus ædificando Templo delectus eſt, vbi viſum ab ſe Proculus narrauit: ſiue illud ſpectrum dæmonis illudentis; ſiue del ramentum mentientis fuit. *Aedes illi in colle conſecrata*, inquit Plutarchus, *quem ab illo nominant Quirinalem*. Dubium an de hac, an de priore loquatur. Liuius: L. Papyrium Coſ. L. Papirij Curſoris filium Aedem Quirino dedicaſſe ſcribit: *Aedem Quirini ab Dictatore patre votam filius Cõſul dedicauit, exornauitquè hoſtium ſpolijs*, Samnitium, quos vicerat. Condita eſt hæc Aedes anno Vrbis CCCCLX. Horologium Solarium ibi erat: cuius ac Templi meminit Plinius: *Princeps*, inquit, *Romanis Solarium Horologium ſtatuiße ante duodecim annos, quam cum Pyrrho bellatum eſt, ad Aedem Quirini, L. Papyrius Curſor, cum eamdem dedicaret, à patre ſuo votam, à Fabio Veſtali proditur*. Addita eſt inſignis PORTICVS, quo homines vel otiandi, vel negotiandi cauſa conuenirent. De otio Martialis.

Cauſa ædificandæ Ædis Quirini. Liu. Dec. 1 lib. 10. Plin. lib. 7. cap. vlt. Mart. l. 11. Epigr. 1.

Vicini pete Porticum Quirini
Turbam non habet otioſiorem
Pompeius, vel Agenoris puella.

De negotio Iuuenalis: Iuu. Sat. 3.

——————— *officium cras,*
Primo ſole mihi peragendum in valle Quirini.
Quæ cauſa officij? quid quæris? nubit amicus,
Nec multos adhibet &c.

De duabus antea Ædem Mirtis. *Inter antiquiſſima delubra habetur Quirini hoc eſt ipſius Romuli. In eo ſacræ fuere Myrti duæ ante Aedem ipſam per longum tempus, altera Patricia appellata, altera Plebeia. Patricia multis annis præualuit, flaueſcente Plebeia, exuberans ac læta: quamdiù Senatus quoque floruit illa vigens, Plebeia retorrida ac ſqualida. Quæ poſtea quã eualuit flaueſcente Patricia, Marſico bello languida auctoritas Patrum facta eſt, ac paulatim in ſterilitatem emarcuit Maieſtas*. Fuluius; Quirini Templum ſemper fuiſſe clauſum ſcribit, quòd aperiri non liceret, perinde arcanum foret, an Romulus humo tectus, an inter Deos relatus fuiſſet. Alterius Templi QVIRINO dicati meminit Dion: *Ante*, inquit, *ſuum obitum Auguſtus Templum Quirini de nouo ædificatum dedicauit, ideo commemorandum duxi, quod id Templum cum ſex, ac ſeptuaginta columnis decoraſſet, totidemque omnino annos ipſe vixit, occaſionem nonnullis dedit ea res, vt dicerent, non fortè fortuna, ſed conſulto ipſum hoc columnarum numero vſum fuiſſe*.

Plin. li. 15. cap. 29. Fulu. lib. 2. Dion. l. 54

Iam aſcendendo in Collem, ſuperioribus annis cernebantur ingentes reliquiæ Thermarum Conſtantini, quæ dirutæ nullum iam ſui veſtigium relinquunt: Nam partim in amplas Aedes Cardinalis Bentiuolij mutatæ Thermæ Conſtantini.

ſunt, partim in eiuſdem hortos ſubſederunt. In ipſo vero Collis cliuo propè Aedes Comitum, vbi Cœnobium Monialium, BALNEA PAVLI conſtituunt. At cuius Pauli? vel eius Aemilij Pauli, qui Baſilicam in Foro condidit: vel alterius, à quo teſte Dione, Roma porticu inſignita eſt. *Porticum*, inquit, *quæ Pauli dicitur, Aemilius Lepidus Paulus proprijs impenſis perfecit, & in Conſulatu ſuo, dedicauit.* de qua ſupra. Sed qui viderit curuatis in hemicyclum, & lateritijs pilis arcuatum ædificium, deinde continuatis parietibus erectum, de Balneis ambiget: vt iure dubitandũ cenſet, qui vicinam domum nobili Muſæo inſtruxit ſtudioſus in primis rei antiquariæ Franciſcus Gualdus Ariminenſis Eques S. Stephani. In Hortis Columnenſibus marmorei ædificij pars exurgebat vulgo MAESA iam diruta. Blondus *Turrim Mœcenatis* falſo nuncupat. Vbi enim hic Eſquiliæ, & Neronianis tædis ardens in conſpectu Roma? Alij partem Templi Solis pronunciant, quod ab Aureliano auctore Flauio Vopiſco extructum eſt ad eam formam, quam viderat in Oriente: quod veſtibus, & opibus in triumpho vectis inſtruxit. Quid ſi ædificium illud partem SENACVLI, ſeu CVRIAE fuiſſe dicerem, quam Heliogabalus in Quirinali mulieribus extruxit ad conuentus habendos, quibus auia ipſius Maeſa nomine, & mater Soæmis præſiderent? Quod duplici coniectura elicitur. Alteram præbet nomen. Mæſa enim dicebatur, vt auia Heliogabali. Alteram ipſius ædificij forma. Serlius enim Architectus ſic eam nobis lineauit, vt domicilij plane figuram deſcripſerit frequentibus ſcalis (quod poſtulabat ædificij ſitus in cliuo) aulis, periſtylis, ac porticibus. Lampridius: *Fecit & in Colle Quirinali Senaculũ, ideſt mulierum Senatum, in quo ante fuerat conuentus matronalis ſolemnibus dũtaxat diebus.* Palladius autem nobilis item Architectus præter alias ædificij partes in Templi quoque formam deſcripſit ampliſſimi, magniſq. columnationibus inſignis. Quare eodem fortaſſe in loco fuit etiam SOLIS TEMPLVM: cuius quæ particula ſupererat, magnis lapidibus compactus paries nuperrime dirutus eſt, & ingentes columnarum ſpiræ ſub terra inuentæ. Curia autem Heliogabali non ſine cultu Solis, & ipſa probabiliter extructa fuit: cuius ille ſemiuir Sacerdos erat. At Templum ab Aureliano factum, niſi eodem in loco ponatur, ſtatuet aliquis, vbi Aedes ſunt Pontificiæ, vt ibi quoque Sol gentium Pontifex Maximus ſedem multo iuſtius haberet. De eo Templo Euſebius, & Caſſiodorus in Chronicis: *Aurelianus*, inquiunt, *Templum Soli ædificat, & Romam firmioribus muris vallat*, Vopiſcus: *Templum Solis magnificentiſſimum conſtituit*. Et antea: *Romæ Soli Tẽplum poſuit maiore honorificentia conſecratum, quod Orientis victor hoſtili præda ditauit, ornauitquè*. Idem: *Tunc illæ veſtes, quas in Templo Solis videmus, conſertæ gemmis: tum Perſici dracones, & tiaræ: tum genus purpuræ, quod poſtea nec vlla gens detulit, nec Romanus Orbis vidit*. Adiũctæ ſunt Templo ingentes porticus. Idem: *In porticibus Templi Solis fiſcalia vina ponuntur non gratuita populo eroganda, ſed pretio*. Magna ergo porticuum laxitas, quæ tantam vini vim caperet. Superſtitioſiſſimus quidem Aurelianus in cultu Solis fuit. quod cum eius mater Solis Sacerdos

Balnea Pauli.

Dion. l. 49

In eius vita.

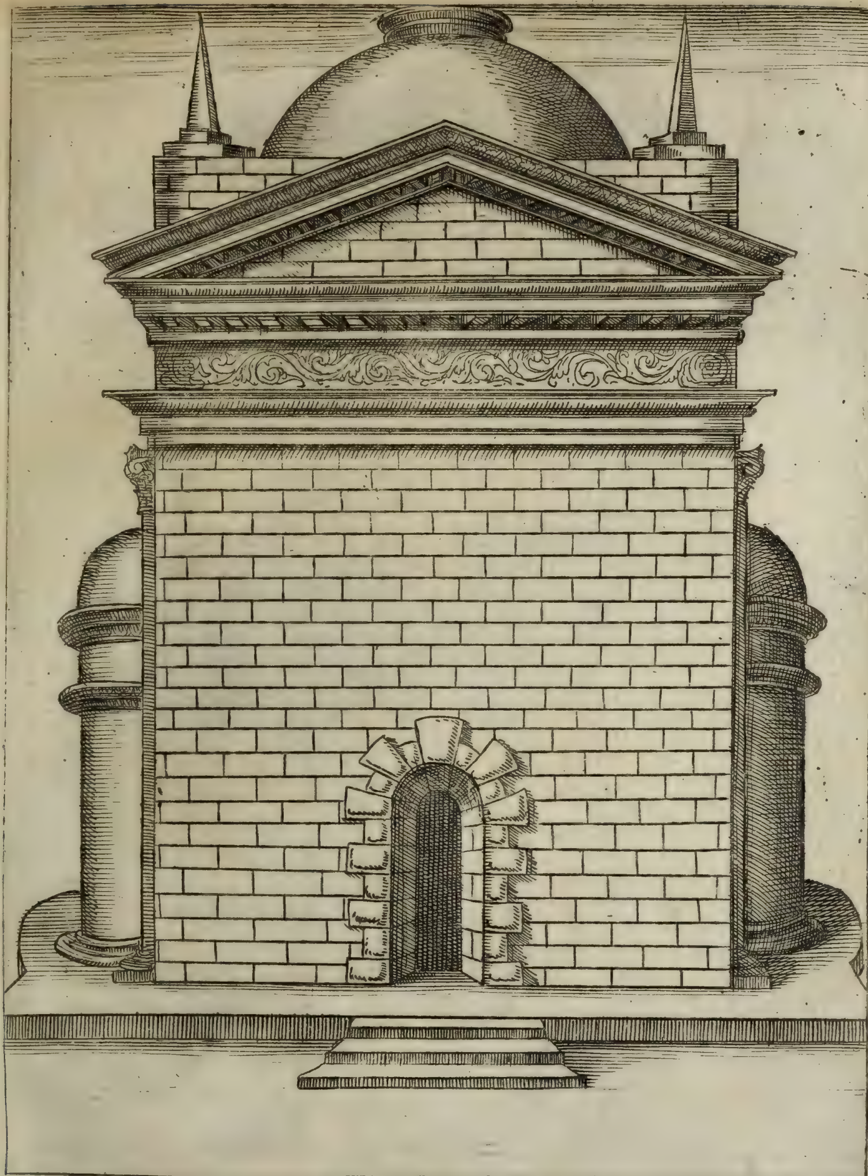
Senaculũ Mulierũ.

In Heliog.

Vbi eſſet Templũ Solis.

In eius vita.

Porticus Templi Solis.

SOLIS TEMPLVM AB AVRELIANO FACTVM

dos imperaturum filium aliquando prædixiſſet, illi acceptum imperium impiè referebat. Illum vt cultum oſtenderet, coram Valeriano Auguſto, qui illum in conſpectu exercitus militaribus coronis muneribuſque donauerat, & Conſulem renunciarat: *Dij faciant*, inquit, *Aurelianus, & Deus Sol certus ſit, vt & Senatus de me ſic iudicet*. Idem ad ſuum Præfe- Aurelianus Solis cultor.

TEMPLI SOLIS VESTIGIA

Cum ita ſcripſit. *Templum ſanè Solis quod apud Palmyram milites diripuerunt, ad eam formam volo, quæ fuit, reddi habes trecentas auri libras, habes argenti mille octingenta pondo, habes gemmas regias. Ex his omnibus fac cohoneſtari Templum: mihi, & Dijs immortalibus gratiſſimum feceris. Ego ad Senatum ſcribam vt mittat Pontificem, qui dedicet Templum.*

Fulu.lib.2. *plum*. Denique ſuis nummis inſcripſit. *Soli Inuicto*, vt notat Fuluius.

Idem docet, EQVOS MARMOREOS contra Palatium Pontificis collocatos aduexiſſe in Vrbem Tiridatem Armeniorum Regem. Atqui legitur apud Sex. Rufum, & P. Victorem Equos Tiridatis fuiſſe æneos. Hi verò ſunt marmorei. Quare alius tranſtulit è Græcia. illi ænei iam ſublati, ac deleti ſunt. Honuphrius de monte Quirinali ſcribens ſic ait. *Nunc dicitur Mons Caballus à duabus ſtatuis marmoreis Alexandri Magni Regis Macedonum Bucephalum domantis; quas Alexandria Conſtantinus Imperator Romam tranſtulit, atque in medio Thermarum a ſe in Quirinali extructarum collocauit. Quarum altera Phidiæ, altera Praxitelis manu ſunt, vt titulus indicat.* Idemque leges in adnotationibus ad Marlianum. Sed quod affirmant de Phidia, expreſſum ab illo fuiſſe Alexandrum Bucephali domitorem, pernegandum iure eſt. De Praxitele ambigi poteſt, ſed de hoc etiam negandum. Nam Plinius ait: floruit Phidias *Olympiade LXXXIII. circiter trecenteſimo noſtræ Vrbis anno.* Quem Euſebius in Chronico tradit floruiſſe Olympiade LXXXV. Alexander autem, eodem Euſebio referente, natus eſt Olympiade CVI. octuaginta quatuor poſt annos: iuxtà Plinium nonaginta duos. Idem patet ex Plutarcho, qui ait Periclem ædificando vſum præſertim fuiſſe opera Phidiæ tamquam Architecti, & magiſtri. Pericles autem obijt Olympiade LXXXVII. vt ait Euſebius, ſeptuageſimo ſexto ante natum Alexandrum. Non igitur Phidias Alexandri res geſtas exprimere potuit. Iam Praxiteles, referente eodem Plinio, floruit Olimpiade CIV. octo annos ante natum Alexandrum. Is vero, vt colligitur ex Plutarcho alijſque, ſaltem quindecim annorum erat cum Bucephalum domuit. Anni ergo viginti tres additi homini præſtanti iam, & claro in arte, eum in ætate iam affecta conſtituunt. Neque vero cauſæ quidam in promptu erat, cur domito ſtatim equo, Alexandro nondum Regi, & viuente patre, coloſſeæ ſtatuæ ponerentur, præſertim ab opifice, qui alibi artem exercebat. Quid? ſi Plinius cum florere Praxitelem dixit, non eius media vitæ ſpatia, ſed poſtrema ſignauit? Eodem certe loco ſcripſit; *Centeſima quarta decima,* Olympiade, *Lyſippus fuit, & cum eo Alexander Magnus.* Qua videlicet Alexander obijt. Sic etiam Olympias CIV. ſi vltima Praxiteli fuit, conficitur, Praxitelem ante ortum Alexandri mortuum fuiſſe. Harum igitur ſtatuarum ſculptores Phidias, & Praxiteles fuere, ſed Alexandrum non figurarunt. Eos autem auctores fuiſſe conſtat ex titulis, qui erant inſcripti antiquitus vnica in baſi ante Thermas Conſtantini. Deinde ex eo loco tranſlatæ ſunt à Sixto V. Pont. Max. ad aream contra Pontificij Palatij veſtibulum, ſua vtrique ſubiecta baſi, priſciſque titulis reſtitutis, *Opus Phidiæ, Opus Praxitelis*. Porro quãdo, aut vnde hæ ſtatuæ aduectæ fuerint in Vrbem, ante Conſtantinum, an illo iubente, dici probabiliter non poteſt. Credibile eſt tamen eius ætate, vt nouis operibus Vrbem excoleret, & ſuas Thermas ornaret.

Mõs Quirinalis vnde Caballus.

Plin.li.34. cap.8.

In vita Periclis.

Loc. cit.

Quando mortuus Alexander.

Equi marmorei vnde tranſlati.

Iuue-

Iuuenum hæc equos frenantium coloſſea ſigna, Caſtoris certè, ac Pollucis ſunt, pro typo æternitatis poſita, vt videre eſt, in antiquis nummis, & præcipuè Maxentij, quem exhibemus.

Fabulantur immortalem Pollucem, Caſtori mortali fratri, dimidium ſuæ immortalitatis impertitum: vnde alternis diebus immortales ſinguli viuere dicuntur. Falsò ergo Alexandro Bucephali domitori aſcribunt; adeoque de ſculptorum ætatibus non eſt differendnm, quod porrò affirmant alterum à Phidia ſignum, alterum à Praxitele expreſſum, veriſimile non eſt; centum enim circiter annis, inter ſe artifices diſtant: vtraque verò ſigna ex eadem officina prodijſſe ſculpturæ periti obſeruant: nec deluerat Caſtor Olympiade LXXXIII. à Phidia effingi, & Pollux à Praxitele Olympiade CIV. Non immeritò tamen præſtantiſſima opera, quæ miraculo habentur eximijs ſculptoribus adiudicata fuere, Conſtantini ſæculo: tituli namque in veteri baſi, OPVS PHIDIAE. OPVS PRAXITELIS recentiores ſunt, ac latino, non græco idiomate inſcripti, vt erat in more poſitum ſculptoribus Græcis, per omnia, quæ adhuc extant ſimulachra.

Quod vero Marlianus DOMVM ATTICI conſtituit in ea parte Quirinalis, quæ Templo S. Vitalis incumbit minus exploratum exiſtimo. Nam Cornelius Nepos in eius vita, *Domum*, inquit, *habuit in Colle Quirinali Pamphilianam ab auunculo hæreditate relictam, cuius amœnitas non ædificio, ſed ſylua conſtabat.* P. Victor numerat inter Quirini Templum, & Malum Punicum, qui locus fuit non longe ab æde nunc S. Suſannæ. Itaque cum eſſet amœna domus, & cincta nemore; remotiorē à Foro, & Vrbis frequentia probabile eſt, prope quatuor nunc fontes ſitā fuiſſe. Domus Attici.

In eodem Colle DOMVM NVMÆ fuiſſe teſtis eſt Plutarchus. Nam cum Regiam haberet prope Aedem Veſtæ: *Alteram*, inquit, *habuit domum in Colle Quirinali, cuius adhuc locum oſtendunt.* Crediderim, hanc prope eoſdem quatuor fontes fuiſſe, proximam Capitolio Veteri, quod idem dedicauit. Sicut enim Rex ille, vt rebus ſuis Religionem obtenderet, ædificato Veſtæ Templo domum illi, quæ *Regia* vulgò dicta eſt, attexuit: ita probabile eſt, alteram in Quirinali prope delubrum à ſe conditum ædificaſſe. Nec tamen aliàs Dionyſio ſubſcribere volui ſcribenti: Plutarch. in vita Numæ. Dionyſ. lib. 2.

Numa

Ant. Ro. Lib. 2. *Numa Quirinalem Collem complexus eſt ampliatis mœnibus.* In eadem parte Collis Templum fuit CLATRAE Clatrorum, & Cancellorum Deæ, & APOLLINIS; vbi, vt ait Fuluius, Quirinalis imminet Regioni, ac fontibus Triuij. Quia vero, vt ante dicebam, aliquot iugis collibuſque conſtabat Quirinalis; hac olim vallicula ſubſidebat, quà quatuor fontium vicus è monte Pincio deducit in Eſquilias.

Inde modicum ſupercilium, inſigne CAPITOLIO VETERI. Valer. l. 4. cap. 4. *Erant*, teſte Valerio, *Veteris Capitolij humilia tecta*, ſiue Aedes à Numa Rege, vt creditur erecta Ioui, Iunoni, Mineruæ. Capitoliũ Vetus. Nam Euſebius, & Caſſiodorus in Chronicis ſcribunt *Capitoliũ quoque à fundamentis ædificauit.* Atqui in Tarpeio Monte alij Reges condiderunt. Hoc igitur Numa conſtruxit, quod deinde à Tarpeio, & minus antiquo Capitolio, propter eoſdem præſides Deos accepto nomine, maiorem adhuc ex conditoris memoria Religionem recondidit. Lib. 4. de ling. Lat. Varro: *Capitolium*, inquit, *Vetus, quod ibi ſacellum Iouis, Iunonis, Mineruæ, & id antiquius, quam Aedis quæ in Capitolio facta*. Hoc ſane Templum in ea parte Quirinalis noui Antiquarij omnes, & ratio manifeſta collocat. Celebrata eſt enim olim ea vicinia quibuſdam locis, & ædificijs, quæ nemo eruditus ſeparare audeat. Nam Domus Martialis, & alia ædificia. & DOMVS MARTIALIS, & PILA TIBVRTINA, & CIRCVS FLORAE, & VETVS CAPITOLIVM ibi fuiſſe leguntur, quæ à me ſimul explicanda ſunt. Varro: *Cliuus proximus ad Florales vſus verſus Capitolium Vetus*. Lib. 5. Ep. 23. De domo ſua Martialis ſic ait:

Nam Tiburtinæ ſum proximus accola pilæ,
Quà videt antiquum ruſtica Flora Iouem.

Lib. 6. Ep. 27. Et alibi. *Bis vicine Nepos; nam tu quoque proxima Floræ*
Incolis, & veteres tu quoque Ficelias

Lib. 1. Ep. 109. Et: *At mea Vipſanas ſpectant Cœnacula lauros,*
Factus in hac ego ſum iam regione ſenex.

Pila Tiburtina vbi eſſet. Pila ergo Tiburtina, vel à Lapide Tiburtino, quo conſtabat, vel à Tiburtinis ibi poma, merceſque vendentibus dicta eſt. In Vrbe enim pilæ, columnæquè paſſim erectæ viſebantur, quibus vendibilia mercimonia appendi, venumque exponi ſolebant. Negat Horatius libros ſuos, vt aliorũ Poëtarum ituros ad pilam, à bibliopolis, & librarijs pretio diſtrahendos: Lib. 1. Sat. Sat. 4.

Nulla taberna meos habeat nec pila libellos.

Et in Arte Poëtica ———— *mediocribus eſſe Poetis,*
Non Dij, non homines, non conceſſere columnæ.

Lib. 7. Ep. 6. Deque his à Domitiano ſublatis ad decorem Vrbis, Martialis.

Nulla catenatis pila eſt præcincta lacœnis.

Iam, *Tiburtina pila* loco nomen fecit, cui proxima domus Martialis. Et *Ficeliæ*, in quibus vicinus Poëtæ habitabat nepos, à Ficu vel ſculpta, vel ſata, vel picta, nuncupatæ; vt propinquum *Malum punicum* ab eiuſmodi arbore: ſicut & *Pyrus* à Pyro, quo nomine domum ſuam quoque Lib. 1. Ep. 118. deſignat Martialis.

Longum eſt ſi velit ad Pyrum venire;
Et ſcalis habito tribus, ſed altis.

E ſuo

E ſuo idem cœnaculo proſpiciebat lauretum VIPSANIAE PORTICVS, quæ adiuncta erat Septis propinquis fonti aquæ Virginis, nunc Triuij, vt poſtea dicam.

Cæterum Tiburtinæ pilæ, in Regione ſeptima Viæ latæ, finitimus erat CIRCVS FLORAE in Regione ſexta Altæ ſemitæ. Erat hic Circus in Valle media inter Quirinalem, & Pincium, eiuſquè caueam, & veſtigia ſedilium ſubiecta Aedibus Barberinis vidimus aliquot ante annis, antequam ea vallis nouis edificijs impleretur. Immo veteres ſubſtructionum reliquiæ, quibus fulta eius Palatij moles Septentrionem verſus frontem erigit, crypto porticus, murique arcuati erant, aut ego fallor, ad gradus exterioreſque Circi porticus ſuſtinendas. In circo Templum eiuſdem Floræ; quam ideò *ruſticam* Martialis nuncupat, vel quia præerat floribus & florentibus frumentis, quæ opera ruſticorum ſuccreſcunt: vel quia, idque magis placet, Circus rudi ſtructura conſtabat. Domus porro Martialis in eadem vicinia, quam hodie vulgus, nuncupat, ad Caput Domorum. Circus Floræ vbi eſſet.

Ad Capitolium vetus, quod è Floræ Circo ſpectabatur, in Colle erat, vbi Barberinarum Aedium horti, & floreum Capitolium eſt. Argumento ſit aliud eiuſdem Poetæ Epigramma in hominem pluribus locis habitantem. Vbi eſſet Capitolium Vetus. Lib. 7. Ep. 72.

Eſquilijs domus eſt, domus eſt tibi colle Dianæ,
Et tua Patricius culmina vicus habet:
Hinc viduæ Cybeles: illinc ſacraria Veſtæ:
Inde Nouum, Veterem proſpicis inde Iouem.

Lipſius: *Cerni ab eo*, inquit, *vtrumque Capitolium vult: Vetus è Colle Auentino, ſiue Dianæ: Nouum ex Exquilijs, & Vico Patricio. Etſi fortaſſe nouum Iouem Domitianum ſuum vocat, eiuſque Palatium intellegit.* Magni viri interpretatio, & ingenioſa clauſula. Verum aliter interpretabitur, qui ſitus locorum oculis ſubiecerit. Nam ex Auentino nullus eſt, interiecto monte Capitolino, proſpectus in eam Quirinalis partem Capitolio Veteri dedicatam, longequè diſſitam: facilis verò, & propinquus ab Eſquilijs. Contrà, Nouum Capitolium, & Iuppiter Tarpeius in conſpectu erat Auentini, Velabri ſolum valle interpoſita. Quare ille Maximus, in quem ſcribit Martialis, ex domo Auentina Nouum Capitolium: ab Eſquilina Numæ ſacella proſpectabat. Hæc etſi humilia & anguſta, nihilominus videbantur ab Eſquilijs, aut etiam è culmine domus in Vico Patricio Eſquilijs ſubiecto ſitæ; ideoque neceſſe eſt in ſummo Quirinali fuiſſe, in hortis, vt dixi, prope Altam ſemitam, nunc Piam cognomento. Illud addam pro interpretatione eius Epigrammatis: mihi non videri, oportere verſus poſteriores referri ad priores, ita vt ille diues ſolum ex Auentino, Eſquilijs, & Vico Patricio proſpiceret Templa Cybeles, Veſtæ, & vtrumque Capitolium: ſed ſignificari, Maximum, præter domos poſitas in Auentino, Eſquilijs, & Vico Patricio, qui eſt in radicibus Viminalis, quartam habuiſſe in Palatino, vnde Templum Cybeles: quintam prope Forum Romanum, vnde Templum Veſtæ: ſextam in Capitolio, aut Lib. 3. de Admir. c. 5.

illi

illi adiunctam, vnde Iouis Capitolini Templum: ſeptimam demum in Quirinali,& Regione Altæ Semitæ, vnde Vetus Capitolium ſpectaret. Si enim illi tres tantum priores domus fuiſſent, neſcio an ex ijs Templum Veſtæ videre potuerit in ima valle, & Foro ſitum, tot circum extantibus præaltis ædificijs. Deinde qui tribus tantum in locis habitaſſet, quomodo in clauſula Epigrammatis vbique habitare diceretur? quæ tanta in eo requirendo difficultas.

Dic vbi conueniam, dic qua te parte requiram?
Quiſquis vbique habitat, Maxime nuſquam habitat.

Rectè autem vbique,& tota in Vrbe dicitur habitare, qui præter Cœlium omnes cum forenſi valle Romanos Colles ſuis domibus inſederat.

Vicus Mamurij. Iam VICVS MAMVRII, vbi ſtatua eius plumbea fuit ad Aedē S. Suſannæ: Conſtat ex Actis eius ſanctæ Virginis apud Cardinalem Baronium,in quibus hæc habentur,vt aliàs diximus. *Erat coniuncta Caij domus cum Aedibus ſanctæ Suſannæ, & Gabinij Patris eius. Facta ſunt hæc in ſexta Regione apud Vicum Mamurij ante Forum Saluſtij.* Et ſupra ex ijſdem Actis dixerat, domum Gabinij fuiſſe ad Arcus portæ Salariæ iuxta Aedes Saluſtij. Tum ſubdit: *Perſeuerat hactenus nobilis memoria S. Suſannæ eodem in loco.*

Malū Punicum. Prope Vicum Mamurij fuit & MALVM PVNICVM, Vicus,ſcilicet, in quo natus eſt Domitianus, *Regione Vrbis ſexta, DOMO, quam poſtea in TEMPLVM FLAVIAE GENTIS conuertit*, vt ait Suetonius. Is locus citra Aedem S.Suſannæ, aut in Septis Monialium,aut in Hortis Barberinis erat. P. Victor: *Malum Punicum ad quod Domitianus dedicauit Templum Flauiæ gentis, & erat domus eius.* Hoc Templum inter pulcherrima Vrbis opera cenſebatur. Conſtat ex Martiale pluribus in locis. Lib. 9. Ep. 21.

Hæc quæ tota patet, tegiturque & marmore, & auro,
Infantis domini conſcia terra fuit.
Hic ſteterat veneranda domus, quæ præſtitit Orbi
Quod Rhodos, aſtrifero quod pia Creta polo.

Eod. lib. Ep. 35. Et: *Iuppiter Idæi riſit mendacia buſti*
Dum videt Auguſti Flauia Templa poli.
Gnoſſia vos, inquit, nobis monimenta dediſtis;
Cernite quam plus ſit Cæſaris eſſe patrem.

Vbi Veſpaſianum præcipuo honore memoriaque cultum apparet; cum quo Titus,& Iulia Titi filia: ſed præterea gentis Flauiæ vnum veluti Numen colebatur. De eodem.

Eod. lib. Ep 3. *Addita quid Latio Flauia Templa polo?*

Eod. lib. Ep. 2. Et: *Manebit altum Flauiæ decus gentis*
Cum ſole, & aſtris, cumquè luce Romana;
Inuicta quidquid condidit manus, Cœlum eſt.

Ædes Fidij. Iam in eodem colle conſtat AEDEM FIDII fuiſſe. Cuius fabulam habes apud Dionyſium lib. 2. Hunc ſeu Fidei præſidem, ſiue Herculem Iouis filium, Sanctum, & Sangum, & Sabum dixere, vnde Sabinis eſt nomen:

men; Quem illi cum Tatio venientes ad Vrbem aſportarant. Ouidius:

Hanc igitur veteres donarunt Aede Sabini, Faſt. 6.
Inque Quirinali conſtituere iugo.

Dedicatis eidem Nonis Iunij. Ide eodem loco.

Quærebam Nonas Sancto, Fidione referrem,
An tibi Semo pater: tunc mihi Sanctus ait.
Cuicumque ex iſtis dederis: ego munus habebo,
Nomina terna fero: ſic voluere Cures.

Quare poſtea Numam ab Sabinis profectum, cum vetus Capitolium, ſibiquè domum erigeret putauerim, locum Sabo haud longe diſtantem delegiſſe. Erat autem Aedes Sangi propinqua Templo Quirini, quod ad portam ſtatuimus. Colligitur ex Liuio: *Bona*, inquit, *Semoni Sango cēſuerunt conſecranda: quodque æris ex eo redactum eſt, ex eo ænei orbes facti poſiti in ſacello Sangi verſus Aedem Quirini.* Porro in ea *Sangi Aede lanam cū colo, & fuſo Tanaquilis, quæ eadem Caia Cæcilia vocata eſt, duraſſe, prodente ſe, auctor eſt Varro, factamque ab ea togam Regiam vndulatam in Aede Fortunæ, qua Seruius Tullius fuerat vſus. Inde ortum, vt nubentes Virgines comitaretur colus compta, & fuſus cū ſtamine*; Plinius. Liu. Dec. 1. lib. 8. Plin lib. 8. cap. 48.

Eodē in loco fuit & SALIORVM SACRARIVM. Atqui ſciendum eſt duplicis generis fuiſſe Salios Martis Sacerdotes: alios PALATINOS, alios COLLINOS. Ita Dionyſius. Palatini, ὧν τῷ παλατίῳ κεῖται τὰ ἱερὰ: vertit Interpres. *Qui ſacra in Palatio celebrant.* an rectius? *quorum in Palatio res ſacræ reponuntur.* vt eorum Ancilia ſignificentur. Hos, qui duodecim erant, Numa inſtituit. Ἀγωναλεῖς, καὶ κολλῖνοι, ὧν τὸ ἱεροφυλάκιον ἐστὶν ἐπὶ τῷ κολλίνῳ λόφῳ. *Agonales, & Collini, quorum ſacrarium eſt in Collino, ſeu Quirinali Colle.* Hos ſucceſſor Numæ Tullius Hoſtilius inſtituit bello Fidenatium, vel Sabino, vt Liuius, & Dionyſius tradunt: *Vouit etiam Rex in pugna, ſe Saliorum numerum duplicaturum.* Hi Martiales item Sacerdotes fuere, non Pauorij, aut Pallorij, vt quidam opinantur, quod in Liuij, & Dionyſij citatis locis animaduertere poterant. Porro ſacra ſcuta quæ ANCILIA, & arma Cœleſtia dicebantur, cum tripudijs, ſolemnique cantu ſaltuquè ferētes poſtea vnde acceperant, reponebant in Sacrario Martis, vt loquitur Seruius. Quidam in Templo Martis recōdita fuiſſe docent. Verum quod nam fuerit in Vrbe Templum Martis, in Palatio præſertim ab antiquiſſima ætate Numæ, ignoro. Niſi Templum latiori ſignificatione quodcunque inauguratò conditum velint. Quod autem Camillus apud Liuium in concione dixit: *Quid de Ancilibus veſtris Mars Gradiue, tuque Quirine:* Id nemo, arbitror, referet ad Templa Martis, & Quirini, in quibus conderentur Ancilia; ſed potius ad eos tamquam Anciliorum præſides, & *quorum ſub tutela erant Salij, & Ioue,* vt ait Seruius. Hæc igitur non Templo credita ſunt, ſed ἱεροφυλακίῳ, ſeu *Sacrario* Martis. Eſt autem Sacrarium, vt leges monent, *locus, in quo ſacra reponuntur, quod etiam in ædificio priuato eſſe poteſt.* Rurſus: *ſacræ res ſunt, quæ publicè conſecratæ ſunt. Si quis ergo priuatim ſibi ſacrum conſtituerit, ſacrum non eſt, ſed profanum.* Dionyſ. lib. 2. Dec. 1. l. 1. Antiquit. lib. 2. & 3. Æneid. l. 7. & 8. ff. de rer. diuiſ. tit. 8. l. ſacra. Eod. tit. l. in tantū.

Hæc

Hæc ibi. Cum ergo Ancilia ſacra eſſent, locũ in quo recondebantur, Sacrarium fecere. Salijs autem tam Palatinis, quam Collinis ſua fuere Ancilia, & Sacraria. Palatinis antiquioribus à Numa inſtitutis Sacrarium fuit in Palatio, vt ex allatis ſupra Dionyſij verbis licet conijcere. Illo Rege Quirinalis extra Vrbem fuit, centum circiter poſt annos intra mœnia receptus à Seruio, quæ ſub Numa ſolum Palatium, & Capitolium cinxere. Neque dixerim prudentiſſimum Regem, arma Cœleſtia, quibus fore prædicauerat, vt Vrbs perpetuò defenderetur, ac ſtaret, crediſiſſe immunito Colli, hoſtiumque direptionibus expoſito. Onuphrius deſignauit in Palatio Curiam Saliorum, & Sacrarium. Mihi probabile eſt eamdem Curiam fuiſſe Sacrarium. At Salijs Collinis in Quirinali Sacrarium fuit, & Ancilia Hoſtilij iuſſu fabricata. In antiquis marmoribus hæc ſcuta cum Salijs inſculpta ſunt, figurata etiam in nummis, non ſolum vndique iucſa, vt docet Plutarchus in Numa & oui inſtar incurua: ſed geminis cum lunulis introrſus in duplici latere cõformata. Priora illa Numæ videntur fuiſſe: aliqua è poſterioribus fortaſſe Hoſtilio placuerunt.

Cur autem Sacrarium Martis pro Ancilibus Saliorum Collinorum in hac parte Quirinalis ſtatuendum ſit, hæc potiſſimum cauſa ſe offert. Numa de Cœlo, vt vulgarat, delapſum, an clam fabricatum Ancile, quo ſtare iactabat ſalutem Vrbis, ne quiſquam auferret, multa eiuſmodi ſcuta à Mamurio inſigni illius ætatis fabro facienda curauit. Huius Mamurij, qui identidem à Salijs inter canendum vocabatur, Vicus cum ſtatua plumbea fuit ad Aedem S. Suſannæ, vt eius Virginis Acta demonſtrant. Hoſtilius autem cum Salios, & Ancilia duplicaret, Sacrarium ſtatuiſſe prope Mamurium credendus eſt. ſic enim & venerationem ſuis quærebat Ancilibus, quaſi ab eodem artifice elaboratis; nec, quamuis extra Vrbem poneret, Vrbi, ſi aliquando auferrentur, periculum creabat; cum ibi non eſſet Numæ ſcutum Cœleſte: Et Mamurius non incongrue Ancilia, eorumque Sacrarium ſpectabat è propinquo. Erat etiam prope Capitolium Vetus à Numa factum, qui & Ancilia prior fecerat. Scribit Seruius, eum, qui ſuſciperet curam belli gerendi, Sacrarium Martis ingreſſum Ancilia commouere ſolitum, tum haſtam ipſius, & dixiſſe, *Mars vigila*. Quod Lipſius à Turnebo relatum non probat. In antiquiore ne Sacrario id fieret, an in vtroque non conſtat: probabile eſt in vtroque.

Sacrariũ Saliorum prope vicum Mamurij.

7. & 8. Æneid.

Antiq. lection. l. 5. cap. 16.

In eodem Quirinali ſuiſque fanis olim Fortuna culta eſt. Plura autem dicuntur fuiſſe Templa FORTVNAE in Regione ſexta Altæ ſemitæ, quæ fere ſpatium occupat Quirinalis, *Primigeniæ, Publicæ*, REDVCIS. De Primigenia Liuius: *Aedem*, inquit, *Fortunæ Primigeniæ in Colle Quirinali dedicauit Q. Martius Hala Triumuir ad id ipſum creatus. Vouerat eam decem annis ante Punico bello P. Sempronius Sophus, locauerat idem Cenſor*. De voto idem. *Conſul principio pugnæ Aedem Fortunæ Primigeniæ vouit, ſi eo die hoſtes fudiſſet*. Idem alibi tradit *in Aede Primigeniæ Fortunæ, quæ in Colle, duo diuerſa prodigia contigiſſe. Palmam in Area enatam, & ſanguine interdiu pluiſſe*. De Fortuna Publica Ouidius.

Liu. Dec. 4. lib. 4.

Dec. 3. l. 9.

Dec. 5. l. 3.

Li. 4. Faſt.

Qui

Qui dicet, Quondam ſacrata eſt Colle Quirini
Hac Fortuna die, Publica, verus erit. Li. 5. Faſt.

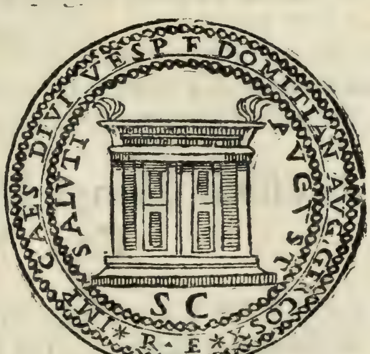
Et : *Nec te prater eo populi Fortuna potentis*
Publica; cui Templum luce ſequente datum eſt.

Hoc ſecundum Fortunæ Publicæ Templum vbi nam eſſet mihi nõ liquet. Primum, vt dixi erat in Colle Quirinali. Ouidij Interpres eamdem facit Publicam, & Primigeniam. Nec placet. Magnæ enim Religioni Romanis erat, quo ſub nomine Dijs Templa nuncuparentur, neque licebat alterum pro altero ſupponere. Publica quidem dicta eſt propter aſſertam Publicam libertatem pulſis Regibus. Etſi alijs de cauſis dici publica potuit, ſicuti non vnum eius Templum fuit. Primigenia vero, cui ante Seruius Rex Aedem dicauerat in Capitolio, dicta eſt, vel quod ille Rex ad Fortunam prima initia, & originem ſui Regni: vel quod Roma Imperij ſui principia ad eã referenda cenſuerit. Aedem Fortunæ Reducis ſtatuit Sex. Rufus in Regione ſexta Altæ ſemitæ, quæ tamen vt poſtea dicam, altera eſt ab illa, quã cauſa reditus Domitiani poſuit Populus Romanus. Dion de Auguſto: *Ob reditum. Fortunæ Reduci Aram conſecrari, diemque ſui reditus inter ferias referri, & Auguſtalia dici paſſus eſt.* Nondum fortaſſe Templum erat.

Plutarch. de Fort. Rom. Idem in q. Rom. q. 16.

Dion. l. 54.

In eodem Colle fuit Templum SALVTIS, quod erat prope muros Vrbis. Porta enim Collina dicta eſt in Vrbe *Salutaris*, *quod eſſet ad*

Aedem Salutis, vt ait Feſtus. *locauit ædificandam* Iunius Bubulcus Cen-
Dec. 1. l. 9. ſor, quam teſte Liuio. *Conſul bello Samnitium vouerat.* Et alibi. *Aedem*
Dec. 1. l. 10. *Salutis, quam Conſul vouerat, Cenſor locauerat, Dictator dedicauit.* Ex-
tremo Martij illi ſacrificabant, & alijs Dijs. Ouidius.

3. Faſt. *Ianus adorandus, cumque hoc Concordia mitis,*
Et Romana Salus, araque Pacis erit.

Aedem Saluti Fabium, qui ex eo dictus eſt Pictor, pinxiſſe teſtatur Pli-
Li. 35. c. 4. nius, principatu Claudij exuſtam: Pacuuium vero Poëtam Aedem Her-
culis in Foro Boario. At extra portam Templum ERYCINÆ VE-
NERIS celebratum eſt. P. Victor in Regione quinta. *Templum Vene-*
Faſt. 4. *ris Erycinæ ad portam Collinam.* Liuius: *Ludi Apollinares Circo inunda-*
Dec. 3. lib. 10. *to extra Portam Collinā ad Aedem Erycinæ Veneris parati ſunt.* Ouidius.

Faſt. 4. *Templa frequentari Collinæ proxima portæ*
Nunc decet, à Siculo nomina colla tenet.

Nempe ab Eryce Siciliæ colle, à quo, tranſlato inde monitu Sibyllini carminis ſigno, dicta eſt Venus Erycina; erat adiuncta inſignis Porticus.
Strabo libro 6. Strabo: *Eſt & Romæ ante portam Collinam Deæ huius ædificium, quod Veneris Erycinæ Templum dictitant; cui cùm Aede Sacra inſignis adiacet Porticus.* Appianus: *Collinæ portæ iam propinquus* Sylla *ad Aedem Vene-*
App. lib. 1. De Bell. ciu. *ris caſtra poſuit.* Extra eamdem portam TEMPLVM HONORIS. De quo M. Tullius. *Noſtis extra portam Collinam Aedē Honoris: & Aram in eo loco fuiſſe memoria proditum eſt. Ad eam cùm lamina eſſet inuenta, & in ea ſcriptum, Domina Honoris, ea cauſa fuit Aedis huius dedicandæ. Sed cum multa in eo loco ſepulchra fuiſſent, exarata ſunt. ſtatuit enim Collegium, locum publicum non potuiſſe priuata religione obligari.* Eodem in
Dec. 3. l. 6. loco TEMPLVM HERCVLIS. Liuius: *Ipſe* Annibal, *ad portam Collinam, vſque ad Herculis, Templum eſt progreſſus: atque vnde proxime poterat, mœnia ſitumque Vrbis obequitans contemplabatur.* Et: *intra*
Lib. 34. cap. 6. *muros ſolus hoſtium emiſit haſtam*, vt ait Plinius.

Prope eamdem portam extra muros SCELERATVS CAMPVS, vbi inceſtæ Veſtales viuæ ſepeliebantur. Id argumenti ſatis eſt, ne quiſquam iure ponat intra mœnia. ſi enim intra Vrbem neminem lice-
Dec. 1. l. 8. bat ſepelire, quanto minus ſcelerata cępita? Liuius: *Minucia Veſtalis, facto iudicio, viua ſub terram ad portam Collinam, dextra viam ſtratam defoſſa, ſcelerato Campo credo ab inceſto id eo loco nomen factum.*

Aedificia Campi Martij, & Flaminij. Cap. XVI.

E COLLIBVS ad æqua Vrbis deſcendendum eſt: & primum in Campum Martium. De finibus, amœnitate, & viriditate
Lib. 1. c. 8. Campi Martij diximus. Nunc eius ædificia in conſpectum damus, quæ aliquam eius partem cæteroqui herbidi, & graminei occuparunt.

PERVETVSTI CAMPI MARTII MONIMENTVM.

Quod ſpatium tectis noua ROMA *frequentibus vrget,*

MARTIVS *antiquo tempore* CAMPVS *erat.*

STATVAE primò ſe offerunt virorum illuſtrium ab Auguſto ex Capitolina area propter anguſtias in Campum collatæ. Et quamuis à Caligula deiectæ, mox tamen *reſtitutæ, & ſi non ſaluis titulis*, vt ait Suetonius. Has Statuas in crepidine viarum, ego putauerim, interiectis forte arbuſculis collocatas. Tres autem viæ, quod antea dicebam, vti hac tempeſtate, ſecundum eius longitudinē fuerunt in Campo. Via FORNICATA, FLAMINIA, RECTA. Statuæ in Campo Martio. In Calig. cap. 34.

De via Fornicata, ideſt tecta Fornicibus, & porticu Liuius: *Et in via Fornicata, quæ ad Campum erat aliquot homines, de cœlo tacti, exanimatique fuerunt*. Ad Fontem hodie Triuij colitur Templum S. Mariæ cognomento in Fornica: deducto fortaſſis à priſca via Fornicata; ibi enim erat, propior Collibus. Via Flaminia propior Tiberi, medio fere Campo ſtrata. Tacitus de exercitu Flauiano, qui pontem Miluium ſuperauerat. *Pars*, inquit, *vt aſtiterat, Flaminia via*. Suetonius de Mauſoleo Auguſti. *Id opus inter Flaminiam viam, ripamquè Tiberis*. Fuit & viæ Flaminiæ ſuperſtructa porticus, de qua Iulius Capitolinus in Gallieno: *Porticum*, inquit, *Flaminiam, vſque ad pontem Miluium ipſe parauerat ducere, ita vt tetraſtice fieret: vt autem alij dicunt, pentaſtice, ita vt primus ordo pilas haberet, & ante ſe columnas cum ſtatuis, ſecundus, & tertius, & deinceps* διὰ τετραστίχων columnas. Via Recta propior Tiberi ſtrata eſt, in quem deſinebat priuſquam ad Mauſoleum Auguſti perueniretur. Seneca: *Inter Tiberim, & viam Rectam deſcendit ad inferos*. Liu. Dec. 3. lib. 2. Hiſt. lib. 3. In Aug. cap. 100. In ludo de morte Claudij.

Ipſum porro MAVSOLEVM, mirum quam vmbrarum opacitatē, ac pulchritudinē extremo Campo afferret? Suetonius: *Id opus inter Flaminiam viam, ripamque Tiberis ſexto ſuo Conſulatu extruxerat: circumiectaſque ſyluas, & ambulationes in vſum populi iam tunc publicarat*. Strabo: *Quorum*, ſepulchrorum, *omnium præclariſſimum eſt Mauſoleum: agger ad amnem, ſupra ſublimem albi lapidis fornicem congeſtus, & ad verticem vſque ſemper virentibus arboribus coopertus. In faſtigio ſtatua Auguſti Cæſaris. Sub aggere loculi eius, & cognatorum, ac familiarium. A tergo lucus magnus ambulationes habens admirabiles. In medio autem campo buſti eius ambitus ex albo ſaxo in orbem cinctus ferrea ſepe, intus* αἰγείροις *populis conſitus*. Huius molis (Auguſtam nunc appellant) veſtigia adhuc extant intra materiarij mercimonij officinam ad Aedem S. Rocchi, & Ripam, vt vocant, minorem Tiberis. Meminit illius Tacitus: *Dies, quo reliquiæ tumulo Auguſti inferebantur, modo per ſilentium vaſtus, modò ploratibus inquies: plena Vrbis itinera: conlucentes per Campum Martis faces*. Habuit hæc moles in parte anteriori duos OBELISCOS, quorum vnum ad Aedem Liberianam Maximæ Virginis, in Eſquilijs poſitum videmus. Pars autem anterior Mauſolei illa fuit, quæ ſpectabat Vrbem. Itaque cum ſyluæ, & opacæ ambulationes eſſent à tergo molis, verſus portam, nunc Flaminiam ſecundum ripam Tiberis producebantur. Mauſolei autem forma eſt notiſſima. Hanc enim ſuggeſtus, & tabernaculum quaſi per gradus decreſcens, quod in Apotheoſi pro rogo Cæſarum incēdebant, imitabatur. Quia vero locus, vbi crematus fuerat Auguſtus al- Mauſoleū Auguſti. Loc. cit. Strabo l. 5. Tac. lib. 3. Ann. Syluæ Mauſolei verſus portam Flaminiam.

bo diſtinctus ſaxo, ferreiſque cancellis,& vmbroſa arborum corona cinctus in medio erat Campo: ibi quoque exuſta deinceps fuiſſe cadauera Auguſtorum, vel cadauerum effigies credibile eſt. Herodianus: *Lectum extra Vrbem perferunt in Martium Campum, vbi, quà latiſſime Campus patet. ſuggeſtus conſurgit.*

Septa vbi eſſent. In eodem Campo fuere SEPTA. Hic locus eſt, quo populus conueniebat ad ferenda ſuffragia in Comitijs, qui primo ligneis cancellis, poſtea marmoreis ſeptus eſt. Ideoque propter ſimilitudinem caularum gregis, OVILE dictum. Nam vocatus ad Comitia populus, & diſtributus in Tribus, vel Centurias, manebat in Campo. poſtea vt quæque centuria latura erat ſuffragium introuocabatur in Septa per anguſtum pontem: neque tunc alijs licebat eſſe in Septis. Quamobrem Marius in petitione præturæ ambitus ſuſpicionem dedit, quia eius ſeruus intra Septa,
Dec.3.l.6. vel Ouile eſt deprehenſus. Liuius: *Citatis Centuria ſenioribus, datum ſe-*
Liu.lib.2. *cretum in Ouili cum bis colloquendi tempus.* Lucanus.

Concidit, & miſera maculauit ouilia Roma.

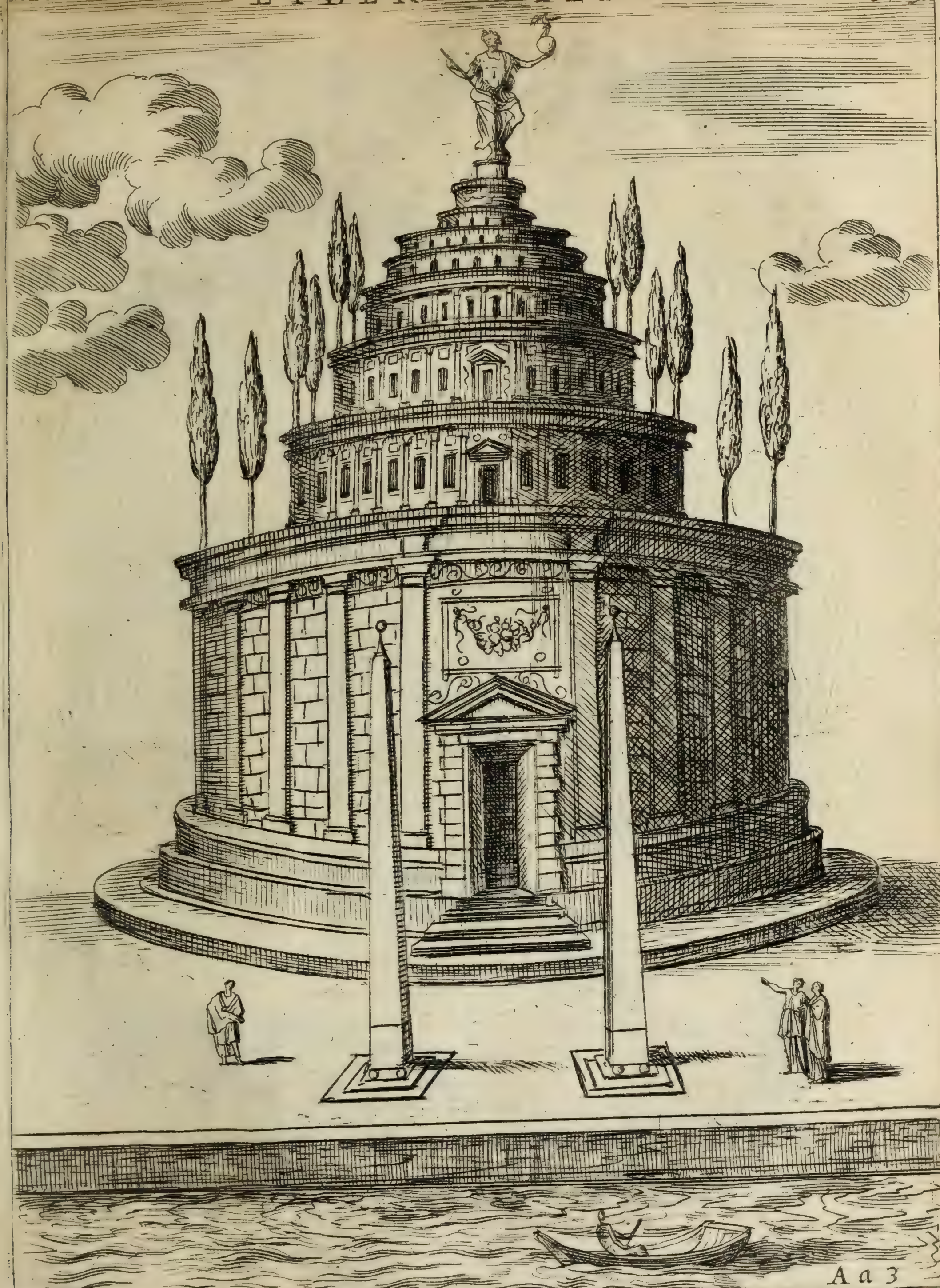
Iuu.Sat.6. Iuuenalis: *Iſidis, antiquo quæ proxima ſurgit ouili.*

Ad Attic. Septa voluit Cæſar primum extruere curante Marco Tullio, vt alibi ex
l.4.Ep.5. Cicerone dictum eſt: *In Campo Martio Septa Tribunicijs*, Manutio Tributis, *Comitijs marmorea ſumus, & tecta facturi, eaque cingemus excelſa porticu, vt mille paſſuum efficiatur.* Sed opus varijs de cauſis,& poſtremo, exortu belli ciuilis omiſſum eſt. Ea deinde Lepidus ædificauit, per-
Dion.l.53. fecit ornauitquè Agrippa. Dion: *Auguſto VIII. Statilio Tauro Conſulibus, Agrippa, quia nullam viam ſternendam ſuſceperat, Septa dedicauit. Septa locus eſt in Campo Martio. Eum ad habend[illegible] Comitia Lepidus vndequaque [illegible] ædificauerat, tabulis lapideis, & picturis à ſe exornatum: Agrippa Septa Iulia ab Auguſto cognomina-*
Plin.l.16. *uit.* Plinius: *Fuit memoria noſtra & in porticibus Septorum à M. Agrip-*
cap.40. *pa relicta trabs aquæ miraculi cauſa, quæ Diribitorio ſuperfuerat, viginti pedibus breuior*, priore CXX. pedum, *ſeſquipedali craſſitudine*. Quoniam autem hæ Porticus ampliſſimæ fuere, ſpectacula ibi ab Auguſtis non raro data, vt de Auguſto, & Caio memoriæ proditum eſt. Et quotidiana ibi mercium præſertim pretioſarum venditio, vt colligitur ex
Lib.9. Martiale.
Ep.60.

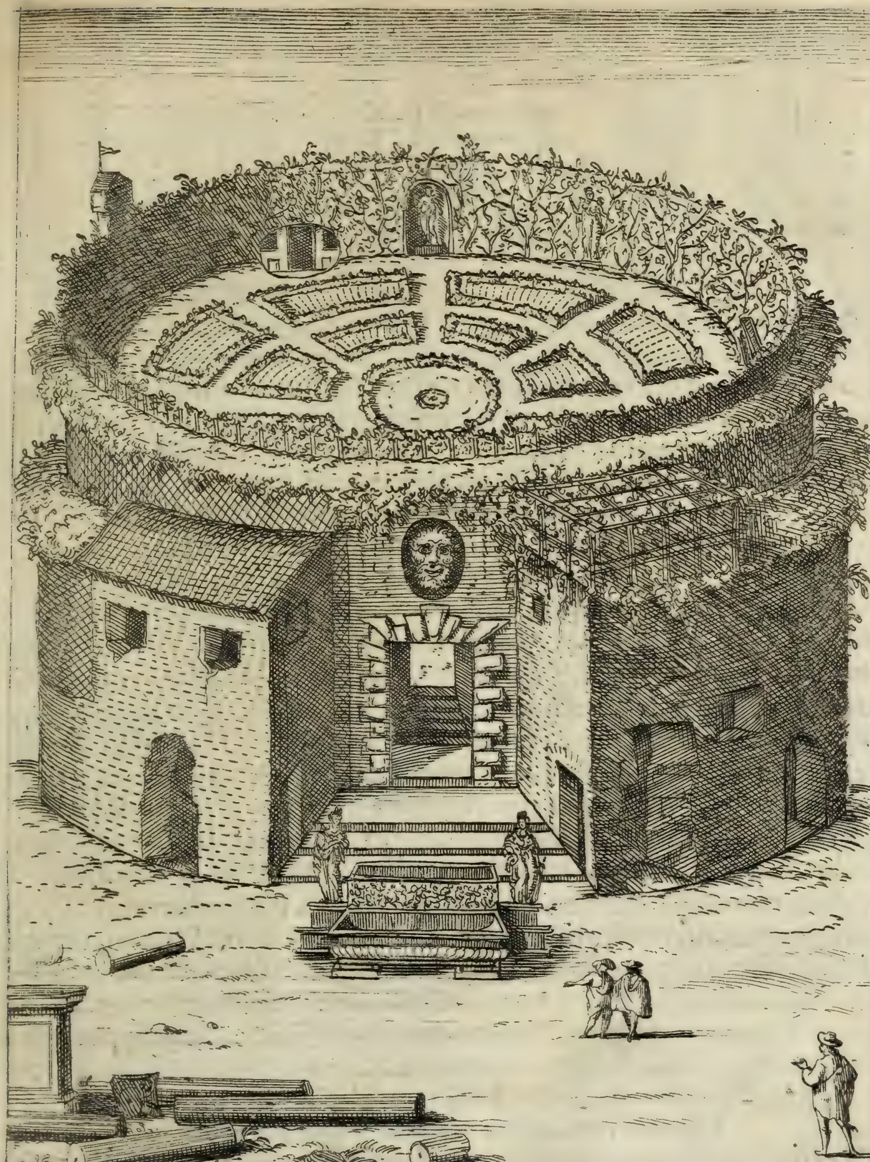
In Septis Mamurra diù multumque vagatus
Hic vbi Roma ſuas aurea vexat opes.

Iam vbi Septa collocanda ſunt? Cōmuni opinione collocantur inter Forum Columnæ, fontemque Treuenſis Aquæ: ſiue inter viam olim Fornicatam, atque Flaminiam. Erigitur Colliculus prope Flaminiam, & Forum Columnæ vulgari appellatione Citorius, hunc à citandis Centurijs, ac Tribubus in Comitijs dictum autumant.

Septis

MAVSOLEVM AVGVSTI

MAVSOLEI VESTIGIA

Villa Publica. Dec.4. l.3 Loc. cit. ad Attic. Val.lib.9. cap. 2. In epitome lib.88. Lib. 3. in Bel. Mar. in Sylla.

Septis proxima fuit VILLA PVBLICA, publica ſcilicet extra Vrbem domus pro legatis hoſtium, quos intra mœnia admitti nolebant. Liuius: *Macedones deducti extra Vrbem in Villam Publicam, ibique ijs locus, & lautia præbita*. Cicero cum de Septis ædificandis dixiſſet, ſubdit: *ſimul adiungetur huic operi Villa etiam Publica.* P.Victor in Regione nona; *Villa Publica, vbi primum populi Cenſus eſt actus in Campo Martio*. Valerius Maximus. *Quatuor Legiones contrariæ partis fidem ſuam ſequutas in Villa Publica, quæ in Martio Cãpo erat,* Sylla *obtruncari iuſſit.* At Liuius de eadem cæde: *Octo millia deditorum in via publica trucidauit*, Florus: *Quatuor millia deditorum inermium Ciuium in via publica interfici iuſſit*. Plutarchus. *Superſtites ad ſex millia in Circo Maximo.* perperam hoc Interpres. Græce enim, περὶ τὸν ἱππόδρομον *iuxta Circum, Maximum* de ſuo adiecit. Flaminium autem Plutarchus intelligit, qui tunc erat extra Vrbem; prope quem in Aede Bellonæ Sylla Senatum item extra Vrbem vocauerat. Seneca: *Septem millia Ciuium Romanorum contrucidari iuſſit. Et cum in vicino ad Aedem Bellonæ ſedens exaudiſſet* Sylla, *conclamationem*. Adijcit Plutarchus cædem fuiſſe factam ἐν χωρίῳ μικρῷ *in loco paruo, & anguſto*. Non igitur in via publica; ſed in Villa, domoque Publica, quæ prope Circum Flaminium erat. Ex quo corrigendi Liuij, & Flori Codices. Quia autem Circi Flaminij fines alibi inueſtigati ſunt; exiſtimo Villam Publicam eo loco ſitam, qui à Foro Columnæ, cui olim vicina Septa, verſus Pantheon, haud longe abeſſet. Quod ſi Lucanus militum illam cædem deplorauit in Septis potius editam, quam in Villa Publica illis verbis.

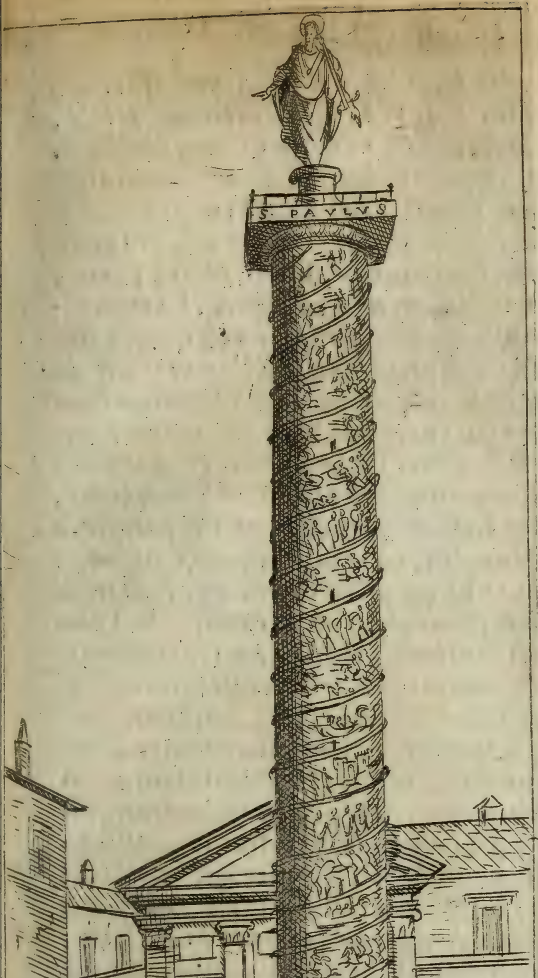
Lib.1. de Clementia cap.12. Luc.lib.2.

Tunc flos Heſperiæ, Latij iam ſola Iuuentus
Concidit, & miſeræ maculauit ouilia Romæ.

Id cecinit, vel propter locorum propinquitatem, vt vnus pro altero ſupponeretur; vel per Catachreſim, ouilis nomine abuſus, vt à Septis ad Villam domumque Publicam traduceret; nam & Poetis inuſitatum non eſt, vſurpare, Septa domorum: vel quia etiam in Septis milites tendebant, & pars cædis ibi peracta eſt.

Diribitorium. Dion.l 55.

In eodem Campo DIRIBITORIVM fuiſſe certum eſt: *Domum omnium earum quæ vnquam vno culmine fuiſſent, maximam*, vt Dion loqui-

COLVMNA ANTONINA.

loquitur. (*Nunc omni eius te-ᵭo diruto, quia rurſus committi inter ſe non potuit, aperto faſtigio conſpicitur*) *Agrippa imperfeᵭum reliquerat. Tunc verò ad finem perduᵭū erat opus.* Et ante ſcripſerat: *Campū autem Agrippæ porticu excepta, ac Diribitorium ipſe Auguſtus dedicauit.* Plinius: *Trabs ęque miraculi cauſa, quæ Diribitorio ſuperfuerat:* In eo cenſebantur milites, & illis ſoluebantur ſtipendia, inde exortum nomen; *Diribere* enim diſtribuere eſt. Ludi interdū propter loci laxitatē in eò facti. Dion: *Tunc primùm Senatoribus puluinaria ſubdita, vſuſque pileorum Theſſalicorū conceſſus in Theatris, ne Solis ardore laborarent; qui ſicubi eſſet vehemētior, Diribitorio Foris, & tabulatis inſtruᵭo vſi ſunt.* Plin. l.16. cap.40.

FORVM, in quo Antonini COLVMNA COCHLIS erecta eſt, inſtar Fori Traiani ornatum fuit porticibus, quæ immanibus columnis nitebātur. Cochlidem in medio decreuit erexitque Antonino Pio Senatus poſt eius mortem. Extat nummus cū Columna, inſcriptus, DIVO PIO. Columna Antonini.

P. Victor: *Templum D. Antonini cum Cochlide Columna, quæ eſt alta pedes C L X X V. habet intus gradus C C V I. & Feneſtellas L V I.* quam ſane ruinoſam, & incendijs, ac vetuſtate vndique exeſam Sixtus V. Pont. Max. refectis, ſigillis, & baſi, atque in ſummo ex ære inaurata D. Pauli Statua poſita, reſtituendam curauit. Sed quia Templum P. Victor ſtatuit prope Columnam: Erat hoc in fine olim eius Fori, vbi grandes adhuc marmoreæ Columnæ viſuntur cum epiſtilio, in platea Petræ, vt dicunt. Quod alij Baſilicam, alij Porticum malunt dicere. Rectius dixeris Templum, vt oſtendunt ſolidi parietes, parſquè fornicis, quæ in Aedes Romani Seminarij obuerſa eſt. Apud Cencium Camerarium ſic legimus *Templum D. Antonini iuxta S. Saluatorem ante S. Mariam in Aquiro*. Præter hoc, aliud eiuſdem cum vxore Fauſtina commune Templum adhuc cernimus in Foro nunc Boario. Ceterum Marco Antonini ſucceſſori, decreta fuiſſe paria honoris monimenta notant ſcriptores. Aurelius Victor: *Eius morte nuncio Romam perueсto, omnes pari ſenſu præſumpſerunt Marcum Cœlo receptum eſſe. ob cuius honorem Templa, Columnæ, multaque alia decreta ſunt:* Et. *Qui ſeiuncti in alijs Patres, ac vulgus, ſoli omnia decreuere, Templa, Columnas, Sacerdotes.* De Templo Iulius Capitolinus: *Templum ei conſtructum, dati Sacerdotes Antoniniani: & Sodales, & Flamines, & omnia, quæ de Sacratis decreuit antiquitas*. In ipſa vero Pij Columna inſculptæ imagines, Marcomannici belli, quod Marcus geſſit, acta repræſentant. Argumento eſt inter cætera Iouis Pluuij fulminantis imago; quã ideo in Columna figurarunt, quod obſeſſum exercitum Legio Chriſtianorum, quæ poſtea Fulminatrix eſt dicta, præcibus impetrata, immiſſaque in hoſtem diuinitus tempeſtate liberauerit. Hoc quidem Ethnici inanibus Dijs adſcripſerunt. Iulius Capitolinus: *fulmen de Cœlo precibus ſuis contra hoſtium machinamentum Marcus extorſit, ſuis pluuia impetrata, cum ſiti laborarent*. Atqui non ille impius, vexatorque Chriſtianæ Fidei, ſed piorum militum ſanctæ preces à Deo impetrarunt. quod fusè Baronius expoſuit. Cum autem nondum peracto bello in Germania Marcus auctore Herodiano, & Iulio Capitolino deceſſerit: infertur, Columnam, quamquam Pio dicatam Commodo Principe poſt mortem patris factam eſſe.

Legio Chriſtianorum Fulminatrix. In vita Marci. Tom. 2. An. Au. ſal. 176.

Templum ſancti Laurentij in Lucina ipſo nomine indicat eiuſdem L V C I N Æ Templum cũ luco. Ibi & T E R E N T V S, locus eius nominis, quod ibi Curuatus Tiberis ſiniſteriorem ripã attereret: ſiue quod ara Ditis patris ſub terra ibi occultaretur, ad quam fiebant ſacrificia anno, ludiſque ſecularibus. Ouidius;

Faſt. 1.

Fluminis illa latus, cui ſunt vada iuncta Terenti
Aſpicit, & ſparſas per loca ſola caſas

Li. 4. Ep. 1. Martial. *Hic colat ingenti redeuntia ſecula luſtro,*
Et quæ Romuleus Sacra Terentus habet.

In

ARCVS DOMITIANI POSTEA DICTVS di Portogallo.

Horologium in Campo Martio. Plin.l.36. cap.4 & cap.10. De eo Ful. lib.4. Marl. li.5. cap.6.& prioris ed. lib.6.c.16.

In eodem Campo HOROLOGIVM olim fuit ſtrato lapide æreiſq; regulis deſcriptum ad deprehendendas Solis vmbras, & dierum, noctiũque magnitudines. Huic pro gnomone OBELISCVS ingẽs fuit aduectus ab Aegypto, pila aurata apici ſuperpoſita. Hunc Plinius ait fuiſſe pedum CXVI. qui modo multas in partes confractus, ac terra obrutus iacet ad radices Montis Citatorij verſus Tiberim, ſub priuatis Ciuiũ domibus. Fuluius in baſi hanc legiſſe inſcriptionem teſtatur:

IMP. CAESAR. DIVI. FIL. AVG
PONTIFEX. MAXIMVS
IMP. XII. COS. XI. TRIB. POT. XIV
AEGYPTO. IN. POTESTATEM
POPVLI
ROMANI. REDACT
SOLI. DONVM. DEDIT

Arcus in via Flaminia.

ARCVM, quem in via Flaminia vulgari appellatione Portugalliæ nominant, Domitiano paſſim attribuunt. At omnia eius monimenta decreto Senatus diruta fuerunt. Suetonius: *Senatus imagines eius coram detrahi, & ibidem ſolo affigi iuſſit, nouiſſime eradendos vbique titulos, abolendamque omnem memoriam decreuit*. Dion: *Fuere quoque*, inquit, *Arcus triumphales, quos ei plurimos fecerant diſturbati*. Idemque dixerat de Statuis eius aureis, & argenteis. Perleuis etiam eſt eius rei coniectura: *Argumento*, inquit Fuluius, *ſumpto ex verbis Suetonij, qui ſcribit Domitianum ſomniaſſe ſe à Minerua deſtitutum, & illam excedere Sacrario, vt ſimulacra eius rei ibi marmorea extant*. Atqui ſomnium illud paulo ante Domitiani mortem contigit: nec quiſquam perſuadeat, illum in Arcu inſigni victorijs, & trophæis referri ſibi voluiſſe infauſta prodigia. Deinde non eſt, cur velint, hunc illum eſſe Arcum, de quo Martialis.

Lib.68. ſiue Xiphilin. in Nerua.

Martial. lib. 8. Epig.65.

Stat ſacer, edomitis gentibus Arcus ouans.

Cum

Cum ille multo ante in reditu è Germania, & triumpho Domitiani fuerit erectus. Quo tempore nondum quidquam ſomniauerat Domitianus; vt nemo per ſomnium videret, quod in eius Arcu triumphali nunquam fuerat inſculptum. Eſt in noſtra Bibliotheca Collegij Romani Codex manuſcriptus, in eam ex Bibliotheca Mureti tranſlatus, Ioannis Marchanouæ ad Malateſtam Principem Cæſareum, in quo docet, ARCVM illum eſſe DRVSI Germanici priuigni Auguſti. Hic auctor, nonnulla de Antiquitatibus Vrbis rudi ſtylo eſt complexus, multoque copioſius inſcriptiones, quæ non modo in Vrbe, ſed etiam extra ſunt. Suam ille tueri ſententiam poteſt, quod Druſum, teſte Suetonio in Germania bellum gerentem ſpecies barbaræ mulieris humana amplior victorem tendere vltra ſermone Latino prohibuit. Id verò virtutis, victoriæquè monimentum in Arcu poſt eius mortem erecto, inſculptum eſt; non illud infauſtum ſomnium Domitiani. Quod ſi, eodem Suetonio auctore, Senatus inter alia plura, Druſo marmoreum Arcum cum trophæis via Appia decreuit; eumquè P. Victor numerat in Regione prima portæ Capenæ: ex quo infertur, hunc in via Flaminia Druſi Arcum non eſſe dicendum; reſpondere poteſt, hunc eſſe Arcum, quem Claudius Druſi filius poſt Caium Imperator patris memoriæ poſuit, non quem Senatus ſtatim vita functo decreuit. Illum autem in numiſmatis Claudij expreſſum videmus formæ eius, qui mutilus ſupereſt, reſpondentem.

An. 1465. Arcus Druſi. In Claudio Cæſ. cap. 1. Eodem capite.

Structus eſt autem in campo, quia & in campo Martio Druſus ſepultus eſt. At nummi veteres Arcum Domitiani huic ſimilẽ referunt. Reſpondebit iterum, alium quempiam referri ex ijs, qui poſt eius mortem deiecti ſunt; non hunc, qui quoniam non eſt deiectus, Domitiani non eſt. Cæterum Arcus ille triumphalis Domitiani certam, puto, ſedem non habet. Fuiſſe verſus portam triumphalem colligi forſan poteſt ex epigrammate Martialis. nam vbi reducem & triumphaturum Domitianum Senatus Populuſquè ſalutauerat (ait poſtea).

Arcus Domitiani vbi eſſet. Epigr. 65. lib. 8.

Stat ſacer edomitis gentibus Arcus ouans.
Hic gemini currus numerant elephanta frequenter:
Sufficit immenſis aureus ipſe iugis.
Hæc eſt digna tuis Germanice porta triumphis,
Hos aditus Vrbem Martis habere decet.

Quamuis enim hæc poſtrema verba de Arcu ipſo Interpretes exponant, indicant tamen portam Vrbis propinquam; neque enim Arcu poſito in media Vrbe recte videretur dici:

Hos aditus Vrbem Martis habere decet.

Sed illo ad portam ſtructo, & porta, & aditus Vrbis illuſtratur. Præterea credibile eſt, ſalutantem plaudentemquè Senatum obuiam factum Domitiano

mitiano triumphaturo non longe à porta; vt aliquot ante annis Veſpaſiano, & Tito, quod de his affirmat Ioſephus, & alibi eſt dictum.

Validiſſimis perſtringit Donatus rationibus, hunc in via Flaminia Arcum Domitiani non eſſe: Druſo tamen Germanico, Auguſti priuigno fuiſſe erectum ab Imperatore Claudio, Druſi filio non aſſentior. Argumento ſunt figuræ inſculptæ protenſa barba; quem morem certum eſt emanaſſe ab Hadriano, qui (teſte Dione) barbam nutrire primus Romanorum Imperatorum cœpit. Ignotam verò antiquitatis latebraſſe aperit, in Arcus fronte, marmor inſculptum, quod vt oculis perlegi, rarum quiddam mihi intelligere contigit, nondum ab alijs animaduerſũ. Præfert marmor Iunioris Fauſtinæ Marci vxoris imaginem, atque eius Apotheoſeos monumentum: ipſa quippe in Cælum aſportatur à Diana Lucifera alata, vtraque manu facem gerente; eſtque eius caput velatum, vt moris fuit Imperatricibus iam Diuis; quemadmodum in eius conſecrationis nummo à nobis deprompto ex rariſſimo quem in ſuo adſeruat Theſauro Illuſtriſs. D. Camillus Maximus Patriarcha Hieroſolymitanus.

Flammans quoque pyra viſitur in marmore, inſidenſque figura palliata, & ſeminudus hui procumbens Genius. Hinc error patet Fuluij aſſerentis expreſſum eſſe Domitiani ſomnium à Minerua deſtituti, aliorumque opinantium monumentum eſſe Victoriæ Druſi, de quibus ſatis Donatus: mulier enim illa, nec Minerua eſt, nec ſpecie barbara, ſed Fauſtina iam Diuaſque ſic ad aſtra fertus à Diana. In altero itẽ marmore expreſſus eſt Imperator ſtans (opinor) Marcus, quamuis exeſa nimis imago ſit vetuſtate, atque e ſuggeſtu alloquitur populum, adſtante palliato puero, qui ſiue alimento, ſiue tutelam Italiæ deſignat, vt in nummis. Hic ergo Arcus D. Marco, & D. Fauſtinæ extructus fuit à Commodo ipſorum filio ad Antonini Forum; vbi ille, & Columnam patris rebus geſtis, in Marcomannico bello, dicauerat inſignem. Hic opportunus erit recenſendi locus cum anno M D C X L I. ab Illuſtriſſimo, atque Excellentiſſimo Carboniani Principe, ex præclariſſima Columnenſium familia, inſtaurarentur Aedes, in platea quæ vulgò Sciarræ nuncupatur, non longè ab hoc Arcu in Flaminia, inter iaciendum Porte fundamenta, quædam in ruderibus, lateritia lapideaque veſtigia eruta fuiſſe: vnde Leonardo Auguſtino Eminentiſſimi, ac Reuerendiſſimi Principis Frãciſci Barberini Cardinalis Antiquario, aliquas inibi præclaras ſubeſſe antiquitatis reliquias, non temerè arbitrante, ad x x i i j. palmos, in eadem Flaminia, terra circum egeſta, antiquum pauimentum taxillatum detectum eſt, effoſſumque ingens marmoris fruſtum, cũ triumphalibus titulis Imperatoris Claudij. Effoſſæ inſuper ex Africano marmore ſtriatæ, ſed dirutæ columnæ ſimulque captiui truncus, quæ omnia

Arcum

Arcum Imperatoris Claudij fuiſſe abundè teſtantur. Sed vt nihil remaneret dubij, aureus quoque nummus ipſius Claudij eſt adinuentus, qui exhibet ab vno latere Imperatoris caput cum litteris TI. CLAVD. CAESAR AVG. P. M. TR. P. VIII. IMP. XVI. ab altero verò Arcum ipſum, cum equeſtri Claudij Statua, inter trophæa, & litteris DE BRITANNIS. Inſcriptionis porrò fragmentum ſic genuinæ reſtituimus antiquitati.

TI. CLAVDIO. DRVSI. F. CAESARI
AVGVSTO. GERMANICO
PONTIFICI. MAXIMO. TRIB. POT. IX.
COS. V. IMPERATORI. XVI. P. P.
SENATVS. POPVLVSQVE. ROMANVS. QVOD
REGES. BRITANNIAE. PERDVELES. SINE
VLLA. IACTVRA. CELERITER. CAEPERIT
GENTESQVE. EXTREMARVM. ORCHADVM
PRIMVS. INDICIO. FACTO. R. IMPERIO. ADIECERIT

Fragmentum ipſum ad Barberinas Aedes in Quirinali aſportatum adſeruatur cum eodem Claudij nummo, in antiquitatum larario: Britanni verò captiui exeſus truncus, extat in ædibus ſupra laudati Illuſtriſſimi D. Camilli Maximi prope locum eiuſdem Claudij Arcus, in Flaminiam.

In eodem loco TEMPLVM FORTVNAE REDVCIS extructum eſt. Quanta pulchritudine idem eodem Epigrãmate declarat: Templum Fortunæ Reducis.

Hic vbi Fortunæ Reducis fulgentia latè
Templa nitent, fœlix area nuper erat.
Hic ſtetit Arctoi formoſus puluere belli
Purpureum fundens Cæſar ab ore iubar.
Hic lauro redimita comas, & candida cultu
Roma ſalutauit voce, manuque ducem.

Claudian. *Aurea Fortunæ Reduci ſi Templa priores*
Ob reditum vouere Ducum: non dignius vnquam
Hæc Dea pro meritis amplas ſibi poſceret ædes: De VI. Conſul. Honorij.

Frequens in numiſmatis Cæſarum, Imago Fortunæ Reducis.

Templum vero etſi vbi fuerit, affirmari certo non queat, aliqua tamen eius veſtigia præbet Martialis in Epigrammate, & quæ de proximo Arcu diximus confirmant. Fuit enim extructum, vbi erat area, ideſt ſolum vacans,& antea carens ſtructura; quod præſertim in Campum Martium quadrat. Deinde ibi à Senatu, & populo laureato ſalutatus eſt triumphum initurus Domitianus, quod videlicet Principi non longe à porta Triumphali ſolemniter præſtari ſolebat. Templum igitur vel in finibus Campi Martij, aut in altero Campo Vrbi propinquiore (neque enim incluſus adhuc intra mœnia fuerat) ſtatuendũ videtur. Quod ſi apud Sextum Rufum in Regione ſexta Altæ ſemitæ legimus, *Templum Fortunæ Reducis*; primo id apud P. Victorem non habemus; deinde putandum eſt in Vrbe plura eius fuiſſe Templa, idque poſteriori tempore ædificatum. Errant autem, qui conſtituto Arcu Domitiani in via Flaminia, ibi & Templum Flauiæ gentis conſtituunt, cum vt diximus ad Malum Punicum fuerit in Quirinali, vbi natus Domitianus, & poſtea humatus eſt.

Eiuſdem Domitiani, nec auctori futuram ſuperſtitem NAVMACHIAM quod erat ædificium pro naualibus pugnis, collocant in Cãpo Martio ad Cœnobium Monialium Sancti Syluestri. Suetonius: Fecit

In vita cap. 5. *& Stadium, & Odæum, & Naumachiam: è cuius poſtea lapide Maximus Circus deuſtis vtrinque lateribus extructus eſt*. De hac, an potius de

Li. 4. ſylu. ad Marc. Naumachia Augusti in Transtiberina Regione loquutus eſt Statius.

Continuò dextras flaui pete Tibridis oras,
Lydia qua penitus ſtagnum nauale coercet
Ripa ſuburbaniſque vadum prætexitur hortis.

Martial. *Hanc norint vnam ſecula Naumachiam.*

Niſi de Titi ſpectaculo in aquis edito ſermo ſit.

Prope autem STADIVM fortaſſe idem extruxit, in quo præter

In vita Domit. cap. 4. curſum certamine gymnico, exercebantur pugiles. Suetonius. *In Stadio, curſu etiam Virginis certamini præſedit*. ODAEVM vero, ædificium ad Muſicos concentus, vbi poſuerit, non conſtat. De eo idem Suetonius. Cæterum in eodem Campo prope Tiberim egeſta terra, factoque

Dion. l. 43. lacu dati ſunt Nauales ludi. Dion de Cæſare: *Prælium Nauale exhibuit effoſſo ad id loco in Campo Martio, eoquè aqua repleto, inductiſque*

Cap. 43. in vita. *nauibus*. De Augusto Suetonius. Dedit, *Nauale prælium circa Tiberim*

In vita cap. 4. *cauato ſolo, in quo nunc Cæſarum nemus eſt*; quod adiunctum erat Mauſoleo Auguſti. De Domitiano idem: *edidit Nauales pugnas pœne iuſtarum claſſium effoſſo, & circumducto iuxta Tiberim lacu*. Quod etiam, inducta in Amphiteatrum, & Circum aqua factum eſt. Demum in eodem Campo Martio TEMPLVM, & ARA MARTIS fuit, quod ſupra diximus.

At in Flaminio ædificia etiam plurima fuerunt: quædam prope Vrbis mœnia, alia remotiora; vt iudicari vix queat, vtrum ad hunc, an Martium Campum pertinerent. Prope Vrbem, & portam Carmentalem Templa Bellonæ, & Apollinis: tum Circum Flaminium, & alia illi adiũcta delubra, fuiſſe dictum eſt.

Paulo

Paulo longius diſtabat à mœnibus TEMPLVM MINERVAE, quod Pompeius conſtruxit, & in eo rerum ab ſe geſtarum inſigne monumentum poſuit. Pliniuſ: *Hos ergo honores Vrbi tribuit in delubro Mineruæ, quod ex Manubijs dicabat Cn. Pompeius Magnus Imp. bello XXX. annorum confecto † terris à Mæotis lacu ad rubrum mare ſubactis votum merito Mineruæ.* Hoc iuxta Aedem Virginis cognomento ſupra Mineruam fuit in ipſo Patrum Dominicanorũ Cœnobio vbi à Clemente Pont. Septimo huius nominis, cubicula illis, vt ait Fuluius, extructa ſunt. Et vero hanc potiſſimũ Templi ſedem Pompeio placuiſſe credibile eſt, quod non longe abeſſet ab eius Curia, & Porticu, & Theatro, quæ quaſi Minerua præſes cuſtodiret. Prope hanc ædem intra ambitum Romani Collegij alia MINERVAE AEDICVLA, nuper detecta eſt, altè ſub terra defoſſa, & in eius abſide Statua Mineruæ è baſi delapſa, & capite pedibuſque diminuta. Ea dextero cubito nitebatur in truncum angue ingentibus ſpiris circumuoluto. Veſtem tenuiſſimam anguiculi pro ligulis humero alligabant. ſub collum ante pectus inſerta bulla, Meduſæ vultu, & crinalibus notata ſerpentibus. Quæ nunc refecta, & reſtituta in Hortis Ludouiſianis aſpicitur.

Templum Mineruæ. Plin. lib. 7. cap. 26. Fulu. lib. 4. Alia Aedes Mineruæ.

Alterum MINERVAE Templum ædificauit Auguſtus. De quo ſic Dion: *Deinde Mineruæ Templum quod Chalcidicum vocatur, ἀθηναῖον καὶ τὸ χαλκιδικὸν ὀνομασμένον perfecit,* (de quo ſupra) *& Curiam Iuliã in honorem patris ſui factam dedicauit.*

Alia eiuſdem. Dion. l. 61.

PANTHEON tertio Conſulatu extructum *Ioui Vltori ab Agrippa factum,* vt ait Plinius, hodiequè miraculo eſt. De eo ſic Dion: *Pantheum quoque perfecit Agrippa. id ſic dicitur fortaſſis quod in ſimulacris Martis, & Veneris, multas Deum imagines acciperet. Vt vero mihi videtur, inde id nominis habet, quod forma conuexa faſtigiatum Cœli ſimilitudinem oſtenderet. Voluit Agrippa in eo Auguſti quoque ſtatuam collocare. Neutrum autem eo accipiente in Pantheo ipſo Cæſaris ſuperioris ſtatuam: ſuam, & Auguſti in veſtibulo poſuit.* Ammianus: *Pantheon velut regionem teretem ſpecioſa celſitudine fornicatam.* Hoc Templum quia in ſummo patens Solem ac pluuiam excipit imperiti quidam tholo ſuperſtructo tectum & opertum fuiſſe arbitrantur. Cæterum id non alia ratione factum perfectumque eſt à conditore. Hoc enim videtur eſſe ex eo Templorum genere, quæ hypæthra, ideſt ſubdiualia dicuntur à Vitruuio: *Quæ,* inquit, *habent interiore parte columnas in altitudine duplices remotas à parietibus ad circuitionem, vt Porticus periſtyliorum: Medium autem ſub diuo eſt, ſine tecto: adituſque valuarum ex vtraque parte in pronao, & poſtico. Huius autem exemplar Romæ non eſt, ſed Athenis Octaſtylos in Templo Iouis Olympij.* Hæc Vitruuius. At Philander in Commentarijs: *Pantheon vero,* inquit, *Templum hodie D. Mariæ olim Ioui Vltori, ſiue, vt alij volunt Matri Deum, & tandem Marti, ac Veneri quamuis ſolo foramine ſuperne lumen admittat, Vitruuius hypætrum non dixerit.* Ego tamen à Vitruuio numerari etiam inter hypæthra dicerem. Quamuis enim interiore parte non habeat inſtar Porticus, quadratum & ſubdiua-

Plin. li. 36. cap. 15. Dion. l. 53. Lib. 16. Vitr. lib. 3. cap. 1. Eodem capite. Pantheon Templum hypætrũ.

diuale periſtylum, & in poſtico valuas (qua forma negat Pantheon eſſe hypætrum) tamen quia ſupernè non tegitur, & verè ſub dio eſt, non video cur Agrippa Iouis Olimpici Aedem imitatus, quamuis diuerſa forma, noluerit etiam Romæ ædem hypætram Ioui conſtituere. Alia Templa, de quibus ibi Philander, nudo ne, an tecto foramine lumen acciperent, non conſtat. Aliqua certe religio antiquis fuit, ne aliqua parte, Tēplorum tecta continuarent. Quemadmodum cernere erat intermiſſum Templi Capitolini tectum, vt ſub dio eſſet Terminus, & immobile ſaxum ſub Cœlo. Sæpe inſtauratam eſt: ab Adriano, qui *Pantheum*, vt ait Spartianus: ab Antonino Pio, qui *Templum Agrippæ*, vt Capitolinus: à Seuero, vt monet inſcriptio. Olim non modo tectum porticus, ſed tota Templi teſtudo tegulis ac tabulis æneis tegebatur. Eas à Conſtantino Græcorum Imperatore direptas, & in Siciliam cum alijs Vrbis ornamentis tranſlatas auctor eſt Anaſtaſius in vita S. Vitaliani Pontificis. Idem auctor eſt, Gregorium III. laminis æreis tectum, ſiue teſtudinem operuiſſe, quæque per circuitum diſſipata fuerant, inſtauraſſe. In eius porticu æreæ tabulæ fuerunt craſſitudine quadrantis, ita commiſſæ, vt in faſtigium ab epiſtilijs elatæ, vnam verò supernè expanſam duæ in extrema ora vtrinque ſuppoſitæ, alterique tranſuerſim coniunctæ fixæque trabalibus clauis, tigillorum, tectique oneri recipiendo firmarent. Hæ iam nouo muneri ſubierunt. Vrbanus enim VIII. cum ſingularis operis æneam molem conderet, Petri, & Pauli Eccleſiæ Principum Sepulcro impoſitam in Vaticana Baſilica, vetuſto metallo nobilitari voluit. Bombardæ præterea, & bellica tormenta complura ex eo fuſa ſunt ac delata in Aeliàm Molem. Eorum vnum factum è clauis, qui tabulas æreas nectebant, id duobus in tubo machinæ expreſſis, ac titulo præfert:

Pantheon inſtauratum.

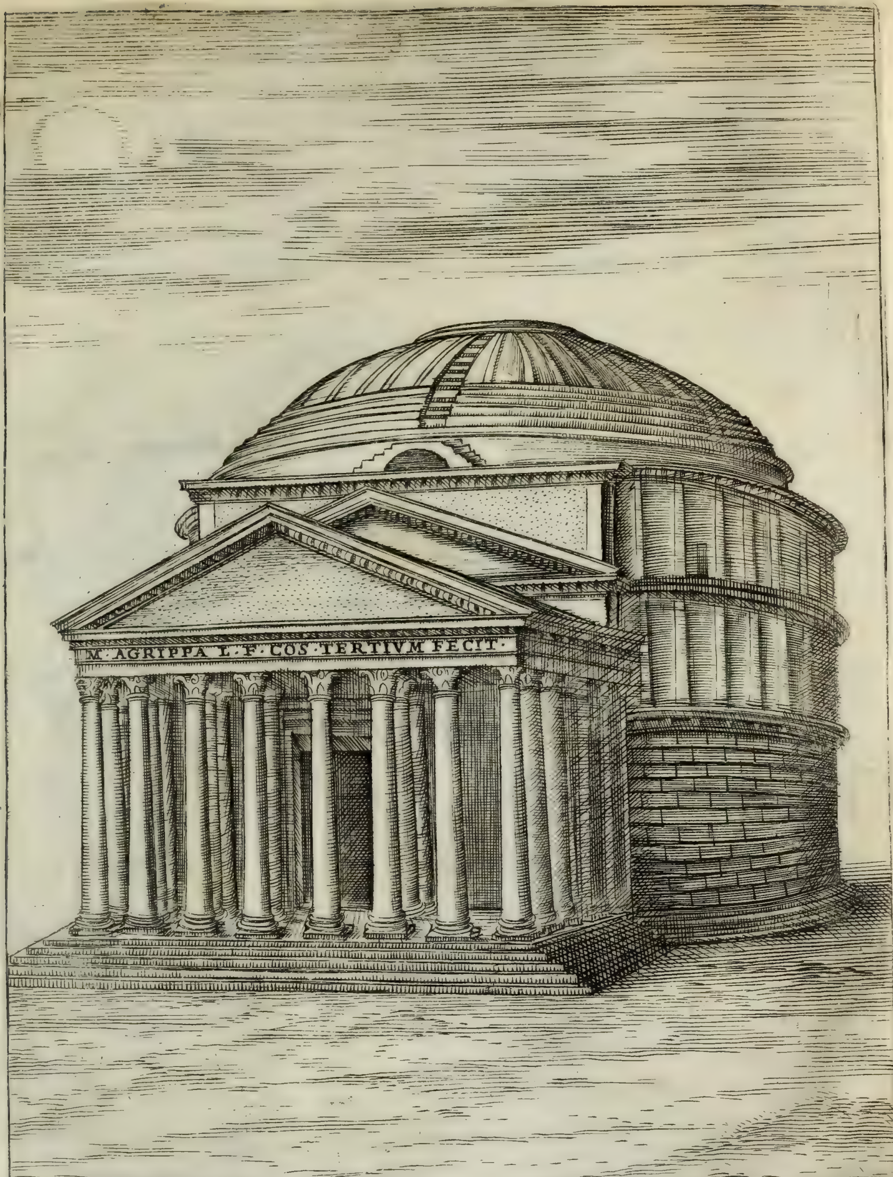
In porticu Panthei æreæ tabulæ tectum ſuſtinebat.

EX CLAVIS TRABALIBVS PORTICVS AGRIPPÆ.

Reliqua, Templi portæ appoſito titulo declarantur:

VRBANVS. VIII. PONT. MAX.
VETVSTAS. AHENEI. LACVNARIS
RELIQVIAS
IN. VATICANAS. COLVMNAS. ET
BELLICA. TORMENTA. CONFLAVIT
VT. DECORA. INVTILIA
ET. IPSI. PROPE. FAMAE. IGNOTA
FIERENT
IN. VATICANO. TEMPLO
APOSTOLICI. SEPVLCHRI. ORNAMENTA
IN. HADRIANA. ARCE
INSTRVMENTA. PVBLICAE. SECVRITATIS
ANNO. DOMINI. MDCXXXII. PONTIF. IX.

Reſe-

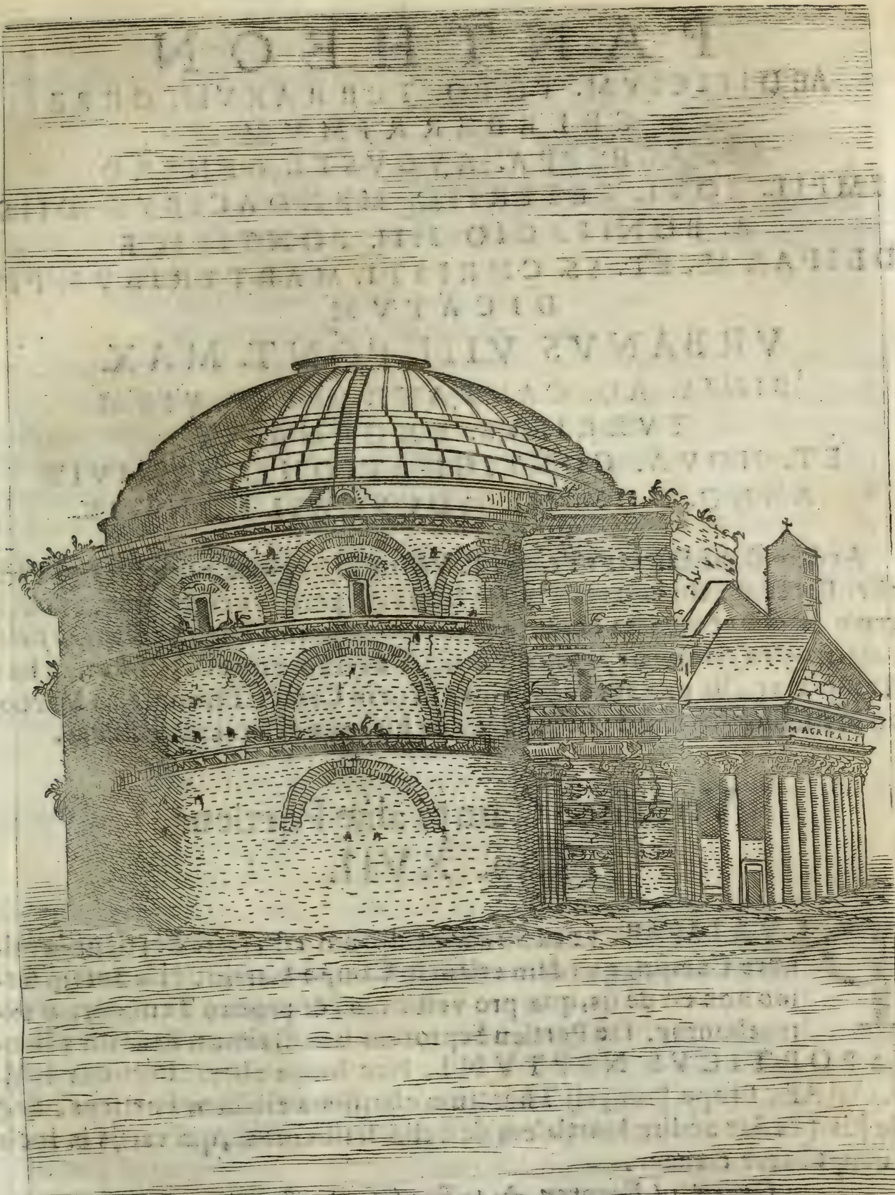
PANTHEON AGRIPPE

In fronte ſequentes duo leguntur Tituli: Prior literis pedalibus

M. AGRIPPA. L. F. COS. TERTIVM FECIT.

Alter paulò inferius, literis digitalibus.

IMP.CAES. L.SEPTIMIVS. SEVERVS.PIVS.PERTINAX. ARABIC. ADIABENIC. PARTHIC.MAX.PONT.MAX. TRIB. POT. XI. COS.III. P.P.PROCOS.ET. IMP. CAES.M.AVRELIVS.ANTONINVS.PIVS.FELIX. AVG. TRIB. POTEST. V.COS PROCOS.PANTHEVM.VETVSTATE.CORRVPTVM.CVM.OMNI.CVLTV.RESTITVERVNT.

PANTHEI VESTIGIA

Reſecit idem tectum, craſſiſque trabibus compegit. In angulo porticus columnæ capitulum, quod vetuſtas exederat reſtituit, impoſito cum parte faſtigij marmoreo epiſtilio. Geminas turres ad ſtatos æreis Campani ſonitus edendos ſuper tecti culmen erexit, atque eximum vetuſto Templo decorem adiecit, Hæc in altero portæ titulo ſic leguntur: Tectum Panthei refectum.

PANTHEON
AEDIFICIVM. TOTO. TERRARVM. ORBE
CELEBERRIMVM
AB. AGRIPPA. AVGVSTI. GENERO
IMPIE. IOVI. CETERISQ. MENDACIBVS. DIIS
A. BONIFACIO IIII. PONTIFICE
DEIPARAE. ET. SS. CHRISTI. MARTYRIBVS. PIE
DICATVM
VRBANVS VIII. PONT. MAX.
BINIS. AD. CAMPANI. AERIS. VSVM
TVRRIBVS. EXORNAVIT
ET. NOVA. CONTIGNATIONE. MVNIVIT
ANNO. DOMINI. MDCXXXII. PONT. IX.

Aedes Boni Euētus. Lib.34.c.8

Aedem Boni Euentus de qua P. Victor in Regione nona à tergo Panthei ſtatuunt, vbi veteres è rubro laterculo parietes cernuntur. Simulacrum Boni Euentus ita conformarunt, quod ſcribit Plinius: *dextera pateram, ſiniſtra ſpicam, ac papauer tenens*. Cæterum non clare cōſtat, an hæc Templa, vt alia priuata ac publica, eſſent in Campo Flaminio, an Martio, an in finibus vtriuſque: ſicut aliqua ex his, quæ referentur ædificia.

Vtriuſque Campi aliæ Porticus. Cap. XVII.

Porticus ad amœnitatem. Lib.2.Epigr.14.

PLVRIMAE, vt ex Strabone dictum eſt, fuere Porticus in minore Campo, quædam etiam in Campo Martio. Hic autem ſermo non eſt de ijs, quæ pro veſtibulo, & pronao Templorum extruebantur. De Porticu Septorum iam diximus. Erat illi adiuncta PORTICVS NEPTVNI. Nec longe aberat Porticus EVROPAE. Prope Pompeij Theatrum clariſſima eiuſdem Porticus. Sed de his præſtat audire Martialem de Selio ſcribentem, qui varijs in locis aucupabatur cœnam.

Currit ad Europen, & te Pauline, tuoſque
Laudat Achilleos ſed ſine fine pedes.
Si nihil Europe fecit, tum Septa petuntur,
Si quid Phyllirides præſtet, & Aeſonides,
Hinc quoque deceptus Memphytica Templa frequentat,
Aſſidet & cathedris mœſta iuuenca tuis.
Inde petit centum pendentia tecta columnis,
Illinc Pompeij dona nemuſque duplex.

Ibant

Ibant igitur Selius ad Europam, ſeu PORTICVM EVROPAE, in qua ſi neminem cœnæ datorem inueniſſet, pergebat ad Septa, Septorum videlicet Porticum, porticui Europæ propinquam, quare non longe aberat à fonte Aquæ Virginis, nunc Triuij. Martialis. Porticus Europæ. Lib. 7. Ep. 31.

Sed curris niueas tantum prope Virginis vndas,
Aut vbi Sidonio Taurus amore calet.

Iuppiter enim in Taurum conuerſus, vti pictura referebat, videbatur ibi Europam ferre. Ex quo dicta eſt Porticus Europæ. indicant illa verba Martialis:

Currit ad Europen, & te Pauline, tuoſque
Laudat Achilleos, ſed ſine fine pedes.

In Campo enim vt dixi, curſu, equo, armis, palæſtra Iuuenes exercebantur. Eius auctorem Auguſtum quidam referunt, ab eoque lithoſtroto, alijſque ornamentis inſtructam docent ex Velleio Paterculo. Sed ego nihil horum apud Velleium legi; tamen vel ad Auguſtum auctorem referenda eſt: vel fortaſſe ad ſororem Agrippæ Polam. De qua Dion; *Porticus in Campo, quam eius ſoror Pola, quæ etiam curſus ordinauit, parabat, abſoluta nondum erat.* Niſi hæc propria illius ab omnibus alijs ſecernenda eſt. Fuit Europæ Porticus amœniſſima, Septa vndique virente buxo. Martialis. Quis auctor porticus. Citat. Epig. lib. 2.

Lotus ad Europes tepidæ buxeta recurrit,
Siquis ibi ſerum carpat amicus iter.

Et celebratam fuiſſe frequentia inambulantium Ciuium idem oſtendit;

Turbam non habet otioſiorem Lib. 11. Ep. 1.
Pompeius, vel Agenoris puella.

Et alibi: *In delicatæ ſole rurſus Europæ* Lib. 3. Ep. 20.
Inter tepentes poſt meridiem buxos
Sedet, ambulatue liber acribus curis?

Ex quo conijcitur, hanc porticum ad Occidentem Solem ſpectaſſe. Et quia inter eam, & fontem Aquæ Virginis intercedebat Septorum Porticus, credibile eſt hanc fuiſſe ſub ipſo Monte Pincio, nunc Trinitatis. hæc enim pars Vrbis vergit ad Occaſum.

Septis propinquior fuit alia Porticus nomine ARGONAVTARVM. Hanc, propter propinquitatem, videtur Martialis Septis ipſis includere. Porticus Argonautarum. Epigr. cit. lib. 2.

Si nihil Europæ fecit, tum Septa petuntur;
Si quid Phyllirides præſtet & Aeſonides.

Chiron, & Iaſon: ille filius Phylliræ, hic Aeſonis, Argonautæ pictura referebantur in Porticu, ex qua deſumptum nomen. Dion; *Agrippa*, inquit, *eodem tempore proprijs ſumptibus Vrbem exornauit, & Porticum Neptuni propter victorias nauales extruxit, & Argonautarum pictura decorauit.* Habuit Porticus adiunctum NEPTVNI TEMPLVM, quem ſummopere propter bellum mari feliciter geſtum colebat Agrippa; & ſuis nummis cuſis ex S. C. Neptunum appoſuit. Lib. 53.

Merito

Meritò autem Neptuni Aedes cum Argonautarum Porticu iungebatur.
hi enim primò maria, quibus ille præſidet, tranſmiſerunt. Ad amœnita-
tem Porticus adſitum eſt illi Lauretum. Hinc opacæ, amœnæ, iucundæ-
Lib.3. Ep. 20. què in ea Ciuium inambulationes. Martialis.

An ſpatia carpit lentus Argonautarum?

Lib. 11. Ep. 1. Et alibi: *Turbam non habet otioſiorem*
Pompeius, vel Agenoris puella,
Vel primæ Dominus leuis Carinæ.

Lib. 1. Ep. 109. Eas lauros ſpectaſſe è ſua domo teſtatur Martialis.

At mea Vipſanas ſpectant cœnacula lauros.

Vipſanæ enim laurus, vt & Vipſania Porticus à Vipſanio, poſteà Marco
Tac. lib. 1. Hiſtor. Agrippa conditore. Tacitus: *Miſsus & Celſus Marius ad electos Illyrici*
exercitus Vipſania in porticu tendentes. Martialis:

Lib. 4. Ep. 16. *Qua vicina fluit Vipſanis porta columnis,*
Et madet aſſiduo lubricus imbre lapis.

Quibus verſibus puto indicari vicinum fontem Aquæ Virginis, quæ è du-
ctu arcuato, tum patenti tanquam porta è marmore ſtructa effundeba-
tur. Nam Interpretes aut mira, aut nihil dicunt; vt aliquis neſcio quo
ſaltu refugiat ad portam Capenam, duobus circiter milliaribus diſtan-
tem, aſſiduus quidem imber, & ſereno cœlo fieri non poterat, niſi ex aqua
ductili, hæc autem cum pleno è fontis ore non tota efflueret, etiam ex
alto ſiphonibus diuiſa, defluebat, depluebatque multiplici ſtillicidio.
Quod cum hiberno frigore congelaſſet, pendens ſtiria decidit

Mart. eod. Epig. *In iugulum pueri, qui proxima Templa ſubibat:*

An Aedem Neptuni intelligit, aquarum præſidis: ideoque propinquam
fontis aquis pluuialibus? Hæc à me probabiliter prolata ſunt: Cæterum
conſtantiùs refragari audeo auctoribus, qui aiunt Lauretum, quo ex cœ-
naculo domus ſpectabat Martialis, non Porticui Vipſaniæ Argonauta-
rum, ſed Panthei Agrippæ adſitam fuiſſe. Domus enim Martialis Hor-
torum inter Collem, & Quirinalem poſita (qui locus vt dixi ad caput do-
morum dicitur) proſpectum habuit in vicinam Porticum Argonautarum,
ad fontem Aquæ Virginis, & Porticus Lauretum: in Porticum autem
Panthei non item, tanto interuallo ſeiunctam, & interpoſitis ædificijs ab
aſpe-

aſpectu ſubmotam. Neque ibi fuiſſe lauros quiſquam veterum ſcripſit. Quæ ſitum domus Martialis, vti ſupra diximus, confirmant. Cap.15.

Templum ISIDIS percelebre propinquum Porticui Vipſaniæ fuit: Iuu.Sat.6.
Et Iuuenalis prope Septa conſtituit, vt alibi diximus, *In Aede* Porticus
Iſidis, antiquo quæ proxima ſurgit Ouili. Pompeij.

Ab hoc Templo ad HECATONSTYLON, vt Selius ille, tranſimus, quæ Porticus, vt nomen ſonat, centum columnarum erat.

Inde petit centum pendentia tecta columnis. Epigr. cit. lib. 2.

Hæc eſt POMPEIA PORTICVS magnis antiquorum laudibus celebrata: atque vt buxo Porticus Europæ, lauro Vipſania, vite Liuia, vt ſupra diximus: hæc platanis cingebatur. Propertius: Prop. li.2. Eleg.32.

Scilicet vmbroſis ſordet Pompeia columnis
Porticus aulæis nobilis Attalicis.
Et creber pariter platanis ſurgentibus ordo,
Flumina ſopito quæque Marone cadunt.

At Mart. *Proxima centenis oſtenditur Vrſa columnis,* Lib.3. Ep.
Exornant ficta quà Platanona feræ. 19.

Et vero platanus procera arbor, & folijs, ramiſque diffuſa opacare poterat non modo ſpatia Porticuum, ſed ipſarum etiam præcelſas columnas, vt loquitur Propertius. Centenaria igitur Porticus eſt Pompeiana. Idque confirmat propinquitas Theatri Pompeiani. Quare cum arſiſſet Theatrum ſub Philippo, Porticus quoque igne correpta, & conſumpta eſt. Euſebius in Chronico: *Theatrum Pompei incenſum, & Hecatonſtylon.* Scio quid alij ſcripſerint de Hecatonſtylo; ſed ille perſuadeat, qui ſolidius probat. Cæterum propter platanetum mira in Porticu opacitas, & inumbratio; tum Ciuium inibi ſpatiantium multitudo. Ouidius. Lib. 1. de Arte.

Tu modo Pompeia lentus ſpatiare ſub vmbra,
Cum Sol Herculei terga Leonis adit.

Et alibi. *At licet, & prodeſt Pompeias ire per vmbras,*
Virginis ętbereis cum caput ardet equis.

Martial. *Sic veterem ingrati Pompeij quærimus vmbram.* Lib.5. Ep. 10.
Propert. *Tu neque Pompeia ſpatiabere cultus in vmbra.* Lib. 4. Eleg. 9.

Augebat in æſtate frigus, & loci pulchritudinem fontis ſtructura, & aquarum copia, de qua Propertius.

Flumina ſopito quęque Marone cadunt.
Et leuiter lymphis tota crepitantibus Vrbe,
Cum ſubito Triton ore recondit aquam.

Opinor, inquit, *Turnebus in Aquæ ductu, quà ſaliebat aqua, fuiſſe ſtatuam Maronis, ſiue ille Poeta fuerit, ſiue a Maro Homericus, eo habitu poſitam, vt ſuſurro eius aquæ, ſopitus videretur. Credibilius omnino tamen eſt, in Aquæ ductu ſtatuam fuiſſe priſci illius Maronis Optimi Vinitoris, Comitis expeditionum Oſiridis: quem ætate prouectũ, vt Diodorus ſcribit, in Thracia reliquerit, Marone æque conditorem monumenta antiqua produnt: atque argumentum non inelegans inſcitumque fuerit, vitigeni potus optimum cultorem, pœneque inuentorem pro vino hominibus aquas miniſtraſſe. Cũ* Turn. lib. 7.cap. 26. a Qui dedit vinum Vlyſſi. Lib.1.

autem

aut em quadam in Vrbis parte Triton magnam aquæ copiam ore profundens epiſtomijs verſis aquam recondiderat, & fundere deſiiterat; illa mutato, flexoque curſu magno impetu crepitans ad Porticum Pompeij tendebat per tubos, quà ſopiti erat ſtatua Maronis, & tanta cadebat mole vt cum leuiter in reliqua Vrbe aqua ſuſurraret, illic flumen videretur iuſtum eſſe.

Statuæ ibidem. Hæc Turnebus. Et quia hæc opera perfecta ſunt à Pompeio, Virgilij Maronis ſtatua in fonte eſſe non potuit, ſed Maro alteruter è ſequentibus: vterque enim cum vinum præbuerit, ſignificabat recentem aquam veteri vino, ſalubritate, iucundoque hauſtu præferendam. De Tritone, etſi non diſplicet expoſitio, contraria tamen interpretatione diceremus: cum non alibi, ſed in ipſo fonte Pompeiæ Porticus fuiſſe, magnam vim aquæ, fluminis inſtar effundentem: quæ recondita, & intercepta, ad alios in Vrbe ſalientes fontes occultas per fiſtulas commearet. Decorem addebant

Lucus cũ ſimulacris ferarum. L.3.Ep.19 in luco poſita ferarum marmorea ſimulacra, de quibus Martialis citato Epigrammate. Parietes Porticus ornabantur picturis, & auro intextis periſtromatis. Tabulam Antiphili, quæ Cadmum, & Europam referret in Pompeia Porticu ſtatuit Plinius. Idem: *Polignoti*, inquit, *eſt tabula in Porticu Pompeij, in qua dubitatur, aſcendentem cum clypeo pinxerit, an deſcendentem*. Idem: *Pauſias autem fecit, & grandes tabulas, ſicut ſpectatam in Pompeij Porticibus boum immolationem*. Idem: *Alexander quoque in Pompeij Porticibus præcellens, & Calipſo ſedens* Niceæ Athenienſis. De veſtibus aureis Propertius:

Plin li. 35. cap. 10. Li.35.c.9. Li.35.c.11 Picturæ in eadem porticu, & aulæa.

Porticus aulæis nobilis Attalicis.

Lib. 2. de bell. ciuil. Ipſa denique vt à vicina mole Pompeiani Theatri ornabatur: ita viciſſim illi, ante frontem ſtructa ornamento erat. Appianus; *Brutus*, inquit, *ſummo mane in Porticu, quę ante Theatrũ ſita erat, exigentibus ab eo veluti Prætorius adminiſtrabat*. Quæ hactenus dicta ſunt de Hecatonſtylo Põmpeij, infringi videntur auctoritate Martialis, qui cũ dixiſſet de Selio:

Inde petit centumpendentia tecta columnis.

Subdit: *Illinc Pompeij dona, nemuſque duplex.*

ſeiungit igitur à priore fabricas Pompeij. Sed hoc quemadmodum non remouit à noſtra ſententia claros Interpretes, ita nobis negotium non faceſſit; loquitur enim ibi Martialis de alijs Pompeij fabricis, nempe Baſilica eiuſdem, & Theatro. Nemore autem duplici, duplices eius hortos ſignificari, de quibus alibi, non dubitem, quod Leuino Torrentio item placet.

PORTICVS PHILIPPI Circo Flaminio, & Capitolio propinquior fuit. Martius enim Philippus Auguſti vitricus vt ſupra dixi, Aedem Herculis Muſarum inſtaurauit, & prope ingentem nobilemque Porticum extruxit: non illam quidem tamquam Templi pronaum, ſed Ciuiũ commoditati, decorique Vrbis erectam. Sextus Victor Philippi Porticum poſuit in Regione IX. vt porticum Corinthiam Cn. Octauij. Quod certo argumento eſt, Philippi Porticum à Templo Herculis fuiſſe omnino ſeiunctam, contrà quàm aliqui ſentiant. Si enim Templi pronaum eſſet, non cenſeretur tanquam ædificium à Templo ſecretum, & proprio

Phi-

Philippi nomine; vt videre eſt in cæteris, Templis, quæ ſcilicet nulla mẽtione facta porticus, ſolum ipſa numerantur. Martialis:

Lib. 5. Ep. 50.

Vites cenſeo porticum Philippi;
Si te viderit Hercules, periſti.

Quo innuit ſtatuam Herculis in porticu collocatam. Hæc fortaſſe, eſt illa porticus, quam eo loci ſitam lineauit Sebaſtianus Serlius: productæque per amplo ſpatio à Foro nunc Iudæorum, vſque ad nouam Aedem S. Caroli ichnographiam, & ortographiam deſcripſit. Vulgus enim locum illum Caccabarium nuncupat, vt videatur ab Hercule Muſarum, qui prope aderat, deduci poſſe. Plinius: *Liberum Patrem Alexandrum puerum, Hippolytum tauro emiſſo expaueſcentem pictos ab Antiphilo fuiſſe in Philippi porticu* ſcribit. Idem: *pinxit Theodorus bellum Iliacũ pluribus tabulis, quod eſt Romæ in Philippi porticibus*. Idem: *Zeuſidis manu Romæ Helena eſt in Philippi porticibus*. De Porticu Cn. Octauij Corinthia diximus. Hæc cum multo amœniſſima dicatur à Velleio, quem tamen locum adſitum haberet, non legi.

Lib. 3. quę eſt de Roman. antiquit.

Plin. li. 35. cap. 10.

Supra l. 1. cap. 21.

PORTICVS OCTAVIA Theatro Marcelli adiuncta eſt non minus molitione, quam ornamentis inſignis non longè aberat à Campo Flaminio. Ab hac Aedem Magnæ Virginis cognomento in Porticu dictã autumant; ibi certè olim erat. Fuere autẽ ibi ante Auguſtum, (hic enim nomine Octauiæ ſororis porticum condidit, vt Suetonius refert) aliæ nobiles Porticus, quas Q. Metellus, qui Pſeudophilippum, & Achæos funerauit, extruxerat. Velleius: *Hic eſt Metellus Macedonicus, qui porticus, quæ fuere circumdatæ duabus ædibus ſine inſcriptione poſitis, quæ nunc Octauiæ porticibus ambiuntur, fecerat: quique hanc turmam ſtatuarum Equeſtrium, quæ frontem ędium ſpectant; hodieque maximum ornamentum eius loci, ex Macedonia detulit. cuius turmæ hanc cauſam referunt. Magnum Alexandrum impetraſſe à Liſippo ſingulari talium auctore operum, vt eorum Equitum, qui ex ipſius turma apud Granicum flumen ceciderant, expreſſa ſimilitudine figurarum, faceret ſtatuas, & ipſius quoque ijs interponeret.* Plinius: *Lyſippus Alexandrum, amicorumque eius imagines ſumma omnium ſimilitudine expreſſit. Has Metellus Macedonia ſubacta tranſtulit Romam.* Continebant hæ porticus alia ædificia, Templa *Iunonis*, & *Apollinis*, *Curiam*, *Scholas*, *Bibliothecam*. Plinius: *Nec Sauron, atque Bathracum obliterari conuenit, qui fecere Templa Octauiæ porticibus incluſa, natione & ipſi Lacones. Quidam & opibus prępotentes fuiſſe eos putant, ac ſua impenſa conſtruxiſſe, inſcriptionem ſperantes. qua negata, hoc tamen alio loco, & modo vſurpaſſe. Sunt certe etiamnum in Columnarum ſpiris inſculpta nominum eorum argumenta, rana, atque lacerta.* Marmorea ornamenta Octauiæ porticus expreſſit Ouidius his verſibus:

Porticus Octauia.

Sueton. in vita Aug. cap. 29.

Hiſt. lib. 1.

Iunonis fortaſſe, & Apollinis.

Plin. l. 34. cap. 8.

Alia ædificia in porticibus Octauiæ.

Lib. 1. de art. am.

Aut vbi muneribus nati ſua munera mater
Addidit externo marmore diues opus.

Erat enim prope Theatrum Marcelli filij Octauiæ. Plinius: *Corneliæ Gracchorum matri, quæ fuit Africani prioris filia, ſedens ſtatua poſita*

Plin. li. 34. cap. 6.

eſt

eſt ſoleiſquè ſine amento inſignis in Metelli publica porticu, quæ ſtatua nunc eſt in Octauiæ operibus. Idem: *Veneremquè Phidiæ eſſe Romæ in Octauiæ porticibus*. Idem: *Intra Octauiæ porticus, in Iunonis Aede Eſculapius, ac Diana*. Idem: *Cupido obiectus à Cicerone Verri ille, propter quem Theſpiæ viſebantur, nunc in Octauiæ Scholis poſitus*. Idem: *in Curia Octauiæ quęritur de Cupidine fulmen tenente, cuius munus ſit*. Idem ibidem: *Ad Octauiæ vero porticum Apollo Philiſci Rhodij in delubro ſuo. Item Latona, & Diana, & Muſæ nouem, & alter Apollo nudus. Eum qui citharam in eodem Templo tenet, Timarchides fecit. Intra Octauiæ vero porticus in Aede Iunonis ipſam Deam Dionyſius, & Polycles, aliam Venerem eodem loco Philippus. Cætera ſigna Praxiteles. Item Polycles, & Dionyſius Timarchidis filij Iouem, qui eſt in proxima Aede, fecerunt. Pana, & Olympum luctantes eodem loco Heliodorus, quod eſt alterum in tergis ſymplegma nobile, Venerem lauantem ſeſe, Dædalum ſtantē Polycharmus.*

Lib. 36. cap. 5.

Non minoris pretij picturæ fuerunt. Plinius: *Antiphilus Heſionam nobilem pinxit, & Alexandrum, ac Philippum cum Minerua, qui ſunt in Schola in Octauiæ porticibus*. Et: *Nobiliſſimas autem, quæ ſunt in porticibus, Octauiæ operibus*.

Plin. l. 35. cap. 10. & 11.

Bibliothecæ inter cæteros meminit Plutarchus: *In Marcelli honore, & memoriam Mater Octauia Bibliothecam dedicauit, Cæſar Theatrum, quod nomine Marcelli inſcripſit*. Dion autem: *Arſerunt*, inquit, *ſub Tito Octauiana ædificia, vna cum Libris*. Quæ poſtea, cum alijs, quæ arſerant, reſtituenda idem Imperator, eodem, ac Suetonio teſte, curauit.

Plutar. in vita Marcelli. Dion. l. 66.

Aliæ porticus numerantur, quarum incerta ſedes. Minucia. de ea Velleius: *Per eadem tempora clarus eius Minucij, qui porticus, quæ hodiequè celebres ſunt, molitus eſt, ex Scordiſcis triumphus fuit*.

Porticus Minucia. Vell. lib. 2.

PORTICVS, quæ SEVERI dicebatur, vbi fuerit, incertum eſt. De ea Spartianus. *Extat ſane Romæ Seueri Porticus, geſta eius exprimens, à filio, quantum plurimi docent, ſtructa*. Idem: *Reliquit & Porticum patris nomine, quæ geſta illius contineret, & triumphos, & bella*.

Porticus Seueri. In Seuero. In Antonino Caracalla.

De Porticu inchoata GORDIANI Iulius Capitolinus: *Inſtituerat Porticum in Campo Martio ſub Colle, pedum mille, ita vt ab altera parte, qua mille pedum porticus fieret; atque inter eas pariter, & ſpatium pedum quingentorum, cuius ſpatij hinc, atque inde viridaria eſſent lauro, myrto, & buxo frequentata: medium vero lithoſtrotum, breuibus columnis altrinſecus poſitis, & ſigillis per pedes mille, quod eſſet deambulatoriū; itaut in capite Baſilica eſſet pedum quingentorum*. Hæc ille. Præterea numerantur Porticus Traiani in Campo Martio: Conſtantini in Regione Viæ latæ, & aliæ, de quibus P. Victor, & Sextus Rufus.

Porticus Gordiani. In Gord. Iuniore.

Aqua Virgo, & aliæ Aquæ, & Aquæductus. Cap. XVIII.

PROPE porticum Septorum, & Argonautarum fons Aquæ Virginis, fuit. Veteres quidem Romani, auctore Frontino per annos CCCXLI. contenti fuere vſu Aquarum, quas aut ex Tiberi, aut è puteis, aut è fontibus hauriebant. Poſtea ſubterraneis cuniculis, aut opere arcuato magnam vim Aquarum induxere, non ad fontes modo, & publicos lacus, ſed etiam ad vſum Balnearum, & Naualium ludorum. Influebant autem ferè in Vrbem iuxta Portam Næuiã, Viminalem, Latinam, Ianiculenſem. Quanta verò eſſet horum operum, & molium magnitudo oſtendit Dionyſius: *Mihi ſanè*, inquit, *magnificentiſſima videntur, ex quibus maxime apparet amplitudo Romani Imperij, Aquæductus, Viæ ſtratæ, Cloacæ*. Eadem tria miratur Strabo. Caſſiodorus: *In formis autem Romanis vtrumque præcipuum eſt, vt fabrica ſit mirabilis, & Aquarum ſalubritas ſingularis. Quod enim illuc flumina quaſi conſtructis montibus, perducuntur, naturales credas alueos, ſoliditates ſaxorum; quando tantus impetus fluminis tot ſeculis firmiter potuit ſuſtineri.* Aquæductum quidem admirabilitatem augebat numerus, quod plurimi: longitudo, quod quidam ſexaginta amplius paſſuum millia producerentur: laxitas, cùm flumina (quod paſſim auctores) reciperent, ac redderent: ſubſtructio ſub terra, magnis effoſſis montibus: ſupra terram in imis vallibus arcuationes immanibus pilis fultæ elatæquè, vt alicubi altiſſimè CIX. pedes auctore Frontino, nempe noſtrates palmos CXLV. & trientem ſubleuarentur. Superſunt adhuc ingentia arcuatorum operũ veſtigia tum extra Vrbem, tum intra mœnia: Claudiæ per dorſum Cœlij Montis à Nerone in Palatium deriuatæ, & Martiæ. Vere de his, grauiterquè Plinius: *Nihil magis mirandum fuiſſe in toto Orbe terrarum.*

Dionyſ. lib.3.

Strabo l.5

Caſſ.lib 7. var. Ep.6.

At magnitudinem operum ſequebatur difficultas conſeruandi. *Nam aut vetuſtate*, ait Frontinus, *corrumpuntur, aut impotentia poſſeſſorum, aut vi tempeſtatum, aut culpa malefacti operis, quod ſæpius accidit in recentibus. Minus iniuriæ ſubiacent ſubterranea, nec gelicidijs, nec coloribus expoſita. Pilæ quoque ipſæ topho extructæ ſub tam magno onere labuntur.* Quæ hodie ſuperſunt coctili latere extrinſecus munitas cernimus. Idem ait, *Proximos ductus, id eſt, qui à ſexto milliario lapide quadrato cõſiſtunt, maxime cuſtodiendos, quoniam & ampliſſimi operis ſunt, & plures aquas ſinguli ſuſtinent.* Tutela ductuum antiquitus penes Cenſores, & Aediles erat. Primus M. Agrippa poſt Aedilitatem quam geſſit conſularis, operum ſuorum, & munerum veluti perpetuus curator fuit. Inde inſtituti Curatores Aquarum: & illis duæ ad inſtaurandum datæ familiæ, altera publica, quam Agrippa: altera Cæſaris, quam Claudius Cæſar cõſtituerat. Hæc erat hominum CCCCLX. illa CCXL. His ex Fiſco, atque Aerario commoda dabantur, diuiſis in Villicos, Caſtellarios, Curatores,

Front. l.2.

Idem loc. cit.

Curatores Aquarum.

tores, Silicarios, Tectores, alioſque opifices, & miſſis quo vocabat neceſſitas. *Miniſteria ita inſtituimus*, ait Frontinus, *vt pridie quid eſſet factura vtraque familia, dictaremus, & quid quaque die egiſſet, actis comprehenderetur.* Cura illa vetus admonet, quid recens ætas eiuſmodi operibus tribuere debeat. Plura a Caſſiodorus, b Marlianus, c Blōdus, d Lipſius legenti proment.

a l.7.Ep.6 b Lib.4.c. 10.2.edit. c Lib.2. d Lib.3. c.11. magn. Rom.

Duo nuperrima præterire non poſſum. Vnum eſt, in ſubterraneo ductu Aquæ Claudiæ nouas lapidū fodinas fuiſſe repertas. Intermiſſo enim aquarum curſu ſub altiſſimis montibus Aequicolarum; ſed nihilominus bibulæ terræ, quæ fornicis camera ſuſtinetur, collecto ſupernè humore in ſpecus deſudante, eoque arenæ admiſto, locique opacati frigoribus cōcreto, nouus lapis alabaſtrites ingenti maſſa formatus eſt, qui longitudinem formarum cum temporis diuturnitate compleuerit. Inſtitutis lapidicinis egeri iam, vectuſque in Vrbem, ac perpolitus collucere in aris cœpit. quamquam lapidarij aduertunt, ſcabrum lapidem leuiſſimam polituram non admittere, eam tamen, quæ Romanis in Templis tanto marmorum ſplendore fulgentibus, laudetur.

Vetus Aquæductus.

Alterum. ſub Collegij noſtri Romani ſolo veterem arcuatum Aquæductum ruinis obrutum ſepultumque, nuper fuiſſe inuentum, cùm frontis Templi Ignatiani fundamenta egererētur in finibus Campi olim Flaminij, & Martij; ſed multo cultiorem, pulchrioremquè quàm cæteri ex coctili latere conſpiciantur. Exteriori enim facie tabulis marmoreis veſtiebantur pilæ, antis ad latera Corinthiarum columnarum extantibus: ſed paulum reductis, itemque cruſtatis marmore paraſtatis. Exinde epiſtilia, Zophori, & Coronæ marmoreæ, ſtructumq; ſupra parietem marmora contegebant, & columnis è marmore ſtriatis ſtatuæ, vt reor, fuerant impoſitæ. Interiori parte, eaſdem pilas Tiburtini lapidis ſtructura ſolidabat, proſtantibus antis opere Dorico, & Epiſtilium Coronamque ſuſtinentibus. Supra, opus lateritium, qua condebatur Aquæductus altus circiter ſex: tres palmos latus. Arcus inter pilas marmorato obducti, & certis ſubinde ſpatijs quædam ampliora, minoribus interſtincta intercolumnia. Secundum eos arcus, cum inuentas cloacas foſſores repurgarent, partem ingentis fiſtulæ plumbeæ non longe à Pantheo Agrippæ repererunt, eratque fuſilibus litteris in ea inſcriptum, TEMPLO MATIDIAE. P. Victor in Regione nona habet, *Baſilica Macidij*, & Onuphrius idem repetens, addit, aliàs Matidij, aliàs Matidiæ. Sed, Matidiæ legendum eſt. Vel enim Baſilica idem eſt cum Templo nempe inauguratò condita: vel quod verius reor, & Baſilica Matidiæ nomine condita, & Templum illi dicatum fuit, poſtquam ab Adriano adſcripta eſt inter Diuas. Erat enim Matidia Marcianæ Traiani ſororis filia, Iuliæ Sabinæ, quæ nupſit Adriano, ſoror: cuius meminit Spartianus in Adriano:

Plumbus canalis.

In regionibus Vrbis.

Traia-

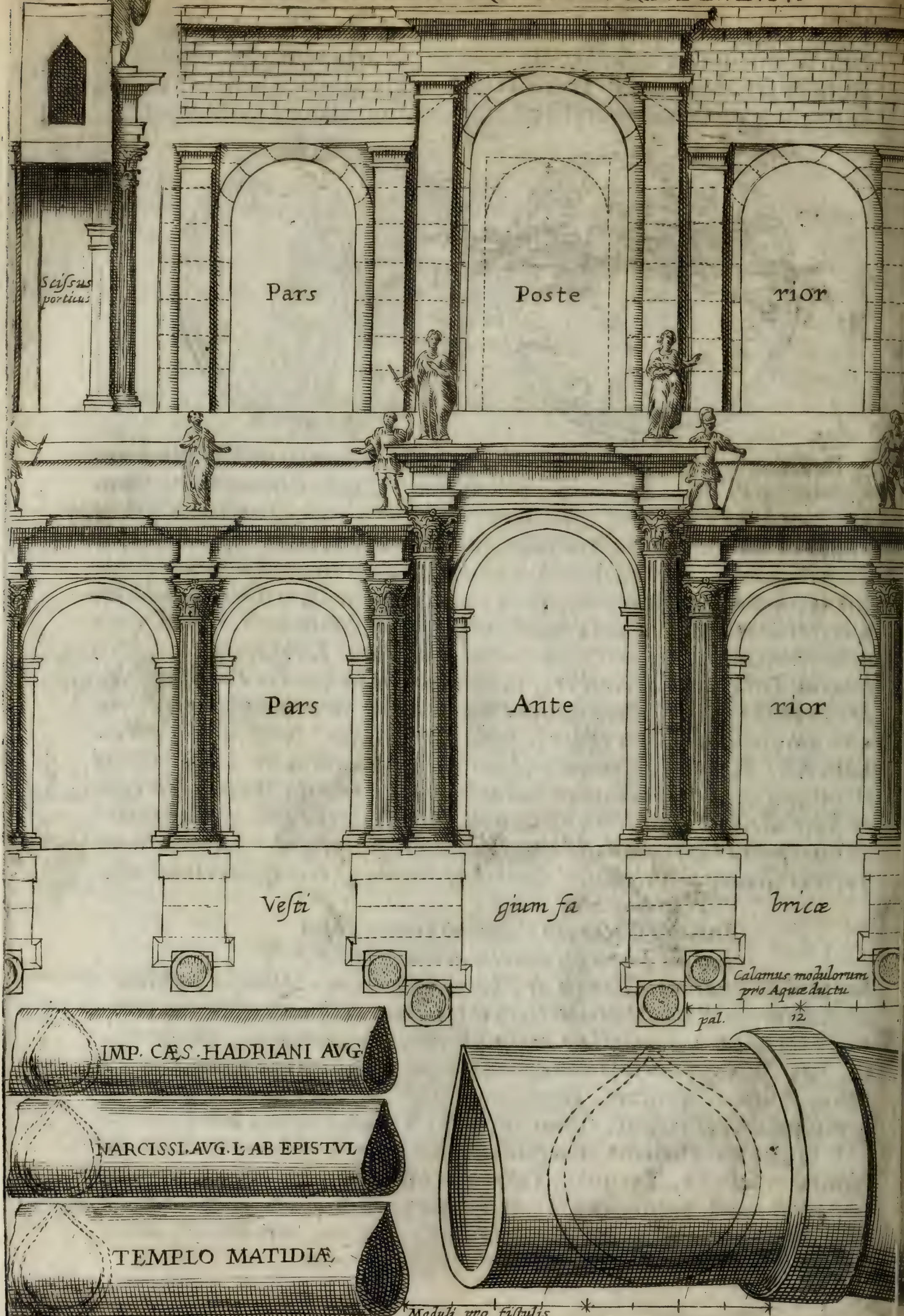
Traiani, inquit, *reliquias Attianus, Plotina, & Matidia referebant*. Extant, & numiſmata cuſa Matidiæ nomine. In argenteo legimus *Matidia Auguſta D. Marcianæ F.* Porro Templum Matidiæ non longe à Pantheo in Regione nona fuiſſe neceſſe eſt. illo enim mittebant Aquæductus.

In eiuſdem Templi fundamentis, quæ ſecundum latus Templi ducebantur, non exiguæ balnearum priuatarum reliquiæ inuentæ ſunt. Conuexæ ibi fornaculæ, vnde per fictiles canaliculos inuicē conſertos igneus vapor in varia etiam diuerſæ contignationis hypocauſta expirabat. modicæ ibidem cellulæ, ad ſtaturam hominis paulo amplius dimenſæ: cruſtis tectæ marmoreis maculoſis, & parijs: vermiculata ibidem, teſſelliſque verſicoloribus in folia floreſque picturata pauimenta. qualia vidimus etiam in Auentino, & memorantur à Plinio: *Lithoſtrota cœptauere* Lib. 36.
iam ſub Sylla paruulis certè cruſtis, extatque hodie quod in Fortunæ delu- cap. 25.
bro Præneſte fecit. Fiſtulæ quoque ibi plumbeæ in coni figuram fuſæ. in quarum vna, fuſili item opere legebatur Inſcriptio: NARCISSI AVG. LIB. AB EPISTVL. Nempe hic habitauerat Narciſſus ille Claudij Cæſa- In vita
ris libertus, de quo Suetonius: *Sed ante omnes ſuſpexit* Claudius *Narciſſū* Claudij
ab Epiſtolis, & Pallantem à rationibus. Plinius inter ditiſſimos numerat: cap. 28.
Multos poſtea cognouimus ſeruitute liberatos opulentiores, Craſſo, *pariter-* Lib. 33.
que tres Claudij principatu, Pallantem, Calliſtū, & Narciſſum. Iuuenalis: cap. 10. Iuu. Sat. 5.

Nec diuitiæ Narciſſi,
Indulſit Cæſar cui Claudius omnia, cuius
Paruit Imperijs, vxorem occidere iuſſus.

Suetonius: *Quærente Claudio de Fiſci exiguitate non abſurde eſt dictum:* Sueton. in
abundaturum ſi à duobus libertis in conſortium reciperetur. Dion: *Nar-* Claud. ca-
ciſſus hominum ea tempeſtate potentiſſimus, & qui amplius quatuor mil- pit. 28.
lies ſeſtertium poſſederit: id eſt, pluſquam centies centena millia, ſiue decem milliones aureorum. Idem conſulenti Claudio nuptias Agrippinæ neptis palam diſſuaſerat, eidem infenſus, & cum Auguſta poſtea iurgatus. Quare irata fœmina cum primum licuit per Imperium filij Neronis, hominem ſuſtulit, Tacitus: *Nec minus præparato Narciſſus Claudij li-* Tac. l. 13.
bertus, de cuius iurgijs aduerſus Agrippinam retuli, aſpera cuſtodia, & ne- Annal.
ceſſitate extrema ad mortem agitur, inuito principe, cuius abditis adhuc vitijs per auaritiam, & prodigentiam mire congruebat.

Sciſſus porticus
Pars Poste rior
Pars Ante rior
Veſti gium fa bricæ
Calamus modulorum pro Aquæductu
pal. 12
IMP. CÆS. HADRIANI AVG
NARCISSI. AVG. L. AB EPISTVL
TEMPLO MATIDIÆ
Moduli pro fiſtulis

Quoniam autem canalis ille plumbeus in latere ſiniſteriore Templi repertus eſt: in dextero immanis alia è plumbo fiſtula eſt inuenta, quinquaginta palmos ſub terra defoſſa, lato hiantiquè, qualis maiorum bombardarum extrinſecus ſolet eſſe, tubo: nec omni ex parte tereti, ac rotũdo: ſed paulum acuminato, vt latius quà fluebat in imo aqua ſpatiũ eſſet. Huius fiſtulæ quia longiſſime excurrebat, inuentus non eſt exitus: & quia nullius auctoris nomine notabatur, earundem Narciſſi Balnearum fortaſſe fuit; aquarum videlicet omnium receptaculum quæ è ſuperioribus tubis confluentes, humiliori latiorique alueo ducebantur ad Tiberim. Fiſtulæ plumbeæ Aquæductuum.

Alia quoque fiſtula hac poſteriore minor, illa Narciſſi latior eſt refoſſa in ipſis fabricæ Collegij fundamentis, cum hac Inſcriptione:

IMP. CAES. HADRIANI. ANTONINI. AVG. PII

SVB. CVR. PORCI. POTITI. PROC. ANN. SYMPO. F.

Hæc omnia in ære incidenda curauimus. Sed quoniam altior arcus fultus maioribus columnis minores hinc inde arcus diſtinguebat (incertum quam ob cauſã, & an certa per interualla alios æquales haberet) ibi aqua ductu inferiore fluens paulum aſcendebat: vel ſi eodẽ procedebat æquilibrio, arcui maiori aliquid aliud molitores ſubſtruxerant, vt fornicem aquæ inter parietes ſuſtineret. Vtrumque in poſtica parte ædificij punctis notatum eſt.

Iam quæ ſpectant ad corriuatas aquas, AQVAM VIRGINEM, de hac enim dicere cœperam, Agrippa deduxit. *Virgo ideo appellata*, ait Frontinus, *quod quærentibus aquam militibus puella virguncula quaſdã venas monſtrauit, quas ſecuti qui foderant, ingentem Aquæ modum inuenerunt. Aedicula fonti appoſita hanc Virginem pictura oſtendit.* Plinius aliam cauſam refert. *Idem*, inquit, *Agrippa, & Virginem adduxit ab octaui lapidis diuerticulo xj. millia paſſuum Præneſtina via. Iuxta eſt Herculaneus riuus, quem refugiens, Virginis nomen obtinuit.* Aliam Caſſiodorus lib. 7. Epiſt. 6. *Currit aqua Virgo ſub delectatione puriſſima: quæ ideo ſic appellata creditur, quòd nullis ſordibus polluatur.* Dion: *Aquam, quæ Virgo vocabatur, proprijs ſumptibus Agrippa adduxit, Auguſtamque nominauit. quod ita gratum fuit Auguſto, vt inopia aliquando vini exiſtente cum quæritaretur populus, ſatis prouiſum diceret eſſe ab Agrippa, ne quis eorum ſiti, periret.* Frontinus poſt tertium Conſulatum Agrippæ id factũ ſcribit C. Sentio Sp. Lucretio Coſſ. Anno Vrbis DCCXXXV. cum quo conſentit Dion: Plinius: *Agrippa*, inquit, *in Aedilitate ſua* (& fuiſſe Aedilem poſt Conſulatum idem eodem capite teſtatur) *adiecta Virgine Aqua, cæteris corriuatis, atque emendatis, lacus DCC. fecit, præterea ſalientes CV. Caſtella CXXX. complura etiam cultu magnifica: operibus ijs ſigna CCC. ærea, aut marmorea impoſuit, columnas ex marmore CCCC. eaque omnia annuo ſpatio.* Numerum fontium innumerabilẽ, quos alij faciendos curarunt, quiſque poteſt conijcere. *Pars vnius Iuliæ*, inquit Frontinus, *Caſtellis CCLII. Montis Eſquilini vſibus effundi-*

Plin. lib. 32. cap. 3.

Lib. 54.

Front. l. 2.

Dion. l. 54

Plin. l. 36. cap. 15.

Front. l. 1.

funditur. Porro fons Aquæ Virginis, eodem fere, vbi nunc eſt, loco fuit,
iuxta Septa, ſiue eorum Porticus, non longe à Colle Hortorum adiuncta
Aede Iuturnæ. Ouidius:

Te quoque lux eadem Turni ſoror æde recepit,
Hic vbi virginea campus obitur Aqua.

Arcus Virginis, ait Frontinus, *initium habent ſub Hortis Lucullianis,* hi
erant in Colle Hortorum, *finiuntur in Campo Martio ſecundum frontem*
Septorum. Ibi vero emergebant aquæ, vbi deſinebant arcus. Hos arcus
diſturbauit C. Cæſar, quia nimirum Amphitheatrum iuxta Septa inchoa-
uerat, Claudius reſtituit.

Deinde aliquot ſeculis intercœptam, & dilapſam Nicolaus V. tum
Sixtus IV. deinde Pius IV. acquiſitis etiam nouis fontibus reſtituerunt.
Plin. lib. Tactu præſtitiſſe olim Virginem, hauſtu Martiam tradit Plinius. Nunc
31. cap. 3. Virgo, Treuia nomine, Martia pridem intercœpta, tactu pariter hauſtu-
que præcellit: non ſolum publicis, ſed priuatis etiam Ciuium vſibus to-
tam per Vrbem diſtributa.

Aqua Iulia. IVLIAM idem Agrippa deduxit. Sed XIII. annis ante Virginem
anno Vrbis DCCXXI. ad milliarium ab Vrbe XII. via Latina:
acquiſitæque ab inuentore nomen Iuliæ eſt datum. hæc ductu quindecim
millium paſſuum prope portam Næuiam parte ſui effundebatur. Fronti-
Front. li. 1. nus: *Prius tamen pars Iuliæ ad Spem Veterem* (huius Aedes ad eam por-
tam fuit) *excepta Caſtellis CCLII. montis vſibus diffunditur*. altera
Dion. l. 48. pars effundebatur in Viminalem. Dion: *Eodem*, inquit, *tempore* (ſub
Triumuiratu) *Aquæ, quas Iulias nominarunt, IN VRBEM CA-*
NALIBVS DVCTAE SVNT.

Lib. 1. Huic *TEPVLA ab eodem Agrippa mixta eſt,* vt ait Frõtinus; Quæ
ante ex agro Tuſculano collecta, & in Vrbem perducta fuerat. Aliam
excluſit, quæ dicebatur Crabra; *ſeu quia vſum improbauerat; ſeu quia*
Tuſculanis poſſeſſoribus relinquendam credebat, vt idem Frontinus. In
Viminalem Tepula exibat cum Iulia, quamquam paulo inferiore libra.
Cenſores autem Cn. Seruilius Cepio, L. Caſſius Longinus, qui eam in
Vrbem perduxerant, in Capitolium ante adducendam curauerunt. *Eo-*
dem anno Agrippa ductus Appiæ, Anienis, Martiæ pœne dilapſos reſtituit,
Lib. 1. *& ſingulari cura cum compluribus ſalientibus aquis inſtruxit Vrbem:* Frõ-
Plin. l. 36. tinus. Eiuſdem *Appiæ*, vt ait Plinius, *Anienis, Tepulæ ductus reficere. Q.*
cap. 15. *Marcius iuſſus à Senatu, nouam à nomine ſuo appellatam cuniculis per*
montes actis intra Præturæ ſuæ tempus adduxit.

Hæc eſt Aqua MARTIA, eodem auctore, *inter reliqua Deum mu-*
Aqua Martia. *nere Vrbi tributa clariſſima aquarum omnium in toto Orbe, frigoris ſalu-*
Plin. l. 31. *britatiſque palma: pręconio Vrbis: ſtagnino colore pręuiridi, ſplendore &*
cap. 3. *rigore gratiſſima*. Quod poſtremum illi attribuit Frontinus. Statius:
Syluar. l. 1 *Marſaſque niues, & frigora ducens*
Martia. Et alibi eodem libro.
Teque per obliquum penitus quę laberis amnem
Martia! & audaci tranſcurris flumina plumbo.

Nam

Nam & flumina Aquæductus traijciebant, teſte Frontino. Hæc ad milliarium XXXIII. concepta in Pelignis nomine quodam Aufeia, ductu paſſuum LX. millium DCCX. & ſemis corriuata eſt. *Tranſit*, inquit Plinius, *Marſos, & Fucinum lacum Romam non dubie petens. Mox ſpecu merſa in Tiburtina ſe aperit IX. m. p fornicibus ſtructis perducta.* paulo aliter Frontinus: *Opere*, inquit, *ſupra terram paſſuum vij. millium CCCCXLIII.* Neque ille Anci Marcij mentionem fecit, qui teſte Plinio, primus eam auſpicatus eſt in Vrbem ducere. quod tamen vix perſuaſerit, cum eo Rege longè à ditione Romanorum tam ipſa, quàm regio, in qua oriebatur, Romanis eſſet ignota.

Martia vnde deducta quo eſfunderetur.

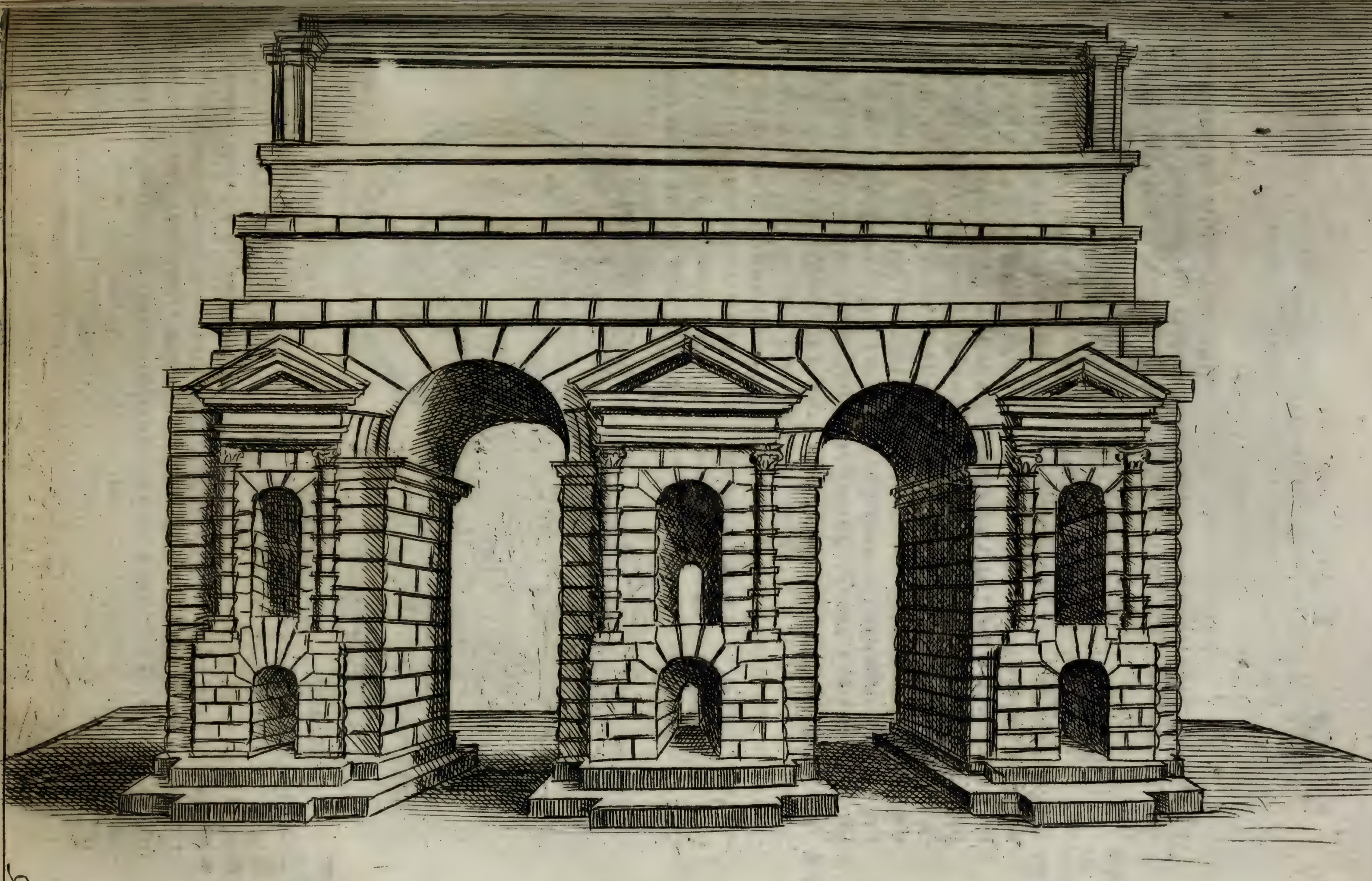

Emergebat autem cum Iulia, & Tepula ad Viminalem portam, quæ nūc, vt aliàs dixi, clauſa eſt. Et parte ſui poſt Hortos Pallantinos in Eſquilijs, teſte Frontino, mixta riuo Herculano deijciebat ſe per Cœlium. Perducta eſt etiam in Capitolium, & Auentinum, ſed poſtquam in Cœlium, & Auentinum deducta eſt à Nerone Claudia, excluſa ab his & Martia, & Iulia eſt. *Quo fiebat*, inquit Frontinus, *vt quoties defectio aliqua interueniſſet Aquæ Claudiæ, celeberrimi colles ſitirent.* Quare Traianus ampliore opere his collibus Martiam reddidit, & ſuas in Thermas induxit. Ideo & Traianam appellatam, non dubitant Fuluius, & Marlianus. Eodem Frontino auctore, *omni parte Vrbis lacus tam noui, quam veteres plerique binos ſalientes diuerſarum aquarum acceperunt; vt ſi caſus alterutrā impediſſet, altera ſufficiente non deſtitueretur vſus.* Ex quo apparet tam Cæſarum, & Curatorum prouidentia, quam in geminatis vbique fontibus aquarum vbertas. Deniquè cum aliæ aquis vitibus affligarentur. *Martia tota potui*, vt idem ait, *propter ſalubritatem ſeruiebat.* Eius ductus cum Auguſtus, ſiue Agrippa eius nomine, & Titus refeciſſent (Dion enim Agrippam: Inſcriptio portæ Eſquilinæ Auguſtum pronunciat) M. Antoninus iterum reſtituit, & nouum illi fontem Antonianum nomine adiecit. Aliam aquam eiuſdem bonitatis, ante adiecerat Auguſtus, quæ ab inuentore Auguſta dicta eſt.

Front. l. 2.

Martia ſeruiebat potui.

Lib. 49.

PORTA NÆVIA MAIOR COGNOMENTO IN FORMIS AQVAE CLAVDIAE

CLAVDIA bonitate MARTIAE proxima, & illa altior, à Caio Caligula inchoatis binis ductibus, à Claudio perfectis per millia paſſuum XLVI. auctore Frontino, ſubterraneo, & arcuato opere cum Aniene Nouo perducta eſt. *A lapide,* inquit Plinius, *quadrageſimo* (XXXVIII. iuxta Frontinum) *ad eam excelſitatem, vt in omnes Vrbis montes leuarentur, influxere Curtius, atque Cæruleus fontes.* Suetonius: *Claudiæ aquæ gelidos, & vberes fontes eorum alteri Cæruleo, alteri Curtio, & Albudino nomen eſt: ſimulque riuum Anienis nouo lapideo opere in Vrbem perduxit, diuiſitque in plurimos, & ornatiſſimos lacus.* Ductus Anienis efficiebat paſſuum LVIII. millia DCC. opere omnium altiſſimo, qua arcuatum attollebatur. Hic Romæ cum Claudia mixtus eam frequenter abactis ſecum ripis limo turbidus vitiabat; nec minus cæteras, in quarum ſpecus, quod altiſſime flueret, ab aquarijs inducebatur: donec Nerua Principe tam Anio, quam reliquæ inter ſe diſcretæ fluxerunt. Aqua Claudia. In vita Claudij cap. 20.

Dictus hic ANIO NOVVS ad VETERIS diſcrimen, quem M. Curius L. Papyrius Curſor Cenſores in Vrbem deducendũ curarunt, Ann. Vrb. CCCCLXXXIC. Effluebat ANIO VETVS in ſalinas, qui locus erat ad portam Trigeminam. alia ſui parte intra portã Eſquilinam per altiores Vrbis tractus diſtribuebatur. Poſtea verò, quòd turbulentus, & minus ſalubris eſſet, in hortorum rigationem, atque in ipſius Vrbis ſordidiora miniſteria deſtinatus eſt. Hi duo riui Anienis ex Aniene flumine in Vrbem corriuati. Sed vetus humilior, quia propiùs Vrbem, ſupra Tibur XX. milliario concipiebatur. At Claudia, quæ poſt Anienem, ſecundum tenebat altitudinis locum, poſt Hortos Pallantianos (Hi erant ad S. Euſebium in Colle Eſquilino) finitis arcubus, cum Aniene nouo fiſtulis per Vrbem diſtribuebatur. Sed ante, partem ſui ad portam nunc Maiorem transferebat in Cœlium. Nero enim extructis arcubus deduci voluit in Palatium. *Ij directi,* inquit Frontinus, *per Cœliũ Montem iuxta Templum D. Claudij terminantur.* Et: *Nero Imperator Claudiam opere arcuato aſſumpſit, exceptam vſque ad Templum D. Claudij perduxit, vt inde diſtribueretur.* Erant ibi Caſtella, per quæ partim læuorſum in Auentinum, partim in Palatinum dextrorſum diſtribuebatur. Porro Arcuum Neronianum magna pars adhuc viſitur, longo tractu interſecantium Cœlium Montem. Incipientes enim ab ea, quam dixi porta, ſecundum Hortos Card. Federici Cornelij per dorſum Cœlij procurrunt ad Baſilicam Lateranenſem: inde ad Aedem S. Stephani cognomento Rotundam, vbi dicitur olim fuiſſe Templum Claudij. *Hic modum,* Aquæ, *quem acceperunt,* ait Frontinus, *aut circa ipſum Montem Cœlium, aut in Palatium, Auentinumque, & in Tranſtyberinam Regionem demittunt.* Quare Arcus, qui inde conuerſi ad Templum SS. Ioannis, & Pauli deſcendunt in Vallem inter Cœlium, & Palatinum ſitam, in quem poſtremò Aquam deferebant, Neronianum nomen non habuerunt; vel antiquiores illo, vel recentiores. Arcus antẽ Neronianos L. Septimius Seuerus, & Antoninus filius reficiendos curarunt, quod notat vetus lapis, vt ait Marlianus, repertus ad Portam Næuiam; cum ante Aquædu- Anio nouus & vetus. Vbi Claudia effunderetur. Front. li. 1. Idem li. 2. Arcus Neroniani ad excipiendam aquã Claudiã.

ctus omnes Veſpaſianus, ac Titus reddita aqua reſtituiſſent. De Claudia in Auentinum perducta ſcripſit etiam Caſſiodorus lib.7. ep.6. *Claudiam per tantam faſtigij molem ſic ad Auentini caput eſſe perductam, vt cum ibi ex alto lapſu ceciderit, cacumen illud quaſi imam vallem irrigare videatur.*

ALSIETINAM prouidit Auguſtus, ideo & Auguſta dicta eſt. Hæc *omnibus humilior erat,* vt ait Frontinus, parum ſalubris: Naumachiæ, quam Auguſtus trans Tiberim fecit, Hortis ſubiacentibus, & vſibus priuatorum inſeruiens.

Herculaneus riuus Front.l.1. HERCVLANEVS RIVVS ſupra Anienem nouum conceptus ei poſtea iungebatur, gratiam ſplendoris amittens, cum eſſet natura puriſſimus. In Vrbe etiam Martiæ adiunctus Cœlium irrigabat.

Aqua Appia. APPIA à nobis vltimo dicitur, quæ primo eſt ab Appio Claudio, cui poſtea Cæco cognomen fuit, deducta, M. Valerio Maximo, P. Decio Murena Coſſ. Anno Vrbis CCCCXLII. Caſſiodorus: *His Conſulibus per Appium Claudium Cenſorem via facta, & aqua inducta eſt, quæ ipſius nomine nuncupatur.* Inter miliarium VI. & VIII. concepta, paſſuum amplius vndecim millibus deriuata effundebatur prope portam Capenam, & Trigeminam, ad Salinas, fluens vſque ad Campum Martium. Hæc poſt Alſietinam maxime humilis, & ſubterraneo labens riuo, quod teſte Frontino; *humiliore directura antiquiores perducerent, nondum explorata arte librandi, vel quia ſponte aquas celarent, ne hoſtis interciperet.* Sed tamen illis magnæ fuit laudi cepiſſe, quod deinde tantam aquarum copiam, & commoda in Ciuitatem inuexit.

Numerus Aquarum Romanarum. Hæ porro aquæ, quæ varijs temporibus fluxerunt Romanam in Vrbem ſunt: Appia: Anio Vetus, & Nouus: Martia, cui addita eſt Auguſta ab Auguſto vſque ad caput Martiæ deducta, & fons Antonianus: Alſietina: Tepula, cui poſtea mixta eſt Iulia, Crabra, quæ primum pro voluntate aquariorum, deinde tota iuſſu Imperatoris excluſa eſt: Aqua Virgo: Claudia, quæ triplex, Albudina, Curtia, & Cærulea: Demum Herculanea, ſiue Herculaneus riuus vna cum Claudia fluens. Aliæ multæ numerantur. Sed quis poſt M. Aurelium Imperatorem deduxerit, plane non liquet. Varij quidẽ Cæſares ductus vetuſtate collabentes vſque ad Theodoricum Regem inſtaurarunt, & aquas dilapſas, vel interceptas reſtituerunt: in colles, quos antea non irrigabant, deduxerunt, & ad ſuas Thermas, Balnea, Nymphæa, Prætoria; vnde illis nouum nomen quæſitum eſt. Vt Aquæ Traianæ, quæ vt aiebam, Martia erat. Quid? ſi idem accidit Anieni Nouo? Nam Traianus, ne ille flueret lutulentus, ac turbidus excipi ex lacu iuſſit, vbi aqua puriſſima erat, non ex flumine: *Cæſarem,* inquit Frontinus, *Neruam, Traianum præſcribente titulo.* Sed tamen cùm aquis, quas enumeraui, aliæ ab alijs, & poſt Frontinum perductæ adijciantur, prætereundæ non ſunt: etſi quædam non fontes, ſed nomina multiplicant. *Sabatina,* quæ in lacu Sabate, vt ait Feſtus, excipiebatur. *Alexandrina,* de qua Lampridius: *Thermas ſui nominis fecit* Alexander *iuxta eas, quæ Neronianæ fuerunt aqua inducta, quæ nunc Alexā-*

Aquæ ductus inſtaurati.

drina

drina dicitur. Niſi hæc, vt Traiana, vetus erat, *Septimiana:* niſi hæc quoque ex antiquis fuit. *Seueriana:* ſed cur hæc Septimiana non eſt? *Ciminia:* quam Sabatinam dicit Onuphrius. Annia, Algentiana: mihi ſanè ignotæ. *Cærulea, Albudina:* malè additæ, nam ſunt partes Claudiæ. *Damnata:* hæc, reor, Crabra eſt, quam excluſit emiſitque Agrippa. Aurelia, Antoniana: ſed ad quem Cæſarem referendæ? nam plures Aurelij Antonini. Quorum vnus ductus Martiæ inſtaurauit, & aquam dilabentem reduxit, vt in Arcu portæ nunc S. Laurentij legitur. Nomina non ſemper aquas multiplicant.

IMP. CAES. M. AVRELIVS. ANTONINVS. PIVS. FELIX. AVG. PARTH. MAXIM

BRIT. MAXIMVS. PONTIFEX. MAXIMVS

AQVAM.MARCIAM.VARIIS.KASIBVS.IMPEDITAM.PVRGATO.FONTE.EXCISIS.ET.PERFORATIS

MONTIBVS. RESTITVTA. FORMA. ADQVISITO. ETIAM. FONTE. NOVO. ANTONINIANO

IN. SACRAM. VRBEM. SVAM. PERDVCENDAM. CVRAVIT

Ab hoc Cæſare Aureliam fortaſſe adiecto ad Martiam nomine, & Antonianam cum illa permixtam habemus. Quis autē è Marcis Aurelijs Antoninis præter Caracallam, Parthicum ſe, & Britannicum Max. dixiſſet?

Iam Aquæductus teſte Frontino prope Vrbem, nempe à *ſexto milliario plures aquas ſinguli ſuſtinebant*; Romæ autem fuiſſe quatuordecim teſtatur Procopius. *Romæ*, inquit, *Aquæductus decem, & quatuor numero ſunt, cocto ex lapide per priſcos homines ædificati, ea latitudine, ac ſimul profunditate, vt equeſter vir aliquis ipſo cum equo per eos ſuperne euadere liberius queat*. Ideoquè Belliſarius, ne per eos Gothi tranſirent, ædificio complexus muniuit, ac ſepſit. Quo tempore cum ijdem Gothi in Vrbis obſidione Aquas omnes ſuſtuliſſent, quæ præter reliqua cōmoda verſatiles molas ad conterenda frumenta voluebant; molas frumentarias, quas hodiequè in medio Tiberi ædificari videmus, excogitauit Beliſarius. Hæ multiplici laxoque ferreo vinculo ripis alligantur: tum ligneis machinis, quæ denticulatis rotis committuntur, expanſas tabulas flumini obijcientibus, & vndarum vorticoſo impetu circumactis, inſertos ſupra immanis ponderis molares lapides celerrime verſant. Cæterum paulo ante Gothicum bellum Theodoricus Rex Italiæ curauerat ductus reficiendos. Iubet enim apud Caſſiodorum: *Si quid autem conficiente ſenio fuerit demolitum, Peruigili celeritate reparetur; vt & conſtructio fabricæ illibata permaneat, & aquæ diſtributio nulla ſe cuſtodum venalitate ſubducat*. Tanta vero non modo publicè, ſed etiam priuatim per Vrbem vis aquæ diſtributa erat; vt vix animo queat comprehendi. Strabo: *Flumina per Vrbem, & Cloacas videri fluere, atque vnamquamque domum propemodum habere fiſtulas, & canales, quibus aquam inducat*. Frontinus: *Irriguos agros, tabernas, cœnacula, & conceptelas, deniquè omnes perpetuis ſalientibus inſtructas inuenimus*. Plinius: *Si quis diligentius æſtimauerit aquarum abundantiam in publico, balneis, piſcinis,* domi-

Romæ XIV aquæductus.

Molæ ad conterenda frumēta inuentæ.

Strabo l.5

Front.l.2.

Plin. l.36. cap.15.

domibus, euripis, hortis ſuburbanis, villis ſpatioque aduenientes, extructos arcus montes perfoſſos, conualles æquatas, fatebitur nihil magis mirandum fuiſſe in toto Orbe terrarum. Frontinus: *Sentit hanc curam Regina, & Domina Orbis in dies, quæ terrarum Dea conſiſtit, cui par nihil, & nihil ſecundum: & magis ſentiet ſalubritas eiuſdem æternæ Vrbis, aucto caſtellorum, operum, munerum, & lacuum numero nec minus ad priuatos commodum, quod ex incremento beneficiorum eius diffunditur.* Quorum ſimilia vſurpare hac tempeſtate poſſumus influentibus in Vrbem vberrima copia Aquis, Virgine, Fœlice, Paulina, & in omnes Vrbis angulos diſtributis. Sed ex his ſola Virgo potui idonea. Et forte accidet aliquando; vt etiam Martia, illa aquarum Regina, Dominæ Vrbi reſtituatur.

Front.l.2.

Thermæ. Cap. XIX.

THERMAE Agrippæ, & nonnullorum Cæſarum, Martio minorique Campo aſſignantur. De ijs, alijſque nunc inſtitutus ſermo eſt. Porrò THERMAE calida dicuntur loca, in quibus non ſolum Aqua, ſed etiam vapore, halituque corpora incaleſcunt. θερμὴ enim calor eſt. Liuius cum ſaltum Thermopylarum in Græcia inter duo altiſſima iuga deſcriberet: *ideò*, inquit, *Pylæ, & ab alijs, quia calidæ aquæ in ipſis faucibus ſunt, Thermopylæ locus appellatus: nobilis Lacedæmoniorum aduerſus Perſas morte magis memorabili, quam pugna.* THERMAE igitur Romanis BALNEA fuere calidarum aquarum, vnde ædificijs adhæſit nomen; quamquam in ijs etiam frigida perfunderentur. Admiranda autem eſt earum amplitudo, & numerus; nam de luxu alibi eſt dictum. De amplitudine Ammianus: *Lauacra* enim dixit *in modum prouinciarum extructa;* & quæ ſuperſunt ex Antonianis, ac Diocletianis reliquiæ abunde cõfirmant: quæque ab his veſtigia Romani Architecti linearunt. At numerus fere ſine numero. ſupra octingentas. P. Victor agnouit. Plinius: *Quæ nunc Romæ ad infinitum auxere numerum.* Quotidie enim lauabant ante cœnam hora, vt ait Martialis, octaua; quæ vnde vigeſimæ Italicæ æſtate: hyeme vigeſimæ primæ circiter reſpondet. Nam Romani horas inæquales duodecim de die numerarunt. Itaque præter lauacra Principum, quæ gratuita populo præbebant, & alia quæ conducebantur; ſuas quiſque balineas domi fere habebat, præſertim nobiles Ciues ad priuatos vſus. De modo ædificandi Vitruuius, & apud illum Interpretes. Hic de Thermis Principum ſermo eſt.

Thermæ quid ſint. Dec.4.l.6. Thermæ Romanis Balnea. Et fere innumera. Lib.36.c.15. Lib.4. Ep. 8. Vitruu.lib.5.cap.10.

Fuere in Campo, aut finibus campi vtriuſque, THERMAE AGRIPPAE, quas excitauit Agrippa prope Pantheon. Dion: *Agrippa Vaporarium Laconicum fecit. Laconicum autem vocatur id genus Balnei, quoniam hic tum nudari corpora, tum inungi oleo præcipuè videbantur.* Idem: *Moriens Agrippa populo hortos, & balneum à ſe denominatum legauit, vt gratis leuarentur.* Ad earum ornatum pertinent ſtatuæ ibi ab Agrippa poſitæ. *Inter quas diſtringentem ſe à Lyſippo factum ante Thermas dicauit*

Thermæ Agrippæ. Dion.l.53.

mire

mire gratum Tiberio Principi. Qui non quiuit temperare ſibi in eo, quamquam imperioſus ſui, inter initia principatus: tranſtulitquè in cubiculum, ibi ſigno ſubſtituto: Eumquè clamoribus populi repoſcentis repoſuit; vt Plinius. Et picturæ, de quibus idem: *In Thermarum, quoque calidiſſima parte marmoribus incluſerat Agrippa paruas tabellas paulo ante cum reficerentur ſublatas*. Idem: *Agrippa in Thermis, quas Romæ fecit figlinum opus encauſto pinxit, in reliquis albaria adornauit: non dubie vitreas facturus cameras, ſi prius inuentum id fuiſſet, aut à parietibus ſcene, vt diximus Scauri, perueniſſet in cameras*. Ambigi poteſt, an ad eaſdem Thermas, & Pantheon Campus Agrippæ fuerit, an potius ad Porticum Vipſaniam, & Aquæ Virginis fontem. *Campum autem Agrippæ, Porticu excepta, ac Diribitorium ipſe Auguſtus dedicauit, ſiue publici iuris fecit.* Hæc porro ſunt Agrippæ monimenta; quæ memorat Tacitus: *Sed ſolatium populo exturbato, & profugo Campum Martis, ac monumenta Agrippæ; Hortos, quin etiam ſuos* Nero, *patefecit.*

Lib. 35. cap. 4.
Lib. 36. cap. 35.
Dion. l. 55
Tac. li. 15. Annal.

Idem NERO SVAS etiam in Campo THERMAS extruxit, eximij operis. Teſtatur Martialis. Thermæ Neronis. Lib. 7. Ep. 33.

——— quid Nerone peius?
Quid Thermis melius Neronianis?

De ijs & Statius laudans balneum Etruſci: Stat. lib. 1. Syluar.

——— fas ſit componere magnis
Parua, Neronea nec qui modo lotus in vnda
Hic iterum ſudare neget &c.

Hæ nono Imperij anno ædificatæ à Nerone ſunt, vt ait Euſebius in Chronico, *quas Neronianas appellauit*. Sed *Thermæ NERONIANAE*, vt ait P. Victor, *poſtea ALEXANDRINAE dictæ*. Et Caſſiod. in Chronico: *Thermæ à Nerone ædificatæ, quas Neronianas appellauit; cuius odio, mutato vocabulo nunc Alexandrinæ nominantur.* At Euſebius in eodẽ Chronico refert *nouas ab Alexãdro excitatas anno eius Imperij quinto.* Et Lampridius: *Opera*, inquit, *veterum Principum inſtaurauit ipſe noua multa inſtituit. In his Thermas nominis ſui iuxta eas, quæ Neronianæ fuerunt, aqua inducta, quæ Alexandrina nunc dicitur. Nemus Thermis ſuis de priuatis ædibus ſuis, quas emerat, diruptis ædificijs fecit.* Dicendus eſt ergo Alexander veterum operum inſtaurator reſtituiſſe, atque ornaſſe Neronis Thermas, & nouas ipſe ædificaſſe. Aliquis etiam timide dixerit: quòd hæ illis eſſent proximæ, fortaſſe vtraſque dictas eſſe Alexandrinas. Semper enim in nouos Principes prona adulatio eſt. Cum præſertim ille Neronianis, circumcirca, lucos, & ſyluas addiderit: neque his tantum, ſed etiam alijs lumina adiecerit, vt de nocte etiam vſui eſſent. Quod notat idem Lampridius: *Artium vectigal pulcherrimum inſtituit. Ex coquè iuſſit Thermas, & quas ipſe fundauerat, & ſuperiores populi vſibus exhiberi: ſyluas etiam in Thermis publicis deputauit. Addidit & oleum luminibus Thermarum, cum antea non ante Auroram paterent, & ante Solis Occaſum clauderentur.* Sed poſtea Tacitus Cæſar auctore Vopiſco, *denuo Thermas omnes ante lucernam claudi iuſſit, ne quid per noctem ſeditionis*

Thermæ Alexandrina. In vita Alexãdri. Aqua Alexandrina. Luci circum Thermas.

Vbi eſſent Thermæ Alexãdri, & Neronis.

tionis oriretur. Apparent harum veſtigia prope Templum S. Ludouici nationis Gallicæ in ædibus Mediceis ad Circum eiuſdem Alexandri, hodie Nagonium. Neronianæ in propinquo fuiſſe dicuntur.

Thermæ Adriani.

Thermæ Agrippæ.

a In vita Adriani.

b Dion. l. 69.

Thermarum ADRIANI meminit P. Victor, & Sextus Rufus in Regione nona. alius veterum, quem ego viderim, non meminit. Spartianus ita ſcribit de Adriano: *Romæ inſtaurauit lauacrum Agrippæ, eaque omnia proprijs, & veterum nominibus conſecrauit.* His verbis adduci quiſpiam poteſt, vt putet, Thermas Agrippæ Adriani fuiſſe nuncupatas, & vtrumque nomen ſortitas, quare alias Adriani Thermas in Campo non eſſe veſtigandas. Sed tamen auctoribus Sexto Rufo, & P. Victore propriæ Adriani Thermæ in Campo ſtatuendæ ſunt. Eas autem prope Forum Antonini, nunc Columnæ, fuiſſe haud abſimile veri eſt. Idem Adrianus lauacra pro ſexibus ſeparauit: vetuitque ne mulieres cum viris lauarent, vt [a] Spartianus, & [b] Dion teſtantur, quod poſtea iterum ſanxit Alexander, referente Lampridio.

Thermæ Domitiani.

In Chronico.

In Chronico.

Plutarc. in Poplic.

Tom. 1. Conc. & Anaſt. in vita.

Domitianus Thermas non fecit.

Ponuntur & THERMAE DOMITIANI prope eius Naumachiam in Campo ad Cœnobium Monialium Sancti Syluestri, de qua ſupra. Euſebius perobſcure de his: *Sub Domitiano multa opera Romæ facta, in quibus Thermæ Traiani, & Titianæ.* Idemque Caſſiodorus: *Sub Domitiano inſigniſſima Romæ facta ſunt opera, Forum Traiani, Thermæ Traianæ, & Titianæ.* Plutarchus Balneum quidem factum à Domitiano tradit, ſed in Palatio, vt alias dixi, *ſi in Domitiani domo videant Porticum, vel Baſilicam, vel Balneum, vel Pellicum diætam.* Verùm Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ de S. Syluestro tradunt: *eum Eccleſiam feciſſe, & conſtituiſſe titulum iuxta Thermas Traianas (aliàs,* aiunt, *Domitianas.* Rurſus de eodem: *Titulum ſuum conſtituiſſe iuxta Thermas Domitianas, quæ cognominantur Traianæ.* Rurſus: *Conſilium celebraſſe intra Thermas Domitianas.* Titulus autem ille Equitij dictus eſt, quo Aedes S. Martini in Montibus hodieque inſignitur: certiſque veſtigijs S. Pontificis memoriam deſignat: & id Templum conditum iuxta Thermas Traianas, ſupra retuli ex Anaſtaſio. In hac dubitatione ponendum eſt, Domitianum etſi Balneum fecerit in Palatio, eo tamen loco Eſquiliarum Thermas non feciſſe, nihil enim de his legimus apud Ethnicos ſcriptores. Quod ſi dicas: Thermas Domitianus fecit, nec perfecit perfectas poſtea à Traiano: Ideoque nomen vtriuſque adeptæ non memorantur à Suetonio; contra eſt, quia etiam opera imperfecta Domitiano Suetonius aſcripſit, vt Forum Neruæ, quod Forum Traiani dixit Caſſiodorus. Cur igitur non idem ſcripſit de Thermis, ſi illum nouerat earum conditorem? Deinde ſi inchoatas perfeciſſet Traianus, Domitiani nomen, vt Forum Neruæ penitus amiſiſſent. Sed cum Domitianus Thermas non fecerit, Thermæ tamen Titi eius fratris in eo tractu vel auctæ à Domitiano, & ornatæ, vel propter incendium, quod ſub Tito Romæ ingens fuit, non improbabiliter refectæ ſunt. Quamobrem dictæ etiam Domitianæ. *Plurima,* inquit Suetonius, *& ampliſſima opera incendio abſumpta reſtituit: ſed omnia ſub titulo tantum ſuo, ac ſine vlla priſtini auctoris memoria.* Iam Thermis à

Traia-

Traiano factis è Titi Cæſaris Thermæ proximæ erant & prope contiguæ. Quæ cum Domitianæ dicerentur; multos poſt annos ætate ſcriptorum vitæ S. Syluestri, credibile eſt, propter ædificiorum propinquitatem, promiſcue à vulgo fuiſſe vſurpata nomina: & quia vnum quodammodo eſſe videbantur, Traianas Domitianas, Domitianas Traianas eſſe dictas. Quod ſi non placet ſolutio, dicent alij meliora, quæ placeant. Nec ſane ab his dicuntur, qui vel Domitianum feciſſe Thermas nullo veteri auctore, affirmant: vel contra [a] eoſdem negant Traianum ſtruxiſſe. De quibus ſupra c.10

Thermas PHILIPPI cum Titianis, Traianiſque in tertia Regione, & parte Eſquilini collis inter ſe propinquas iam ſtatuimus. Alij Balnea Traiani ſtatuunt in Auentino, Adriani vero in Eſquilijs. Sed eruditiores cum P. Victore PRIVATA Traiani BALNEA in Auentino collocant, fortaſſe extructa ante adeptum Imperium. Adriani verò verius ponuntur in Campo, vt diximus. Aurelius Victor in epitome. *Traianus*, inquit, *ob honorem Suræ, cuius ſtudio Imperium arripuerat, lauacra condidit*. De Thermis item Traiani Eutropius. a P. Vict. & Pauſaniam, & lapides Thermæ Philippi.

In Auentino quidem Thermæ Varianæ fuerunt, ideſt Heliogabali, qui & Varius eſt dictus. Eas P. Victor ſtatuit in Regione xiij. Idemque oſtendit plumbeus canalis in Auentino inuentus verſus portam Oſtienſem S. Pauli in quo vetus erat Inſcriptio: Eutr. l. 10. Thermæ Heliogab.

AQVA. TRAIAN. Q. ANICIVS. Q. F. ANTONIAN
CVR. THERMARVM. VARIANARVM

Dubium vero, an de his Lampridius loquatur. *Opera publica præter Aedem Heliogabali. Et Amphiteatri inſtauratio poſt exuſtionem, & lauacrum in vico Sulpitio, quod Antoninus Seueri filius cœperat, nulla extant*. Hic fortaſſe eſt Antoninus Geta: Nam de altero Antonino Seueri item filio videtur illa ſubijcere: *Et lauacrum quod Antoninus Caracalla dedicauerat & lauando, & populum admittendo. Sed Porticus defuerant, quæ poſtea ob hoc ſub Decio Antonino extructæ ſunt, & ab Alexandro perfectæ*. In vita Heliogab.

Hæ THERMÆ ANTONINIANÆ ſunt omnium, quæ Romæ eſſent, nobiliſſimæ in Regione decima Piſcinæ Publicæ, inter Auentinum, & Cœlium. Spartianus in Seuero: *Vixit*, inquit, *diu in odio populi Antoninus, quamuis & veſtimenta populo dederit, vnde Caracallus eſt dictus, & Thermas magnificentiſſimas fecerit*. Idem: *opera Romæ reliquit*, Antoninus, *Thermas nominis ſui eximias, quarum cellam ſolearem Architecti negant poſſe vlla imitatione, qua facta eſt, fieri. Nam & ex ære vel cupro Cancelli ſuperpoſiti eſſe dicuntur, quibus cameratio tota concredita eſt, & tantum eſt ſpatij, vt id ipſum fieri negent potuiſſe docti Mechanici. Idem viam nouam muniuit, quæ eſt ſub eius Thermis, Antoninianis ſcilicet, qua pulchrius inter Romanas plateas non facile quidquam inuenias*. Quam aſſerit inter Romanas plateas pulcherrimam, eam vt cætera fora Columnationibus, & Porticibus cinctam fuiſſe neceſſe eſt. Aurelius Victor: Per eum (Antoninum) *aucta Vrbs magno acceſſu viæ nouæ,* Thermæ Antoninianæ. In vita Antonini Carac.

uæ, & ad lauandum abſoluta opera pulchri cultus. *Habebant*, inquit Olympiodorus, *in vſum lauantium ſellas mille ſexcentas, è polito marmore factas*. Feciſſe Antoninum anno Imperij quarto ſcripſere Euſebius, & Caſſiodorus in Chronicis. Has poſtea ornatas, vt dixi ab Heliogabalo, etiam Alexander, quod refert Lampridius, perfecit, & ornauit. Earum Ichnographiam ex ijs, quæ ſuperſunt parietinis perueſtigatam Serlius Architectus deſcripſit; aſſeruitque, ſymmetria partiumque dimenſionibus, eſſe omnium, quæ extant pulcherrimas. Vbi ſane multo maior inſpicitur ambitus, quam ſtantes reliquiæ demonſtrent.

In vita Alexandri.

Li. 3. Ant. Rom.

Quoniam autem præcelſi è laterculo parietes magnam intus locorum amplitudinem includunt; Paulus V. Pont. Max. qui in Cardinalatus purpura Seminarij Romani patrocinium ſapientiſſimè geſſerat, poſtea euectus ad Pontificatum collectæ ex tota Italia nobiliſſimæ Seminarianæ iuuentuti liberaliter induſit, vt ex Thermis Antoninianis, tanquã è ſuburbano opportune commodum caperet. Itaque repurgato, & complanato ſolo, conciſis ſublatiſque ruderibus, cum à contentione ſtudiorum, & ſcholis vacant, ad Thermas animi gratia conueniunt, & ibi maioribus pilis, follibuſque colludentes ſe ſe iucunda exercitatione reficiunt. Vt ex miſerabili ruina Antonini moles iam refecta videatur; quòd quæ mẽbra abluerat, animos mœrore detergat: nec minus corporum, quàm bonam mentis valetudinem ad vitam, ſapientiamque propagandã tueatur.

Thermæ Antonini ad exercitationem Seminar. iuuẽtutis.

In proxima Regione portæ Capenæ Thermæ SEVERIANAE, & COMMODIANAE numerantur. De Seuerianis Spartianus: *Opera eius*, Seueri, *præcipuè extant Septizonium, & Thermæ Seuerianæ*. Meminit etiam Caſſiodorus in Chronico. De Commodianis idem, & Euſebius ſcripſerunt. Et Lampridius; *Opera eius præter lauacrum quod Cleander nomine ipſius fecerat, nulla extant*. Herodianus: *Idem* Cleander, *Gymnaſium quoque maximum exædificauerat, publicatis etiam balneis, vt eo modo populum ineſcaret*. Quidam Thermas Seueri Septimianas nominant, eaſque trans Tiberim locant. At Spartianus Seuerianas appellat, quas P. Victor ſtatuit in prima Regione portæ Capenæ. Quis autem alius huius nominis has condere potuit? Spartianus de eodem Seuero; *Eius denique etiam Ianuæ in Tranſtyberina regione ad portam nominis ſui, quarum forma intercidens ſtatim vſum publicum inuidit*. Hos alij Ianos eſſe volunt, ideſt Arcus quadrifariam peruios. alij idem ſignificari putantes, Ianæ, pro Iani legunt; quod non placet. Et aliquid aliud fortaſſe Spartianus ibi præter Ianum ſignificare voluit. *Iani Septimiani* meminit P. Victor.

Thermæ Seueri & Cõmodi. In Seuero In Commodo. Herod. l. 1.

Thermæ Decianæ à Decio ædificatæ ſunt. Caſſiodorus: *Decius*, inquit, *lauacra publica ædificauit, quæ ſuo nomine appellari iuſſit*. Pomponius Lætus; *Senatus*, inquit, *Decij nomine, Decianas Thermas in Auentino ædificauit*. qua Collis parte incertum. De Thermis Conſtantini in Quirinali pauca ſupra dicta ſunt.

Thermæ Decij.

At in Viminali Thermas Diocletianas omnium maxime integras religio ſeruauit, vt verterentur in Templum. quod præter cæteros piè eruditeq;

Thermæ Diocletianæ.

diteq; obſeruauit Card. Cæſar Baronius. Nam Diocletianus hoſtis Chriſtiani nominis infeſtiſſimus aliquot militum Chriſtianorũ millia quos cũ ignominia exauctorauerat, mancipiorum inſtar ædificationi deſtinauit: perfectoq; ædificio trucidari iuſſit. quorum corpora in Templo ad Aquas Saluias condita ſunt. Superfuit ergo poſt tot ſæcula illa moles, vt demum Pio IV. Pont. Max. Virgini Angelorum Dominæ conſecraretur: iam ante tanto Sanctorum ſudore, ac ſanguine conſecrata. Verum illa quamuis magna, quantula pars Thermarum fuit? Fuerunt ibi in vſum lauantium ſolia, ſellæquè pluſquam tria millia, altiſſimi fornices, camerationes, hemiſphæria, teſtudines, porticus, latiſſimæ areæ ſubdiales: aliaque admirabilia, quæ in earum ichnographia proponuntur: & nunc hortos, horrea publica, duo Cœnobia, vineta, plateas ampliſſimas capiunt. Plures de his apud Gruterum leges inſcriptos lapides.

Tom.2.anno Chriſti 298. Diocliet.15.

Dicuntur & ab Aureliano THERMAE factæ trans Tiberim. Vopiſcus in eius vita: *Thermas Tranſtyberina Regione Aurelianus facere parauit hyemales, quod aquæ frigidi aeris copia illic deeſſent*. Ex quibus verbis non conſtat feciſſe, niſi aliunde deducatur. Referuntur & Thermæ GORDIANAE. De his Iulius Capitolinus in Gordiano Iuniore. *Opera Gordiani Romæ nulla extant præter quædam Nymphæa, & Balneas. Sed balneæ priuatis hominibus fuerunt, & ab eo in vſum priuatum exornatæ ſunt*. Et ſupra de Villa Gordianorum via Præneſtina: *Cætera huic operi conuenientia, & Thermæ, quales præter Vrbem, vt tunc nuſquam in Orbe terrarum*.

Thermæ Aurelianæ.

Thermæ Gordiani.

Taciti etiam fuere Auguſti Thermæ. Vopiſcus in eius vita. *Domum ſuam deſtrui præcepit, atque in eo loco Thermas publicas fieri priuato ſumptu iuſſit*. Vbi fuerint incertum. Præter balneas publicas, & priuatas, Piſcinæ publicæ ad natandum, priuatæque in domibus fuerunt. Quarum vna dedit nomen Regioni.

Thermæ Taciti.

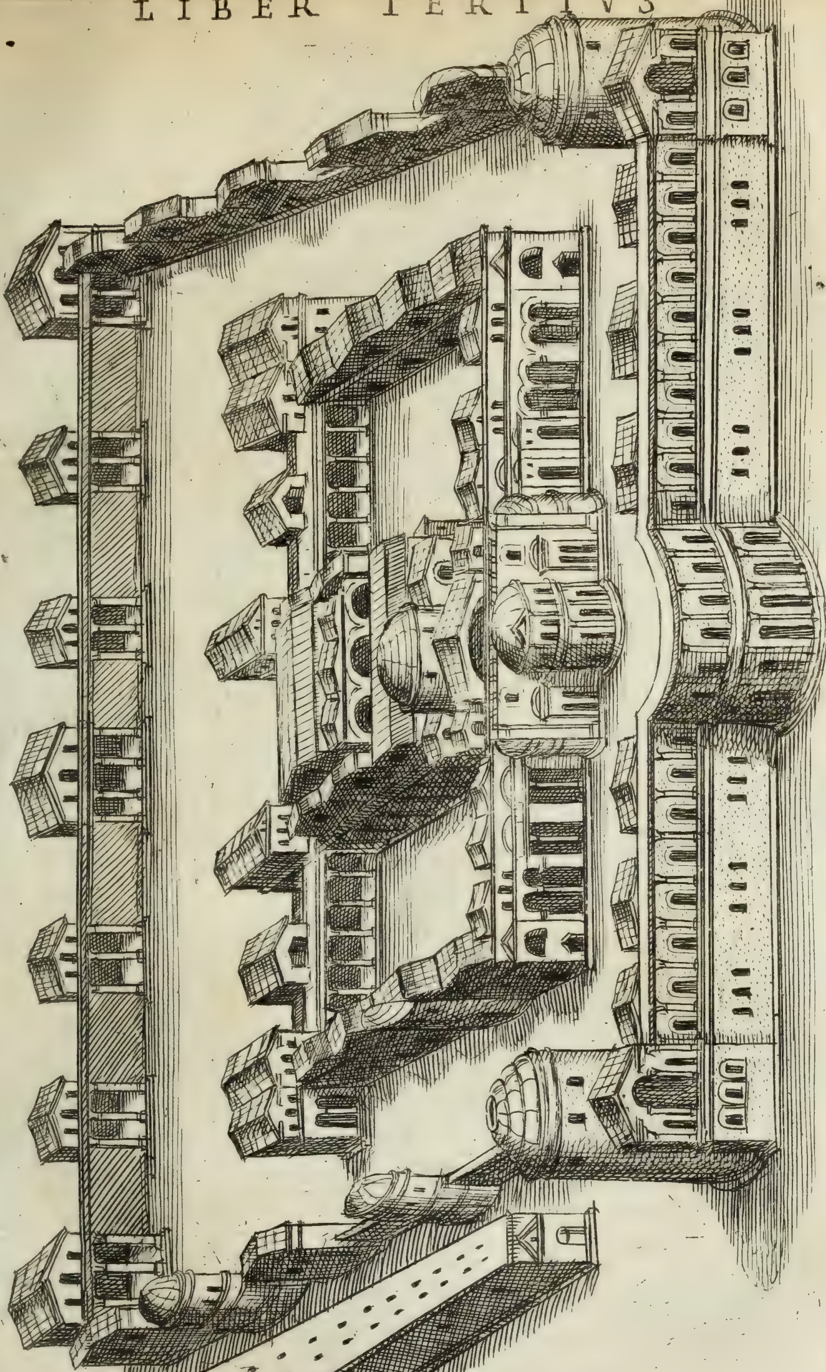
Cloa-

Romæ, in Thermis Diocletiani.

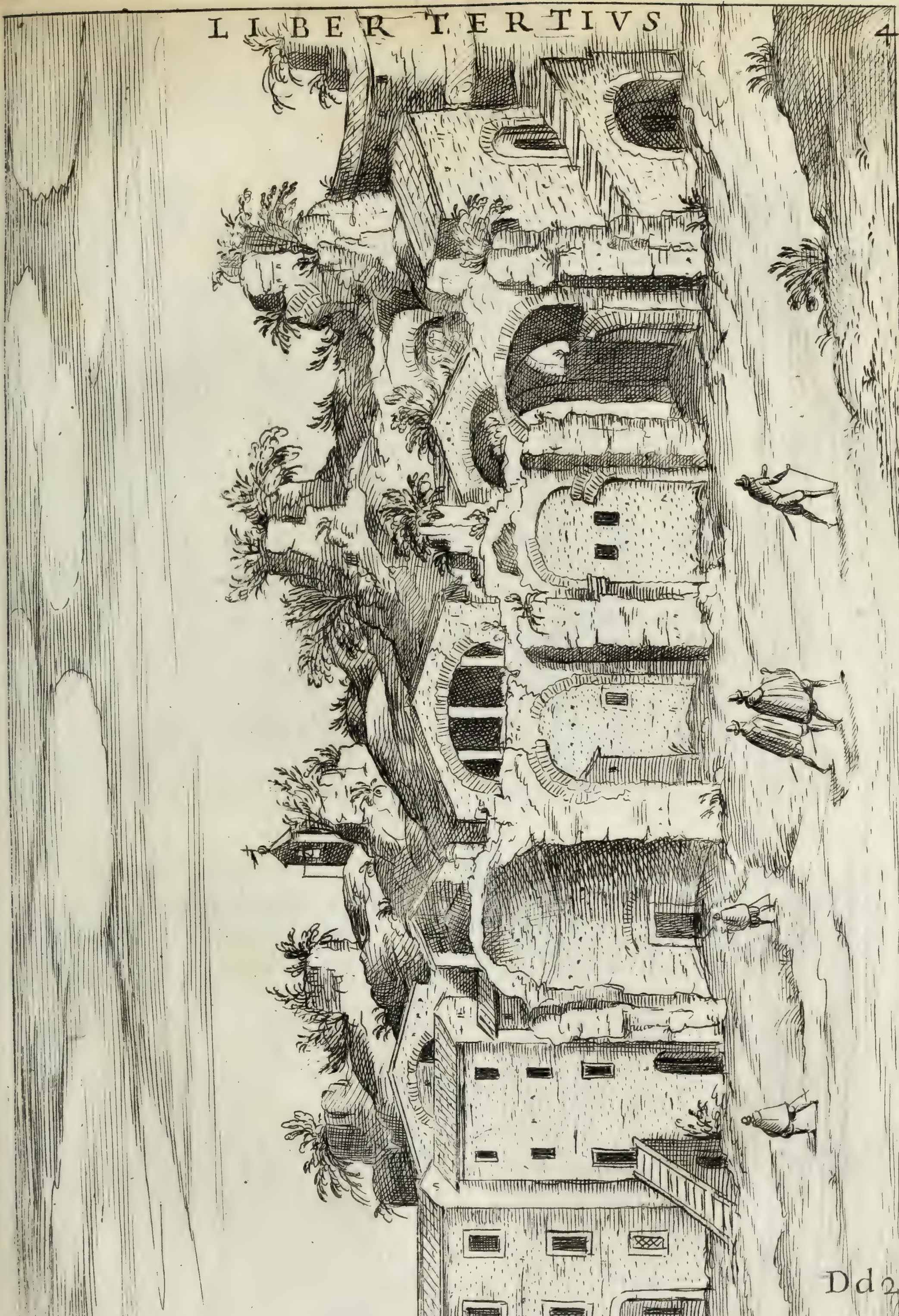
D.D. N.N. C. AVREL. VALER. DIOCLETIANVS. ET. M. AVREL. VALER. MAXIMIANVS
INVICTI. SENIORES. AVGG. PATRES. IMPP. ET. CAES. P. P.......
. . . .
D. D. N. N. FL. VALER. CONSTANTIVS. ET. GALER. VALER. MAXIMINVS
NOBILISSIMI. CAESARES. F. F.....
THERMAS. FELICES. DIOCLETIANO. COEPTAS. AEDIFICIIS. PRO. TANTI. OPERIS
MAGNITVDINE. OMNI. CVLTV. IAM. PERFECTAS. NVMINI. EIVS. CONSECRARVNT
. . . .

Romæ, Thermarum Conſtantinianarum inſcriptio in ædicula deſerta S. Helenæ, retro ipſas Thermas. litera longa & inæquali.

peTRONIVS PERPENNA MAGNVS QVADRATIANVS VC ET INL PRAEF VRB
CONSTANTINIANAS THERMAS LONGA INCVRIA ET ABOLENDAE CIVILIS VEL
POTIVS FERALIS CLADIS VASTATIONE VEHEMENTER ADFLICTAS ITAVT AGNI
TIONEM SVI EX OMNI PARTE PERDITA DESPERATIONEM CVNCTIS REPA
RATIONIS ADFERRENT DEPVTATO AB AMPLISSIMO ORDINE PARVO
SVMPTV QVANTVM PVBLICAE PATIEBANTVR ANGVSTIAE AB EXTREMO
VINDICAVIT OCCASV ET PROVISIONE LARGISSIMA IN PRISTINAM
FACIEM SPLENDOREMQVE RESTITVIT

THERMAE DIOCLETIANAE IN VIMINALI

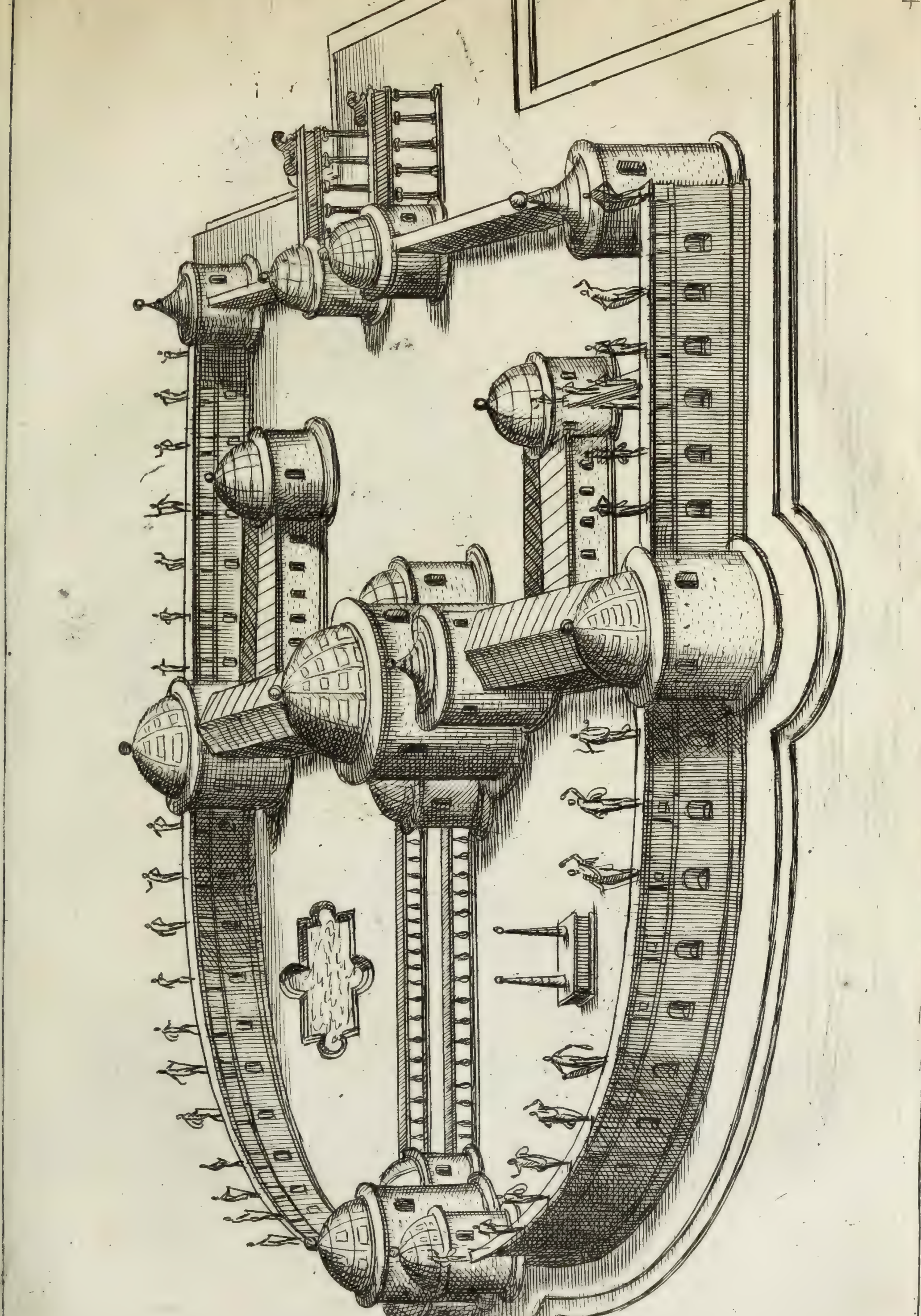
THERMARVM DIOCLETIANARVM RVINAE

THERMAE ANTONINIANAE

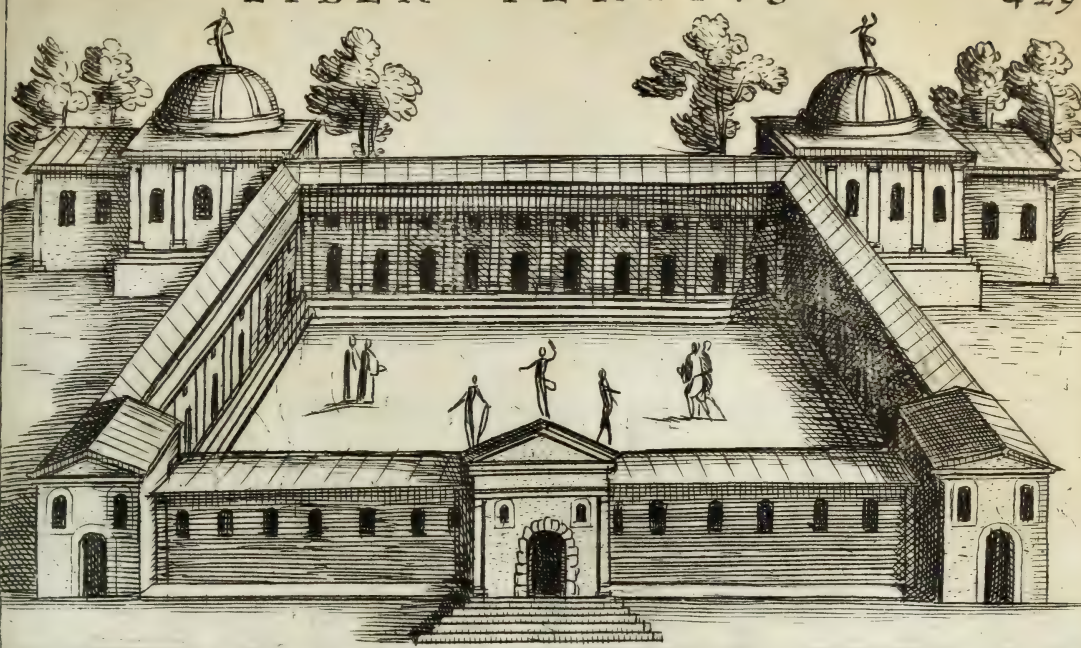
THERMARVM ANTONINI VESTIGIA

THERMAE M. AGRIPPAE

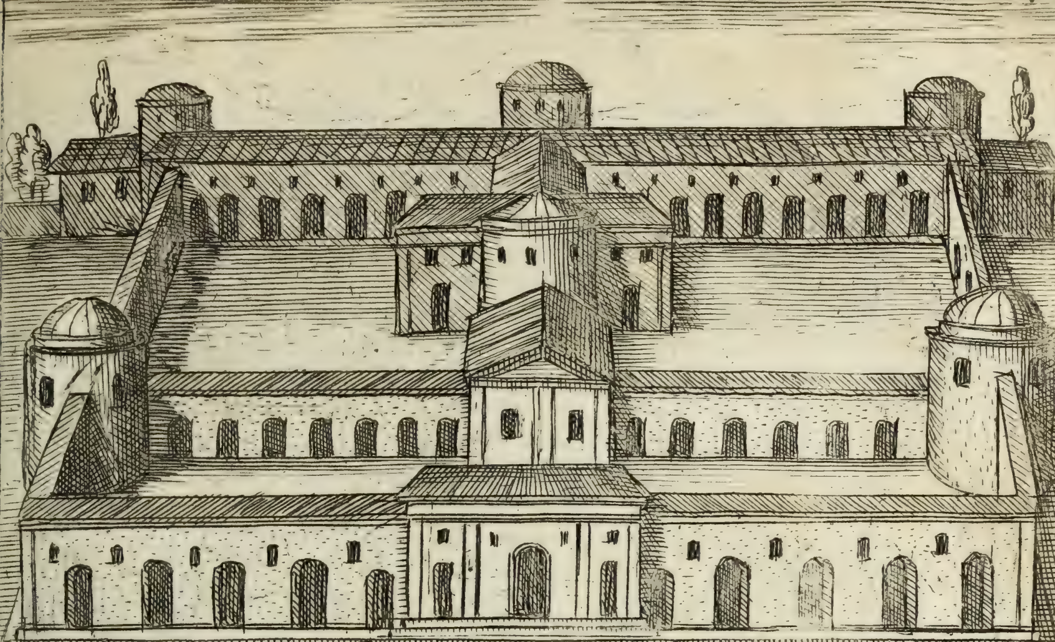
VESTIGIA THERMARVM AGRIPPAE

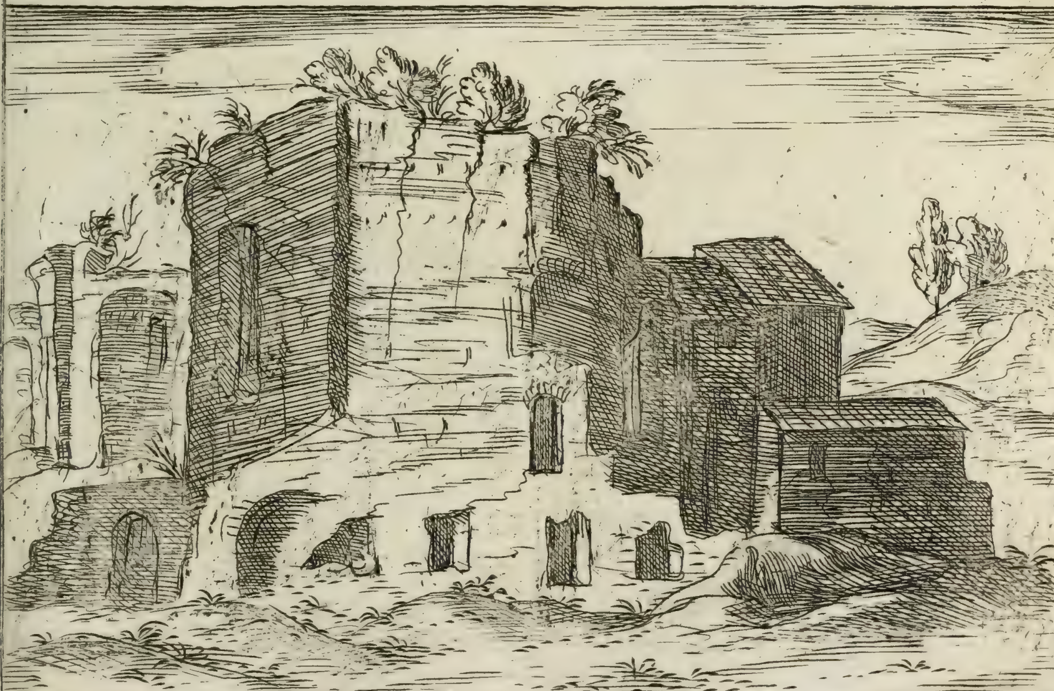
THERMAE NERONIANAE POSTEA ALEXANDRINAE DICTAE

VESTIGIA THERMARVM NERONIS IN AEDIBVS MEDICAEIS.

TITI IMPERATORIS THERMAE

VESTIGIA THERMARVM

Cloacæ. Cap. XX.

TANTA vís Aquarum, quæ per Aquæductus in vſum Ciuita-
tis effluxit, receptacula, quo illaberetur, repoſcebat, atque
euolueretur in flumen. Ea porro conuenientia fuere: quam-
quam ante facta; & alijs vſibus deſtinata. Exundans enim
aqua Tiberis è planioribus Vrbis locis euehi non poterat. Quare Tar-
quinius Romanorum Rex Quintus *infima*, vt ait Liuius, *Vrbis loca cir-* Liu. lib. 1.
ca Forum aliaſque interiectas Collibus conualles, quia ex planis locis haud Dinoyſ.
facile euehebant aquas, CLOACIS *è faſtigio in Tiberim ductis ſiccat*. lib.3. Ro-
Dionyſius: *cœpit & Cloacas, Tarquinius fodere, quibus in Tiberim cor-* man. ant.
riuatur quidquid acquarum eſt per vias; dici vix poteſt quam admiranda
opera. Mihi ſane tria magnificentiſſima videntur, ex quibus maxime
apparet amplitudo Romani Imperij, Aquæductus, Viæ ſtratæ, & hæ Cloa-
cæ reputanti non ſolum vtilitatem operum, verum etiam impenſarum ma-
gnitudinem; quam vel hinc licet conijcere, quod vt affirmat C.Aquilius,
neglectas aliquando Cloacas, & non tranſmittentes aquas, Cenſores mille
talentis purgandas locauerint: hoc eſt, ſexcentis millibus aureorum.
Strabo cum eadem tria, vt ſupra dicebam, admiretur: *Cloacæ*, inquit, Strabo l.5
quibus Ciuitatis ſordes in Tiberim eluerentur, duro cameratæ lapide per-
uias carris ſtramentorum ſemitas reliquerunt. Sed has omnium maxime
Plinius admiratur, *operum*, inquit, *omnium dictu maximum ſuffoſſis mō-* Lib.36.
tibus Vrbe penſili, ſubterquè nauigata. A M. Agrippa in Aedilitate poſt cap.15.
Conſulatum per meatus corriuati ſeptem amnes, curſuque præcipiti torren-
tium modo rapere, atque auferre omnia coacti, inſuper mole imbrium con-
citati vada ac latera quatiunt: aliquando Tiberis retro infuſi recipiunt flu-
ctus, pugnantquè diuerſi aquarum impetus intus, & tamen obnixa firmi-
tas reſiſtit. Trahuntur moles internæ tantæ non ſuccumbentibus cauſis
operis: pulſant ruinæ ſponte præcipites, aut impactæ incendijs, quatitur ſo-
lum terræmotibus; durant tamen à Tarquinio Priſco annis DCCC. pro-
pe inexpugnabiles. Amplitudinem cauis eam feciſſe proditur, vt vehem
fœni large onuſtam tranſmitteret. Augetur adhuc ſoliditatis admiratio,
quod Cloacarum fornicibus firmo tanquam ſolo altiſſimæ domorum ni-
terentur moles. Liuius: *Feſtinatio curam exemit vicos dirigendi, dum* Liu. Dec.
omiſſo ſui, alienique diſcrimine in vacuo ædificant. Ea eſt cauſa, vt vete- 1. lib.5.
res Cloacæ primò per publicum ductæ, nunc priuata paſſim ſubeant tecta
formaquè Vrbis ſit occupatæ magis, quam diuiſæ ſimilis. Habetur his fir-
mitas operis, & cauſa ſtruendi, vt ſcilicet Vrbis purgamēta, & aquæ eue-
herentur. Maior deinde cura ſeruandi Cloacas manſit, poſtquam indu-
cta tot flumina in eas corriuata ſunt. At quoniam tantum Vrbem ſubi-
bant, non omnes ſtruxit Tarquinius, ſed inchoatas ab illo alij perfece-
runt. Nam Priſco regnante, quatuor montes Romani incolebant, Ca-
pitolinum, Palatinum, Auentinum, Cœlium. Tres ab eius ſucceſſore

Seruio Tullio ſunt additi Quirinalis, Viminalis, & Eſquilinus; Sub his Cloacas Tarquinius, vti ſub Auentino non fecit, ſed poſtea Cenſoribus Flacco, & Catone ſunt factæ. Liuius: *Opera deinde facienda ex pecunia in eam rem decreta, lacus ſternendos lapide, detergendaſquè qua opus eſſet Cloacas: In Auentino, & in alijs partibus, qua nondum erant, Cenſores faciendas locauerunt.* In campum deinde extra montes deductæ, quorum aliquæ nunc repurgatæ Romanis in vſu ſunt, præſertim alijs coniunctæ recentiore memoria ſtructis. Inter quas maximam nuper vtilitatem, & commodum Ciuibus præbuit, quæ à Gregorio XV. paucis ante annis à Tiberi inchoata, Vrbano Pontifice ad Pantheum vſque, inde ad viam Flaminiam, & vltra, Collem Pincium verſus, & Quirinalem eſt deducta. Hæc magno Ciuium commodo Vrbis planiciem ſubeuntes aquas magna ex parte exhauſit: ſubſederuntque in puteis; exiccatiſque cellis vinarijs, terræque ſolo, humor qui ſubter ſtagnabat in fluuium euectus eſt. Incidere foſſores in veterem, ab Agrippa vt creditur factam, quæ ſecundum fundamenta Panthei producto ſpecu, inde flexo Quirinalem verſus perampla decurrebat, latitudine palmorum ſexdecim, altitudine tredecim. Ea cum tecta Ciuiũ ſubiret, deinde alterius operis ſtabili, duriſſimoque fundamento, præcludebatur, quod dolabris, rutriſque vix aliquis foderet. Sed circumcirca aliæ minores Cloacæ deprehenſæ altiores, humilioreſque, & earum nonnullæ aquis, quà dabatur exitus, abundantes. Altitudo earum ſex, ſeptemue palmos, tres ferme, ad ſummum quatuor habuit latitudo. Cæterum in vita Gregorij IX. ſcribitur, eũ veteres Cloacas expurgatas reſtituiſſe, nouas extruxiſſe.

Li. 1. Dec. 3. lib. 9.

Tiberis, & Tranſtiberina Regio. Cap. XXI.

TIBERIS, cuius appellatio, & appoſita apud alios, præſertim Cluuerum videri poſſunt, ex Apennino profluens, *tenuis primò, tum infra Clanim duobus, & quadraginta fluuijs auctus, & ideo quamlibet magnarum nauium ex Italo mari capax, Etruriamquè ab Vmbris, Sabinis,* & Latio diuidens in mare Tyrrhenum euoluitur: *ſubitis incrementis, & nuſquam magis aquis, quam in ipſa Vrbe,* teſte Plinio, *ſtagnantibus.* Cuius rei multiplex cauſa, ſed ea non minor habenda eſt, quod intra mœnia receptus anguſtiori alueo, vt olim coercetur.

Lib. 2. Ital. ant. c. 10.

Plin. lib. 3 cap. 5.

Latitudo Tiberis.

Nunc enim ad pontem Miluium latitudo fluuij eſt palmorũ plus quingentorum ſexaginta. Poſtea intra Vrbem coarctatus, idem antiquitus accidiſſe ex Aelio ponte demonſtrat.

Hic enim ab Adriano Imperatore extru-ctus longus eſt palmos CCCCXXX. Quare vtraque Tiberis ripa, quæ illo iungebatur, tantundem eodẽ Principe diſtabat. Deinde laxatur ſub exitum Vrbis. Itaque pons S. Mariæ olim Senatorius producitur in lõgitudinem palmorũ circiter quingentorũ. At Dionyſius de Tiberis latitudine: Tiberis fluuij inquit, εὖρος ἐστὶ τεττάρων πλέθρων μάλιστα *latitudo eſt quatuor ferme iugerum: profunditas nauibus etiam magnis meabilis; fluxus concitatus, & vorticoſus, ſi quis alius.* Cætera ijs, quæ hodieque durant, apprime reſpondent. Nã & præaltis coercitus ripis, magnarumq; nauiũ patiens profundo fertur alueo: idemq; arenoſus, atque in ſe ipſo, ſiue ad prolapſorum ædificiorum iacentia in imo rudera frequenter alliſus, crebros contorquet ſilenteſq; vortices. Tãtum latitudo videtur anguſtior, quã tradat Dionyſius. Sed aduertendum eſt, Dionyſiũ ſcripſiſſe, τεττάρων πλέθρων. Plethrũ autem non eſt eiuſdem menſuræ cũ Iugero. hoc enim in longitudine pedes continet C C X L. Plethrũ autem C. vt docet [a] Lucas Pætus, & [b] Matth. Rader. Quatuor autem Plethrorum quadringenti pedes efficiunt palmos noſtrates quingentos triginta tres, & trientem. Quam latitudinem hodie in Tiberi habemus. Eius alueum, referente Suetonio, Auguſtus repurgauit, laxauitque. Aurelianus deinde à Vopiſco S P O N D A S ripis addidiſſe dicitur; quarum nullum ſupereſt veſtigium. Earum terminos ſubinde conſtitutos variæ apud Gruterum, lapidum inſcriptiones teſtantur.

Dionyſ. lib.8.

Tiberis alueis profundus.

a Lib.1. de Menſ. & Põd. cap. vlt.

b In 1. Ep. Martial.

In vita cap.30.

Spondæ olim in Tiberi.

Iam verò riparum, totiuſque aluei altitudo octuaginta palmorum eſt; nullique vt ait Plinius, *Fluuiorum minus licet, incluſis vtrinquè lateribus*. Aquæ labentis profunditas etiam æſtatis ſiccis feruoribus, quà ſumma eſt, palmos X X V. qua minima, palmos X V. deſcendit. Illud vero, ſeu veteris magnificentiæ potentiæquè, ſiue aëris in deteriora vertentis, ſeu rerum viciſſitudinis non leue indicium, quod de eodem idem refert Plinius: *Pluribus propè ſolus, quàm cæteri in omnibus terris amnes, accolitur, aſpiciturque villis*; Cum hodie nullam Prætorijs, & amœnitatibus inſtructam habeat. Cauſa teijcienda eſt in aëris intemperiem inſalubrem, & grauem. Nam quod Alexander Petronius Medicus inſignis typis euulgauit, omnium aſſenſu, & experientia comprobatur; inſalubres eſſe Ciuibus circum Vrbem æſtiuas in vineis ſtationes, nec procul à periculo valetudinis abeſſe. Itaque non modò ſecundum Tiberim, ſed etiam in agro ſuburbano, in tanta Principum, & diuitiarum copia, pauciſſimæ numerantur Villæ, quæ paulo remotiora Tibu-

Altitudo Tiberis. Loc. cit.

Tiberis olim villis frequens.

ris; Tuſculi, & Albæ iuga inſederunt.

Pons Sublicius. At extructorum in Tiberi Pontium antiquiſſimus eſt SVBLICIVS, ab Anco Quarto Rege, qui Ianiculum adiecit, factus è trabibus, tabuliſque iliceis, vnde nomen accepit. *Roboreus* Ouidio; nam vel vnum in eo clauum figere religioni erat, & ab eodem ponte, quod eius curam gererent, Pontifices dictos autumant. Idem clarus Horatij Coclitis pugna cum ægre diſruptus, ne clauis vnquam ferreis committeretur, ſancitum eſt. Hunc P. Victor AEMILIVM nominat. *Aemilius*, inquit, *Pons, qui Sublicius*. Nam ab Aemilio Lepido Prætore lapideum factum volunt. at quis Aemilius, & quo tempore fecerit, tacent. Nam ætate Ouidij adhuc erat roboreus; & fortaſſe Sublicij nomen manſit, cum lapideus eſſet, & ſimul Aemilius diceretur. Sic Tacitus: Othone Principe *Tiberis immenſo auctu prorupto ponte Sublicio refuſus*. Et Iulius Capitolinus de Antonino Pio, cuius opera cum recenſeret, *Pons*, inquit, *Sublicius, Phari reſtitutio*. Lampridius *Aemilium* nuncupauit: *Cadauer*, inquit, *Heliogabali per pontem Aemilium, annexo pondere ne fluitaret, in Tiberim abiectum eſt, ne vnquam ſepeliri poſſet*. Situs erat pons Sublicius ferè ad radices Auentini vltra pontem nunc S. Mariæ appellatum. Plutarchus de C. Graccho deſcendente ex Auentino: *In Caium fugam capeſſentem inferentibus ſe hoſtibus, & aſſequutis eum ad pontem Sublicium*. Valerius de Pomponio, & Lectorio amicis Gracchi fugientis: *Pomponius, quò facilius Caius euaderet, concitatum ſequentium agmen in porta Trigemina* (erat vt alias dixi ad radices Auentini) *inhibuit: Lectorius in ponte Sublicio conſtitit*. Idem oſtendit Ouidius qui Forum Boarium Auentino proximum aſſeruit pontibus terminari.

Pons Sublicius factus lapideus.

In vita Gracch.

Lib. 4. c. 7.

Pontibus, & magno iuncta eſt celeberrima Circo
Area, quæ poſito de boue nomen habet.

A vicino Templo S. Mariæ Aegyptiacæ. Hi pontes fuere Sublicius, & qui nunc S. MARIAE dicitur, olim SENATORIVS, & PALATINVS. De hoc Liuium loquutum exiſtimant: *M. Fuluius plura, & maioris locauit vſus: portum, & pilas pontis in Tiberim, quibus pilis fornices poſt aliquot annos P. Scipio Africanus, & L. Mummius Cenſores locauerunt imponendos*. Reſtituerat hunc pontem Iulius III. tum magna ex parte Gregorius XIII. ſub initium anni ſecularis MDLXXV. durantibus antiquis fornicibus ad vtramque ripam. Sed anno MDXCVIII. inundante, vt nunquam, Tiberi, verſus Palatinam ripam iterum proruptus, necdum inſtauratus in vſu non eſt.

Dec. 4. lib. 10.

Pons Senatorius.

Pōtes Fabricius, Cæſtius. Duo deinde pontes peruetuſti operis Inſulam Tiberis iungunt. FABRICIVS, & CAESTIVS. Fabricium nunc quatuor capitum à quadrifronte Iani ſtatua ibi poſita in citeriore ripa *L. Fabritius C. F. Cur. viar. faciundum curauit*, vt in vtroque fornicis arcu inſcriptum eſt. De eo Dion: *Pons quoque lapideus ad Inſulam, quæ in Tiberi extat, pertingens extructus Fabriciuſque dictus eſt*. Id peractum Anno Vrbis DCXCII. Alterum olim Cæſtium, nunc S. Bartholomæi Ianiculum verſus, Valentinianus, Valens, Gratianus Imperatores, vt monet duplex inſcriptio, faciendum curarunt. Ipſa porro INSVLA præter Templum Iouis, Aeſcula-

Dion. l. 37.

ſculapij, Fauni, de quibus alibi, lapidibus olim inſtructa in modum puppis, inſignem fertur habuiſſe ſtatuam Iulij Cæſaris, ac ſemel quod ſcribit Tacitus, *in Inſula Tiberini amnis ſereno, & immoto die ab Occidente in Orientem conuerſam*. Eodem loco Simoni Mago ſtatuam Ethnici poſuerunt, vt narrat Euſebius. Inſula Tiberis. Tac. lib. 1. Hiſtor.

Prope Inſulam alterum Pontem nomine Ianiculenſem ſtatuunt, vbi nunc SIXTVM Sixtus IV. Pont. Max. magnificè poſuit. Eccl. Hiſt. lib. 2. c. 12.

Pontis VATICANI in via Triumphali ad Noſocomium S. Spiritus nonnulla in flumine cernimus extare veſtigia. Sed falluntur, qui illi adnectunt portam Triumphalem, vt alibi copioſè expoſuimus.

MILVIVS extra Vrbem deriuato vocabulo ab Aemilio Scauro conditore dictus eſt, eumque Nicolaum V. Pont. Max. perhibent inſtauraſſe.

AELIVS ad Molem Adriani adhuc extat. De eo Spartianus: *Fecit Adrianus, & ſui nominis Pontem, & Sepulchrum iuxta Tiberim*.

Iam in Tranſtiberino ſolo MOLES, & Sepulchrum Adriani ponti Aelio adiunctum, alterum in Vrbe Mauſoleum, ex pario marmore in imo quadratum, exinde rotundum exurgebat. Habet in proſpectu ad læuam in citeriore ripa Mauſoleum Auguſti: cuius imitatione conditum, decreſcentem per gradus figuram neglexit. De eo ſic Dion: *Sepultus eſt Adrianus in ripa fluuij, iuxta pontem Aelium. Illic enim ſepulcrum conditum. Iam enim Auguſti monimentum repletum erat. ne quiſquam amplius in eo ſepeliebatur*. In eo deinceps Antonini conditi: deſcribiturque à Procopio Equeſtribus ſtatuis, & quadrigis ornatum. Moles Adriani. In vita Adriani.

A porta Aurelia vſque ad Templum D. Petri, vt à porta Oſtienſi vſque ad D. Pauli, continuas PORTICVS olim fuiſſe notat Procopius. Reliquum ſpatium ædificijs, ac domibus impeditum. Cæterum ante conditum à Conſtantino illud Templum terris omnibus venerabile, ibi fuerant Horti Neronis de quibus paulo poſt. Quædam alia de Vaticano memorantur, haud ſane firmis auctoritatibus nixa, præter frequentia in eo campo ſepulchra, & inſalubre Cœlum, quod noſtra ætas propter Ciuium, tectorumquè frequentiam ſalubrius experitur. De Sepulchris ab Heliogabalo diſiectis meminit Lampridius: *Fertur*, inquit, *Elephantorum quatuor quadrigas in Vaticano agitaſſe dirutis ſepulchris, quæ obſiſtebant*. De loci natura Tacitus: *Poſtremo ne ſalutis quidem cura infamibus Vaticani locis magna pars tetendit, vnde crebræ in vulgus mortes, & adiacentia Tiberi Germanorum Gallorumque obnoxia morbis corpora fluminis auiditas, & æſtus impatientia labefecit*. Quo loco, etiam Ianiculo ſubiecta loca comprehendi arbitror à Tacito. Omnis enim ille tractus ſub Vaticanis montibus ſitus eſt. Porticus ad Tépla SS. Petri & Pauli. Tac. lib. 2. Hiſtor.

Accedit, quod ſub ipſo Ianiculo, non horum tantum Vitellianorum temporariæ ſtationes, ſed perennes militum erant inſtitutæ ab Auguſto. CASTRA RAVENNATIVM dicta; nempe militũ qui Claſſem Rauennæ collocatam tuebantur ad defenſionem ſuperi Maris. Hi Claſſiarij venientes ad Vrbem ibi ſtatiua habebant, & ad hos, ſiue alios Caſtra Rauennatiũ. Sueton. in Aug. c. 49.

TABERNA MERITORIA, vbi nunc Aedes S. Mariæ trans Tiberim, pertinebat: vnde Oleum abunde ad fluuium vſque fluxiſſe Eccleſiaſtica monumenta prodidere: & conſtans fama deſignatuſque in Templo maximam ſub Aram locus, veterique hoc titulo notatus, *Fons Olei*, abundè teſtantur. Quoniam vero principatu Cæſarum rariſſimæ expeditiones maritimæ, Rauennates Claſſiarij frequentes erant in Vrbe, ludiſque vela ducebant in Theatro. Lampridius in Commodo: *Irritum*, inquit, *id credens*, Commodus, *à Populo Romano, à militibus Claſſiarijs qui vela ducebant, in Amphitheatro interimi præceperat*. Præter milites Tranſtiberinam Regionem, extra Vrbem poſitam, incolendam ijs Romani dederunt, quibus ipſi infenſi eſſent. Quare victis Campanis *Locus vbi habitarent*, vt ait Liuius, *trans Tiberim, qui non contingeret Tiberim, datus eſt*. Et Veliternis: *in quos*, vt idem ait, *grauitèr ſæuitum, & muri deiecti: & Senatus inde abductus, iuſſique trans Tiberim habitare, vt eius, qui cis Tiberim deprehenſus eſſet, vſque ad mille pondo clarigatio eſſet*. Eodem, & Iudæos compulerunt, notoſque apud Martialem Tranſtiberinos ambulatores fracto vitro ſulphurata permutantes.

Fõs Olei.

Dec. 3. lib. 6.

Ad Aedem nunc Sancti Franciſci collocant HORTOS Cæſaris, de quibus Suetonius. *Populo Hortos circa Tiberim publicè, & viritim treceno sſeſtertios* Cæſar *legauit*. Ibi & Templum Fortis FORTVNAE. Plutarchus. *Quæ vero ad Tiberim dedicata eſt Fortuna Fortis, ſcilicet vi omnia vincendi prædita, & generoſa, ei fanum in hortis populo à Cæſare legatis ædificauerunt, quod hunc quoque fauore Fortunæ ad ſummam potentiam euectum iudicarent, quod & ipſe teſtatus eſt*. Tacitus: *Aedes Fortis Fortunæ Tiberim iuxta in Hortis, quos Cæſar Dictator Populo Romano legauerat, ſacrariumgenti Iuliæ, effigieſquè Diuo Auguſto apud Bouillas Tiberio Principe dicantur*. Aliam Seruius Rex, vt aliàs dixi, ad Tiberim Fortunæ Forti Aedem extruxerat. Ouidius:

In vita Cæſ. c. 83.

De Fortuna Romanorum.

Li. 2. Ann.

Faſt. lib. 6.

Ite Deam læti fortem celebrate Quirites,
In Tiberis ripa munera Regis habet.

Et deinde: *Conuenit & ſeruis, ſerua quia Tullius ortus.*
Conſtituit dubiæ Templa propinqua Deæ.

NAVMACHIAM Auguſti, quò deducta eſt Aqua Alſietina, ſtatuunt ad Templum, & Cœnobium Monialium SS. Coſmæ, & Damiani. Suetonius: *Bis omnino toto feceſſus tempore* Tiberius *Romam redire conatus ſemel triremi vſque ad proximos Naumachiæ Hortos ſubuectus eſt: diſpoſita ſtatione per ripas Tiberis, quę obuiam prodeuntes ſummoueret*. Frontinus: *Ni forte cum opus Naumachiæ Auguſtus aggrederetur, ne quid ſalubrioribus aquis detraheret, Alſietinam aquam proprio opere perduxit: & quod Naumachiæ cœperat ſupereſſe, hortis ſubiacentibus conceſſit*. LVCI olim Furinæ incertus eſt locus. Meminit Plutarchus. *Caius*, inquit, *occupauit aliquantiſper in Lucum Furinæ confugere*. Nec PRATA MVTIA certò demonſtrari poſſunt, quo agro à Senatu Romano Mutius Scæuola donatus eſt. an prope *Quintia*? an quæ poſtea *Neronea*, hodiequè vulgò Prata dicuntur? De ijs Liuius. *Patres C. Mutio virtutis cauſa*

In vita cap. 72.

Front. l. 1.

In vita Gracc.

Liu. lib. 2. dec. 1.

trans

trans Tyberim agrum dono dedere, quæ poſtea ſunt Mutia prata appellata. Datum eſt quemadmodum ante Horatio Pontis defenſori quantum poſſet circumarare vno die, ait Dionyſius. Demum ſub Ianiculo ſepultum fuiſſe Numam, duaſque areas lapideas ibi repertas teſtatur Liuius; quarum altera cadauer Numæ iam penitus abſumptum; altera quatuordecim libros, de Latina, Græcaque diſciplina habuiſſent, eoſque decreto Senatus in Comitio combuſtos. Alia Ianiculi propria, vel dicta à nobis, vel poſtea dicenda ſunt. Dionyſ. li.5. Rom. antiquit. Liu. dec.4 lib.10.

Quædam Templa. Cap. XXII.

MVLTA in decurſu operis Templa ſuis locis conſtituta ſunt. Nunc ea, quorum ſedes veluti digito indicari non poteſt, paucis deſignabimus: neglecto narrandi ordine, vt ſe ſe obtulerint.

Fuit in Campo Aedes LARIVM permarinûm, quam vouit L. Aemilius Regillus nauali prælio aduerſus Præfectos Regis Antiochi: Quadraginta poſt annos dedicata eſt. Ita Liuius. Ædes Larium. Dec.4. lib. 10.

METELLI Aedes prope Campum. De ea Plinius: *Praxiteles Iouem fecit eburneum in Metelli Aede, quà Campus petitur.* Hæc opinor Iouis fuit. Indicio eſt ſignum Iouis. Templum FOELICITATIS. De eo Plinius: *Theſpiades ad Aedem Fœlicitatis.* Et: *Signa, quæ ante Aedem Fœlicitatis fuere.* Dion: *Erat enim Curia Hoſtilia cum refecta fuiſſet, denuo deſtructa, eo verbo, quod ibi Templum Fœlicitatis ponere inſtituiſſent: Quod Lepidus Magiſter Equitum abſoluit. Sed re ipſa ob hanc cauſam, vt ne in eo quidem loco Syllæ nomen ſupereſſet, ac noua Curia Iulia vocaretur.* Huius Templi Sylla primus videtur auctor, qui ſe Fœlicem cognominauit. Refectum id fortaſſe eſt ab Antonino Pio. Vidimus enim in eius nummis, cum Inſcriptione; *Templum Fœlicitatis.* Templum ANTONIÆ apud Plinium ornatum pictura Herculis: *In Antoniæ Templo Herculem auerſum; vt, quod eſt difficilius, faciem eius oſtendat verius pictura quam promittat.* Sed fortaſſe Templum ab Antonia factum ſignificat. Aedes POMPEII apud Circum. Plinius; *Hercules, qui eſt apud Circum Maximum in Aede Pompeij Magni.* à Pompeio videlicet, extructa. Lib.35. cap.5. Li.36.c.5. Lib.34. cap.8. Dion.l.44 Lib.35. cap.10. Li.34.c.8.

Templum HORTÆ, Deæ ab hortando dictæ; ideoquè ſemper apertum, quod hortaretur ad honeſtas actiones. De eo videndus Plutarchus. DIANÆ multa Templa Romæ. Idem in q.3. Rom. Templa BACCHI, & HERCVLIS. De his Dion; *Tam Baccho, quàm Herculi Templum Maximum Seuerus ędificauit.* In q. Roman. q.46 Lib.76. ſiue Xiphil. in Seuero.

Templa FORTVNÆ quam plurima, de quibus Plutarchus in quæſt. Rom. quæſt. 74. & lib. de Fortitudine Roman. Inter cætera *VIRILIS Fortunæ Templum ab Anco Martio Quarto Rege eſt ædificatum*. Plutarchus. *MVLIEBRIS* Fortunæ (idem ait) *Romani fecerunt, quo tempore Marcium Coriolanũ Volſcos aduerſus Vrbem adducentem mulierum opera auertũt*.

Templum Equeſtris Fortunæ. Templum EQVESTRIS Fortunæ vouit Q. Fuluius Proprætor *in pugna Celtiberorum, locandamque curauit Conſul*, te-

Dec. 4. lib. 30 ſte Liuio. *Idem Cenſor annos ſex poſtquam vouerat*, eodem auctore

Lib. 2. dec. 5. *dedicauit*. Vitruuius de ſyſtylo, in quo columnas duarum ſpatium diuidit, præcepta tradens: *quemadmodum*, inquit, *eſt Fortunæ Equeſtris ad*

Lib. 3. c. 2. *Theatrum lapideum*. Interpres *ad Theatrum Pompeÿ fuiſſe interpretatur, quod primum manſurum conditum eſt*. Potius dicerem Theatrum Balbi, aut Amphitheatrum Tauri, impolitiore opere facta. Id enim ſignificare videtur lapideum. Theatrum vero pro Amphitheatro frequen-

Girald. ſyntag. 16. ter ponitur. Hæc cum certa ſint, miratur Giraldus, cur legatur apud Ta-

Tac. Ann. lib. 3. citum: *Inceſſit dein religio quonam in Templo locandum foret donum, quod pro valetudine Auguſtæ Equites Romani vouerant Equeſtri Fortunæ. Nam & ſi delubra eius Deæ multa in Vrbe; nullum tamen tali cognomento erat. Repertum eſt, Aedem eſſe apud Antium, quæ ſic nuncuparetur. Ita donum apud Antiũ ſtatuitur*. Agebantur hæc paulo poſt mortem Augusti, quo viuente, Vitruuius illa ſcripſerat. Neutrum tamen aberraſſe dicerem. potuit enim interea temporis illud delubrum fortuito aliquo incendio, qualia frequentiſſima in Vrbe fuerunt, corripi, & abſumi; vt vel conſumptum iaceret, vel ante vſum inſtaurari oporteret. Té-

Dec. 1. lib. 10. plum nouum *Fortunæ*: item *Spei*. P. Victor in Regione ſeptima Aedes CONCORDIÆ in Area Vulcani. Dedicauit C. Flauius ſcriba Ædilis Curulis qui primus Faſtos publicauit. Liuius: *Aedem Concordiæ in Area Vulcani ſumma inuidia nobilium Flauius dedicauit*. Ædes VVLCANI

In lib. de Fort. Rõ. in nummis Valeriani. Templum VIRTVTIS poſuit, teſte Plutarcho, Scipio Numantinus, ſiue Africanus ſecundus. Templum FORTV-

Athæn. l. 8 NÆ VRBIS. Hoc Adrianus Cæſar ædificauit. Athenæus: *Celebrabantur enim Parilium dictæ quondam Feriæ, nunc Romanas appellant, extructo, dicatoque Fortunę Vrbis Templo ab optimo, & humaniſſimo Imperatore Adriano*. Templum COMMODI. De eo Vopiſcus in Aureliano: *Commodi Templum aſcendit*. Hoc fortaſſe Seuerus poſuit, qui Diuum Commodum fecit Aedes PORTVMNI ad Pontem Aemilij, olim Sublicium. P. Victor in Regione xj. Circi Max. LIBERTATIS in Auentino. Templum CLEMENTIAE Cæſaris. Id oſtendunt nummi veteres, & auctor eſt Plutarchus. Templum PACIS Perpetuæ, AETERNITATIS Auguſtæ, AETERNITATIS Flauiorum:

IVNONIS MARTIALIS, & alia; nummi Cæſarum. Templum CÆSARVM in quo communiter colerentur. De eo Suetonius: *Ac ſubinde tacta de Cœlo Cæſarum Aede: capita omnibus ſtatuis ſimul deciderunt. Auguſtique ſceptrum è manibus excuſſum eſt*. Herodianus lib.4. *Ita comitati magno pompa compoſuerunt ipſum*, Seuerum, *in Templo, vbi Marci, ac ſuperiorum Principum ſacra viſuntur monimenta*. Sed dubium, an de hoc vel alio Templo loquatur. cum præſertim de eius reliquijs affectis ſepultura ſermo ſit, quas eius Mauſoleo illatas diximus. In Galba cap.1.

Antiqui Romanorum Horti. Cap. XXIII.

ALIQVA ſuis locis ædificia conſultò prætermiſimus, quia in Hortis excitata, cum his quoque erant coniungenda. Nunc Hortos ſeorſim inſpiciemus, ordine temporum, quo quiſque in pretio fuit, conſeruato. HORTI quidem NVMAE Regis referuntur ab Ouidio, ſed vbi fuerint non conſtat. niſi forte in Quirinali, vbi quædam alia huius Regis, aut ſub Auentino collocandi ſunt. Sic autem ille 3. Faſt. Horti Numæ.

Cæde caput dixit, cui Rex parebimus, inquit;
Cædenda eſt Hortis eruta cepa meis.

Viridarium deinde Regium antiquiſſimum in Vrbe fuit TARQVINII Superbi, in quo inambulans Rex, conſulenti per nuncium Sexto filio nihil reſpondit; ſed vt olim Periander Corinthiorum Tyrannus in re non diſſimili eminentiores ſpicas contriuit: ſic Tarquinius Rex ſumma papauerum capita decuſſit, auctore Liuio, & Dionyſio. Et Horti fuerunt in Eſquilijs, vbi Rex, Solino teſte habitabat. At in qua parte montis? *ſupra*, inquit Solinus, *cliuum pullium, fœcundalem lacum*. vbi corrupto loco corrigendum, Fagutalem lucum. Hic autem Fageus lucus pertinebat ad montem Viminalem, qui idcirco Fagutalis etiam nuncupatus eſt, vt aliàs diximus. Ideoquè Hortos in Eſquilijs fuiſſe dicendum eſt, quà verſus vicum Patricium, vergunt ad viminei partem Collis, in qua Aedes S. Laurentij; erant enim ædibus adiuncti. Liuius: *Rex velut deliberabundus in Hortum ædium tranſit, ſequente nuncio filij*. Ouidius: Horti Tarquinij Superbi. Liu. lib. 1. Dionyſ. lib.4. Loc. cit. 2. Faſt.

Hortus odoratis ſuberat cultiſſimus herbis
Sectus humum riuo lenè ſonantis aquæ.

Quæ ſequuta ſunt tempora Hortos in pretio habuerunt, ſed minime pretioſos. quippe caulium, & braſſicarum prouentu vberrimo Horti, & agricolæ priſci probabantur: nec illos florum blandimenta delectabant, ſed olera, quæ aut facile coquerentur, aut ex ſe ſe expedita, & parata ligno parcerent, igni non egerent. Quod Plinius ſcribit. Nec ſane exiguus Hortorum fructus extitit, cum procerum cognomina produxerũt. Vt non minus natos inter legumina Fabios, Lentulos, Piſones, aliosque huiuſmodi Roma laudaret, quam ex Lactucarum thyrſo Lactucinos. Iam quod ait idem, *In feneſtris ſuis plebs Vrbana in imagine Hortorum quotidia-* Plin. l.19. cap.4. Loc. cit.

Penſiles Horti. Plin. l. 19. cap. 5. Col. li. 11. cap. 3. Plin. lib. 2. epiſt. 17. Mart. li. 8. Epig. 14.

tidiana oculis rura præbebant, antequam præfigi proſpectus omnis coegit multitudinis innumeræ ſæua latrocinatio. Sed hi HORTI PENSILES creſcente luxu rotis promouebantur ad Solem, rurſuſquè hibernis diebus intra ſpecularium monimenta reuocabantur. Quod Plinius, & Columella, & Iunior Plinius confirmant, & Martialis:

Pallida ne Cilicum timeant pomaria brumam,
Mordeat, & tenerum fortior aura nemus.
Hibernis obiecta notis ſpecularia puros
Admittunt Soles, & ſine fœce diem.

Ep. 68. l. 8. Et alibi: *Inuida purpureos vrat ne bruma racemos,*
Et gelidum Bacchi munera frigus edat.
Condita peſpicua viuit vindemia gemma,
Et tegitur fœlix nec tamen vua latet.
Fœmineum lucet ſic per bombycina corpus:
Calculus in nitida ſic numeratur aqua.
Quid non ingenio voluit natura licere?
Autumnum ſterilis ferre iubetur hyems.

Sic autem non ſolum poma ſeruabant, ſed etiam flores alieno tempore exprimebant, vt ſcribit Seneca: *Fomento*, inquit, *aquarum calentium, & calorum apta mutatione bruma lilium, florem vernũ exprimunt.* Hac ratione, teſte Columella, fere toto anno Tiberio Cæſari cucumis ferebatur. Sed Plinius ſingulis diebus allatos Tiberio cucumeres notat, *penſiles eorum Hortos rotis in Solem olitoribus promouentibus.* Quod autem Martialis ſpecularia illa gemmas nuncupauit, cauſa eſt, quod antiqui in vſu quoſdam lapides pellucentes, ac ſpeculares habuerunt, tenues in cruſtas diſſectos: vti hac tempeſtate vitreis orbibus, & quadratis nos frigus ventoſque arcere ſolemus. Illud etiam hortenſis luxus argumentum eſt apud Romanos, quòd, Seneca referente, POMARIA ſummis etiã turribus habuerunt, eorumque ſyluæ in tectis domorum, ac faſtigijs nutarunt, inde ortis radicibus, quò improbe cacumina egiſſent.

Epiſt. 122. · Li. 19. c. 5. · Loc. cit.

Sed his cum longo annorum curſu prætermiſſis, vt veros proferam, ac germanos Hortos, MARIANI primo ſe offerunt ſpectandos, à Mario opinor Cimbrorum illo victore conſiti. De his Plinius: *ea pictura cum peracta eſſet in Marianis Hortis accenſa fulmine cũ optima Hortorum parte conflagrauit.* Horum quidem ſolum nomen ad nos peruenit: vbi, aut quomodo parati fuerint, quia cæteri ſiluerunt, ego quoque ſilentio præteribo. Neque enim dixerim fuiſſe ad Anienem, vbi Marij tumulus, de quo Lucanus:

Horti Marij. Plin. l. 25. cap. 7. Luc. lib. 2.

Tollentemque caput gelidas Anienis ad vndas
Agricolæ fracto Marium videre ſepulchro.

Horti LVCVLLIANI multo notiores. Nec tamen ita certo de loco, vt de auctore conſtat L. Lucullo victore Mitridatis. Singularem vero loci amœnitatem teſtatus eſt Plutarchus. *Quando*, inquit, *vel hac ætate ita gliſcente luxu, Horti Lucilliani inter Principis ſumptuoſiſſimos habentur:* De his Plinium in Panegyrico ad Traianum loquutum putant:

Plutar. in vita Luculli.

Ipſos

Ipſos illos magni aliquando Imperatoris Hortos, illud nunquam niſi Cæſaris ſuburbanum licemur, emimus, implemus. Tanta benignitas Principis, tanta ſecuritas temporum eſt, vt ille nos principalibus rebus exiſtimet dignos, nos non timeamus quod digni eſſe videmur. Venerunt in poteſtatem Auguſtorum Claudio Imperatore cum à Valerio Aſiatico ſecũdùm Conſule magnificentiores pulchrioreſquè factos Meſſalina Claudij vxor concupiuit. Tacitus: *pariterquè Hortis inhians, quos ille à Lucullo coemptos inſigni magnificentia excolebat.* In quibus deinde, vt huius cæterorumque flagitiorum pœnas penderet, gladio Tribuni transfoſſa eſt. Idem: *Interim Meſſallina Lucullianis in Hortis vitam.* At venditi ſunt à Traiano? id quidẽ videtur conijci ex Plinio. Adhæc Lipſius priore Taciti loco citato: *Vides*, inquit, *quomodo in Principis res peruenerint Horti Lucculliani manſerintque ad ætatem Traiani.* Verum aliquis poſſet Plutarchum obijcere, qui *ſua ætate Hortos Principis ſumptuoſiſſimos* Lucullianos nuncupauit. Nam Traianus, ſi Hortos Luculli vendidit, ſecundo circiter principatus anno id probabiliter fecit. Habitus eſt enim Panegyricus à Plinio ante bellum Dacicum. Traianus autem quarto Imperij anno de Dacis triumphauit, teſte Caſſiodoro in Chronico, & Euſebio. At Plutarchus ſi illa ſcripſit ante Traianum Cæſarem, quis non putet, tametſi Luculli vitam publicaſſet, quod ſcripſerat correcturum fuiſſe? Verum credendum non eſt, tunc ea ſcripſiſſe, vel ſaltem publicaſſe, qui anno tertio Adriani, id eſt viginti circiter poſt annos floruit, & habebatur inſignis Philoſophus, teſtibus Euſebio, & Caſſiodoro. Itaque videtur elici poſſe, niſi Horti, quos Traianus abalienauit, Lucculliani fuerunt, fuiſſe fortè Pompeianos, qui item poſt Antonium venere in Auguſti, & Cæſarum poteſtatem. Lib. 11. Ann. initio. Ibid. in fine.

Vt vt ſe res habeat, quo tandem loco Vrbis conſiti? Sane videre difficile eſt, niſi fortè Frontinus facem præferat. Ait enim, *Arcus Aquæ Virginis initium habent ſub Hortis Lucullianis, finiuntur in Campo Martio ſecundùm frontem Septorum.* Aqua quidem Virgo, vt hodieque poſtquã à Nicolao V. Pont. Max. ductus refectus eſt, cernitur, per ſubterraneos, & profundiſſimos ſpecus meabat ſub collibus decliuibus in Tiberinam planiciem, & alueum, extra Vrbem, & Pincianam ſeu Collatinam portã. His collibus adiunctus eſt is, quem olim collem Hortorum, hodie Trinitatis à celebri eius Templo dixere: Campo Martio imminens; quem ſubterlabens Aqua, inde ſuper arcus in Campo extructos vſque ad Septa, vbi fons erat, decurrebat. Quare Horti Lucculliani, ſub quibus inchoabatur arcus, aliquam partem Pincij collis Campo Martio imminẽtem occuparunt: vbi nunc pars item Hortorum Mediceorum, Cœnobium, Hortuſque Fratrum Minimorum cognomento. Hoc cum verba Frontini perſuadent, tum quia cum idem collis olim Hortorũ ſiue Hortulorum honorifica appellatione diceretur, præter Lucullianos, & eos de quibus dicam, quos alios ſaltem inſignes aluerit, ignoro. Hi vero tale nomen merito illi tribuere potuerunt. Fuit autem, vt aliàs dixi, ætate Luculli, multoquè poſt ille mons extra Vrbem. Lib. 1. de Aquæd.

At vnde Pincij nomen accepit? neque enim id diximus. Audiui, eruditum virum nuper id ex Templo S.Fœlicis in Pincis inibi olim extructo deriuaſſe. Eius tamen ſcripta prope diem euulganda videre non potui. Placet interim, quod alijs placuit, à PINCIIS Patritijs Romanis deriuare. Certè cum iam ab Aureliani principatu receptus in Vrbem eſſet collis, mirum eſt, tamdiu Hortorum appellationem viguiſſe: atque Ethnicos, quorum tum plurimi erant in Vrbe, probaſſe inuentum cognomen à Chriſtianis: hos vero cum inſigne nomen Fœlicis Nolani martyris haberent, cognomentum colli quæſiuiſſe ex eo vocabulo in Pincis, quod etiam Nolæ quid ſignificet, ignoratur. Ibi autem fuiſſe nobiles Aedes Pinciorum, qui vt ante Laterani Cœlio, ſic dare huic colli nomen poterant, patet ex Caſſiodoro: *Declaramus, vt marmora, quæ de domo Pinciana conſtat eſſe depoſita, ad Rauennatem Vrbem per catabolenſes veſtra ordinatione dirigantur.*

Pincius collis vnde dictus.

Caſſ.lib.3. Ep. 10.

Minus celebres HORTI POMPEII ſunt, quamquam duplices. De quibus Aſconius, Plutarchus, Cicero, Appianus, & alij: Cicero: *Pōpeio in Hortos nunciauit.* Rurſum. *At eiuſdē Pompeij Aedes etiam & Hortos.* Appianus: *Antonius,* inquit, *Pompeianis in Hortis à Cæſare dono quōdam ſibi traditis verſabatur.* Verum Antonio non traditi, ſed venditi fuerunt, teſte Marco Tullio. *Nam bona,* inquit, *Pompeij haſta poſita pro Aede Iouis Statoris à Cæſare coempta ſunt à ſectore Antonio: idemquè poſtea appellatus de pecunia, quam pro domo, pro hortis, pro ſectione debebat, rerum ſuarum auctione facta perſoluit.* Aſconius duplices videtur aſtruere. *Timebat,* inquit, *Pompeius Milonem, ſeu timere ſimulabat: plerumquè non domi ſuæ, ſed in Hortis manebat, idquè ipſum in ſuperioribus, circa quos etiam magna manus militum excubabat.* Quare quidam inferunt, ſuperiores illi, & inferiores fuerunt. Et huc verba Martialis accōmodant:

Illinc Pompeij dona, nemuſque duplex.

Pro Milone.

Li.2.bell. ciuil.

Philip.2.

In Orat. pro Milone.

Lib.2. Ep.14.

Ad inueſtigandam autem Hortorum ſedem primum pro certo eſt habendum, fuiſſe extra Vrbem: quod perſpicue Aſconius, & Plutarchus tradunt. Ille enim notat, cum Pompeius Proconſul, habebat enim exercitus in Africa, & in Hiſpania, quas per ſuos Legatos adminiſtrabat, eſſet ad Vrbem, *habitaſſe in Hortis: Senatum habitum in Porticu Pompeij, vt Pompeius poſſet adeſſe;* non enim in Curiam intra Pomœrium venire poterat. Quod & ipſam porticum extra Vrbem fuiſſe demonſtrat. Idem alibi: *Quādo,* inquit, *ante triumphum vetitum erat, ingredi Vrbem, miſit Pompeius petitum ad Senatum, vt Comitio Conſularia proferret. Quod cum non obtinuiſſet, quærens Afranium Conſulem facere, nummos pro eo in tribus pronunciauit, atque ad eos accipiendos venerunt in Hortos Pompeij.* quos vtique tunc Pompeius habitabat. Accedit quod ſuperiores Villam eodem Aſconio auctore, adiunctam habebant: quare in edito, patentique loco eſſe debuerunt, quem Vrbs Ciuium tectis impedita non præbuiſſet. Has ob cauſas Hortos Pompeij in eodem colle Pincio fuiſſe arbitror, prope Lucullianos. Hæc enim videtur fuiſſe eius loci diſpoſitio, vt primò *ſepulchrum Domitiorum* propius portæ Flaminiæ extaret. De hoc Suetonius:

Loco cit.

In vita Pompeij.

Horti Pōpeij vbi fuerunt.

nius: *Reliquias Neronis gentili Domitiorum monimenta condiderunt, quod proſpicitur è Campo Martio, impoſitum colle Hortorum. In eo monumento ſolium porphyretici marmoris ſuperſtante lunenſi ara circumſeptum eſt lapide Thaſio*. Credibile eſt munumento propinquos alios hortos eodem colle impoſitos, ſed eorum ſcriptores non meminere. Sequebantur Lucülliani in Hortis nunc Mediceis: Pompeiani verſus Pincianam portam, vbi pars Mediceorum eſt, tum Ludouiſiorum hortorum. Quoniam autē villa his erat adiuncta, arbitror peramplo patentique ambitu protenſam ad Orientem, aliquam partem Burgheſiæ nunc Villæ attigiſſe. Et Horti Domitij. In Nerone c.50.

Hæc de ſuperioribus hortis Pompeij. Maior vmbra in INFERIORIBVS eſt: qua, vt tenebris obſiti, videntur à paucis, ſitum quidem omnes ignorant. Mihi autem ſi diuinandum eſt, probabile fuerit, eos ad Pompeij Porticum, & Theatrum fuiſſe. Niſi quis putet, dici inferiores eo quod coniuncti cum ſuperioribus ad radices collium, aut certe in ima eius loci parte eſſent conſtituti; quod in medium relinquo. In priorem tamen opinionem inclinat animus. Et Horti eiuſdem inferiores.

Horti CAESARIS, vt ſupra dicebam, in Tranſtiberina regione iuxta fluuium fuere ad Cœnobium S. Franciſci. Horti Cæſaris.

SERVILIANI, an Saluſtiani tempore præcedant incertum eſt, qui longa Cæſarum poſſeſſione nobilitati ſunt. Seruilianorum hortorum neque auctor, neque certa ſedes proferri poteſt. Seruilia quidem gens Romæ clariſſima plurimos Romæ Conſules dedit. Ab aliquo huius gentis Seruilio dictos putauerim hortos Seruilianos potius, quam à Seruio: quamuis Macrobius ſcribat: *Cum contra, & cognomina ex proprijs ſint tracta nominibus vt ab Aemilio Aemilianus, à Seruio Seruilianus*. Hi horti in delicijs fuere Neroni Cæſari. Tacitus affirmat, *eum rarum egreſſu domo, aut hortis clauſum*. Hi enim & Seruiliani erant, vt idem paulo poſt: *Milichus*, inquit, *cœpta luce in hortos Seruilianos pergit, deductuſque ad Neronem vrgens periculum, & graues coniurationes docet*. De iiſdem Suetonius. *Nunciata exercituum defectione, Nero tranſijt in hortos Seruilianos*. Ibique deſertus ab omnibus, *procurrit*, inquit, *quaſi præcipitaturus ſe in Tiberim*. Qui locus admonet, vt hortos Seruilianos Tiberinæ ripæ adſitos putem. Cur enim habitans in hortis Imperator procurriſſet ſe præcipitaturus in Tiberim, niſi hortos ipſe fluuius alluiſſet? Neq; enim credibile eſt, eum extrema timentem, ſi horti à Tiberi longe aberant, ab eis egreſſum de media nocte per mediā Vrbem ad fluuium decurriſſe. Accedit, quod Nero cogitans de fuga, libertorum fidiſſimos Hoſtiam præmiſerat, quò deinde ſecundo Tiberi eſſet ipſe venturus, ab eiſdem hortis ſoluto nauigio: Itaque cū alium hac de re ſcriptorē non viderim, nec mihi manifeſtius argumentum ſit; arbitror Hortos Seruilianos non longe à Ponte nunc Sixto in minore campo fuiſſe ad ripā Tiberis. Hic enim, affirmāte Strabone, præter plurima, & pulcherrima ædificia multis etiā lucis, & hortis ad amœnitatē conſitus erat. Qua de cauſa Pompeij etiam hortos inferiores habere potuit. Multa ſimulacra, præter Cererem, & Veſtam ſedentem, & Apollinem, commendat Plinius in hortis Seruilianis. Horti Seruiliani. Lib.1. Sat. cap.6. Tac. li. 15. annal. Suet. in vita cap. 47. Vbi fuerint horti Seruiliani. Strabo l.3. Plin. l. 36. cap.5.

Horti

Horti Saluſtiani. Dion.l.43 Horti SALVSTIANI in Quirinali ad Salariam portam ſiue Collinam, fuere. Auctor eorum Criſpus Saluſtius Romana primus in hiſtoria; idemque ſuorum amœnitate Hortorum nemini ſecundus. Hic ex Africæ Prætura, quam à Cæſare acceperat, refertus pecunia Romam reuerſus, eam partem Quirinalis montis delegit, in qua *Hortis pretioſiſſimis,* vt loquitur Cicero, ſeu quis alius in Saluſtiana, & loco amœnitatē, & ſibi ſcriptis hiſtorijs perpetuum nomen daret; quamquam ſcriberet ipſe, contra quam fecerat. Horum multi veterum ſcriptorum meminere. Tac.lib.3. Hiſtor. Tacitus: *Tertium agmen,* Flauij exercitus, *per Salariam Collinæ portæ propinquabat. ij tantum* (pergit paulo poſt) *conflictati ſunt, qui in partem ſiniſtram Vrbis ad Saluſtianos Hortos per anguſta, & lubrica viarum flexerant. Superſtantes macerijs Hortorum Vitelliani ad ſerum vſque diei ſaxis, piliſque ſubeuntes arcebant, donec ab Equitibus, qui porta Collina irruperant, circumuenirentur.*

Ex quo loco deducitur, non modo ad portam, ſed intra portam Collinam hortos fuiſſe. Tacit.lib. 13.Annal. Idem: *Regredienti,* Neroni, *per viam Flaminiam, compoſitas inſidias, fatoque euitatas, quoniam diuerſo itinere Saluſtianos in Hortos remeauerit, auctoremque eius doli Syllam ementitur.* Nec mirum eò Neronem diuertiſſe; Erant enim Saluſtiani Horti Principis. Quare poſt Neronem Veſpaſianus teſte Dione, *rarò habitabat in Palatio; In Hortis autem Saluſtianis plurimum erat, eòque recipiebat quemcumque non ſolum Senatorij, ſed cuiuſcunque ordinis.* Nerua *morbo perijt in Hortis Saluſtianis,* referentibus Euſebio, & Caſſiodoro in Chronicis. *Diſplicebat Aureliano,* vt ait Vopiſcus, *cum eſſet Romæ habitare in Palatio, ac magis placebat in Hortis Saluſtianis, vel in Domitia viuere. Milliarienſem denique porticum in Hortis Saluſtij ornauit, in qua quotidie & equos & ſe fatigabat, quamuis eſſet non bonæ valetudinis.* Eoſdem Alexandri Seueri fuiſſe colligitur ex Vlpiano: *Si vero,* inquit, *Saluſtianos Hortos, qui ſunt Auguſti, vel fundum Albanum, qui principalibus vſibus deſeruit, legauerit quis, furioſi eſt.* Sub eodem enim floruit Vlpianus, & Prætorianis Præfectus eſt. ff.li.30.de leg. & Fideicom. l.cum ſeruus. §.cõſtat. Situs Hortorum hic eſt, ſupra deſcriptus à nobis: cum de monte Quirinali ageremus. Curuatur enim collis ad portam Collinā, duæque planicies, altera ad mœnia Vrbis, & Hortos Ludouiſianos pertinet: altera ſecundum altam Semitam, nunc Piam ad Aedem S. Suſannæ, & Hortos Barberinos protenditur, vtraquè olim celebrata Saluſtianis Hortis: in medio vallis anguſta primum, deinde latior. In anguſta viſitur cauea Circi Hortorum Saluſtianorum, vbi accliui hinc atque hinc ſolo apparent hodiequè ſediliū, & Templi Veneris ſuboſcura veſtigia; quod in ipſo Circo, vt alia in alijs erant. De quo hanc Inſcriptionē recitat Fuluius:

Fulu.lib.2 Et Marl. cap.22.

M. AVRELIVS. PACORVS
M. COCCEIVS. STRATOCLES
AEDITVI. VENERIS. HORTORVM
SALVSTIANORVM. BASEM. CVM
PAVIMENTO. MARMORATO
DEANAE
D. D

Eiuſ-

Eiuſdem Circi erat Obeliſcus notis Aegyptijs impreſſus, qui confractus iacet in Hortis Ludouiſianis, non modico interuallo, à cauea diſtans, eò, incertum qua cauſa, translatus. Apud eoſdem Hortos verſus portam Collinam, porticum Milliarienſem locatam reor ad meridiem, hiberniquè Solis tepores. Sed ex altera parte Horti Saluſtiani ad Hortos nunc Barberinos terminabantur. Conſtat ex ijs quæ ſupra de actis S. Suſannæ recitata ſunt, in quibus refertur, eius Virginis, & Gabinij patris domum poſtea conuerſam in Templum Suſannæ nomini dicatum, iuxta Aedes, & Forum Saluſtij ad Arcus portæ Salariæ poſitam fuiſſe. Obeliſcus in Hortis Saluſtij.

At in Eſquilijs CAII, & LVCII Cæſarum Horti fuerunt. Hi nepotes Auguſti ex Iulia filia, & M. Agrippa, ab eodem Auguſto adoptati ſunt in Imperio ſucceſſores. Horti prope ipſorum BASILICAM, & PORTICVM fuere: quorum ædificiorum adhuc aliqua pars extat, ſphœricus nempe fornix lateritijs nixus parietibus non longe à muris Vrbis, atque Aede S. Bibianæ. Fuluius eum locum, corrupto nomine, ſuo æuo nuncupatum teſtatur *Thermas Gallutij*, quaſi Thermas Caij, & Lucij. Ex quo infert, ibi Porticum, & Baſilicam horum Cæſarum fuiſſe. Suetonius: *Quædam etiam opera ſub nomine alieno fecit*, Auguſtus. *vt Porticum, Baſilicamque Lucij, & Caij*. Dion: *Pugnatum eſt, ab alijs in Horto Caij, & Lucij, quem Auguſtus perfodi ob eamdem cauſam iuſſerat.* vbi alij pro *Horto, lucum* vertunt. Sed veriſimile eſt, & Lucum, & Hortos fuiſſe; in Eſquilijs præſertim, quas vt alias dixi, Auguſtus repurgauit, ſepulchris amotis, & producto pomœrio, ſalubriores fecit, ornauitquè. Itaque non neceſſe erat, transferri à quibuſdam, vt ſupra dixi, Baſilicam Caij, & Lucij ad Templum nunc S. Mariæ Aegyptiacæ. Horti Caij, & Lucij. Lib. 2. In vita Aug. c. 29. Lib. 66.

Agrippa horum Cæſarum pater nobiles & ipſe Hortos parauit in Vrbe, quos moriens populo legauit. Dion: *Moriens*, Agrippa, *etiam populo Hortos, & Balneum à ſe denominatum legauit*. Qui locus indicat HORTOS AGRIPPAE eius Thermis fuiſſe coniunctos inter Pantheon Aedemque S. Andreæ. In his Hortis, STAGNVM AGRIPPAE fuiſſe probabile eſt, potius quam trans Tiberim, vt quidam ponunt. De eo Tacitus: *In ſtagno igitur Agrippæ* Nero *fabricatus eſt ratem, cui ſuperpoſitum conuiuium aliarum tractu moueretur. Naues auro, & ebore diſtinctæ.* Adſita illi erat SYLVA, & LVCVS. Idem: *Poſtquam tenebræ incedebant, quantum iuxta nemoris, & circumiecta tecta conſonare cantu, & luminibus clareſcere.* De eodem idem auctor: *Apud NEMVS quod nauali STAGNO circumpoſuit Auguſtus.* Niſi de Naumachia Auguſti hic ſermo ſit. Horti Agrippæ. Lib. 54. Tac. li. 15. Ann.

Agrippæ filia AGRIPPINA, nupta Germanico Cæſari, mater Caij Caligulæ; Auia Neronis HORTOS, & ipſa dicitur habuiſſe: qui fortaſſe Germanici antea fuerant. Meminit Seneca. *Deinde*, inquit, *adeo impatiens fuit differendæ voluptatis* Caius, *vt in Xyſto maternorum Hortorum, qui Porticum à ripa ſeparat, inambulans, quoſdam ex illis cum matronis, atque alijs Senatoribus ad lucernam decollaret*. Hi Horti fuere ad Tiberim, quod illa verba ſignificant, *Porticum à ripa ſeparat.* Confirmat Horti Agrippinæ. Lib. 3. de Ira. c. 18.

Li.de leg. ad Caiû. mat Philo: *Exceptos enim*, inquit, *nos primùm in Campo Martio, cum è maternis bortis*, Caius, *exiret.* Sed male interpres addidit, *Martio.* Nam Græcus Codex ſic habet: δεξιωσάμενος γὰρ ἡμᾶς ἐν τῷ πρὸς τιβέρει πεδίῳ τὸ πρῶτον. ἔτυχε δὲ ἐκ τῶν μητρῴων ἐξιὼν κήπων. *Excipiens enim nos in campo ad Tiberim, primùm, cum exiret de maternis bortis.* Plures autem campi ad Tiberim. & hic Vaticanus erat, vt paulo poſt.

Horti Mæcenatis. Li.1.c.13. Li.3.c.10. Tac. Ann. lib.15. In vita Tiberij c.15. In vita Ner.c.38. Eadem libro.

His paulo Antiquiores fuere HORTI MAECENATIS, quippe qui pari cum Agrippa ætate, illi fuerit etiam ſuperſtes. Hi, vt non ſemel dixi, fuerunt in Eſquilijs, latiſſimoque ambitu à Templo, circiter, S. Martini in Montibus, Orientem verſus, vltra S. Antonij Aedem proceſſere. Tacitus: *Nero, non ante in Vrbem regreſſus eſt, quam domui eius, qua Palatium, & Mæcenatis Hortos continuauerat, ignis propinquaret.* Suetonius: *Romam reuerſus* Tiberius *è Carinis, & Pompeiana domo Eſquilias in Hortos Mæcenatianos tranſmigrauit.* Aedes ibi elegantes ornatæque Mæcenatis cum excelſa Turri, de qua Suetonius: *Hoc*, inquit, *Romæ incendium Nero è Turri Mæcenatiana proſpectans, lætuſque flammæ,* vt aiebat, *pulcbritudine* ἅλωσιν *Ilij decantauit in illo ſuo ſcenico babitu.* Horum etiam Philo meminit: μεταπεμψάμενος τοὺς δυεῖν κήπων ἐπιτρόπους τοῦ τε Μαικήνα, καὶ λαμία. πλησίον δὲ εἰσὶν ἀλληλών τε καὶ τῆς πόλεως. *accerſens duorum Hortorum curatores Mæcenatis, & Lamiæ; propinqui autem ſunt inter ſe, & Vrbi.*

Horti Mæcenatis intra Vrbé.

At quomodo Horti Mæcenatis extra Vrbem, cum eſſent adiuncti Neronis domo? Id quidem de hortis dicendum non eſt. Sed Philo, vel Vrbi propinquos, ideſt continuatis Ciuium domibus, appellauit, cum vidiſſet locum arboribus, & hortis frequentiorem quam tectis: atque hoſpes ea ſpecie fortaſſe deceptus putauit eſſe extra Vrbem, cum non eſſent; vel priſco more locus à vulgo dicebatur extra Vrbem; quãuis producto pomœrio: vt hodieq; multi aiunt ſe Romam ire, cum intra mœnia inter hortos, & vineta longe abſunt ab Dion.l.55. ædificijs. Quoniam autem, vt narrat Dion, *Primus, Romæ* Mæcenas *natatorium aquis calidis refertum* inſtituit; id in hiſce hortis feciſſe credendum eſt.

Horti Lamiani. Lib.1.Od. 35. & l.3. Od.17. Sueton.in vita Dom. cap.10. Iuu.Sat.4. Suet. in vita Calig. cap.59. Philo eodẽ libro.

Quod ſpectat ad HORTOS LAMIAE, hi eius Elij Lamiæ ſint oportet, quem ex nobili genere Romanorum laudat Horatius. Notus eſt etiam apud Suetonium, & Iuuenalem Lamias à Domitiano necatus, & apud eumdem Suetoniũ horti LAMIANI, in quibus Caligula ſepultus. *Cadauer eius clam in bortos Lamianos aſportatum, & tumultuario rogo ſemiambuſtum leui ceſpite obrutum eſt.* In his & Mæcenatianis idem cum tres aut quatuor dies habitaſſet, Philonem, & ſocios ad colloquium admiſerat. Ex quo inferes hos etiam Principis fuiſſe. Cur enim in alieno habitaret, ac ſepeliretur? Idem Philo eorumdem hortorum Prætoria cõmendat: aitque, interloquendum Caium obijſſe cœnacula, & conclauia: Et *magnæ Aulæ circumquaque feneſtras claudi vitro cãdido* iuſſiſſe. Quod ij aduertant, qui negant ſpectare ſe feneſtras in antiquis fabricis.

Horti Neronis.

HORTI NERONIS in Vaticano fuere. Conſtat ex Obeliſco, qui

qui prope Sacrarium Templi S.Petri ante Sixtum V. Pontificem erectus medium olim Hortorum Circum, in quo fuerat poſitus, deſignabat. De eo Plinius: *Tertius Obeliſcus in Vaticano Caij, & Neronis Principum Circo ex omnibus vnus omnino fractus eſt in molitione, quam fecerat Seſoſtridis filius Nuncoreus*. De Circo, & Hortis Tacitus, cum de ſupplicio SS. Martyribus à Nerone primum illato vir Ethnicus loqueretur: *Pereuntibus*, inquit, *addita ludibria, vt ferarum tergis contecti laniatu canum interirent, aut crucibus affixi, aut flammandi, aut vbi defeciſſet dies in vſum nocturni luminis vrerentur. Hortos ſuos ei ſpectaculo Nero obtulerat, & Circenſe ludicrum edebat habitu aurigæ permixtus plebi vel circulo inſiſtens*. Vt appareat ſpatium Baſilicæ Vaticanæ, cuius magnam partem Circus inſederat, ante Martyrum ſanguine, quam ſacerdotum cæremonijs, & ſacrificijs conſecratum. De eodem Circo paulo poſt. Idem auctor de Hortis. *Solatium populo exturbato, & profugo Campum Martis, & monumenta Agrippæ: Hortos quin etiam ſuos Nero patefecit*. Non dubitem hos Neronis Hortos eoſdem eſſe, qui Caij fuerant, & Agrippinæ matris Caij Seneca dixerat; cum fuerint prope Tiberim, & vtriuſque Circus dicatur, Caij, & Neronis; nempe ab illo factus, an cœptus, ab iſto perfectus. Quis enim neget, occiſo ſine hæredibus Caio, Hortos ad Agrippinam eius ſororem, ſororibus ſuperſtitem, Neronis matrem inſigni gratia, potentiaquè ab exilio reuocatam: tum in poteſtatem Neronis fuiſſe deuolutos? Tacitus: Nero *vitare ſecretos Agrippinæ congreſſus, abſcendentem in Hortos, aut Tuſculanum laudare*. P. Victor ſtatuit Hortos Domitij in Tranſtiberina Regione. Sed hos cum Neronianis, vt arbitror, nemo miſcuerit. Neque hi Agrippinæ fuere; quæ ſuos ad alteram Agrippinam, matrem ſuam referebat.

Lib. 36. cap. 11.
Ann. l. 15.
Loc. cit.
Tac. Ann. lib. 14.

Floruit ſub Nerone SENECA, cuius & amœnos HORTOS Roma celebrauit. Criminabantur inuidi, teſte Tacito, *quod Hortorum amœnitate, & Villarum magnificentia quaſi Principem ſupergrederetur*. Et ille apud Neronem de his ita loquitur: *Tales Hortos inſtruit, & per hæc ſuburbana incedit, & tantis agrorum ſpatijs tam lato fœnore exuberat*. De ijſdem Iuuenalis.

Horti Senecæ.
Loc. cit.
Iuuen. Satira 10.

Temporibus diris igitur, iuſſuque Neronis
Longinum, & magnos Senecæ prædiuitis Hortos
Clauſit, & egregias Lateranorum obſidet Aedes
Tota cohors ———————

Vbi fuerint, non facile aſſererem; diuerſos enim fuiſſe à fundis, & agris ſuburbanis probabile eſt; inter quos fuit Nomentanus. Seneca idem *Ex Nomentano meo te ſaluto*.

Sen. epiſt. 110.

Neronis ſucceſſor GALBA Aurelia via HORTOS habuit: quæ prope Ædem nunc S. Pancratij mittebat in Hetruriam. Probabile eſt in ipſo Ianiculo prope Templum B. Martyris, Hortos Galbæ fuiſſe. Suetonius: *Diſpenſator Argius Galbæ caput, & cæterum truncũ in priuatis eius Hortis Aureliæ viæ, ſepulturæ dedit*. Tacitus: *Galbæ corpus diſpenſator Argius è prioribus ſeruis, humili ſepultura in priuatis eius Hortis contexit*.

Horti Galbæ.
In Galba cap. 20.
Li. 1. Hiſt.

Horti Martialis. Domitiano Principe Poeta MARTIALIS HORTOS, & ſuburbanum coluit in Quirinali. Ipſe ſic ait.

Lib. 10. Epig. 58.

Hic mihi quando dies meus eſt, iactamur in alto
Vrbis, & in ſterili vita labore perit.
In alta ſemita. *Dura ſuburbani dum iugera paſcimus agri,*
Vicinoſque tibi ſancte Quirine Lares.

Erat autem, vt ſupra diximus ad portam Collinam Aedes Quirini.

Lib. 10. Ep. 93. Idem; *Sed Nomentana ſecurus germinat hortus*
Arbore, nec furem plumbea mala timent.

Nomentana quidem arbor eſt, quæ viret ad Nomentanam viam ſiue altam ſemitam, cui, & Viminali portæ vicina erat ſuburbana Villa Martialis. Alterius TVLLII, vel IVLII Martialis Hortos idem Poeta celebrat. quamquam aliqui omnino falſi, hoc eidem Poetæ attribuant. P. Victor in Regione XIV. Tranſtiberina numerat Domum, & Hortos Martialis; ſed quis fuerit, Poeta nè, an alius non exponit. Alius certe habendus eſt à Poeta, qui de Hortis ſic ſcribit.

Lib. 4. Ep. 64.

Iuli iugera pauca Martialis
Hortis Heſperidum beatiora,
Longo Ianiculi iugo recumbunt:
Hinc ſeptem dominos videre montes,
Et totam licet æſtimare Romam.
Illic Flaminiæ, Salariæque
Geſtator patet —— ————.

Hunc hodie locum Montem Marium nuncupant, valde apricum, & amœnum. De eodem ſuburbano idem lib. 7. Epigram. 16.

Horti Domitiæ. Memorantur etiam à ſcriptoribus HORTI DOMITIÆ. Vopiſcus de Aureliano, *Placebat ei in Hortis Saluſtianis vel in Domitiæ viuere.* In Anton. vita. Iulius Capitolinus: *Adriano*, inquit, *apud Baias mortuo, Reliquias Antoninus Romam peruexit, ſancte ac reuerenter, atque in Hortis Domitiæ collocauit.* Vbi poſtea & Antoninus Pius, & Aelius Verus, & Commodus cōditi ſunt. Verum Adrianus nonne ſepultus eſt in ſuo Mauſoleo? Sic enim In vita Adriani. Dion: *Sepultus eſt in ripa fluuij iuxta Pontem Aelium: illic enim ſepulchrum conditum. iam enim Auguſti monumētum repletum erat, nec quiſquam amplius in eo ſepeliebatur.* In vita Adriani. De eodem ſepulchro Spartianus: *fecit*, inquit, *Adrianus & ſui nominis pontem, & ſepulchrum iuxta Tiberim.* In eadem vita. Quod ſi idem ſcripſit: *ſepultus eſt Adrianus in Villa Ciceroniana Puteolis,* ne pugnet cum alijs, id ſignificare dicendus eſt, depoſitum ibi fuiſſe cadauer Adriani, donec ab Antonino Pio Romam deferretur, & Mauſoleo In vita Antonini. conderetur, quod etiam idem, referente Capitolino, perfecit, ornauitque. Cæterum quæ de ſepultura, & humatione Adriani dicuntur, vbi Horti Domitiæ eſſent, demonſtrant. Quia enim alter in Hortis Domitiæ; alter ad Tiberim in ſuo ſepulchro humatum refert; oſtenditur, Hortos ad Molem, & ſepulchrum Adriani fuiſſe; eximia ſane amœnitate inſignes. quod in delicijs fuerint Aureliano Imperatori, & ante illum Adriano; qui ideo CIRCVM ibi fertur ædificaſſe, rudem illum quidem, nec lapidi-

pidibus, vel artificio commendatum, vt tradit Fuluius; teſtaturque cum Fulu.lib.4
Blondo in proximis vineis ſuo æuo veſtigia ſedilium extitiſſe. Nec tamen
idem Blondus audiendus, qui hunc Neronis Circũ pronunciat, hic enim, Blond.l.1.
vt ante dixi, ad Baſilicam ſancti Petri, vbi ſtabat Obeliſcus, ſitus erat. De
eo Onuphrius; *Septimus*, inquit, *Circus etiam trans Tiberim haud longe* De Circo
à Vaticano erat, ſcilicet extra portam Arcis ſancti Angeli proximam Adria- & Ludis
næ Moli in Hortis Domitiæ Neronis Imperatoris amitæ vicinus. Et paulo Circen.
poſt; *Qua ratione facile coniÿcere poſſumus, Circum eum à Nerone, cuius* cap.23.
Horti illi erant ex Domitiæ amitæ hæreditate, inchoatum: ab Adriano vero
cum Mauſoleum ſuum vicinum ad ripam Tiberis conderet, aut perfectum,
aut inſtauratum. Ego, quoniam opinionibus agitur, ſine teſtimonio ve-
teris ſcriptoris, totum opus Adriano adſcripſerim; cum alterum Cir-
cum Caij, & Neronis nomine notatum Nero ſuis in Hortis perfecerit,
ibique frequenter aurigans ludos ediderit. De ijs enim Hortis ad San-
ctum Petrum loquitur Suetonius: *Mox & ipſe aurigare, atque etiam* In vita
ſpectari ſæpius voluit: poſitoquè in Hortis inter ſeruitia, & ſordidam ple- Neronis
bem rudimento, vniuerſorum ſe oculis in Circo Maximo præbuit. Taci- cap.22.
tus: *clauſumque Valle Vaticana ſpatium, in quo equos Nero regeret haud* Lib. 14.
promiſcuo ſpectaculo. Mox vltro vocari populus. Hic ergo eſt Circus Ne- Annal.
ronis.

Dubium eſt, an Nero præter Circum ibi etiam *Naumachiam* ſtruxe- Seueran.
rit, quam quidam Eccleſiaſtici ſcriptores ad Templum, & Sepulchrum initio lib.
S. Petri poſuerunt. Negat Cardin. Baronius. quod antiquorum nemo id de 7. Ec-
à Nerone factum affirmet, & ille maritima ſpectacula, teſte Dione, edi- cleſ.
derit in Theatro. Quem vltro ſequor. Qui vero aut vulgi ſermone per- Tom.1.
moti, aut alia de cauſa Hortis Neronis Naumachiam appoſuerunt, hanc Ann.ann.
pro Circo accepere vulgari appellatione; cum præſertim in Circo eſſet ſal.69.
etiam Euripus pro naualibus ludis. Circi autem ſtructi ad Molem Adria-
ni meminit Procopius. Nam cum de pratis egiſſet quæ ipſe Neroniana, Proc. li.2.
vulgus nunc Prata nuncupat, à tergo Caſtri S. Angeli, ſubdit ςάδιον μέ- initio.
γα ἐνταῦθα ἐκ παλαιοῦ ἐςὶν, ᾧ δὴ οἱ τῆς πόλεως μονόμαχοι τὰ πρότερον
ἠγωνίζοντο. *Stadium ibi ab antiquo eſt, in quo Romani ſingulari certa-*
mine depugnabant. Verum hæ pugnæ in Amphitheatris fieri ſolebant.
Sed videtur Procopius Monomachiam pro quocunque certamine acce-
piſſe. Nam in Circo ſinguli & curſu, & cum feris pugnare, aut etiam
plures conſueuerunt.

Quod ſpectat ad Domitiam: duas quidem amitas Domitiæ nomine
habuit Nero, ſorores Cn. Domitij ſui patris; ſed alteram Domitiam Le-
pidam appellatam, quam Agrippina Neronis mater, auctore eodem Ta- Tac.Ann.
cito ante exceſſum Claudij occidendam curauit. At DOMITIAM, lib.12.
cuius idem auctor meminit, Nero ipſe iam Imperator perdidit, ac bona Lib.13.
eius, inter quæ, & Hortos inuaſit. Suetonius; *Iunxitque* Nero *parrici-* Annal.
dio Matris amitæ necem. Quam cum ex duritia alui cubantem viſitaret: In vita
& illa tractans lanuginem eius, vt aſſolet iam grandis natu per blanditias Neronis
fortè dixiſſet: ſimul hanc excepero, mori volo, conuerſus ad proximos, con- cap.34.

feſtim ſe poſiturum velut irridens ait præcepitquè medicis,vt largius purgarent ægram. Nam necdum defunctæ bona inuaſit,ſuppreſſo teſtamento, ne quid abſcederet.

Horti alterius Domitiæ. Præter hos, DOMITIÆ alterius HORTOS reperio. Nam Capitolinus in vita Marci: *Marcus,* ait, *Antoninus natus eſt in monte Cœlio in Hortis, & educatus eſt in eodem loco, in quo natus eſt, & in domo aui ſui Veri iuxta Aedes Laterani.* Et paulo poſt. *Adoptatus ab Adriano, iuſſuſquè è priuata in Adriani domum migrare, inuitus de maternis Hortis receſſit.* At Marci mater, vt idem Capitolinus, vocata eſt Domitia Caluilla Caluiſij Tullij ſecundùm Conſulis filia. Quæ & Domitia Lucilla dicta eſt, eodem auctore, & Spartiano in vita Iulianii; vbi ait: *educatus*

In vita Marci. *eſt apud Domitiam Lucillam matrem Marci Imperatoris.* De ijſdem Hortis Capitolinus: *cum Omulus,* inquit, *Lucillam matrem Marci in viridario venerantem ſimulacrum Apollinis vidiſſet.* Hi Horti quod in Cœlio monte, iuxta Aedes Laterani fuiſſe dicuntur, non procul à Baſilica Lateranenſi fuere, & ijdem fortaſſe,qui poſtea Commodiani dicti ſunt. Spar-

Horti Cõmodiani. Lib. I. Lib 71. In vita Cõmodi. tianus: *Hunc,* inquit, *in Commodianis Hortis in Porticu curua pictum de muſiuo, inter Commodi amiciſſimos videmus.* Herodianus ſuburbanum appellat, quo frequenter Commodus commigraſſet. Dion, ſuburbanum Quintilij ne putemus eos fuiſſe Commodi Hortos. Lampridius: *ipſe,* inquit, *Commodus, ad Cœlium montem in Vectilianas Aedes (alijs Veſtilianas) migrauit, negans ſe in Palatio poſſe dormire.* Vbi deinde occiſus eſt, vt conſtat ex Capitolino. Has Aedes adiunctas Hortis Domitiæ auiæ Commodi crediderim, eoſdemque ab illo auctos, & ornatos,dictos fortaſſe Commodianos.

Horti Getæ. Sed vt trans Tiberim redeam,in ea Regione,teſte P.Victore,GETAE HORTI fuerunt. Hic Seueri Auguſti filius à patre Regni ſucceſſor æquali poteſtate cum Antonino Caracalla fratre conſtitutus, ab illo paulo poſt trucidatus eſt. Non eſt autem vero abſimile,Hortos Getæ prope portam Septimianam ad Tiberim vbi hodie Farneſiani ſunt, fuiſſe. Hanc enim portam Seuerus cum Iano proximo quadrato ædificio condidit, & vt aliqui volunt Thermas, de quibus iam diximus. Cæterum ambigi poteſt, an hos Getæ Hortos Seuerus ante poſſederit, & à patre filius acce-

Horti Seueri. In eius vita. perit, an ipſe ſibi parauerit. Sic enim de Seuero Spartianus: *Proficiſcens ad Germanos exercitus, Hortos ſpatioſos comparauit,cum antea Aedes breuiſſimas Romæ habuiſſet, & vnum fundum.*

Horti Heliogabali. In eius vita. Antonino Heliogabalo HORTI fuere,qui SPEI VETERIS dicti ſunt. Lampridius: *Ipſe,* inquit, *ſeceſſit ad Hortos Spei Veteris, quaſi contra nouum iuuenem vota concipiens.* Et paulo poſt: *Pars militum in Palatium, pars in Hortos, in quibus erat Varius, ire tendunt.* Et rurſus: *Inde itum eſt in Hortos, vbi Varius inuenitur, certamen aurigandi pa-*

Lib. I. de Aquæduc. *rans.* Vbi vero fuerint Horti aliquot in locis indicat Frontinus. *Partem,* inquit, *ſui Aqua Claudia prius in Arcus, qui vocantur NERONIANI AD SPEM veterem transfert.* Idem: *Rectus vero ductus Anienis veteris ſecundum Spem veterem veniens intra portam Eſquilinam in*

altos

altos riuos per Vrbem ducitur. Ex quibus locis deducitur, Spem veterem ad portam Næuiam nunc Maiorem fuiſſe, vbi incipiunt Arcus Neroniani, & tranſeuntes ab Eſquilijs in Cœlium Montem ad Templum S. Stephani terminantur. Iam vero quod ſpectat ad nomen, ab aliquo Spei antiquo delubro deriuatum eſt. Quod indicant allata ſupra Lampridij verba: *Seceſſit* Heliogabalus *ad Hortos Spei veteris contra nouum hominem vota concipiens*. Iuſſerat enim occidi conſobrinum Alexandrũ, ideoquè ad Spei delubrum contendit, quaſi ſperaret factum iri quod iuſſerat, reique proſperum ſucceſſum precaretur. A Templo autem ad Hortos ſe tranſtulit, vt aurigandi certamen inſtrueret. Fuere quidem & alia in Vrbe Spei Templa. Vnum prope portam Carmentalem ſupra ſtatui cum Liuio. Sed P. Victor in Regione ſeptima Viæ latæ Templum Spei nouum ſtatuit, ſic forte appellatum, quod Spei veteris Aedes longe diſſita colebatur ad portam Næuiam, vbi & Horti collocantur. At ſi Heliogabalus inibat aurigandi certamen, vbi Circus? Hic ſanè nõ longe aberat extra eamdem nunc portam Maiorem. Fuluius: *Extat*, inquit, *Circus, extra portam Maiorem, iuxta viam Labicanam, & formã Aquæ Claudiæ poſt mœnia Vrbis, & Cœnobium S. Crucis, cuius tantum extat forma, & parietum veſtigia inter proximas vineas, vbi in medio adhuc in duas confractus partes iacet Obeliſcus*. Hæc ille. Quidam hunc Circum ab Aureliano factum autumant. Inſtauratus fortaſſe ab illo eſt, ornatuſque, ſi iam fuerat Principe Heliogabalo. Et Aureliani ætate mœnia ibi latiorem circuitum probabiliter amplectebantur; ſi tamen Circum, nunc extra poſitum, includebant.

Aedes Spei veteris.

Circus in Hortis. Spei veteris.

Fulu. lib. 4.

Hortis Spei veteris propinqui fuerunt PALLANTIANI. de quibus Frontinus: *Finiuntur Arcus Claudiæ, & Anienis poſt Hortos Pallantianos, vnde in vſum Vrbis fiſtulis diducuntur*. P. Victor in Regione v. Eſquilina, Plancianos, vel Plautianos nominat. quos tamen non ſemouerim à Pallantianis; mutantes ſcilicet ſubinde cum dominis nomen. Plautianus enim multum gratia, & opibus valuit ſub Seuero. Nec minus Pallas Claudij libertus, eidemque à rationibus, quem inceſtis Agrippinæ nuptijs etiam peruertit; ideoque illo Principe ditiſſimus, & potens in aula, Neronis quoque imperio validus ſtetit: cum Agrippina *aduerſus Burrum, & Senecam moderatores Principis, habebat in partibus Pallantem*, vt ait Tacitus. Quamquam ille triſti arrogantia modum liberti egreſſus tædium ſui mouerat. donec occiſa matre Nero libertorum potiſſimos veneno, vt credebatur, ſuſtulit: *Doryphorum quaſi aduerſatum nuptijs Poppeæ: Pallantem, quod immenſam pecuniam longa ſenecta detineret*.

Horti Pallantiani. Front. l. 2.

Herod. l. 3. Sueton. in Claudio cap. 28.

Tac. li. 13. Annal.

Habuit & ſuos HORTOS GALLIENVS Cæſar. Iulius Capitolinus: *cum*, inquit, *iret ad Hortos nominis ſui, omnia Palatina officia ſequebantur*. De loco non conſtat; conſtat tamen Gallieno Eſquilinum collem carum ſummopere fuiſſe: ibique ei poſitum Arcum: eumdemquè in eodem Colle admirabilẽ Coloſſum collocare voluiſſe. Quare eius Hortos inde abducere non poſſim.

Annal. 14.

Horti Gallieni.

Alij aliorum Horti. In Galba cap. 12.

Non ſum inſcius alios aliorum Hortos memorari à ſcriptoribus Cn. DOLABELLAE à Suetonio: *Germanorum*, inquit, *cohortem, à Cæſaribus olim ad cuſtodiam corporis inſtitutam, multiſque experimentis fideliſſimam diſſoluit, quaſi Cn. Dolabellæ, iuxta cuius Hortos tendebant, proniorem*. ARGIANOS in ſecunda Regione Viæ latæ: ASINIANOS in duodecima Regione Piſcinæ publicæ à P. Victore. Hi fortaſſe Aſinij Pollionis fuerunt prope Thermas Antonianas, & Auentinum, vbi Atrium Libertatis inſtauratum Bibliotheca inſtruxerat. Horum Hortorum meminit & Frontinus: *Anio vetus peruenit in Regionem viæ Nouæ ad Hortos Aſinianos, vnde per illum tractum diſtribuitur*. Hæc autem via Noua illa non eſt, quæ, vt aliàs dixi, prope Palatium erat, & Forũ; ſed alia in Regione Piſcinæ publicæ, in qua *Caput viæ Nouæ* ſtatuit P. Victor. Spartianus: *Idem*, inquit, Caracalla *viam Nouã muniuit, quæ eſt ſub eius Thermis Antonianis ſcilicet, qua pulchrius inter Romanas plateas non facile quidquam inuenias*. ANTONINI PII à Iulio Capitolino: *In viridario*, inquit, Antonini *Taurus marmoreus cornibus ramis arbori accreſcentibus ſuſpenſus eſt*. ANTHERI à Lampridio, Commodi æuo: *Anterum*, inquit, *eductum à Palatio ſacrorum cauſa, & redeuntem in Hortos ſuos per frumentarios occiderunt*. TORQVATIANOS, Et EPAPHRODITIANOS à Frontino. Torquatiani ſtatuuntur ab Onuphrio in prima Regione portæ Capenæ, in qua & Terrentianos ſtatuit. Epaphroditiani fuerunt Epaphroditi, qui Neroni à libellis auctore Suetonio, eiuſdemq; libertus eodem auctore, ac Tacito, eum in fuga ſequutus iuuit adigentem iugulo ferrum: qua de cauſa capitali pœna multo poſt à Domitiano dãnatus eſt. Hortos STATILII TAVRI à Tacito ſub Claudio Principe. *Agrippina*, inquit, *Statilium Taurũ opibus illuſtrem Hortis eius inhians peruertit*. Proximos Naumachiæ hortos à Suetonio in Tiberio, nempe Tranſtiberinos. Hortos CÆSARIS ad Portam COLLINAM cum TVRRE à Iulio Obſequenti de Prodigijs: *Turris*, inquit, *Hortorum Cæſaris ad portam Collinam de Cœlo tacta*. Hortos SCIPIONIS à Cicerone, nempe antiquiores: Scapulæ: & Clodiæ ad Tiberim: trans quem M. Tullius parare ſibi interdum cogitabat. Multorum in via Claudia, quæ iungebatur Flaminiæ. Ouidius:

Lib. 1. — In Anton. Carac. — In eius vita. — Sueton. in Domit. cap. 14. — Lib. 12. Annal. — De quibus in Orat. pro Cælin. — Li. 12. Ep. ad Attic. epiſt. 1.

Nec quà pomiferis poſitos in Collibus Hortos
Spectat Flaminiæ Claudia iuncta viæ.

Vbi eiuſdem Ouidij viridarium ſtatuitur. Et alij inter legendum occurrent. Nos hic promiſſum Thermarum Alexandri, & aliorum nummos omiſimus.

DE VRBE ROMA
LIBER QVARTVS.

Sacra Ædificia ante Conſtantinum. Cap. I.

HACTENVS Veteris,& ſuperſtitioſæ Vrbis ædificia indifferẽter expoſui. Nunc religioſæ,Chriſtianæque Romæ Templa,& alia monimenta cõplectár; atque ad noſtrum æuum ſextam ædificãdi ætatem perducam. Quamuis autem eam ab Gothica expugnatione Vrbis ſub Totila Rege inchoauerim; tamen paulo altius repetẽdo ad Cæſarum Principatus reuertar, quibus Aedes Dei Sanctorumque cultui dicatæ fieri cœperunt. Lib. I. cap. 23.

Igitur integro pluſquam ſeculo ante Conſtantinum Principe Seuero Tranſtiberinam BASILICAM VIRGINIS Caliſtus I. dicitur ædificaſſe, vnde Fons Olei effluxerat. Quamquam illa tempora feracia ſuppliciorum magis, quam ædificiorum, & Chriſtianæ pietatis,quam pecuniæ eam loco amplitudinem dare non potuerunt, qua poſtea Templum ſtetit. Nec tamen cenſendum eſt, tunc omnia penitus abdita, & ſubterranea fuiſſe. Quòd interdum remittentibus Tyrannorũ furoribus, quies aliqua, & reſpirandi locus daretur pijs hominibus, ac rebus ſacris. Et eam quidem Baſilicam in domo aliqua erectam more Baſilicarũ,& Chriſtianorum conuentibus celebrem, atque aperta fruentem luce crediderim potius, quam omnino reconditam ac latentem. Nam neque Commodus in noſtros homines gladium ſtrinxerat: eiuſque pater Marcus in- S.Damaſ. ſiue Anaſtaſius in eius vita.

feſta Chriſtianis edicta reuocauerat,& Septimius Seuerus maximis bellis diſtinebatur. Argumento etiam, quod ante Conſtantinum AEDES SACRAE videntur fuiſſe in Vrbe,vt in cæteris Prouincijs erectæ. Nicephorus enim cum victoriam de Maxentio reportatam,& triumphalem Conſtantini ingreſſum in Vrbē enarraſſet: *Adhæc,* ait,*in primis maturauit Eccleſias Dei reſtaurare, eaſque donarijs exornare.* Idem auctor tradit, antequam Diocletianus,& Maximianus in noſtram fidē ſæuire cœpiſſent,propter potentiam virorum Chriſtiani nominis, eorumq; gratiam apud Cæſares, AEDES SACRAS vbique gentium fuiſſe excitatas.*Oſtendunt,* inquit,*id quoque plurimorum millium hominum in oratorijs domibus cœtus,& conuentus habiti: quæ oratoria cum propter anguſtiam,confluentem tantam multitudinem non caperent; cernere erat, ex paruis initijs,& fundamentis in auguſta amplitudine, & magnitudine, admiranda in locis omnibus excitari, atque conſtrui Templa.* Idem exponens Euſebius ait: *Aut quomodo quiſquam illuſtres hominum in Templis concurſus poterit oratione explicare? Vnde cum in antiquis illis ædificijs non ſatis loci haberent, ampliores Eccleſiæ in vniuerſis Vrbibus, fundamentis earum ad maiorem laxitatem dilatatis erexerunt.* Et: *omnibus in locis per Imperatoris litteras palam edictum fuit, vt tum deturbarentur Eccleſiæ, ſoloque æquarētur, tum ſcripturæ abſumerentur igni.* Neque vero tanti boni expers Roma eſſe debuit, vbi Pontifices Religionum ſedem defixerant. Quare non ſolum in Cœmeterijs, locisſque occultis pia Chriſtianorum manus ædes ad conuentus habendos fabricata eſt; (idque de Fabiano Pontifice, quem Decius ſuſtulit, refertur) ſed etiam aperte ac publice. Cæcilia quidem virgo fortiſſima cum accepto vulnere properaret ad ſponſum, triduanas tamen popoſciſſe inducias gloriabatur,vt domum ſuam,Alexandro Principe, Eccleſiam conſecraret. Sic & Lucina religioſiſſima fœmina domum ſuam B. MARCELLI nomine dedicauit: quo Chriſtiani interdiu noctuque conuenirent,ac Deum precibus cantuque placarent. Aurelia via ſub Aureliano Imperatore, BASILICAM condidiſſe ſcribitur S. Fœlix Pontifex, vbi & poſtea humatus eſt. Poſtremo grauiſſimi ſcriptores Philippos Cæſares Chriſtiana fide imbutos agnoſcunt: quorum pietas, & indulgentia multa religioni tuendæ conſeruandæq; permittere potuit. At Card. Baronius cum fidei promulgatione Eccleſias cœpiſſe, earumq; numerum, vt opus fuit, in dies magis magiſq; auctum affirmat. Ideo & Pudentis Senatoris S.Petri diſcipuli *domum in Eccleſiam* fuiſſe mutatam: & *Eutrepiæ* matronæ *domum in titulum* ad ſacra obeunda, & alias fuiſſe erectas: Euariſtum V. à B. Petro Pontificem *Eccleſias* diuiſiſſe *Presbyteris:* eoſque temporibus Cornelij Papæ extitiſſe numero quadraginta ſex. Optatum ſcripſiſſe, *quadraginta* in Vrbe fuiſſe ad Chriſtianum vſum *Baſilicas* excitatas: Lucianum, quamuis Ethnicum ſcriptorem ferreas portas, ærea limina auratum faſtigium domui ſacræ aſſignaſſe. Alexandrum Imperatorem apud Lampridium locū publicum in quo Deus coleretur, Chriſtianis adiudicaſſe. Aurelianum apud Vopiſcum *Eccleſiam Chriſtianorum* in litteris vſurpaſſe. Hæc aliaque apud eum leguntur.

Niceph lib.7.c. 30

Idem l. 8 cap.2.

Euſeb. l. 8. cap.21.

Cap. 3.

Ab Anaſtaſio in vita.

Tom.1. ann. Chr. 57.

Baſi-

Baſilicæ Conſtantini. Cap. II.

ANNO Imperij Conſtantini XIX. vt refert Card. Baronius, Vrbis MLXXVI. cum Baptiſmo ante actæ vitæ crimina optimus Imperator eluiſſet, qui antea, vel priſcis ædificijs refectis, & excultis, vel nouis ædificatis magnopere, vt diximus, Vrbem exornauerat, nouam ſacrorum Templorum molitionem adiecit, qua veterum operum pulcherrima, vel ſuperauit, vel æquauit. Nam in parte ſui Palatij Lateranenſis BASILICAM SALVATORIS, & ei continentem S. Ioannis Baptiſtæ condidit. Nicephorus de Conſtantino: *Et manibus ipſe ſuis ligone accepto, in Palatio ſuo quod Lateranenſe dicitur, primus terram fodere, & Eccleſiæ formam in nomen Domini noſtri Ieſu Chriſti deſcribere cœpit.* Et paulo poſt: *Templum in Palatio ſuum oſtendit.* Et rurſus: *Sicuti dictum eſt, in Imperiali Palatio ſuo Templum conſtruxit.* Quod etiam in matutinis Eccleſiæ precibus ſolemniter recitamus die 9. Nouembris. Idem Baſilicas SS. PETRI & PAVLI ædificauit, vtraſque extra Vrbem, in Vaticano, viaq; Oſtienſi: S. CRVCIS in extremis Eſquilijs: S. LAVRENTII extra portam Eſquilinam, S. AGNETIS extra Viminalem, & alias, quæ præter locorum ſanctitatem, amplitudine, ac magnificentia in admiratione ſemper fuerunt. Hæ tum Baſilicæ ſunt appellatæ. Sed iam antiquata cæterarum appellatione, ſolum quatuor primaria Vrbis Templa BASILICAE dicuntur, Lateranenſe, S. Petri, S. Pauli, S. Mariæ Maioris. Qua in re duo exponenda ſunt: Alterum, cur Baſilicæ dictæ fuerint: Alterum, cur ſolum illa quatuor Templa nunc Baſilicæ dicantur.

Baſilicæ ſacræ quādo conditæ.

Niceph. lib. 7. cap. 34.

Niceph. lib. 7. c. 46.

BASILICA quidem ante æuum Conſtantini pulcherrimum fuit ædificium columnis, & ſimulacris exornatum ad exercēda iudicia, & negotiatorum mercatorumque conuentus peragendos. Quod Vitruuius addendum Foro præcepit in locis calidiſſimis, ideſt in Solem hibernum obuerſis: ne eò conuenientibus moleſtiam afferret frigida tempeſtas. Nomen autem ipſum βασυλικὴ Regiam domum ſonat. Ideo Iſidorus: *Baſilicæ prius*, inquit, *vocabantur Regum habitacula, vnde & nomen habent. Nunc autem ideo Baſilicæ diuina Templa nominantur, quia ibi Regi omnium Deo cultus, & ſacrificia offeruntur.* Cum eo alij auctores conſentiunt, quos affert Baronius, ſubditque: *Hæc licet vera ſint; tamen eiuſmodi nomen vnà cum re è Gentilibus ad Chriſtianos deriuaſſe mihi magis probatur. Nam Baſilicæ illæ Gentilium in Eccleſias Chriſtianorum aliquando commutabantur.* Hanc vero cauſam, quamuis à tanto viro prolatam, quiſpiam tamen non ſatis eſſe cenſebit, cur Baſilicæ nomen in Templa tranſierit. Nam ne vertatur in controuerſiam, an Baſilicæ aliquando in Templa conuerſæ fuerint, idque verum, an probabile ſponte tribuatur; tamen non ideo prima illa Cōſtantini Templa videntur Baſilicæ

Quid fuerit Baſilica Romanis.

Vitruu. l. 5 cap. 1.

In notis ad Martyrol. die 5. Auguſti.

Baſilicæ in ſacras Ædes mutatæ.

ſilicæ nomen fuiſſe ſortita. Sunt enim à Conſtantino extructa, antequam Ethnicorum Baſilicæ ſacras in Ædes commutarentur: & toto paſſim terrarum Orbe Eccleſiæ ædificatæ ſunt vigentibus adhuc Gentilium ſuperſtitionibus, & immutatis Deorum Templis, intactiſque opibus, quæ priſci in ea congeſſerant. vt ex S. Ambroſio docet idem Baronius. Multo magis intacta permanſerunt alia ædificia publicis reipublicæ muneribus obeundis extructa. Præterea mos veteri illo Chriſtianorum æuo inualuit, vt ædes ſacræ non minus apud Latinos, quam Græcos, Templa, & Baſilicæ dicerentur. Quod manifeſtum eſt legenti ſcriptores Eccleſiaſticos, & Concilia, à quibus promiſcue vſurpatur Eccleſia, Templum, Baſilica. Et ipſa ſacella dicta interdum Baſilicæ. Vt Baſilica S. Laurentij, ac Theodori Papæ, quam Sancta Sanctorum appellarunt, in Palatio Lateranenſi. Immo in eodem Patriarchio Aedes omnes Baſilicæ nomine cenſebantur in quibus aliquid ſolemnium religionum, & Eccleſiaſticarum cæremoniarum exercebatur.

Epiſt. 21. Tom. 3. ann. Dom. 324.

Cencius Camerarius Alemanus de Parietinis Lateranenſ. c. 5.

Cur Templa dicuntur Baſilicæ.

Prima ergo, & auguſtiſſima illa Conſtantini Templa cur dicta ſint potius, & frequentius Baſilicæ, equidem, vt alios, tantos nempe ſcriptores, audiendos cenſeo: ita cauſam nominis in formam ædificij refero. Templa enim illa primaria, Lateranenſe, Vaticanum, S. Pauli, non diſſimilia Baſilicarum veterum fuerunt: immo eo prorſus modo ac partibus extructa, quibus Baſilicæ extruebantur. Fuit enim Baſilica ædificiũ, quod duplici, aut quadruplici columnarum ordine medianam teſtudinem, ſimplici, vel duplici hinc, atque inde Porticu cingebat. Id loco citato Vitruuij docuit Daniel Barbarus. Fuſius autem nobilis ædificandi magiſter Leo Baptiſta Albertus: *Quo eſſet*, inquit, *Baſilica quidem laxior, primarijs tectis nõ ſufficientibus circũ addidere porticus patulas intrinſecus hinc atque hinc primũ ſimplices, mox etiam duplices*. Curuabatur ædificiũ in ſummo, vel pari, vel minore, quam ſemicirculi flexu: quod Tribunal dicebatur. ibi enim habebantur iudicia. Quamquam plura tribunalia maioribus Baſilicis fuiſſe cõſtat. Quintilianus: *Cum in Baſilica Iulia diceret primo tribunali; quatuor autem iudicia, vt moris eſt, cogerentur*. Nec modo publicæ, ſed priuatæ in ædibus Ciuium, Cæſarumque fuere Baſilicæ. Vitruuius: *Habeant nobilium domus Baſilicas non diſſimili modo quam publicorum operum magnificentia comparatas, quòd in domibus eorum ſæpius, & publica conſilia, & priuata iudicia, arbitriaque conficiuntur*. Potiori iure in Palatijs Principum fuere. Plutarchus: *Hi vnam ſi in Domitiani domo videant Porticũ, vel Baſilicam, vel Balneum*. Quod ſuo exemplo cæteros Reges docuit Rex ſapientiſſimus, ac vetuſtiſſimus Salomon; cuius regias Ædes cum deſcriberet Ioſephus: *Erat*, inquit, *magna nimis Baſilica, & pulchra: hacque innumera columnarum multitudine portabatur. Quam ad iudicia rerumque cognitiones diſtribuit, vt poſſet capere populi multitudinem ad iudicia venientem. Cuius longitudinis magnitudo erat cubitorum centum, latitudo vero quinquaginta: altitudinis autem triginta: columnaſque quadrangulas omnes habebat, tegebaturque cedro, opere Corinthio, phialis æqualibus & ſcutulis mira arte cælatis, eratque robuſta, & varijs decoribus exornata*.

Li. 7. c. 14.

Quint. l. 12 cap 5.

Vitruu. l. 6. cap. 8.

Plutarch. in Poplic.

Ant. Iud. Lib. 8. c. 5.

Baſilica Salomonis.

nata. Item alia erat Baſilica in medio totius amplitudinis conſtituta, habens latitudinem cubitorum triginta, & contra Templum validis columnis extenſum: eratque in ea ſolium valde decorum, in quo ſedens Rex iudicia proferebat. Huic erat iuncta alia quoque Reginæ Baſilica, & reliqua habitacula, & ſedilia, vbi poſt cauſas explicitas reſidebant ſtrata tabulis cedrinis. Hæc ille. Quis autem dubitet, an ibi fuerint Porticus duplices, vbi erat innumera multitudo columnarum? Altera Baſilica.

Verum vt ædificij forma clarius oſtendatur: fuit in longitudine ambulatio. *Mediam Nauem* in Templis hodie nuncupant, teſtudinem mediã ſeu medianam Vitruuius. Additæ hinc atque hinc ſimplices aut binæ Porticus alarum inſtar: quibus qui ad agendum, & negotiandum conuenerant, ſpatiarentur. Tribunal in ſummo mediæ teſtudini reſpondebat. Hoc modo videlicet claudebantur minores Baſilicæ, quibus & ſimplices tantum Porticus ad latera mediæ teſtudinis patebant. At quæ laxiores, & nobiliores erant Baſilicæ binis hinc atque hinc porticibus mediã ambulationem cingebant: & in fine harum quinque porticuum tranſuerſam ambulationem ſecundum tribunalia habuerunt. Vitruuius: *Sin autem locus erit amplior in longitudine, Chalcidica in extremis conſtituantur, vti ſunt in Iulia Aquiliana.* Baſilicæ forma.

Chalcidica quid eſſent, ambiguum eſt. Nonnemo putat fuiſſe tranſuerſas haſce ambulationes. Baptiſta Albertus, *Addidere*, inquit, *inſuper alij ſecundùm tribunal tranſuerſam alteram ambulationem, quam quidem Cauſidicam nuncupamus, quod illic Rhetorum turmæ, Cauſidicique verſarentur.* At Danieli Barbaro Chalcidica pro Thermis aliquando ſunt. Sed quid commune Thermis cum Baſilica, & lotioni cum iudicio? aut quomodo Balineæ partem Fori ingrediuntur, cui hæc litigantium ſedes adiungitur? Idem aliò diuertit: aitque Chalcidica adiungi Baſilicæ, cum tantum additur, vt reſpectu latitudinis minor debeat eſſe lõgitudo. Rurſus ait, Chalcidica fuiſſe in Baſilicis loca ampla, & ingentes aulas, more Chalcidenſium ædificatas, in quas Magiſtratus conuenirent. poſtremiſque duobus parum diſcrepat ab Alberto. Alij aiunt eſſe Chalcidica, quæ latitudinem in longitudine duplicarunt. Philander: *Ego vero*, inquit, *in ea fui aliquando ſententia, vt exiſtimarem fuiſſe ambulationes ſecundũ tribunal tranſuerſas, vbi Rhetores, & Cauſidici etiam verſarentur, diuerſas ſcilicet à Porticibus. Reperi poſtea apud Sextum Pompeium, Chalcidicum genus eſſe ædificij ab Vrbe Chalcide dictum.* Nec plane quid ſentiat, poſtea clare exponit. Ego ſic in Baptiſtæ Alberti ſententiam diſcedo, vt putem alios huc non repugnantes adduci poſſe. Chalcidicũ enim, quod addendum Baſilicæ præcipit Vitruuius, eſt aliquid proprium ipſius amplioris pulchriorisque. Neque eo poteſt intelligi ædificium, quaſi ſeiunctum à Baſilica, vt pars illius non eſſet. Nec ipſum tribunal; hoc enim erat in omnibus etiam minoribus Baſilicis. Non officina cudendæ pecuniæ, vt quibuſdam eſt viſum; quid enim hæc ad Baſilicam rei iudiciariæ dedicatam? Neque etiam hic agitanda de nomine quæſtio eſt: An quod præter Porticus addebatur Baſilicæ, Chalcidicum ſolum, an etiam Cauſidi-

Et Chalcidica.

Sed dubiũ quid fuerint.

Quid ſint Chalcidica in Baſilicis.

fidi-

ſidicum ſit appellandum. Rem enim quærimus, nomina poſthabemus. Itaque mihi omnino videntur CHALCIDICA eſſe trãſuerſæ illæ ambulationes inſtar ingentium aularum. Sic autem dicebantur; vel quia perfectum exemplar extenſæ eiuſmodi Baſilicæ ex Chalcide nobili Eubœæ Vrbe acceperint Romani, cum antea illas ſimpliciori opere ædificarent: vel quia quod tranſuerſum patebat, ſummi eſſet, & inuſitati ornatus, vti Chalcide fieri mos erat. Quod oſtendit Arnobius à Philandro allatus: *Scribuntur Dij veſtri in Tricliniјs cœleſtibus atque in Chalcidicis aureis cœnitare.* Chalcidicæ enim aureæ ſignificant veluti cœnationes, & aulas auratis cameris, vel laquearibus, cæteroque cultu, & ornatu eximio ſplendide inſtructas, in quibus Dij epularentur. Meminit Dion Templi Mineruæ facti ab Auguſto: *Quod*, inquit, *Chalcidicum vocatur*. Eutropius inter opera Domitiani numerat *Mineruam Chalcidicam*.

Chalcidica trãſuerſæ ambulationes.

Arn. lib. 4. cõtra gentes.

Eutr. li. 10 de Domitiano.

Iam in Baſilicis cùm pars, in qua excurrebant Porticus, præter columnas, paraſtatas, & ſigna in loculis parietum, alia fere ornamenta non haberet: pars altera longitudini obuerſa, metallis, marmoribus, alijſque pretioſorum lapidum cruſtis, & operibus fulgebat; quod proxima tribunalibus primariæ nobilitatis viros, Centumuiros, Magiſtratus, Prætores, Conſules, ipſumque Auguſtum, patronorum, & accuſatorum multitudinem acciperet. *Et iunxere* (pergit Baptiſta Albertus) *haſce ambulationes inter ſe lineamento ducto ad* T *litteræ ſimilitudinem. Itaque Baſilica ex ambulatione conſtat, atque Porticibus*. Ex his forma Baſilicæ nobilioris, vt Pompeiæ, Iuliæ, Vlpiæ, & Conſtantinæ, quem fecit ante Baptiſmum, facile deprehenditur. Nam duabus eo pacto iunctis ambulationibus, additoque, inſtar capitis, tribunali: cum longitudini adiunctis duabus hinc atque inde Porticibus, Baſilica deſcribitur; in qua, iuxta Vitruuium, eius longitudo latitudinem, & duas tertias latitudinis partes comprehendit. Quæ ſane ædificij deſcriptio formam continet Lateranenſis Templi, Baſilicæ veteris Vaticanæ, & Baſilicæ S. Pauli.

Hoc modo, vere proprieque circumſcripta Baſilica non magnopere quærendum videtur, cur prima illa Templa Lateranenſe, S. Petri, Paulique à Conſtantino facta Baſilicæ dicta ſunt. Non enim alia forma ædificata ſunt: & vera germanaq; ſtructura fuere Baſilicæ, nec modo Chriſtiani, ſed etiam Ethnici cum ſacras illas ædes videbant, Baſilicas ſibi videre videbantur. Cur autem hæc potiſſimum ædificij forma S. Sylueſtro Pontifici Maximo, & Conſtantino Pio Auguſto placuerit, cauſa in promptu eſt: quoniam ſcilicet illi inerat figura CRVCIS, vt ex ſe patet: cui Chriſtianæ Religionis Vexillo per Cœlum viſo, & ad militaria ſigna traducto Conſtantinus acceptas victorias referebat: Pontifex autem eius maieſtati ſacrari Aedes volebat. Et nos tranſuerſam illam ambulationem in Tẽplis Crucem nuncupamus. Antiqua vero Templa ſuperſtitioni dicata etſi variam in ſpeciem extruebantur, huic tamen ſchemati Crucis diſſimilia erant. Quare hac etiam de cauſa nouam illã ſacrarum ædium ſtructuram probauerunt, vt nonnihil different ab ædibus Gentilium. Et vero *Tribunalis*, nomen adhuc à Romanis retinetur, qui ſinuatã Templi Apſidem

Templa habuerũt formam Baſilicæ.

Cui inerat ſchema Crucis.

Tribunal Baſilicæ caput, nunc Tribuna.

dem deriuata voce (quod etiam Philander adnotauit) TRIBVNAM vocant. Quamquam & antiquitus ab ijſdem Baſilicis, iudiciorumquè ſedibus translatum fuerat Tribunalis nomen ad Apſidem Templorum. Vitruuius: *Quæ ſine cella* (Aedes) *fiunt, tribunal habent, & aſcenſum ex ſuæ diametri tertia parte*. Et Prudentius in deſcriptione ſacri Templi. In hymno S Hippolyti.

Fronte ſub aduerſa gradibus ſublime tribunal
Tollitur, Antiſtes prædicat vnde Deum.

Extruxit idem Conſtantinus Baſilicas ſimplici Porticu: vti S. Laurentii, & S. Agnetis videmus. In quibus illud peculiare eſt; quòd Porticus etiam ſuperiores habent, minoribus columnis effultas. Præcepit autem Vitruuius ſuperiores etiam Porticus apponi Baſilicis cum pluteis, ideſt interſeptis, & interſtructa aliqua parte parietis inter vtramque Porticũ, vt ſupra contignationem ambulantes ab negociatoribus deorſum ne conſpicerentur.

Cæterum à primis illis & auguſtalibus Baſilicis deinceps emanauit, vt omnia Templa à Chriſtianis dicerentur etiam Baſilicæ. Aedes autẽ Lateranenſis præter Baſilicæ partes hoc etiã habuit, quod in Palatio Imperatoris extructa eſt; cum Aedibus Principũ, vt dicebã, adderentur Baſilicæ. A primis Baſilicis reliqua Templa olim Baſilicæ dicta.

Sed cur iam quatuor tantum primaria Vrbis Templa dicuntur Baſilicæ? Credibile eſt propter eorum dignitatem, maieſtatemque factum eſſe, vt nomen quod initio commune cum cæteris Aedibus ſacris habuerunt, iam ſola retineant, quæ ſola cæteris religione ac ſanctitate præcellunt. Accedit, quod antiquiſſima in teſtimonium Chriſtianæ fidei, auſpicata tantorum operum molitione extiterunt. Quamquam Liberiana Virginis Magnæ Baſilica ſub Conſtantio extructa non multo poſt fuerit. Sed Reginæ præſidis ſublimitas, loci veneratio, cultus Pontificum, Principũ ac populorum quod tempori defuit, abundè compenſauit. Hæc de Baſicarum appellatione. Nec quatuor tantum primaria Vrbis.

Quod ſpectat ad illarum ornatum, tanto Columnarum, marmorũ tanta ſpatij laxitate tanta auri, argenti, gemmarum, & ſacræ ſupellectilis copia conditas ab ſe inſtruxit, locupletauitq; Conſtantinus, vt opes in Tẽplis Ethnicorum repoſitas vincere voluerit. Quare eorum ſcriptores, referente Baronio, largientis liberalitatem atque impoſita vectigalia criminantur. Apud quem, Anaſtaſium, & alios qui de ſeptem Templis Vrbis ſcripſerunt eorum magnificentia, & oblata munera videri poſſunt. Ornatus Baſilicarum Conſtantini.

Sacra Vrbis Ædificia vſque ad Totilam Regem. Cap. III.

POST conditas à Conſtantino inſignes illas Baſilicas, Iulius Papa Conſtantio iam Principe, duas extruxit: *Alteram, Romæ iuxta Forum: alteram via Flaminia*. Ambigi poteſt, an quæ deinde Baſilica IVLII, ſeu IVLIAE dicta eſt, ſit ea, quam Iulius ædificauit iuxta Forum *Romanum*; quod Platina adiecit. Nam Anaſtaſius de Bom- Damaſus, ſiue Anaſtaſius, vt alijs placet.

Baſilica Iulij, quæ & Iuliæ.

Bonifacio I. ſcribit: *ordinatus eſt in Baſilica Iuliæ: Iulij*, apud Platinam. Quam deinde, vt idem ait Anaſtaſius, Celeſtinus Bonifacij ſucceſſor dedicauit, ditauitq; donis argenteis. Idem in vita Siluerij Papæ: *In Baſilica*, inquit, *Iulij dederunt* (Vitigi Gothorum Regi capto à Beliſario) *ſacramentum de incolumitate, vt perduceretur ſaluus ad Iuſtinianum*. Idem in vita Paſchalis I. refert, in eius comitijs orta populi diſſenſione, alios fauiſſe Theodoro Presbytero, alios Paſchalem creaſſe: & cũ Theodorus interiora Patriarchij teneret: *Paſchalis*, inquit, *exteriorem partem tenuit, & Baſilicam domus Iuliæ, quæ ſuper campum reſpicit*. Idem in vita Vitaliani Pontificis ſcribit, Conſtantinum, an Conſtantium, Imperatorem Romam veniſſe, ſumma gratulatione ab omnibus exceptum ordinibus; tum *venit*, inquit, Imperator *ad Lateranas, & lauit ſe, & ibidem pranxit in Baſilica Iulij*. Sic apud S. Gregorium ſcribitur. *Venit autem icona ſupra ſcriptorum Focæ, & Leontiæ Auguſtorum Romam VII. Kal. Maij, & acclamatum eſt eis in Lateranis in Baſilica Iulij ab omni Clero, vel Senatu*. Quibus locis Baſilica Iulij inſigne aliquod Conclaue, & Aula eſt Patriarchij Lateranenſis. Nam ſi Baſilica pro ſacello accipitur, quomodo in eo cœnaſſe dicitur Imperator? Quæ etiam ideo domus Iuliæ dicta eſt, quod cum Baſilica Iulius conditor eam Palatij partem vel inſtaurauit, vel condidit. Sic domus Tiberiana à Tiberio Cæſare condita in Palatio Auguſtorum. Sic hodie in Aedibus Pontificijs ſingulæ fere partes ſeruant conditorum nomina. In eodem autem Patriarchio, vt ſupra dicebam, Cœnatio Leoniana, & alia quædam præcipue Conclauia Baſilicæ dicebantur. Quod autem dicitur Baſilicam Iuliæ *reſpicere in Campum* interpretari non poſſum; niſi *Campus* forte Platea ſit ante Baſilicam Lateranenſem; aut aliqua alia planicies propinqua Patriarchio. Cæterum cum hæc Baſilica Iulij fuerit in Laterano: & duas memorare videatur Anaſtaſius; alia IVLII Baſilica extructa *iuxta Forum* (quod Platinæ placuit) *Romanum*, collocanda erit. In qua fortaſſe Vitigi incolumitatis promiſſio data eſt. Sed hæc num eadem cum illa haberi debet, quam, creato in ea Bonifacio, Cæleſtinus ſucceſſor dedicauit? Verũ aliquis non improbabiliter dixerit, Baſilicam à Cæleſtino dedicatam, antiquam Iuliam fuiſſe ab Auguſto conditam, & ab illo Pontifice cõmutatam in Templum. Quo loco nondum dedicato eſt inauguratus Bonifacius; quia Eulalius, quem populus euehebat, Conſtantinianam Baſilicã, & Palatium Pontificium occupauerat. Hæc dubitando quiſque poterit conijcere, non autem ſerio affirmare.

Lib. 11. Ep. c. 1.

Baſilicæ late acceptum nomen.

Altera Baſilica Iulij.

Baſilica S. Mariæ Maioris.

Eodem Conſtantio Conſtantini filio Imperatore inſigni æſtiuarum niuium miraculo Regina Virgo ſedem in Eſquilijs deſignauit, in qua Ioannes Patricius BASILICAM illi conderet, Liberius Pontifex conſecraret, Sixtus III. deinde augeret, ornaretque, & Pontificum deinceps munificentia, Ciuium, ac Principum liberalitas efferret in eam, quã modo ſpectamus, amplitudinem. Damaſus, qui tertius à Liberio Pontificatum geſſit, duo Templa condidit: alterum S. LAVRENTIO ad Theatrum Pompeij, eximijs donis inſtructum, quod hodieque S. Laurentij

Duæ Baſilicæ Damaſi.

tij in Damaſo nuncupatur: alterum via Ardeatina, in quo ſepultus eſt. Tum vero quanto cultu, auroque Templa fulgerent, oſtendit S. Hieronymus in epitaphio Fabiolæ: *Sonabant,* inquit, *Pſalmi, & aurata tecta Templorum reboans in ſublime quatiebat alleluia*. Tertius item à Damaſo Anaſtaſius Gratiano rerum potiente, Sacram AEDEM in Regione ſecunda Cœlij montis ædificauit, quæ Creſcentiana dicta eſt. Tum Anaſtaſij ſucceſſor Innocentius Principe Theodoſio titulo Veſtinæ Templũ SS. Geruaſij, & Protaſij (quæ poſtea S. VITALIS) in valle Quirinali dedicauit: ex teſtamento eius piæ fœminæ venditis gemmis, lautaque ſupellectili, & in Templi ornatum attributis muneribus, annuiſque cẽſibus. Anaſtaſius in vita. Templum S. Vitalis.

Eodem Theodoſio, & Valentiniano II. Auguſtis, Valentinianus idem ad Saluſtium Præfectum Vrbis litteras dedit, vt Baſilica S. PAVLI latior, & magnificentior fieret. Eius porro conſilij cauſa fuit; quòd eodem in loco à Conſtantino Magno condita redigebatur in anguſtias à via Oſtienſi, quæ dorſo Templi adiacens modicum inter ipſam, & Tiberim ſpatium relinquebat occupatum à Templo. Quare iuſſit Cæſar, vt latius longiuſque aucta Baſilica viam ipſam complecteretur: ideoque noua Oſtienſis via ſterneretur multo remotior à Tiberi. Id opus tunc deſtinatis ſumptibus inchoatum, poſtea ſub Honorio abſolutum eſt. Et tunc fortaſſe Porticus à porta Vrbis ad Templum eſt perducta; cuius ſupra auctore Procopio mentionem fecimus. Baronius to. 3. Ann. Domini 386. Templum S. Pauli amplius factum.

Sub eodem Honorio Secretarium Senatus prope Forum Romanum refectum eſt. Id monet inſcriptio apud Gruterum, Romæ iterum detecta, dum inuento corpore S. Martinæ nouum Templum inibi excitatur. Secretarium Senatus.

SALVIS. DD. NN. HONORIO. ET. THEODOSIO. VICTORIOSISSIMIS. PRINCIPIBVS. SECRETARIVM. AMPLISSIMI. SENATVS. QVOD. VIR. INLVSTRIS. FLAVIANVS INSTITVERAT. ET. FATALIS. IGNIS. ABSVMPSIT. FLAVIVS. ANNIVS. EVCHARIVS. EPIPHANIVS. V.C. PRAEF. VICE. SACRA. IVD. REPARAVIT. ET. AD. PRISTINAM FACIEM. REDVXIT.

At quid eſt Secretarium? Varie enim ea vox vſurpatur. Quod ſi iura conſulas, & Iureconſultos, pro loco in quo Iudices cauſas cognoſcunt iuſque reddunt, acceptam videbis. Sic l. vlt. Cod. vbi Senat. vel Clariſs. *Qui in crimen vocatus fuerit, ſedendi quoque in aliqua Secretarij parte, quæ Iudicibus inferior, altercantibus ſuperior eſſe videatur.* Et paulo poſt. *Sedendi, cum celebratur cognitio, in Secretarijs iudicantium ius conſequatur.* l. 5. Cod. de Præp. labor. l. 3. Cod. de off. diuerſ. Iud. l. 5. Cod. Theod. de Prox. com. diſpoſit. Idemque eodem Cod. alibi ſignificari admonuit Alciatus, lib. 2. Parer. cap. 26. aliæque apud Briſſonium leges. Qui & docet, eſſe *Secretarium Iudicum, vt Conſiſtorium Principis.* Quod & Iulius Bulengerius aſſeruit. Et Card. Baronius poſt allatam Conſtantini Sanctionem, in qua præter cætera præcipit: *Non ſit venale Iudicis velum, non ingreſſus redempti, non infame licitationibus Secretarium;* ait. *Locum fuiſſe* Quid ſit Secretarium. Briſſ. de Verb. ſign. lib. 17. Buleng. de Imper. Roman. lib. 3. c. 9. Baron. anno 332.

fuiſſe vbi Iudices cauſas audirent, & cognoſcerent cum ex pluribus legibus, tum etiam ex Actis Martyrum recitatis perſpicuum redditur. At Iacobo Gretſero in Georgium Codinum placet: σέκρετον, quod quidem non differt à Secretario, ſignificari *tam locum vbi Senatus cogitur, quam ipſum cœtum, vel Concilium Senatorum*. Conſentitque Bulengerius, qui tradit, Secretarij ſignificatione comprehendi principum virorum Conſilia, & cœtus: Conclauia etiam, in quibus illa ſeorſim habentur. Locum tamen potiori iure Secretarium notat.

De off. Conſtant. Eccl. & Aulæ l. 2. cap. 5.
Loc. cit.

Nec vna item eſt Eccleſiaſtici Secretarij ſignificatio. S. Paulinus duas interiores Cellas hinc atque hinc ad Apſidem Baſilicæ poſitas Secretaria appellauit; quarum altera ſacrum inſtrumentum ac veſtes ad ſacrificium: altera ſacros Codices ad lectionem ſeruaret. Priore ſignificatione præcipitur Diſt. 24. Can. *Non liceat cuilibet miniſteria tangere, niſi Subdiacono, aut Acolytho in Secretario*. Ibi enim Gloſſa: *Secretarium dicitur locus, in quo ſacra vaſa ponuntur*. Aliud intelliges eadem diſt. Can. *Non oportet Subdiaconos licentiam habere in Sacrarium, ſiue Secretarium ingredi, quod Græci Diaconium appellant, & contingere vaſa Dominica*; Gloſſa vero: *Sacrarium, ideſt Altare*. De qua interpretatione alij videãt. Cardin. Baronius cum Canonis verba attuliſſet, agens de Concilio Chalcedonenſi, quod ex Liberato Diacono actum ſcribit in Secretario; quoniam Patres in eodem Concilio cõſediſſe dicuntur *ante cancellos SS. Altaris*, vt ibi Secretarium conſtituat, ait: *Meminiſſe debes (quod & in antiquis Baſilicis cernitur) inter Eccleſiæ gremium, & Apſidem, vbi ſedes Epiſcopi locari ſolebat, eſſe Sanctuarium collocatum, quod quidem Altare erat primarium in medio ſitum, vndique circumcirca cancellis ſeptum*. Tum pergit: *Ante igitur Altaris cancellos Apſidem reſpicientes, apparet congregatum fuiſſe Concilium, totumque occupaſſe locum, qui interiacet inter cancellos, & Apſidem*. Quare hoc illi Secretarium eſt. Verum Altare circumcirca cancellis munitum Secretariũ erat Subdiaconis à Canone interdictum. Sed quia ſeptum, cui ſubſellia Patrum nitebantur, ipſum quoque Altare, & Secretarium complectebatur; ideo locum extra Concilij tempus, omnibus patentem, Secretarium grauis auctor appellat.

Secretaria quæ fuerit Eccleſiaſticis.
S. Paul. epiſt. 12.
Tom. 6. Ann. ſal. 451.
Ara primaria cãcellis ſepta Secretarium.

Porro primariæ Baſilicæ aliud in ima eius parte Secretarium erat, in quo veſtibus ſacris induebatur Pontifex, tum egreſſus in Porticum, Templum intrabam ad rem diuinam peragendam. Prope hoc Secretarium inter Breuiarij preces, humatum dicimus S. Gregorij corpus: & Lateranenſi Baſilicæ eodem in loco appoſitũ narrat Ioannes Seueranus. Quare cum legimus in Lateranenſi Concilio iuſſu Martini I. in eadem Baſilica habito: *Suggero Beatitudini Veſtræ, quoniam præ foribus venerabilis Secreti Veſtri adſtant*: rectius fortaſſe hoc Secretarium, aut ſimile Sacellum muris foribuſque munitum, quàm locum aliquem in medio Templo, tametſi tabulatis obſeptum intelligere poſſumus. Neque vero in ſolis hiſce Eccleſiarum Secretarijs habita Concilia ſunt; ſed etiam alijs. Sic, prima Synodus Conſtantinopolitana habita eſt in *Secretario Epiſcopij*: Quinta *in Secretario*, nulla Templi facta mentione: Sexta *in Secretario*

In lib. de 7. Eccl.

rio

rio Sacri Palatij, quod Trullum dicebant. Vt alia taceamus.

Iam ad ſtatuendum de Secretario Senatus locum non habent Eccleſiaſtica Secretaria. Ex his vero, quæ de alijs dicta ſunt, infertur, id vſurpari pro Curia poſſe, in qua haberetur Senatus: ſeu tamquam pro iudiciali Patrum Auditorio, cum frequenter in Senatu de capite fortuniſque Ciuium decerneretur. Quoniam vero Bulengerius docet, Conſtantinopoli fuiſſe *Secretum Priuatarum* ad ſeruanda inſtrumenta Vrbis, & rerum Ciuilium iura: *Secretum Publicarum* ad condenda ſecreta publica Imperij; Secretarium Senatus pro ſecreto etiam Archiuo, & Tabulario. In quo Senatus Conſulta ponerentur, haberi poſſet. Sed vt Secretarium Curia potius fuiſſe credatur, vſitata primum ſignificatione perſuadetur. Deinde Senatus in varia Deorum Templa cogi antea ſolebat. Quem morem iiſdem iam deſertis, & ſqualentibus aboleuerant in Vrbe recepta Chriſtiana ſacra. Nam etſi veram fidem Patres non omnes profitebantur; credibile tamen eſt, Chriſtianos in Deorum Templa conuenire noluiſſe: aut etiam in veterem Curiam, in qua Aram Victoriæ, atque Ethnicos ab ingreſſu ſacrificantes viderent. Ideoque Flauianum nouam habendo Senatui Curiam inſtituiſſe. Eam porro igne abſumptam, & hunc fatalem dici, quoniam ab Gothis, qui Rege Alarico, Honorij Principatus anno XVI. Theodoſij III. Romam cœperant, videatur illatus. Quãquam illi prædam, quam ruinam maluerunt.

Secretarij Senatus non vna ſignificatio.

Loc. cit.

Secretarium pro Curia habendum.

Addendum eſt, quod aliqua nititur coniectura: nempe Theodoricum Gothorum, & Italiæ Regem *(qui Romam venit, Senatum ſuum mira affabilitate tractans*, vt ait Caſſiodorus) octuaginta circiter poſt annos eodem in loco ædificaſſe. Quia forſitan Secretarium poſt inſtaurationem, capta à Genſerico Roma, tot cæſis mutatiſque Principibus, ferro aut igne labefactatum occaſionem dederat ædificandi. Tegulæ quidem magnitudinis eximiæ ibidem inuentæ, mihiq; ſpectatæ ſunt: quibus inſcriptũ eſt, REGNANTE DN THEODERICO FOELIX ROMA. Quãquam hæ aliunde aſportari potuerũt. De eo autem Caſſiodorus: *Magnis eius operibus antiqua miracula ſuperantur*. Poſtremo, Antiquarij Templum Martis ibi poſuere, verſum poſtea in Ædem S. Martinæ. Quod probabilius dicerent, ſi conditorem, & cauſam tempuſq; fundandi afferrent.

Caſſiod. in Chronico.

Iam vero Sixtus Pontifex, qui Valentiniano III. regnante deceſſit, præter Baſilicam S. LAVRENTIO excitatam, ædificatã fere de integro LIBERIANAM, ſacris Aedibus, quà extructis, quà inſtructis ornatiſque inſignis fuit. Quo etiam Pontifice, vt tradit Anaſtaſius (ſed vt ex veteri inſcriptione refert Platina) Cœleſtino I. Petrus Epiſcopus gente Illyricus S. SABINÆ Templum in Auentino erexit. Porro eiuſdem Valentiniani vxor Eudoxia cũ miſſa ſibi Hieroſolymis à matre Eudocia ferrea B. Petri Vincula accepiſſet, eaque Pontifici Romano Leoni tradita cum ferrea item catena, quam Romæ idem Apoſtolus tulerat, inſigni miraculo iungi vidiſſet; magnum in Eſquilijs Templum columnarum multitudine, excelſitate, & amplitudine præclarum, appellatione S. PETRI AD VINCVLA tituloque EVDOXIÆ, condidit. In eo præter recondita

Sixtus Pont. Baſilicam Liberianam auget.

Templum S. Petri ad Vincula.

ſacra Vincula, Sanctorum reliquias, aliaque religionis argumenta, Sancti Sebaſtiani muſiuo expreſſa, non vt vulgò, iuuenilem, at ſenilem in ſpeciem conformata effigies viſitur: quæ Agathone Pontifice ab horribili peſte tres iam menſes Vrbem depopulante liberauit: cognito ante diuinitùs, fore vt peſtis conquieſceret, ſi Sancto Martyri altare cònſtituiſſent. Eamdem imaginem, nuper graſſantis in Italiæ peſtilentiæ metu, Senatus Populuſque Romanus nouo cultu, ac religione, argenteo inſuper calice, ac cereis quatuor oblatis, atque ex voto deinceps in ſingulos annos offerendis, non ſine præſenti ope, Vrbano VIII. Pontifice veneratus eſt. Idem Leo Pontifex pijſſimam fœminam Demetriam impulit, vt via Latina B. STEPHANO Templum ædificaret. Ipſe in honorē B. CORNELII Aedem via Appia ad Cœmeterium Callixti erexit. Templa collabentia (referente Platina) reſtituit: ſacrorum vaſa comminuta, aut ablata vel denuo renouauit, vel ex integro, quoad fieri potuit, reſtituit. Cameras præterea tres condidit in tribus Baſilicis Ioannis, Petri, ac Pauli.

Ann. 680. Paulus Diacon. lib. 6. c. 5. Bar. tom. 8. an. 680. Anaſtaſ. in vita Agatho. Leo I. Pōtif. reficit ſacras Ædes aut erigit. Ex eodē auctore.

At S. Hilarus S. Leonis ſucceſſor Nymphœum, & Triporticum, ideſt fontem, & triplicem porticum ad Baptiſterium Conſtantinianum ædificauit, & inibi ſacella auro gemmiſq; diſtincta S. Ioannis Baptiſtæ, S. Ioannis Euangeliſtæ, S. Crucis. Adhæc Balneum, inquit Anaſtaſius, Prætorium, Bibliothecas duas in Laterano, Monaſterium ad Lunam. Qui locus vbi in Vrbe fuerit, non facile diuinarim. Hilari ſucceſſor Simplicius, bellante primum aduerſus Odoacrem, tum Italiæ Regnum obtinente Theodorico, quatuor in Vrbe Templa excitauit: S. STEPHANI in Cœlio monte, quod à forma Rotundum appellant; in quo poſtea Theodorus Pontifex corpora SS. Primi, ac Feliciani repoſuit: S. ANDREAE in Eſquilijs iuxta Baſilicam Liberianam, intra ambitum nunc Xenodochij S. Antonij: S. STEPHANI iuxta S. Laurentium, S. BIBIANAE ad Palatium Licinianum.

S. Hilari monumēta. Simplicij Pontificis Baſilicæ quatuor. Idem Anaſtaſius.

At Felix III. qui ab Odoacre ad Theodoricum vſque Eccleſiæ præfuit, Aedem S. AGAPITI iuxta S. Laurentium ſtruxit. A Gelaſio ſucceſſore, cum tres extra Vrbem, Tibure, via Labicana, & Laurentina dedicauerit, nihil intra Vrbem factum reperimus. Symmachus ab illo Pontifex, Theodorico Vrbis ædificia muroſque reficiente, S. SYLVESTRI, & MARTINI ad Thermas Traianas in Eſquilijs; S. AGATHAE, & PANCRATII Baſilicas via Aurelia ædificauit, SS. AGNETIS, ac FOELICITATIS reſtituit: Ad *Aedes S. Petri, Pauli, Laurentij conſtituit* pauperibus domos: via Tiburtina *S. Petro* Templum dedicauit: Vaticanam eiuſdem Apoſtoli Baſilicam quadriporticu, marmoribus, muſiuis, alijſq; operibus inſtructam, nouis oratorijs ac ſacellis auctam, præſertim inſigni S. Thomæ trecentarum argenti librarum decorauit: iuxta Templum S. Andreæ, gradus ante fores Baſilicæ veteres ampliauit: nouos addidit: alia alijs Templis donauit. Quo tempore Theodoricus Rex, & Imperatores Orientis eamdem Baſilicam eximijs muneribus large ditarunt. Fœlix IV. Theodato Italiæ Rege *SS. Coſmæ, & Damiani* Baſilicam, mutata veteri Aede Romuli, in Sacra via conſecrauit. Idem *S. Saturnini* Tem-

Agapiti, & Gelaſij PP. fabricæ. Symmachus PP. ædificat, & reſtituit. De his, Anaſtaſius.

Templum via Salaria incendio conſumptum reſtituit. Cum poſtea Gothico bello afflicta Roma diu cruentam obſidionem toleraſſet: Beliſarius liberata Vrbe, ac recuperata Italia, mox Africa ſubacta triumphator, auream CRVCEM centum pondo diſtinctam gemmis, aliaque Baſilicæ B. Petri dono miſit. Duo in Vrbe XENODOCHIA vnum via Lata, alterum Flaminia excitauit. Quæ ſane pauperum alendorum, ſeu curandorum hoſpitia, ſi domos emeritorum militum, aut peregre aduenientium demas, (quæ caſtra dixere) piæ ſanctæque Charitatis expers antiquitas egenis Ciuibus paraſſe non legitur. Hæc antequam Totila Vrbem obſideret, expugnaretque peracta ſunt.

Dona Beliſarij S. Petro oblata.

Anaſtaſius, & ex eo Platina.

Ædificia poſt refectam Vrbem à Beliſario erecta. Cap. IV.

SEQVVTA dein exitialis Vrbis expugnatio, atque excidium Gothicum. Sed cum Barbarus victor obruta fere ruinis, & vacua Ciuibus Vrbe aliquando erupiſſet, multi qui vicinos ad montes ſaltuſque confugerant, aut exteras in Ciuitates ſe receperant, rurſus permoti Charitate patriæ, Romam rediere: reuocati etiam à Beliſario liberatiq; Tyranni metu; cùm mœnia ſubitario, & militari opere refecta, quæ deinde laterculo, cæmentiſq; firmius compacta ſunt. Domus præterea paſſim inſtaurari, aut ædificari cœptæ. Inque eam rem multum opere Narſes patricius contulit, qui poſt Beliſarium in Italiam miſſus, Gothis Heruliſque ſublatis diu in Vrbe manſit, in eaque finem viuendi fecit. De eo Paulus Diaconus: *Erat*, inquit, *vir pijſſimus in Religione Catholicus, in pauperes munificus, in reparandis Baſilicis multum ſtudioſus*. Procopius: *Narſes exercitus partem Cumas obſeſſum miſit. Ipſe vero Romam inſtaurandi, ornandiq; hanc cauſa manſit*. Quo tempore, Ioannes Papa III. referente Anaſtaſio, habitauit in *Cæmeterio Tiburtij, & Valeriani*, alijſq; Pontifices alia tenuiſſe *Cæmeteria*, alij vero paſſim *Cæmeteria martyrum* ædificaſſe, atque excoluiſſe dicuntur. Quare ſpectabiles hæ fabricæ fuerunt non modo ad cultum Sanctorum, ſed ipſorum etiam Pontificum habitationem. Per idem tempus nouam Baſilicam S. LAVRENTII ad Corpus martyris Pelagius II. extruxit, veterique adiecit, hodieque vtraſque coniunctas cernimus. Sepulchrum ipſum tabulis argenteis conueſtiuit: in paterna domo ſenum ac pauperum Xenodochiũ condidit. Idem SS. Philippi, & Iacobi celebrem Baſilicam inchoauit, quam Ioannes III. eiuſdem ſucceſſor abſoluit.

De geſt. Longob. l. 2. cap. 3.

Lib. 3. Bello Goth.

At S. Gregorius *exornatis*, (verba Platinæ ſunt) *quibuſcumque rebus potuit, Baſilicis Romanis, dedicataque Gothorum Eccleſia, quæ in Suburra eſt, Agathæ martyris nomine Flauij Ricimerij viri Conſularis opus (vt litteræ muſiuæ indicant) paternam domum in Cliuo Scauri poſitam non longe à Circo Maximo in Monaſterium redegit. Quo in loco, & hoſpites continuo accipiebat, & pauperes vndique confluentes cibo, & potu in-*

S. Gregorius Templa reſtituit.

Baronius renouat memoriã S. Gregorij.

vita retinebat. Huius rei locique memoria Cæſaris Cardinalis Baronij ſingulari rerum Eccleſiaſticarũ ſtudio, ac veneratione nonnullis ab hinc annis renouata eſt: qui & TRICLINIVM poſito inibi S.Pontificis ſimulacro, menſaque è marmore, ac reliqua circum religioſe excoluit. At Flauium Ricimerem non ſtruxiſſe, ſed ornaſſe Templum S. Agathæ vetus teſtabatur inſcriptio.

Fl. Ricimer V.I. Magiſter vtriuſque militiæ, Patricius & Exconſul Ord. pro voto ſuo adornauit.

Pantheon conſecratum.

Quartus à Gregorio Bonifacius, huius nominis item Quartus, PANTHEON exacta veteris ſuperſtitionis fœditate, Magnæ Virgini, Sanctiſque Martyribus conſecrauit, paternam domum in Cœnobium conuertit. Honorius I. à Bonifacio Quartus Baſilicam B. PETRI æneis tegulis è Templo Romæ (Anaſtaſium enim libentius, quam Platinam audio, qui eas Capitolino Ioui aſcripſit) ſublatis magnificè contexit. Aedes, S. AGNETIS via Nomentana, inſcripto carmine: S.PANCRATII Aurelia via reſtituit. Baſilicas, S. APOLLINARIS in Vaticano: SS.QVATVOR CORONATORVM in monte Cœlio: S.LVCIÆ in cliuo Suburrano: S. ADRIANI in tribus foris: S. ANASTASII ad aquas Saluias: S. CYRIACI via Oſtienſi, aliaque in Vrbe, atque extra Vrbem magnifice extruxit, ornauitque, quædam ampliſſimis muneribus donauit. Porro Aedem SS. VENANTII, & ANASTASII iuxta fontem Lateranenſem ædificauit deinde Ioannes IV. S.VALENTINI via Flaminia Theodorus I. Adeodatus item I. S.Petri via Portuenſi inſtauratam dedicauit: Cœnobium S. ERASMI in Cœlio monte, in quo ipſe Monachus diu vixerat, ædificijs, redditibuſque ampliauit. Donus Adeodati ſucceſſor Quadriporticum ante Templum S. Petri, quam fere totam recens porticus, & Baſilicæ frons occupauit, magnis ſtrauit marmoribus: Aedes Apoſtolorum via Oſtienſi: S. Euphemiæ via Appia inſtauratas dedicauit. Tertius à Dono Leo II. Aedem S.PAVLI iuxta S.Bibianæ condidit, repoſitis in ea corporibus Sanctorum Simplicij, Fauſtini, & Beatricis, aliorumque Martyrum. Idem Templa S.SEBASTIANI, & S. GEORGII in Foro Boario quod ad velum aureum dicunt, ædificauit. Eius autẽ ſucceſſor Benedictus II. B.PETRI Apoſtoli Templum, necnon S.LAVRENTII cognomento in Lucina, S.VALENTINI via Flaminia, S.MARIÆ ad Martyres, ſeu Pantheon magna impenſa reſtitnit, precioſis marmoribus, ac veſtibus exornauit. Quartus à Benedicto Sergius tectum Baſilicæ S. PETRI aduectis trabibus è Calabria inſtaurauit: frontem muſiuo depinxit: alia Templa aut texit, aut ornamentis large inſtruxit. Decem & octo poſt annis Ioannes VII. extructo Magnæ Virgini magnificè ſacellum in Vaticana Baſilica, Aedem S. EVGENIÆ diu detectam, ruinoſamque operuit, & alijs cum ædificijs renouauit, ornauitque.

Ann.ſalut. 626.

Quadriporticus ante Templum S. Petri.

Templum S.Georgij in Foro Boario.

Templum S.Pauli refectum. Cum Téplo S.Crucis.

Iam Quartus à Ioanne Gregorius II. Baſilicam S.PAVLI magna ex parte collapſam refecit: atque è Brutijs aduectis trabibus texit. Nouam ibi aram renouato tabernaculo argenteo extruxit. Eccleſiam S.CRVCIS diu detectam, & circumquaque porticus vetuſtate quaſſatas, trabibus

bus inductis reparauit: marmoreis operibus, alijſque donis inſigniu'it, Aedem Sancti Laurentij extra muros, confractis, ac diminutis trabibus ruinæ proximam nouis parietibus, tectiſque muniuit: aquam, Martiam opinor, cuius Formæ non longè abſunt, eodem reduxit: alia paſſim Templa ruinæ obnoxia renouauit. Cœnobia ad Baſilicam S. PAVLI à Cœnobitis deſtituta reſtituit, iiſdemque celebrari iuſſit. GEROCOMIVM à tergo apſidis Baſilicæ Liberianæ ſitum in Monaſterium vertit. Cœnobiũ *S. Andreæ* deſertum pridem, ab ſe refectum, reuocatis Monachis habitandum dedit, vt Deo diurnæ, nocturnæque preces vtrobique aſſiduè perſoluerentur. Paternam domum in honorem S. AGATHÆ dedicauit, ædificato ibi Cœnobio, ac prædijs ad Monachos ſuſtentandos attributis. At Gregorius III. mirum quam multa in Vrbe opera fecerit, ac reſtituerit. Aedem S. CHRYSOGONI renouato tecto, camera, & picturis parietum, aureis, argenteiſque donis locupletauit. Monaſterium Monachis frequens, prædijs dotatum adiecit. Aliud Cœnobium prope Baſilicam Conſtantinianam, vt in eadem diuinis laudibus Monachi vacarẽt, ſtructura egregium, annuoque cenſu donatum reſtituit. Aedes Sacras S. CALLISTI pœne à fundamentis elatam: SS. PROCESSI, & MARTINIANI, tecto coopertam, firmiſſimiſq; pilis effultam: S. GENESII renouato item tecto, altari extructo, alijſque operibus: S. MARIÆ ad Martyres repurgato tecto, refectiſque plumbeis tegulis: S. MARIÆ in Aquiro depictam, & cum Aede SS. SERGII, & BACCHI à fundamẽtis ampliori fabrica dilatatam: S. MARCI extra Vrbem tecto, quod dilapſum fuerat, inſtaurato: SS. PETRI, & MARCELLINI noua molitione erexit: Baſilicas S. PETRI, & S. MARIÆ Maioris refartis tectis inſtaurauit. Ab eodem MVROS Vrbis magna ex parte refectos ſupra memoraui. Stephanus II. Quartus à Gregorio inſtauratis quatuor antiquis in Vrbe Xenodochijs, DVO alia prope Baſilicã S. Petri annuis redditibus probe inſtruxit. Eius porro ſucceſſor Paulus I. in ſua ipſius domo COENOBIVM SS. Stephani, & Syluestri Pontificũ, ac Templum intra Cœnobij clauſtra miræ pulchritudinis muſiuo marmoribus, doniſque ex auro argentoque illuſtre collocauit. Idem in ſacra via iuxta Aedem SS. Coſmæ, & Damiani Beatis Petro ac Paulo nouum Templum obtulit, eo loci, quo, cùm ad ſupplicium ducerentur, genua flexiſſe dicebantur.

Et S. Laurentij.

Senum domus.

Opera Gregorij III.

Monaſterium ad Baſilicam Lateranẽſem.

Antiqua in Vrbe Xenodochia 4.

Adriani, & aliorum Pontificum fabricæ. Cap. V.

ADRIANVS I. vir cætera admirabilis, ſtructis operibus non impar eſt viſus. De eo Anaſtaſius: *Omnes Dei Eccleſias tam extra muros huius Romanæ Ciuitatis, quam infra muros ad laudem Dei reſtaurauit, atque decorauit; verum etiam, & muros, atque turres huius Romanæ Vrbis, quæ dirutæ erant, & vſque ad fundamentum deſtructæ, renouauit, atque vtiliter omnia in circuitu in-*

Anno ſal. 772.

ſtaurauit. Et verò præter primarias Baſilicas S. IOANNIS, S. Petri, S. Mariæ ad Præſepe, quas renouatis tectis, & porticibus reſtituit; ſex B. LAVRENTII Templa nouæ elegantiæ reddidit, extra muros, in Damaſo, in Lucina, [a] ad Formoſam, [b] ad Taurellum, in Palatio, cum Cœnobio quod erat adiunctum. Alia plurima quoniam apud Anaſtaſium ſingillatim recenſentur, hic referre ſuperſedeo. Præter hæc tamen Sanctæ Mariæ in Coſmedin Aedem auctam à fundamentis erexit. S. PANCRATII, vetuſtate dirutam cum Cœnobio reſtituit. Idem PORTICVS Baſilicæ Apoſtolorum in Via lata, quas Paulus inchoauerat, abſoluit, eiuſque Apſidem renouauit: necnon Domos appoſitas SS. Syluestro, & Adriano, ac COENOBIVM Virginum S. Eugeniæ à fundamentis excitatum. Præter hæc, aliaque multa, PORTICVM à porta Oſtienſi ad Templum vſque S. Pauli perductam renouauit. Tres veteres AQVAEDVCTVS quà dirutos, qua dilapſis aquis vacuos, aut exiguo humore manantes magnis ſumptibus reſtaurauit: SABATINAE in Vaticanum effluentis: CLAVDIAE, ad cõmoditates Palatij, & Baſilicæ Lateranenſis: AQVAE VIRGINIS, quæ in plana Vrbis effunditur. Vt mirum ſit, eum Pontificem tot ædificia cogitatione, nedum opere, curaque complecti, ac ſua pecunia perficere potuiſſe. addita præſertim magna vi auri, argenti, veſtiumque pretioſiſſimarũ, locis ſacris paſſim collata. Nam inter cætera Confeſſionem B. PETRI totam ſolido auro: Altare autem illi impoſitum, & parietes dextra læuaque argento contexit.

a Locus fortaſſe à fabricæ ſpecie.
b Fortaſſe ad portâ S. Laurentij, quę Taurina dicta eſt.

Tres Aquæductus refecti.

Opera Leonis III.

Iam Leo III. eius ſucceſſor multa & ipſe ædificauit. De eo ſic Anaſtaſius: *cum ex omni parte tam per diuerſas Eccleſias, quam in Patriarchio in amplis ædificijs conſtruens comptè ornaret.* In Patriarchio quidem, ſeu Palatio Lateranenſi TRICLINIVM maius extruxit porphyreticis, parijſque columnis, inſculptis vaſis ac lilijs, & marmore cruſtatum ſtratumque. Tres in eo Apſides: quarum præcipua muſiuo: duæ minores pictura, omnes marmorum incruſtatione decoratæ. Hæc Baſilica Leonis dicta eſt: cuius vermiculatas Chriſti Domini, Apoſtolorum, Leonis eiuſdem, & Caroli Magni effigies Franciſcus Cardinalis Barberinus egregio ſtudio Eccleſiaſticæ antiquitatis meliorem in formam reficiendas curauit. Aliud Triclinium idem auctor memorat, maiore Apſide, decemque minoribus inſtructum, ſtratum marmore, ſedilibus, & concha porphyretica ornatum. Idem refert, Macronam, ideſt longam Aulam in eodem Palatio vetuſtate collabentem, ſartis tectis, & camera, ſtructuris picturiſque renouatam. In eodem Patriarchio ſolarium nempe Xyſtum & ambulacrum ab illo Pontifice inſtauratum: ſacellum S. Michaelis Archangeli à fundamentis erectum, teſſellatis, depictis, marmorum, metallorumque egregijs operibus exornatum. Baſilicam ipſam Lateranenſem, tectis, quadruplici porticu, & fontibus reſtitutis munitam: obſtructas Baſilicæ feneſtras inſertis metallo vitreis laminis pellucidis, & coloratis. Confeſſionem S. PAVLI auro tectam: S. PETRI, præter illata ſigna aurea gemmiſque diſtincta, pretioſo pauimento aureo incredi-

Confeſſio S. Pauli, & Petri ornata.

credibilis ponderis ſtratam. Tectum Baſilicæ Eſquilinæ: Vaticanæ item, eiuſque medianam, & tranſuerſam teſtudinem, turrem, quadriporticum, fores argenteas, gradus, fontemque reſtauratum: tum Xenodochium, & Balneum, aliaque habitantium conclauia iuxta eamdem Baſilicam pœne diruta. Nouam domum Hoſpitalem B. Petri nomine, ac patrocinio, eiuſque Templum conditum. Baſilica S. Pauli terræmotu concuſſa, ingenti tectorum, & parietum ruina ceciderat: eam cum porticibus refectam marmoribus præclaram in ſpeciem obduxit, renouatis antiquis auri: argentique operibus, nouis, atque egregijs additis. Aedes Sanctorum quamplurimas munifice reſtituit. Nouam SS. Nerei, & Achillei iuxta veterem iam collabentem extruxit: S. Suſannæ, cui Presbyter præfuerat, à fundamentis renouauit, auxit, donauitque præclaris muneribus; quibus alia etiam Templa liberaliter inſtruxit, & ab Anaſtaſio referũtur. Baſilica S. Pauli terræmotu deiecta & refecta

Tertius à Leone Paſchalis PORTICVM, quæ à Mole Adriani ad S. Petrum pertinebat, & arſerat per incendium ædificiorum in quibus Angli tendere conſueuerant, ſimul cum domicilijs Peregrinorum illico refecit. Aedem S. PRAXEDIS quòd vetuſtate caſuram cerneret, aliam nõ longe eidem Virgini auguſtiorem, quam hodieq; colimus, excitauit. Aedem S. MARIÆ in Dominica, tum S. CÆCILIÆ inſtaurauit, vel vt alij, condidit inſignibus donis locupletatam: translatoque in eam S. Virginis corpore. Virginum inibi COENOBIVM, in honorẽ eiuſdem, Sanctæq; Agathæ erexit, annuiſque cenſibus dotauit. Aedis porro Apſidem, vt Praxedianæ, muſiuis imaginibus marmorumque incruſtationibus colorauit: dicauit aram argento immenſi ponderis elaboratam. Hoſpitalem domum apud S. Petrum à Leone III. fundatam redditibus firmauit. Reſtituta Baſilica LIBERIANA, quam vetuſtas quaſſauerat: Apſide ſubſtructis gradibus elata ab Eccleſiæ corpore, ac ſtrata marmoribus: aram præcipuam argento inaurato: aram Præſepis ſolido auro: Confeſſionem columnis, & epiſtilijs, interius exteriuſque auro texit: illuſtribus donis cætera compleuit. Eugenius eius ſucceſſor S. SABINÆ Templum, in quo Presbyter fuerat, ad meliorem cultum perduxit, picturatis, & argenteis operibus exornauit. Gregorius IV. AEDEM iam collapſam S. Saturnini martyris, S. Gregorij cum ſecretario S. Marci reſtaurauit, S. Adriani renouato tecto muniuit. Nouum, & magnificum SACELLVM in Vaticana Baſilica, vbi Corpus B. Gregorij I. Pontificis reponeret, argenteis tabulis conueſtito altari conſtruxit. COENOBIVM à fundamentis iuxta Aedem Virginis Tranſtiberinam multa item ædificatione reſtitutam, & ampliſſimis muneribus donatam excitauit: annuos cenſus Monachis diurnas, nocturnaſque Deo laudes perſoluentibus attribuit. Patriarchium Lateranenſe renouatis excultiſq; veteribus: nouis cellis, conclauibus ad habitandũ erectis cum balneo, amplificauit. Duo Palatia, (quorum vnum Baſilicæ S. Petri proximum erat) porticibus, aulis, ambulacris, conclauibus viſenda, commoditati Pontificum facienda curauit. Formas & Arcus Aquæ SABATINÆ rimoſos atque interciſos antiquæ integritati commiſit, reducta aqua in Ianiculum, & Vaticanũ. OSTIAM

Paſchalis I. opera.

Templum S. Praxedis extructum, & S. Cæciliæ.

Confeſſio S. Mariæ Maioris ornata.

Gregor. IV. opera.

Tiberinam, ne deinceps prædonum direptionibus vaſtaretur, nouis mœnibus, foſſaque vallatam Gregoriopolim nominauit. Hæc ille.

Sergij II. opera.

Sergius eius ſucceſſor AEDEM, & ipſe extra portam Salariam B. Romani martyris perfecit à fundamentis. Orphanotrophium refecit, Aedemq; SS. Syluestri, & Martini in Montibus: nouum ibi COENOBIVM pſallentibus Monachis conſtituit. Baſilicæ Conſtantinianæ aditum addita picturata Porticu illuſtrauit. Principem Aram nixam columnis, marmore inſtructam: inferiorem Confeſſionem argenteis laminis auro perfuſis: Cameram Præſepis, an totum Sacellum in Baſilica Maioris Virginis argenteis item laminis inauratis ſplendide obtexit. At Leo IV. COENOBIVM Virginum ad S. Sixtum, quod ſeculares inſederant, refectum muneribus, redditibuſq; auctum Monialibus reddidit. Alterum SS. Stephani, & Caſſiani prope S. Laurentium extra Vrbem renouatum tradidit Monachis Græcis, & copioſis opibus præditum. Patriarchij euerſum ſolarium ſiue ambulacrum meliorem in formam redegit: marmorea ſedilia in eius aditu collocauit. Nouum miræ pulchritudinis in S. Petri Baſilica Sacellum lunenſi lapide, ac muſiuo coopertum, vbi Corpus B. Leonis Papæ conderet, ædificauit.

Ampliora Leonis IV.

Piratæ diripiūt Baſilicas extra Vrbē.

Ea tempeſtate, Sergio Pontifice, piratæ Saraceni infeſtis claſſibus ad Oſtia Tiberina appulſi SS. Apoſtolorum Baſilicas extra Vrbem ſitas diripuerant. Quare illi ſuffectus Leo quæcumque è Baſilica Vaticana ablata fuerant reficere decreuit. Tum præter alia plurima atque eximia liberaliter collata, aureis argenteiſque laminis, quarum vna ex auro, pondo ducentorum ſexdecim erat, vnde que nō ſolum Apoſtoli SEPVLCRVM ſed Altaris frontem auro gemmis diſtincto contexit: eiuſdem Cameram vel, vt aiunt, Ciborium, columnas, & lilia (capitula reor, cauliculis, & lilijs inſculpta) argento inaurato, pondo mille ſexcentorum ſex: coronis quatuor, calicibus ſexdecim ex auro, alijſque innumeris ornamentis aræ, ac toti paſſim Templo impoſitis. Portas Saraceni fregerant, & argento nudarant: eas iterum cælato argento veſtiuit. fornicem ante portas: caſuram porticum ad læuam Templi: alteram Aedi vicinæ S. Andreæ adhærentem: tectum magnis trabibus renouauit. AEDEM B. Virginis ad ſcholam Saxonum, nunc in Saxia ab humo erexit. Idem in Baſilica Sancti Pauli à Barbaris item direpta, altare è columnis, & camera argentea, pondo nongentorum quadraginta ſex eidem Apoſtolo dedicauit. AEDEM SS. Quatuor Coronatorum, cuius titulo inſignitus Presbyter fuerat, ruinæ obnoxiam ab imo ſolo reficiendam ornandamque: & Aram, qua multorum SS. corpora condidit, argento inaurato, hyacinthis ſmaragdiſque præfulgente veſtiendam: Apſidem vero Tranſtiberinæ Virginis, item ruinoſam inſtaurandam curauit. E ſuis porro Aedibus, Virginibus ſe Deo vouentibus domicilium, patronis S. Simitrio, atque Cæſario. Demum ne Romanis mœnibus immenſam beneficentiam concluderet, Ciuitatem PORTVENSEM ad oſtium Tiberis nouis cum firmaſſet munimentis, fabriciſque excoluiſſet, Corſis irruptiones, direptioneſque Maurorum fugientibus habitandam cum agro ad culturam dedit.

Portæ S. Petri argento cōtectæ.

Baſilica S. Pauli direpta, & exornata.

CENTVMCELLAS dirutis muris populus deſeruerat metu Saracenorum. Ipſe alio in loco munitiore oppidum ædificari iuſſit, aquis ſolum perfluentibus: per ſomnium ſibi mœnia portaſque deſignare viſus, eumdem ordinem ædificando retineri voluit. LEOPOLIM placuit nouam Vrbem appellare; nec tamen id nomen perdiu conditori ſuperuixit. Et Centumcellæ quæ Leopolis dictæ.

Ciuitas Leoniana. Cap. VI.

AT Vrbis, quam Romanæ addidit, inditum LEONINÆ, ſeu LEONIANÆ nomen pertinaciùs viget. Quamquam in communionem appellationis adſcito rudiore Burgi vocabulo (vt fermè deteriora magis pollent) rarum eſt in ore vulgi, doctorum linguis, aut eruditis ſcriptorum paginis fere contentum. Porro Vrbs, quam Leo IV. condidit è Vaticano colle deſcendit ad Tiberim. Vaticanus quidem campus ad ea vſque tempora extra Vrbem fuit, Hortis etiam Principum olim conſitus, ſed amœnitati permixta *infamia inſalubris Cæli, frequentior funeribus ac tumulis, quam tectis*; vt Tacitus, & Lampridius ſcripſere. Sed poſtquam Conſtantinus ſepulchro Apoſtolorum venerabilem omnibus terris Baſilicam ſuperſtruxit, Vaticana planicies quamquam excluſa pomœrio, ædificijs tamen, & incolis deinceps abundauit. Mœnia vero interiore ripa Tiberis producebantur, præter munitionem, quam ad Molem Adriani excitauerant. Quare Stephano Tertio Summo Pontifice, cum Deſiderio Longobardorum Regi infeſto agmine ad Vrbem venienti Romani clauſiſſent portas, ſtatiua ipſe cum exercitu poſuit ad Sanctum Petrũ. eò cum euocaſſet Pontificem, mutuoſque ſermones habuiſſent: *Rurſum*, inquit Anaſtaſius, *ipſe Beatiſſimus Pontifex reuerſus, ingreſſus eſt in Ciuitatem*. Poſtridie cum iterum Stephanus ad Baſilicam Vaticanam redijſſet, vt leniret iram Regis, duos è Romana Curia poſcentis ad necem; ipſe autem occluſis portis neminem è Templo exire permitteret: Pontifex Epiſcopos duos miſit *ad portam Ciuitatis, quæ egreditur ad Sanctum Petrum*. Et paulo poſt idem auctor: *Abſtulerunt Chriſtophorum, & Sergium ab Eccleſia B. Petri Apoſtoli, & properantes cum pluribus Lõgobardis vſque ad portam Ciuitatis, ibi eorum oculos eruerunt*. Idem in vita Stephani II. *Nam & foris muros huius Ciuitatis Romanæ ſecus Baſilicam B. Petri Apoſtoli duo fecit Xenodochia.* Et Pauli I. ann. DCCLVII. dicitur Baſilica S. Petri extra muros Ciuitatis Romanæ. In vita Stephani IV. anno DCCLXVIII. cum memoraſſet portam Ciuitatis, quæ mitteret ad S. Petrum, deinde ait, *optaſſe Pontificem, vt quidam Beati Petri Baſilica introducerentur Romam*. Quin & Adriano I. Pontifice cum Carolus Francorum Rex Magnus Deſiderium Regem Papiæ obſidens è caſtris ad Vrbem veniſſet, Pontificem in gradibus Vaticanæ Baſilicæ offendit: cum quo Templum ingreſſus, pieque Deum, & Apoſtolum veneratus,

Vrbs Leoniana.

Vaticanus extra Vrbem.

Mœnia Vrbis ſecundum Tiberim.

Baſilica S. Petri extra muros

ratus, Adrianum rogauit, vt ſibi Vrbem, ad viſitanda Templa voti perſoluendi gratia, liceret inire. Demum in vita Leonis IV. anno DCCCXLVII. qui hunc Vaticani tractum muris cinxit, memoratur ab eodem Anaſtaſio Monaſterium B. Martini extra muros Vrbis iuxta Baſilicam S.Petri. Sic Luitprandus Molem Adriani conſtituit in Vrbis ingreſſu, vt infra. Quæ cauſa etiam fuit, cur ante illum Pontificem Saraceni qui prædabundis claſſibus Romanum littus tenuerunt, è Templis Sanctorum Petri, & Pauli extra Vrbem poſitis theſauros omnes aſportarent, & rapaces manus vrbanis opibus abſtinerènt, quas mœnia incluſas defenderant, vel irruentium ferociam fregerant ſtantes pro mœnibus ciues. Illa ergo pars agri Vaticani Suburbium erat, ædificatis paſſim domibus, & à porta Vrbis vſque ad Apoſtoli Baſilicam continuata porticu. Verum cum quotidie religio, cultuſque ad Apoſtolorum ſepulchra augeretur: multique ex tota Europa præſertim è Longobardis, qui tum dominabantur in Italia, atque è Tranſalpinis Franci, Germani, Friſij, alijque Romam confluerent; ne cum hoſpitum frequentia, morbi in Ciuitate vulgarentur: in eo Suburbio illis datæ ſunt ad habitandum ſedes. Inde & Burgi nomen traxit. Anaſtaſius: *Eodem*, inquit, *tempore, per quorumdam gentis Anglorum deſidiam ita eſt omnis illorum habitatio, quæ in eorum lingua Burgus dicitur, flamma ignis exundante combuſta, vt etiam nec veſtigia priſtinæ habitationis in eodem loco inueniri potuiſſent. Cuius exuberantis incendio pœne totam, porticum, quæ ducit ad Baſilicam Principis Apoſtolorum ignis fomes deuaſtauit*. Quæ paulo poſt Paſchalis Pontificis munificentia reſtaurata ſunt: tum vero traditis veſtibus, diſtributis alimentis, erogato auro, atque argento peregrinorum neceſſitati ſubuentum. Eiuſdem loci incendium Leone IV. renouatum eſt. Anaſtaſius: *Pōtificij ſui exordio Saxonum vicum validus ignis inuaſit, cūcta comburens, atque comminuens, ita vt proprius B. Petri Principis Apoſtolorum Baſilicæ proueniret, Saxonum, Longobardorum domos ac porticum cōcremans, atque diripiens*. Hæc multorum eiuſdem ordinis, & conditionis contubernia, & cœtus Scholas dicebant (vt de militibus, excubitoribus, palatinis aulicis, alijſque legimus). Itaque Leoni IV. è Gallia ad Vrbem redeunti effuſus obuiā fuiſſe dicitur populus Romanus vniuerſus, & Scholæ Francorum, Saxonum, Longobardorum, Aedem præterea S.Michaelis Vaticanæ Baſilicæ propinquam conditam aiunt in Friſonum Schola. Hæc adeò cum Baſilicam extra Vrbem clarè demonſtrent, miſerabiliùs oſtendit crudelis illa Maurorum irruptio, quibus duntaxat ad direptionem Apoſtolorum limina nudata mœnibus patuerunt. Porro idem noua ſpe opulentæ prædæ allecti inſtructis iterum claſſibus ad Vrbem expugnādam incitato curſu ferebantur. Defixit nouus terror Romanorum animos ex præterito malo futuram cladem æſtimantium. Vt tamen hoſtium furori obuiam irent, Campanorum claſſis adiuuit: quos omnes Leo Pontifex precibus, & publica ſupplicatione muniuit ad bellum. Pugnatum eſt, quà Tiberim vorticoſis influentem vndis excipit mare: ventuſque in media pugna ſubito coortus, quem [a] Deus de theſauris ſuis produxiſſe cre-

Anaſtaſ. in vita Paſchalis I.

Scholæ quid eſsēt

Saraceni diuina ope victi.

a Pſal. 134

credebatur, diſcretis claſſibus prælium diremit, ſed naues hoſtium abreptas afflixit, fregitque, aut deſertas ad Inſulas, & ſaxa detruſit. Magna eorum pars cæſi: alij capti, & ad Vrbem deducti; quorum opera in ædificando poſtea vſus eſt Pontifex. Cum ergo Sanctiſs. Pater, vt gratias Deo, ac B. Petro ageret immenſam argenti vim eius Baſilicæ, alijſque Templis munera obtuliſſet, quod pridem agitauerat, ſtatuit Vaticanum Templum muris cingere. Cœperat antea fundamenta iacere Leo III. ſed poſtea intermiſſi operis, quà extabat, maceriam auexerat quorumdam auaritia, vt vix veſtigia apparerent. Anno igitur Pontificatus II. qui à natali humanæ ſalutis fuit DCCCXLIX. cum ad Lotharium Auguſtum de ea re ſcripſiſſet, vt ſibi conſilio, ſumptuque adeſſet, ædificare aggreſſus eſt. Miſit Cæſar cum fratribus liberaliter ad Leonem non modicam pecuniæ ſummam. Ipſe vero Pontifex cum cœptum opus frequẽter inuiſeret, ſtructuramque ſtrenue vrgeret, quarto poſt anno abſoluit. Nouæ Vrbi LEONIANÆ inditum nomen, quam ipſe, & vniuerſi Antiſtites, ac reliqui Clericorum ordines cinere conſperſi, nudique pedes Eccleſiaſtico ritu Litanijs, Pſalmiſque decantatis circumierũt luſtraruntque: ſcriptas in eam rem preces Pontifex ſuper murum recitauit, tum ſacrificio ad Aram Apoſtoli peracto, Romanos Ciues in ſuam quemque domum, muneribus donatos dimiſit. Poſthæc muri Vrbis ſecundùm ripam Tiberis deſierunt, quos aut Romanorum ſecuritas, aut multo ſerius annorum vetuſtas demolita eſt. Quamquam aliqua pars ante Leonianã Vrbem conditam collapſa erat. Nam Adriano Pontifice Tiberis effuſus, portaque Flaminia, quam deiecerat, immiſſus, Vrbem late inundauit, & Porticum, quam Palatinam dicebant, ad Templum S. Marci, euertit: tum aquæ magno impetu ad pontem Adriani confluentes murũ Tiberis ripæ impoſitum prorruerunt, ſeque iterum fluminis alueo infudere. Cæterum Vaticanus ille tractus tutus deinceps oppugnationes hoſtium, & obſidia non ſemel propulſauit, eluſitque. Neque deſtiterunt conſequẽtes Pontifices mœnia bello quaſſata vel tempore collapſa reficere, nouiſque aggeribus, & propugnaculis munire. Quo nomine celebris eſt inter cæteros Nicolaus V. de quo ſic Platina, qui vidit, ſcripſit: *Muros Vaticani prealtos, & latos inchoauit, iactis inſanis fundamentis ad turres, & molem ſuperædificandam, quibus coerceri hoſtes poſſent, ne Aedes Pontificis, & B. Petri Templum, vt antea ſæpe factum eſt, diriperetur*. Poſt illum Paulus III. cum antea expugnatis à tergo S. Petri mœnibus hoſtes Vaticanum Clemente VII. Pontifice irrupiſſent, nouas in eo molitiones duxit. Paulus deinde, & Pius IV. qui & Piam Vrbem vicis in longum directis adſtruxit, idque publico diplomate teſtatum voluit: & portam conditis muris ex priore ſuo nomine Angelicam nominauit. Demum Leonianæ Vrbi Moles Aelia, ſiue Arx S. Angeli inexpugnabile munimentum adiectum eſt.

Captiui ædificando deſtinati.

Anaſtaſ. in eius vita.

Mœnia à tergo ſemel S. Petri expugnata.

Arx

Arx S. Angeli. Cap. VII.

Forma Mauſolei Adriani.

ADRIANI MAVSOLEVM ad vlteriorem ripam Tiberis excitatum iam diximus. Id pario è marmore extructum, & in imo quaternis, pari dimenſione lateribus, poſtea circumeunte fabrica, rotundam, ſpatioſamque eminebat in Turrim: equeſtribus ex eodem lapide ſtatuis, aut è curru extantibus in ſummo collocatis. Quæ Principum decora vſque ad ſecundum bellum Gothicum inuiolata manſerunt: ac præterea Moli ad tuendam Vrbem munitiones additæ ſunt. Nam vt ſupra referebam ex Procopio, *Sepulchrum id extra portam Aureliam, & ad lapidis iactum à mœnibus procul extructũ* Romani *brachijs duobus à mœnibus ipſis ad ſepulchrum id vſque porrectis, inædificatiſque complexi ſunt; vt è muro non ſit perinde pars quædam effectum; apparet namq; altiſſimæ turri perſimile, & ea regione imminet portæ*. Hoc ante Iuſtiniani ætatem peractum, quo tempore incertum eſt. Crediderim primo Gothico bello, quod mouit Alaricus, id feciſſe Romanos, vt in ea obſidione ſe tanto munimento tuerentur. Subindicat Claudianus:

Sepulchrum Adriani tamquam Turris mœnibus adiunctũ.

In 6. Conſul. Honorij.

Addebant pulchrum noua mœnia cultum
Audito perfecta recens rumore Getarum.

Quo ſane metu ſi cætera refecta, hoc quoq; validum Vrbi propugnaculum adiectum eſt. Cæterum egregia illa ſtatuarum decora Gothici ſecundi belli turbo decuſſit. Nam Gothi Molem aggreſſi cùm pro mœnibus ſtantes Romanos Græcoſq; alij telis arcerent, alij ſcalis in ſummum euaderent; qui munitionem tuebantur ſuæ iam ſaluti, nedum victoriæ deſperantes, atque opem in loco oblatam rati, frangere ſimulacra, & trunca eorum ſaxa in ſubeuntes deuoluere cœperunt. Sic hoſtium pars cæſi: pars fugati: omnium repreſſus impetus, & à Mole diuulſus eſt. Dein Moles pro Arce tam Græcis, quã Gothis fuit. Nam capta primùm & amiſſa: dein à Totila iterum expugnata Roma; Paulus inter cæteros Græcorum duces ex Cilicia profectus ſe cum quadringentis ad Molem recepit, acriterque contra Totilanos, ſuos etiam reuocante Rege pugnauit. Poſtridie Paulus deſperatione vitæ iam fortior cum ſuis erumpebat ex Arce, ſtationes hoſtium inuaſurus. Sed Totilas caduceatore præmiſſo, omnibus, ſi mallent abire, diſceſſum: ſi pugnare ſecum, ſtipendium obtulit. Sic illi ad Gothi ſigna tranſiere. Paulus cum ſocio in Græciam rediit. Arcem deinde Gothi habuerunt. At poſt Beliſarium miſſus in Italiam Narſes cùm Romam exercitum admouiſſet, & Gothi, quod ſcribit Procopius, *haud quaquam Vrbis mœnia vniuerſa cuſtodire ſat commodè poſſent breui admodum ædificio circa Adriani Molem, locum complexi, eodemque priori muro adnexo, in præſidij formam mox redigunt, ibique precioſiſſimis rebus depoſitis, diligentiſſime præſidiũ id aſſeruabant Vrbis mœnibus, cæteriſque deſtitutis, atque neglectis*. Mox tamen ſubeuntem ad

Ornamẽta Mauſolei deiecta.

Gothi Molẽ habent pro Arce.

De Bello Gothico lib. 3.

muros

muros hoſtem repellere conati, cum ille nihilominus Vrbem intraſſet, ad Molem ſe receperunt, nonnullis duntaxat Oſtienſem ad portum confugientibus. Poſtridie Narſes omnibus copijs præſidium cingit. Quo terrore perculſi Barbari, ſalute pacta præſidium dedunt, ſexto & vigeſimo Iuſtiniani imperantis anno. Sic enim Codex Græcus habet ἕκτόν τε, καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἰυστινιανοῦ βασιλέως. Deinceps munitio Narſetis in poteſtate fuit, atque Exarchorum qui poſt illum Romam, & Italiam Imperatoris nomine regebant.

Arx venit in poteſtatem Narſetis.

Necdum tamen Angelica appellatione veterem infœlicis ſepulchri nomen exuerat; cum ſub hæc tempora, graſſante Romæ peſtilentia, Gregorius Magnus Pontifex, qui ad D. Petri ſolemnem ſupplicationem habebat; Angelum in edita Mole enſem vagina includere; & vnà vim morbi condere ſuſpexit. Inde S. ANGELI inditum nomen: addita etiã in ſummo vertice dicataque Archangelo MICHAELI ſacra Aede. Qua deinde ad imam viciniam translata, ſeu potius ibi ſubſtructa, in rei admirandæ teſtimonium, marmoreum ANGELI ſimulacrum, præcelſo loco impoſitum eſt. Eius porro Aedis meminit Luitprandus, qui etiam quomodo ſua ætate haberent ſe munitiones, enarrat. *In ingreſſu*, inquit, *Romanæ Vrbis quædam eſt miri operis, miræque fortitudinis conſtituta munitio; ante cuius ianuam pons eſt pratioſiſſimus ſuper Tiberim fabricatus, qui* [a] *primus Romam ingredientibus, atque egredientibus eſt. nec eſt alia niſi per eum tranſeundi via. Hoc tamen niſi conceſſu cuſtodientium munitionem fieri poteſt. Munitio autem ipſa (vt cætera deſinam) tantæ altitudinis eſt, vt Eccleſia, quæ in eius vertice videtur in honorem ſummi, & cæleſtis militiæ Principis Archangeli Michaelis fabricata, dicatur Eccleſia Sancti Angeli vſque ad Cœlos.* Quod ſi ex hoc inferas, hoc illud Templum videri, quod in *ſummo Circo* Bonifacius Pontifex dicauit: Reſpondeo, Molem ſummi Circi appellationem, quod ſupra dicebam, recuſare: & Aedem, ſiue Aediculam S. Michaelis alius, qui munimento bellico tantum Præſidem quæreret, excitare potuit. Cæterum amplioribus deinceps munimentis Moles aucta, & CASTRVM, ſiue ARX dicta eſt.

Anno ſal. 590.

Arci inditũ nomen S. Angeli.

Luitpr. l. 3 cap. 12.

[a] Nã diu rupto ponte Miluio, hac ſolum tranſiri in Vrbẽ volebant.

De hac re lib. 1. c. 10

Sed ſtatum ac regimen Italiæ cum vertiſſent Longobardi: eadem quæ horum excuſſo dominatu, plures minoreſq; principatus extuliſſet; Marchiones in Hetruria clari, in primis extitere, quos ad eamdem originem referunt, qua deducti poſtea Comites Tuſculani. Hi ad potentiam, & immenſas opes Arcis quoque Romanæ poſſeſſionem adiecerunt. E quibus Adelbertus anno ſalutis DCCCCVIII. adeo excelluit, vt vnus inter omnes Italiæ Principes appellaretur *Diues*: & Rex verius, quam Marchio, ſolo duntaxat nomine Regibus haberetur inferior. Per id tempus florebat Romæ opibus, patritioq; genere, nec moribus tamen probis Theodora illuſtris fœmina; quæ turpibus illecebris Adelbertum illexerat, in communionem Arcis poſſidendæ recepta: vbi & deinceps habitare conſueuit. Quare velut Principatũ Vrbis adepta, ex Arce, cui nobiles Aedes vel impoſitæ, vel appoſitæ iam tum fuerant ad excipiendos Hetruriæ

Bar. to. 10 Anno ſal. 897.

Comites Hetruſci Arcẽ poſſident.

Et Theodora Romana.

Prin-

Et eius ſilia Marozia. Principes, Romanos etiam Pontifices infeſtabat. Sequuta eſt eius filia Marozia melioris item formæ, quam famæ. Hæc Arcem ſecuritatis ſuæ non magis receptaculum, quam ſcelerum fecerat: vnde & Romanis Ciuibus cum Vidone Adalberti patris ſucceſſore, cui nupſerat, imperabat. Sed Vidone paulo poſt abſque liberis vita functo; ipſa deinceps cum filio Alberico, quem ex Alberto, ſiue Adelberto Marchione ſuſceperat; in Vrbe dominata eſt. Degebat Ticini Hugo Vidonis frater, ex eadem matre genitus, quem Regem Italiæ appellabant. Huic Marozia ſuas nuptias, & vacuam Arcem obtulit. Confeſtim Hugo non magno comitatu ad Vrbem venit, ſiſus Caſtri munimentis: celebratiſque in eo nuptijs, quotidie liberales epulæ inſtruebantur. Lauanti manus Vitrico aquam fundebat hortatu matris Albericus. Fundentemq; paulo immoderatius inflicto Rex colapho, haud equidem moderate, admonuit. Sed altius, quam ille voluiſſet, iniuriam ebibit adoleſcens. Confeſtim conſilio Ciuium clam habito externi domini tumorem, & arrogantiam, matris intemperantiam queſtus, omnes impulit, vt in vtrumq; coniurarent. Itum ſtatim ad arma: eoque Duce Arx obſideri oppugnariq; cœpta. Hugo vim metuens ſe ſe ex Mole, qua parte hærebat muro Ciuitatis, demiſit: receptuſque à ſuis in Inſubriam plenus minarum diſceſſit. Albericus dedita Arce Moratiam ſerò pœnitentem cuſtodiæ tradidit: ipſe deinceps imperauit. Interea contractis maioribus copijs, & vlturus iniuriam Hugo reuertitur, Vrbemq; obſidio, agros populationibus, populum fame affligit. Sed, vt Romani Cœli natura fert per æſtiuos calores aduenis infeſti, ac ſæpe numero exitialis, vulgata per exercitum lue de componẽdo bello cœptum agi: & Alberico in matrimoniũ collocata Hugonis filia, inita, & ſtabilita Pax eſt. Ex eo tẽpore Arcem tuto poſſedit Albericus: multoque poſt vita decedens ad Octauianum filium principatum tranſmiſit. Is multum potentiæ ſibi deeſſe ratus, niſi ad Pontificatum niteretur, Princeps aliquandiu Clerici habitu, ad Pontificatum deinde euectus Ioannes XII. dictus eſt. Sic Romanus Pontifex Arcem in ſua poteſtate habuit; non aliunde receptam, ſed quam ipſe ad honores Pontificios attuliſſet. Nec tamen diu à Pontifice poſſeſſa. Nam mortuo Ioanne, Pontificum longè Lateranum incolẽtium manibus extorta videtur à Ciuibus. Quippe Romani, cum duo Conſules, Præfectus, Decuriones è plebe duodecim Rempublicam gererent, Ioannem XIII. captum, & in Adriani Molem perductum, mox tamen metu Cæſaris in Campaniam dimiſerunt. In eamdem Benedictus VI. à Francone Romano Ferrutij filio detruſus necatuſque eſt. Et ille parricida à Benedicto VII. Vrbe pulſus, aliquot poſt annos, Bizantio, quò exul abierat, reuerſus, Ioannem XIV. Benedicti ſucceſſorem in eadem Arce, quam ſuæ factionis ſicarij detinebant, incluſum interfecit. Adeo per id tempus feri mores ac ſcelera inualuerant.

Baron. Anno ſal. 928

Baron. Anno ſal. 933

Albericus capta matre, Arcẽ poſſedit.

Baron. Anno ſal. 936

Arx & Vrbs obſidetur.

Ioan. XII. Card. Bar. Plat. XIII. Anno ſal. 955.

Arx in poteſtate Põtificis.

Anno ſal. 974.

Anno ſal. 985.

Anno ſal. 985.

Arx in poteſtate Creſcẽtij.

Succeſſit Ioanni Ioannes XV. quò Pontifice Creſcentius Nomentanus per ſpeciem tuendi Conſulatus Arcem occupauit. Exinde Ioanni formidatus cum eius gratia Otho III. veniſſet in Italiam; aduerſus Cæſarem

Cre-

Creſcentius firmatis mœnibus, atque portis, Molem vallo, & aggeribus ſepſit, ſtationes militum diſpoſuit: atque in ea, recepto iam in Vrbem Othone ſe cōtinuit. Interea mortuo Ioanne Gregorius V. deligitur. Cui mox depulſo cum aliū per vim ac ſcelus Creſcentius ſubrogaſſet; Otho, qui Spoletum venerat cum copijs ad Vrbem reuerſus, vt Arcem expugnaret, vallum foſſamque perduxit; turres abiegnas, & caſtella admouit, tormenta impoſuit: corona circumdedit. Quibus ille copijs, & operibus conſternatus cum ſe ad Imperatorem ſupplex contuliſſet, vel captus confoſſuſque vel cum Arce deditus, & capite cæſus eſt. Quòd ergo Creſcentius nouis operibus Molem firmarit; perdiu poſtea CASTRVM, ſiue TVRRIM CRESCENTII dixere. Manſeruntque illæ non contemnendæ munitiones. Itaque ſexagintaquinque poſt annos, Alexādro II. creato Pontifice, cum Cadaolus quidam ſe Honorium II. Pſeudopontifex iactaret, Cincius Romanus ciuis Pontifici infeſtam Arcem valido cū præſidio obiecit. Eodem ſecuritatis cauſa Pſeudopapa perductus, & aliquandiu Alexandri copijs oppugnatus, liber tamen à Cincio, accepta grandi pecunia eſt dimiſſus. In eamdem Alexandri ſucceſſor Gregorius VII. ſeſe è Laterano recepit. Quo tempore Caſtrū, DOMVM THEODORICI appellatum, refert apud Baronium Bertoldus. Fruſtraque Pontifex obſeſſus, Henrici III. exercitum, vimque Populi Romani muro, armiſque propulſauit; donec eductus ex Arce, ac Salernum perductus eſt. In tanta Chriſtianæ Reipublicæ perturbatione, cum Guibertus Parmenſis, Clementis III. nomine ſe Pontificem ementiretur; Matildis Comitiſſa, quæ creatum Gregorio ſucceſſorem videre, propiuſque venerari cupiebat, Romam venit: inductiſque militum præſidijs, & paratis Pontifici Baſilicis Victor III. Vrbem intrauit. Poſſidebat Arcem Pontifex, ſolemni pompa ſacris operatus in Vaticano, degebatque tutis in ædibus gemino ponte adeundis in Inſula Tiberina. Quare Tranſtiberino tractu pulſus ille ſacrorum archipirata Pantheon nihilominus inſederat (S. MARIAM IN TVRRIBVS dicebant) quam feſtis Domini natalitijs funeſtaret. Nec deerant illi Ædes propinquæ atque magnificæ, è quibus peſtem animis afflabat. Sequuta eſt Victoris immatura mors non ſine ſuſpicione veneni: ſuffectuſque Vrbanus II. eamdem Inſulam, Pontificum non rarò perfugiū, eiecto Guiberto ab Romanis, tutior aliquanto incolebat. Sed vt Ciuitas Cæſaris factione diſtrahebatur, parum illi fidens ab Vrbe Barium vſque profectus eſt. Tum vero populus qua leuitate agebatur, infenſus Pontifici Arcem ſeu fraude interceptam, ſeu vi expugnatam occupat. Quam cum demoliri vellet, neſcio quo modo Guiberti in manus, quem rurſum admiſerant, prædonis dolo, an dono ſectatorum peruenit. Nec ſane cum, illo abſente Vrbanus ad Vrbem reuertiſſet, recipi potuit. Ad S. Mariam cognomento Nouam habitabat Pontifex, iiſdem, reor, munitionibus, quibus ſe Alexander III. aduerſus Federicum I. Imperatorem poſtea defendit. Sed cum quietis nondum ſpes affulgeret, profectus in Galliam, qua vir optimus auctoritate pollebat, ad Hieroſolymam recuperandam populos ac Reges accendit.

Anno ſal. 996.

Arx dicta Turris, & Caſtrum Creſcentij.

Anno ſal. 1084.

Baronius Anno ſal. 1087.

Ædes munitæ in Inſula Tiberis.

Anno ſal. 1091.

Anno ſal. 1092.

Anno ſal. 1095.

Tum

Anno ſal. 1099. Arx recepta à Pontifice.

Tum Romam reuerſus, & Arce ſeptimo anno, quam Guibertus cœperat, potitus, ad S. Nicolai in Carcere, in Aedibus Petri Leonis plenus gloriæ deceſſit.

Baronius tom. 12. Anno ſal. 1111. Pugna populi cū Cæſarianis.

Miluius pons diu ruptus, & intercluſus. Aelio pōte Tiberis tranſmittitur. Ann. 1144

Miluius pons à Romanis reſtauratus. Baron. an. ſal. 1111. tom. 12.

Paſchalis II. deinde creatus eſt Pontifex: inter quem, atque Henricum IV. grauibus ob iura Eccleſiaſtica exortis controuerſijs, dati ſunt inuicem obſides; quos Henricus acceptos, vt *ſecure tranſiret Caſtellum & pontem*, mox erat apud Arcem redditurus. At ille nihilominus in Baſilica Vaticana circumuentum Pontificem, captumq; non longe cuſtodia militum detinebat. Cum Populus Romanus arreptis armis, Germanos in ipſa porticu Templi fortiter aggreſſus cæcidit, fugauitque: ſed eumdem victorem, multaque onuſtum præda remeantem, iuſſu Cæſaris inuecti Teutones multa cæde fuderunt, donec ad Arcem progreſſi, ab iis qui ſe portis recentes effuderant, in fugam vertuntur: Magna vtrinque edita ſtrages. Tiberis fluxit ſanguine infectus refertus cadaueribus. Fluuius quidem per ea tempora, quò tutior eſſet ab hoſtibus, externiſq; Cæſarum exercitibus Roma, rupto, & intercluſo Miluio ponte, collapſo iam Triūphali, vno Aelio intra mœnia tranſitum præbebat. Facile autem erat, quēlibet propter imminentem Arcem tranſitu prohibere; quod dicitur feciſſe Guibertinos. Torſit ea res Romanorum animos; quorum plerique factioſi, ac rebelles Pontifici, per extremum Innocentij II. & Lucij, ſucceſſorumque Pontificatum, hæreticis cuiuſdam Arnaldi furijs, profitebātur ſe ſe Reipublicæ, & antiqui Senatus reſtitutores. Itaque vt firmius munirentur, aduerſariorum potentumque Ciuium domibus turribuſque ſolo æquatis, vel imperij nomine detentis: multiſq; eorum patria eiectis, Conradum Cæſarem datis ad eum litteris in Vrbem inuitant. Aiunt, pontem Miluium metu aduentantium Imperatorum pridem abruptum, *ne Petri Leones per Caſtellum S. Angeli nocere* illi *poſſint*, ſe iam reſtaurare, nec multo poſt ſiliceo firmiſſimoque muro perfecturos. Riſit Arnaldiſtas Imperator; nec, quamuis ſtructo ponte, ad Vrbem acceſſit. Petri autem Leones filij Petri Leonis clari, & opulenti Ciuis, cum patre, & auo Leone, vnde origo familiæ, rem Pontificiam aſſidue conſtanterque prouexerant. quos tamen cauſa Petri Leonis fratris, cum patre tranſuerſos egit. Fuerat falſus hic Anacletus aduerſus Innocentium II. euectus, genere, clientelis, theſauris etiam, quas direptis impie Vrbis Eccleſijs congeſſerat, potens: atque, vt Conſules, & Vrbis, Arciſque Præfectos nactus erat ſibi conſanguinitate obſtrictos; facile omnes cum Adriani mole munitiones inuaſit; vix vt Innocentio reliquæ eſſent Frangipanum, Corſorumq; domus, quibus non longe à Capitolio receptus ſeſe per nobiles fortesque Ciues tuebatur à ſatellitum globo, quos ille gladiatorum centuriator immiſerat. Igitur Pontifex, aſſeclarum fidiſſimis per fœderatorum Aedes, turreſq; latentibus, ab ore Leonis eripitur, è Tranſtiberinis ædibus maritimo itinere Piſas primū, deinde in Galliam profectus. Tū Anacletus datis ad Reges litteris, iactabat ſe illuſtres viros, plebem Romanā vniuerſā, caſtella, & munimenta Vrbis omnia poſſidere. Redijt tribus poſt annis Innocentius cum Imperatore Lothario, qui caſtris in Auentino poſitis, reducto-

Arx in poteſtate Anacleti Pſeudopapæ.

Anno ſal. 1130.

ductoque in Lateranum Pontifice, Arcem tamē, cæteraſque Collium munitiones expugnare non potuit; penuriaque commeatus in Galliam, nec multo poſt Innocentius Piſas iterum diſceſſit. Rediјt rurſus ad Vrbem; nec anguem Molis latebris incubantem educere poterat, quem tamen mors extulit ad tumulum octauo anno, quam Vaticani ſedem inuaſerat. Tum vero altero iniquitatis ſurculo, qui Antipapæ adnaſci voluerat, ſublato, omnes in Vrbe præſertim Petri Leones Innocentio Pontifici, Arce reſtituta Sacramentum dixerunt. Iam quies parta videbatur; cum ex tranquilla ſerenitate coorta tēpeſtas cuncta ſubuertit. Nam Romani occupato Capitolio, dum ordinem Senatorium reſtituere, remque Romanam gerere conantur, mœrore curiſque conſumptus eſt Pontifex. Nec, creato Cœleſtino II. & Lucio item II. quamuis complures è nobilitate Pontifici fauerent, deſtiterunt; adiecto etiam Patritio tamquam Senatus Principe Iordane Petri Leonis filio. Inter hæc renunciatus Pontifex Eugenius III. cognito, fore, vt Senatus vehementer obſiſteret, niſi noua inauguratione Senatoriam dignitatem confirmaret, antequam Pontificatus coronam acciperet, Vrbem egreſſus, primum Viterbij moratus eſt; tum icto fœdere cum Romanis, vt Patriciatum abolerent, Senatores ipſe diceret, Romam reuertitur. Sed tum Arnaldus ſeditionis faces, quas Populo Romano longe afflauerat, præſens euentilabat: vexatuſque Pontifex trans Tiberim, in Aedes ne Inſulæ, quas alij Pontifices incoluerant, migrauit: an Arcem S. Angeli, cui Petri Leonis filij Pontificis fautores præſidebant. Certæ Senatores Vrbis hæc tuta, & inuiolata, vt narrat Cencius Camerarius, præſtituros ſe Pontifici iure iurando affirmabant: S. Petrum, Romam, Ciuitatem Leonianam, Tranſtiberim, Inſulam, Caſtellum Creſcentij, S. Mariam Rotundam. Quod ſignum eſt, munitiones in Inſula fuiſſe. In Galliam deinde diſceſſit à Ludouico Rege magnificè exceptus: reuerſuſque in Italiam, Vrbe abſtinuit, donec ad arbitrium Paſtoris ſe componeret. Secundus ab Eugenio Adrianus IV. ad S. Petri Federicum I. Imperatorem Imperij corona donabat; ſtabatque populus ab vtroque diffidens ſub ſignis ante Arcem: cum repente in Cæſarianos milites ante Baſilicam impetum fecit, & vſque in caſtra fugauit. At Germanis auxilio ſubeuntibus, multi cæſi, multi etiam capti: populo intra portas Caſtri recepto finis pugnæ fuit.

Arx recipitur ab Innocentio Pont. Anno ſal. 1141.

Vt arbitratur Card. Baronius.

Baronius tom. 12. ann. ... 1146. Anno ſal. 1155.

Succeſſit Adriano Alexander III. quem à Boſone Cardinale intra Arcem cum Patribus fautoribus receptum Ciaconius narrat. Sed hos in munitione B. Petri incluſos teſtantur eius Acta referente Baronio. Quique nouem dies in illa egiſſe, iiſdem in Eccleſia B. Petri fuiſſe dicuntur. Porro de Caſtro ſermonem non eſſe, argumento eſt; quod ex eo loco, vbi nouemdialem moram egerant, in arctiorem, tutioremque cuſtodiam trans Tiberim translatos eſſe narratur, triduoque ibi detentos. Quid autem in Tranſtiberina regione Arce S. Angeli tutius poterat inueniri? Verum dimiſſus Pontifex, cùm è Gallia multo poſt omnium Ciuium votis Romam reuertiſſet; Germania profectus exercitum ad Vrbem admouit Antipapæ fautor Federicus I. Ille caſtra metatus in pratis

Anno ſal. 1159. Eodem anno, & ſequenti.

Baron. an 1167.

Neronianis, poſtero die inſtructis copijs progreſſus *vſque ad portas Caſtelli S. Angeli*, Molem acerrime oppugnauit. Sed Pontificijs fortiter obſiſtentibus repulſus; poſtridie ad S. Petri Baſilicam ſe conuertit: ignem porticibus, proximoque Virginis Templo, quod in Turri appellabam, iniecit. Quibus incenſis, tandem ſcelere ac ſanguine imbutus Baſilicam irrupit; non vtique ſera execrandi facinoris pœna. Nam vulgata inter ſuos peſtilentia, qua milites, & clariſſimi duces perierunt, maturare ab Vrbe non diſceſſum, ſed fugam, & ſola ſuorum funera referre coactus

Alexander Pontifex domibus ciuium ſe defendit.

eſt. Aberat Vaticano Alexander, cum ibi ſæuiret obſidio, & ad Frangipanum domos periculo vacuas cum Patribus, & aulicis venerat Lateranis ab ædibus. Erant enim illa tempeſtate ad S. Mariæ cognomento Nouæ firmiſſimæ munitiones in antiquis Cæſarum fabricis conſtitutæ: Caſtellaria in Thermis Titi, Coloſſæum in Amphitheatro Veſpaſiani, Turris Cartularia, quæ propria Frangipanum ijſdem auctoribus nomen dedit, vt illo æuo de Cartularia dicerentur: eiuſq; veſtigia (ait Card. Baronius) *viſuntur vſque hodie iuxta Arcum Titi ad radices Palatini*. Quam & di-

In vita Nicol c. 16. & 28. Anno ſal. 1347. Auctor eius vita c. 20. Ann. 1353 Tabulæ Capitolinæ, & vetus Statutorum M. S. Codex collegij Mercatorum.

xere cũ Arcu Titi *Septem Lucernarum*. Ibi tuto degebat Pontifex, paulo poſt in Campaniam profectus: manſitque Caſtrum in eius, ac deinceps aliorum fere Pontificum poteſtate. Verum de Nicolao III. Vrſino Ciaconius ſuboſcura loquitur: *Arcem S. Angeli, Eccleſia excepta, Vrſo fratris filio donauit*. Sed & auctor vitæ Nicolai Renzij *Nicolao Vrſino* pluſquam Præfecturam videtur aſcribere: cum tamen Renzius, longe agente in Gallia Pontifice, Romanum regimen Tribuni aſſumpto nomine adeptus, Arces, tranſitus, ponteſque Vrbis in ſua etiam ditione habere voluerit. Deiectus quidem Tribunatu ad Arcem ſtatim ſe contulit, illaque ſe clauſit: deinde clam diſceſſit in Boemiam: ſeptimoq; poſt anno ab Innocentio VI. ad repetendam dignitatem miſſus, dein Romæ populari conſpiratione obtruncatus eſt. Exinde cum populus eiecto pontificio Senatori ſeptem Ciues Reformatorum nomine ſubrogaſſet (quorum iam ſublatæ præter duas familiæ, De Capite ferreo, De Gottifredis), ne popularis audacia frenos frangeret, aut Arcem irrumperet aliquando; Pontifex nouum Senatorem impoſuit Hugonem Luſignanum Regem Cypri, Reformatorum Magiſtratum confeſtim aboleri iuſſit.

Anno ſal. 1376.

Redijt deinde Pontifex è Gallia Gregorius XI. eoque duobus poſt annis vita functo, creatus eſt in Vrbe Vrbanus VI. Cum populi metu, qui armis ac tumultu omnia compleuerat quidam Cardinales in Arcem confugere, qua, ne reuocante quidem Pontifice decedere voluerunt. Venerat cum Arx neſcio quomodo in poteſtatem Gerardi Cardinalis Galli, qui Petro Præfecto cuſtodiendam dederat: neq; Pontifex ſoluta quamuis pecunia ab eodem recuperare potuit. Immo cum profecti ab Vrbe Gallici Cardinales, & aliquot accitis, Pſeudopontificem Fundis creaſſent;

Arx in poteſtate Cardinalium Gallorum.

Pontifex Vrbanus Tibure ad Vrbem reuerſus, aliquot menſes propinquas ædes Tranſtiberino Virginis Templo incoluit; loco opportuno, & merito, quod Arx in poteſtate Cardinalium Gallorum eſſet. Diſceſſit deinde falſus ille Clemens VII. in Galliam, in Campaniam Vrbanus: quo tem-

tempore vt probabilis coniectura fert, populus vel pactus cum Præfecto, vel vi exacto eius præſidio ad ſeſe Arcem tranſtulit: neq; deinceps conſtat, an Vrbanus de eius poteſtate receperit. Bonifacius IX. Vrbani ſucceſſor ex Vmbria Romanorum rogatu ad Vrbem reuerſus cum pendi ſibi publica vectigalia mandaſſet, creaſſetq; pro arbitrio magiſtratus, etiam Adriani Molem recepit, quam priſcis fatiſcentibus, nouis mœnibus cinxit, munitiſque pontibus frenos Vrbi impoſuit, & Pontificias opes latius propagauit. Verum Innocentius VII. ad Pontificatum euecto Romani iterum reſtitui ſibi libertatem, reddique Capitolium, pontem Miluium, & Arcem petebant: Mox itum ad arma: ac per abſentiam Pontificis occupato Capitolino Colle, ac ponte Miluio, Arcem fruſtra oppugnaunt. Nam cohortes Pontificiæ quæ ſuperuenerant, Romanos, auxiliareſque eorum copias fudere in Campis Neronianis. Sic receſſum ab armis, & pacata deinceps poteſtas; donec Ioannes XXIII. Pontifice Ladiſlaus Regni Neapolitani Rex Oſtia Tiberina expugnata dirutiſque muris Conſtantinianam verſus Baſilicam, potitus eſt Palatio Lateranenſi tum Ioanne in Hetruriam profecto, Arcem S. Angeli in deditionem accepit, non multo poſt ipſe veneno periturus. Tenebatur Arx abſente Pontifice, Ioãnæ II. Reginæ nomine, quæ Ladiſlao fratri ſucceſſerat: neque eam Brachius Montonius quamuis acriter obſeſſam cœpit, qui, Sfortia cum Ioanne copijs Vrbem porta Flaminia ingreſſo, pulſus fugatuſq; eſt. Redditur deinde Moles Martino V. Pontifici Eugenio IV. captus quidam Maſius faſſus eſt in queſtione, ſibi in animo fuiſſe Arcem S. Angeli dolo capere interfecto Arcis Præfecto, vt Pontifex, & Vrſini ab Vrbe pellerentur. De quo poſtea ſumptum ſupplicium eſt. Idem Pontifex, cum orta populi ſeditione è Tranſtiberino palatio ad fluuium primum, inde ſecundo Tiberi ad hoſtia fluminis, tum Piſas, & Florentiam perueniſſet: Romani, qui Vrbem ſuos per magiſtratus regere cœperant, vt Arcem quoque obtinerent, Vrbanas cohortes ad eam admouerunt. Sed à Præfecto callido fortique viro deceptis, captiſque per ſimulationem deditionis primoribus Ciuium quieuere. Sub hæc tempora Sixtus IV. antiquarum iam morem renouauit tradendi Cardinalibus Arcis Præfecturam. Chriſtophorus enim primùm, tum Dominicus Ruuerei Cardinales leguntur ab illo Præfecti Arcis conſtituti. Adhæc Innocentio VIII. Pontifice legitur Præfectus Arcis à Iuliano Ruuereo Cardinali ei muneri præpoſitus. Quod ſane licere illi non poterat, niſi peculiaris eius moderandæ cura Iulianum attigiſſet. Ennius etiam Verulanus, & Ioannes Vincentius Aquauiua Cardinales Paulo III. rerum potiente Arcis Præfecti dicuntur fuiſſe.

Anno ſal. 1392. Recepta, & munita à Pontifice.

In poteſtate Ladislai Regis.

Reddita iterum Pontifici.

Romani Arcem fruſtra obſident.

Præfecti Arcis Cardinales.

At poſt Innocentium Alexander Borgia, huius nominis VI. in Arcis muniendæ curam intentus, vetus Mauſoleum magnis quadratiſque lapidibus compactum, opere lateritio excelſius fecit, commodaſque Aedes ſuperſtruxit. pulcherrimum propugnaculum proſtantibus identidem tiburtinis quadratis imminens Tiberi, Aelioque ponti erexit: tutas deniq; munitiones conſtituit, quibus ipſe ſponte ſe aliquandiu tenuit, ingreſſo

Arx iterũ munitur.

Anno ſal. 1494.

in Vrbem cum copijs Carolo VIII. Francorum Rege. Mortuo Alexandro Cæſar Valentinus Arcem, quam habebat in poteſtate aggeribus vallatam, & Vaticanam cum duodecim millibus armatorum circumſedit, vt Patres in Aedibus Pontificijs habituros comitia ad ſua vota cõpelleret. Qui cum in Aedem, & Cœnobium Virginis ſupra Mineruam confugiſſent, inire Comitia noluerunt, donec egreſſo cum militibus Cæſare, Vaticano, & Arce recepta, vrbaniſque cohortibus totam Vrbem firmarũt. Cæterum validæ Alexandri munitiones impetum victoris exercitus repreſſerunt, qui Borbonio Duce Vaticanum, & Vrbem irruperat, ſeptemque ipſos menſes obſidentem retardarunt, donec emiſſus, ſeu clam profectus Pontifex libertatem recepit. Fuerat Alexander Farneſius Cardinalis cum Clemente in Arce detentus: tum eius ſucceſſor vetera per obſidionem quaſſata refici, noua ædificari, inſtrui bellico inſtrumento, ſuperiores Aedes inſtaurari, picturis ornari iuſſit. Plura molitus eſt Pius IV. qui noua mœnia latiore circuitu, porrectis, ſeſeque inuicem tuentibus propugnaculis adiunxit, vt hoſti, qui primum vallum intraſſet, ſecunda molis munimenta bellum de integro formidabile occultarent.

Anno ſal. 1527. Paulus III. munit Arcem.

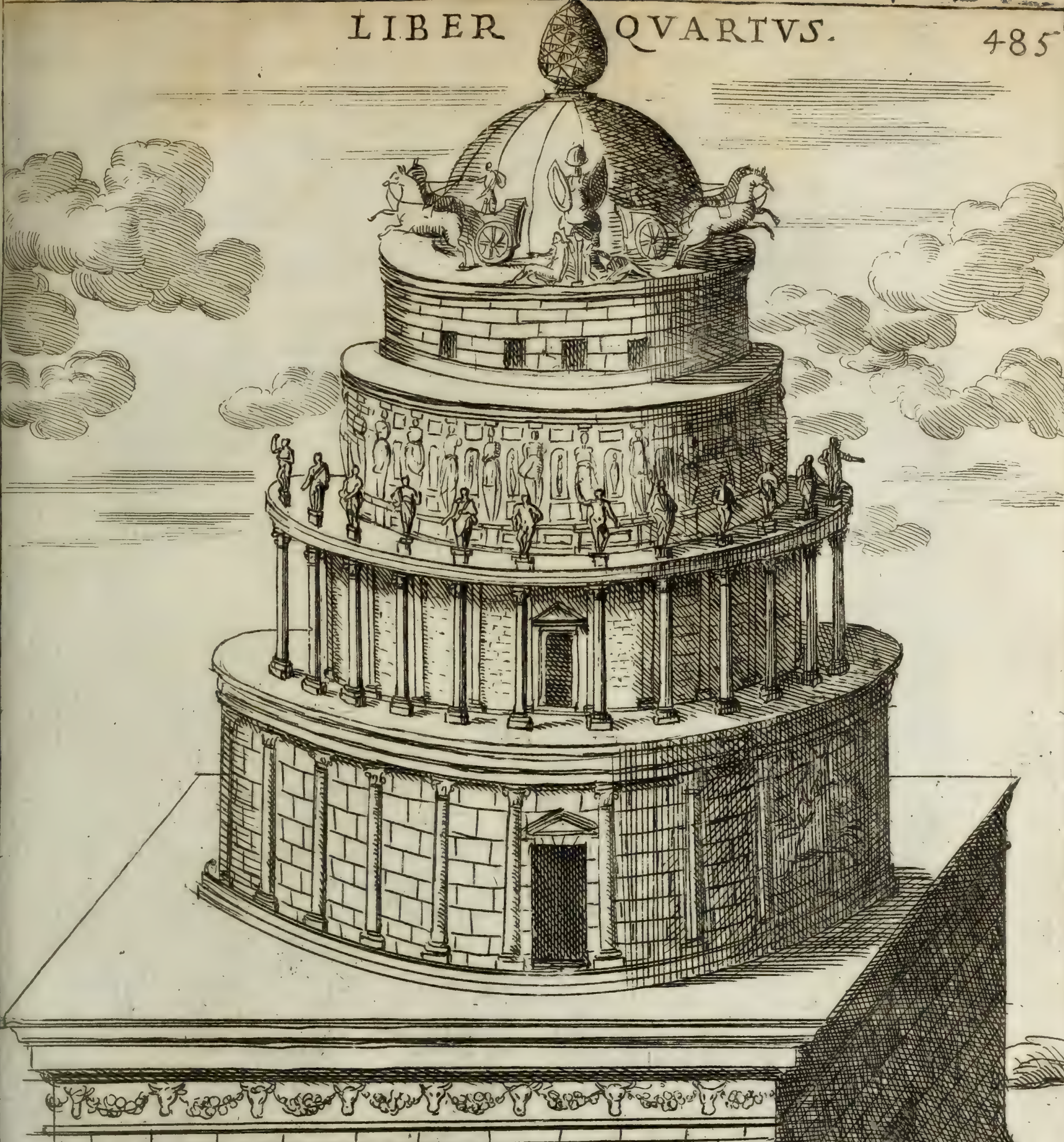
Et Pius IV. qui nouis mœnibus cingit.

Sed quamuis hæc caute prudenterque prouiſa, nondum tamen periti rei militaris inſtructam ſatis Arcem prædicabant: deque ea munienda nonnulli Commentarios, libroſque in lucem edidere ad oſtentationem magis ingenij, quam adducendos Pontificum animos, quos longe voluntas abſtraxerat. At Vrbanus VIII. vix inito Pontificatu operis molitionem aggreſſus, celeriter magno ſumptu perfecit. Nam mœnia intuta aduerſus tormentorum ictus, elato ſuper terreo AGGERE ad eos eludendos oppleta ſunt: perducta latiſſimam in altitudinem FOSSA, eoque interfluentis aquæ corriuatus RIVVS ſeſe euoluens in Tiberim: quædam quæ deſiderabantur adiecta PROPVGNACVLA, interq; magna pars muri directa. Camporum retro iacentium elata paulatim accliuitas, vt foſſæ crepido æquaret altitudinem mœnium: diſturbata circum tecta, & vacuum ab ædificijs patefactum ſolum. Deiectum propugnaculum lapideum Alexandri VI. quod in medio ſitum extrema, & anguloſa propugnacula, mutuo ſe tueri, inuicemque bombardas collineare prohibebat. Quod & Tiberis ALVEVM laxauit. Pons enim Aelius quatuor magnis arcubus, duobus minoribus extremis ripam vtramque coniungit. Horum duos clauſerat abſtuleratq; Alexandri munitio. Quare fluuius coarctato alueo, tranſituque, & hibernis aquis crebro intumeſcens, reliquis arcubus haud facile eluctabatur, ne Vrbem inundaret. Quod ſane cum timeretur, ſpondarum partem amoueri ſemel vidimus. Verum ſublato propugnaculo; ſuique ponti redditi Arcus minantem Vrbi fluuium, exceptis vndis, iam ſemel repreſſere, ne extra ripas effunderetur. Præter hæc æneæ MACHINÆ ad centum, diſpari magnitudine conflatæ, perque muros collocatæ: DOMVS præſidiario militi, horrea frumento, apothecæ oleo, cellæ vino condendo, receptacula pyrio pulueri, cæteroque bellico inſtrumento parata: iuſſæ diſpoſitæque nouæ militum ſtationes ac vigiliæ, addita præter morẽ cohorte: aditus in Arcẽ

Vrbanus VIII. Arcẽ firmius cõmunit. Agger, foſſa, propugnacula addita.

Laxatus Tiberis alueus.

ligneo

MAVSOLEVM HADRIANI AVGVSTI.

HADRIANI MAVSOLEVM, NVNC ARX S·ANGELI.

ligneo mobilique PONTE, ſolidiſſima muri compage ferreiſq; clauſtris, & foribus cõmunitus. Eodem ſtudio Pontifex ARMAMENTARIVM copioſiſſimum, refertiſſimumque, quo, ſi aliqua vis ingruat, maximi exercitus arma in promptu habeantur, inſtruxit in Vaticano. Nimirum Apes non ſolum mel conficiunt, ſed etiam aculeatæ armantur ad pugnam. Vt quæ præcelſa de ſede Vrbanæ liquorem ſapientiæ, in populos effuderunt, conſtanti etiam fortitudine timorem prouocantibus inferrent.

Armamẽtarium in Vaticano

Quæ poſt Leonem IV. ædificata ſunt. Cap. VIII.

Benedicti III.

SVCCESSIT Leoni Benedictus huius nominis III. qui tectum Baſilicæ S. Petri magnis trabibus firmauit, inſtaurauitque: Apſidem S. Mariæ trans Tiberim meliorem in formam erexit: porticum, aliaque circum ædificia reſtituit. ÆDEM SS. Petri, & Marcellini renouato tecto, & circumiectas olim porticus refici iuſſit. Eius autem ſucceſſor Nicolaus ad Templum S. Mariæ in Coſmedin renouata Porticu, Secretarium, ac præcipuam domum, in eaque nouum poſtea Triclinium ædificauit, in quam Pontifices cum vniuerſa Curia pro arbitratu diuerterent. Ductus Aquæ TOCIÆ (ait Anaſtaſius, quæ ſit ex antiquis niſi forte ſit Tepula, ego nolim diuinare) iterum reficiendos, dilapſoſque riuos in Vrbem reducendos curauit: tum Aquam, quæ olim in Vaticanum deducta, fluere deſierat, eiuſdem impenſa Baſilicæ S. Petri, & pauperum gregibus inibi degentibus eſt reſtituta. Extruxerat Leo IV. Templum ſanctiſſimæ Virginis NOVÆ cognomento iuxta Sacram viam. Hoc Nicolaus picturis egregiè ornauit. Oſtiam mœnibus, ne Barbaris pateret, concluſit: turribus, & militum ſtationibus muniuit. In Patriarchio Lateranenſi DOMVM pulcherrimam, & Sacellum ſupremæ Dei Matri ſplendide inſtructum condidit. Idem Baſilicam (vt refert Anaſtaſius, ſeu quis alius in vita Adriani II.) *Nicolaitanam adeo luculenter cum tribus Aquæductibus fabrefactis inſtruxerat, vt omnes Lateranenſes Baſilicas ſui pulcbritudine ſuperaret. Hanc Adrianus iuxta votum prædeceſſoris ſui picturis varijs decorauit.* Neque hoc Sacellum à Patriarchio videtur ſeiungendum.

Et Nicolai I. opera Tricliniū pro Pontificibus.

Aquæductus refectus.

Anaſt. in vita Benedicti, & Nicolai.

Auctū Lateranenſe Palatium.

Platina Ciaconius.

Conſequuta tempora incurioſiore operum memoria defluxerunt. Cæterum Sergius III. anno ſalutis 907. BASILICAM Lateranenſem, quæ terræmotu concuſſa Stephano IV. Pontifice corruerat, inſtaurauit, ornauitque picturis non ſine titulo nominis ſui. Martinus autem III. triginta quinque poſt annos religionis ſtudioſiſſimus TEMPLA vetuſtate collapſa impenſe reſtituit. At ſub Leone IX. magna pars Vrbis incendio corrupta dicitur, Anno, circiter ML. Sed triginta poſt annis Gregorio VII. Pontifice malum longe luctuoſum paſſa eſt expugnatione, direptione, incendio. Nam cum Henricus III. Imperator Gregorium Eccleſiaſticæ libertatis vindicem acerrimum bello perſequeretur, venit Romam cum exercitu, & ab Vrbe Leoniana primum repulſus, eamdem, ſequenti anno ad obſidionem reuerſus Romanis fruſtra tutantibus, cœpit. Sed à reliqua Vrbe diſcluſus, & diu conflictatus Tibur receſſit, relicto in Caſtris, reique bellicæ præfecto Guiberto, ſeu Clemente Pſeudopontifice. Ab eo pleraque ædificia, quibus pepercerat Henricus, aut ferro lacerata, aut igne combuſta. Dein Cæſar grauiore belli mole Vrbem adortus tandem irrupit: tum explorato, Robertum Guiſcardum ſuppetias Ponti-

Incendiū Vrbis.

Vrbs Leonina capta.

Roma ab Henrico III. capta. Ann. 1084

Ponti-

Pontifici ferentem aduentare cum inuicto Nortmannorum exercitu, ſe recepit in Hetruriam, poſteaquam diſpoſitis præſidijs munitiſſima Vrbis loca inſtituiſſet. Robertus porta Flaminia Vrbem ingreſſus, reſiſtentibus Ciuibus Henrici fœderatis plana Campi Martij, vſque ad Arcum quem Portugalliæ nominant, incendio conſumpſit. Mox Lateranum, & Aedes Pontificias occupauit. Ex ea velut arce Capitolium verſus, quod tenebant hoſtes, ferro, & igne viam aperuit. Quare & illa pars Vrbis euerſa: & ipſum Capitolium fere ſolo tenus æquatum eſt. Inde Ciuitas prædæ data: & ſolutus obſidione Pontifex. Duraret hodieque in Cœlio Monte, interque ipſum, & Capitolium miſerabilis facies proſtratæ Vrbis, niſi in hortorum vinetorumque amœnitatem Roma reſurrexiſſet, vt perpetua viriditate contegeret vulnera, & ruinas ſuas.

Antequam hæc omnia gererentur, eiuſdem Guiberti opera Cincius Romanus Stephani Præfecti filius ſacris operantem Gregorium in Templo Eſquilinæ Virginis captum, & in Parionis regionem deductum turri incluſerat. Sed poſtridie Populus Romanus ſumptis armis, aſſertoque in libertatem Pontifice, audaciſſimi hominis Aedes turrimque euertit, publicatis inſuper bonis; pulſaque ab Vrbe familia naribus mutilata. Petri etiam Frangipanis domum Gregorio IX. rerum potiente Pontificia factio cum Turri, quæ Cancellaria dicebatur, euertit. Petrus enim Gregorium Vrbis aditu prohibuerat. At Corſorum, Romani potentiſque generis AEDES ſub Capitolio inſignes ab Henrico exuſtæ, ac ſolo æquatæ ſunt, quod pro Gregorio Corſi fideliter, fortiterque pugnabant. Sed firmiores aliæ ab iiſdem extructæ, in quibus Gelaſius Pontifex ſeſe tutatus eſt, cum ante ad Bulgamini domum clari item Ciuis confugiſſet. Nec poſtea Innocentio II. cum vim Anacleti declinaret, aliud in Vrbe ſubſidium paratum eſt, præter Corſorum, & Frangipanum domos. AEDES item Petri Leonis quibus Capitolij rupes imminebat, tum nobiles fuere. Multas autem priuatorum Ciuium illa tempeſtate in Vrbe munitiones fuiſſe argumento eſt; quod Alexandri III. hoſtis Fedéricus Baron.anno 1167. Roma diſceſſurus, cæteros quidem ad ſuas partes traduxit: Frangipanes vero pluresque alios nobiles Ciues, qui præcelſis ſe turribus, ac munitis Ædibus clauſerant, non potuit abducere à Pontificis fide.

Sed vt opera Pontificum perſequar Paſchalis II. quindecim TEMPLA Romæ ſcribitur conſecraſſe: inter quæ fuit Aedes quatuor Coronatorum in monte Cœlio cum reliquis eius regionis ædificijs diruta: multorumque Sanctorum corpora ſub Altari cōpoſuit: quæ paucis ante annis Garzias Cardinalis Millinus, cùm, apſide muris, picturiſque renouata, Aram pulcherrimam locaret, in eodem loco religioſe compoſuit. Callixtus item II. multas in Vrbe Aedes ſacras vetuſtate collapſas reſtituit: Aquā induxit: S. NICOLAI Eccleſiam in Palatio ædificauit. Innocentius II. Aedem S. ANASTASII ad Aquas Saluias nobili Cœnobio amplificauit. Apſidem S. MARIÆ trans Tiberim muſiuo opere, quod hodie extat, cruſtauit: Lateranenſem Baſilicam nouo tecto contexit: Palatium Innocentij II. opera. vero cubiculis auctū pictura colorauit. Caput Baſilicæ S. PAVLI quaſſatum,

ſatum, & caſurum ſolidiſſima murorum compage ſuſtinuit, quod deinde Honorius III. vermiculatum figurauit: atque eiuſdem Baſilicæ tectum magna ex parte reſtituit. Quo tempore Aedes S. LAVRENTII in Lucina renouatur, conſecraturq; ab Anacleto Pſeudopapa, Anno MCXXX. vt tabula marmorea in aditu dextrorſum Aedem ineuntibus indicat. Eodem tempore Gerardus Cardinalis S. Crucis in Hieruſalem qui poſtea creatus Pontifex Lucius II. dictus eſt, Templum illud inſtaurauit, & Cœnobium: in eoque clauſtrum cum tabernis, & officinis, & Canonicorum inibi degentium cellis exædificauit. Eugenius etiam III. dicitur vetuſtas fabricas reparaſſe, nouas excitaſſe. PORTICVM quidem Baſilicæ Liberianæ aut nouam extruxit, aut ſplendide reſtituit, & ad initia Templi referenda teſſerulis multicolores induxit effigies. PALATIVM apud S. Petrum à fundamentis erexit, magnificum certe, & amplum, & Pontificum vſui futurum, ſi quando Vaticanum incolerent. Itaque Adrianus IV. coronato Federico I. Imperatore, cum ille in caſtra ſe recepiſſet ipſe in propinquum Palatium S. Petri diuertit; cum antea Anaſtaſius IV. ÆDES egregias apud Pantheon ſuo, & ſucceſſorum commodo fabricarit, qui ſane multa ad Vrbis ornatum deſtinauerat, niſi cita mors interueniſſet.

De ea Baron. eodem ann.

Porticus S. Mariæ Maioris.

Palatium Pontificũ apud S. Petrum.

A Clemente III. qui annuam penſionem muris reficiendis populo Romano ſpoponderat, clauſtrum Cœnobij S. Laurentij extra muros factum eſt: in Templo pictura lapidum coloribus ſimulata. Palatium Lateranenſe non mediocri ſumptu reſtitutum, & amplificatum; Cui & cubicula Cœleſtinus IV. poſtea adiecit atque egregias AEDES in Vaticano ijs fortaſſe, quas Eugenius III. fecerat adiunctas extruxit. Quantum autem iam tum eſſet palatium Vaticanum iudicio eſt, quod Petrus II. Aragoniæ Rex ingenti comitatu veniens ad Vrbem, vt per manus Innocẽtij III. regni coronam acciperet, Pontificijs ædibus in Vaticano exceptus eſt. Eius porrò Pontificis quædam egregiè ſtructa referuntur: ornatũ Altare S. Petri: eiſque Baſilicæ APSIS muſiuo opere elaborata. Huius operis tamquam index, eiuſdem Innocentij imago adhuc ſuperſtes viuit. quam diruto veteri Templo è ſumma teſtudine detractam, ponè radiata cum columba reſeruarunt. Eam Clemens VIII. Lothario Duci Poli dono dedit, vt ad illuſtrem ſtirpis memoriam cuſtodiret: qui muro Sacelli S. MARIÆ cognomento Candidæ in Polenſi foro, inſerendam curauit. Porrò innocens columba ideò comitatur Innocentium, quod in eius, cùm aſſumeretur ad Pontificatum, humerum ſubuolarit. idque teſtatur de eius vita manuſcriptus liber. Idem Pontifex Aedem S. SIXTI collabentem reſtituit. Duas in Vrbe Hoſpitales domos condidit. Alteram in Cœlio monte redimendis captiuis, cuius extimi parietes hodieque viſuntur ad Hortos Matthæiorũ, vico interiecto, quod SS. TRINITATIS Redemptionis Captiuorum nuncupauit. Alterum in Ciuitate Leoniana S. SPIRITVS nomine, celebre magniſq; auctum prouentibus, quo peregrini, ægroti, vulgo concepti, orphani, pueri, puellæq; alerentur. Fundatoris gloriam comitantur inſignia Comitum in amplis loci depicta portici-

Annua penſio ad reficiendos muros.

Aragoniæ Rex Vaticanis Aedibus excipitur.

Innocentij III. imago, & opera.

Noſocomium celebre S. Spiritus.

ticibus. Idem TVRRIM, quam Comitum nuncupant in Suburra, extruxit. ſiue antiquitus lapide quadrato extructā coctili latercalo operuit Marchionne inſigni ſuæ ætatis Architecto, ad ſtabiliendam, vt ferebat mos illorum temporum, familiæ vel ſecuritatem, vel magnitudinem. Iam tum enim in ea vicinia Comites domos ſedeſque fixerant: quarum hodie aliqua pars ſuperat, quamuis pridem ſplendore amiſſo viles in vſus conuerſa. Ex eadem Comitum gente Gregorius IX. Innocentij vel æmulatione, vel quouis alio conſilio TVRRIM, vulgò Militiarum in ſummo Quirinali iugo Aemilij Pauli vetuſtæ fabricæ imminentē erexit. Idem Pontifex muſiuas imagines fronti Baſilicæ Vaticanæ affabre induxit, non ſine ſua ipſius effigie. Quam Paulus V. vt Templum perficeret, vetuſtos parietes demolitus, conſeruatam eidem Duci Poli donauit, vt apud ſe, eadem atq; alteram cura haberet. Iſque eodem in ſacello Candidæ Virginis Poli repoſuit. Turris Comitum. Turris Militiarum.

Cæterum Honorius III. è gente Sabella Innocentij ſucceſſor Cœnobium S. LAVRENTII extra muros inſtaurauit, & Templum B. Martyris. Cuius confeſſionem Franciſcus Card. Boncompagnus cancellis qua marmoreis, qua inauratis præſeptam: tabulis etiam è marmore variam in ſpeciem ſegmentatis decorauit. PORTICVM præterea Honorius marmoreis, & in ſpiram ſtriatis fultam columnis, muſiuo, & picturis ornatam appoſuit. Aedem S. BIBIANAE cum Cœnobio Monialium refecit. Quam inter vineta fere ſepultam Vrbanus VIII. renouatis parietibus, extructa porticu, Ara marmore, laqueari muriſque pictura veſtitis: patefacta, & vmbroſis arboribus ad amœnitatem conſita via: diſturbatis, qui aditum intercludebant, priſcis Aquæductibus arcuatis, magnificè reſtituit. Honorius autem præter hæc, condito S. MARTINI Cœnobio Eccleſia Sanctorum Vincentij, & Anaſtaſij conſecrauit. Idem Cardinalis Camerarius æneas FORES, quæ in Baſilica Lateranenſi viſuntur antea faciendas curauerat. Sed cum illi Gregorius IX. in pontificatu ſucceſſiſſet, florebat in Vrbe nobilitate ac potentia Iacobus Capocius, qui Aram, & Aræ imminens teſſellatum è marmore tabernaculum colūnis elatum in Baſilica Eſquilina compoſuit. Petrus autem Capocius Cardinalis propinquum illi NOSOCOMIVM, Templum, & Cœnobium S. Antonij moriens extrui mandauit. Per id tempus Bobonis, & Aegidij nobilium Romanorum domus, quod a Pontifice diſſentirent, ab eius fautoribus euerſæ. Porro Gregorius præter ornatam, vt dixi, Vaticanam Baſilicam, veteres CLOACAS repurgauit, nouas ſubſtruxit. Aream Lateranenſem quorumdam domibus, turribuſque diſturbatis laxauit: Patriarchium auxit: Ingens NOSOCOMIVM illi propinquum curandis ægrotis fundauit. Alexandri IV. ex eadem Comitum gente, ſpectata religio Templum olim Bacchi, vt aiunt, teſtudinatum ad S. Agnetis, ſacro ritu expiauit, dicauitque S. CONSTANTIAE. Quod paucis ab hinc annis Fabritius Cardinalis Verallus ſitu deterſo, picturata marmoreis cruſtis Ara, dealbatis, circumpictiſque parietibus ad eximium cultum reuocauit. Honorij III. opera. Aedes S. Bibianæ refecta & ornata. Noſocomium, & Templum S. Antonij. Noſcomium in Laterano. Templum S. Conſtātiæ dicatum, ornatūque.

Iam

Pars Templi Bacco olim dicati, nūc s.tæ Agneti extra portā piam

Iam vero SS. Adriani, & quatuor Coronatorum Aedes reſtitutæ, cum tecto Oratorij S. Syluestri, & aulæ Lateranenſis Vrbani IV. opera ſunt. Sed in Laterano plura molitus eſt Nicolaus III. genere Vrſinus. Nam Baſilicam Conſtantinianam renouare aggreſſus, quod opus antea cœptauerat Adrianus IV. Aedes Lateranenſes ab Adriano item inchoatas perfecit. Iiſdem in Aedibus SACELLVM Sancta Sanctorũ à fundamentis condidit muſiuo cruſtiſque marmoreis coopertum, priore iam vetuſtate collapſo: eoque SS. Petri, & Pauli Capita contulit, donec Baſilicæ Conſtantinianæ reſtitutio abſolueretur. Qua peracta in Templum ſolemni ſupplicatione Populi Romani capſulis argenteis incluſa retulit, & in Altari excelſo, ſeptoq; inauratis cancellis repoſuit. ÆDES idem apud S. Petrum percõmodas ſtatuit, quas deinde Nicolaus V. magna impenſa reſtaurauit. HORTOS Pontificios inibi muris in Vrbis modum cinxit. Baſilicam S. Petri, quam fere vetuſtas confecerat, reficiendam locauit, pingendamque in Zophoro coronæ ad viuum expreſſis ſummorum Pontificum imaginibus. Idemque in Baſilica S. Pauli præſtitiſſe fertur. Honorius autem IV. egregias Aedes apud S. SABINAM, quarum veſtigia ſuperſunt, cum in Auentino habitaret, extruxit: cumque multis Romanorum vt in eo colle ædificarent tenderentque, exemplo eſſet, breui mons ipſe factus eſt incolis, domibuſque frequentior. De Nicolao IV. ſic Platina: *Apud S. Mariam Maiorem habitauit, quam BASILICAM ipſe vna cum Iacobo Columna reſtituit, vt in fornice maiori apparet; vnde Saluatoris, ipſiuſq; Pontificis, ac Iacobi Cardinalis imago ex opere muſiuo adhuc cernitur. Idem quoque Pontifex, anteriorem, poſterioremque partem Baſilicæ Lateranenſis reſtituit, ornauitq; opere vermiculato, quemadmodum litteræ ipſæ indicant.* Bonifacius VIII. Baſilicam Vaticanam in qua humari voluit, excoluit plurimum, & ſuggeſtum cum porticu Latenenſi Templo ſubiecit.

Laterana Baſilica exornata.

Aedes põtificiæ apud S. Petrum.

Honorius IV. habitat in Auentino.

At Clemente V. qui iam Romanam ſedem in Galliam, Auenionem tranſtulerat, id præter cætera infauſto prodigio Romæ fuit; quod fortuito incendio arſit Conſtantiniana Baſilica, corruitque: Porticus, Patriarchium, & circumcirca Aedes omnes præter Sacellum Sancta Sanctorum exuſtæ ſunt. Improuiſæ calamitatis nuncio indoluit vehementer Pontifex, quod datæ ea ſuper re ad Regem Siciliæ teſtantur litteræ, quibus petit, vt cæſis in eius ditione trabibus, materia in Vrbem conuehatur. Ad hæc miſſa magnæ vi pecuniæ, atque indulgentias piè dilargitus ſumptum in id opus facientibus, Templum celeriter æquè ac luculenter reſtituit; Benedictus XI. tectum Baſilicæ Vaticanæ magna impenſa ſarciuit: quo Pontifice NOSOCOMIVM Incurabilium ex legato Petri Columnæ Cardinalis fundatum erectumque eſt.

Romana ſedes Auenionem tranſlata. Anno ſal. 1308.

Baſilica Lateranẽſis incẽſa.

Innocentio VI. *Templum Lateranenſe* (ait Ciaconius) *caſu fortuito inceuditur. neſcitur tamen quid obſtiterit quo minus Innocentij iuſſu reficeretur. Nam ad Vrbanum V.* (eius ſucceſſorem) *ſcribit Petrarcha, Lateranum adhuc iacere, & Eccleſiarum omnium Matrem tecto carere.* Hæc ille. Sed niſi aliud afferatur, ijs verbis Franciſci Petrarchæ nullum

ineſt

ineſt noui incendij argumentum. Vnde enim tam crebra conflagratio? Hanc verò poſtremam Platina, Onuphrius, & alij neſcierunt. Quare, Vrbano Pontifice, Lateranenſe Templum non cauſa iterati incendij tecto caruit, ſed quia cum reficeretur, per obitum Clementis V. & ſucceſſorum abſentiam non perfectum omnino fuerat, & aliquis angulus adhuc Cœlo patebat. Huius rei luculentus teſtis idem Petrarcha eſt, verſu ſcribens ad Clementem VI. qui ante Vrbanum, & Innocentium Pontificatum geſſerat. Idque ibi, loquente Roma, narratur; nempe tecto carere Lateranum: ſed cauſa refertur in flammas, quibus Clemente V. Baſilica

S.Pancratij caput ſudore, ac lacrimis manat.

conflagrauerat. Eo quippe incendio caput S. Pancratij, quod in ea ſeruatur, tres dies ſanguineo ſudore, ac lacrimis manauit. Id cum cæteris quæ acciderunt, Poeta commemorat. At quis perfecit? nam neque Vrbanus, nec alius nominatim refertur. Feciſſe tamen, ſi opus erat, Vrbanus credendus omnino eſt, qui Romam reuerſus CAPITA APOSTOLORVM

Capita Apoſtolorũ in Ara Baſilicæ Lateranenſis repoſita.

quæſita, & in Sacello Sancta Sanctorum inuenta in maiore Ara Baſilicæ Lateranenſis venerabunda totius populi celebritate collocauit. Idem cum in Vaticano ſibi ſedem delegiſſet, propinquum Templo Palatium partim collapſum, partim propediem collapſurum reſtituit, inſtruxitque hortis, & viridarijs: tum in Galliam iterum reuerſurus, ſi per mortem licuiſſet, nauigauit.

Aedificia Romana poſt reuerſionem Pontificis è Gallia. Cap. IX.

Citata Epiſtola ad Vrbanum V.

QVO in ſtatu res forent vrbanæ ſcripſit ad Pontificem Franciſcus Petrarcha: *Iacent domus, labant mœnia, Templa ruunt, ſacra pereunt, calcantur leges*. & paulo poſt: *Lateranum humi iacet, & Eccleſiarum Mater omnium tecto carens ventis patet, ac pluuijs. Et Petri ac Pauli ſanctiſſimæ domus tremunt: & Apoſtolorum quæ nunc Aedes fuerat, iam ruina eſt, informiſq; lapidum aceruus, lapideis quoque pectoribus ſuſpiria extorquens*. Idem alio loco: *Romam longa ſuorum Pontificum, ac Principum abſentia extenuatam, & attritam, ac pœne conſumptam dolens fateor. cuius vaſtitas, &c.* Idem ad Clementem VI.

Ad eumdem lib. 9. ſimil. Epiſt. 1.

Quot ſunt mihi Templa, quot arces
Vulnera ſunt totidem. crebris confuſa ruinis
Mœnia relliquias immenſæ, & flebilis Vrbis
Oſtentant, lacrymaſque mouent ſpectantibus.

Miſera Vrbis conditio abſente Pontifice.

Idem Benedicto XII. inculcauerat. Gregorius igitur XI. Vrbani ſucceſſor Auenionem Romam rediens ſecum ſpeciem tulit, & ſalutem Vrbis, Anno MCCCLXXVI. *Mœnia*, inquit Platina, *& Baſilicæ, & publica, ac priuata ædificia vbique ruinam minabantur. Quæ certe magna ex parte reſtituit; vt turris ſuo iuſſu ædificata ad S. Mariam Maiorem indicat*. Sed duos poſt annos intempeſtiua morte ſublatus, multa, quæ cœperat, abſol-

Pontifex redit ad Vrbem.

abſoluere non valuit. Venerat cum eo Romam Petrus de Luna Hiſpanus Cardinalis S. Mariæ in Coſmedin, qui poſtea Antipontifex Benedictum XII. ſe appellauit. Hic cum habitaret in Aedibus S. Apollinari propinquis ad Turrim vulgò Sanguineam eaſdem ſuo ſumptu magnificè inſtaurauit. Vrbanus VI. Gregorij ſucceſſor varijs perturbationibus diſtentus nullum lapidem mouere potuit. Bonifacius IX. propenſiſſimus ad excolendam ædificijs Vrbem fuiſſe dicitur. ÆDES Senatoris in Capitolio: nonnulla in Vaticano, vt eius ſtemma demonſtrat: alia alibi, præſertim in Adriani Mole conſtruxit, quam tutiſſimam reddidit. Ex nobili familia de Sãguineis, quæ defecit. Ædes Senatoris in Capitolio

Nec tamen diu afflicta Ciuitas ſatis ſe ex præterito malo recreauerat. Cum inter diſſidia ſchiſmatis iterum diſcedente Pontifice carere coacta eſt. Et Martinus V. celſi generis Columna tandem reuerſus *adeo diſruptam, & vaſtam inuenit, vt nulla Ciuitatis facies in ea videretur. Collabentes vidiſſes domos, collapſa Templa, deſertos vicos, cœnoſam, & oblitam Vrbem. Quare permotus Pontifex optimus animum ad exornandam Ciuitatem adiecit. Porticum S. Petri iam collabentem reſtituit, & pauimentum Lateranenſis Baſilicæ opere vermiculato perfecit, & teſtudinem ligneam eidem Templo ſuperinduxit: picturamq; Gentilis, opus pictoris egregij inchoauit. Aedes præterea ad duodecim Apoſtolos reſtituit, vbi & annos aliquot habitauit. Huius autem ſtudia Cardinales ſequuti titulos ſuos ita certatim reſtituunt, vt iam aliqua facies rediſſe Vrbi Romæ videretur. Hanc ob rem Ciuitas ipſa eum non modo ſummum Pontificem, verum etiam Patriæ Parentem appellauit.* Iulianum Cæſarinum ſeniorem Cardinalem Martinus dixit, qui AEDES Ducum Cæſarinorum fundauit: Iulianus iunior Cardinalis perfecit ornauitque. Eiuſdem apud Turrem Argentinam inſignis porticus amœnis hortis adiungitur. Platina. Martinus V. Vrbem reſtaurat. Ædes Ducum Cæſarinorũ.

Eugenius IV. perdiu abſens ab Vrbe fuit. Cum poſtea rediſſet Templa reficere, atque ornare non deſtitit. Nam BASILICAS S. Petri, S. Pauli, Lateranenſem, Liberianam, S. Sebaſtiani, S. Suſannæ, Pantheon inſtaurauit, plateamque eius patefecit, & inſtruxit. Sacellum in Palatio Vaticano etiam inſtaurato condidit. Aeneas S. Petri valuas fieri iuſſit, quas Paulus V. longiores refecit. Eugenius IV. ædificia reſtituit.

Ea tempeſtate ſpectabilis in purpura vixit Dominicus Capranica, quã illi Martinus V. deſignauerat, tribuit Eugenius. Is Romæ ſibi domum extruxit: quam deinde doctrinarum ſtudioſo iuuenum cœtui legauit, eiſdemque alendis annuos redditus. Angelus porro eius frater à Pio II. creatus Cardinalis domum illam incoluit: ſed ne Dominici iuſſio irrita eſſet, Collegium ei coniunctum, quod CAPRANICVM appellant, magnificentius ædificauit. Ædes Card. de Capranica. Et Collegium Capranicenſe.

Ab eodem Eugenio renunciati ſunt Cardinales Beſſarion, Trapezuntius, Guilelmus de Eſtouteuilla, Ludouicus Mediarota, ſeu Scarampus, Ioannes de Turrecremata. Habitauit Beſſarion ad SS. Apoſtolorum: deque eo Platina in eius Panegyrico: *Aedes ſacras, aut inſtituit, aut collapſas vetuſtate reficit. Quod indicat Templum Apoſtolorum in Vrbe, vbi Sacellum ſibi condidit, & ſeceſſus crypta ferratæ Beatæ Virgini dicatus.* Domum Beſſarionis Card. Sacellum, & Ædes.

mum

mum quoque ſibi parauit ita dignitati, & facultatibus congruentem, vt neque meliùs quiſquam, neque modeſtiùs in Vrbe babitet, Guilelmus nobile Templum S. AVGVSTINI ſed nondum defœcatæ architecturæ, Sixto IV. Pontifice Maximo à fundamantis erectum ampliſſimis muneribus donauit. Baſilicam S. Mariæ Maioris ductis læua, dextraque fornicibus reſtituit. ÆDES Templo S. Apollinaris adiunctas extruxit: quas deinde Hieronymus Capiferreus Cardinalis refectas marmore picturiſque decorauit: tum Cardinalis Ioannes Baptiſta Pallauicinus ingenti vltra Templum acceſſione ſutorum officinis imminente ampliare cœpit, nec perfecit. Eas demum Gregorius XIII. inſtituto ab ſe COLLEGIO GERMANICO habitandas dedit. Templum præter quotidianam, accuratamque ſacrorum curam, illuſtri argenti, veſtiumque lauto inſtrumento, & diuinis precibus concentu muſico peritè concinnèque emodulatis per dies totius anni feſtos, Principibus Ciuibuſque celebratur aſſidue. Germanica porrò, & Hungarica Iuuentus, quæ in ſpem tuendæ propagandæq; fidei educatur, domi pridem conſignatum exemplar cultus religionum, ac doctrinæ ipſa per ſeſe exprimit: quod deinde transferat in patriam ſordibus hæreticæ improbitatis oppoſitum. Neque hoc loco eiuſdem Hieronymi, quamuis ad poſteriora Pauli III. tempora referatur, magnificentia excitandis peramplis ac pulcherrimis Aedibus omittenda eſt: quas Farneſianis propinquas, Romæq; ſemper laudatas, nuper Cardinalis Bernardinus Spada magno coemptas miram in ſpeciē compoſuit. Ioannes de Turrecremata Templum S. MARIÆ ſupra Mineruam camerauit, texitque media teſtudine cui exædificando alij quoque Romani Principes impendium fecere. Nam Odæum, poſtea refectum, Sabelli: Arcum fornicemque Aræ primariæ imminentem Caietani: Templi faciem Vrſini poſuere. Idem porro Ioannes atrium, quod clauſtrum vocant à fundamentis conditum picturis illuminauit. Nunc vero exornato Secretario, magna, vt dicebam, & eleganti abſoluti operis fabrica Cœnobium augetur. At Scarampus CAMPVM FLORÆ, quod nomen à Flora Pompeio cara non duxerim, neglectum atque in equorum paſcua herboſum ac viridem lapidibus ſtrauit, ſolo vtique fœcundiore, vt in eo deinceps nundinæ mercimonia depaſcerent, & florent ſiliceo in Campo forum Floræ. Aedes idem iuxta Baſilicam Sancti Laurentij in Damaſo magno ſumptu abſoluit.

S. Auguſtini Templum. Aedes S. Apollinaris. Collegiū Germanicum. Templum S. Mariæ ſupra Mineruam. Campus Floræ.

Eiuſdem Eugenij beneficio fundatam ab ſe Oblatarum Virgini Matri familiam FRANCISCA Romana ſanctitate celebris coegit in Aedes prope Capitolium inſtitutas. TVRRIS SPECVLORVM Cœnobio nomen eſt: quod loco ante impoſitum conſeruauit. Turrita nempe altitudine ac ſecuritate Virtutum, quarum fulgor tamquam ſpeculo repercuſſus longiùs funditur, & propagatur illuſtriùs. Hoc ſane vt incluſa Annunciatæ Virginis, ac perornata Ædes nobilitauit: ita magnopere auxit non minus virginalis præſtantium fœminarum, quam adepto iam coniugio ſoluta nobilitas.

Cœnobiū Turris Speculorum. A ſpeculis, vt aiūt Turri impoſitis.

Iam vero Nicolaus V. Eugenij ſucceſſor ædificauit magnifice ac ſplēdidæ:

dide: oblata quoque pecunia multos in Vrbe ædificantes iuuit. Ipſe quidem ÆDES Pontificias in Eſquilijs prope Baſilicam Maximæ Virginis condidit; quæ aliquot ante annis, deſertæ iam ruinoſiſque parietibus, priuatas in domos non ſine ciuili cultu conuerſæ ſunt. Templum S. STEPHANI in Cœlio monte, noua ædificatione reſtituit. Hoc tum motis Eremitis è Pannonia olim Romam profectis, eiuſque redditus Collegio Germanico, & Hungarico tradidit Gregorius XIII. Tum vero circumductis pictura innumeris Martyrum triumphis excultum eſt: vt introeuntium obtutus alliciat, & paſcat pietatem. S. THEODORI Aedes ſphœrica inter Capitolium, & Palatinum in veteri Romano Foro, eiuſdem Nicolai opus eſt: PANTHEO quoque plumbeum operimentum, quod ſeptingenti poſt reſtitutionem anni conſumpſerant, reſtitutum: ÆDES Pontificiæ Vaticanæ ſumptuoſis operibus amplificatæ: inchoata ad caput Baſilicæ Sanct. Petri perampla, & circumflexa teſtudo: PONS Miluius inſtauratus: Vici Vrbis fere omnes lapidibus ſtrati: BIBLIOTHECA Vaticana ab eodem viro multarum litterarum, & litteratorum ſtudioſo mirifice aucta: Vrbis Leonianæ refecti muri. Demum Nicolaus, vt ſepulchri monet Epigramma:

Aedes Pōtificiæ in Eſquilijs.

Templum S. Stephani Rotundum.

Aedes S. Theodori.

Cætera opera Nicolai V.

RESTITVIT MORES, MOENIA, TEMPLA, DOMOS.

Idem AQVAM VIRGINEM multo ante dilapſum, mutato nomine Triuiam Vrbi reddidit. Id docet Fonti addita Inſcriptio:

Aquæ Virginis ductus reſtitutus.

NICOLAVS V. PONT. MAX.
Poſt illuſtratam inſignibus monumentis Vrbem
Ductum Aquæ Virginis vetuſtate collapſum
Sua impenſa in ſplendidiorem cultum reſtitui
Ornarique mandauit
Anno Domini Ieſu Chriſti MCDLIII.

Cui deinde rurſum reſtituendæ ducendæque Sixtus IV. plurimum opis ac ſumptus contulit. Extat, in Arcuductus, propè Fontem, vetus Aquæ Virginis inſcriptio quæ à Donato, ſuo loco, prætерita hic recenſenda eſt.

TI. CLAVDIVS. DRVSI. F. CAESAR. AVGVSTVS
GERMANICVS. PONTIFEX. MAXIM. TRIB. POTEST. V.
IMP. XI. P. P. COS. DESIGN. IIII. ARCVS
DVCTVS. AQVAE. VIRGINIS. DISTVRBATOS. PER
C. CAESAREM. A. FVNDAMENTIS. NOVOS. FECIT
AC. RESTITVIT.

Latinum Vrſinum, Philippum Calandrinum, Nicolaum de Cuſa Germanum præter cæteros, Nicolaus dixit Cardinales. Latinus Templum S. SALVATORIS cognomento in Lauro inter egregia Romæ opera viſendum fundauit: Cœnobium Templo adiunxit. Philippus Calandrinus ÆDES ad S. Laurentij in Lucina, quas Ioannes Morinenſis Cardi-

Templum S. Saluatoris in Lauro.

Aedes ad S.Laurētij in Lucina.

nalis ante ampliauerat, auxit. Auctæ etiam ornatæque ſunt à Ioanne Baptiſta Cibo, poſtea Innocentio VIII. & Georgio Coſta Cardinali Luſitano: vnde & propinquus Arcus Flaminiæ viæ impoſitus Portugalliæ cognomen aſſumpſit. Sed paucis ab hinc annis Michael Perettus Sixti V. nepos Venafri Princeps munificè ædificare aggreſſus, earumque parte abſoluta, aliam morte præuentus imperfectam reliquit.

Templum S. Priſcæ reſtitutū, & ornatū.

Calliſtus III. triennalis Pontifex quòd pecunias in vſum Turcici belli contraheret, exiguos in ædificando ſumptus fecit. Reſtituit tamen diruta Vrbis mœnia, & S. PRISCÆ in Auentino Templum: Quod Clemente VIII. Pontifice rurſus inſtauratum ornauit Benedictus Cardinalis Iuſtinianus: cuius, & Creſcentiorū Aedes ſpectantur prope Pantheon, ac Thermas olim Alexandrinas. Pius II. Turcico item bello adornando intentus ædificandi tamen ſtudio delectatus, SCALAS Baſilicæ Vaticanæ vetuſtate dilapſas renouauit: ad eas ſimulacra marmorea SS. Petri, & Pauli, quæ viſuntur, impoſuit. Aream pro Templi foribus ſternere parabat: porticum, vnde Pontifex populo benediceret, inchoauit. Paulus II. Ædes adhuc Cardinalis ad S. Marci, ampliſſimas extruere cœperat: quas deinde cum Pontifex ædificaret ex Amphitheatri ruinis (vti poſtea Raphael Riarius, & Alexander Farneſius feciſſe dicuntur) ſtatuas veteres tota Vrbe conquiſitas eo transferendas curabat: abſolutas ſolemnibus ludis, curſu præſertim in ſubiecta via datos Bachanalibus ferijs inſigniri voluit. Oliuerius Carrafa à Paulo dictus Cardinalis religione ac munificentia inſignis Templum S. LAVRENTII extra muros laqueato tecto picturis, & auro exornauit. Maiorem partem Templi Virginis AB ARA-COELI: IN ÆDE SS. Sylueſtri, & Martini multa reſtituit. Canonicis Regularibus COENOBIVM ſtruxit: quibus è Lateranenſi Baſilica tranſlatis Sixtus IV. Templum ædificauit: quod Magnæ Virgini ARBITRÆ PACIS dicatum, nec plane abſolutum Innocentio VIII. perficiendum reliquit. Ei nuper Riualdi apſidem, cum Ara principe adiecerunt egregijs picturarum, & marmorum operibus inſtructam. Verum Sixtus monimentis publicis reparatis aut extructis totam Vrbem excoluit. Nam (quæ fuſius narrat Onuphrius) vt eam à ſitu cœnoque vindicaret vias munijt, & lateribus ſtrauit: porticus ac mœnia, quæ deformia, trabibuſque nixa, ac fere continuata proſtabant è domorum parietibus vicoſque inobſcurabant, deiecit. PONTEM veterem Ianiculenſem pridem ante diſiectum, quem ruptum dicebant, publicæ commoditati, decorique à fundamentis Tiburtino lapide reſtituit, ſuoque nomine SIXTVM vocari iuſſit. Noſocomium S. SPIRITVS obſoletum ac ſordidum, ac vetuſtate pœne collapſum vſque ad ſolum diruit, & pulcherrimis ædificijs in meliorem, amplioremque formam ampliauit. Pueris expoſitis puelliſque, quas nobiles dotauit, ſedes in eo habitandas impartijt. Nobilibus quoque ſeorſum à promiſcua plebe loca idonea decentiq; apparatu attribuit. Nobilem Aedē S. MARIAE POPVLI cognomento, ad muros Vrbis, & eiuſdem nominis Portam, cum Cœnobio Ordini Auguſtinianorum poſuit à fundamentis. Aedem quidem ante Virgini conditam

Quędā Pij II opera.

Palatium S.Marci.

Tēpla S. Laurentij extra muros, ab Ara Cœli, S. Mariæ de Pace.

Noſocomium S. Spiritus.

Aedes S. Mariæ Populi.

tam conſtat à Paſchale II. repurgato expiatoque loco, quem funeſtare credebantur cineres Neronis. Sed iam pœne defecerat, niſi è ſuis quodammodo cineribus & ipſa reſurrexiſſet. Baſilicam D. Petri in Vaticano idem Sixtus marmoreis, & vitreis feneſtris illuminatam, tum ſiniſtro latere corruentem noua parietum ſoliditate firmauit. Baſilicæ quoque Conſtantinianæ latera ſtrauit: Palatium Lateranenſem ruinoſum reſarciuit. Multas per Vrbem ſacras Aedes vetuſtate labefactatas ſub annum Iubilæi MCDLXXV. reficiendas curauit. Muros item Vrbis, multis locis temporum iniuria collapſos. Ductus AQVÆ VIRGINIS pœne confractos perpetuo fornice à monte Pincio ad Triuij fontem cum aqua perduxit. Cloacas Vrbis repurgauit, & ſubſtruxit. M. Aurelij ſtatuam æneã equeſtrem, & olim inauratam humili ac ſordido loco iacentem in area Lateranenſi auguſtiore loco repoſuit: quam poſtea Paulus III. in area Capitolina, pulcherrimaque baſi parij marmoris collocauit adhuc ferentem ſpiritus inuſitatæ artis. Aedes Põtificiæ in Vaticano deductis ampliſſimis porticibus ab eodem Sixto renouatæ. Prætorianis Heluetij Pontificis, & Palatij cuſtodiæ ab eo primum delectis: Magiſtratibus inſuper, alijſque aulæ munera obeuntibus, ſedes quibus commode habitarent, conditæ. BIBLIOTHECA VATICANA toto terrarum Orbe celeberrima aduectis ex omni Europa voluminibus conſtituta; certi prouentus, vnde emerentur Libri: Cuſtodes & Librarij Græci, Latini, Hebraici, alerentur, deſignati. Opus ſane dignum Pontifice, ac Religionum magiſtro: ſucceſſoreſque Pontifices ſtrenue permouit, vt pro ſe quiſque eius dignitatem augerent. Neque ante illum Benedictus III. Martinus V. Nicolaus V. Pius II. Bibliothecæ parandæ curam depoſuerant. Sed eos operis inſtruendi voluntas, non peracti laus fuerat conſequuta. Tentatum ergo à pluribus fecit Sixtus IV. exactoque poſt ſeculo, quaſi ex integro redorditus iterum perfecit Sixtus V. Nam quà Aedium Pontificiarum longiſſimum atrium Collis Vaticani modicè decliuis duo veluti cornua committit, nouum ipſe ædificium, quo atrium diuideret, deduxit. Hic præter Bibliothecæ immenſum Conclaue, cuius fornicem lateritiæ pilæ è medio ſurgentes ſuſtinent, alia ſubeunt minora libris item referta. Tum Librarijs & Cuſtodibus, ipſique Bibliothecæ Præfecto Cardinali idoneos cubiculorum ordines parauit, vt eò ſecedere pro arbitratu poſſet. Habet ædificij exterior paries imagines ſuper albarium nigro illitum, ſtylo ferreo exaratas: interiorem coloribus pictura conueſtit. Ibi Armaria ſecundum parietes libros diſpertitos pluteis recondunt: Quamquam hi pilis etiam appoſiti ſcamnorum inſtar intercurrunt: molli accliuitate lectioni ſcriptionique percommoda, libriſque ſuper iacentibus. Codices membranis manuſcripti, antiquiſſimi, innumerabiles: adduntus, & typis cuſi. Adiecit Paulus V. tabularium, quo Pontificia diplomata continerentur. Vrbanus VIII. Palatini ad Rhenum ditione pulſi celebrem Bibliothecam vſque ad Adelberga Germaniæ Vrbe tranſlatam magno ſumptu, ornatuque compoſuit; lætantibus videlicet codicibus, quod mutatis fortunato velut exilio ſedibus, è caluiniano impietatis domici-

Baſilica S. Petri.

Et S. Ioannis, & Palatium.

Aliæ Aedes Sacræ

Muri Vrbis.

Aqua Virgo.

Statua M. Aurelij Imperatoris.

Aedes Põtificiæ.

Prætorianorum, aliorumque.

Bibliotheca Vaticana.

Sixtus V. Bibliothecam Vaticanam cõſtruxit.

lio, in Vaticanum, nempe Aſylum Fidei confugerunt. At Sixtus IV. tot vrbanis ædificijs haud contentus, reliquos Patres ſæpe eſt hortatus, vt pro facultate quiſque vel noua munimenta poneret, vel vetera renouaret. Idque à pluribus peractum eſt. Concludat eius opera ſimulacro eius in Vaticana Bibliotheca adſcriptum Epigramma.

Templa, domum expoſitis, vicos, fora, mœnia, pontes,
Virgineam Triuij quòd repararis aquam
Priſca licet nautis ſtatuas dare commoda portus,
Et Vaticanum cingere Xyſte iugum.
Plus tamen Vrbs debet; nam quæ ſqualore latebat
Cernitur in celebri Bibliotheca loco.

Ædes Petri Riarij Card. inchoatæ.

Hic vero omittendum non eſt, quod eodem Pontifice Petrus Riarius Cardinalis miro ſumptu Aedes apud Templum SS. Apoſtolorũ inchoauit. Id eius in fine admonet Epitaphium: *Qui maiora mente conceperat, & pollicebatur, vt Aedes miro ſumptu apud Apoſtolos incboatæ oſtendunt.* Præterea Stephanus Nardinus à Sixto creatus Cardinalis amplas, & pro eius æui artificio eximias AEDES in Parionis Regione condidit, quibus deinde Ioannes Antonius Sorbellonus Cardinalis concinnauit ornatum è marmore. Nunc rurſus refectas, & ornatas Vrbanus VIII. Gubernatori Vrbis, eiuſque tabellionibus, & apparitoribus deſtinauit. NARDINVM Collegium idem Stephanus alendis ad ſapientiam adoleſcentibus haud longe inſtituit. Ioannem Millinum è Romana nobilitate ad purpuram Sixtus prouexit, cuius operam in cæteris probatam ad inſtaurationem Vaticanæ Baſilicæ traduxit, probauitque. Ioannis porro germanus Petrus (referente Platina) *ſplendide in Vrbe ædificauit, non longe à Circo Flaminio, quem nunc Agonem à certaminibus appellant, quæ illic quotannis fieri conſueuerunt. Hæc domus, vt mihi quidem videtur, receptaculum totius Ciuitatis, & Curiæ eſt; adeo frequenter eunt, & redeunt qui vel patris, vel filiorum opera indigent.* Hæc ille. Sed perperam circum Agonis Flaminium nuncupat, qui propiùs portam Carmentalem, & Capitolium, longe ab hoc Alexandri Circo aberat. Paulum ab eo loco diſtant aliæ Millinorum Aedes, in ſedibus veteris Circi conditæ, Nauoniæque caueæ imminentes, nouamque adeptæ excelſitatem, & cultum.

Ædes Gubernatoris Vrbis.

In Ioannis Card. vita.

Vt 1. l. probatũ eſt.

Ædes Millinorum.

Cancellariæ Palatium.

Per idem tempus Raphael Riarius PALATIVM, quod poſtea vſui fuit Vicecancellarijs Cardinalibus, inchoauit: cuius ſiue amplitudinem, qua etiam Templum S. Laurentij peramplum amplectitur: ſeu periſtylũ, duplici porticu: ingentes aulas, ac cœnationes: ſeiunctos cubiculorum ordines, illuſtria multorum Principum domicilia, pluresque contignationes: ſeu pulchritudinem ſpectes, & quadratos lapides vndique ambientes: interiores picturas: lucentes verſicolori marmore parietes: ſplendida ſucceſſorum Patrum additamenta; iudicabis, etiam in antiquo patriciarum domorum luxu vix aliquid fuiſſe vel ædificatione magnificentiùs, vel ornatu ſumptuoſiùs. Eodem Pontifice ſub Capitolio, in finibus olim Fori Romani, cum quotidie imago magnæ Virginis exiguo in ſacello rebus admirandis celebraretur; honeſtis ciuibus curantibus,

am-

ampliatum, poſteaque in celebris Templi formam redactum CONSOLATRICI Matri dedicatum eſt. Eius porro Apſidem Alexander Cardinalis Riarius Bononienſis, & principem aram operoſius ornatam, illuſtre tamquam ſolium parauit, vnde Reginæ effigies ſublimior fulgeret. Noſocomium Templo adiunctum piorum eleemoſinæ poſuerunt. Aedes S. Mariæ de Conſolatione.

Circa hæc tempora Ferdinandus, & Iſabella Catholici Reges nobile Templum S. PETRI in Ianiculo, Montorium nuncupant, vbi vetuſta Aedes antea colebatur, poſuerunt. Fratrum quoque è S. Franciſci familia refectum Cœnobium: impluuioque in medio Apoſtolorum Principi eo loci, quo Cruci affixus dicitur, inſigne Sacellum excitatum eſt. Sed multorum incuſſu annorum inclinatum editi collis, emotumque ſolum ſuperſtructa ædificia iam deuoluere videbatur. Cum Philippus III. Hiſpaniarum Rex ad ſolidam profunditatem egeſta humo, iactiſque fundamentis, ſuſtinendæ moli murum validum circumegit, areamque præ Tēpli facie complanatam laxauit. Ad eam poſtea corriuata è fontano proximoque caſtello PAVLA aqua in ſalientem emerſit. Sed, vt rara eſt ſine detrimento vtilitas; Aqua eadem, quam Paulus V. XXXV. ab milliario in proximum collis ſupercilium perduxit, poſtquam pulcherrimū in fontem è fornicato ſpecu ſeſe aperuit, iterum occultat ſeſe, ſtructiles ſubter canales humore ſubeunte. Verum oblatis cuniculis furtim egreſſus, ſubterraneos meatus ſponte ſibi fecerat: diuque inter anguſta terreſtrium venarum pertinaci fluctu eluctatus, inferiorem collis partem, obiectamq; munitionem impulit, magnoque fragore, ac terrore tranſtiberinæ viciniæ diſiecit: imminente vtique Cœnobij ruina, niſi Vrbani VIII. beneficentia ſubueniſſet. Ille aquam ſuis redditam finibus coerceri, ducique murum longo tractu directum iuſſit: oneri ferendo parem: ſtetitque immobilis mons; vt conſtaret, quo auctore, loci religionem ſtabiliret ſecuritas. Aedes S. Petri in Mōtorio.

Iamuero Innocentius VIII. Sixti ſucceſſor Palatio Vaticano alterum & ingens PALATIVM addidit, porticu præſertim viſendum. Quod poſtea dirutum partim pronaum, & frōs Baſilicæ Vaticanæ occupauit: partim in aream ante Templum ſubſedit: minima eius parte Aedium Pontificiarum veſtibulo relicta. Idem hortis Vaticanis villam, vulgari PVLCHRI VISVS nomine adiecit. Eiuſdem opera fuere, qui iam deſierunt plateæ Vaticanæ fontes: Arcus Baſilicæ Lateranenſis ante Aram maximam duabus ingentibus columnis effultus: Templum VIRGINIS MATRIS in Via lata à fundamentis erectum. Eodem Principe Petrus Gundiſaluus de Mendoza tectum, & apſidem Aedis S. CRVCIS inſtaurauit: titulumque venerabilem Crucis Domini effoſſo pariete detexit. Aedes & Atrium Innocentij VIII. & eius opera.

Alexandri Sexti Pontificatus vt bellis frequens, quæ externi Principes, ac Cæſar filius, tota ferebat Italia, militaribus ſtipendijs pecunias inſumpſit: ita exornandæ Vrbi parum idoneus ſolam ARCEM bello vtilem muniuit. Erat prope Arcis pontem vetus Deiparæ Templum: atque ex eo traxerat celebre TRANSPONTINÆ cognomen, Præſes inibi degentium Carmelitarum. Id remoueri placuit cum altero S. Angeli, ne Aedes S. Mariæ Tranſpōtinæ.

munitiones interciderET. At Pio IV. Pontifice, pari ferè à ponte, & Baſilica S. Petri interuallo, ædificari cum Cœnobio cœptum eſt: præclarum ſane, ac Reginæ Virgini non ſine antiquo cognomine commendata ſedes. Cæterum Alexander Ædes argentarijs propinquas, quæ poſtea Sfortiarum fuere, Cardinalis extruxit: Pontifex Baſilicæ Liberianæ laqueare inaurauit. Quo tempore Templum nobile S. IACOBO tutori Hiſpanica natio à fundamentis poſuit; ſubruto veteri, quod cum proximo Xenodochio Alphonſus Paradinas Epiſcopus Ciuitatenſis ædificarat. Tunc quoque Carolus Octauus Galliæ Rex alterum SS. TRINITATI in mōte Pincio dicitur auſpicatus, cum Cœnobio Minimorum Fratrum, admonitu S. Franciſci eius familiæ Fundatoris tum viuentis. Id vero multorū impenſa deinde perfectum eſt, pontificiæ etiam liberalitatis monimentum. Nam præter alios Gallici nominis, cum à Guilielmo Maclouienſi Cardinale ſtructura, & Sacello auctum excultumq; eſſet, Gregorius XIII. præcelſa fronte geminis elata turribus, ſcalis item duplicibus ſpectabili, vtrinque in areolam ante fores mittentibus ornauit ac perfecit.

Templum SS. Trinitatis in mōte Pincio.

Iulius II. quamquam periculoſis, diuturniſque diſtentus bellis, curam tamen ornandæ Vrbis ſolertiſſimam egit. Cardinalis quidem Aedem S. PETRI ad Vincula, cui præerat, in eam, qua pollet, ædificij dignitatem euexit: Cœnobium refecit: addiditque Titulari DOMVM, nec perfecit. Eamdem ipſe Aedem plus ferè poſt mortē extulit admirabili ſpecie marmorei Sepulchri: cuius in medio iacens, ſed cubito innixa viuit Pontificio habitu eius effigies. aliquot hinc & inde ſimulacra in loculamentis manent, monentq; perituræ mortalitatis. MOSES in imo ſedet, opus Michaelis Angeli Bonarotæ, cum quolibet veteris memoriæ conferendum. Idem quoque Cardinalis Aedem SS. Apoſtolorum pœne collabentē reſtituit: Fornicatam præ foribus porticum poſuit: Aedes proximas à Petro Riario Cardinale incœptas perficere conatus eſt; ſed à Martino V. ibidem inchoatas, ampliſſimo ædificio prouexit, ſtatuis, picturis, marmoribus inſtruxit: deditque Antonio Columnæ iam Pontifex, cum illi ſororis filiam collocaſſet, quas deinde auctas Columnæ Principes ſibi habuerunt: extra Vrbem Cœnobium CRYPTÆ FERRATÆ, Aedeſque appoſitas muro foſſaque inſtar caſtelli muniuit. At Pontificatu potitus, Templum quod Virgini Populorum Patronæ Sixtus IV. eius patruus ad portam Flaminiam dicauerat, Sacellis, alijſque operibus auxit: tectum Eſquilinæ Baſilicæ nouis trabibus compegit: Turrim noua molitione firmauit: Cum ære publico Populus Romanus Magnæ item VIRGINI LAVRETANÆ teſtudinatum pulcherrimūque Templum in Foro olim Traiano excitabat. Idem Pontifex Arcem ampliauit. VIAM IVLIAM longiſſime ad lineam iuxta Tiberim directam aperuit. Palatium in ea Iulianum cum Aede S. Blaſij geminaque Turri extruere cœperat, longe maximum: deſtinaueratque Magiſtratibus, vt in eo ius dicerent, publiciſque muneribus fungerentur. Eam porrò viam fertur Pontifex ſuper pontem, quem à fluuio deiectum, eidem rurſus cogitabat imponere, ad Vaticanam vſque Baſilicam ducere voluiſſe. Alias idem vias aut iam

Opera Iulij II.

Templum S. Petri ad Vincula.

Sepulchrū Iulij II.

Alia eius opera.

Templum Virginis Lauretanæ Romæ erectum.

ſtra-

ſtratas produxit, aut nouas direxit, prolatauit, ſtrauitque lateribus; aut plateas ampliauit. Cloacas ſubſtruxit: officinam cudendæ pecuniæ parauit. Aedes Nicolai V. apud Baſilicam Liberianam inſertis valuis ac feneſtris abſoluit. Capitolinas autem Senatoris, & Conſeruatorum quos vocant, quæ iuſſu, ſumptuque Bonifacij IX. Martini V. Sixti IV. Innocentij VIII. erectæ vel auctæ fuerant, ipſe picturis illuminandas curauit. ANIENIS in Tiberim influentis alueum nauigabilem fecit. Aeneum, elegantiſſimumque Sixto patruo TVMVLVM in Baſilica Vaticana, fuſili opere Antonij Pullarij inſignis ea tempeſtate magiſtri poſuit: cuius artificio ex ære item elaboratum Innocentij VIII. ſepulchrum in eadem Baſilica celebratur. Sed quod operibus præſtat vniuerſis. Iulius nouum S. PETRI Templum veteris parte diſiecta, ad Bramantis exemplar, illius & conſequentium temporum clariſſimi Architectoris, ædificare aggreſſus eſt, primumque lapidem his verbis notauit.

Sepulchrũ Sixti IV. & Innocẽtij VIII. Templum S. Petri.

IVLIVS II. PONT. MAX.
ÆDEM D. PETRO DICATAM VETVSTATE COLLABENTEM
IN DIGNIOREM AMPLIOREMQVE FORMAM
VT ERIGAT
FVNDAMENTA IECIT. ANNO CHRISTI MDVII.

Eodem tempore PALATIVM Pontificium auxit longiſſimis, ornatiſſimiſque porticibus, & ambulacris: iunxitque duos Vaticani colles, continuato per valliculam interiacentem ædificio. Aulas vero, Conclauia, & cubicula ab alijs, præſertim Nicolao V. extructa: & Sacellum Sixti patrui picturis ornauit admirabili fœlicitate. Tunc enim poſt aurea illa tempora, quibus cum ſtante imperio Roma omnium domina bonis diſciplinis, & artibus ſtationem præbuit, è miſero puluere ſepultorũ operum atque opificum, ſculpendi, fundendi, pingendi peritia refloruerat. Nec paulatim, vt ferme fit in humanis, faſtigium tenuit: ſed cum celerrime in ſummo ſtetiſſet, retro deinde prolabi viſa eſt, velut in ruinam reuoluta. Nos quidem in tanta opificum turba pingendi magiſtros inuidere illi ætati poſſumus, æquales videre non poſſumus. Conduxerat iam Pontifex non ignobiles, operamque ſuam ſtrenue liberali Principi locauerant. Cũ lumina illius æui ſuperuenere RAPHAEL SANTIVS Vrbinas MICHAEL ANGELVS BONAROTA Florẽtinns: ille Pictor incomparabilis, & inſignis Architectus: hic Sculptor Pictorq; & Architectus eximius. Remotis ergo cæteris, Raphael ſecretiores AVLAS, & Conclauia vſque ad miraculum colorauit. Bonarotæ oblatum Sixti SACELLVM, in quo Pontifices ſacrorum cæremonias cum Patrum Senatu obire ſolent, vt eius fornicem per lunulas ſuſpenſum pictis iam parietibus appingeret. Fecitque admirabili opere. Aliquanto poſt, Paulo III. Pontifice, interiori fronti eiuſdem Sacelli nouam picturæ claritatem induxit. Iconem extremi IVDICII, & Chriſtum Dominum venientem in nube maieſtatis expreſſit, ſubterque ad ud candam quà gloriæ, quà ſupplicio vniuerſitatem generis humani; ſucceſſu ſingulari, & abſolutione

Palatium Pontificũ auctum.

Picturæ Michaelis Angeli Bonarotæ.

Bonarotæ modus pingendi.

artis, quam tamen ingenium artificis ſuperauit. Præcipuum quippe in illo erat noua excogitare, & alijs nondum tentata depromere: interualla partium, nodos articulorum, extremorum lineamenta, nuda corporum, oſſium eminentias, circuitus venarum, inciſuras, nexus, proiectuſque membrorum prope ad illudendam veritatem effingere. Quare præter hæc in vdo tectorio colorata, tabulas ab eo pictas omnino paucas: in membranis & macrocollis deſcripta plurimorum veſtigia habemus; quod palmam adeptus figurando, eam vel ſine coloribus, penitioris artis inuicto robore retinebat. Verum vt hæc Vrbinatis quoque manum, & eorum aliqua molliora ſequebantur: ita ab eius penicillo emergebat flos pulchritudinis, oris venuſtas, coloris ſuauitas, lumina pigmentorum, capillorum elegantia, dignitas veſtium, tantoque partium, & imaginum ſplendore coagmentata ſpecies operis, quanto potius defixos teneret oculos, quam moueret. Porro in vtriuſque tabulis cum quiſque videret morum varietatem, ætatum diſſenſionem, impetus animæ ab oculis emicantes, illitas vultu cupiditates, iras, dolores: manibus totoque corpore diffuſas agendi voluntates, fatebatur in tanta diſſimilitudine pingendi nihil ſimilius extitiſſe vel ad æmulationem naturæ, vel conſequutionem gloriæ.

Et Raphaelis Vrbinatis.

Raphaelis Sanctij picturæ.

Pingebat præter Palatij parietes Raphael Sacellum in Templo Paciferæ Virginis, ad Diui Auguſtini, tabulam transfigurantis ſe Chriſti Domini, quæ, ad D. Petri in Montorio viſitur: alias aliò tabulas tamquam è cœleſti promptuario, non ſine gentium ſtupore ſubmittebat. Tum ex humanis ſublato Iulio recentibus Leonis X. cœnationibus ac porticibus, vt ſplendidius durarent, ſtabilis famæ Dædalus, ſuorum perennitatem operum appingebat. Ea tempeſtate ignota Romanis hypogea, & concameratas cryptoporticus in antiquo Titi Cæſaris Palatio, ac Thermis Eſquiliarũ effoderat inſita mortalibus perueſtigandi cupido; quam latens aurum accendit, aut ſi quid artefactum, & auro pretioſius celant cuſtodes ruinæ.

Plaſtica toreumata veterum Romanorũ.

Apparebant parietinæ plaſticis toreumatis loricatæ. Hæc porro quamuis tot ante ſeculis ſepulta, adhuc tamen vegeta, & integra vetuſtatem ſub terra, quaſi è tuto non ſenſerant: Grotteſcæ vocantur, quod in cryptis repertæ ſunt. Erant in comitatu, & contubernio Raphaelis plurimi picturæ candidati: quos ille non modo ſpe artis addiſcendæ, ſed ſuauiſſimis moribus alebat: interque eos Ioannes Vtinenſis, iuuenis promptus & ſagax, traductoque ad poſteros nouo plaſticæ inuento nobilitatus. Is in cryptas cum magiſtro frequenter ventitabat, manumque plaſtarum veterum commendabat aſſidue. Iamque prodigioſas illas ſemihominum, monſtrorumque figuras, & habitus rubrica retulerat in membranas; ſed materiam, quà formarentur, odorari non poterat. Calci addendum aliquid conſtabat. Sabulum puluiſque

Marmoratum conficiendi inuentio.

puteolanus ruber, & paulo craſſior reijciebatur. Contudit lapidem tiburtinum: liuebat calci permixtus, nec figurata læuigabat. Marmoris contuſi candidum, & cribro excretum puluerem macerata cum calce ſubegit ac molliuit. Hunc vero formando læuigandoq; habilem expertus, deprehendit, non alium intritæ vſum fuiſſe veteribus plaſtis, quam temporum

porum obliuio ex officinis remouerat. Nam ad eam diem mixtura neſcioqua è gypſo, calce, pice, & cera eliquata, contritoq; laterculo parietes leuerant. Hoc triſti temperamento elaborabant inæquale tectorium, vt auri bracteolas ſuper inducerent. Igitur receptum vetus, germanumque MARMORATVM ad Leonis porticus primo traductum eſt. Id, præter tenias, & aſtragalos, mutilata fictaque hominum, & animantium ſpecie Vtinenſis figurauit: eiuſdemque generis monſtroſas effigies ſubinde interpoſitas, (quod faciendum Titianæ cryptæ docuerant): tum per ramos arbuſcularum errantes Simias, Cercopithecos, Pauones, Pſittacos, aliaſque Indicas aues idem, alijque artifices colorarunt. Equidem de veteris marmorati inuentione hæc, quia referuntur ab alijs, referre volui. Sciebam enim eius apud Vitruuium fieri mentionem, quamquam læuigandi cauſa, non figurandi: mirorque traditam ab ædificandi magiſtro tectorij rationem tamdiu ædificatores latere potuiſſe. Adhæc in ruinis Templi Pacis, eiuſque fornicum cauis multa è marmorato celata viſuntur, à quibus idem artifices modo aduertiſſent, exprimere poterant. Niſi obſtabant rudibus ſeculis haud meliora ingenia: vel potius agendi voluntas antea mercedis expers, quam tum Pontifices vberrime ingerebant. Vtili documento; plurimum valere opes Principum alendis bonis artibus. Cæterum ad exaggerandas Leonis porticus acceſſere Raphaelis manu depictæ imagines. Quod ſane opus tot admirandis compoſitum inter pulcherrima, quæ vnquam, Roma numerabat. Nec eo ſecius architecturæ conſultus Vaticanæ fabricæ, Bramante vita functo, præerat Vrbinas: & cum Leoniana in Vrbe domum ſibi illo architecto paraſſet: alteram ipſe haud longe, marmoribus, & marmoratis operibus diſtinctam Aquilano Ciui magiſter lineauit ac ſtruxit. Multa quidem Bramantes in Vrbe fuerat molitus. Nam & Templum S. IACOBI Hiſpanorũ, & Vicecancellarij PALATIVM: & Templum, quod Reginæ Virgini cognomento AB ANIMA Germani magnifice ſtruxerunt, cum cœtu magiſtrorum ipſe omnium magiſter deſcripſit: Palatium in via Iulia, à Iulio Pontifice Iuriſdictioni dicatum: Aedes Adriano Cardinali in Ciuitate Leoniana, imperfectas: Aediculam ad D. PETRI in Ianiculo; rara artis ſubtilitate. Sed tum ſe ipſe altior eſt viſus, cum totius Palatij Põtificij Ichnographiam, vt noua cum veteribus, plurimaque inter ſe pugnantia componeret: & Baſilicæ Vaticanæ admirabilem formam expoſuit; cuius ædificij, quod caput eſt omnium, procuratione defecit. Nam vltra plus audere non decuit machinatorum Principem.

Marmoratum tractum primo ad Porticus Leonis.

Lib. 7. c. 3. & 6.

Fabricæ à Bramãte architecto lineatæ.

Vbi S. Petrus dicitur Cruci affixus.

Per eadem tempora Fatius Santorius, quem ante in vtraque fortuna perpetuum Comitem Iulius Cardinalem renunciauerat, ÆDES S. Sabinæ in Auentino quas Eugenius II. Honorius III. Honorius IV. incoluerant, primum à Cardinali Montis Regalis, tum à ſe inſtauratas hortorũ eleganti amœnitate præcinxit. Idem Domum S. ANTONII in Eſquilijs collabentem cum Aede S. Andreæ, renouato in ea pauimento tectoque: inſuper Noſocomium, & horrea; aliaque reſtituit. Aedes in Via lata à Gabriele Agrienſi Cardinale inchoatas, ipſe atrio, porticu, aula, conciaui-

Aedes ad S. Sabinã auctæ.

clauibus, viridarijs, ſtatuis inſtructas eximie perfecit. quas poſtea Iulius Pontifex Franciſco Mariæ fratris filio haud iniqua Sanctorio conditione propoſita, addicendas curauit; deinde à Petro Card. Aldobrandino ingenti fabricæ acceſſione productas.

Opera Leonis X. Leo X. cui Populus Romanus cum ſtatuam in Capitolio dedicaret, ab eo *Reſtitutam Inſtauratamque Vrbem* inſcripto Elogio confeſſus eſt, GYMNASIVM ROMANVM, quod Sixtus IV. nouum vectigal commentus in ſalaria profeſſorum fundauerat, accitis vndique viris doctiſſimis inſtaurauit auxitque. Quare illius velut auctoris memoria quotannis funebri laudatione, frequenti Principum, doctorum, auditorumque conuentu, in eius Aula Gymnaſij celebratur. *Baſilicam Vaticanam* (ſcribit Onuphrius) *miro artificio à Iulio II. inchoatam, perficiendam quantum in eo fuit, magno animo ſuſcepit. Palatium Vaticanum triplicibus longis, & præaltis porticibus eximia ſtructura, auratis laquearibus, egregijs, nobiliſſimique operis picturis ſplendidiſſimum fecit, Deiparæ Virginis Aedem, cui Cardinalis præfuerat in monte Cœlio à fundamentis pœne refecit, & laqueari aureo exornauit. Lauacrum Conſtantini Lateranenſe ruinam minitans reſtituit, laminis plumbeis tectum reparauit. Pyrgorum portu, cœno, & ſaxis repleto, publicæ commoditati purgato, oppidum muro cingere cœpit. Arcem montis Flaſconis: Corneti Cardinalis Vitelleſchi, & in multis patrimonij oppidis per amplas ædes vel reſtituit, vel à fundamentis ædificauit. Manlianam Villam corriuata aqua elegantiori ædificio exornauit: Romæ S. Alexij Caput argentea theca cluſit. aulæa è Belgis ſerica, auroque intertexta quinquaginta aureorum millium Sacelli Pontificij ornamento coemit.* Eodem tempore Ioannes Saluiatus ſororis Leonis X. filius, & ab eodem dictus Cardinalis ædes apud S. Spiritum in Saxia à fundamentis erexit. Ioannes Dominicus Cardinalis de Cupis aliquanto poſt magnificam DOMVM ad Circum Alexandri, ſeu forũ Agonis: Idem S. HONVPHRII Templum in Vaticano Colle extruxit. Sequuta Clemente VII. Pontifice Borbonici exercitus irruptio, ac direptio eſt. In ea etſi militaris furor in corpora fortunaſq; Ciuium potius, quam in tecta graſſatus demoliendis exurendiſq; ædificijs temperauit, tanta nihilominus hominum ſtrages, calamitas, & fuga, cum deſerere iacentem patriam, præreptiſque bonis ſummam egeſtatem vix emẽdicata ſtipe tolerare cogerentur, miſeram quoque domorum ſolitudinem ſtragemque congeſſit. Paucis poſt annis Tiberis inundatio acceſſit, qua nulla fuerat ad illam vſque diem altior, & violentior. Quæ ſane vt cœnoſam, & fœdam Vrbem relinquit: ſic reſidente rurſus alueo prolabentia tecta recurrentes in aquas trahit. Nec illi Pontifici per temporum difficultates damnum reſarcire licuit, à quo duæ duntaxat ſtatuæ SS. Petri, & Pauli in ponte Aelio poſitæ ſpectantur.

Leo X. Gymnaſij Romani tam quam fundator laudatur.

Templum Virginis, cui à Nauicula cognomen.

Aedes Ioannis Card. Saluiati. Et Dominici Cardin. de Cupis.

Rom. calamitas, & direptio. An. 1527.

Inundatio Tiberis.

Aedifi-

Aedificia Vrbis poſt Clementem VII. præſertim Templum Vaticanum. Cap. X.

TANTIS calamitatibus defuncta Ciuitas, iiſdē pulchrior priſtinam deformitatem, vt olim incendiis, decoxit. Nam deinceps affluente rerum copia opes magnæ floruerunt; inſeditq; cura ædificandi Romanos Ciues, ac Principes viros. Tum Architectorum arx exquiſita: & nouorum hominum, quibus abundat Roma, adeptas aut inuectas fortunas, & tranſlatos aliunde, ſeu recens editos familiæ titulos oſtentare cupientium voluntas, expanſa noui ædificij tamquam fronte depromitur. Nondum ex humanis ſublato Clemente id cœperat. Eiuſque rei argumentum adhuc extat in foro præ ſeptis Iudæorum. In domus enim tunc extructæ fronte ſic legitur. Roma ex calamitate refloruit.

Vrbe Roma in priſtinam formam renaſcente Laurentius Manlius caritate erga patriam has ædes ſuo nomine Manlianas pro fortunarum mediocritate ad forum Iudæorum ſibi poſteriſque ſuis à fundamentis poſuit. Clement. VII. P. XI. Cal. Aug.

Calx muro inducta litteras texit.

At Paulus III. Pontifex, vt ſalubritatem, & pulchritudinem Vrbi quæreret, cœnoſas, & ſtagnantes paſſim in Vrbe aquas exſiccauit, diſcreuit inſulas, direxit vias, ſtrauitque, in ea præſertim parte, quæ Populi dicitur. MVROS, & validas in Auentino, verſus portam Oſtienſem munitiones duxit. LEONIANAM Vrbem nouis mœnibus, & propugnaculis obſtrui mandauit, curāte præſertim Antonio Sangallio Architecto, à quo cum Bonarota vehementer diſſentiret, formamq; mœnium longe diſſimilem proferret, opus eſt intermiſſum; vt porta S. Spiritus, quæ lapidibus tiburtinis firmiter obſepta ſurgebat, ceſſante ædificatione, ſemiperfecta hodieque ſit. Cæterum propter inſtructam, & ornatam Vrbem, ſtatuam Paulo poſuit Populus Romanus in Capitolio, cui ſubſcriptū eſt. Nouæ in Vrbe munitiones.

PAVLO III. PONT. MAX.
Quod eius iuſſu, auſpicijs, atque ære conlato Vrbem ſitu, & diuerticulis viarum deformem, & imperuiam, diſiectis malè poſitis ædificijs in meliorem formam redegerint: vijs areiſq; cùm veteribus directis, & ampliatis. tum nouis conſtitutis auxerint, ornauerintq; Latinus Iuuenalis Mannectus, Hieronymus Maffeus, Curatores Viarum, Vrbe inſtaurata, officij, & memoriæ ergo ſtatuam in Capitolio optimo Pontifici PP. Anno Chriſti MDXLIII.

De eadem Laurentius Gambara in ſua Caprarola: *Cui ſponte dicauit*

Hoc Capitolina ſimulacrum in ſede Senatus
Romanus, populuſque: quod inſtaurauerit Vrbem
Romulidum, multaſque vias quod ſtrauerit: illaſque
Ornarit; quo peſtiferas non amplius auras
Roma auctore timet, prius vt miſeranda timebat.

PA-

Palatium Farneſiorum.

PALATIVM FARNESIANVM Cardinalis inchoauerat: eoq; Pontifice cum aliqua feciſſet Rainutius Cardinalis Farneſius, poſtea Alexander item Cardinalis Farneſius tanto ſplendore in quadrum, pari laterum dimenſione perfecit, quantum qui oculis non ſubiecerit, animo concipere vix queat. Molitionem regebat iuſſu Pauli Michael Angelus Bonarota. Huius magiſterio ATRIVM, quo nihil ſcientius aut copioſius habeas ab architecto, pilæ quadratis porticibus ſubiectæ medio ſcapo extantibus Doricis columnis definiunt. Epiſtilia, & coronas excipit gracilioribus pilis,& columnis ea portione prominentibus ordo Ionicus: partim arcubus, partim occluſos per arcus patentibus feneſtris. Summa ſpatia Corinthio, ornatiſſimoq; genere clauduntur. Verum pro columnis antæ quadrato ſaxo, & paraſtatæ ſuſtinent incumbentes coronas. Sed nihil æque oculos tenet, atque exterior CORONA ad tecti ſubgrundam, & culmen; tanta partium ſymmetria ſcotias primum, regulas, toroſq; duxit artifex: tum zophori Hyacinthos,dein proiectos mutulos, & impoſitam ſuper coronam,& cimatia,atque in his altiſſima leonum capitula conformauit,& ſculpſit. Plurima autem Romæ effoſſa præſertim in Thermis Antonianis, & huc deportata in atrio, ſcalarum areolis, alijſq; in locis conſpiciuntur ſimulacra. Quippe AVLÆ, & cubicula pulcherrimis lucentia picturis,quibus interior item XISTVS, & ſtatuis, priſciſque è marmore admirandis operibus abundat. Deſignauerat idem Bonarota ab ædium pſeudothyro quidquid trans viam Iuliam vſque ad fluuium patet, HORTIS conſerere. Quibus alij è regione reſponderent trans Tiberim ſati. Tum parabat palatij, hortorumque portas dirigere ad lineam, atque ex huius limine, veſtibuloque tam interiora ædium,quam vtriuſque Farneſiani VIRIDARII amœnitatem,interque fluentem Tiberim, vno oculorum obtutu ſpectanda proponere. Sed perducere ad exitum non potuit. Fuerant hi trans Tiberim HORTI Auguſtini Chiſij opulenti Ciuis Seneſis:in quibus Aedes diſcripſerat Balthaſar Peruzius Senenſis, architectus idem pictorque nobilis, & coloratis parietibus clariores fecerat. Aulam pinxit in qua ſimulatas inter columnas paſcit oculos proſpectus aruorum. Aliaq; plurima adumbrauit imitatione veritatis, quæ oppidò ingenium hominis,& artem oſtendunt. Quod æquè preſtat PORTICVS hortis contermina, in cuius fornice alba toreumata, & plaſticæ veris non diſſimiles cælaturas vſque ad ludificationem erudittiſſimorum artificũ expreſſit. Sed in pariete GALATEAM fluctibus errantem expeditis ad prædam marinis monſtris depinxit par ſibi ſemper Raphael Vrbinas: aliaque in porticu Deorum ICONIA prodeuntes ab eius palæſtra pingendi principes non ſine lineamentis, ductuq; aut etiam penicillo inſtitutoris colorarunt. Nihil certe magis Romæ celebrant iuniores picturæ competitores: & imitari enixe ſtudent, quod ſua raritate allicit, & ab imitatione deterret. Cæterum ad eos hortos limonijs,maliſque medicis ſemper virentes ex alteris hortis in citeriore fluminis ripa conſitis cymbula traijcitur, quos cum palatio iungit immanis ARCVS viæ Iuliæ impoſitus. Additi ſunt nuper,

Extructũ architecto Mich. Ang. Bonarota.

Corona ædificij.

Statuæ è Thermis Antonianis tranſlatæ in Aedes Farneſior.

Horti Trãſtiberini Farneſiorum.

Galatea à Raphaele Vrbin. depicta.

Fontes ad Aedes Farneſiorum.

per,conſtrata ſilicibus ante ædium frontem platea,ſalientes vberrimique FONTES: in quibus non ſatis mirabere ſiue aquarũ è Ianiculo labentium copiam, ſiue recipientium lacuum magnitudinem, & forma m: tum circumiectorum ædificiorum ſublimitatem, & pulchritudinem.

Cum ergo Farneſiam ſtructuram vrgeret, VATICANÆ quoque BASILICAE curam Pontificis mandato inierat Michael Angelus, quam vt dixi, fundare, ac ſtruere cœperat Iulius II. in ea quidem Balthaſar Leone X. iubente, à Bramantis, & Raphaelis inuentis multa detorſerat: quòd putaret immenſo ædificio ſolidiorem compagem opus eſſe. Itaque longiorem formam in quadratam verterat, ſacellis, & apſidibus quatuor, totidemque portis ſibi mutuo reſpondentibus. Hoc ille exemplar tamquam facem operi faciundo præmiſit, vnde poſteri curatores lumen acciperent. At Michael Angelus, quadrangulam figuram retinendam, nonnulla tamen in extremis mutanda cenſuit. Nam ſuperiores magiſtri Templi apſidem, tranſuerſamque ambulationem duplici flexerant hemicyclo. Alterum quà columnis,quà muro interſtante diſtinguebant: alterum non intermiſſum extimi parietis flexu clauſere. Hos ille ſemicirculos duplices ad ſimplices redegit; vt omnia liberiore, vnoque viſu oculi metirentur, & immodicis ſumptibus parceretur. Hemiſphærium in medio latiſſimum, & alterum tamquam Cœli fornicem triplici ordine columnarum niti voluerant. Quorum exterior perpetuis columnis circumibat; interiores duos parietum interſtitio octo per interualla ſeiungebant. Ille ſubiectos arcus, è quibus eminet immanis tholus, haud pati tã vaſtum pondus, quod alij quoque viderant, animaduertit; vtque minori mole incumberet, extenuauit; duplicem tamen fecit, vt tholus exterior alterum includeret ſpatio intercurrente diſcretum. Quippe maieſtati Baſilicæ conſulebat,quæ extimi verticis ſublimitate fit auguſtior. Intus autẽ propinquiora depreſſo ambitu ad oculos iucundius accidunt. Porticus Templi, Panthei porticum, non eumdem lapidem poſcentibus columnis referebat. Hæc forma Pontificibus placuit, eaque ſuper re conſtituto cœtui Cardinalium. Tum ſtrenuè à Paulo III. properata ædificatio eſt. Exteriora Templi cooperta ſunt grandibus Tiburtinis lapidis glebis, affabre in antas, capitula, epiſtilia, coronas, loculamenta, aliaſque formas elaboratis. Structuram deinceps Iulius III. Paulus IV. Pius IV. proſequuti. Iamque ad culmen nonnulla prouexerant, cum vita functo Bonarota, magiſtri ſucceſſores rurſus decreta inuertere ſtudebant. Hæc agitantibus interdictum quidquam addere, vel adimere. Et quidam cum recuſaret, munere ſubmotus. Tanta eius viri, rebus iam perſpectis explorata Prudentia.

Baſilica Vaticana.

Tranſuerſa ambulatio vno termino concluſa.

Porticus ſimilis Porticui Panthei.

Exteriora Templi S. Petri.

Iiſdem ergo veſtigijs Gregorius XIII. multa enixe molitus CELLAM inſuper magnificentiſſimam maculoſis marmorum incruſtationibus, camerato inauratoque ambitu, ac tholo, columnis, picturis, ſpecioſis Organi tubis, muſiuis, alijſque cariſſimis operibus vix imitabilem fecit. Sixtus V. vaſtiſſimam duplicemque HEMISPHAERII molem ſuperſtruxit: qua quid latius, aut excelſus, aut pulchrius cogitari fingique poteſt?

Sacellum Gregorianum.

Tholus à Sixto V. extructus.

Ornamenta Clemẽtis VIII.

poteſt? At Clemens VIII. SACELLVM Gregoriano obiectum, & multa pictorum, plaſtarum; ſculptorumque præcellentium arte decoratum, haud æquo tamen ſplendore perfecit. Eodemque tempore Angelorum Sanctorumque lucentes effigies in tholi interiore camera vermiculato emalemate coagmentandas curauit: tum dælatis è marmorato interſeptis aurum inducendum: tum variegato ſectilique marmore ſternendum pauimentum: tum reliquos Cellarum parietes læuigatis lapidum ſegmentis veſtiendos: vniuerſamque Templi concamerationem tectorio loricatam bracteis aureis diſtinguendam, atque eiuſdem quadratos loculos inſerto roſarum auro illuminandos.

Paulus V. Baſilicam abſoluit.

Decreuerat centum poſt annos ſupremum lapidem Paulus V. imponere, architecto Carolo Maderno. Quare pars ima veteris Baſilicæ, quæ ſupererat, cum veſtibulo diruta eſt. Tum curuata fundamenta immenſam in altitudinem demiſſe: iamque ab humo extare paries cœperat, & compoſitis ſtereomatis antarum baſes locabantur, cum ſecunda, & meliora conſilia interuenere. Quadripartitum Templum ex præſcripto Michaelis Angeli paribus modulis anguliſque finiebant. Huius autem à fronte Aedes altera, quòd ille non iuſſerat, longe minor condebatur; ex qua maiorem in Baſilicam per arcuatum parietis tranſitum pateret ingreſſus. Vt olim Marcellus iubente Collegio Pontificum è Cella Virtutis in Templum Honoris aditum patefecerat. Minorem hanc Aedem porticus exterior excipiebat. Sed quatuor præſertim in Patrum cœtu accuratè diſcuſſa ædificationem interturbarunt, inuerteruntque placita Bonarotæ. Vnum, quòd ſpatium quadratæ Baſilicæ per ſe ampliſſimum, exiguum tamen cenſebatur capiendæ multitudini, quæ confluit ad inaugurationem noui Pontificis, declarationes Sanctorum, ſolemnis Iubilæi expiationes. Quo ſane tempore tanta laxitas, vt, vidimus, ſuis arctata finibus exundantem populum vix capit, quæ videtur poſſe capere gentes terrarum. Alterum, quòd Odeo ad obeundam Pſalmodiam, vel Secretario ad ſacram ſupellectilem conſeruandam in Templo maximo locus non erat. Tertium, quòd diruta porticu, in qua Romani Pontifices triplici diademate coronari ſolerent, & acclamanti Ciuitati ſalutari Crucis ſigno deſignare ſalutem; neceſſe erat alteram tantis parare cæremonijs. Quippe à porticu Michaelis Angeli id haberi non poſſe, quæ faſtigio columnis impoſito, ſuperſtrui ſecundam non ſinebat. Poſtremum, quòd recentem Baſilicam ambitum Conſtantinianæ veteris vniuerſum complecti volebant, è S. Syluestro Pontifice conſecratum. Quamobrem cum Templi veſtibulum iam conderetur capax ſuperioris porticus; placuit Pontifici, & Patribus, inchoatæ ſtruſturæ ſublato interiectu, Baſilicam produci, atque in eam ſpatium transferri, quod minor Aedes complectebatur. Ita medium Templi corpus tranſuerſa brachia Crucis inſtar, quod priſcis Baſilicis vſitatum longitudine exceſſit. Mox demoliti quod muri ſurgebat, retracta in rectum fundamenta iacere, effuſi in priora ſumptus non leui diſpenſio. Additæ ſunt Cellæ vtrinque duæ: Odeum præterea, & contrà, eiuſdem magnitudinis, & magnificentiæ Sacellum. Hunc enim

Mutata Ichnographia.

Cauſæ, cur id factum ſit.

Bonarota Benedictionibus porticum non parat

Baſilica S. Petri producitur.

Extenſa in formā Crúcis.

enim locum Secretario deſtinauerant; verum poſtea ſuſpenſa delibera-tione manendum in vetuſto Secretario, nec facile ex eo diſcendē cenſue-runt. Gremio Templi camera imminens plaſticis modulis diſcriminata eſt in deuexas ſurgenteſque ſecturas, vbi per lacunas fornicis erumpen-tes flores ſuperbiam candoris, vt reliqua opera, auri fulgore commiſcent. Ibi quoque fulget ſtemma Burgheſium vermiculatum illuſtriori emble-mate. Sic & Porticus exterior cameratur: & quinos aditus inter ſuſtinē-tes faſtigium immanes columnas aperit ad Orientem. Eadem minoribus alijs è marmore columnis, quæ veteris Baſilicæ fuerant, oſtia fulcienti-bus, ſuſtinetur, ornaturque: tum opere tectorio inauratoque admira-bilis alteram habet porticum pari magnitudine ſuperſtructam. In ea ex-tantibus mœnianis ſoliti Pontifices triplicem capere coronam, & plau-dentem populum ſalutari prece, ſignoque luſtrare. Explicatam latiſſime frontem Turres in angulis attollunt, ac terminant. Inter ornamenta Templi picturæ poſtremum non habent locum, quibus aras inſtruxerunt conquiſiti vndiq; Apellium ſcientiſſimi. Horum tabulæ arcuatæ, inſerteq; maculoſo, cælatoq; marmori faſtigiato intercolumnio continentur. Omnē autem Pauli V. ſtructuram deſignat exeunti læuorſum obiecta inſcriptio:

Pars Tē-pli a Pau-lo V. ad-dita.

Ex] addi-tione, ad Ciaconiū.

Aræ tabu-lis pictis inſignitæ.

PAVLVS V.
PONT. MAX.
VATICANVM TEMPLVM
A IVLIO II. INCHOATVM
ET VSQVE AD GREGORII ET CLEMENTIS
SACELLA
ASSIDVO CENTVM ANNORVM
OPIFICIO PRODVCTVM
TANTAE MOLIS ACCESSIONE
VNIVERSVM CONSTANTINIANAE
BASILICAE AMBITVM INCLVDENS
CONFECIT
CONFESSIONEM BEATI PETRI EXORNAVIT
FRONTEM ORIENTALEM ET PORTICVM
EXTRVXIT

Iam vero Gregorius XV. rerum potiente ODEVM tectorio loricari, or-nariq; cœptum, concameratione aſpera toreumatis, & loculis ſigillatis inauratiſq; ſuccedente Vrbano VIII. reſplenduit. Tunc quoque indita nobilis materiæ ſubſellia, ſed nobiliore ſcalptorum artificio elaborata. Odeo cella obiecta plaſtarum æquales formas ſplendoremque ſortita eſt. Cæterum plurima in Templo ſpirant Vrbanæ munificentiæ argu-menta. OPVS Muſiuum Iotti olim pictoris Florentini, cuius ſacras ima-gines in atrio ante veterem Baſilicam populus venerari ſolebat, dirutis parietibus integrum nihilominus conſeruarant: ædiumque Pontificia-rum muro extimo commiſerant. Id Vrbanus Templo, eidemque ſere,

Odeum Gregorio XV. orna-ri cœptū.

Opera Vr bani VIII. in eadem Baſilica.

vbi ſemper fuerat, loco reddi iuſſit, apertis ex vtroque latere feneſtris, quà paries auerſus à fronte Baſilicæ intra arcuati fornicis curuaturam altiſſime expanditur. Mirum, ibi duris è lapillis exprimi humorem aquæ: & immobilem Petri nauiculam fluctu flatuque iactari. Illum autem in vndis pedem figere, ſed modica vndarum fide. Quippe incipientem mergi ſubleuat Liberatoris manus, vento imperantis, & mari.

Iam Pilæ Hemiſphærio ſuppoſitæ, quæ ad angulos conuertuntur, quatuor ingentibus loculamentis in medio ſpatium relinquunt. Horum vni dextrorſum Pauli III. monumentum inerat, è quo ſtatua ipſius ænea pontificio habitu eminet, Farneſia maieſtate. Duæ inferiores è marmore ſedentes ad tumulum, mutæ magis ſepulti admiratione, quàm duritie lapidis, prolixe tamen commendant opificis manum, animumque Pontificis. Id ſepulchrum loco motum ſummæ apſidis pari loculamento, digniorique ſede Vrbanus compoſuit. Contrà, ſiniſtrorſum ſibi parauit & tumulum. In eo coloſſea eſt eius effigies ex ære ad viuum expreſſa Pontificali laxoque amictu, ac thyara: extenſa dextera, ſedenſque benedicenti ſimilis. Non enim haberet ſimilitudinem viuentis, niſi diſpenſare dona etiam videretur è ſepulchro. Deorſum vrnæ locus, ac ſuper vrna Mors immortale Vrbani nomen æternis Pontificum annalibus inſcribens duobus hinc, atque hinc, altero ad Iuſtitiam, altero ad Charitatem exprimendam ſimulacris conſtitutis. At vacuis ſub Hemiſphærio loculamentis, alabaſtrite varioque peregrinorum lapidum genere cruſtatis ingentes Diuorum ſtatuas locari iuſſit, quorum beneficijs ornatur Baſilica: & Aras ſubſtructis in cellis dedicari. VERONICA effigiem dolorum Regis, quam in Vrbem portauit, defixis oculis contemplatur in linteo. At læuorſum HELENA Auguſta Imperij ſcetrum, vexillo Crucis commutauit. Quippe Cruce inuenta cœpit imperare; nam & antea regnauit à ligno Deus. Alia ex parte ANDREÆ Apoſtoli ſimulacrum inhiat Crucem, cui brachium iniecit. Neque enim ille triumphalem currum deferat, quo Cœlum intrauit: quamquam caput conferto ſyderum lumine coronatum ſuper clatrato conditorio adorandum reliquit. Hinc præfert LONGINVS Centurio lanceam beata cuſpide præfixam. Quippe latus Domini ſola aperuit, vt è vitali fonte flumen ſalutis eliceret. Verum ipſa per attactum diuini ſanguinis iam rebus humanis pretioſior terras ſpreuiſſet, niſi Templo, quod ferè humana excedit conderetur. His magnis ſtatuarum loculamentis alia quatuor eiuſdem magnitudinis imminent, inducta auro, cochlidibus è marmore columnis, epiſtilijs, & coronis inſtructa. Singulis ſingula ſunt repoſitoria, quibus Veronicæ linteum, Fruſtum Dominicæ Crucis, B. Andreæ Caput, Longini Lancea reconduntur, oſtenduntúrque ſtatis diebus marmoreo è podio ſubter proſtante, non ſine clamore, ac votis venerantium Ciuiũ. Hæc habent Hemiſphærij parietes anguloſi flexique.

Sepulchro autem Apoſtolorum quod ſub eiuſdem altiſſimo vertice ſitum eſt, Paulus V. venerationem, & cultum quæſiuerat. *Nam propter, egeſta humo, hiantem extrinſecus locum aperuit. Confeſſionem nuncupãt,*

quam

Sepulchrum Pauli III.

Et Vrbani VIII.

Statuæ marmoreæ in Tẽplo S. Petri collocatæ.

Statua S. Veronicæ

Statua S. Helenæ.

Statuæ S. Andreæ.

Statua S. Longini.

Auctor in eius vita in additione ad Ciaconium.

quam obſeptam cancellis marmoreis, ac deſcendentibus gradibus ſuffultam pretioſis lapidum cruſtis, & figurato pauimenti emblemate conueſtiuit: inferiores aditus ſtatuis columniſq; decoratos inauratis ex ære valuis occluſit: lampadumque inibi ardentium lumina cum ſplendoribus Sanctorum lucere fœliciter voluit. Adhuc tamen deerat Ara, ſiue Aræ Moles ſuperſtructa tumulo Apoſtolorum. Et alij ſub alijs Pontificibus multa, nec fortaſſe paria loci ſanctitati excogitarant, atque deſcripſerant. Vrbanus Equite Ioanne Laurentio Bernino Architecto, inſigni operis, & materiæ nobilitate perfecit. Tota MOLES fuſili ex ære conſtat, auro ſubinde interlita, vt miſceat perennitati ſplẽdorem. Tortiles in ea columnæ quatuor ternis portionibus compactiles. infima parte in ſpiram ſtriatæ, tortuoſis & è folioſo caudice erumpentibus canalibus: exinde arbuſculis laureis ſcapum amplexis identitem conueſtitæ; quarum ramulis ænei quamquam pueri colludunt, & auro guttatæ interquieſcunt apes: perinde duritiem æris ore molliant, quæ hac ferrea bellorum ætate nobis mollitudinem Pacis aluerunt. Nituntur columnæ ſpiris æneis: hæ ſtylobatis è pario marmore, quibus proſilientes anguli retractum ac velut alueolatum ophitem marginant, virgatumque verſicoloribus maculis, modo ſparſis, & errantibus, modo ſe colligentibus, & conuolutis. At exterioribus quadratis ex eodem marmore inſertum ſtemma Barberinũ eſt, ſuper ſculptis Pontificijs diadematis, & clauibus. Capitula columnarum Ionico, & Corinthio genere compoſita in oliuæ folia ſe induunt, diſpari altitudine è fundo ſubnaſcentia, reſupinato per ambitum verticis labro. è quibus erumpẽtes cauliculi circumflectuntur extremos in floſculos. Super hos echinum ſpectare eſt ſcalptum ouis, & ſpiculis: altioremq; abacũ medio comantem flore (etſi alicubi pro flore Sol eſt) introrſus ſinuatum, & ſupra volutas anguloſum. Hæ porrò inter echinum, & abacum emergentes, in angulis foliorum tenus latiore circulo ſe demittunt: tum arctiores in Orbes circinatæ in medium tandem florem, floreum quaſi oculum definunt. Capitulis incumbit Epiſtilium, terniſque faſcijs intermiſcet aſtragalos baccis, & verticillis interſectos. Hoc ſequitur Zophorus radioſo notatus Sole: quem Corona ſuperfulget ſupernè proiecta, deorſum autem ouiculis denticuliſq; cælata. Super Coronam, quæ quadripartita, nec vltra, quàm pro columnarum craſſitudine producitur, ſtatuta quatuor cœlitum iuuenili ſpecie ſimulacra ſunt: quos cœleſtis quidẽ ſenſus ad cuſtodiam religionum accendit: manibuſque laureas retinent frondes prolixa implicatione contextuque tamquam in encarpis aduolutas, retroque pertinentes ad proximam trabem, & quodammodo colligantes. Trabes æneæ quatuor totidẽ modis angulis inſertæ, ab ijs obuerſæ inuicem tolluntur, anfractuque flexuoſæ: tum paulatim coeuntes, ſupertenſis palmis inauratis, nec modicè reſupinis, nectuntur in medium ſupercilium, è quo eminens globus ſuperſtante Cruce inauratus effulget. Sub trabibus expanſa ex ære vmbella, & ære imminens, cõtinuatoq; margine, ſummo Coronæ cymatio coniuncta, toto inter columnas Cœlo ſubtenditur; aut ipſa Cœlum eſt; quod diuinæ Columbæ, aurato radiorum

Moles Aenea tumulo Apoſtolorum ſuperpoſita.

Capitula ex Ionico ex Corinthio genere compoſita.

Cum epiſtilio zophoro, & corona.

Statuæ æneæ ſupra coronam.

Trabes æneæ in medium coeunt.

Vmbella ſub trabibus.

circulo ſubuolantis exornat candor, & fulgor illuſtrat. Extremis vmbellæ oris velut aſſuuntur æneæ, in flexuram conciſæ, auroque fimbriatæ lãciniæ, flocco inaurato dependulo: quas ad Coronæ altitudinem intercolumnium implentes Superorum aligeræ facies, & Barberinæ Apes alterno auro diſtinguunt. At medium vmbellæ marginem tenuerunt minores duo Cœlites: Quorum alter inſidet, alter ſuperuolat, vterque puerili forma, & habitu. Et anteriori quidem fronte hic Pontificia Corona, ille Cœli terrarumque clauibus oneratur. Iiſdem inſignibus gaudent in auerſa extremitate poſteriores. Qui latera tuentur, hinc atque hinc minantes impietati Paulino gladio coruſcant.

Ex opere augetur Sepulchr veneratio.

Hæc eſt ærea Vrbani moles, digna, quæ ad cultum Eccleſiæ Principum in auguſto Templo teneat principatum. Ex tanta enim operis magnitudine non modo admirabilitatem cœpit auctoris poteſtas; ſed ſanctorum cinerum veneratio incrementum, loci ſublimitas maieſtatem.... Quippe obuerſatur mentibus eorum in Cælo ſedes triumphalis, quorum ſepulchrali ſplendore oculi perſtringuntur. Quod ſi figurata æris firmitas auro illuſa tantam admirationem mouet intuentibus; quanto ſtupore deuinciet Fundatorum Religionis exornata dignitas, & ornantis religio? Qua demum permotus Vrbanus nouam Baſilicam Eccleſiaſtico ritu cõſecrauit, die XVIII. Nouembris: quo die olim S. Syluеſter Pontifex veterem conſecrauerat. Porro hæc omnia teſtatur ſuper fores, vt altera Pauli V. ſculpta inſcriptio:

VRBANVS VIII. PONT. MAX.
VATICANAM BASILICAM
A CONSTANTINO MAGNO EXTRVCTAM
A BEATO SYLVESTRO DEDICATAM
IN AMPLISSIMI TEMPLI FORMAM
RELIGIOSA MVLTORVM PONTIFICVM
MAGNIFICENTIA
REDACTAM
SOLEMNI RITV CONSECRAVIT
SEPVLCHRVM APOSTOLICVM
AEREA MOLE DECORAVIT
ODEVM ARAS ET SACELLA
STATVIS AC MVLTIPLICIBVS OPERIBVS
ORNAVIT.

☞ Porrò inter digniora Vrbani opera, ac Vaticani decora, Comitiſſæ Matildæ monumentum recenſendum eſt; corpus namque huius inclytæ Heroinæ ex Mantuano Sarcophago ad D. Petri Baſilicam tranſlato, ſtatuã poſuit Vrbanus ſceptrum dexterà gerens, leuaque Pontificium diadema, & claues, ad deſignandum Romanæ Sedis patrocinium ab ea ſuſceptum, & temporaneam ditionem munificà pietate auctam, & propagatam. Vnde ad eius memoriã æternandam idem Pontifex ità lapidẽ iuſſit inſcribi.

VR-

VRBANVS. VIII. PONT. MAX.
COMITISSÆ. MATHILDI. VIRILIS. ANIMI. FOEMINÆ
SEDIS. APOSTOLICÆ. PROPVGNATRICI
PIETATE. INSIGNI. LIBERALITATE. CELEBERRIMÆ
HVC. EX. MANTVANO. SANCTI. BENEDICTI
COENOBIO. TRANSLATIS. OSSIBVS
GRATVS. ÆTERNÆ. LAVDIS. PROMERITVM
MON. POS. AN. M. DC. XXXV.

Iam verò Innocentius X. Vrbani ſucceſſor, ſtatim ac, ſecundo Columbæ omine, ad D. Petri culmen eſt euectus, in Vaticanam Baſilicam maiora meditatus decora, ad proximũ tunc ſolemnis Iubilæi annũ MDCL. magnificentiſſima, ac ſplendidiſſima moliri opera conſtituit. In duobus vtrinque ſacellis ad Templi limina, maculoſis lapidibus, muſiuiſque pi-cturis cruſtari parietes, lacunaſque fornicum, plaſticis modulis auro fulgentibus loricari mandauit. Pila quoque ibi Naui maximæ ſuppoſita (in quibus arcuato faſtigio odeum ac Sacella ipſa aperiuntur) marmorũ tegmentis, interpoſitis Põtificum vultibus, genijſque puerorum in effigiem, vario emblemate decorauit. Intercolumnia, in vtraque Templi ala, pari operis prætio ditauit; ſublatiſque rudibus e Tiburtino ſaxo columnis, nouas variegato marmore induxit illuſtres. Pauimentũ inſuper vario lapide ſtrauit; atque in dies, pietate ac munificẽtia prædeceſſores emulatus, Aram Leoni I. ſanctiſſimo Pontifici dicatam, & marmorea tabula, miro Alexandri Algardij artificio, elaborata perfecit. In ea tum Attilæ retrocedentis fuga, eidemque maledicens Pontifex Leo exprimitur; tum etiã è cælo deſuper, gladijs in ipſum Petrus ac Paulus inruentes apparent. Vniuerſam verò additam ab Innocentio ſtructuram, media ſuper maximam interioris Baſilicæ ianuam teſtatur Inſcriptio; inter eas, quas Paulus V. & Vrbanus VIII. P. P. M. M. poſuerant.

BASILICAM
PRINCIPIS APOSTOLORVM
IN HANC MOLIS AMPLITVDINEM
MVLTIPLICI ROMANORVM PONTIFICVM
ÆDIFICATIONE PERDVCTAM
INNOCENTIVS X. PONT. MAX.
NOVO CÆLATVRÆ OPERE
ORNATIS SACELLIS
INTERIECTIS IN VTRAQVE TEMPLI ALA
MARMOREIS COLVMNIS
STRATO E VARIO LAPIDE
PAVIMENTO
MAGNIFICENTIVS TERMINAVIT.

Eodem tempore Leonis XI. Pont. Max. monumentum ſculptoris inſigne, prope Odeum, in Vaticano perfectum eſt: conſtituta Pontificis ſtatua duobus vtrimque ſimulacris, fortitudine, ac munificentia exiſtentibus. Vnde in Auunculum pietas plurimum cõmendata eſt Roberti Cardinalis Vbaldini, qui opus, ſupremis tabulis, conficiendum mandauerat: hi verò notatur inſcriptus lapis.

D. O. M.

LEONI XI. MEDICI FLORENTINO PONT. OPT. MAX.
QVI AD SVMMAM ECCLESIÆ DEI FOELICITATEM
OSTENSVS MAGIS QVAM DATVS
CHRISTIANVM ORBEM BREVI XXVII. DIERVM LÆTITIA
ET LONGO ANNORVM MOERORE COMPLEVIT
ROBERTVS CARDINALIS VBALDINVS EX SORORE PRONEPOS
GRATI ANIMI MONVMENTVM P.
OBIIT AN. ÆTATIS SVÆ LXIX. QVINTO KAL. MAII
M. D. C. V.

Alia ſub Paulo III. ac deinceps nonnullis Pontificibus Ædificia. Cap. XI.

INTEREA dum Michael Angelus, Paulo III. Pontificatũ regente, fabricæ Vaticanæ præerat, in Capitolio ædificauit iubente Senatu, Populoque Romano. Nam ad Senatoris Aedes, inclytas SCALAS vtrinque aſcendentes, ſeptaſque lapideis cancellis extruxit. Ijs ad ornatum extrinſecus adiecta ſunt iacentia duo fluminum ſimulacra: Nihilum, & Tiberim vocant. Medio parieti anguloſo proſtantique fons eſt appoſitus vberibus aquis perenniter in labrum defluẽtibus: inter captiuos ſuperſedente ROMA. Idem condidit nouas CONSERVATORVM Aedes. Ibi ad exteriorem frontem, PORTICVS frequens columnis, ſtructura, & artificio eximia conſpicitur: cui pars ſuperioris contignationis incumbit, cubicula, Aulamque Capitolinam continentis. Supra porticum facies lateritia quadratis columnis diſtinguitur, quæ ſtylobatis elatæ Coronam ſuſtinent ſuamet ſpecie, ſigniſque marmoreis crebra per interualla ſuperſtantibus inſignem. In Aula ſtatuæ ſunt LEONI X. SIXTO V. poſitæ. Parietes recenti tectorio pinxit Eques Ioſeph Cæſar Arpinas eo præſertim colorandi genere illuſtris: expreſſitque res à Romulo geſtas, & Romanis Regibus. Mirandum opus, & Capitolio dignum. Alia alijs conclauibus, veteris recentiſque memoriæ viſuntur inſignia ſimulacra, & monimenta. Atrium quoque ſtatuis, & inſcriptis lapidibus viſendum. E regione, quà ſignum ingens iacentis, Martiſnè an panarij Iouis (Marſorium appellant) aquas

Scalæ ad Ædes Senatoris.

Aedes Cõſeruatorũ earumq; ornamenta.

Inſignis Aedium Porticus.

Picturæ in Aula Capitolina inſignes.

in lacum effundit, pares omnino Aedes ſub Clemente VIII. Populus Romanus condere aggreſſus erat: ſed vix paululum extare à ſolo cœperant, cum ab opere ceſſatum eſt. Idem Clemens dealbatam Senatoriæ DOMVS frontem antis capitulíſque Corinthijs,& ſuprema Corona ſignisq; ſuperpoſitis ornauit. Nam antea è medio eminentem TVRRIM ædificarat Gregorius XIII. Locatis ex altera parte Capitolij ſuper excelſas baſes coloſſeis CASTORIS, & POLLVCIS equos frenantium ſimulacris: tum dextra læuaq; marmoreis trophæis è caſtello Aquæ Martiæ tranſlatis. Aſcenſum inibi cliuoſumque cancellis Tiburtinis inſtituerat Michael Angelus: qui & ſtatuas, quæ non ſunt appoſitæ, certis cancellorum ſpatijs imponebat. omnia demum Capitolij ornamẽta cumulat ſtatua equeſtris ænea M. AVRELII quam è Laterano tranſtulit idem Paulus III. ſubiecta marmorea baſi. Eodem Pontifice, quà Vrbs maxime depreſſa ſubſidit, vt aiunt, in vallem, Balthaſſar Maximis Aedium egregiam formam deſcripſit, Nam priſco more, ſtructo præ foribus veſtibulo validis Dorici generis columnis murum commiſit: atrium ac reliquias ædificij partes eleganter compoſuit. Quod tamen ante vita defunctus perficere non potuit. At Nepos Pontificis Alexander reconcinnato Templo S. Laurentij in Damaſo, inauratum addidit laqueare, præcelſisq; parietibus præſtantium opificum picturas induxit. Noua molitio in Capitolio, nec perfecta. Ornamẽta Capitolij. Ædes Maximorum.

Atqui nullum eius magnificentiæ certius extitit monimentum, quam cum NOMINI IESV Templum à fundamentis erexit. Eodem Alexandro, & Rainutio Cardinalibus patronis Oratoriũ S. MARCELLI erectum eſt, nec modo illuſtri apparatu ſed præcipue Romana nobilitate in eiuſdem pios cœtus adſcita inſignitũ. At propinquum S. MARCELLI Templum Leone X. Pontifice, cum ſubito incendio arſiſſet, Crucifixi Domini imago admirando euentu flammas euaſit. Ex eo increuit veneratio, & cultus: Templorumq; ædificari propenſiùs, ornarique cœptum, contra,ac fuerant, conuerſis foribus, eorumque loco apſide cõſtituta. Nouum poſtea domicilium Seruitæ Fratres veteri Cœnobio addidere. Alij, quoque tum principes eodem ſtudio inſtruendi ſacras Aedes commendati ſunt. Nam Ioannes Bellaius Cardinalis Gallus S. ADRIANI, quam optauerat, Aedem reſtaurauit. Fœdericus Cæſius Cardinalis perelegans Templum S. CATHARINAE, quod à Funarijs nuncupant in medio olim Circo Flaminio,& Cœnobium honeſtis puellis quibus periclitantibus S.Ignatij Loiolæ monitu pij homines prouidere iam cœperant, extruxit. In Baſilica Liberiana Sacellum: alterum in Aede paciferæ Virginis dedicauit. Rodulphus vero Pius Cardinalis Carpenſis, vir ad cultum litterarum, & ſumma omnia natus, Romanas, aliarumque gentium antiquitates magna impenſa congeſſit. Has cùm in Aedibus magnificis in regione Campi Martij: tum Hortis Quirinalibus exquiſitè diſpoſuit. Ea quidem ætate nihil Hortis Carpenſibus celebrius,aut amœnius ſcriptores fuiſſe teſtantur. Crucifixi Domini imago admirabiliter ſeruata.

Sequuta ſunt Iulij III. tranquilla Romæ tempora. Et ille etſi non multum in Vrbe, in ſuburbio tamen viæ Flaminiæ Prætorium & VILLAM Villa Iulia

Iuliam hodieque nobilem, Michaele Angelo dirigente extruxit: quò cũ Purpuratis Patribus frequenter conueniret, leniretque incommoda ſenectutis. Villam porro alteram ſuæ propinquam arboribus vinetiſque amœnam, & fructuoſam Ioanni Poggio Cardinali Bononienſi Aedeſque inibi perlegantes dedit. Qui non diſſimili munificentia alias in Vrbe fabricauit. Ioannes vero Riccius ab eo Pontifice dictus Cardinalis eximiã domum in via Iulia, cuius poſtica Hortorum pars Tiberi alluitur: In Vaticano, aſcendentibus cliuum Pontificij Palatij Aedes primum occurrentes, imminenteſque Prætorianorum ſtationibus: In monte Pincio veterem amœnitatem excitauit, quam poſtea Hetruriæ Magni Duces auxerunt. Pauli IV. Pontificatu Neapolitani potius detrimenta belli Roma pertulit, quam parauit pacis ornamenta: Tunc tamen pluribus in locis ad Vrbis mœnia ſtructæ munitiones, & Inquiſitionis AEDES nouæ inchoatæ: Diomedes Carrafa S. Martini in Montibus, quam ipſe Eccleſiam regebat, inſtaurauit, condito ibidem ſepulchro illatus. Ipſe Põtifex Theatinis ſuis Aedem S. SYLVESTRI in Quirinali attribuit, inchoato ab imo Collis ſcalarum aſcenſu, qui ſtatim deſijt. Patres autẽ Templum ornarunt, domum extruxerunt.

Prætoriũ, & Horti in Pincio colle.

Iam vero Pius IV. nemini poſthaberi voluit in exornanda Vrbe. Nam vt memorat Onuphrius. Multa vetera, & publica Aedificia vel vetuſtate collabentia, vel imperfecta, vel quæ omnino eſſe deſierant reparauit, aut perficere aggreſſus eſt. Portam, & viam in Quirinalis dorſo fecit, PIAS de ſuo nomine appellauit. Viam Flaminiam refecit: PORTAM autem à fundamentis nouam erexit. Viam item fecit, & Portam Angelicam de ſuo priore nomine nuncupatam. Aquæ Virginis ductus reſtituit: nouam Aquam, cui SALONIAE nomen erat, illi adiunxit. ARCEM S. Angeli auxit nouis muris, & propugnaculis muniuit. Palatium Pontificium in Vaticano auxit, ornauitque: Aedes in ſummo Capitolio reſtituit: quo ſupra Ciuium tecta extructo ambulacro tranſitum aperuit è Palatio Sãcti Marci, cuius Turrem inſtaurauit. Villam Iuliam, cui maiorem elegantiam quæſiuit, excipiendis Cardinalibus, Oratoribus, & Principibus Romam venientibus perpetuo vſui eſſe voluit. Thermas Diocletianas vetuſtate corruptas in ſacram REGINAE ANGELORVM Aedem, & Carthuſianorum Cœnobium conuertit, non ſine magiſterio ductuque Bonarotæ. Molitionem Templi Vaticani magnopere promouit. SEMINARIVM ROMANVM poſt Concilium Tridentinum inſtituit. Tunc & Pontificis nepos S. Carolus reconcinnauit Aedem S. Praxedis, iterum poſtea ab Alexandro Mediceo Cardinali, picturis ornatam. Marcus vero Siticus Cardinalis ab Altaemps eximias Aedes molitus eſt ad Sancti Apollinaris. Idem in Aede Tranſtiberina Virginis Sacellum ſtruxit, & ornauit. Gulielmus Sirletus Templum S. Laurentij in Paliſperna ſua impenſa refecit. Templum admirandæ Virginis, cognomento à MONTIBVS vt ad tectum perduceretur, magno adiumento fuit. Quod deinde inaurata teſtudine, marmoreo pauimento, organo ſplendido & magno, elegantibus Aris, & Sacellis prouexit cultum Præſidis Reginæ.

Pij IV. opera.

Aqua Salonia.

Templum S. Mariæ Angelorũ. Aedes S. Praxedis à S. Carolo exornata.

Templum S. Mariæ à Montibus.

Pius

Pius V. etſi maluit deſtruere vim hoſtium Eccleſiæ,quam ædificiorum moles extruere, AEDES tamen Sacræ Inquiſitionis in Vaticano fecit: S. DOMINICI Templum cum Cœnobio Monialiũ in ſummo Quirinali fabricari iuſſit. Id vero opus nobilium Virginũ Romanorum, quæ ibi ſe Deo vouerunt, magnopere auctum eſt, ac Templum magnifico ornatu perductum ad culmen. Proximum item Virginum domicilium, aliquot ante annis fundari cœptum nouo Templo S. CATHERINÆ Senenſis patronæ decoratum eſt,ædificioque domeſtico ampliatum. Porro idem Pontifex Societatis Ieſu Patribus Domum POENITENTIARIORVM fundauit, inſtruxitq; redditibus: vt in Baſilica Vaticana expeditiores haberet ſoluendis animorum nexibus,qui debellata Othomani claſſe captis hoſtibus vincla iniecerat. At eius nepos Michael Bonellus inſignes ÆDES condidit prope Templum S.S. Apoſtolorum etſi præ magnitudine Inſulæ ſemiperfectas. Petrus Donatus Cæſius Templi excelſæ Virginis à VALLICELLA fundauit apſidem: coemptis Ædibus Presbyterorum Congregationis Oratorij habitationem dilatauit. Id porro Templum magnitudine ac dignitate memorabile, Gregorio XIII. Pontifice, S. Philippo Nerio fabricam piorum largitionibus moliente, Alexander Cardinalis Medices, poſtea Pontifex Leo XI. facta in fundamentum primo lapide auſpicatus, deinde abſolutum conſecrauit. Anteriorem partem Angelus Petri Donati frater tiburtino lapide compactam elatamque fundauit, ornauit, perfecit, vt monet inſcriptio, extructo inſuper ac dotato Sacello. Ante quam nuper diſturbatis propinquis domibus,& ruinoſis: patefacta raram in latitudinem ſtrataque via: nouis circum ædibus excitatis, mirum, quæ loco ſpecies, quæ amplitudo acceſſerit? His domus ædificationem Patres adijciunt, ingentis inſulæ ambitũ complexam. Vrbs ibi paululum ex planicie aſſurgit. Montem Iordanum appellant, cuius potiorem partem Ducum Vrſinorum peramplæ occupant ædes. Aliæ eorumdem ad imum eius colliculi,& carceres olim Circi Agonalis: reperto, cum ſtruerentur, in fundamentis, ſimulacro, quod Paſquinum vocant.

Ædes Sacræ Inquiſitionis. Templum S. Dominici. Et S. Catherinæ Senen. Templum S. Mariæ à Vallicella. Via noua patefacta

Iam vero Hieronymus Ruſticuccius ab eodem Pio dictus Cardinalis præter ornatam domum in Vrbe Leoniana exædificatam, Aedem S. SVSANNAE in Quirinali ſic refecit vt nouam potius videatur ex integro refeciſſe. Interiùs quidem maculoſis lapidibus, picturis, læui aſperoque tectorio, laqueati tecti, ac parietum inauratorum ſplendore tota fulget: exterior Tiburtino marmore elegantiſſime concinnata; Templorum tamquam Phœnix; niſi propè alterum haberet VICTRICIS Virginis,interiore cultu,candidoque ornatu extimæ frontis commendatum, quam illi adiecit Scipio Cardinalis Burgheſius.

Templum S. Suſannæ. Templum S. Mariæ à Victoria.

Hæc Pij tempora excepit Gregorij XIII. Pontificatus inclytus liberalitate, magnificentia, ſtudio propagandæ religionis. Ille in PALATIO Vaticano plura molitus, Aulam, quam Conſtantini appellant, picturatis parietibus: Aulam regiam, picturis & operoſe tecto fornice, marmoreo ſectilique pauimento: Sacellum Paulinum: Atrij porticus: Aulam, vul-

Opera Gregorij XIII.

go Bononiam, regionumque cubiculorum ordines abſoluit. Fornicatum SIXTVM, ſiue interius ambulacrum è Vaticani vallicula erectum appictis geographicis Italiæ tabulis, lithoſtroto, alijſq; picturæ operibus mire conueſtiuit. Magnificam domum, & ſummi Palatij cubicula: Plurimum fabricæ Templi Vaticani, & SACELLVM Gregorianum luculentiſſimum adiecit. Academiam Romanam, vulgari appellatione Sapientiam, auxit Porticibus, & Scholis. Palatium Senatoris Capitolini refectum extulit excelſa Turri: Pontem in Tiberi Senatorium magnificentiore, quam fuerat vetus, ſtructura reſtituit. Nouum fluuio Peliæ in finibus Mediceæ, & Eccleſiaſticæ ditionis impoſuit. Porticum Baſilicæ Maioris Virginis ab Eugenio III. factam refecit. Lateranenſe Templum nouo Euchariſtiæ conſeruandæ Sacello inſtruxit: Proximam Aedē Baptiſmo Conſtantini celebrem ornauit. Inſtaurato ad S. Marcum Palatio, Nouum in Quirinali cum Hortis amœniſſimis Pontificum habitationi extruxit. Horrea publica in ruinis Thermarum Diocletiani: Portam Cœlimontanam, nunc S. Ioannis: collapſum Molis Adrianæ propugnaculum: Noſocomium, & Eccleſiam S. Marthæ palatinorum miniſtrorum commodo ædificauit. Vias ab Eſquilina ad Lateranenſem Baſilicam: ab hac ad S. Sixtum aperuit ac direxit. Ab Vrbe Lauretum vſque prærupto Apennini iugo peruiam curribus ſtrauit, muniuitque. Cum multa in Vrbe Collegia fundarit, Germanicum, Anglicanum, Græcorum, Maronitarum, Neophytorum; Germanico, vt dixi, Aedes, & Templum S. Apollinaris: Anglis, S. Thomæ, cum Xenodochio eius nationis: Domum Maronitis, Neophitis, Græcis: horum autem Patrono S. Athanaſio magnificum Templum extruxit. Alia in Vrbe Cœnobia fundauit, ampliauitque: eique Domus Piæ Gubernatores ac Præſides cuſum numiſma dedicarunt cum inſigni Elogio: *Monaſteriorum, Eccleſiarumque Fundatori, Conſeruatorique.* Illud vero inter cætera memorabile, quod COLLEGIVM ROMANVM Societatis IESV à fundamētis extruxit, ac dotauit. Opus ſane, ſi fabricæ amplitudinem ac dignitatem: ſi vniuerſitatem diſciplinarum, quæ in eo traduntur: ſi Profeſſorum doctrinam: ſi attributos redditus, ſi diſcipulorum ex eadem Societate ad omnes dein terras commeantium, externorumq; multitudinem ſpectes, Gregorianæ Charitati par, qua omnia complectebatur. Primum in fundamenta lapidem iecit ad tertium Idus Ianuarij Philippus Boncompagnus S. Sixti Cardinalis, fratris filius, ſic inſcriptum.

Sacellum Gregorianum in Templo S. Petri.

Collegia à Gregorio XIII. fundata.

Collegiū Romanū.

Ex litteris annuis Societ. anno 1582.

Religionis cauſa Gregorius XIII. Pont. Max. Bonon. Collegij Romani Societatis Ieſu ampliſſimo redditu aucti Aedes ad omnes nationis optimis diſciplinis erudiendas ære dato extruens, primum in fundamenta lapidem coniecit, MDLXXXII.

Ipſo ædificationis initio cum iam ſurgeret murus, Pontifex fabricæ ipſius ſtructuram inſpicere voluit. cumque muri partem vidiſſet ſimplici opere conſtructam, illico deijci iuſſit, atque opere lateritio & magnifico refici. Tum ædificationem ſtrenue promouit. Biennio poſt in eam, qua ſpectatur, formam eſt perductum. Externa Collegij facies latiſſima è gran-

Forma & ſtructura Collegij exterior.

è grandi lapideaque corona in medio eminet, tum celſam extat in Turrim: duobus hinc atque hinc ſupremos cancellos claudẽtibus acroterijs. Eadem latere cingitur læuigato modo in faſcias procurrente, modo retracto & exæquato: angulatis eadem lapidibus tiburtinis, antarum inſtar proiectis munita, non ſine multiplici, directoque ordine patentium feneſtratum. Media pars Gregorij ſimulacrum in loculo ponendum expectat: altiuſque impoſita eiuſdem inſignia egregie ſculpta oſtendit, ſub quibus titulus operis in marmore inſcribitur:

GREGORIVS XIII. RELIGIONI ET BONIS ARTIBVS.

Deorſum ad iuſtam ædificij formam duplex oſtium habet, pulcherrimis inſtructum antepagmentis, & arcuato ſupercilio, quod prothyrides ſuſtinent. Horum vnum auditorum quamlibet multitudinem excipit, veſtibuloque mittit in atrium Gymnaſij, & illo exeuntem reddit. Porrò impluuium coctili latere ſtratum, radiorum inſtar intercurrentes candidi lapidis patulæ ac perpolitæ glebæ in ſyderis ſpeciem figurant: tum quaternæ ambiunt quadratæque porticus nixæ pilis Tiburtini lapidis. E pilis antæ proſtant, inferiores Ionici generis: his vero ſuperſtantes, Corinthij; quibus Epiſtilia & coronæ incumbunt. Binis ſcalis ſe mutuo è regione ſpectantibus aſcenſus eſt ad ſuperiores porticus, quæ lapideis mœnianis cancellatim marginantur ad pulchritudinem ſimul, & ſecuritatem deambulantium. Cohærent quadrilateris porticibus Scholæ: ſuperioribus vero Aula etiam ingens ad publica munia doctrinarum: in qua ſumma, Gregorij effigies ad viuum expicta in ſolio ſedens viſitur purpuratis Patribus ad latera confidentibus. Ad eius pedes alumni accidunt è Romano, alijſque Collegijs, quæ reliquos circum Aulæ parietes picta ſunt, & vbique terrarum à pio Pontifice religionis propagandæ ſtudio conſtituta. In ſummo titulus totius nomine Societatis Gregorio inſcriptus eſt.

Litteræ annuæ Societ. anno 1584.

Collegia toto Orbe à Gregorio. Conſtituta.

GREGORIO XIII. PONT. MAX.
HVIVS COLEGII FVNDATORI SOCIETAS IESV AMPLISSIMIS AB EO
PRIVILEGIIS M NITA ET INGENTIBVS AVCTA BENEFICIIS
IN HOC TOTIVS ORDINIS SEMINARIO PARENTIS
OPT. MAX. MEMORIAM SVIQVE GRATI ANIMI MONIMENTVM P.

Abſoluto Gymnaſio, domus deerat ad habitandum: cui ſane extruendæ non modicam in certum tempus penſionem attribuerat Pontifex. Hæc quoque per occaſionem Templi S. Ignatio dedicandi, ædificata: nouoque vico patefacto Aedes SS. VIRGINI, & S. FRANCISCO XAVERIO adiecta eſt. In ea piorum hominum ad profectum & animæ ſalutem veſpertini ſunt, & quotidiani conuentus. Sodalitatem Communionis Generalis nuncupant. Sedulò enim curant, vt in exitu cuiuſque mẽſis diuinum Euchariſtiæ epulum mutatis ſubinde Templis populo præbeatur: & forenſis turba in plateis ad conciones tum voluntarias verberationes paratam in Aedem conueniat.

Verum vt ad præterita tempora redeamus, cum Collegium Romanum Gregorius extrueret, Alexander Farneſius Templum NOMINI IESV abſol-

Templum Nominis Ieſu.

abſoluit, lineatore & Architecto Iacobo Barozzio Vineolano præſtantiſſimo ætatis ſuæ. Qui vnius exemplo formam quodammodo præſcripſit, qua hodie Templa pulcherrima conduntur. Nam ante Paulum V. vt aiebam, aliò diſtrahebatur idæa Vaticanæ Baſilicæ. Occidenti Soli facies Templi eſt obuerſa decente aſcenſu, ac Tiburtis lapidicinæ glebis in antarum, coronarum, faſtigiorum præclaram ſpeciem expolitis. Extrà locus apertus, ac patens, quinque præcipuis viarum eodem mittentibus: Alteriorum olim forum: qui, præter cætera, Romanam nobilitatem antiquo loci cognomento teſtati, in eo nuper ædificarunt. Itur tribus oſtijs in vnam Aedis teſtudinē, dein conuerſis angulis in Crucis ſchema dilatatam. Tres hinc atque hinc Cellæ verſicoloribus lapidibus, picturis, tectorijs operibus, auroque excultæ. Tum ab vtroque latere mediani aditus. Dein explicata brachiorum inſtar amplitudo, exurgente Hemiſphærio: quod laminis plumbeis coopertum, interiùs picturatis imaginibus, & quatuor è gypſo intra loculamenta ſimulacris decoratur. Excipiunt Cellæ minores duæ, non diſpari à cæteris ornatu: tum apſidata extremitas, vbi præcelſam & principem ARAM nato Regum Regi, & octauum poſt diem circumſecto Farneſia pietas dedicauit. At circumcludentes parietes quadratæ pilæ coniunctim ſtructæ diſtinguunt, grauanturque capitulis folioſis, echino ſcalptis, & ionica voluta: ſuperque deducto epiſtilio præſtatiſque ſymmetriæ corona. Infra coronam octo podia è marmore paulum à muro extant ſupra Cellarum arcus, & medios aditus: alia ſex, prope apſidem, atque in tranſuerſa teſtudine multum eminent. duæque ſublimes organorum machinæ duobus impoſitæ auro præfulgent. In auerſa fronte totius operis inſcriptio eſt:

Forum Alteriorum nunc Nominis Ieſu.

Ornatus interior Templi.

Et Aræ maioris.

ALEXANDER FARNESIVS CARDINALIS S. R. E. VICECANCELLARIVS PAVLI III. PONT. MAX. NEPOS CVIVS AVCTORITATE SOCIETAS IESV RECEPTA PRIMVM FVIT ET DECRETIS AMPLISSIMIS ORNATA TEMPLVM HOC SVÆ MONVMENTVM ET RELIGIONIS ET PERPETVÆ IN EVM ORDINEM VOLVNTATIS A FVNDAMENTIS EXTRVXIT ANNO IVBILÆI MDLXXV.

Ex litteris annuis Societatis, an. 1583.

Ad exitum Aede perducta Gregorius Pontifex, *cum per æſtiuos calores ad Diui Marci de more verſaretur: incidiſſetque dies B. Virginis Aſſumptioni ſacer, quo die ſacrorum ſolemnia in Sacello Pontificio celebrantur, nouam Aedem, quæ cum D. Marci pœne continens eſt, ad eum augendum celebrandumque diem ſibi delegit. Itaque tum primum in Ara maxima magnifico extructa opere ſacrificari cœptum eſt. Aderat Cardinalium corona, cæteraque Pontificalis Curiæ pompa: multitudo vero tanta quanta noui Templi facies, & nouus ille conſeſſus illexerat.* Proximo anno *rediit ad eum celebrandum colendumque diem, quemadmodum ſuperiore anno fecerat, Summus Pontifex. Qui hoc etiam magis ea delectatus eſt æde, quòd & paulo iam erat ornatior, & præclara quadam Euchariſtiæ ſede ac domicilio illuſtrabatur. Eſt enim multorum opus annorum, cùm magnitudine nobile, tum artis varietate diſtinctum: fulget auro, accenſoque colore, plurimiſque ſacrarum hiſtoriarum argumentis illuminatur: vt quocumque figas obtutus nouo ſemper delecteris aſpectu.* Hæc ab Alexandro perfecta: cuius

Ex iiſdem litteris an. 1584.

cuius vt magnum nomen : ſic magnitudine rerum geſtarũ æquari debuit. Acceſſit deinde par Odoardi Cardinalis Farneſij liberalitas, qui adiunctam Societatis domum Clemente VIII. Pontifice ædificare aggreſſus, aliquot poſt annis abſoluit opere lateritio candentibus lapidibus interſtincto. Latam inſulam complexus, elegantem fabricã longo ſpatio circumduxit; vt domum illam, quam antea noſtri ordinis homines primam dignitate, atque antiquitate dicebant, fecerit etiam inter præcipua Romæ ædificia non poſtremam. In ea hæc legitur inſcriptio: Domus Societatis Ieſu ab Odoardo Card. Farneſio extructa.

ODOARDVS FARNESIVS DIACONVS CARDINALIS
SOCIETATI IESV QVA PIETATE MAIORES SVI NASCENTEM
EXCEPERVNT CRESCENTEM FOVERVNT ADVLTÆ IAM AC
PROPAGATÆ DOMVM HANC PRIMO LAPIDE IACTO EXTRVXIT.
ANNO IVBILÆI MDC. ÆTATIS SVÆ XXVII.

Commemoratis Gregorij fabricis, poſtremo quid optimo Principi Roma viciſſim conſtituerit, memorandum eſt. Nam Populus Rom. ſtatuam ei marmoreã in Capitolio dicauit: in cuius baſi claro Elogio hæc ſcripſit. Pop. Ro. Gregorio XIII. ſtatuam ponit.

Gregorius XIII. Pont. Max. Ob farinæ vectigal ſublatum. Vrbem Templis & operibus magnifice exornatam, H.S. D C C C. ſingulari beneficẽtia in egenos diſtributum, ob ſeminaria exterarum nationum in Vrbe, ac toto prope terrarum Orbe, Religionis propagandæ cauſa inſtituta, ob paternam in omnes gentes charitatem, qua ex vltimis noui Orbis Inſulis Iaponiorum Regum Legatos trienni nauigatione ad obedientiã Sedi Apoſtolicæ exhibendam primùm venientes Romam pro Pontificia dignitate accepit. Duos miliones aureorum.

S. P. Q. R.

Creatus ab eodem Gregorio Cardinalis Matthæus Contarellus Aedem S. Ludouici nationis Gallicæ eiuſdemque nationis impenſa magnifice erectam, ad exitum perducendam, & exteriorem faciem Tiburtino lapide luculenter extruendam curauit. Cellam ipſe, in qua & ſepulchrum ſibi delegit, extructam ornauit perfecitque. Scipio eiuſdem Gregorij Cardinalis Lancellottus Cellam item, in Lateranenſi Baſilica, atque Aedes media in Vrbe ſpectabiles condidit. Aedes S. Thomæ Cinciorum ab ijſdem reſtituta: quorum domos Campus olim Flaminius præſertim habet Tiberi propior: qui & Sanctacruciorum alijs gaudet, nunc vero etiam recentibus, & purpuratis. Ac Card. Antonius Maria Saluiatus præter ſuas Aedes. SANCTI IACOBI Templum eximium veteri ſubruto, & proximam domum ægrotis, molitus eſt. Noſocomium pauperum incurabilium auxit attributo cenſu: fabricam curandis fœminis, & magnos redditus adiecit. Idem Orphanorum Protector, Aedem S. Mariæ in Aquiro, pœnes quam ijdem incolunt, ruinæ obnoxiam magno ſumptu inſtaurauit: Collegium Saluiatum inſtituit conſtitutis redditibus, in quo ex orphanotrophio delecti adoleſcentes ad ſtudia litterarum alerentur. Idem orphanarum puellarum ad Sanctos quatuor Coronatos domicilium cõpoſuit: cum orphanorum domus aliquot poſt annis extructa ſit. Templum S. Ludouici nationis Gallicæ. Nouum Templum S. Iacobi. Collegiũ Saluiatũ.

Sixti

Sixti V. & aliorum deinceps Ædificia. Cap. XII.

Sixti V. opera.

SIXTVS V. nouam omnino Vrbem videbatur animo comprehendiſſe, cum breui pontificatu tanta eſt opera molitus. Vaſtiſſimum HÆMISPHÆRIVM Baſilicæ Vaticanæ, quod vix attolli poſſe credebatur, duplici camera, altera alteri ſubiecta feſtinatò perfecit. Inſigne Sacellum Auguſtiſſimæ Euchariſtiæ in Baſilica Maioris Virginis, cuius fundamenta iecerat Cardinalis, Pontifex eadem magnitudine abſoluit.

Nouum Palatium Vaticanũ.

Nouum in Palatio Vaticano PALATIVM, ex quo ſubiecta Vrbis iucundiſſimus eſt proſpectus, excitauit. Quod ab alijs Pontificibus deinde exornatum hodie ijdem incolunt. Idem ſcalas fecit ab Aedibus Vaticanis in Templum Diui Petri, quibus clam populo deſcenderent Pontifices. Eaſdem Aedes Bibliotheca Vaticana nobilitauit. Tẽplum Sancti Hieronymi Illyricorum, quem titulum optauerat Cardinalis, noua molitione erexit.

Xenodochium pauperũ. Obeliſci erecti quatuor.

Xenodochium Sanctiſſimæ Trinitatis apud Tiberim alendis veſtiendiſque pauperibus condidit, cenſuque abundè dotauit. Quatuor OBELISCOS, reliquias miraculorum veteris Vrbis, tranſtulit. Vnum in Vaticano ſtantem in media area ante D. Petrũ collocauit. Trium, qui iacebant, minimum quidem à tergo Baſilicæ Eſquilinæ: alterum longe maius in introitu Portæ Flaminiæ: altiſſimum vero omnium ante Baſilicam Lateranenſem erexit: Cruci, quam omnibus ſuperpoſuit, dedicauit.

Palatium Lateranẽſe refectũ

Ad eamdem Baſilicã PATRIARCHIVM vetus Pontificum Romanorum partim vetuſtate collapſum, partim incultum ac deformatum, totum à fundamentis magnificentiſſime refectum, & picturatum ædificauit: ea laxitate, vt cum in eo Senatum ſeu Conſiſtorium haberet, Purpuratos Patres omnes, ſuis quemque cubiculis diſpertitos acciperet. PORTICVM Baſilicæ ad Benedictiones Pontificias adiecit.

Scala Sancta digniori loco poſita.

SCALAM SANCTAM, qua Chriſtus Dominus in prætorio Pilati fertur deſcendiſſe, digniori loco, ante Sacellum Sancti Laurentij, ſeu Sancta Sanctorum poſitam nouis ſcalis, & clatratis porticibus cinxit. Sacella duo addidit: Sacrarij Præfectum, & alios miniſtros inſtituit. Pontificium Gregorij XIII. Palatium in Quirinali circumductis porticibus, & interiore Sixto amplificatum ingenti atrio laxauit. Columnas TRAIANAM, & ANTONINAM reſarciri: in ea Sancti Petri inauratum ex ære ſimulacrum: in hac, S. Pauli collocari iuſſit. Aedem S. Sabinæ inſtaurauit. Aliquot vias aperuit, & direxit. A Templum SS. Trinitatis in monte Pincio: quam vſque portam Flaminiam deſtinauerat. alteram per Eſquilinum, Viminalem, & Quirinalem ad Palatium S.Marci: alteram ad portam S.Laurentij. Ab eadem ad Thermas Diocletianas. A Lateranenſi Baſilica ad Coloſſæum. Porro inter vias propinquas Liberianæ Baſilicæ ingens vineæ, atque Hortorum

rum

rum Perettinorum ambitus concluditur, quos adhuc Cardinalis inchoauerat, eleganti prætorio inibi extructo, vbi procul à ſtrepitu habitaret. AQVAM FOELICEM in altitudinem Romanorum Collium ad Vrbem perduxi: in Colle primùm Quirinali, tum tota Vrbe publicis, priuatiſque fontibus emergentem. Tres lapideos lacus, in quos ex arcuato ductu tribus oſtijs primum effunditur, præter egregiam ſtructuram, columnas & alia marmorum ornamenta, ingens MOSIS ſimulacrum offerentis aquam, & Hebræorum occurrens multitudo expreſſa lunenſi candidoq; marmore, commendant. Hæc ille in Vrbe. Ideoque Populus Romanus Sixto dicatæ in Capitolio ſtatuæ inter alia ſubſcripſit: OB VRBEM AEDIFICIIS, VIIS, AQVAEDVCTV ILLVSTRATAM. Eius porro nepos Alexander Cardinalis Montaltus, Templum S. ANDREAE præclarum inter Templa Clericis Regularibus condidit. Id poſtea inſignitum eſt Cellarum ornatu; eius præſertim, quæ ab eximio non magis cultu, quam auctoris Maffæi Cardinalis Barberini nunc Pōtificis, nomine effulget. Auget eius Cellæ dignitatem ſubiectus veteris Cloacæ ſinus iniecto quondam S. Sebaſtiani corpore conſecratus. Strozia item eo Templo inſignis. Ibi ante, Ducum Piccolhomineorum Aedes, & FORVM SENARVM: nunc autem in nomen Apoſtoli cum ædificio vertit & nomen Fori. Idem Alexander Clericis Regularibus minimis Aedem S. Laurentij in Lucina cum à Paulo V. impetraſſet, amplas Aedes coniunctas coemit, & attribuit. At Henricus Caietanus S. R. E. Camerarius cum è Gallia rediens Legatus indidem Monachos priſcis S. Bernardi legibus arctiora ſectantes, habitu, vnicolores, & candidos, laxiore cucullo, & ad mentum dependulo, ligneis ſocculis, tibijs denudatis, in Italiam deduxiſſet, iiſdem Aedem S. PVDENTIANAE, quam Rainulphus de Monteruco Vrbani VI. olim Cardinalis inſtaurauerat, iam vetuſtate fere conſumptā, & à ſe reſtitutam, iiſdem ad ſacra miniſteria tradendam curauit. deinde auxit pulcherrimo Sacello, in quo ipſe humari voluit. Hieronymus Matthæius eiuſdem Pontificis Romanus Cardinalis fundato Matthæiorum Collegio, quo præſcriptus adoleſcentium numerus ad bonas artes educatur, ſtabile liberalitatis ſuæ monimentū conſtituit. Inchoata Sixti opera perfici mandauerat Vrbanus VII. cū inchoato vix pontificatu deceſſit; vir ſummus, antequam maximus diceretur. Gregorij XIV. tempora fabricis caruerunt. morboſa enim fames ademit poteſtatem fabricandi. Eius porrò fratris filius Paulus Cardinalis Sfondratus, cuius erga res ſacras religionem comitata munificentia eſt, ſub Clemente VIII. S. CAECILIAE aliorumq; SS. Martyrum corporibus inuentis, eodemq; loco reconditis, Eccleſiam ante ruinoſam, & fatiſcentem, mox reſtitutam, priſcis renouatis, nouis pigmentis, ariſq; additis copioſe ornauit. TVMVLVM vero Virginis vario marmore, pretioſiſque incruſtationibus pellucentem mira operum elegantia, atque opificum arte elaboratum, & cancellis obſeptum, luminibus plus LXX. perpetuo ardentibus quaſi Cœlum ſtellis illuſtrauit: Aedem Sacerdotibus, miniſtris, argenteis, & aureis vaſis, ac Sanctorum Reliquijs auctam hæredem ex aſſe reliquit.

Aqua Fœlix in Vrbem inducta.

Templum S. Andreæ de Valle.

In eodem Cella Maffæi Cardinalis Barberini.

Clerici Regulares minimi.

Monachi S. Bernardi arctioris diſciplinæ.

Collegiū Matthæiorum.

Octa-

Octauius Parauicinus ab eodem Gregorio iuſſus Cardinalis, cum Aram principem Templi S. Alexij, cui præerat in Auentino mirificè decoraſſet: Aedes quoque in Vrbe perfecit.

Opera Clementis VIII. Aedes S. Cæſarij. Collegiũ Scotorum fundatũ.

Iam vero Clemens VIII. vt Aedem S. CAESARII quam Sixtus V. expunxerat, inter Cardinalium titulos more antiquo referret: non longe à porta Capena luculenter reſtituit; tum Syluestro pronepoti creato Cardinali regendam attribuit. Collegium SCOTORVM, quorum patronus fuerat in purpura, vt Romanam fidem in patria tuerentur, fundauit, donauitq; prouentibus. Palatium Vaticanum, quod Sixtus V. ædificarat, laquearibus, cæteriſq; ornamentis præclare inſtruxit. Ex his Aula vulgo CLEMENTINA, picturis, fallente imaginum proſpectu, & egregia opificum arte oculos tenentibus: tum ſpecie marmorearum incruſtationum inter ſpectanda Vrbis merito aſcribitur. Baſilicæ Vaticanæ quod fuerat extructum præclariſſimè perfecit. Eiuſdem opus eſt in Baſilica Lateranenſi Sanctiſſimæ EVCHARISTIAE diuinique Regis regia. Tranſuerſam enim Templi partem colorato elaboratoque marmore, exquiſitis picturis, inaurato laqueari, ſegmentato pauimento pulcherrime ornauit. Erant in Templo, prope apſidem veteres quatuor æneæ columnæ ſtriatæ. Eas lamellis auri coopertas, baſibus, ſpiris, capitulis effultas, coronam, & faſtigium ex ære inauratum ſuſtinentes ad aram compoſuit. Hæc introrſus adſtructa parieti viridibus columnis œbalij marmoris, alijſq; diſcoloribus lapidibus inſignis ſplendidum præ ſe fert gemmis & auro conditorium, quo ſol vitæ contegitur. Contrà, Organi vegrandibus tubis admirabilis machina nixa croceis è marmore columnis inauratis è ligno præcincta, alijſq; præclaris ornamentis ſurſum deorſum illuminata. Idem Capitolium, vt ſupra dicebam, pro loci dignitate, excoluit. Demum in Aede Virginis ſuper Mineruã ſumptuoſo SACELLO gratus Pontifex parentum memoriæ monimenta poſuit: quorum marmoreas effigies ſuper vrnam varij lapidis nitentes in cubiculum numeroſa nobilium capitum, & purpuratorum ex Aldobrandino genere corona circumdat.

Sacellum Clementis in Templo ſuper Mineruã.

Horum præcipuus Petrus Clemẽtis nepos S. Nicolai in Carcere Cardinalis; qui antiquæ illius ædis faciem plaſtico artificio cõformatam dealbauit. Poſtea vero Tranſtiberinã, cui præerat VIRGINIS MATRIS Aedem elato altius tecto, cælato inauratoque laqueari, reſtitutis, tunicatiſque marmorato parietibus ſplendide inſtaurauit. Eiuſdem HORTI per quam amœni ſunt in Quirinali: qui & miracula picturarũ in Aedibus, & multitudinem ſtatuarum inter vireta, & viretis picturæ fragmentum repertum à paſtinatoribus ſpectanda exhibent. Idem porro vetuſtam Aedem ad aquas Saluias renouatam extruxit: locum S. PAVLI Apoſtoli martyrio, & trium fontium, qui ad ſaltus præciſi capitis emanarunt, miraculo inſignẽ ornauit. Eodem Pontifice Baſilicam S. PAVLI non longe ſitam Monachi Caſſinenſes, dealbatis muris, erectiſque altaribus, apſidem præſertim picturis, & marmoribus, in hanc quæ cernitur nobilem formam redegerunt: ijdemq; poſtea refecto S. CALLIXTI Templo

Aedes S. Pauli ad tres fontes.

plo in Tranſtibetina regione, adiectam Cœnobij partem magnificæ ædificarunt. Per idem tempus Cæſar Cardinalis Baronius, cum Annalium volumina æternitati conderet: Aedem SS. NEREI, ET ACHILLEI collapſam ornate reparabat: S. Gregorij monimenta prope eius Aedem ædificatis, aut reſtitutis minoribus ædibus inſtruebat. At in valle Quirinali Templum S. VITALIS vetuſtiſſimum, & ruinæ obnoxium Iſabella Feltria Ruuerea Biſignani Princeps fundata apſide, nouaque ſtructura directum firmatumque, totum picturis, & Ara decorauit. Cardinales vero, Andreas Perettus vetuſtiſſimam Aedem S. ANGELI in Foro Piſcario tectorijs operibus: Bernardus de Roxas, & Sandoual Aedem S. ANASTASIAE eleganti pronao ante frontem excitato quam nuper collapſam Vrbanus VIII. manſuram reſtituit: Bartholomæus Cæſius Aedem S. MARIÆ in Porticu coloratis imaginibus exornarunt. Hanc vero poſtremam in area domus Sanctæ Gallæ patritiæ olim erectam Ioanne I. Pontifex ſcribitur dedicaſſe, repoſita inibi admirandæ Virginis imagine, quæ religioſe colitur, manu Angelorum, vt fertur, depicta. Reſtituit deinde Aedem Gregorius VII. tum Hugo Verdala Cardinalis, & magnus Melitenſis militiæ magiſter: quibus Cæſij pigmenta acceſſere.

Aedes SS. Nerei, & Achillei refecta. Templum S. Vitalis reſtitutũ. Templum S. Mariæ in Porticu.

Iam vero, Pauli V. in exornanda Vrbe ſingularis cura, & diuturno Pontificatu feſtinata ſtudia fuere. Ex eius Vita Ciaconio addita placet Paulinas fabricas enumerare, paucis omiſſis quas ante commemorauimus. *A Cœlitum Regina Virgine auſpicatus, contra SACELLVM in Baſilica Eſquilina à Sixto V. Dei naſcentis incunabulis erectum, alterum Deiparæ Matri, quantum nuſquam Romæ eſſet, ædificare aggreſſus eſt. In eiuſdem Sacelli iam perfecti aram ex antiqua Templi ædicula eiuſdem Virginis IMAGINEM Lucæ Euangeliſtæ manu depictam, cunctis gentibus venerabilem tranſtulit, inuſitato ſpectaculo. Fulgebant vndique parietes ſericis, auroque intextis periſtromatis: & imperata omnium ordinum ſupplicatione circumuecta cæleſtis effigies luſtrauit Eſquilias, purpuratorum Patrum Senatu, populoque Romano proſequentibus. Ipſe Pontifex ad hoſtium Baſilicæ Reginam Argenteo ferculo ſub vmbella magnifice ſubeuntem obuius, ac venerabundus excepit, & in Sacelli ara depoſuit. Porrò ſacellum totum quidem admirandum, & variegatis lapidum cruſtis, ſimulacris è Pario marmore, picturato inauratoque hemiſphærio, ſectili pauimento, præclaris artificum operibus, cum priſcis Cæſarum molibus conferendum. Sed ARA præſertim admirationis modum excedit, Virgini deſtinata ſedes. Ea gemmis (* hæc de Ara ex autographo ſcriptoris adiecimus à Typographo prætermiſſa *) ære, auroque conficitur. Quatuor columnis ſtriatis ex Iaſpide ſuſtinetur: lapidis purpuram maculis albis intercurrentibus: tereti ſtria ex ære inaurato ſegmentatos canales diſtinguente. Ex eodem lapide ſtylobatæ purpurant. plinthi, thorique cum cimatijs ex ære inaurati ſunt: vti ſpira, & capitula columnarum. Ex eodem epiſtilium & corona. Zophorum decorat Iaſpis virgatus, ac ſpiris, vt in Alabaſtrite conuolutis, maculoſus. Interciſi faſtigij coronam Cœlitum ex ære expreſſa*

Pauli V. opera. Ara inſignis lapidibus pretioſis coagmentata. Ara B. Virginis.

tuue-

iuuenili forma ſimulacra inſident. Ipſum porro medium ornant virginales niues olim in Eſquilinum collem delapſæ: hac ſplendido toreumate Pontificem Templi limites deſignantem ſpectantibus ſimiles auratæ circumfunduntur imagines. At infra epiſtilium, oram intercolumnij quaqua verſum claudit quadrangula, & turgens in aſtragalos, æquata in tænias iaſpis: circuitque immiſſæ inſtar tabulæ expanſam ſapphirum, colore cœleſtis haud ab ſimili, & ſtellarum radios imitantem, auro internitentibus venis. Sapphirino illo tamquam Cœlo ſuperi auro ſplendidi circumuolitant, quadratum in medio loculum pretioſis lapillis, gemmiſq; coagmentatum ſuſtinentes. In eo ſolio maieſtatis auguſtam VIRGINEM Paulus collocauit, accenſis perpetuò cereis, & lychnuchis lampadum igne fulgentibus. Ad eamdem Baſilicã elegantiſſimas Aedes excitauit: in quibus nobile ODEVM plurifariam diuiſum SACRARIVM: æditius, & Canonicis Liberianis, ſua cuique, manſiones diſtributæ: Vbi Paulo æneum habitu Pontificio SIMVLACRVM ijdem poſuerunt. Ante veſtibulum Templi COLVMNAM ex antiquo PACIS delubro tranſlatam, ſuperſtante Virginis Matris cum Filiolo inaurata effigie, baſi impoſitam erexit. Eodem tempore D. PETRI Templum, Templorum miraculum aliquando perfecit. Ad eius laxandam aream ædes Innocentij VIII. peramplum atrium ambientes, aliaq; veteris ſtructuræ demolitus, multa ſplendidè ædificauit, aut reſtituit ad præſentis elegantiam temporis. Bibliothecæ Vaticanæ TABVLARIVM inſuper addidit quo Pontificia diplomata continentur, PAVLAM AQVAM, magnũ aquæ flumen XXXV. ab Vrbe milliario, opere ſubterraneo, & arcuato in Ianiculum perduxit: deijcientem ſe in iacentia Transtiberinæ regionis, inde cis Tiberim ſuper pontem deductam in vſum reliquæ Ciuitatis diuiſit. Eadem gemino ab Vrbe lapide, facto diuortio, ſiniſtrorſus Vaticanum petens, Hortis Pontificijs, in plurimos, pulcherrimoſque fontes emergit: tum in ſubiectam ædibus areã, totamque Leoninam Vrbem copioſe per lacus, & ſalientes effunditur. Quirinales Pontificum AEDES auguſtiſſimo ſacello auctas, duplicibus ſcalis, pluribus & ingentibus aulis porticibus, varioque Conclauium ordine perfecit. Publica HORREA amplificauit. Domum pœnitentium fœminarum incendio pœne conſumptam reſtituit, auxitq; propinquis ab ædibus, aperta, & interſtrata via, ſecreuit. In ſylua Tuſculana Eremitis Camaldulenſibus Templũ poſuit. Diuæ AGNETI aram peregrinis marmoribus fulgentem, ſub qua requieſceret, dedicauit. In hæc tanta opera impendiſſe dicitur aureorum ſupra vicies quinquies centena millia. Porrò vt ædificatis refectiſque monimentis ampliſſime Vrbem excoluit ſic eius augendæ contentio promanauit ad Ciues, decorum ratos decorare patriam imitatione Principis. Tum in Vrbe paſſim ædificia vel antiquioribus dirutis noua ſubſtituta, vel eadem inſtaurata, vt exculta ſunt. Quin etiam confluens ad rerum copiam multitudo cupide in vacuo ædificauit, vbi antea Romanos per montes ſolitudo erat. Nam inter Collem Hortulorum & Quirinalem, ad Pilam olim Tiburtinam, & Circum Floræ, in rectum dimenſi vicorum ordines ciuilibus tectis frequentes. Aliæ in foris quondam

Locus in quo eſt Virginis imago.

Secretarium nouum Templo adiectum.

Pauli ſtatua à Canonicis erecta.

Templum D. Petri abſolutũ.

Ædes Põtificiæ auctæ.

Aucta Vrbs ædificijs.

Cæ-

Cæſaris, Auguſti, Neruæ excitatæ domus: aliæ in Suburra, Vico patricio, Quirinali valle, Eſquilijs Viminali erectæ: aliæ trans Tiberim ad Auguſti Naumachiam, Hortoſque Cæſaris, tanto locorum interuallo productæ; laxatis vbique, vel directis ad lineam, vel apertis nouis, conſtratiſque viarum ſpatijs. Vt iure Paulus, non quemadmodum Auguſtus, gloriari potuerit: ſe Vrbem ex lateritia marmoream, ſed ex priore alteram relinquere. Propter hæc publico decreto Populus Romanus marmoream tabulam magnifico titulo inſculptam, affixamque extrinſecus fronti Aedis S. Franciſci trans Tiberim eius memoriæ dicauit:

PAVLO V. PONT. OPT. MAX.

Quòd Vrbem auguſtiſſimis Templis,& Aedificijs illuſtrauerit: Tranſtyberinam Regionem vberrimis riuis ex agro Brachiano ſupra Ianiculum ductis irrigauerit; nouis olerum Hortis in pomaria domoſque diſtributis Cœlo ſalubritatem reddiderit, priuatorumque cenſum auxerit: Vijs quà apertis, quà amplificatis directiſque, inſignia SS. Benedicti, & Franciſci Monaſteria, portamque Portuenſem in nobiliorem proſpectum dederit; expedito vtroque Fabritij Pontis aditu,& ſcalis ad Tyberis alueum deductis Ciuium, Peregrinorum, Nautarum commodis contulerit.

S. P. Q. R. publicis ad Deũ votis atque muneribus fœlicitatem precatur.

M D C X I.

Omitti poſtremo non debet, quod cum Tiberis Paulo Pontifice bis inundaſſet, ſemel mitius, & humilioribus tantum locis, latius iterum,& violentius, multæ domus in ripa fluminis prolapſæ ſunt; & pars ſpondarum Aelij pontis ſublata, ne fluuio tumeſcenti obſtaret. Has deinde Paulus pulchriores refecit. Domus etiam quæ ceciderant reſtitutæ: Vrbis non minus decori quam incolumitati prouiſum. Qui vero primus omnium Paulum eſt imitatus Scipio Cardinalis Burgheſius,vetuſtã Aedem S. SEBASTIANI ruinoſam, & rudi antiquitate informem ad huius æui politiorem normam inſtaurauit: Aras,Tholum,Laquear,aliaque interiora ornamenta congeſſit,duplicem aditum extrinſecus laxauit: Porticum fronti adiecit: deſcenſum,& ſcalas ad inferiores cryptas: religionẽ ſanctiſſimæ martyrum memoriæ addidit. Idem præter faciem Aedis Virginis Victricis in Quirinali,de qua ſupra ſermo fuit,S. GREGORII ad Cliuum Scauri exteriorem frontem plurimis ab imo gradibus ſublatam, ſaxiſque Tiburtinarum latomiarum artificioſe candidam in altitudinem perpolitis, ita collocauit, vt interius atrium laxauerit, nitenteſque pilis quadripartitas porticus ante Templum ſtatuerit. Id opus cum vita abſoluit. Sed multo ante Templum S. Chryſogoni, quod moderandum ab ipſo Paulo moderatore antequam Pontifice acceperat, reſtitutum, coaceruatis picturæ, æuigatorum gypſatorumque parietum, marmorum, altarium, laqueati inauratique tecti, atque exterioris porticus ornamentis, inter illuſtria reddidit. Burgheſiorum Aedes in Campo Martio Tiberi propinquas in eam amplitudinem produxit pulcherrimo periſtylo, multiplicatis aularum, & conclauium ordinibus, ſolario ſubdiali, porticibuſque in fluuium obuerſis, concluſis hortis, explicato complanatoque foro, vt

Tiberis Paulo Põtifice inũdat.

S. Sebaſtiani Aedes reſtituta.

S. Gregorij Templum eximia fronte inſtructum.

Ædes Burgheſiorũ.

in quauis regia nemo plura deſideret. Acceſſere, ingens additamentum, Aedes è regione extructæ. Quæ etſi Aulicorum commodo paratæ ſunt, Aulæ tamen dominos præ laxitate videtur allicere. Domum Piam quæſito præſertim extrinſecus ornatu perfecit. In Templo Magnæ Virginis ſupra Mineruam ingentia organa d io, & auro intermicantia molitus eſt. Extra portam Collatinam; vbi olim aliquam partem Hortorum Pompeij fuiſſe diximus, VILLAM, & in ea pulcherrimas Aedes extruxit ſtatuis priſcis toreumatis, pictis tabulis, & alijs ornamentis abunde refertas. In villa præter amœnitatatem locorum immenſitas, apricæ accliuitates, & proſpectus, vmbræ, vineta, auium, ferarumque viuaria ſpectaculo ſunt. Idem dirutis Conſtantiniarum Thermarum reliquijs nobiles in Quirinali ædes inchoauerat quas deinde auctas Card. Bentiuolus perfecit.

Villa Burgheſia.

Quo tempore Aedes quoq; ROMANO SEMINARIO paratæ ſunt. Nam plures domus ad Templum olim Antonini coemptæ: duæ maiores ad idem culmen ſublatæ, Pauli Pontificio ſtemmate decorata frons: tum duplicis Porticus, Triclinij, & Cubiculorum ingens additamentum, Aulæ præſertim, in qua præter alias litterarum exercitationes, per Bacchanales ferias minora, ſeu comica dramata: rarius autem latino metro inſignes Tragœdias habere ſolet nobilis iuuentus non ſine Romæ admiratione, ac plauſu. Tum quoque commendata eſt Michaelis Angeli Tonti Cardinalis liberalitas, qui Collegium Adoleſcentium inſtituit addiſcentium bonas artes, quod ab eodem Nazareno pridem Archiepiſcopo Nazarenum dicitur. Alios ſuis in Aedibus Dominicus Card. Gimnaſius ad cultum doctrinæ educari iuſſit, luculenter ædificatis, & auctis; quibus deinde vetus S. Luciæ Templum à fundamentis renouatum, & Moniales collata ab ſe pecunia dotatas incluſit. Paulo ante inſignes Aedes Matthæiorum in ampla inſula perfectæ ſunt, cum alteras ſimilis magnificentiæ auerſo in angulo antea feciſſent. Eorum quoque in extremo Cœlio Monte, qua planus, & poſtea decliuis ſe demittit in vallem, vbi olim Piſcina publica, Horti laudantur, vmbris, & arborum opacitate amœni, priſciſque marmoribus, ac ſimulacris locupletati, lacus ibi, & ſalientes plurimi, aquis, vel in aditu occulte erumpentibus ad ſpectatores irrigandos. Sed Hortis recentibus alij etiam Romani colles celebrantur. In fine quidem Eſquiliarum Horti ſunt Federici Cardinalis Cornelij ad veteres arcus Neronianos Aquæ Claudiæ: quibus ſua peculiaris laus, quod nobilē florum in areolarum puluillis, citrorumque ſobolem in vaſis viridarijs educant. Earumdem pars Eſquiliarum, & Viminalis Hortos Perettinos habet. His præter tonſilium fruticum circumeuntes ordines, & areolarum amœnitatem, duo ſunt prætoria pulcherrima, copia fontium, & ſtatuarum: immenſa patent magnitudine, expatiantibus virentibus pratis, pomarijs, & vinetis fructuoſi. In Palatino Farneſij, quà editiores ſunt, quodammodo penſiles, antiquos ſuper Palatij fornices ſtrato ſolo, nec admodum alta terra vireſcunt. Non vnam planiciem ijdem inferiores nobilium vmbra, & viriditate arborum conueſtiunt. Non longe ab his, in capite olim Suburræ poſt Templum Pacis, Cardinalis Pius cultiſſimos habet,

Seminarium Romanum.

Collegiū Nazarenum.

Horti Matthæiorū.

Horti Farneſij.

Horti Cardin. Pij.

habet, qui candidis ædibus conſtructis nouam dignitatem amœnitati cōſeruit. In Pincio, & colle quondam Hortorum Ludouiſij, ſylua ſtatuarum copia, Xyſtorum opacitate, prætorij ornatu, & pictis tabulis inſignes. De alijs alibi. Sed vt ad ædificia redeamus, in Tranſtyberina Regione excalceati Carmelitæ Deiparæ Virgini Aedem, & adiunctum Cœnobium poſuerunt. Nocturno autem ex incendio nobile Templum S. Caroli, vulgò ad Catinarios ædificatum eſt. Nam cum æſtiuis feruoribus congeſtum, conſtipatumque in amplo fœnili fœnum incaluiſſet; concepto igne ſponte exarſit, vicinamque materiariam apothecam ingenti aſſerum, & tabularum copia refertam comprehendit. Nihil illa nocte Roma vidit illuſtrius; tanti flammarum vortices ſereno cœlo vndauere. Excita vicinia, nihil quiſquam domi retinuit: quidquid erat clauſum publicè expoſuit, aut alio exportauit imminentis incendij metu. Et ſunt fere domus plebeiorum vetuſtæ, aridæ, ruinis obnoxiæ, & flammis pabulum daturæ frequentibus lignariorum, & linariorum officinis. Arſerunt ædes propinquæ, nec modicæ. Quare patefacta area, Templo delectus eſt locus, Bernabitis Patribus honores S. Caroli promouentibus. Sed magno operi opes defecerant. Cum opportuna religione Ioannis Baptiſtæ Lenij Card. prouiſum eſt; vt magna vi pecuniæ teſtamento legata, quod imperfectum manebat, perficeretur. Porro Templum quadrangula forma, medio tholo altiſſimè exurgente conſtructum quà retractis, quà prominentibus cōcamerationum partitionibus, & albario tectis, inauratiſque, inter eximia Romæ numeratur. Alterum in via Flaminia Templum S. Carolo latius, ampliuſque inchoatum Tranſpadani præſertim, & Inſubres perficiendū curant. Cæterum alia duo incendia decorem Vrbi contulere. Alterum prope Pantheon: ibique Patres ſignati Cruce miniſtrantes ægris, qui Templum S. Mariæ Magddalenæ auxerant, & ornarant, vſi ruinis domorum, aream ante Templum laxarunt, concinnam domum è regione ſtatuerunt. Alterum prope Campum Floræ; vbi ædibus S. Hieronymi nocturno igne ferme conſumptis, eas ſoſpito candore veſtitas inſtaurauit Franciſcus Cardinalis Barberinus.

Horti Ludouiſij.

Templum S. Caroli.

Card. Lenius Teplū S. Caroli abſoluit.

Aliud Tēplū S. Caroli.

Hæc ad Vrbani VIII. Pontificatum referenda ſunt. Ille vero adhuc Purpuratus Princeps peramplas, & lautas Aedes, ad Porticum olim Pōpeij, cum Carolo fratre, vbi ambo degerent, ædificarat. Exin Pontifex, præter ea quæ memorauimus, PALATIVM Vaticanum pro eius dignitate excoluit: multa ad commoditatem Pontificum, & Aulicorum vtilitatem compoſuit. Ambulationem Gregorij XIII. camera fatiſcente tecto muniuit: ſublapſæ identidem parietem loricæ, quibus coſmographicas per tabulas Italia eleganter expingitur, priſtinum pigmentorum ſplendorem induxit. Templum nobile CONSTANTINI Baptiſmo nūc eiuſdem iuſſu ſumptuque perpolitis columnis, concinnatiſque earum capitibus, & baſibus: dealbatis, magnaque ex parte veſtitis marmore parietibus, laqueato inauratoque tecto collucet. Spatium in medio clauſum circulatis cancellis, continenſque ſalutaris aquæ fontem pretioſorum lapidum incruſtationibus operitur: laqueare inauratum, cælatumque cæ-

Vrbani VIII. opera.

Templum in quo Baptizatus eſt Conſtantin. exornatum.

tero apparatui reſpondet. Aedem Sanctorum COSMAE, & DAMIANI idem præclarè exornatam illuſtrauit. Nouum S. Martinæ Tēplum, quod Franciſcus Card. Barberinus ædificat, Vrbanus fronte Tiburtini lapidis exornat. In Quirinali perennis erat memoria S. Suſannæ ad duas domos. Nam cum illa Diocletiani Cæſaris neptis paternam domum habitaret: haud longe Caius Pontifex ex eodem Cæſaris genere Virginis cōſanguineus alteram incolebat. Sed cum Suſannæ domus eiuſdem purpurata ſanguine inaurato Templo reſplendeat; quæ CAII Pontificis fuerat, nuſquam apparebat. Parietinæ tantum rimoſæ caducæq; ſine aditu, ſine tecto haud procul extabant. Hanc igitur alteram domum habitatam olim S. Pontifici deſertam, & ignotam Vrbanus in nouum elegansque Templum nitide formauit, vt ſimul Eccleſiaſticæ antiquitati, Sancti Pontificis venerationi conſuleret. At in eodem Quirinali, Palatij Pontificij hortenſis amœnitas diſcluſa viridi ſepto à via publica prope omnibus ſponte, atque intutè patebat. Ea nunc cingitur circumſtructo muro in modum ARCIS pari ſecuritate ac pulchritudine. AREA, quæ ante palatium vetuſti ædificij latiſſimo fundamento ſubturgebat, magno lapidariorum ſudore demiſſa, & complanata. Terreus agger è regione Palatij, ex eiuſdem vetuſtæ molis ruina in magnam altitudinem exurgebat; ſubducta humo eſt exæquatus. AVLA Palatij præcipua, quæ pilis lateritijs haud ſatis fulta ruinam minabatur, ijſdem Tiburtino lapide refectis ſolidata eſt. Aucti HORTI adiacentes. Obſtabat obiectus collis, ſubiecta vallis. Aſportantes multorum manus ille ſequutus decreuit in planiciem: valliculam repleuit iniecta, & aggeſta humus, cui ſuſtinendæ directa ingenti mole ſubſtructio eſt. In fine Hortorum ad remittendas interdum curas adiuncta domus. Horti verò æquata planicie iam in immenſum excurrunt. Recti in illis, longiſſimiq; Xyſti, tonſilibus cincti plantis, myrto, buxo, cupreſſo, lauro, iunipero, citro: innumeri fontes: ſtationes cameratæ flexilibus ramis, ſemperque virentibus folijs: ſpatia diſpertita pomis, & floribus. Hic fraga, & roſa, & cætera veris familia: illic arborum fœtus, & grauis autumnus. E planicie mollis cliuo deſcenſus, & adiacens inferior campus malorum medicarum ferax: tum platanis inumbratus Hydraulam ab Sole defendit, aquatilium machinarum quaſi Reginam, pluribus vndique fontibus coronatam.

Horti Quirinales āplificati.

At extra Vrbem Vrbanus ad mare Tyrrhenum, & Ciuitatem veterem ſeu Centumcellas PORTV ædificato, totius Europæ emporium Romanæ dignitati, & commodis aperuit. Id ſanè opus multi Pontifices antea aggreſſi fuerant, quos rei molitio, & ſumptus magnitudo, ac frementium vndarum inſani æſtus retardauerant. Quippe ſabuloſum littus, & importuoſum Auſtro opponitur, fluctibuſque recurrentibus verberatur ex alto: nec vllo introrſus retracto ſinu curuatur, quò, ſubſidentibus procellis, naues ſe tuto recipiant. Oppidum porrò conditum eſt, prope antiquam Vrbem Centumcellas, eiuſque veſtigia ſitum. Quam in eo Tuſciæ tractu, Pyrgis veteribus longiùs paululo ſummotis Geographiæ nobiles ſcriptores recognoſcunt. Vrbem ſeiungunt à portu mœnia, quæ inte-

Portus ad Centumcellas.

Leander in deſcriptione Italiæ.

interiecta ſemita, parum diſtant à mari: eorumque extremà claudit læuorſum Arx quadrangula: bellicisq; tormentis, & quatuor munita turribus Vrbem, ac portum, cui imminet, propugnat. Hinc ſecundùm mœnia ſinuatur retrorſum portus: dein dextro tamquã cornu moli coniungitur: quæ continenti primùm recto opere commiſſa, poſtea in vndas excurrens: tum cubito veluti flexa ſinum fere quadratum efficit, ſpatioſo aditu ad ingreſſum nauium relicto. Hoc ſinu anguloſo, quem extrinſecus muniunt cuneata propugnacula, ſtatio ab omnibus ventis tuta præbetur nauigijs: hic hibernant Pontificiæ triremes, quò per lapideos gradus facilis eſt è mole deſcenſus. Verum è ſinus aditu nouum de integro, & curuatum molis quaſi brachium pelago eſt deductum; vt alter efficeretur ſinus: qui primus ex alto inuectis patet, vulgarique appellatione, portus dicitur. Quoniam autem exæſtuantis, & profundi maris altitudinem æquari neceſſe erat, ſic nexus operum eſt compactus. Ingentia ſaxa magno labore ingerebantur: atque ea iniectis alijs, alijſque onerata, etſi aquis abſorbebantur, ſubſtratam tamen, patientemque oneris ſtruem attollebant. Quæ vbi ex aqua paululum eminere cœpit, tum iunctis lapidibus moles ſuperſtructa eſt in ludibrium maris, & nauium quietem. Igitur brachium, quod cœptum ab ſinus introitu, curuato ad Vrbem littori haud impari flexura reſpondet, rotundo tamquam propugnaculo inchoata, pari etiam curuatura ad arcem fertur, continuatque molis ſtructuram tendentem ad Vrbem. Inter hæc duo munimenta libero mari panditur oſtium portus, quò naues tutò commeant. Sed quoniam Auſtro opponitur euolutos longe fluctus inuehenti, altera contra oſtium, ſcopuli inſtar iacta eſt non modico interuallo moles, oſtio portus obuerſa. Id validum eſt frangendis procellis ac fluctibus munimentum. Cæterum forma portus nec ouatæ, nec orbiculatæ par, inter illas media latiſſime panditur. Quo perfecto data à Pontifice immunitas vectigalium commeantibus: & allecti inſtitores loci ſecuritate, lucri ſpe: copiæque mercimonij Romæ conſultum. Hæc à munifico, optimoque Pontifice, præter ea, quæ diximus, perfecta ſunt. Ideoque in Templo Virginis ab Ara Cœli Senatus Populuſque Romanus horum gratia, aliorumque beneficiorum, quæ in Vrbem, & Eccleſiaſticam ditionem, contulit, inſigne illi rerum geſtarum monimentum poſuit:

Sinus in portu, & ſtatio triremium.

Quomodo portus extructus.

VRBANO VIII. PONT. OPT. MAX.
Quod Vrbe graſſante per Italiam acerbiſſimæ peſtilentiæ lue incolumem ſeruauerit
Et ſparſa alicubi contagionis ſemina properè extinxerit quod Dominatum Eccleſiæ
Peropportuna ditionis acceſſione amplificauerit quod Italiam eductis iam
Ad prœlium aduerſarum partium exercitibus in ipſo pugnæ procinctu ſummæ felicitati
Vacauerit quod Romam Ælia Arce in meliorem formam redacta magno æneorum
Tormentorum paratu & copioſiſſimo Armamentario fines vero Arce Vrbana
A fundamentis excitata Vrbeſque alias complures firmiſſimis operibus muniuerit
Quod Traiani Portu ad Centumcellas reſtituto perfectoq. varijs opificiorum generibus vbique
Inductis rei frumētariæ inopia ingentis ſumptu ſubleuata qua Templis exædificatis qua refectis ornatiſq.
Iuſta ac temperata vereque paterna dominatione populorum commodis vigili cura proſpexerit
S. P. Q. R.
Æternum memoris gratique animi monumentum poſuit An. ſal. M D C X X X I V.

Monimentum poſitum Vrbano VIII.

Aedes, & Horti Barberinorũ in Quirinali. Facies ædium ornata.

At Frãciſcus Card. Barberinus Ducis Sfortiæ coemptos Hortos in Quirinali magnificis operibus exornauit. Poſſederat, vt dixi, Cardinalis Carpenſis, deinde Sfortiæ Duces prætorio amplo lautoque inſtruxerãt, quod è priſcis fundamentis ſedilium Circi Floræ exurgebat. Igitur quà in Septentriones obuerſa AEDIVM præcelſa FACIES longiſſimè producitur, primum nouis ſuffulta fundamentis, tum pro eadem æquato ſtratoque latiſſimam in aream ſolo, cæmentitio muro onus ſuſtinente, ſolidatur. Eamdem marmorato in lateritiæ tunicæ ſpeciem loricant: explicant regiam ſubgrundiorum coronam: mœniana in medio collocant, non ſine multarum viriditate è vaſis frondentium arbuſcularum: procurrentibus cingulis ad æqualia interualla diſtinguunt: imponunt faſtigia feneſtrarum: intrinſecus aulas ornant, plurima reficiunt, inſtruuntque cubicula. Verum ad Solis occaſum reuocant introrſus ædificium, & nouas Aedes eximia deſcriptione erigunt: quas altera, ad oppoſitæ æqualitatem, extante parietum tamquam ala concludunt. Quod inter has medium reſilit, porticibus euehunt: quarum inferiores multipliciter patent: ſuperiorum aliquæ continuato muro obſtructæ, quoniam perlucidis ſpecularibus omnes teguntur, procul viſentibus indifferenter arcuatos hiatus videntur efficere. Picturis Petri Berettini Aula memorabilis. Scalæ in quadrum, & cochleæ formam redactæ, columnis nobiles. Pluribus contignationibus, fatigato per multitudinem obtutu, expatiantur conclauia. Inter cætera ibi Franciſci Cardinalis viſenda Bibliotheca; in qua incertum, vtrum ſit admirabilior amplitudo, & ornatus, an nuceæ materiæ ſcalptura, columnis & coronis diſtincta, an pluteorum vndeno ordine duplicem per ambulationem recurrentium concinnitas: an voluminum copia innumerabilis, an propenſa in liberales diſciplinas ſtudia Principis, quem tanta rerum moles non modo non retardat à curis ſapientum, verum ad hæc amœna diuerticula ſenſim pellicit, & quaſi è curiæ tumultu ad doctrinarum quietem inuitat. Nec parum Aedium illarum gloriam amplificarunt ſacrarum ſpectacula fabularum. Neque enim theatralibus in ludis Roma quidquam laudaret illuſtrius, quam nuper aut peregrinum ALEXIVM, aut THEODORAM à liberatore dimiſſam. Inchoat fabulam, perficitque concentus. Modos Muſici Romani, hoc eſt Muſicorum reges agunt. Machinamenta, & automata pluſquam regia. vſitatum quippe ibi tranſuolare cum leui nube, cum igne erumpere, cum pegmate euaneſcere: maria terris enaſci: valles aſcendere, montes ſubſidere, alium in orbem momento tranſmigrare: ſenſu periucundo ſequi triumphantes Diuos, ac Cœlum curru ſulcantes. Nam choros, ſaltationes, ſyrmata perſonarum, & reliquum Choragij apparatum haud facile ſit animo æſtimare; tanta ſunt, quæ videntur. Ab his ſpectaculis ad hortenſia tranſitur, quoniam & illic croceis, vt olim cum odoribus agitur fabula. Quidquid vſpiam floreum apud nos viuit, in illa veris ſcena primas ſuſtinet: exitu quidem Tragico; nam & florum regibus vitæ caduca ſors: & quibuſdam vel in primo actu ſanguis purpurat. Hi verò è fœcundo ſolo perennitatem poſſent haurire, ſi vellent:

Bibliotheca Franciſci Cardinalis.

Muſica dramata data in iiſdem ædibus.

Mira in ijs machinamenta & ſpectacula.

Florea hortorum amœnitas

in

in quo perennant Apes melliferæ, ac cœleſte pabulum non tam libant, quam refundunt æque in flores, ac florentem in Vrbē virtutibus, & otio Pacis. Eodem tempore Antonius Franciſci frater Cardinalis Aedem vetuſtam S. AGATHAE egregijs operibus inſtaurauit, ornauitque: porticum exteriorem extruxit. Antonius vero Cardinalis S. Onuphrij Vrbani VIII. frater ſuo fratrum Capuccinorum Ordini Cœnobium, cum Templo condidit, vt monet addita inſcriptio: Ædes S Agathæ reſtituta.

Frater Antonius Barberinus S.R.E. Presb. Cardinalis Sancti Honuphrij Vrbani VIII. germanus Frater Templum immaculatæ Virginis Conceptæ, Capuccinis Fratribus Cœnobium à fundamentis erexit, religioſi in Deiparam obſequij, benefica in ſuum Ordinem charitatis monumentum anno ſal. 1624. Capuccini Fratres grati animi ergo poſ.

Primum Lapidem ſub Ara primaria poſuit Maximus Pontifex. Templum pro familiæ inſtituto vindice Euangelicæ paupertatis, ornamentis inſtructum. Domus ampla, & fratrum conuentibus, quos capitum numero frequentiſſimos habent: opportuna. Idem COLLEGIO NEOPHITORVM in veteri Suburra domum extruxit; Collegio PROPAGANDÆ FIDEI ſacram Aedem ſub monte Pincio.

Sed intra Romani Collegij ambitum Ludouicus Ludouiſius fratris Gregorij XV. filius & Cardinalis Vicecancellarius, S. IGNATIO LOIOLÆ, quem Sanctorum numero Gregorius aſcripſerat. Templum inchoauit. Primum lapidem ipſemet in fundamenta iecit die ſeptima Auguſti, octaua ab Ignatij anniuerſarijs ſacris. In lapide, & aureis numiſmatis vnà demiſſis inſcriptum erat: Templum S. Ignatij à Cardin. Ludouiſio extructū.

LVDOVICVS CARD. LVDOVISIVS S. R. E. VICECANCELL. IGNATIO CVI GREGORIVS XV. PONT. MAX. PATRVVS SANCTORVM CVLTVM DECREVIT COLENDO TEMPLVM EXTRVXIT ANNO MDCXXVI.

Intus verò ſuper media, ac principe porta:

LVDOVICVS CARD. LVDOVISIVS S. R. E. VICECANCELLARIVS
IN HONOREM B. IGNATII
SOCIETATIS IESV FVNDATORIS
QVEM GREGORIVS XV. PONT. MAX. PATRVVS
INTER SANCTOS RETVLERAT
TEMPLVM HOC A FVNDAMENTIS EXTRVXIT
NICOLAVS PLVMBINI ET VENVSIAE PRINCEPS FRATER
APERIENDVM CVRAVIT AVSPICIIS
INNOCENTII X. PONT. MAX. ANNVM IVBILAEI MDCL.
SANCTISSIME CELEBRANTIS.

Inchoatum ſtrenuè moliri cœpit: ſed molis magnitudo ipſa per ſe moram fabricauit. Itaque ſex poſt annis vita functus ad ſummam iam expenſam tantum ſupremis tabulis adiecit, vt ducentis aureorum millibus opus longe pulcherrimum ex animi ſui ſententia ſtaret. Porro Templum in ampliorum huius æui Templorum formam deſcriptum eſt, & figuram Crucis: cuius pars ima longior quam ſumma, tranſuerſæ æquales. Ternæ in imo peramplæ Cellæ ternis ſibi obuerſis reſpondent, & ſuo quæque tholo ſublimes camerantur. Poſtea maius Hemiſphærium; quod duplici globoſaque concameratione fornicatum exteriorem altiſſime prouehit,

interiorem deprimit ad iucundiorem proſpectum. Tum ſingulæ hinc, atque hinc Cellæ paulo minores, ſuas quæque fores introeuntibus aperiunt, alteras è via publica, alteras è ſecretario & domeſticis ædibus. Tum Templi, & principis Aræ ſedes. Sed quod rarius hodie huius generis Templa ſortiuntur: ad interiectus aditusque Cellarum quadraginta & octo marmoreæ columnæ ſingulari ornamento conſtitutæ. Pilæ autē medium Templi intercurrentes è Tiburtino lapide, perpetuis à ſummo ad imum canalibus ſtriatæ capita ſuſtollunt de more Corinthio, eodemque conformatum epiſtilium, zophorum, atque è mutulis prominentem coronam. Hinc paries paulum rectus minorem vſque proiecturam, deinde ſinuatur in fornicem, qui zonis proſilientibus, retractiſque cauis, & loculis ad inſerendas plaſtarum imagines diſtinguitur. Frons Septentriones ſpectans, quo & vicinum Pantheon vergit, candidis commiſſa glebis Tiburtinarum lapidicinarum latiſſimè, altiſſimèque conſurgit. Porro ſub Templi ſiniſtro latere fuiſſe molem Circi ſimilem ſuſpicor, inchoatæ ab Aede S. Mariæ in Aquiro, ad quam Equorum curſus cum ædificio. Idem indicat magna pars Obeliſci prope collocata, & in vicinia minora eiuſdem fragmenta: & perpetuum latumque fundamentum repertum ſecundum Templi longitudinem, forſan ad porticus, & ſedilia. Idem Cardinalis Collegium Hibernorum fundauit, & Patribus Societatis regendū commiſit. Quo tempore Germanici Collegij per lapſum ruinoſæ domus inchoata ſtructura, pars quædam ſpatioſi ambitus ædificari cœpta; ipſa tamen domus ingens, nobili aula, cubiculis, ſubiectiſque inſtructa operariorū officinis. Nec longe in Agonali foro productis ædibus Cardinalis Pamphilius ædificabat. In eiuſdem olim Circi carceribus Aedes de Torres: & in propinquo de Lantes. Has autem cum Romana Academia, credibile eſt fuiſſe ad nemus Thermarum Alexandri. Ad latus autem Circi in Thermis ipſis antiquarum ædium ſpecies refloreſcit opibus Mediceis, ac Iuſtinianis. Sed Agrippæ Thermas Ædes Sanneſiæ, Victoriæ, Robertæ deſignant. Thermis vero adiuncti Horti cum ſtagno, & nemore, quam Vallem vulgo dicimus, occupabant. Ibi Aedes de Valle, & Caffarellæ ſunt. Aedes Caualeriæ, & Philonardæ ad Porticum Octauij Corinthiam: quam, prope excipiebat Circus Flaminius. Huius Circi ad metas Patritiæ, Serlupæ, Paluziæ, Capizuchiæ. Extra latus Circi dexterum, prope Capitolium, Mutiæ, Aſtalliæque ponendæ: In læuo, an extra? Coſtagutæ. Capitolio non multum diſtat via Lata, quò fines ſuos Regio viæ olim Latæ perduxit. Itaque Aedes Aldobrandinæ (& fortaſſe Frangipaniæ) Cæſiæ, propinque Columnenſes, aliæque in foro gentilis Sciarræ eius notant Regionis ſedem. Sed vbi Cæretis Ducum Aedes, tū Cardinalis Cornelij, Porticus Argonautarum: vbi Collegium propagandæ Fidei, Porticus Europæ recognoſcenda eſt: Vbi cliuus Pincij, & Muſeum Angelonium, terminus Hortorum Pompeij. Poſt eas Porticus Septa tendebant ad forum Columnæ, olim Antonini. In eo, eiuſque additamentis Verallæ, Spadæ, Bubalæ: tum in via Flaminia Caietanæ, Veroſpiæ, Theodulæ. Minus certa in Campo Martio habemus. Sed tamen quà poſt Collem Citorium verſus Tiberim panditur, Cœnobium Monialium

Columnæ in Tēplo. Et alia ornamenta. Collegiū Hibernorum. Collegiū Germanicum.

lium Reginæ Virginis ibi eſſe dixerim, vbi Solarium quondam Horologium fuit. Indicio eſt Obeliſcus pro gnomone erectus ab Auguſto. Nam, & vicina, & fundamenta ædium ſubit, quas Cardinalis de Comitibus poſuit Rondininis ædibus contiguas. Rondininæ autem illius areæ aliquam partem ſibi etiam vendicant: & molis terminos ad Serras vſque fuiſſe extenſos probabile eſt. In proximo Citorio colle, ſplendidiſſimè ædificat Nicolaus Ludouiſius Plumbini, ac Venuſiæ Princeps; Ipſiusmet collis ruderibus egeſtis, atque inclinato faſtigio; vt, ad Antonini Forũ, hinc Egnatianum Templum, hinc Ludouiſiana domus pietatem patrui, nepotiſq; magnificentiam teſtentur.

Porro ad Ripam Tiberis Collegium Clementis VIII. Clementinum viſitur, prope antiquum Terentum, vbi ara Ditis, & Proſerpinæ ſub terra. Prope, ortum habuit via Recta diuidens hanc partem Campi. Quod ſi alterum ripæ latus ſpectamus vbi domus pauperum, ac Xenodochium SS. Trinitatis, quo peregrinorum Romam venientium excipitur incredibilis multitudo; Hic opinor Horti Principum Seruiliani fuerunt, longoq; tractu ad Collegium Anglorum, tum Roccias Aedes ac Cerrias pertinebant. Etiam Ricciæ Vareſiæque, cum horti ſecundum Tiberim producerentur, illorum terminis incluſæ. Aliæ dignitate ac ſpecie non inferiores, vel quia veteres fabricas illis deſignari in promptu non erat: vel quia memorauimus, reticentur. Vrbis adeo totius facies eximias paſſim domos oſtentat, humilioribus tamen non raro intermiſſas. Quod ſane ingentibus oppidis familiare eſt, & Vrbi etiam veteri fuit: quam ſex amplius ſecula præter Capitolij ſubſtructiones, paucis commendatam, rudibuſq; tectis demiſſam, & humilem exteri, quamuis dominam eludebant. Orbis imaginem dixeris in quo maximis Vrbibus minora caſtella pagique ſuccedunt: ac præcelſa montium iuga modici colles excipiunt. Sic, & regia domus non amplas vbique aulas, ſed anguſtas etiam cellulas probè complectitur. Romæ vero id præſertim accidat neceſſe eſt, quod in eam ex omni Europa confluenres noui opifices, & aduenæ, vbi in communi patria ſedem elegerunt, domos ſibi quoquo modo comparant, & pro facultatibus ædificant. Verum quamuis rarò coniuncta, ſed ſparſim erecta ſint ſublimia Principum, & nobilium virorum ædificia; tot tamen ea ſunt, tantique ornatus; vt, ſi ſimul collocentur, ex his magna Vrbs ſplendidis ædificijs ſtatuenda ſit. His accedunt crebra vtriuſque ſexus Cœnobia, & opera Templorum pulcherrima; quorum pleraque ſufficerent ſingulis Vrbibus illuſtrandis. Quæ omnia ſi quis complecti velit, Elenchum Romanorum ædificiorum per Regiones Vrbis quatuordecim contexat, vt olim P. Victor, ac Sextus Rufus de Roma veteri fecerunt.

Domus amplæ in Vrbe humilioribus intermiſſę.

Inſignia Cœnobia & Tẽpla.

FINIS.

INDEX FIGVRARVM AENEARVM.

Roma Romuli in Palatino condita, & quadrata forma delineata pag. 7
Roma à Romulo, & Tatio aucta. 12
Inſula in effigiem nauis Aeſculapio ſacra. 20
Eiuſdem Inſulæ Veſtigia. 21
Circus Flaminius, & Campus Martius extra Vrbem deſignatur. 38
Caſtra à Viminali, ad portam Eſquilinam. 45
Romæ Ambitus à Cæſaribus ampliatus. 52 53
Murus obliquus, vulgò Muro torto *dictus.* 54
Porta Næuia, nunc Maior denominata, in formis Aquæ Claudiæ. 75 406
Iſidis, ſiue Oſiridis ſimulacrum Romæ repertum. 81
Effigies Capitolij veteris accurata delineatio. 112 113
Columna Roſtrata in Capitolio. 130
Numiſmata Iouis Capitolini, & Arcus Neronis. 142
Veſtigia Porticus Iouis Statoris. 150
Aedes Concordiæ, illiuſque Veſtigia. 152 153
Aerarium ad radices rupis Tarpeiæ. 155
Veſtigia Aedis Saturni cum Aerario in cliuo Capitolino. 157
Arcus Septimio, Antonino, & Iuliæ erectus. 160
Antonini, & Fauſtinæ Templum. 169
Eiuſdem Templi Veſtigia. 171
Arcus Septimio, & Antonino à S. P. Q. R. erectus. 182
Veſtigia Fori Neruæ. 189 191
Veſtigia Templi Neruæ, ſiue Mineruæ. 195
Columna Traiani Imperatoris. 197
Numiſmata ad Traianum, & alios Imp. ex S. C. cuſa. 201
Herculis Aedes iuxta Tyberim. 204
Templum Fortunæ Virilis iuxta Tyberim. 206
Templum Iani. 209
Imperatorum Romanorum antiqum Palatium. 225
Circus Maximus exædificatus, & ornatus. 227 343
Eiuſdem ruinæ, & rudera, quæ viſuntur. 229 345
Templum Romuli, & Remi. 235
Eiuſdem Templi Veſtigia. 237
Templum Pacis. 239
Eiuſdem Templi Veſtigia. 241
Titi Imperatoris Arcus. 248
Solis, ſiue Serapidis Templum. 261
Eiuſdem Templi Veſtigia. 263
Lunæ, ſiue Iſidis Templum. 265
Eiuſdem Templi Veſtigia. 267
Arcus Triumphalis Conſtantini ſubacto Maxentio. 272
Metaque ſudans iuxta Amphitheatrum. 274
Amphitheatri Caſtrenſis Veſtigia. 279
Amphitheatrum Flauium, vulgò Colloſſæum. 281

Eiuſdem Amphitheatri Veſtigia. 283
Theatrum Marcelli. 287
Eiuſdem Theatri Veſtigia. 289
Theatrum Pompei. 294
Titi Imperatoris Thermæ, earumque Veſtigia. 299
Arcus Gallieni, nunc S. Viti. 305
Caſtellum Aquæ Martiæ. 307
Eiuſdem Caſtelli Veſtigia. 309
Thermæ Olympiadis. 313
Eiuſdem Thermarum Veſtigia. 315
Therme Nouatianæ. 317
Eiuſdem Thermarum Veſtigia. 319
Curia Hoſtilia in Monte Cœlio. 323
Templum Claudij Imperatoris in Monte Cœlio earumq; Veſtigia. 325
Sepulchrum C. Ceſtij cum Inſcriptione nuper reperta. 333
Teſtaceus Mons. 335
Septizonium, Septimij Seueri Sepulchrum. 340
Circus Flaminius. 348
Porticus, & Veſtigia Templi Iunonis Reginæ. 350
Circus Lateritius Antoninij Caracallæ. 353
Solis Templum ab Aureliano factum. 359
Eiuſdem Templi Veſtigia. 361
Mauſoleum Auguſti Imperatoris. 373
Eiuſdem Mauſolei Veſtigia. 375
Columna Antonina. 377
Arcus Domitiani Imp. poſtea dictus di Portogallo. 381
Pantheon Agrippæ. 389
Panthei Veſtigia. 391
Effigies Campi Martij veteris delineatio. 392 393
Fiſtulæ plumbeæ, & Aquæductus Romæ repertus. 402
Thermæ Diocletianæ in Viminali. 417
Eiuſdem Thermarum ruinæ. 419
Thermæ Antonianæ. 421
Eiuſdem Thermarum ruinæ. 423
Thermæ M. Agrippæ. 425
Eiuſdem Thermarum Veſtigia. 427
Thermæ Neronianæ, poſtea Alexandrinæ dicta. 429
Eiuſdem Thermarum Veſtigia. 431
Thermæ Titi Imperatoris. 433
Eiuſdem Thermarum Veſtigia. 435
Mauſoleum Hadriani Auguſti. 485
Eiuſdem Mauſolei Veſtigia in Propugnaculum, ſiue Arcē S. Angeli verſa 487
Pars Templi Bacco dicati, nunc S. Agnetis extra Vrbis mœnia. 492

In Vrbem Romam.

Languentem greſſum pauliſper ſiſte, Viator;
Et lege marmoreis carmina ſculpta notis.
Roma fui quondam toto celeberrima Mundo
Marte, ſitu, ingenio, nobilitate potens
Quippe triumphalis frœnaui legibus Orbem,
Paruit imperio te ra fretum ue meo.
Impoſitæ ſeptem micuerunt Collibus arces
Totque Arcus, Thermæ, Templa, Theatra, Viæ,
Prorſus eram felix, ſi non peritura fuiſſem,
Et niſi tam multas ſors rapuiſſet opes.
Roma ego iam non ſum, perij, p oprijſque ruinis
Obruta ſum, gremio condor & ipſa meo.
Reliquias quaſcumque vides, quæ diruta cernis.
Mœnia, ſplendoris ſunt monumenta mei.
Fruſtra igitur ROMAM, ROMAE tu quæris: abire
Iam potes hinc ROMAE ROMA ſepulta iacet.
Interea temere perituras ne ſtrue moles,
Cautior exemplo cum potes eſſe meo.
Carpe viam, volui ſci es hæc pauca, memento
Vt meminiſſe mei, ſic meminiße tui.

Andreas Fruſius Soc. Ieſu.

In Eandem.

Roma vetus, totum manibus quæ amplecteris Orbem,
Seu dare vis terris, ſeu dare iura mari
Vna triumphali diademate cingeris: vna
Omnia Tarpeij cernis ab arce iugi.
Te caput ad cœlum tollentem ſuſpicit Athlas,
Te tibi ſubſtitui pondere ſeſſus auet.
Salue magna parens virtutum, magna Virorum;
Qui titulos armis, qui peperere toga.
Nil tantis certet tibi laudibus omnia vincis,
O decus, ò hominum gloria ROMA vetus.

Franciſcus Bencius Soc. Ieſu.

In Eandem qualis eſt hodie.

Qui miſeranda videt veteris veſtigia ROMAE,
Ille poteſt meritò dicere, ROMA fuit.
At qui celſa nouæ ſpectat pallatia ROMAE,
Hic meritò poterit dicere, ROMA viget.

Georgius Caſſander Brugenſis.

INDEX
RERVM MEMORABILIVM.

A

AEDIFICANDI ætates variæ in Vrbe 89. & deinceps.
Aedificia Vrbis modica primum 90. & deinceps. tecta ligneis tabellis 92. parua etiam nobilium ibid. quando primum exculta 96. & ſequent. eorum luxus, & pulchritudo 98. & ſequent. variæ ornata, & inaurata 104. & ſequent.
Adriani Moles. vide moles.
Aeraria Romæ plura 156. Publicum 156. priuatum 156. Militare ibid. ſub tutela Saturni ibid. in eius Aede 156.
Aequimelium 213.
Agger Tarquinij Superbi 23. 311.
Agonalia feſta 351. Agonius Deus, Agonal. Circus 352.
Agrippæ magnificentia, vide opera.
Alaricus parcit muris, & ædificijs Romæ 59. Ataulphus ibid. & Genſericus 60.
Altitudo domorum quanta 97.
Alueus Tiberis non mutatus 158.
Ambitus Vrbis ſub Romulo 8. & deinceps. Vt creuerit ſub alijs Regibus 15. & ſequent. quantus ſub Conſulibus 23. & ſequent. ſub Auguſto, & alijs Cæſaribus 41. & deinceps. quantus poſt Aurelianum 48. & deinceps. non diminutus à Beliſario 61.
Amphitheatrum quid 276. è ligno ibid.
C. Caligulæ inchoatum 285.
Flauium ſiue Coloſſæum 280. in media Vrbe ibid. eius capacitas, & deſcriptio 284. ara, pugnæ 285. cur crebra in eo foramina 285.
Lignea Caligulæ, Curionis, Neronis, Fidenis, 278.
Statilij Tauri 278.
Traiani 285.
Ancilia 367. 368.
Anienis alueus nauigabilis 503.
Anſer Capitolium ſeruat 116. 117.
Apollonius M. Aurelij magiſter 219.
Aquarum in Vrbem deductarũ numerus 408. 409. aquæ vis, & copia in eadem 409, 410. eius Curatores 399.
Albudina quæ, 409.
Alexandrina quæ, 409.
Alſietina quæ, & Auguſta 408.
Anio vetus, & nouus 407.
Appia 408.
Antoniana quæ, 409.
Aurelia quæ, 409.
Cærulea quæ, 409.
Claudia 407. eius aquæductus gignit alabaſtritem 399.
Crabra, quæ fortè Damnata 409.
Curtia quæ, 405. 406.
Herculanea 408.
Iulia 404.
Martia 404. tota potui ſeruit 399. mixta cum fonte Antoniano 408.
Sabatina quæ forte Ciminia 409.
Septimiana, quæ forte Seueriana 409.

Tepula, 404.
Traiana quæ, 409.
Virgo 399. quæ nunc Træuia 404. deducta ab Agrippa 404. ſaluberrima ibid. nunc reducta 497. 498. addita aqua Salonia 518.
Aqua Fœlix à Sixto V. deducta 400.
Aqua Paula à Paulo V. deducta 501. 528.
Aquæductus Romæ quatuordecim 409. eorum admirabilitas 399. 95. Vnus nuper inuentus 400. & deinceps. Refecti 470. 471. 488.
Ara Herculis 202. Iouis Elicij 398. Neptuni 347. 348. Iouis Stygij 285. Martis 386. Fortunæ Reducis 368. Cæſaris 166. Conſi 4. 346.
Aræ B. Virgini dicatæ deſcriptio 527.
Arcus aquæductum 399. 400. Neroniani 407. 452.
Arcus ad Aedem Saturni ob recepta Vari ſigna 156.
Ad Martis Vltoris, Germanici, & Druſi 188. In Capitolio ob ſigna de Parthis recepta 188.
Conſtantini 269.
Domitiani 382. 383.
Druſi 338.
Druſi, nunc Portugalliæ 383.
Fabianus 147.
Gallieni 304.
Neronis 142.
Titi 142. quando erectus 247.
Septimij Seueri 181. 201.
Veri 338.
Traiani 338.
Arcus Triumphales cur prope Sacram viam 86.
Argiletum 212. forte duplex 212.
Armamentarium vetus 275. 326. nouum Vrbani VIII. 487.
Armiluſtrium 332.
Aſylum 138. vbi eſſet 139.
Athenarum circuitus 63. 64. quomodo cum Roma conferendæ ibid.
Athenæum in Capitolio 136. in eo recitabant Poetæ, & Oratores ibidem tradebantur doctrinæ ibid.
Atrium Libertatis 135. 331.
Atrium in Capitolio 124. 125.
Auentinus 16. extra pomœrium, & cur ibid. receptus à Claudio ibidem 42. deſcriptus 236. eius ædificia 336. Dianæ collis 327. habitatur ab Honorio IV. & Romanis 493.
Auguſtus Vrbem auget 41. & ornat, cum alijs 98. modice habitat 93. marmoream relinquit 98. definit altitudinem tectorum 97. forum ſtruit 187. Vrbem marmoream relinquit 97.
Auguſti, qui vocarentur, qui Cæſares 242.
Aurelianus Solis cultor 359.

B

Balnea Palatij 221. 224. Olympiadis 311. Agrippinæ ibid. Nouatiana 312. Aemilij Pauli 358. Luxus balneorum 100. veſtigia balnei inuenta 400.
Baſilica quid 167. 296. 457. pro Iudicijs. ibid. forma 459. 460. Chalcidica in ijs, porticus, tribunal 460.
Aemilij Pauli 167. refecta, & ornata 352.
Alexandrina, quam Alexander Seuer. ſtruere voluit 337.
Antonina, ſed veriùs, Templum 378. 42.
Caij, & Lucij 447.
Conſtantini 275.
Domitiani 221. 458.
Gordiani inſtituta in campo pedum D. 398.
Iulia 458. 167. & ſequentib.
Iulij, ſiue Iuliæ altera 461.
Opimia 183. 214.
Porcia 214.
Pompeia 291.
Salomonis, Regis 458.
Sempronia 211. 214. 215.
Vlpia Traiani 198. 199.
Baſilicæ tres antiquitus 214.
Baſilicæ centenariæ quid 256.
Baſilicæ ſtruebantur in domibus nobilium 458.
Baſilicæ Sacræ à Conſtantino conditæ 457. quando, ibidem. cur Templa dictæ Baſilicæ 460. cur quatuor, Lateranenſis, S. Petri, S. Pauli, S. Mariæ Maioris nomen retinent 461.
Baſilica Lateranenſis condita 457. In domo Laterani poſtea Conſtantini 321. 322. reſtituta 470. 488. renouata 493. exuſta, refecta 493. 499. ornata 526. ei addita porticus 472. 524. & Aedes 493.
S. Mariæ Maioris condita 457. 462. 465. reſtituta 470. 471. 494. porticu aucta 490. 519. & ſacellis inſignibus 524. 527. laqueari inaurato ornata 502. In ea ſacellum Præſepis Domini argenteis laminis inauratis tectum 472.
S. Petri condita 457. tegulis æneis tecta 468. firmata trabibus 469. reſtituta ibidem 470. 471. 493. ornata 468. 472. 493. 499. Noua à Iulio II. inchoata 503. extructa 506. 509. 510 eius forma. ibid. mutatur 511. aucta hemiſphærio 510. 524. rurſus mutata, & cur,

cur, extructa 510.511.abſoluta 528.ornata 510. 511.& ſequentib. direpta à Saracenis 472.474.porticus eiuſdem exuſta 482. noua Pauli V. 510.
S. Pauli condita 457.aucta 463.refecta 493. ornata 472.489.526.
Beliſarius defendit Vrbem à Gothis 59.claudit Aquæductus 409. Totilam litteris mitigat ibid. muros ab illo dirutos reficit,non minuit 61.467. & Ciues reuocat 467. dona mittit S. Petro 367. duo Xenodochia in Vrbe fundat.ibid.
Bibliothecam qui primus publicauit 135. 136. quæ Romæ antiquiſſima ibid.
Bibliotheca Capitolina 135. eius fundator 135.136. exuſta 135.
Apollinis Palatini 217.
Apollinis Teij 135.
Diocletiana 200.
Gordiani 296.
Luculli 135.
Octauiæ Sororis Auguſti 397.398.
Templi Pacis 238.
Principum ſeu Tiberiana 219.
Vlpia Traiani 122.
Bibliotheca Vaticana 497.499.200.528.
Franciſci Card. Barberini 534.
Bramantes architectus 503.505.

C

CAci ſpelunca vbi 329.
Caius Caligula pro Deo ſe gerit 245. inter Caſtores adoratur 165. eius crudelitas 447. Capitolium, & Palatium ponte iungit 175. Ludos habet in honorem Cæſaris 277.vbi ſepultus 445.
C. Graccus quomodo fugit in Auentinum in Templum Dianæ, inde trans Tiberim 43.328.
Cæſarum contentio in augenda, & ornanda Vrbe 99.103.104.
Cæſar Card. Baronius monimenta S.Gregorij reſtituit 468. Et Aedem SS. Nerei, & Achillei 527. Quid ſenſerit de foro Romano 162. & cliuo Capitolino 144. De Naumachia Neronis in Vaticano 471.
Calices venditi in circo Flaminio 351.
Campus Agrippæ 410.
Campus Flaminius, & minor extra Vrbem 28.31. eius fines 25. ædificia 83.386; & deinceps.
Campus Floræ 496.
Campus Iouis 23.
Campus Martius extra Vrbem 24.26. fines 24, magnitudo 25, amœnitas 27. quando muro incluſus 27. in eo exercetur iuuentus 27. ſtatuę in eo poſitæ 371. eius ędificia 371.
Campus Eſquilinus 41.310.
Campus Martialis in Cœlio 22.
Campus Tiberinus 25.
Campus Sceleratus 370.
Campus Vaticanus 40.473.
Campus Viminalis 320.
Canales in foro, & vijs 115.
Capitolium vetus 118.364.
Capitoliũ Vrbi additur 10.eius nomina 112. ambitus ibid.figura ibid. eius duo vertices ibid.113.115.forma, in modum arcis 113. fores ibid. monimenta ibid. pulchritudo ibid. vt diſtinctum ab arce 113. 114. ſaxo quadrato ſubſtructum 92. Galli aſcendunt 116. repelluntur ibid.
Capitolium recens ornatur à Pop.Rom.516.
Caprificus Romuli 173.
Carolus V. Vrbem ſpectat è Pantheo 110.
Carolus VIII. Templum SS.Trinitati ponit in monte Pincio 502.
Carcer media Vrbe, quo ſenſum dictum 16.
Carcer Tullianus 176. 213. an eſſet vbi Aedes S. Nicolai in carcere 177.
Carcer Mamertinus 179.
Carceres olim duo Romæ 177.
Carceres in circo ad mittendos equos 342. 343.
Carinæ quid, & vbi 146.275.302.
Caſa Romuli in Capitolio 138.
Caſtellum aquæ 306.404.407.
Caſtra Prætoria vbi 44. & ſequent. recepta in Vrbem 46.
Caſtra in Albano 324.
Caſtra Miſenatium 276.
Caſtra Peregrina 323.
Caſtra Rauennatium 437.
Centumcellæ extructæ 473. Leopolis dictæ ibidem.
Chalcidica in Baſilicis quid 459.
Chriſtiani milites imbrem à Deo impetrant 378.
Cimbrum quid, & vbi 306.
Cippus quid 10. 43.
Circi nomen 341. quorſum factus ibid.
Circus Maximus 341. qui, & intimus 30. eius magnitudo partes, & forma 342. 346. extructus à Cæſare 442. incenſus 346.reſtitutus ib. ſtatuæ, & ornamenta 347.346. Templa in eo 447.
Circns Flaminius 30.34. & ſequent. extra Vrbem ibid. eius fines 31. in eo Triumphantes 37. & qui Vrbem non intrarent 36.eius Templa 349.

Circus Agonalis, nunc Nauonius 352. 28.
Circus Adriani 450. 451.
Circus Antonini Carac. in via Appia 352.
Circus Aureliani extra portã Næuiam 352.
Circus Caij, & Neronis 449. 451.
Circus Floræ 354. 355. 365.
Circus in Hortis Saluſtianis 446. 355.
Circi ad tempus è ligno facti 363.
Circenſis luxus, & pompa 346.
Circenſibus ſeptem equorum ſpatia 342.
Claudius Cæſar Vrbem auget 43.
Clauus pro nota annorum fixus 119.
Cliuus Capitolinus 143. ad arcum Septimij 145. deducit in Capitolium 144. ſilice ſtratus 145. cum porticu 144. 145.
Cliuus publicus, ſeu publicius 143. 328.
Cliuus ſacræ Viæ 147. 230.
Cliuus Suburranus 303. 304.
Cliuus Victoriæ 13.
Cloacæ ſtructæ à Tarquinio 16. 159. 433 mirabiles ibid. 91. repurgatæ, aliæ additæ 434. 368. 499. inuentæ 434.
Cœlius additur Vrbi 15. 17. eius nomen, & ſitus 321. dictus Querquetulanus 77. Lateranus 321. fruſtra Auguſtus 321.
Cœliolus 326.
Cœmeteria martyrum fabricis exculta 466
Cœnationes rotundæ verſatiles 256. 223. explicantur 258.
Cœnatio Iouis 223. Apollinis, Mercurij ibidem.
Cœnobia facta, reſtituta 468. 469. 470. 471. 489. 490. 491. 496. 497. 500. 517. 526.
Collegium Anglicanum 519.
Capranicum 495.
Clementinum 537.
Germanicum 496. 497. 520.
Græcorum 520.
Hibernorum 536.
Maronitarum 520.
Matthæiorum 525.
Nardinum 500.
Nazarenum 530.
Neophytorum 520. 535.
Propagandæ fidei 535.
Romanum 520. & ſequens
Saluiatum 523.
Scotorum 526.
Collegia Romę Gregorius XIII. fundat. 520. Vbique terrarum 521.
Coloſſi in Capit. Iouis, Herculis, Apol. 128.
Coloſſus Apollin. in Bibl. templi Auguſti 175.
Coloſſus Iouis Pompeiani 292.
Coloſſus equeſtris Domitiani 184.
Coloſſus Martis ad Circum Flaminium 351.
Coloſſus Neronis 252 in ſacra Via ibid. 253. Sæpe refectus ibid. eius altitudo 252. ab eo dictum Coloſſæum ibid.
Columna cochlis Antonini 377. 524.
Columna Bellica 34. 35.
Columna Lactaria 210.
Columna Cæſaris 166.
Columna Duillij 183.
Columna Mœnia 183.
Columna Milliaria 156.
Columna Roſtrata, & aliæ quatuor in Capitolio 129.
Columna cum ſtatua Iouis 128.
Columna cochlis Traiani 196. 523.
Columna cum ſtatua B. Virginis 527.
Columnæ ad Aram aeneæ 513. 526.
Comitium quid, vbi 173.
Comitia centuriata vbi fierent 18.
Compita, Vici, & Regiones Vrbis 62. 97.
Confeſſio S. Laurentij ornata 491.
Confeſſio S. Petri ſolido auro tecta 470. 472. ſignis aureis, & gemmis diſtincta 470. recens ornata 512. & deinceps.
Conſus quis 346.
Conſulatum petens intrat Vrbem 36.
Conſtantinus Vrbem exornat 104. Baſilicam Lateranenſem condit in ſuo Palatio 457. alias ſtruit ibid. in formam crucis 460. largiter donat 461. Vincit Maxentium ad Pontem Miluium 53.
Curia vbi 183. 273. quæ, & Secretariũ 465.
Curia Calabra 138.
Curia Hoſtilia 322. 273.
Curia Iulia 168. 174.
Curia Octauiæ ſororis Auguſti 397.
Curia Pompeij 291. 295.
Curia Saliorum 231. quæ, & ſacrarium 367. 368.
Curiæ veteres 4. 273.
Cyneas duo in Vrbe laudat 95.

D

DActyliotheca quid 184.
Damaſus duo templa ædificat 462.
Deæ Potentiæ Pollentia 342.
Delphines in Circo 346.
Diui nomen, cui tribueretur 244. & ſeq.
Diribitorium quid, 280. vbi 376.
Doliola in Foro 184.
Domitianus vbi natus 366. domum vertit in templum 366. Vrbem exornat 102. 103. Capitol. reficit 124. 125. Statuas ſibi aureas, & argenteas ponit 127. Capitol. capto periclitatur 132. Templum ædificat Ioui Cuſtodi 132. & Forum 172. Iano, & Palladi templum 193. Palatiũ auget 147.

Ther.

Thermas non ſtruit 412. Deum ſe dicit 246,
Domitiæ quæ; 451. horti Domitiæ 451.
Domus publica Pontificis maximi 185. 186. 145.
Aeliorum patriciorum 95. 310.
Aelij Auguris 95.
Aquilij Equitis Romani 312.
Attici Veſtini Coſ. 214.
Auguſti 93. 185. quæ fuerat Hortenſij 93.
Balbini Cæſaris 296.
D. Bruti 214.
C. Cæſaris 93. 145. 185. 186. 303.
Caij, & Tiberij Gracchorum 232.
Q. Cæcillij Metelli 93.
C. Caligulæ 96. 220.
Sp. Caſſij 275.
Catonis Cenſorij 93.
Catilinæ 232.
Q. Catulij 96. 232.
M. Ciceronis 232. quæ antea Craſſi, poſtea Cenſorini, & Statilii Siſennæ fuit 33.
Claudij Centimali 322.
P. Clodij 233.
Conſtantini Cæſaris 312.
L. Craſſi 93. 232. 312.
M. Craſſi 93.
Decij Cæſaris 320.
Domitiani 221.
Flaminis Dialis 232.
Q. Fratris 233.
Fuluij Flacci 232.
Gallieni 304.
Gordianorum 101. 310.
Lateranorum, aliorumque 321.
Marci Liuij 233.
Mamurræ Equitis Romani 322.
Manlii Capitolini 116. 132. & ſeq.
C. Marij 213.
Martialis 364.
Maximi pluribus locis 365. 366.
Sp. Melij 213.
Milonis 145.
Neronis aurea 250. fines 250. & ſeq. veſtibulum cum Coloſſo vbi 251. ſtagnũ 250. Tranſitoria dicta, & cur 256. eius partes, & ornatus 256. Horti, & eorum amplitudo 251. 257. ſumptus ibid. perit incendio 258.
Numæ, quæ Regia 147. in Quirinali 363.
Ouidij 198. Propertij, Perſij, Poetarum 310.
Parthorum 321.
Pedonis Poetæ 304.
Philippi Cæſaris 326.
Pincij Senatoris 444.
Plinij Iunioris 303.
Cn. Pompeij 146. 295. in Carinis ibid. longe ab eius theatro 295. roſtrata 296. poſtea Antonij 275.
Pomponij Attici 363.
Proculi 230.
Romuli 10. 13.
M. Scauri 232.
P. Scipionis Africani 211. 212.
Seruij Tullij Regis 298.
Stellæ Conſulis 303.
Tarquinij Priſci ad Iou. Stat. 149.
Tarquinij Superbi 441.
T. Tatij 8. 10.
Tetricorum Cæſarum 322.
Tiberiana 219.
Titi Cæſaris 300. 303.
Tullij Hoſtilij 322.
Valerij Poplicolæ 163. 164.
Vedij Pollionis 186.
Veri aui Marci Cæſar. 321.
Veſtiliana 326.
Virgilij Poetæ 310.
Vitellij Cæſaris 311.
Domus S. Caij Pontificis 55. 366. 532.
Conſeruatorum in Capitolio 503. 516.
Beſſarionis Cardinalis 495.
Bobonis, & Aegidi, dirutæ 491.
Bulgaminorum 489.
Corſorum 480. 489.
Frangipaniorum 480. 489.
Pauperum 466.
Petri Leonis 480. 489.
Petri de Luna 495.
Pontificũ apud Cœmeteria Martyrum 467. apud Pantheon 479. 490. in Inſula Tiberina 479. 480. 481. Apud s. Mariam Nouam 479. 482. Apud S. Mariam Maiorem 493. Apud S. Mariam trans Tiberim 482. Apud S. Sabinam 493. Apud XII. Apoſtolorum 495. Apud S. Petrum 490. 491. 492. in Capitol. 518. Apud S. Marcum 498. vide Palatium.
Senatoris in Capitolio 495. 503. 517. 520.
Sennm 467.
Stephani Cincij diruta 489.
S. Suſannæ. 55. 366. 386.
Dona oblata Ioui Capitolino 128.
Diribitorium quid 376.
Duces cum exercitu Vrbem non intrabant 35. & ſeq.

E

Emporium 334.
Equi ænei Tiridatis 362.
Equus Cæſaris 184.
Equus Domitiani 167.

Equi marmorei in Thermis Conſtantini 362. à Sixto V. translati 362. Praxitelis, & Phidiæ ibid.
Equus M. Aurelij 112. 499.
Equus Traiani 196.
Equi Caſtoris, & Pollucis 517.
Equiria 27. 322.
Error Blondi de curſu in Circum Flaminium, & de Circo Agonali 30. & Platinæ 500. Iuſti Riqui de cliuo Capitolino longe à Templo Concord. 133. Honuphrii de Vrbis ambitu 37.
Eſquilinus mons Vrbi additus 16. Nomen 297. Fines 52. 297.
Euripus in Circo 346. impletus vino aliquando ad ludos ibid.

F

Fauiſſæ quid 121.
Feneſtræ in antiquis fabricis 448.
Ficeliæ. Vicus in Vrbe 364.
Ficus Ruminalis 173.
Fiſtulæ plumbeæ inuentæ 400.
Fons Egeriæ, vbi 331.
Fontes in Vrbe 303. 403. & deinceps 395. 499. 516. 517. 525.
Fornices in foro Boario 205.
Fornix Fabianus 147.
Fora tria, quæ, 175. pro iudiciis ibid. 194.
Auguſti 187.
Boarium 158. 202. & deinceps.
Cæſaris 184. 186.
Neruę, & Tranſitorium 188. & Palladiũ 193.
Olitorium 207. & deinceps.
Piſcarium 207. & deinceps.
Romanum, quod Magnum, & Vetus 180. Locus 9. Fines 162. Inter Capitolium, & Palatinum ibid. & ſequent. forma 180. latitudine longius, & cur 181. ornamenta 180. eius ædificia 165. & deinceps.
Suarium, Saluſtij, Archemorium, Cupedinis, Diocletiani, Gallorum, Piſtorium, Ruſticorum, Flaminium, Iulium 215.
Forum velis inumbratum 184. 290.
Foſſa, quæ Olympus 4. & Mundus 5. & ſulcus ad muros ducendos 5.

G

Galbæ mors 172. 168. vbi ſepultus 449.
Gabij, Gabina via, & porta 75.
Gemoniæ ſcalæ, vbi 329. 330.
Genſericus tectis Vrbis parcit 105.
Germallia quid 7.
Gladiatori ludi in Foro 180.
Gothi pugnant cum Romanis 59. quomodo parcunt tectis vrbis 105.
Gradus Templis neceſſarij 120.
Gradus Templi Capitolini 120. Qui nõ pertinebant ad forum 121. diuerſi à gradibus Tarpeiæ rupis 123.
Gradus Concordiæ 133. Iunonis Monetæ ibidem.
Gradus Palatij 222.
Græcoſtaſis quid, & vbi 183.
Gregorius XI. ſedem Romæ reſtituit 494.
Gymnaſium Romanum 506. 520.

H

Hariadenus Archipirata 110.
Hecatonſtylon 395.
Henricus III. Vrbem capit 488.
Habitantium numerus in Vrbe 50.
Hilerna quid, & vbi 331.
Horatius explicatus 18. 42. 89. 218. 364.
Horologium Solarium 357. & in Campo Martio 382.
Horrea publica 520. 528.
Hortorum Collis, qui & Pincius 316.
Horti qui in pretio antiquis 443.
Horti Agrippæ 447.
Agrippinæ 447.
Antheri 454.
Antonini Pii 454.
Argiani 454.
Aſiniani 76. 454.
Caij, & Lucii 447.
Cæſaris 438. 445. 454.
Commodi 452.
Dolabellæ 454.
Domitij 449.
Domitiæ Caluillæ 451.
Domitiæ amitæ Neronis 450. 451.
Epaphroditiani 454.
Galbæ Cæſaris 449.
Gallieni 453.
Getæ Cæſaris 452.
Heliogabali, qui Spei veteris 452.
Iulij, an Tullij Poetæ 18. 450.
Lamiani 448.
Luculliani 442.
Mæcenatis 42. 448.
Marij 442.
Martialis 450.
Ad Naumachiam 438. & in Eſquilijs 310.
Neronis 448.
Numæ Regis 441.
Ouidij, & aliorum via Claudia 454.
Pallantiani 405. 453.
Pompeij duplices 444.

Penſi-

Penſiles, & ſpecularibus tecti 442.
Saluſtiani 55. 446.
Scipionis 454.
Senecæ 449.
Septimij Seueri 452.
Statilij Tauri 454.
Terentiani ibid.
Torquatiani 454.
Valerij Aſiatici, qui & Luculli 445.
Horti recentes Aldobrandini 526.
Barberini 534.
Card. Cornelij 530.
Farneſij 225. 508. 530.
Ludouiſij 531.
Matthæij 530.
Medicei 518.
Perettini 530.
Card. Pij 530.
Vaticani Pontif. 493. 501. Quirinales 520. 532.

I

IAniculum extra Vrbem 17. quamuis muro cinctum. ibid. & ſeq. cum vexillo, & præſidio in Comitijs. ibid.
Iani prima Aedes 15. translata, ibidem. vbi eſſet ibid. alia eiuſdem 208. 192.
Iani quadrifrontes 208.
Idulia, quid 146.
Ignis Veſtæ perpetuus 165. 166.
Intermontium quid, & vbi 138. 140. 144.
Inſula Tiberis extra Vrbem 19.
Iugerum, Stadium, Plethrum quid 341. 342.
Iuniorum quid 208.
Iuppiter pluuius, fulminans 378.
Iuturnæ fons 165.
Iuuenalis allatus 89. 92. 95. 98.

L

LAcus Curtius 172.
Lacus effoſſi ad pugnas naual. 386.
Lapides creat vetus Aquæductus 400.
Lapis Phængites, ac ſplendidus 221. translucens 259. alia genera 224. 99. 221.
Lararium duplex 222.
Lateranus mons, vide Cœlius.
Latomiæ quid 179. 214.
Laurus Palatio affixa 218,
Laurus Vipſaniæ 394.
Legio fulminatrix, cur 378.
Leoniana Ciuitas à Leone V. cur ſtructa 473. & deinceps. cur dicta Burgus 474. munita 476. 497. 507. capta ab Henrico III. 488.
Libri lintei, elephantini 199.
Luci circum Thermas 411. porticus 394. & multa Templa 300.
Luci Aſyli 133. 138. 139. 140.
Luci duo Camœnarum 337.
Lucus Egeriæ 331.
Lucus Fagutalis 300. 441. 77.
Lucus Furinæ 438.
Lucus Larum 301.
Lucus Lucinæ 301.
Lucus Mephitis 301.
Lucus Querquetulanus 301.
Lucus Rubiginis 73.
Lucus Veſtæ 165.
Lucus ſtagni Agrippæ 447.
Lucullus vt publicat Bibliothecam 135.
Ludi dati in Foro 180. 277. in ſeptis, & diribitorio 280. ſpectati à ſtantibus 277.
Ludi litterarij in Foro ibid.
Lupercal 174.

M

MAcellum quid, duplex 304.
Macellum Coruorum quid Romæ 75.
Mæſa quid, & vbi 358.
Malum punicum quid 366.
Malus in Circo 342.
Mamertini qui, & Carcer 179.
Mammea, Mammeæ, quid 225.
Manalis lapis 337. Manſiones Albanæ 525.
Marmorati conficiendi inuentio 368.
Martialis declaratus 250. 303. 365. 382. 392.
Mandia quæ 400.
Mauſolæum Auguſti 30. 371.
Merulana quid 306.
Meſſalina Claudij Cæſ. vxor 443.
Mæta ſudans 273.
Metæ in Circo qua forma 342.
Mica cœnatio 223.
Michael Angelus Bonarota Pictor 503. Architectus 509. 516. Sculptor 502. eius opera 503.
Milliarium aureum 156.
Molæ frumentariæ in Tiberi 57. quarum inuentor Beliſarius 409.
Moles Adriani 58. 437. 450. 476. munitio à Romanis facta, ibidem. Arx Græcis, & Gothis ibid. cur dicta S. Angeli 477. cum Aede ſacra in ſummo 477. In poteſtate Marchionum Hetruriæ 477. Maroziæ 478. Alberici ibid. Pontificum ibid. Creſcentij 479. * dicta Turris Creſcentij 479. & domus Theodorici ibid. Gregorius VII. in eâ ſe recipit. 479. * Guiberti, & Ana-

eleti Pſeudopontific. 479. 480. & Pontificum ibid. & ſequentib. Fruſtra oppugnata ab Henrico III. 479. Federico I. 481. & Romanis 483. eius præfecti Cardinales 483. 384. munita a Pontificibus 495. 501. 483. 487 513.
Moles ærea Vrbani VIII. in tumulo Apoſtolorum 513.
Montes Vrbis ſeptem 22. 51.
Auentinus 16. 326.
Capitolium 8. & deinceps 112.
Cœlius 15. 320.
Eſquilinus 16. 297.
Palatinus 8. 114.
Quirinalis 16. 355.
Viminalis 16. 310.
Montes Vaticani 18.
Mons Marius inter eos 450.
Citorius 372.
Ianiculum 17. 57.
Iordanus 519.
Pincius ſiue Hortorum 22. 443.
Muri Vrbis ſtructi à Tarquinio Priſco 16. & pars à Tarquinio Superbo 23. eorum ambitus 23. cur flexuoſi 65. nunc fere in iiſdem finibus 51. & ſequent. aucto imperio augentur 39. quando non extra Capitolium 36. vbi ſecundum Tiberim 57. 58. refecti ab Honorio, & Arcadio 47. Theodorico 60, Pontificibus 69. vetuſtate lapſi 61. 62. quamdiu ad Tiberim durarint 473. 465.

N

NAtatorium aquis calidis 448.
Naualia 334.
Narſes Romam recipit de Gothis 476. reficit, & in ea moritur 467.
Naumachia Auguſti 438.
Domitiani 386. & fortaſſe Titi ibid.
Neronis vt aiunt, nec tamen ſtruxit 451.
Nero Vrbem incendit 98. 99. pulchrius reſtaurat 99. Domum auream ſtruit 99. 100. 250. 256. & ſequent. vitat inſidias 446. eius nauis inſignis 447. vult ſe præcipitare in Tiberim, & vbi 445. 277. decurrit auriga 451. Chriſtianos occidit ibid. quo ierit occidendus 44. 45.
Nerua vbi mortuus 446.
Noſocomium S. Spiritus fundatum 490. reſtitutum, & auctum 498.
Noſocomium de Conſolatione 501.
Noſocomium Incurabilium 493. 523.
Noſocomium in Laterano 491.
Noſocomia alia, ſeu Xenodochia 467. 468. 490. 469. 535.
Numa Rex Vrbe non aucta 15. extra, domum habet 363. cadauer inuentum 439.

O

OBeliſcus in circo, pro malo 342. ab Auguſto aduectus 346. alter à Conſtantio 447 quo translati 346.
Obeliſcus iacens in circo olim Antonini 352 in hortis Ludouiſijs 446. in priuata vinea 453. ſub priuatis ædibus 536.
Obeliſci ad Mauſoleum 371.
Obeliſci à Sixto V. erecti 524.
Obeliſcus pro gnomone in Campo 382.
Oleum quid 386. 511.
Olympus, qui, & mundus, quid 5.
Oppidum in Circo quid 342.
Opera antiquiora in Vrbe 92. 93. & ſequētib.
Auguſti, & aliorum ſub illo 96. 97. & ſeq.
Cæſaris 96. 184. & deinceps.
Conſtantini 104. 457. & deinceps.
Neronis 98. & deinceps 250.
Domitiani 102. 192. 221.
Pompei 286. 397.
Seueri 103. 338.
Theodorici 105.
Traiani 103. 196.
Veſpaſiani, & Titi 102. 298. 300.
Pontificum Adriani I. 469.
Benedicti III. 488.
Clementis VIII. 526. 510.
S. Gregorij 467. Gregor. II. Gregor. III. 468. 469. Gregor. IV. 471. Gregor. XI. 494. Greg. XIII. 521. 517. 520.
Honorii I. 468. & Honorii IV. 493.
Innocentii III. 490. & Innoc. VIII. 498. 501.
Iulii II. 502.
Leonis III. 470. & Leon. IV. 472. & ſeq. & Leon. X. 506.
Martini V. 495.
Nicolai III. 493. & Nicolai V. 496.
Paſchalis I. 471. & Paſch. II. 489.
Pauli II. 498. Pauli III. 507. 508. Pauli V. 510. 527.
Pii IV. 509. 518.
Sergii II. 472.
Sixti IV. 497. & Sixti V. 524. 529.
Vrbani VIII. 484. 491. 510. 511. 531. & deinc.
Orbis pro foſſa 5.
Orphanotrophium 472. 523.
Oſiridis ſimulacrum inuentum 80.
Oſiris idem ac Serapis 82. pro Sole, Capite accipitris. Oculo expreſſus 82.
Oſtia Tiberina muro cincta 472. 484.
Oua in circo, cur 342.
Ouile quid 80. 372.

Pala-

P

Palatinus 216. nomen, fines ibid.
Palatium Cæſarum 217. nomen. ibidem. auctum domo Tiberij 219. & Caij Caligulæ 220. incenſum 219. 220. 224. refectum 220. 225. auctum à Domitiano 221. eius ornamenta 221. & ſeq. Eius partes 223. viridarium 224. Titulus 231.
Palatium Licinianum 310.
Palatium Lateranenſe Pontificum 470. auctum 472. 490. 488. 493 refectum 499. nouum extructum 524. captum à Ladislao Rege 483. a Roberto Guiſcardo 488.
Palatium Vaticanum 471. 490. 491. 493. refectum 493 497. auctum, ornatum 499. 500. 502. 503. 518. 524. 526. 531.
Palatium Eſquilinum 300.
Palatium Quirinale 497. 524. 528. 592.
Palladium in Templo Veſtæ 147. 218. 275.
S. Pancratii caput ſanguine, & lachrymis manat 494.
Pantheon Ioui Vltori dicatum 387. hypetrũ, & ſubdiale 387. eius tegulæ, & tabulæ æreæ 388. reſtauratum 468. 388. conſecratum 33. 468. tectum plumbeis tegulis 469. Dictum in Turribus 479. plumbeis laminis opertum 497. cum claris ædibus 479. 490.
Pecuniæ in templa collatæ 141.
Peſtis Romæ ingens 466. ſedata poſt factam aram S. Sebaſtiano ibid.
Petrus Leo, & eius filii 480. 481.
Pictura antiqua vbi ſeruetur 527.
Philippi Cæſares Chriſtiani 456.
Pila Horatia 184. Pila Tiburtina 364. aliæ per Vrbem ibid.
Plucius ſiue Hortorum collis 444.
Piſcina publica 76. 302.
Plauti locus declaratus 214.
Plinius de Vrbis ambitu explicatus 62. 65.
Poetæ ſua ſcripta recitantes 136. 218.
Pomaria in turribus, ac tectis 442.
Pomœrium, quid 8. illo tantum aucto aucta eſt Vrbs 16. & augebatur cum imperio 39. à Sylla ibid. Auguſto 41. Claudio, Nerone, & Traiano 42. Aureliano 43. nec auxit Cæſar 39.
Pompa æqueſtris 337.
Pons C. Caligulæ, quo Palatium, & Capitolium iunxit 174.
Pons Carceris 179.
Aelius ab Adriano factus 437.
Cæſtius, nunc S. Bartholomæi 436.
Fabricius, nunc quatuor capitum 436.
Ianiculenſis, nunc Sixtus 437. 498.
Miluius 18. 52. 53. perruptus. refectus 480. 497.
Sublicius 16. 436. qui Roboreus, & Aemilius 436 vbi fuerit ibid.
Vaticanus 437. quem Triumphalem dicunt 57. 84.
Portæ quomodo deſignarentur 12. non ſacræ vt muri 13.
Portæ Vrbis Romuli quot 13.
Carmentalis 15. 28. quæ, & Scelerata 19.
Ianualis 14. quæ forte Carmentalis 15.
Mugonia 13. 148. 165.
Romanula, ſeu Romana 13.
Saturnia, quæ Pandana 15. in Vrbe aucta à Tacito, & Romulo ibid.
Portæ Florentis Vrbis 71.
Aſinaria 76.
Aurelia 57. 58. 76. 437.
Capena, nunc S. Sebaſtiani 76. 336.
Collatina, quæ & Pinciana 73.
Collina, quæ Salaria, Quirinalis, Agonia, Agonenſis, Salutaris 73. & Sangualis 78.
Cælimontana, quæ, & Querquetulana, nunc S. Ioannis 75. recens ornata 520.
Eſquilina, quæ Taurina, Libitinenſis, & forte Raudaſculana, nunc Sancti Laurentii 74. 75.
Flaminia, quæ Flumentana, Ratumena, nunc Populi 72. recens ornata 518.
Gabiuſa, quæ Metodii, & Metroni 75.
Ianiculenſis, nunc S. Pancratii 76.
Inter Aggeres 77. 78.
Latina, quæ, & Ferentina 75.
Minucia 78.
Næuia, quæ Mæcia, Labicana, Prænestina, nunc Maior 73. 75.
Portuenſis, quæ, & Naualia 76.
Piacularis 78.
Septimiana 76. an, & Fontinalis ibid.
Trigemina, nunc S. Pauli 76.
Triumphalis 79. & deinceps. falſa eius ſedes 84. 85. vbi fuerit 87. fortaſſe clauſa extra triumphos ibid.
Viminalis, quæ Catularia, Lauernalis, nunc Pia, & S. Agnetis recens ornata 518.
Portæ S. Petri æneæ 495. tectæ argento 472.
Porticus multæ in minore campo 25.
Porticus in foris 180. 184. 187.
Argonautarum quæ, & Neptuni 393.
Abſidata 275.
Caii, & Lucii 447.
Q. Catuli 232.
Claudia quæ, & Liuia 185. 186. 257. 395.
Circa Forum Romanum 180. 181.
Capitolinæ ad Templum Iouis 124.
In Cliuo Capitolino 144.

Con-

Conſtantini 398.
Corinthia, quæ, & Octauia 83. 93.
Europæ 393.
Flaminia 371.
Gordiani 398.
Metelli 83. 93. 397.
Milliariæ duæ 256. 446.
Minucia 398.
Naſicæ 93.
Octauiæ ſororis Auguſti 397.
Palatij 223.
Pauli 275. 358.
Philippi 396.
Polæ ſororis Agrippæ 393.
Ad portam Trigeminam plures 334. 336.
Quirini 357.
Pompeij 291. quæ, & Hecatonſtylon 395.
Septorum 372.
Seueri 398.
Veneris Erycinæ 370.
Vipſania 280.
Porticus à porta Aurelia æd Templum S.Petri 437. incenſa, inſtaurata 471. noua eiuſdem Templi 511.
Porticus à porta Trigemina ad Templum S. Pauli 56. 437. renouata 470.
Promiſſio facta Vitigi Regi Gothor 462.
Prata Flaminia 25.
Prata Mutia 438.
Prata Neroniana vulgò Prata 334. 451.
Prata Quintia 334.
Puteal Scribonij Libonis 147.
Puticuli, quid, & vbi 41.
Pyramis, vide ſepulchr. C. Cæſtij.

Q

QVinquatrus, feſta Mineruæ 326.
Quirinalis 356. Vrbi additus 16. nomina 355. ſitus ibidem. Caballus dictus, vndè 362.
Quercus affixa foribus Palatij 218.

R

RAphael Vrbinas Pictor 503. Architectus 505. eius opera 504. 508.
Regiones quatuor antiquæ Vrbis 302.
Regiones quatuordecim ſub Auguſto 97.
Regia, id eſt domus Numæ 147. 165.
Rex ſacrorum, qui & ſacrificulus 186.
Remuria 319.
Remus cur occiſus 13.
Robur, & Robus, quid 178.
Robertus Guiſcardus Vrbem capit 488.
Roma quando condita 2. quomodo 4. à Romulo 3. in medio Italiæ 4. an quadrata 6. 7. an alibi quam in Palatino 8. & deinceps. eius elogia 1. aucta à Regibus 15 & aliis 39. 40. 41. 42. eius ambitus in ſeptẽ montibus 22. 48. 51. à recenti parum diſtat 94. & deinc. nec patet 55. milliaria 49. 67. quomodo Athenis conferenda 63. & deinc. pulcherrima 98. ſeneſcens 105. & deinceps vacua ciuibus 107. deformata 61. 107. incendio 488. direptione, ruinis 488. 494. exornata ibid.
Roma recens cœpta refici ornarique 494. & deinc. 507. & deinc. multum aucta 518. an cum veteri conferenda 108. quam tamen ante Cæſares vincit 108. 109.
Romani primo pauperes 89. 90. & deinc. fugatos à Sabinis 14. 149. 163. ſiſtit Romulus ibid. numerus habitatorum in Vrbe 49. quantum agri poſſiderent 92. argenti habere poſſent ibid. exercentur armis in Campo Martio 26. natatu in Tiberi ibid. ſtatum Reipubl. reſtituere conantur 478. 480. pugnant cum Saracenis 478. cum Germanis 479. 480.
Romana ſedes Pontif. in Galliam translata 493. reducta 494.
Roſtra 172. noua, vetera 212.

S

SAcellum Pudicitiæ 205. Streniç 148. Deç Viriplacæ 231. Veneris Murtiæ 30. 16. Saturni 4. Volupiæ 3.
Sacrarium quid 367. Sacrarium Saliorum 367 368.
Salij Palatini, Collini 367.
Salinæ 334.
Saluſtia, vbi iam horti Saluſtij 55.
Saxum Tarpeium 112. Carmentæ 116.
Scholæ in porticu Octauiæ 397.
Scholæ cetus hominum 474.
Secretarium quid 463. & deinc. ſub Honorio refectum 463. Romæ pro Curia 465.
Seminarium Romanum 414. 518. 530.
Septem Tabernæ, quæ, & nouæ 212.
Septa pro comitijs 80. 372. 376.
Septizonium in Eſquilijs 304.
Septizonium Seueri 338.
Sepelire intra Vrbem, nefas 22. 26.
Sepulcrum Accæ Laurentiæ 211.
Sepulchrum Adriani, vide Moles.
Sepulchrum C. Cæſtij 332. Tatij ibid.
Sepulchra multorum in Campo Martio 26.
Sepulchrum S. Cęciliæ ornatum 525.
Sepulchrum Iulij II. 502. Sixti IV. Innocentij VIII. 503. Pauli III. 512.

Sororium ſigillum 234.
Stadium, vide Iugerum.
Stagnum Agrippæ 447.
Statilius Taurus 280. eius Amphit. ib. & 278.
Statuarum multitudo in Vrbe 95. olim in Capitolio 123.
Statuæ in Campo Martio 128. 371.
Caſtoris, & Pollucis nunc in Capitolio 517. aliæ multæ ibid.
Cæſaris in Inſula, ſponte conuerſa 437.
Statuæ Domitiani ſitus 167.
Statuæ in Foro Auguſti 187. Neruæ 193. Traiani 198.
Statuæ gentium ad Theatr. Pompeij 292.
Statua Iani 208. 210.
Iouis Capitolini, fictilis 94. 126. aurea 127. Iunonis, & Palladis 126. Regum, aliorumq; 128. M. Aurelij 499. 517.
Leoni X. 506 Paulo III. 507. Gregorio XIII. 523. Sixto V. 525. poſitæ a Pop. Rom. Paulo V. à Canonicis S. Mariæ Maior. 528.
Orphæi in fonte 303.
S. Petri & Pauli deauratæ impoſitæ columnis Traianæ, & Antoninæ 524.
Simonis Magi in Inſula 437.
Vertumni 211.
Vrbani VIII. 512.
Suburra 301. eius initium 212.
Suburbiorum longitudo 48. 49. & deinceps.
Subſtructio Capitolij 92.
Sumptus in deaurando Capitolio 125.
Supplicium Turini falſa promittentis 194.
Sylua, Næuia, Mæſia 75.
Syluæ præſertim laureæ in Auentino 327.

T

T. Θ. ſigna vitæ, & mortis 86.
Taberna meritoria 438.
Tabernæ veteres, nouæ, ſeptem, quinque, argentariæ 213. factæ circa Forum 181. Argiletanæ 212.
Tabulæ æneæ in Capitolio 137.
Tabulæ æneæ in Pantheo 388.
Tabularium quid 137. in Capitolio ibid. incenſum 137. quæ tabulæ ibi ſeruatæ ibid. 137. Aliud in Auentino 331.
Taciti locus de cenſu, & numero ciuium expenditur 49. 50. numerus inueſtigatur ibidem.
Tarpeia ſepulta in Capitolio 116.
Templa vetera differunt à noſtris 110. 460.
Templa quando modica, & inornata 94.
Aeſculapij extra Vrbem, & cur 336. 398.
Aeternitatis Auguſtæ 440.
Aeternitatis Flauiorum 440.
Antoniæ, Metelli, Pompeij 439. ab his facta. ibid.
Antonini 378. & Fauſtinæ 168. 378. 201.
Apollinis 31. 364. extra Vrbem ibid. in Palatio 217. & deinceps. in Quirinali 364. in porticu Octauiæ 397. 398.
Auguſti in foro 174.
Bacchi 230. 439.
Bellonæ 34. extra Vrbem 35.
Bonæ Deæ in Auentino 329.
Boni Euentus 392.
Bruti Callaici 351.
Camœnarum 337.
Cæſaris 166.
Cæſarum 230. 441.
Carnæ Deæ 326.
Caſtoris 165. refectum ibid. & ſeq. 351.
Cereris 347.
Clatræ 364.
Claudij Cæſaris 324.
Clementiæ Cæſaris 440.
Commodi 440.
Concordiæ in cliuo 133. 151. 167. in Capitolio 134. in area Vulcani 440. in foro dictum Vecordiæ 183.
Cybeles 230. 365.
Dianæ 326. 327. 349. 439.
Febris 232.
Floræ 364.
Fidei 134. 231. 366.
Fidii 366.
Flauiæ Gentis 366.
Fortunæ 205. 337. Bonæ 207. Equeſtris 109. 440. Muliebris ibid. Primigeniæ 134. 356. 368. Obſequentis 134. Priuatæ ibid. Viſcoſæ ibid. Fortis 207. 438. Publicæ 369. Reducis 378. 385. 398. Virilis 207. 440.
Fœlicitatis 439.
Herculis 203. 349. 370. 439. & Siluani 330.
Herculis Muſarum 351.
Honoris 338. 370.
Hortæ 439.
Iani 14. 15. 192. 207.
Iouis Capitolini 94. 115. ſitus 119. forma, magnitudo 118. votum, ſtructum ibidem. incenſum, refectum ibidem. 125. Cellæ in eo tres Iouis, Mineruæ Iunonis 119. 120. gradus ibid. tectum auratum. 119. Ornamenta 124. 126. 128. 129. Porticus 118. 124. 125. Iouis Cuſtodis 132. Feretrij 94. 140. 141. Statoris 14. Tonantis 145. Victoris 232. eiuſdem in Campo 459. duo alia in Capitolio 141. Sponſor ibidem.
Iſidis 63. 80. & Serapidis 141. 259. 260. 337.

Iuno.

Iunonis 397 Lucinæ 301. Martialis 441. Monetæ 132. & deinceps. Iunonis Reginæ 328. Soſpitæ 230.
Larum permarinum 439. in Palatio 222.
Liberi 347.
Libertatis cum atrio 331. 440.
Liberæ 347.
Lucinæ 358.
Lunæ 328.
Martis in campo 386. extra Vrbem 34. via Capena 336.
Vltoris, Biſultoris 142. 180. 187. 337.
Matidiæ 400.
Matris Matutæ 205.
Mentis 141.
Mercurij 347.
Mineruæ 184. 326. 329. 337. 387.
Mineruæ captæ 326.
Næniæ Deæ 74.
Neptuni 393.
Opis in Capitolio 141.
Pacis 162. 186. 212. 238. pulcherrimum ibid. exuſtum 238.
Pacis Perpetuæ 440.
Palladis 193.
Pantheon 387.
Penatium 231.
Pietatis 28. 290.
Portumni 440.
Quirini 356. 357.
Romæ 254. vbi, & à quo ibid. & ſeq.
Romuli 234.
Salutis 369.
Saturni cum Ærario 156. 187.
Solis 230. 347. 358.
Siluani 330.
Spei 28. 205. 337. Spei veteris 404. 452.
Telluris 273. 275.
Titi, & Veſpaſiani 183.
Tempeſtatis 337.
Traiani 176. 196.
Veiouis 139.
Victoriæ 230. Victoriæ Virginis. ibid.
Veneris in Circo 347. Genitricis 184. Victricis 291. Caluæ 141. Erycinæ 141. Cluacinæ 214. in hortis Saluſtianis 446.
Veſtæ 165. 218.
Virtutis 338. 440.
Vulcani 11. 349. 440.
Templum priſcis dictum, quod inaugurato conditum 168.
Templa, & aræ viuentibus factæ 234. 238.
Templa Chriſtianorum quando fieri cœpta 456.
S. Adriani in tribus foris 468. 517.
S. Agathæ in Suburra 466. 467.
S. Agnetis 457. 468. 528.
S. Anaſtaſij ad Aquas Saluias 468.
S. Anaſtaſiæ 527.
S. Andreæ in Eſquilijs 466. aliud 469. aliud de Valle 525.
S. Angeli, vide S. Michaelis.
S. Apollinaris cum ædibus 496.
S. Athanaſij 520.
S. Auguſtini 496.
S. Bibianæ fact. 466. inſtaur. 491.
S. Cæciliæ factum 471. refectum 525.
S. Caij 532.
S. Callixti 469. 526.
S. Catherinæ de Funarijs 517. Senenſis 519.
S. Caroli 531.
S. Chriſogoni inſtauratum 469. 529.
S. Conſtantiæ 491.
Sanctæ Crucis factum 457. Inſtauratum 490. 501.
S. Cornelij ad Cœmeterium Callixti 466.
Sanctorum quatuor Coronatorum 468. 472. 489. 493.
S. Coſmæ, & Damiani conſecratum 466. 148. refectum 532.
S. Dominici 519.
S. Eraſmi in monte Cœlio 468.
S. Eugeniæ 468.
S. Georgij in Foro Boario veteri 345. 468. 394.
S. Gregorij 471. 527. 529.
S. Honuphrij 506.
S. Iacobi Hiſpanorum 502. 505. Incurabilium 493. 523.
S. Laurentij extra muros 457. auctum nouo Templo 467. inſtauratum 469. 470. 491. 498. In Damaſo 462. 517. In Lucina 490 In Paniſperna 518. 524. In Fonte 303. Aliud 465. alia ſex 470.
S. Luciæ in Orphea, ſiue in Silice 468.
S. Ludouici nationis Gallicæ 523.
S. Marcelli 517.
S. Mariæ ab ara Cœli 498.
Angelorum in Thermis Diocletiani 415. 518.
De Anima, nationis Germanicæ 505.
In Aquiro 469. 523.
In Coſmedin, ſiue ad Scholam Græcam 470.
De Conſolatione 501.
In Dominica 471.
Lauretanæ 502.
De Montibus 518.
Nouæ 488.
De Pace 498.
De Populo 72. 498. 502.
In Porticu 527.

Pie-

Pietatis,& S. Franciſci Xauerij 521.
Ad Scholam Saxonum ſiue in Saxia 472.
Supra Mineruam 496.
Tranſpontinæ 501.
Trans-tiberim 455. 489.
De Vallicella 519.
De Victoria 519.
S. Martinæ 463. 465. 532.
S. Michaelis in foro Piſcario 32. 527.
S. Nerei,& Achillei 527.
S. Nicolai in carcere 176. 213. 526.
Nominis Ieſu 521.
S. Pancratij 466. 470.
S. Petri in Ianiculo,ſeu Montorio 501. 505.
S. Petri ad Vincula 465. 502.
S. Petri,& Marcellini 469. 488.
S. Philippi, & Iacobi, ſeu SS. Apoſtolorum 467. 495.
S. Praxedis 471.
S. Priſcæ. 494.
S. Pudentianæ. 525.
S. Sabinæ 465. 471. 505.
Sacellum ſancta Sanctorum 493. 524.
S. Saluatoris in Lauro 497.
S. Saturnini 466. 471.
S. Sebaſtiani, 529.
S. Sergij,& Bacchi 469.
S. Stephani cognomento Rotundi 466. 497.
S. Stephani ad templum S. Laurentij 466.
S. Suſannæ 519.
S. Sylueſtri in Quirinali 518.
S. Sylueſtri,& Martini 466. 472. 498. 518.
SS. Trinitatis 502. 537.
S. Valentini 468.
S. Vincentij,& Anaſtaſij 468.
S. Vitalis 463. 527.
Templorum ſacrorum ornatus 462. 463.
Terentus quid,& vbi 378.
Teſtaceus mons 334.
Theatrum quid, 276.
Balbi 286.
Caſſij dirutum 277.
Curionis ligneum, verſatile 278.
Marcelli 286.
Pompeij 290. inauratum 292. inſtauratum ibid. velis tectum 290. cum Aede Veneris ſupra ſcenam 291.
Scauri 278.
Theatra lignea 277.
Theatrum fontanum 303.
Theodoricus reficit Vrbis muros 60. & ædificia 105. 465. dona mittit templo ſancti Petri 467.
Thermæ quid 410. eorum laxitas ibid. & numerus ibid. 410. apertæ poſt Auroram 411. & ad lumina ibid.
Thermæ Adriani 300. 412.
Thermæ Agrippæ 410. reſtauratæ 412.
Thermæ Agrippinæ, vide balnea.
Thermæ Antonini 413.
Thermæ Aureliani 415.
Thermæ Commodi 414.
Thermæ Conſtantini 357.
Thermæ Decii 414.
Thermæ Diocletiani 311. 414. à Martyribus conditæ. Templum ex iis factum 414.
Thermæ Gordiani 415.
Thermæ Neronis poſtea Alexandri 411.
Thermæ Olympiadis, vide balnea.
Thermæ Nouati, vide balnea.
Thermæ Philippi 413.
Thermæ Seueri 414.
Thermæ Traiani 413.
Thermæ Taciti 415.
Thermæ Titi 300.
Thermæ Varij, ſeu Heliogabali 413.
Titi Cæſaris mors intempeſtiua 102. triumphat cum patre 242. conſors imperij ibid. quando Auguſtus ibid. & Diuus 244. à Traiano cultus 247.
Tiberis 58. 434. ſtagnat in planicie Fori 142. 151. 158. 211. Vrbem inundat 478. 506. 529. eius latitudo, & profunditas 435.
Totilas Vrbem capit. 60. amittit, recipit 476. murorum tertiam partem diruit 60. ciues abducit. ibid.
Tranſitiones, Iani Quadrilateri 192.
Tria Romæ laudantur à legato Pyrrhi 95.
Tribuni vnde dicti, qui primi Romæ 177.
Tribunal Baſilicæ caput, nunc tribuna 460.
Triclinia verſatilia 198.
Triclinium Leonis III. 470. inſtauratum ibid.
Triumphum petentes Vrbem non intrant 36.
Triumphi pompa ſtructa in Campo Martio 85. vehebatur per medios Circos 86. per ſacram Viam, & Forum, ibid.
Triumphantium via 84. & deinc. 86. 158.
Triumphantes curru in Capitolium aſcendunt 122. Ducem è captiuis necari iubent ib. Lauream in gremio Iouis deponunt 127. cœnant in Capitolio 124.
Turres Argentina 495. Capitolina 517. Comitum 491. Militiarũ ibid. Sanguinea 495. Speculorum 496. In fronte templi S. Petri 501. SS. Trinitatis. 502.

V

VAllis Murtia non autem Martia 30.
Velabrum 87. 158. 211.
Velia quid, vbi eſſet 163.
Vertumnus, & eius ſignum 159.

Veſpa-

Veſpaſiani triumphus 79.84.85. ædificia 102. ante triumphum Vrbe egreditur 80. quo venerit. ibid.
Viæ antiquæ Vrbis 88. arctæ, flexæ ibid. lutoſæ 89. 94. ſilice ſtratæ 88. 496. latius directæ ſub Nerone 88. Iulio II. Pontif. Pio IV. 517. Gregorio XIII. 519. Sixto V. 525. Paulo V. 528. Paulo III. & exiccatæ 386.
Via Flaminia 336. 371.
Fornicata 336. 371.
Ianus dicta 210.
Noua 151. 162.
Recta, & Tecta 336. 371.
Sacra 147. fines ibid. & ſeq.
Via triumphalis 84.
Vicus Cyprius 297.
Iugarius, ſiue Thurarius 158. 211.
Mamurij 366.
Melius 213.
Patricius 301.
Scauri 322.
Sceleratus 297.
Tuſcus 211.
Villa publica quid, & vbi 376.
Villa Burgheſia 445. 530.
Villa Gordianorum 101.
Villa Iulia 517.
Villa Manliana Leonis X. 506.
Viminalis mons Vrbi additus 16. nomen fines 310. cur planus ad muros 311.
Vopiſci locus explicatus 67.
Vota decennalia, & vicennalia 269.
Vrbs Antipolis in Ianiculo 18.
Vrſus Pileatus 319.

FINIS.

600

SPECIAL 93-B
3668

THE GETTY CENTER
LIBRARY